Slovenská advokátska komora

Poďakovanie za zhromaždenie podkladov
pre Zbierku disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory
patrí dlhoročnej pracovníčke disciplinárneho oddelenia kancelárie
Slovenskej advokátskej komory pani **Gabriele Fülöpovej**.

Ľubomír Hrežďovič – Tatiana Frištiková – Peter Kerecman

Zbierka disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory
(2007 – 2011)

Vydala © Slovenská advokátska komora
v roku 2012 v náklade 6 000 ks
Nepredajné!

ISBN 978-80-971064-4-7

Ľ. Hrežďovič – T. Frištiková – P. Kerecman

zbierka disciplinárnych rozhodnutí slovenskej advokátskej komory 2007 – 2011

SLOVENSKÁ ADVOKÁTSKA KOMORA
BRATISLAVA
2012

Obsah

5 Predslov

7 **I. časť**
Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory

9 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi
164 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k Slovenskej advokátskej komore
210 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom
219 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane
234 Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov
253 Procesné rozhodnutia

271 **II. časť**
Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov

293 Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov
298 Vecný register

Predslov

Slovenská advokátska komora sa rozhodla vydať historicky prvú Zbierku disciplinárnych rozhodnutí, aby sprístupnila advokátom výstupy z rozhodovacej činnosti disciplinárnych orgánov komory. Primárnym cieľom je pokúsiť sa na základe poznania rozhodnutí disciplinárnych orgánov stabilizovať ich judikatúru a zároveň umožniť advokátom orientovať sa v zložitých problémoch disciplinárneho konania v záujme ich dostatočnej informovanosti.

Zbierka má byť pomôckou nielen pre disciplinárne senáty pri skvalitňovaní ich rozhodovania, ale aj pre disciplinárne stíhaných advokátov pri obhajobe. Zbierka poskytuje advokátom informáciu o aplikačnej praxi disciplinárnych orgánov, ako možno predísť konaniam, ktoré sú považované za disciplinárne previnenia a zároveň poskytuje možnosť prehĺbenia znalostí stavovských predpisov a z nich vyplývajúcich povinností advokáta. Výkon advokátskeho povolania je spojený s množstvom zákonných a etických povinností advokáta, dodržiavanie ktorých má zabezpečiť nielen riadny výkon advokácie, ale predovšetkým ochranu dobrého mena celého advokátskeho stavu voči verejnosti.

Zbierka obsahuje stopäťdesiatosem najvýznamnejších rozhodnutí disciplinárnych orgánov SAK z rokov 2007 – 2011, vybraných z celkového počtu tisíc tristoosemdesiatštyri rozhodnutí vydaných disciplinárnymi orgánmi SAK v tomto období (z toho tisícdvestotridsaťsedem rozhodnutí disciplinárnych senátov a stoštyridsaťsedem rozhodnutí predsedníctva SAK), systematicky usporiadaných do kapitol podľa jednotlivých oblastí, vychádzajúcich z členenia povinnosti advokáta podľa Advokátskeho poriadku (disciplinárne previnenia vo vzťahu ku klientom, voči komore, vo vzťahu k súdom a úradom, vo vzťahu k advokátom a protistrane, týkajúce sa advokátskych koncipientov a procesné rozhodnutia). Zbierka je doplnená niekoľkými rozhodnutiami súdov v disciplinárnych veciach advokátov a najmä vecným registrom a registrom rozhodnutí podľa právnych predpisov, ktoré majú umožniť čitateľovi ľahkú orientáciu v množstve rozhodnutí.

Bratislava, jún 2012 Autori

I. časť
Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

1.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca obvineného klienta vo výkone väzby tohto klienta počas celej doby jeho obhajoby osobne vo väzbe ani raz nenavštívi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 23. októbra 2008, ***sp. zn. P-20/08:2882/2007***
Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 8. apríla 2008, ***sp. zn. DS V.-704/07:2882/2007***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 8. apríla 2008, sp. zn. DS V.-704/07:2882/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 5 ods. 1, 2 Advokátskeho poriadku, **tým, že**
ako obhajca klienta počas celej jeho doby obhajoby vo väzobnej veci osobne tohto klienta vo výkone väzby nenavštívil, až 30. 8. 2007 bol povinnosti obhajoby súdom oslobodený,

za čo mu bolo uložené

rozhodnutím predsedníctva SAK z 23. októbra 2008, sp. zn. P-20/08:2882/2007 v spojení s rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 8. apríla 2008, sp. zn. DS V.-704/07:2882/2007 podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril písomne tak, že nepoprel okolnosti namietané sťažovateľom a na pojednávaní disciplinárneho senátu priznal, že za obvineným klientom nebol vo väzbe na návšteve, avšak predtým sa zúčastnil 11-tich úkonov v rámci obhajoby *ex offo*. Zároveň uznal, že svojou nečinnosťou porušil zásady výkonu advokácie, avšak je toho názoru, že počas účasti na úkonoch v rámci vyšetrovania s klientom prebral riadne jeho obhajobu. Ako dôvod nevykonania návštevy vo väzbe uviedol opomenutie a skutočnosť, že klienta nenavštívil pred hlavným pojednávaním zdôvodňoval čerpaním riadnej dovolenky, tesne pred hlavným pojednávaním v trestnej veci sťažovateľa.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania rozhodnutím z 8. apríla 2008, sp. zn. DS V.-704/07:2882/2007 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii a uložil disciplinárne obvinenému povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 8 100 Sk (268,87 eur).

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia disciplinárneho senátu vyplýva, že senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia, avšak vzhľadom na postoj disciplinárne obvineného, ako aj okolnosť, že disciplinárne

obvinený sa zúčastnil na úkonoch týkajúcich sa vyšetrovania trestnej veci sťažovateľa považoval samotné prejednanie veci za postačujúce, preto upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, proti výroku o upustení uloženia disciplinárneho opatrenia podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že neuloženie disciplinárneho opatrenia bolo nedôvodné a že za spáchané disciplinárne previnenie je potrebné disciplinárne obvineného aj primerane potrestať. Odvolateľ ďalej uviedol, že obhajoba *ex offo* je jednou z najcitlivejších oblastí advokátovej činnosti. Občania sú odkázaní na túto právnu službu, keď sú v kritickej životnej situácii, kedy jediný kontakt s okolitým svetom zabezpečuje práve obhajca, ktorému obvinený dôveruje. Obhajuje jeho práva, zastupuje jeho záujmy, a preto nie je možné tolerovať obhajcovu nečinnosť.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 23. októbra 2008, sp. zn. P-20/08:2882/2007 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému uložilo disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii.

Predsedníctvo SAK sa stotožnilo s názorom odvolateľa a po preskúmaní spisového materiálu zmenilo výrok o disciplinárnom opatrení tak, že disciplinárne obvinenému uložilo verejné napomenutie formou uverejnenia výroku rozhodnutia v periodiku vydávanom komorou (Bulletin slovenskej advokácie).

2.
ROZHODNUTIE

1.) Konanie advokáta, ktorý prevezme zastupovanie klienta vo veci proti bývalému klientovi, ktorá nesúvisí s vecou, v ktorej v minulosti zastupoval bývalého klienta, nie je disciplinárnym previnením za predpokladu, že v súvislosti so zastupovaním bývalého klienta od neho neprevzal žiadne listiny a nedozvedel sa také informácie, ktoré by mohli ovplyvniť jeho činnosť advokáta pri poskytovaní právnych služieb novému klientovi, resp. neoprávnene zvýhodniť nového klienta v spore proti bývalému klientovi.

2.) Postup disciplinárneho senátu, ktorý pri rozhodovaní o návrhu na začatie disciplinárneho konania proti advokátovi nad rámec tohto návrhu posúdi skutok advokáta uvedený v návrhu ako porušenie aj iných ustanovení právnych predpisov než tých, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, bez toho, aby bol advokát na eventuálne prísnejšie posudzovanie jeho konania per analogiam v zmysle trestnoprávnych procesných noriem vopred upozornený, je neprípustný.

Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 6. novembra 2008, ***sp. zn. P-16/08:2766/2007***
Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008, ***sp. zn. DS III.-50/07:2766/2007***

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 6. novembra 2008, sp. zn. P-16/08:2766/2007 v spojení s rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008, sp. zn. DS III.-50/07:2766/2007 bol disciplinárne obvinený advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorého sa mal dopustiť porušením povinností advokáta podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii a § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku. **tým, že**
ako splnomocnený advokát v minulosti poskytoval právnu pomoc spoločnosti L. B., a. s., a to v spore vedenom proti F., vedenom na okresnom súde, pričom neskôr prevzal zastupovanie spoločnosti L. a. s. proti L. B., a. s., **oslobodený.**

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia, ktorým sa mal disciplinárne obvi-

nený advokát dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 21 písm. a.) zákona o advokácii a § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku. V odôvodnení návrhu poukázal na sťažnosť sťažovateľa – býv. klienta L. B., a. s., ktorý uviedol, že advokátovi ako bývalému právnemu zástupcovi poskytli rôzne listinné dôkazy, pričom spory podľa jeho názoru spolu súvisia.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných ako aj ústnych vyjadreniach k veci nepoprel, že zastupoval sťažovateľa, ako aj spoločnosť L. a. s. Podľa názoru disciplinárne obvineného však ich spory nesúvisia s vecou, v ktorej zastupoval spoločnosť L. B., a. s. Zároveň poukázal aj na majetkové, ako aj na personálne prepojenie medzi týmito subjektmi, z čoho vyvodzoval, že nemohol porušiť zákon o advokácii, ako aj Advokátsky poriadok a nekonal neeticky. Napriek svojmu stanovisku v tejto veci potom, čo mu SAK oznámila, že bývalý klient voči nemu podal sťažnosť, práve v súvislosti so zastupovaním spoločnosti L. a. s., dohodou toto zastupovanie ukončil. Disciplinárne obvinený sa bránil aj tým, že v tomto prípade nedošlo k porušeniu etiky zastupovania a nedošlo ani k porušeniu § 21 zákona o advokácii, nakoľko bolo v záujme nielen nového klienta L. a. s., ale aj v záujme sťažovateľa, spoločnosti L. B., a. s., aby súd rozhodol o určení neplatnosti zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, ako aj o určení neplatnosti vyhlásenie vkladateľa nepeňažného vkladu, čo sa týkalo oboch účastníkov konania.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 12. marca 2008, sp. zn. DS III.-50/07:2766/2007 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii a § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 8 100 Sk (268,87 EUR) a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 8 100 Sk (268,87 EUR).

V odôvodnení rozhodnutia senát vychádzal z toho, že na základe vykonaného dokazovania mal za bezpečne preukázané, že skutok sa stal, čo nepoprel ani disciplinárne obvinený. Disciplinárne obvinený taktiež na pojednávaní disciplinárneho senátu potvrdil, že veci, kde vystupuje sťažovateľ ako odporca, súvisia s jeho predchádzajúcim zastupovaním sťažovateľa. Potvrdil, že uvedené rozhodnutie sa má týkať obidvoch klientov, nového ako aj pôvodného klienta – sťažovateľa.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s obranou disciplinárne obvineného, že neporušil advokátsku etiku ani vyššie uvedené ustanovenie, pretože podľa jeho názoru ustálenie právneho stavu bolo aj na prospech bývalému klientovi – sťažovateľovi. Už zo samotnej skutočnosti, že v súdnom konaní vystupuje na jednej strane žalobca a na druhej strane žalovaný, nesie so sebou určité prvky antagonizmu. Ak by mal odporca rovnaký právny názor ako navrhovateľ – nový klient, nemuselo dôjsť k sporu, ktorý by mal rozhodovať súd rozsudkom.

I keď teoreticky je možné pripustiť, že prípadné súdne rozhodnutie môže navodiť právny stav, ktorý aj žalovanej strane vyjasní určitú právnu situáciu, podstatné je aj subjektívne stanovisko žalovaného. Žalovaný totiž z akéhokoľvek dôvodu môže mať aj záujem na tom, aby určitá právna situácia nebola deklarovaná rozsudkom, a to z akéhokoľvek subjektívneho dôvodu. Takúto vôľu sťažovateľa, ako bývalého klienta, je potrebné rešpektovať, nech sú dôvody bývalého klienta akékoľvek. Ak si to totiž bývalý klient neželá, nie je možné mu súdnym sporom nanútiť deklarovanie určitej právnej situácie rozsudkom. Nesúhlas s takýmto riešením nakoniec bývalý klient vyjadril vo svojej sťažnosti.

Senát pripustil, že iná by bola zrejme situácia, ak by bol sťažovateľ vopred informovaný o úmysle podania vyššie uvedených žalôb a vopred by bol s takýmto postupom výslovne súhlasil, i keď by sa zrejme bolo treba vysporiadať so znením § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku. Vzhľadom na to, že stanovisko bývalého klienta – sťažovateľa bolo presne opačné, vyhodnotil disciplinárny senát zastupovanie disciplinárne obvineného proti bývalému klientovi ako neetické, porušujúce § 21 písm. a.) zákona o advokácii.

Keďže ide o právny spor proti bývalému klientovi, je nepochybné, že informovanosť disciplinárne obvineného, ktorú musel mať ohľadom svojho bývalého klienta, by mohla nového klienta neoprávnene zvýhodniť, pričom § 21 písm. d.) nehovorí o konkrétne odovzdaných informáciách, ale len o možnosti neoprávneného znevýhodnenia bývalého klienta. Disciplinárny senát mal za to, že nemusí ísť len o informácie, ktoré sa týkajú výlučne vedeného sporu, ale aj o informácie z vnútra firmy, ktoré sa týkajú napríklad vedenia spoločnosti a jeho reakcie na takýto spor, využitia informácie o ekonomickom stave spoločnosti, schopnosti platiť si právny servis u inej advokátskej kancelárie atď... Z tohto dôvodu preto disciplinárny senát aplikoval aj § 21 ods. 1 písm. d.) zákona o advokácii.

Podľa názoru disciplinárneho senátu došlo aj k porušeniu § 4 ods. Advokátskeho poriadku, pretože disciplinárne obvinený ako advokát vo veciach vzájomne súvisiacich pripravoval podklady na rozhodovanie súdu vypracovaním žaloby, pričom za pripravovanie podkladov je treba rozumieť, podľa názoru disciplinárneho senátu, aj samotné zastupovanie pred súdom.

Pri rozhodovaní o druhu a výške trestu prihliadol disciplinárny senát na všetky okolnosti prípadu, najmä na skutočnosť, že disciplinárne obvinený sa porušenia stavovských predpisov dopustil nesprávnym výkladom § 21 zákona o advokácii, kedy síce objektívne rozhodnutie vo veci mohlo navodiť vyjasnenie právnej situácie pre oboch účastníkov sporu, neuvedomil si však, že bývalý klient – sťažovateľ s takýmto postupom nebol uzrozumený a z akéhokoľvek dôvodu ho nemusel považovať za také rozhodnutie, ktoré je v jeho prospech, prípadne si vôbec neželal byť účastníkom súdneho sporu, a uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške jednomesačnej minimálnej mzdy.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že sa necíti byť vinným z porušenia povinností advokáta podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii a zdôraznil, že ustanovenie § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku sa nevzťahuje na jeho konanie, resp. osobu, ale sa vzťahuje na osoby, ktoré v minulosti vo veci alebo vo veciach s ňou súvisiacich rozhodovali alebo pripravovali podklady pre rozhodovanie, alebo konali ako sudcovia a podobne. Ďalej uviedol, že spísanie návrhu na začatie konania rozhodne nie je prípravou podkladov na rozhodovanie, v tomto prípade súdu. Podklady pre rozhodovanie súdu môžu pripravovať len osoby na to zákonom určené, rozhodne nie advokát.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 6. novembra 2008, sp. zn. P-16/08:2766/2007 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. b.) Disciplinárneho poriadku s použitím § 19 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie konania oslobodilo.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK zdôraznilo, že disciplinárny senát náležitým spôsobom zistil skutkový stav, keďže disciplinárne obvinený skutočne zastupoval v predchádzajúcom období spoločnosť L. B. a. s., avšak nikdy od jej štatutárnych zástupcov alebo iných osôb neprevzal žiadne listiny, ktoré by mohli ovplyvniť jeho činnosť advokáta v súvislosti s poskytovaním právnych služieb pre spoločnosť L., a. s. Spor, v ktorom zastupoval spoločnosť L. B. a. s. v minulosti nemal žiadny vplyv na následné poskytovanie právnej pomoci následného klienta L., a. s. Predsedníctvo SAK prijalo záver, že by eventuálne mohlo dôjsť k narušeniu etických princípov výkonu advokácie v takom prípade, aký bol predmetom disciplinárneho konania, avšak pristúpilo k prísne individualizovanému posudzovaniu veci bez toho, aby paušálne vykladalo etické zásady advokátskeho povolania.

Na pojednávaní predsedníctva SAK disciplinárne obvinený trval na dôvodoch odvolania a zdôraznil, že v minulosti skutočne zastupoval spoločnosť L. B. a. s., konkrétne vo veci žaloby o určenie neexistencie záložného dlžníka, avšak toto konanie nesúviselo s poskytovaním právnych služieb následnému klientovi L., a. s. Poukázal, že v prípade týchto podnikateľských subjektov išlo o spoločnosti personálne aj majetkovo prepojené, ale táto skutočnosť nemala dopad na

jeho etický prístup v poskytovaní právnych služieb. Od klienta L. B. a. s. nikdy neobdržal žiadne písomnosti alebo doklady a informácie, ktoré by mohli byť z jeho strany následne zneužité v čase, keď prevzal zastupovanie spoločnosti L., a. s. Možno niekedy v minulosti v roku 2005 obdržal prehľad platieb v smere na F., ale to bolo dôležité len pre spomínané konanie o neexistencii záložného dlžníka. Ako už bolo uvedené, necítil sa byť vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia, nespôsobil žiadnu ujmu na právach jedného či druhého klienta, a preto navrhol rozhodnutie disciplinárneho senátu zmeniť a domáhal sa v konečnom dôsledku oslobodenia spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Predsedníctvo SAK dospelo k nasledovným záverom: dalo za pravdu disciplinárne obvinenému v tom, že § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku skutočne upravuje povinnosť advokáta odmietnuť poskytovanie právnych služieb vtedy, ak on (advokát) alebo osoba blízka v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej rozhodoval, pripravoval podklady na rozhodovanie, alebo v rámci plnenia pracovných povinností konal vo veci najmä ako sudca, prísediaci, rozhodca rozhodcovského súdu, prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, alebo iný štátny zamestnanec. Podľa presvedčenia predsedníctva SAK disciplinárne obvinený túto citovanú zákonnú povinnosť neporušil, pretože v minulosti nevystupoval voči jednej alebo druhej spoločnosti v postavení predpokladanom v § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku a zároveň nerozhodoval v žiadnej veci ani nepripravoval podklady na rozhodovanie, najmä pri zastupovaní spoločnosti L., a. s.

Vo vzťahu k porušeniu § 21 písm. d.) zákona o advokácii predsedníctvo SAK skonštatovalo, že v návrhu na začatie disciplinárneho konania sa porušenie tejto povinnosti advokáta neuvádzalo, preto pokiaľ disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného aj podľa tohto ustanovenia, prekročil rámec disciplinárneho konania a bez toho, aby bol podaný návrh, uznal disciplinárne obvineného za vinného aj z porušenia tejto povinnosti, čo nie je prípustné, pretože na eventuálne prísnejšie posudzovanie jeho konania nebol disciplinárne obvinený upozornený *per analogiam* trestnoprávnych procesných noriem.

V súvislosti s porušením povinnosti podľa § 21 písm. a.) zákona o advokácii a § 4 ods. 3 Advokátskeho poriadku predsedníctvo SAK uzavrelo, že v tomto prípade nedošlo k poskytovaniu právnych služieb disciplinárne obvineným tak, že by boli ohrozené záujmy alebo boli také záujmy v rozpore s iným subjektom, ktorý prijal právne služby následne, v tomto prípade L., a. s. O tom svedčia aj listinné dôkazy obsiahnuté v spise, pričom v minulosti v prospech L. B. a. s. podal žalobu na okresný súd proti F., a to v roku 2005 a s odstupom dvoch rokov, v máji 2007 v mene L., a. s. podal znova na okresný súd žaloby proti pôvodnému klientovi. Tieto konania však navzájom nesúvisia, pričom v troch prípadoch ide o určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva a v jednom prípade o určenie neplatnosti vyhlásenia vkladateľa nepeňažného vkladu.

3.
ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý po ukončení právneho zastupovania vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada, vyúčtovanie odmeny advokáta zašle klientovi až po doručení písomnej sťažnosti klienta SAK, pričom toto vyúčtovanie vykazuje závažné nedostatky, v dôsledku ktorých vznikne klientovi vysoký nedoplatok, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý klienta priebežne neoboznamuje s písomnosťami, ktoré odosiela alebo prijíma vo veci, v ktorej zastupuje klienta a bezodkladne neodpovedá klientovi na jeho

otázky v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 6. marca 2010, ***sp. zn. P-38/09:2084/2008***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 24. marca 2009, ***sp. zn. DS II.-82/08:2084/2008***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 24. marca 2009, sp. zn. DS II.-82/08:2084/2008 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK zo 6. marca 2010, sp. zn. P-38/09:2084/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. b.) a § 13 Advokátskeho poriadku,

tým, že

ako právny zástupca svojho klienta – sťažovateľa, ktorého zastupoval v občianskoprávnej veci, vedenej na krajskom súde na základe plnej moci zo dňa 17. 7. 2006 po vypovedaní tejto plnej moci zo strany klienta listom zo dňa 19. 11. 2007 a ani po jeho následnom liste zo dňa 4. 2. 2008, v ktorom mu klient vypovedal plnú moc aj v ďalších právnych veciach, v ktorých ho zastupoval, vec s klientom riadne nevyúčtoval v zmysle § 13 Advokátskeho poriadku zo dňa 16. 6. 2007, klienta priebežne neoboznamoval s písomnosťami, ktoré dostal alebo odosielal a ktoré súviseli s vecou a bezodkladne neodpovedal na jeho otázky v súvislosti s poskytovaním právnych služieb tak, ako to má na mysli § 6 písm. b) Advokátskeho poriadku, pričom vyúčtovanie trov za právne zastupovanie poslal klientovi až dňa 25. 6. 2008, teda až v čase, keď SAK obdržala naňho písomnú sťažnosť s tým, že právnu vec klienta nevyúčtoval v zmysle platnej vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom vyúčtovanie vykazuje ďalšie vážne nedostatky, vzťahujúce sa najmä na vyúčtovanie takých úkonov poskytnutej právnej služby, ktoré nie sú v advokátskej tarife, konkrétne v § 14 vôbec zahrnuté, čím klientovi vznikol nedoplatok na trovách právneho zastúpenia v sume 613 155 Sk (20 353 eur),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **590,84 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa na pojednávaní senátu vyjadril právny zástupca disciplinárne obvineného tak, že komunikácia s klientom nebola jednoduchá, naopak, bola veľmi náročná. Množstvo podaní, ktoré disciplinárne obvinená podávala, boli najmä z jeho iniciatívy, komplikovalo aj určitú prehľadnosť, sťažovateľ podával niektoré podania aj sám. Veci sa skutočne venoval aj nad rámec povinnosti advokáta, len aby bol klient spokojný. Poprel, že by klient nebol priebežne oboznamovaný s písomnosťami § 6, písm. b.) Advokátskeho poriadku a dodal, že klient ho veľmi často navštevoval v advokátskej kancelárii, vždy bez ohlásenia, čo disciplinárne obvinený rešpektoval. Vo vzťahu k vyúčtovaniu trov za právne zastupovanie právny zástupca priznal niektoré pochybenia pri fakturácii a uviedol, že disciplinárne obvinený tieto nedostatky napraví. Taktiež poukázal na problémovú komunikáciu s klientom v čase po ukončení zastupovania pri odovzdávaní dokladov. Na záver apeloval na miernosť pri posudzovaní konania disciplinárne obvineného s ohľadom na jeho vek a málo skúsenosti.

Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu a pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia upriamil pozornosť na skutočnosť, že disciplinárne obvinený už bol disciplinárne potrestaný a to za obdobné porušenie stavovských predpisov.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 24. marca 2009, sp. zn. DS II.-82/08:2084/2008 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 590,84 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania 295,42 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote dňa 4. 5. 2009 odvolanie, ktoré neodôvodnil a odôvodnil ho až 18. 6. 2009, v ktorom poprel spáchanie skutku, za ktorý bol uznaný vinným, pričom zopakoval svoje námietky, voči disciplinárnemu rozsudku. Uviedla, že sa veci sťažovateľa riadne venoval a riadne ho informoval aj s poukazom na jeho neočakávané návštevy v kancelárii. Vo vzťahu k neprehľadnému vyúčtovaniu trov právneho zastúpenia išlo podľa jeho názoru len o istý prehľadný sumár výkonov.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím zo 6. marca 2010, sp. zn. P-38/09:2084/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 32 Disciplinárneho poriadku ako vecne správne potvrdilo.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK uviedlo, že po oboznámení sa so všetkými listinnými dôkazmi a vyjadreniami disciplinárne obvineného malo za to, že odvolanie ne je dôvodné a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

4.
ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezabezpečí preberanie zásielok v sídle svojej advokátskej kancelárie, v dôsledku čoho dôjde k náhradnému doručeniu rozsudku advokátovi v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. (fikcia doručenia) a následne túto skutočnosť neoznámi klientovi, ktorý v dôsledku tohto opomenutia advokáta podá odvolanie proti rozsudku oneskorene, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

2.) Je vecou riadneho výkonu advokácie, aby v mieste sídla advokáta bola v dobe doručovania zásadne prítomná osoba oprávnená písomnosť prevziať.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 20. apríla 2009, ***sp. zn. P-24/09:3493/2007***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, ***sp. zn. DS VIII.-18/08:3493/2007***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, sp. zn. DS VIII.-18/08:3493/2007 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 20. apríla 2009, sp. zn. P-24/09:3493/2007[1] bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku, **tým, že**
v právnej veci, v ktorej v súdnom konaní zastupoval sťažovateľa ako odporcu, mu bol doručený rozsudok náhradným doručením s dátumom doručenia 10. 1. 2007 v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p., čo advokát sťažovateľovi neoznámil a tento podal odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty,

1 Rozhodnutie predsedníctva SAK z 20. apríla 2009, sp. zn. P-24/09:3493/2007 bolo na základe návrhu na preskúmanie zákonnosti disciplinárneho rozhodnutia zrušené rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 3. novembra 2011, sp. zn. 14S/71/2010, ktoré obsahuje II. časť Zbierky pod č. XIII.

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **806,61 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa na výzvu SAK k veci vyjadril tak, že sťažnosť sťažovateľa považoval za neopodstatnenú s tým, že nemá vedomosť o tom, že by mu poštový úrad doručoval rozsudok okresného súdu v danej veci. Disciplinárne obvinený navrhol, aby bol vyžiadaný rozsudok okresného súdu ako aj rozhodnutie krajského súdu za účelom zistenia, akým spôsobom bolo predmetné rozhodnutie doručované.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 268,87 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát vychádzal zo skutkových zistení, ku ktorým dospel po oboznámení sa s obsahom predmetného spisu, z ktorého vyplynulo, že súd prvého stupňa vyzval právneho zástupcu odporcu, aby v lehote 5 dní súdu oznámil, či sa v dňoch 22. 12. 2006 a 27. 12. 2006 zdržiaval v sídle svojej advokátskej kancelárie. Právny zástupca si výzvu súdu neprevzal v odbernej lehote, zásielka súdu bola uložená na pošte 15. 2. 2007 a dňa 8. 3. 2007 sa vrátila súdu prvého stupňa s poznámkou, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Právny zástupca odporcu teda žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, že by si doručovanú zásielku v dňoch 22. 12. 2006 a 27. 12. 2006 nemohol prevziať z dôvodu, že by sa v tom čase v mieste doručenia nezdržiaval. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre náhradné doručenie podľa § 47 odsek 2 O. s. p., rozsudok sa považuje za doručený odporcovi tretí deň od uloženia zásielky na pošte, teda dňa 30. 12. 2006.

Lehota na podanie odvolania odporcovi začala plynúť dňa 31. 12. 2006, pričom posledným dňom na podanie odvolania bol deň 15. 1. 2007. Odporca odvolanie proti napadnutému rozsudku podala na pošte až dňa 19. 1. 2007, pričom dňa 15. 1. 2007 bola stále zastúpená disciplinárne obvineným advokátom. Túto skutočnosť potvrdil aj disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení, v ktorom uviedol, že obdŕžal odvolanie plnomocenstva zo dňa 18. 1. 2007 až dňa 22. 1. 2007.

Vo vzťahu k disciplinárnemu opatreniu považoval disciplinárny senát písomné napomenutie za dostatočné.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ ako aj disciplinárne obvinený.

Navrhovateľ svojím odvolaním žiadal odvolací orgán napadnuté rozhodnutie podľa § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku zmeniť na prísnejšie disciplinárne opatrenie vo forme peňažitej pokuty, t. j. šesťnásobku minimálnej mesačnej mzdy.

Disciplinárne obvinený svojím odvolaním žiadal zmeniť rozhodnutie disciplinárneho senátu tak, že sťažnosť sťažovateľa je neopodstatnená a táto sa zamieta.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 20. apríla 2009, sp. zn. P-24/09:3493/2007 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté

rozhodnutie zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému uložilo disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 806,61 eur a odvolanie disciplinárne obvineného zamietlo.

Predsedníctvo SAK sa po podrobnom oboznámení s obsahom disciplinárneho spisu zhodlo na tom, že intenzita porušenia povinnosti zodpovedá potrebe prísnejšieho disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 zákona o advokácii.

Na podklade písomných vyjadrení disciplinárne obvineného, predsedníctvo SAK dospelo k záveru, že sa disciplinárne obvinený nezaoberal možnosťou fikcie doručenia, a to ani po doručení výzvy súdu, aby disciplinárne obvinený oznámil, kde sa zdržiaval v predmetných dňoch pokusov pošty o doručenie rozsudku. Je potrebné dodať, že súdy skúmajú dôvodnosť postupu podľa § 47 ods. 2 O. s. p. a výzva, aká bola zaslaná aj disciplinárne obvinenému (14. 2. 2007), je poslednou možnosťou na jeho objasnenie *(ultimum refigium)*.

Je vecou riadneho výkonu advokácie, aby v mieste sídla advokáta bola v dobe doručovania zásadne prítomná osoba oprávnená písomnosť prevziať. Ak aj napriek tomuto predpokladu nebol v dobe doručenia zastihnutý ani advokát, ani iná osoba oprávnená k prevzatiu písomnosti, zásielka sa uloží na pošte alebo na orgáne obce.

V tejto súvislosti možno poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17. apríla 2003, sp. zn. 29 Odo 327/2002, podľa ktorého „pokiaľ sa advokátovi doručuje písomnosť na adresu jeho sídla či na adresu, ktorú uviedol súdu, nie je pre záver o riadnom doručení písomnosti významné, či sa advokát v tomto mieste zdržuje. "

Disciplinárne obvinený ani žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, že by si doručovanú zásielku v dňoch 22. 12. 2006 a 27. 12. 2006 nemohol prevziať. Disciplinárne obvinený vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu poukázal aj na tú skutočnosť, že disciplinárny senát si nevyžiadal písomné stanovisko stavebného bytového družstva k možnosti doručiť zásielku v predmetných dňoch, a poukázal na to, že budova bola v tom čase uzavretá a nebola opatrená poštovými schránkami. Tieto tvrdenia disciplinárne obvineného však predsedníctvo SAK vo svetle vyššie uvedeného považovalo za neopodstatnené.

Za takéhoto stavu nemohol disciplinárne obvinený poskytovať právne služby tak, aby dôsledne využil všetky právne prostriedky v intenciách § 18 ods. 2 zákona o advokácií.

Tieto skutočnosti potom viedli predsedníctvo SAK k tomu, že sa jednoznačne ustálil názor pre postup v zmysle § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku, pričom predsedníctvo SAK pri svojom rozhodnutí prihliadlo na podmienky stanovené v § 56 ods. 3 zákona o advokácii, predovšetkým na mieru zavinenia disciplinárne obvineného a vážny následok – zmeškanie lehoty na odvolanie.

5.
ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý v konaní pred súdom bez súhlasu žalobcu ako klienta vezme návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom udelenie pokynu a súhlasu nie je schopný preukázať, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii.

2.) V prípade späťvzatia návrhu na začatie konania ako jedného z najzásadnejších a najvýznamnejších úkonov advokáta v súdnom konaní a zároveň výlučného dispozičného úkonu účastníka konania, advokát v postavení právneho zástupcu je povinný bezvýhradne rešpektovať názor a postoj klienta a zároveň navrhovateľa bez ohľadu na dôvodnosť či nedôvodnosť návrhu na začatie konania. Ak klient vo vzťahu k dôvodnosti návrhu na začatie konania a k jeho späťvzatiu prezentuje opačný názor od názoru advokáta, je potrebné v takej situácii postupovať náležitým spôsobom upraveným v predpisoch SAK, a to až po alterna-

tívu ukončenia zastupovania takého klienta, ktorého názory sú diametrálne v rozpore so skutkovým a právnym stavom daného súdneho konania.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 20. apríla 2009, ***sp. zn. P-10/08:900/2007***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 20. mája 2008, ***sp. zn. DS II.-29/07:70-900/2007***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 20. mája 2008, sp. zn. DS II.-29/07:70-900/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii,
tým, že
v konaní vedenom pred okresným súdom zobral bez súhlasu sťažovateľa ako klienta návrh v celom rozsahu späť, **za čo mu bolo uložené**
rozhodnutím predsedníctva SAK z 20. apríla 2009, sp. zn. P-10/08:900/2007 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 20. mája 2008, sp. zn. DS II.-29/07:70-900/2007 podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 20. mája 2008, sp. zn. DS II.-29/07:70-900/2007 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorého sa mal dopustiť porušením povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, **tým, že**
po tom, čo prijal zastúpenie sťažovateľa na základe telefonického rozhovoru do súdneho spisu v predmetnom konaní založil splnomocnenie, na ktorom sa s veľkou pravdepodobnosťou nenachádza podpis sťažovateľa, **oslobodený.**

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii. Návrh bol odôvodnený tým, že sťažovateľ v sťažnosti vytýkal advokátovi, ako svojmu právnemu zástupcovi, že bez jeho vedomia a súhlasu vyhotovil splnomocnenie z 23. 9. 2004 a založil ho do súdneho spisu, pričom okresný súd tvrdí, že na uvedenom splnomocnení sa nenachádza jeho podpis. Ďalej svojmu právnemu zástupcovi vyčítal, že v tej istej veci advokát zobral späť návrh na začatie konania bez jeho súhlasu.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril písomne vo viacerých podaniach, v ktorých uviedol, že zastúpenie v danej veci prevzal na telefonické požiadanie sťažovateľa. Žalobu podal sťažovateľ sám a v závere žaloby uviedol, že na zastúpenie v tomto konaní zároveň splnomocňuje disciplinárne obvineného advokáta. Predmetom žaloby bol nárok na zabezpečenie užívania bytu a návrh na náhradu škody. Keďže advokát chcel nahliadnuť do spisu, pripojil do spisu písomné splnomocnenie, ktoré mal založené už v inej súdnej veci, lebo sťažovateľa aj v minulosti zastupoval. Do uvedeného splnomocnenia dopísal len číslo konania, pričom však splnomocnenie sťažovateľom bolo už z predošlých čias podpísané.

Po preštudovaní spisu zistil, že podaný návrh nie je dôvodný, pretože v inom konaní už bolo v minulosti v podstate o tomto návrhu sťažovateľa rozhodnuté. Po telefonickej konzultácii a so súhlasom sťažovateľa, zobral návrh späť. Na základe späťvzatia návrhu v celom rozsahu, súd konanie zastavil. K návrhu na začatie konania sa disciplinárne obvinený už osobitne nevyjadril, len poslal faxové podanie, ktorým žiadal o poskytnutie lehoty na podanie konečnej správy z dôvodu, že konanie vedené pred okresným súdu z dôvodu podania odvolania sťažovateľa ešte nie je ukončené a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania oslobodil disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti týkajúcej sa založenia splnomocnenia bez podpisu klienta, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok stal, uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil späťvzatím žaloby bez súhlasu klienta, uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 5 000 Sk (165,97 eur) a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 8 100 Sk (265,55 eur) do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Disciplinárny senát zdôvodnil svoje rozhodnutie tým, že mal za preukázané, že sťažovateľ splnomocnil disciplinárne obvineného na zastupovanie v tomto spore, keď už v žalobe sťažovateľ splnomocnil disciplinárne obvineného na zastupovanie v danej veci, preto druhému splnomocneniu založenému do spisu disciplinárne obvineným, ktoré pochádzalo z obdobia pred podaním žaloby, neprisudzoval taký význam, aby bolo potrebné zaoberať sa pravosťou podpisu sťažovateľa. Z chovania disciplinárne obvineného, ktorý začal vo veci konať (nahliadnutie do spisu atď.) mal disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinený splnomocnenie udelené sťažovateľom v žalobe prijal.

Čo sa týka späťvzatia žaloby zo strany disciplinárne obvineného, disciplinárne obvinený nevedel preukázať, že mal súhlas od klienta a sťažovateľa na tento procesný úkon, pričom disciplinárny senát bol toho názoru, že pri tak vážnom právnom úkone, akým je späťvzatie návrhu, má advokát vedieť preukázať, že uvedený pokyn, resp. súhlas od klienta k takému právnemu úkonu dostal.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal navrhovateľ čo do výroku o uloženom disciplinárnom opatrení (riadne a včas) odvolanie z dôvodu, že disciplinárne opatrenie uložené disciplinárne obvinenému podľa jeho názoru bolo neprimerane mierne. Poukázal na to, že pri ukladaní sankcie je potrebné prihliadnuť na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery, pričom peňažnú pokutu podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii možno uložiť až do sto násobku minimálnej mzdy, avšak v danom prípade výška uloženej pokuty nedosahuje ani výšku minimálnej mzdy. V konaní disciplinárne obvineného videl závažné porušenie povinností advokáta, pretože späťvzatie návrhu na začatie konania je takým úkonom, ktorý advokát nemôže urobiť bez toho, aby mal k tomu pokyn alebo výslovný súhlas klienta s tým, že k takému postupu musí advokát vyžadovať súhlas alebo pokyn v takej forme, aby vedel bez všetkých pochybností preukázať, že tak závažný procesný úkon v zastúpení klienta vykonal na základe jeho pokynu alebo súhlasu.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť a na svoju obranu zopakoval už popísané skutkové okolnosti zastupovania sťažovateľa.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 20. apríla 2009, sp. zn. P-10/08:900/2007 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo v časti uloženého disciplinárneho opatrenia tak, že disciplinárne obvinenému uložilo peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

Predsedníctvo SAK po oboznámení sa s obsahom odvolania a napadnutého rozhodnutia dospelo k nasledovným záverom: stotožnilo sa s odvolaním predsedu revíznej komisie. Zvážilo a dospelo k záveru, že skutočne postup disciplinárne obvineného pri späťvzatí návrhu bol vysoko nekvalifikovaný a bez ohľadu na dôvodnosť, či nedôvodnosť samotnej žaloby a dôkaznej situácie v súdnom konaní, bolo potrebné z jeho strany dôsledne konzultovať postup súvisiaci so späťvzatím žaloby so samotným žalobcom, teda sťažovateľom. Ide o jeden z najzásadnejších a najvýznamnejších úkonov advokáta v občianskom súdnom konaní, preto nemožno prehliadnuť fakt, že späťvzatie žaloby je dispozičným úkonom účastníka konania a advokát v postavení právneho zástupcu musí názor a postoj svojho klienta v naznačenom smere bezvýhradne rešpektovať. V prípade, že klient, v tomto prípade sťažovateľ, prezentuje opačný názor ako advokát,

je potrebné v takej situácii postupovať náležitým spôsobom upraveným v predpisoch Slovenskej advokátskej komory, a to až po alternatívu ukončenia zastupovania takého klienta, ktorého názory sú diametrálne v rozpore so skutkovým a právnym stavom daného súdneho konania.

Na základe týchto skutočností predsedníctvo SAK dospelo k jednoznačnému presvedčeniu a záveru, že disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 5 000 Sk je vzhľadom na závažnosť porušenia povinností advokáta neprimerane mierne. Po dôkladnom zhodnotení skutkového stavu zisteného v rámci disciplinárneho konania prijalo rozhodnutie, že výrok o sankcii je potrebné zmeniť a uložiť peňažnú pokutu vo vyššej výške. Zvážilo, že vzhľadom na charakter a spôsob spáchania disciplinárneho previnenia je primeranou peňažnou pokutou čiastka 500 eur (teda 15 063 Sk). Zohľadnilo pritom aj určitý „prevýchovný" aspekt disciplinárneho opatrenia a predpokladá, že disciplinárne obvinený sa v budúcnosti podobného alebo iného disciplinárneho previnenia nedopustí a uložená sankcia bude preňho dostatočne poučná.

6.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý napriek prevzatiu prvostupňového rozsudku vo veci samej klienta o doručení tohto rozsudku riadne a včas neinformuje, v dôsledku čoho dôjde k zmareniu možnosti podať proti tomuto rozsudku odvolanie, pričom klient sa o rozsudku dozvie až z exekučného konania, vedeného proti nemu na základe tohto rozsudku, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. b.) Advokátskeho poriadku.

2.) Vecou riadneho výkonu advokácie (mandátna zmluva resp. príkazná zmluva) je, aby advokát vedel preukázať, aký pokyn mu klient dal (ústny, písomný) k uskutočňovaniu činností, na ktoré sa zaviazal (poskytovanie právnych služieb), a že konal podľa tohto pokynu, najmä v závažných otázkach, ako je podanie alebo nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu vo veci samej, najmä, ak klient nebol úspešný a advokát musel poznať jeho záujmy.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 21. mája 2009, ***sp. zn. P-28/09:675/2008***
Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 3. septembra 2008, ***sp. zn. DS III.-33/0/08:675/2008***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 3. septembra 2008, sp. zn. DS III.-33/0/08:675/2008 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 21. mája 2009, sp. zn. P-28/09:675/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinností advokáta podľa § 6 písm. b.) Advokátskeho poriadku,

tým, že

vo veci jeho klienta, ktorého zastupoval v spore vedenom na okresnom súde, prevzal prvostupňový rozsudok vo veci samej, najneskoršie dňa 27. 7. 2006, napriek tomu však svojho klienta o doručení rozsudku riadne a včas neinformoval a klient sa o tejto skutočnosti, respektíve o tom, že sa rozsudok medzičasom stal právoplatným, dozvedel až dňa 30. 7. 2007 z exekučného konania vedeného exekútorským úradom, v dôsledku čoho bol klient nútený svoj záväzok splniť a zaplatiť na účet exekútorského úradu sumu 287 907 Sk (9 556,76 eur),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **268,87 eur** v lehote do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe podnetu sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa na výzvu SAK k sťažnosti vyjadril tak, že akceptoval svoje pochybenie voči sťažovateľovi, vec nahlásil poisťovni a informoval sťažovateľa, že bude maximálne nápomocný pri riešení tejto situácie. Ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že vo svojom spise nemá originál daného rozsudku, z toho usudzuje, že ho musel sťažovateľovi doručovať, avšak nevie zistiť ako a kedy. Keďže mal za to, že rozsudok klientovi doručoval a od klienta nedostal žiaden pokyn vo veci nepodával odvolanie. Ďalej uviedol, že takéhoto porušenia povinnosti vyplývajúcej pre neho zo zákona o advokácii sa dopustil prvýkrát a pri ukladaní disciplinárneho opatrenia navrhoval na túto skutočnosť prihliadnuť.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 268,87 eur do 7 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát vychádzal z toho, že v konaní mal za preukázané, že sťažovateľ poveril disciplinárne obvineného zastupovaním vo svojej právnej veci a disciplinárne obvinený toto splnomocnenie prijal. Vo veci samej príslušný súd dňa 16. 2. 2006 vyniesol rozsudok, podľa ktorého bol odporca – sťažovateľ zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 200 000 Sk v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ako aj zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 52 238,10 Sk v lehote 15 dní. Písomné vyhotovenie rozsudku disciplinárne obvinený prevzal najneskôr dňa 27. 7. 2006. O tejto skutočnosti disciplinárne obvinený svojho klienta neinformoval, ani iným spôsobom mu nedal vedieť, že rozsudok súdu I. stupňa je doručený. Voči rozsudku nebolo podané odvolanie a tento sa stal právoplatný a vykonateľný. Sťažovateľ sa o tejto skutočnosti dozvedel až dňa 30. 7. 2007, v rámci exekučného konania. Sťažovateľ sa dostal k rozsudku až pri nahliadnutí do príslušného spisu na súde, dňa 7. 8. 2007, na základe čoho uhradil na účet exekútorského úradu sumu 287 907 Sk. Disciplinárne obvinený nedbanlivostným konaním znemožnil podať proti rozsudku riadny opravný prostriedok a spôsobil, že sťažovateľ nemal možnosť domáhať sa nápravy pred súdom II. stupňa. Vzhľadom na to disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárnehoprevinenia.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení vzal do úvahy snahu disciplinárne obvineného o nápravu svojho pochybenia – aktívny prístup pri náhrade škody sťažovateľovi. Vzhľadom na túto skutočnosť disciplinárny senát považoval za dostatočné uloženie disciplinárneho opatrenia, písomné napomenutie, ktoré podľa názoru disciplinárneho senátu zodpovedá závažnosti previnenia disciplinárne obvineného, ako aj s prihliadnutím na osobu disciplinárne obvineného, ako aj okolnosti prípadu.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote odvolanie disciplinárne obvinený s odôvodnením, že má za to, že ide o nesprávne rozhodnutie vo veci a aj uložený trest je neprimerane prísny s tým, že bližšie zdôvodnenie svojho odvolania doplní dodatočne písomne.

Na odvolacom pojednávaní sa disciplinárne obvinený ospravedlnil za to, že svoje odvolanie nedoplnil písomne a predniesol ďalšie dôvody svojho odvolania. Tvrdil, že klienta – sťažovateľa informoval o obidvoch pojednávaniach a taktiež mu poslal rozsudok vo veci samej ako aj znalecký posudok s výzvou, aby sa k nemu vyjadril. Vo vzťahu k nedoručeniu rozsudku súdu I. stupňa poukázal na § 6 písm. b.) Advokátskeho poriadku, ktorý advokátovi ukladá povinnosť oboznámiť klienta s písomnosťami, ktoré dostal alebo odosielal, ak súvisia s vecou, pričom nie je tu uprave-

ná forma a spôsob oboznamovania klienta s písomnosťami. Na preukázanie toho, že klienta náležitým spôsobom oboznámil o stave veci, predložil listinné dôkazy, a to jeden úradný záznam (z 13. 02. 2006) a tri listy (Žiadosť o vyjadrenie k znaleckému posudku z 3. 7. 2000, Oznámenie o termíne pojednávania z 24. 1. 2006 a Doručenie rozsudku z 27. 7. 2006). Mal za to, že jeho povinnosťou nebolo dokazovať, či klientovi doručil alebo nedoručil nejakú písomnosť súvisiacu s vecou a akým spôsobom. Na záver poukázal na to, že sťažovateľ mu za poskytnuté služby dosiaľ nezaplatil, pričom mal za to, že k podaniu sťažnosti sťažovateľa viedol práve neúspech v súdnom konaní, ktorý sa snažil zhojiť v disciplinárnom konaní.

Navrhovateľ navrhol rozhodnutie disciplinárneho senátu napadnuté odvolaním disciplinárne obvineného ako vecne správne potvrdiť.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 1. 5. 2009, sp. zn. P-28/09:675/2008 podľa § 32 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK v rámci odvolacieho konania preskúmalo výrok napadnutý odvolaním, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania prvostupňového disciplinárneho senátu, ktorý mu predchádzal a osvojilo si jeho skutkové zistenia. Disciplinárny senát v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozhodnutia stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou disciplinárne obvineného.

Ak zákon o advokácií alebo Disciplinárny poriadok priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia Trestného poriadku (§ 57 ods. 7 zákona o advokácií), preto vo vzťahu k postupu pri zisťovaní skutkového stavu v disciplinárnom konaní sa použije § 4 ods. 1 a § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle týchto noriem vyplýva, že „príslušný" orgán si sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Vykoná také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vec spravodlivo rozhodnúť. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu zahŕňa: ● zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ● povinnosť orgánov obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti, ● právo strán obstarávať dôkazy, ● povinnosť orgánov s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného.

Predsedníctvo SAK malo za to, že v zmysle vyššie uvedeného si príslušné orgány SAK v tomto disciplinárnom konaní splnili svoje povinnosti, keďže v priebehu konania zhromažďovali dôkazy v prospech i neprospech disciplinárne obvineného, ktorý bol taktiež vyzvaný, aby predložil alebo označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čo však neurobil, v dôsledku čoho jeho obhajoba nebola preukázaná.

Na obhajobu disciplinárne obvineného slúžili výlučne jeho generálne tvrdenia o jeho praxi pri výkone advokácie a tiež tvrdenia o oboznámení sťažovateľa s termínmi pojednávaní, znaleckým posudkom a nakoniec aj s rozsudkom. Svoje tvrdenia predovšetkým o oboznámení klienta s predmetným však nepodložil žiadnym hodnoverným, ani nepriamym dôkazom. Nepredložil poštové podacie lístky alebo iné písomnosti, alebo záznamy (napr. Knihu došlej a odoslanej pošty), ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia. Na druhej strane v prospech sťažovateľa boli v konaní predložené dôkazy – potvrdenie doručenia a prevzatia oboznámenia disciplinárne obvineného ako právneho zástupcu s termínom pojednávania a doručenie a prevzatie rozsudku, podpísané doručenky sú súčasťou súdneho spisu. Nemožno akceptovať tvrdenia disciplinárne obvineného, ktoré nie sú podložené dôkazmi a prisúdiť im vyššiu váhu ako tvrdeniam sťažovateľa podložených dôkazmi – najmä zo súdneho spisu o doručení rozsudku.

Vecou riadneho výkonu advokácie (mandátna zmluva resp. príkazná zmluva) je, aby advokát vedel preukázať, aký pokyn mu klient dal (ústny, písomný) na uskutočňovanie činností, na ktoré sa zaviazal (poskytovanie právnych služieb), a že konal podľa tohto pokynu, najmä v závažných otázkach, ako je podanie alebo nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu vo veci samej, najmä ak klient nebol úspešný a advokát musel poznať jeho záujmy.

Záporné stanovisko sťažovateľa k žalobe muselo byť disciplinárne obvinenému zrejmé už pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní právnych služieb ako aj z prednesov sťažovateľa ako žalovaného počas súdneho konania v danej veci (viď odôvodnenie rozsudku). Obhajoba disciplinárne obvineného, že nedostal osobitný pokyn na podanie odvolania neobstojí, keď pokyny advokátovi boli nepochybné už počas zastupovania, a pokiaľ mu klient prestal poskytovať „súčinnosť" mal možnosť zastupovanie skončiť. Nakoniec aj list z 27. 7. 2006 predložený disciplinárne obvineným na odvolacom pojednávaní (či už bol alebo nebol odoslaný, a sťažovateľovi doručený) neobsahuje aspoň upozornenie že vzhľadom na výsledky dokazovania bez pokynu klienta advokát proti rozsudku odvolanie (z vlastnej iniciatívy) nepodá.

Za takéhoto stavu potom možno konštatovať, že disciplinárne obvinený neposkytoval právne služby tak, aby dôsledne využíval všetky právne prostriedky v intenciách § 18 ods. 2 zákona o advokácií. Nepodanie odvolania vo veci, v ktorej advokát nedokáže preukázať, že odvolanie nepodal v súlade s pokynmi klienta je disciplinárnym previnením dosahujúcim takej intenzity, že ho nemožno hodnotiť ako menej závažné porušenej povinnosti.

Disciplinárne obvinený sa dopustil závažného porušenia povinností advokáta, pretože si svoje povinnosti riadne neplnil. Obhajobu vo vzťahu ku klientovi, vo veciach, v ktorých mu bol zvoleným právnym zástupcom, nevedel prvostupňovému disciplinárnemu senátu ani odvolaciemu orgánu hodnoverne preukázať, že klienta informoval o doručení závažných súdnych rozhodnutí a nevedel tiež preukázať, aký pokyn mu klient dal v súlade s jeho záujmami, ktoré ako advokát musel poznať. Nemožno akceptovať tvrdenia disciplinárne obvineného, ktoré nie sú podložené dôkazmi a prisúdiť im vyšší význam ako tvrdeniam sťažovateľa podložených dôkazmi – najmä zo súdneho spisu o doručení rozsudku.

Disciplinárne previnenie potom bolo spôsobené výlučne subjektívnymi okolnosťami na strane disciplinárne obvineného, pretože nemožnosť spojenia s klientom telefonicky nemožno považovať za objektívnu skutočnosť brániacu riadnemu výkonu advokácie, najmä vo vzťahu k právnej úprave mandátnej zmluvy v Obchodnom zákonníku (§ 566 ods. 1, § 567), v zmysle ktorej mandatár vždy postupuje s odbornou starostlivosťou v súlade so záujmami mandanta, ktoré pozná alebo musí poznať. Ak vôbec také skutočnosti nastali, bolo vo vzťahu k predchádzajúcim príkazom klienta povinnosťou advokáta (najmä vzhľadom na výsledok sporu) na nepodanie odvolania advokátom klienta aspoň vhodným spôsobom upozorniť.

Z uvedených dôvodov predsedníctvo SAK považovalo rozhodnutie disciplinárneho senátu za vecne správne a akceptovalo výrok o vine, ustálený vo výrokovej časti rozhodnutia disciplinárneho senátu. Predsedníctvo SAK považovalo za primerané aj uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie, s prihliadnutím na podmienky stanovené v § 56 ods. 3 zákona o advokácii, predovšetkým s prihliadnutím na závažnosť porušenia povinnosti, mieru zavinenia disciplinárne obvineného a vážnosť následku. S ohľadom na všetky vyššie spomenuté dôvody rozhodnutie disciplinárneho senátu potvrdilo.

7.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý v telefonickom rozhovore so svojím klientom s cieľom vymôcť od klienta zaplatenia svojej odmeny za poskytnuté služby použije výrazy a slovné spojenia, ktoré môžu byť klientom objektívne vnímané ako vyhrážanie sa použitím nezákonných prostried-

kov na vymoženie dlžnej sumy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a 2 ods. 2 a § 5 ods. 1, veta druhá Advokátskeho poriadku.

2.) Návrh na začatie disciplinárneho konania môže vziať späť iba navrhovateľ (predseda revíznej komisie), vzatie sťažnosti späť sťažovateľom takéto následky mať nemôže.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 2. júla 2009, ***sp. zn. P-25/09:269/2005***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, ***sp. zn. DS VIII.-25-269/2005***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 2. júla 2009, sp. zn. P-25/09:269/2005 v spojení s rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, sp. zn. DS VIII.-25-269/2005 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3 zákona o advokácii a § 2 ods. 2 a § 5 ods. 1, veta druhá Advokátskeho poriadku, **tým, že**
v presne nezistený deň v mesiaci december 2004 počas rozhovoru s klientom a neskôr sťažovateľom, v ktorom sa disciplinárne obvinený domáhal zaplatenia svojej odmeny podľa zmluvy o poskytnutí právnej služby použil výrazy: „ak to nezaplatíte, ja si pre tú sumu prídem [...], druhá vec dnes Vám tam vybuchol J.. Zastupujem šéfa J. v jednom trestnom konaní [...], ja si pre tú odmenu prídem [...], ako v J., je to jedno, akým spôsobom. Niečo Vám jednoducho dohovoríme, že to nemá význam [...], neviem, či ste ženatý, či máte dieťa, či máte nejakú širšiu rodinu, Vy sa sami nad sebou zamyslite, to čo robíte, podrážate pokaždé a každého a jednoducho sa Vám to raz vypomstí“, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **42 560 Sk (1 412,73 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur**.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ sa svojím návrhom zo 4. 11. 2005 domáhal vyvodiť proti disciplinárne obvinenému potrestanie, pretože ako advokát závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 18 odsek 2, 3 zákona o advokácii, § 2 ods. 2, § 5 odsek 1 veta druhá Advokátskeho poriadku.

Disciplinárne obvinený na pojednávaní disciplinárneho senátu popísal priebeh predmetných udalostí, poukázal na rozhodnutie súdu o priznanej náhrade trov konania a vo veci navrhol vypočuť sťažovateľa. Namietal tiež premlčanie predmetného skutku a žiadal, aby v konaní nebol pripustený ako dôkaz zvukový záznam vyhotovený sťažovateľom bez jeho súhlasu.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania rozhodnutím zo dňa 23. júna 2008, sp. zn. DS VIII.-25-269/2005 disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil.

Disciplinárny senát pri oslobodení spod disciplinárneho obvinenia vychádzal zo záveru, že po podaní návrhu na disciplinárne konanie boli do spisu založené listinné dôkazy, najmä dohoda o uzavretí mimosúdneho zmieru uzatvorená medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným dňa 28. 2. 2007, z ktorej vyplynulo, že disciplinárne obvinený a sťažovateľ boli účastníkmi dvoch prebiehajúcich súdnych konaní – o zaplatenie 42 000 Sk s prísl. a o ochranu osobnosti, pričom predmetom tejto dohody bol záväzok disciplinárne obvineného vziať späť návrh na začatie konania v konaní o ochranu osobnosti, ktoré bolo vedené proti sťažovateľovi a záväzok sťažovateľa vziať späť sťažnosť, ktorú podal SAK. K späťvzatiu sťažnosti zo strany sťažovateľa aj skutočne došlo, a to prehlásením sťažovateľa zo dňa 28. 2. 2011, zaslaným komore. Na základe týchto sku-

točnosti senát rozhodol tak, že disciplinárne obvineného oslobodil spod disciplinárneho obvinenia z dôvodu, že nebolo preukázané, že by sa skutok stal.

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote voči tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie a žiadal predsedníctvo SAK ako odvolací orgán napadnuté rozhodnutie podľa § 33 písm. c) Disciplinárneho poriadku zmeniť a po uznaní viny uložiť disciplinárne obvinenému prísnejšie disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty, t. j. šesťnásobku minimálnej mesačnej mzdy.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 2. júla 2009, sp. zn. P-25/09:269/2005 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. a.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že uznalo disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložilo mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 42 560 Sk (1 412,73 eur) a zároveň povinnosť nahradiť trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi dospelo k nasledovným záverom:

V súvislosti s námietkou premlčania, ktorú vzniesol disciplinárne obvinený, predsedníctvo SAK po preskúmaní listinných dôkazov a priebehu doterajšieho konania nezistilo dôvody premlčania na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Do úvahy zobralo predchádzajúcu vnútornú organizáciu práce v kancelárii SAK, kedy sťažnosti prijímala tajomníčka SAK a po zvážení ich dôvodnosti alebo nedôvodnosti sťažnosť predložila revíznej komisií. Premlčacia lehota začala plynúť od momentu predloženia sťažnosti revíznej komisii zo strany tajomníčky. Premlčacia lehota teda nezačala plynúť dňom podania sťažnosti sťažovateľom.

Predsedníctvo SAK zistilo, že zo strany disciplinárneho senátu došlo k viacerým pochybeniam, okrem iného v tom, že senát po prerušení disciplinárneho konania z dôvodu podania žaloby disciplinárne obvineného na ochranu osobnosti proti sťažovateľovi pokračoval v konaní bez toho, aby zisťoval, či došlo k ukončeniu tohto konania.

Disciplinárny senát konal a rozhodol vo veci tak, ako keby sťažovateľ bol navrhovateľom v disciplinárnej veci a keďže, ako uvádza disciplinárny senát, sťažovateľ zobral sťažnosť späť, pominul aj dôvod samotného konania.

Senát pochybil, keď nevychádzal dôsledne zo zásad platných pre disciplinárne konanie. Z § 3, § 4 ods. 1 Disciplinárneho poriadku vyplýva, že disciplinárne konanie je ovládané zásadou oficiality, ktorá je platná pre revíznu komisiu. Funkcia navrhovateľa je zverená len dvom možným subjektom, a to predsedovi revíznej komisie, resp. ním poverenému členovi revíznej komisie alebo ministrovi spravodlivosti SR, ktorí majú postavenie účastníkov konania. Účastníkom konania nie je sťažovateľ (§ 9 Disciplinárneho poriadku *a contrario*). § 11 Disciplinárneho poriadku upravuje návrhovú zásadu, ktorá predstavuje výnimku zo zásady oficiality (§ 3 Disciplinárneho poriadku), keďže disciplinárne konanie je možné začať iba na základe návrhu navrhovateľa. A jedine navrhovateľ môže vziať návrh späť.

Z tohto možno vyvodiť, že vzťah sťažnosti a návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stáva oddeleným, i keď na seba logicky nadväzuje, pretože po doručení sťažnosti je revízna komisia povinná vykonať prešetrenie sťažnosti. Na základe výsledku šetrenia alebo revízna komisia vec odloží, ak zistí, že nie je dôvod na podanie návrhu, alebo predseda revíznej komisie podá návrh, ak revízna komisia zistí, že advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia. O podaní návrhu (len) informuje sťažovateľa.

Disciplinárny senát vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že v disciplinárnom spise sa nachádza záznam o vykonanom telefonickom rozhovore zo dňa 16. 10. 2007, teda po ôsmich mesiacoch, čo malo byť podpísané prehlásenie sťažovateľa o späť vzatí, z ktorého vyplýva, že sťažovateľ „... v žiadnom prípade neberie sťažnosť v tomto zmysle slova späť, že by považoval to konanie za správne, alebo že by menil niečo na svojom názore na konanie disciplinárne obvineného. "

Disciplinárny senát sa skutkovými otázkami vôbec nezaoberal a rovnako opomenul povinnosť rozhodnúť o tom, či sa skutok stal. Disciplinárny senát nedodržal postup podľa Disciplinárneho poriadku a rozhodol bez náležitého zistenia skutkového stavu.

Predsedníctvo SAK pri posudzovaní samotného skutku disciplinárne obvineného dôsledne vychádzal z § 18 ods. 3 zákona o advokácii, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 a § 40 ods. 2 Advokátskeho poriadku, ktoré ukladajú advokátom povinnosť pri výkone advokácie postupovať tak, aby bola zachovaná dôstojnosť advokátskeho stavu.

K pojmu výkon advokácie predsedníctvo SAK poukázalo na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky z 31. mája 2004, sp. zn. 5 As 34/2003, podľa ktorého *„Skutočnosť, že zákonodarca dôsledne rozlíšil v zákone o advokácii pojem poskytovanie právnych služieb a výkon advokácie vedie k logickému záveru, že tam, kde použil pojem výkon advokácie, mal na mysli všetky úkony advokáta, ktoré tento vykonáva v súvislosti s výkonom nezávislého povolania advokáta, teda i tie, ku ktorým je povinný či ktoré vykonáva v súvislosti s poskytovaním právnej služby na základe uzatvorenej zmluvy a to i potom, čo je zastupovanie klienta ukončené, pričom ich vykonáva nie ako občan, ale ako advokát pri výkone svojho povolania, teda pri výkone advokácie. "*

Podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii sa advokáti, ako príslušníci tejto profesie, dobrovoľne podriaďujú pravidlám etického správania, ktoré idú i nad rámec požiadaviek, stanovených právnymi normami pre ostatné subjekty práva. Pričom hlavným dôvodom je ochrana advokátskeho stavu a ochrana verejných záujmov.

Vzhľadom na tieto skutočnosti predsedníctvo SAK uznalo disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia a uložilo mu disciplinárne opatrenia, ktoré považovalo za primerané skutkovým okolnostiam prípadu.

8.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodmietne poskytnutie právnych služieb vo veci súvisiacej s vecou, v ktorej predtým poskytoval právne služby inému klientovi, ale naopak, podá proti bývalému klientovi trestné oznámenie, v ktorom použije informácie a poznatky, ktoré sa mohol dozvedieť o bývalom klientovi počas jeho zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 18. septembra 2009, ***sp. zn. P-49/09:2536/2008***
Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 17. februára 2009, ***sp. zn. DS III.-83/08:2536/2008***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 17. februára 2009, sp. zn. DS III.-83/08:2536/2008 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 18. septembra 2009, sp. zn. P-49/09:2536/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii,

tým, že

napriek tomu, že A. B. spolu s B. B. zastupoval na základe plnomocenstva od 12. 2. 2005 vo veci majetkoprávneho vysporiadania nehnuteľnosti po ich rodičoch, dňa 19. 5. 2008 v mene B. B. a C. B., podal na okresnej prokuratúre *„Návrh na začatie konania vo veci podvodu, zneužitia dôvery nemocných ľudí, krádeže, machinácie s prevodmi nehnuteľností"*, proti A. B., a to napriek tomu, že právne dokumenty týkajúce sa prevodov nehnuteľnosti vyhotovoval v mene A. B. a B. B.

od roku 2005 a rovnako bol splnomocnený na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a s tým súvisiacou dispozíciou s finančnými prostriedkami,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **590,84 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia, ktorým sa mal disciplinárne obvinený advokát dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných ako aj ústnych vyjadreniach k veci poprel, že by sa dopustil konania, ktoré je v rozpore s § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii. Vo svojom podaní zo dňa 17. 7. 2008, v ktorom sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., podrobne rozviedol aké úkony vo veci spravil, pričom z obsahu tohto podania vyplýva, že pohnútkou na jeho konanie bola skutočnosť, že sťažovateľ podľa jeho názoru porušil dohody, ktoré uzatvoril so svojimi príbuznými a správal sa voči nim nemorálne a neeticky. Zastával názor, že údaje, ktoré použil v podnete adresovanom okresnej prokuratúre sú bežne dostupné na internete a nebol si vedomý, že by svojim konaním porušil práva sťažovateľa.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 17. februára 2009, sp. zn. DS III.-83/08:2536/2008 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 590,84 a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur.

V odôvodnení rozhodnutia senát uviedol, že na základe vykonaných dôkazov mal za preukázané, že disciplinárne obvinený od 12. 2. 2005 na základe plnomocenstiev podpísaných, okrem iného, aj sťažovateľom A. B., bol poverený majetkoprávnym vysporiadaním nehnuteľností, okrem iného aj prevodom bytu, vysporiadania spoluvlastníckeho podielu na iných nehnuteľnostiach, ako aj disponovaním finančnými prostriedkami v súvislosti so zabezpečením lekárskej starostlivosti. Disciplinárne obvinený potvrdil, že predmetom a obsahom splnomocnenia zo dňa 22. 12. 2005 a rovnako ako aj predmetom a obsahom podania, ktoré disciplinárne obvinený spravil na okresnú prokuratúru boli záležitosti týkajúce sa tých istých nehnuteľností.

Obrana disciplinárne obvineného spočívala v tom, že si nebol vedomý, že by svojím konaním mohol naplniť § 21 písm. a.), prípadne d.). Jeho konanie vyplývalo z presvedčenia, že zastupuje „dobrú vec“, a že chráni slabších a chorých ľudí proti sťažovateľovi, ktorý bol osobou šikovnejšou a zneužíval dobromyseľnosť a neskúsenosť svojich príbuzných. Podtrhol morálnu stránku celej záležitosti, o ktorú svoje konanie opieral.

Podľa názoru disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený pri zastupovaní sťažovateľa nepochybne získal určité informácie týkajúce sa predmetu vysporiadania medzi sťažovateľom a jeho príbuznými. Rovnako bolo nepochybné, že sťažovateľovi poskytoval právne služby, pričom následne poskytoval právne služby osobám, ktorých záujmy boli v rozpore so záujmami sťažovateľa. Išlo pritom o veci tie isté, prípadne súvisiace.

Konanie disciplinárne obvineného preto disciplinárny senát považoval za neprípustné konanie, ktoré jednoznačne odporuje vyššie citovaným ustanoveniam zákona o advokácii. Toto konanie neospravedlňuje disciplinárne obvineného ani ak konal v dobrom úmysle pomôcť „dobrej veci“, pomôcť slabším a chorým ľuďom proti sťažovateľovi, ktorý mal zneužívať dobromyseľnosť a neskúsenosť svojich príbuzných, aby ich ukrátil na ich právach.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení zvážil všetky skutočnosti v zmysle § 56 ods. 3 zákona o advokácii v prospech i neprospech disciplinárne obvineného a prihliadol aj na jeho osobné pomery, ako aj pohnútku. Pri stanovení disciplinárneho opatrenia vychádzal z toho, že ide o naozaj závažné porušenie povinností advokáta. Na druhej strane prihliadol na motív konania, kedy disciplinárne obvinený sa mylne domnieval, že neporušuje ustanovenia zákona o advokácii, ak je presvedčený o tom, že zastupuje „dobrú vec", vychádzal zo svojho morálneho presvedčenia o správnosti svojho konania.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom zotrval na svojej obrane a žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 18. septembra 2009, sp. zn. P-49/09:2536/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 32 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Na odvolacom pojednávaní predsedníctva SAK disciplinárne obvinený trval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a stanoviskách. Na doplňujúce otázky k veci dodal, že informácie o tom, že by A. B. sa mal dopúšťať trestnej činnosti, získal s rozhovorov s B. B. a C. B. Uviedol tiež, že 14. 6. 2006 mu sťažovateľ plnú moc na zastupovanie v jeho majetkovoprávnych záležitostiach zrušil. Predmetný návrh, ktorý bol v podstate trestným oznámením proti nemu podával v máji 2008. Zároveň potvrdil, že v roku 2009 podal proti sťažovateľovi žalobu na ochranu osobnosti, ktorou sa domáha svojej ochrany z dôvodu poškodzovania jeho dobrého mena, keď sťažovateľ proti nemu podáva rôzne sťažnosti, okrem iných aj SAK, a to až tri. Poukázal na to, že toto konanie nie je zatiaľ skončené a požiadal o prerušenie odvolacieho konania až do právoplatného rozhodnutia vo veci na ochranu osobnosti. Na otázku, či uveril obvineniam zo strany B. B., hoci vedel, že trpí závažným duševným ochorením, odpovedal, že nie je lekárom – odborníkom, ale táto skutočnosť neovplyvnila jeho stanovisko vo veci podania trestného oznámenia v mene B. B. a C. B. Vzhľadom na spôsob vybavenia predmetného trestného oznámenia (zastavenie trestného stíhania voči sťažovateľovi A. B. z dôvodu, že skutok nie je trestným činom) poukázal na to, že vyšetrovateľ sa nezaoberal podstatou veci a nepreveroval dôsledne všetky okolnosti trestného oznámenia. Na záver zdôraznil, že neporušil mlčanlivosť ustanovenú zákonom o advokácii, konal s cieľom a zámerom prekaziť trestnú činnosť zo strany sťažovateľa. Keby to neurobil on, urobil by to hocikto iný. A je presvedčený, že k spáchaniu trestnej činnosti sťažovateľkou došlo.

Navrhovateľ mal za to, že na prerušenie konania nebol dôvod, pretože predmetné konanie na ochranu osobnosti nesúvisí s obsahom sťažnosti. K veci samej uviedol, že nie je možné, aby advokát postupoval tak, že na základe spolupráce so svojím klientom v predchádzajúcich obdobiach následne prevezme tzv. krížové zastupovanie, teda koná proti svojmu pôvodnému klientovi. S takýmto postojom nie je možné sa stotožniť. Disciplinárne obvinený poznal pozadie problémov v danej rodine, dokonca poznal zdravotný stav jedného z klientov, mal množstvo informácií a poznatkov z predchádzajúceho obdobia, ktoré nemal v konečnom dôsledku použiť pri zastupovaní ďalších osôb proti svojmu pôvodnému klientovi, čo považoval za neprípustné. Žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Predsedníctvo SAK dospelo k nasledovným záverom: odvolací orgán sa plne stotožnil s názorom, že konanie disciplinárne obvineného je neprípustné. V návrhu na ochranu osobnosti nebolo uvedené, že disciplinárne obvinený podal aj výhrady voči tvrdeniam o tom, že je autorom trestného oznámenia. Prakticky v tomto trestnom oznámení použil disciplinárne obvinený dovtedy získané informácie a vedomosti aj od sťažovateľa. V zmysle § 21 písm. a.) zákona o advokácii advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada. Ide o etické pravidlo, ktoré je v citovanom zákonnom ustanovení výkladom Etického kódexu advokátov EU. V Etickom kódexe advokátov EU

v čl. 3. 2. 1. sa tiež uvádza, že advokát nesmie poskytovať rady, zastúpenia alebo konať menom dvoch alebo viacerých klientov, ak existuje konflikt alebo podstatné riziko konfliktu medzi záujmami týchto klientov. Disciplinárne obvinený použil informácie získané od klienta – sťažovateľa v neprospech jeho samotného. Tak isto od sťažovateľa získal dokumenty k potrebnej argumentácii. Odvolací orgán zdôraznil aj to, že prístup disciplinárne obvineného bol v rozpore aj s § 21 písm. d.) zákona o advokácii, pretože v zmysle tohto ustanovenia advokát je tiež povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť.

9.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci vyhotovenia darovacej zmluvy v prospech maloletého dieťaťa, napriek ubezpečeniu klienta, že k podaniu návrhu na schválenie zmluvy súdom dôjde okamžite po vyhotovení zmluvy v dohodnutej lehote, tento návrh v tejto lehote nepodá bez existencie akejkoľvek objektívnej prekážky a následne po vzniku práceneschopnosti na jeho strane podá návrh až po urgencii klienta s niekoľkomesačným oneskorením, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 18. septembra 2009, ***sp. zn. P-51/09:2340/2008***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 4. marca 2009, ***sp. zn. DS I. 81/08:2340/2008-Dr. Va/Fá***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 18. 9. 2009, sp. zn. P-51/09:2340/2008 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 4. 3. 2009, sp. zn. DS I. 81/08:2340/2008-Dr. Va/Fá bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii,

tým, že

ako právny zástupca klienta, ktorého zastupoval vo veci vyhotovenia darovacej zmluvy v prospech maloletého dieťaťa, napriek tomu, že klienta uistil, že návrh na schválenie zmluvy súdom podá okamžite po vyhotovení zmluvy vo februári 2008, tento v dohodnutej lehote nepodala a dňa 3. 3. 2008 nastúpil na zahraničnú dovolenku, kde utrpel úraz dňa 13. 3. 2008, následkom čoho bol od 17. 3. 2008 práceneschopný a návrh súdu na schválenie právneho úkonu v prospech maloletého podal až 28. 7. 2008, po urgencii klienta na vybavenie veci,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania ako aj neskôr na pojednávaní senátu sa disciplinárne obvinený vyjadril, že skutočne návrh podal až v júli 2008 z dôvodu, že došlo ku chybnej komunikácii s manželmi, rodičmi dieťaťa, v prospech ktorého sa zmluva mala vyhotoviť, pričom plnú moc na podanie takéhoto návrhu dostal až 4. 2. 2008 a všetky potrebné podklady mu boli

doručené až koncom mesiaca februára 2008, pričom na dovolenke v marci utrpel závažný úraz, v dôsledku čoho bol dlhodobo od 1. 3. 2008 práceneschopný a návrh podal počas PN, lebo jeho zdravotný stav bol taký vážny, že mu bránil tento návrh podať skôr a tento stav nezavinil, lebo ho nemohol predvídať.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 4. marca 2009, sp. zn. DS I. 81/08:2340/2008-Dr. Va/Fá uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, uložil mu disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur.

V odôvodnení rozhodnutia senát uviedol, že obhajoba disciplinárne obvineného nie je dôvodná, pretože podľa skutočností zistených počas konania mal podľa ubezpečenia klienta podať predmetný návrh súdu ešte vo februári 2008 a jeho podanie dokonca vopred vyúčtoval dňa 4. 2. 2008, teda ešte pred nástupom dovolenky a pred vznikom práceneschopnosti a mu nič nebránilo podať tento návrh, dokonca ani chýbajúce vyhlásenie správcu bytu.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom zopakoval svoje tvrdenia a uviedol, že senát nesprávne posúdil skutkový stav, najmä skutočnosť, že predmetný návrh nemohol podať ešte vo februári, pretože toto klient ani od neho nežiadal, pričom namietal predovšetkým skutočnosť, že nemal k tomuto návrhu pripojené vyhlásenie správcu bytu o výške nedoplatku, pričom táto skutočnosť mohla závažným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie súdu, lebo súd spravidla skúma, či takáto nehnuteľnosť nie je zaťažená nejakými nesplatenými záväzkami, čo by nebolo v prospech maloletého. Ďalej uviedol, že nemohol predpokladať, že utrpí závažný úraz, čo celú situáciu skomplikovalo.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 18. septembra 2009, sp. zn. P-51/09:2340/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 32 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK zdôraznilo predovšetkým skutočnosť, že disciplinárne obvinený napriek tomu, že klienta ubezpečil, že návrh na chválenie právneho úkonu za maloletého podal, tento však nepodal a urobil tak až koncom júla 2008, hoci tak mohol urobiť už vo februári 2008. Poskytnutie tejto služby aj vyúčtoval, hoci ju nevykonal. Tým závažným spôsobom porušil § 18 ods. 1 zákona o advokácii.

Z uvedených dôvodov potom predsedníctvo SAK považovalo aj disciplinárne opatrenie, ktoré bolo disciplinárne obvinenému uložené v podobe písomného napomenutia za primerané a s týmto opatrením sa stotožnilo.

10.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý napriek tomu, že mu klient s dostatočným časovým predstihom poukáže na účet prostriedky určené na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania, súdny poplatok neuhradí a to ani dodatočne po doručení uznesenia súdu o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku a o doručení tohto uznesenia klienta neinformuje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

2.) K riadnemu výkonu advokácie patrí aj povinnosť advokáta mať prehľad o svojom bankovom účte a o pohyboch prostriedkov na ňom, osobitne, keď sú na účte aj prostriedky určené na zaplatenie súdnych poplatkov, či na iný účel.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. septembra 2010, ***sp. zn. P-38/10:619/2009***
Rozhodnutie IX. disciplinárneho senátu z 26. februára 2010, ***sp. zn. DS IX.-79/09:619/2009***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu z 26. februára 2010, sp. zn. DS IX.-79/09:619/2009 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. septembra 2010, sp. zn. P-38/10:619/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku, **tým, že**
ako splnomocnený advokát, po tom, ako v zastúpení klienta J podal dva návrhy na vydanie platobného rozkazu, ktoré príslušný súd aj vydal, napriek tomu, že klient mu peniaze na zaplatenie súdneho poplatku previedol na účet, súdny poplatok pri podaní návrhov nezaplatil a potom, ako súd advokátovi doručil uznesenie zo dňa 17. 7. 2008, ktoré dňa 21. 7. 2008 prevzal a uznesenie zo dňa 17. 7. 2008, ktoré dňa 21. 7. 2008 prevzal, ktorým v oboch veciach súd konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku, o tejto skutočnosti klienta neinformoval a vo veci nepodaním odvolaní a dodatočným zaplatením súdnych poplatkov záležitosť nenapravil,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach a na pojednávaní disciplinárneho senátu vyhlásil, že sa necíti byť vinným z porušenia stavovských predpisov a popísal skutkové okolnosti celého prípadu. Na svoju obhajobu uviedol predovšetkým, že s klientom sa dohodol na tom, že osobne do kancelárie prinesie kolky alebo hotovosť na ich zakúpenie. O tom, že klient previedol sumu, v ktorej bola zahrnutá aj čiastka na zaplatenie kolkov na jeho bankový účet, nemal vedomosť, čo zdôvodnil tým, že výpis z účtu mu bol doručený pravdepodobne v čase čerpania dovoleniek. Po doručení uznesení o zastavení konania sa opakovane snažil telefonicky kontaktovať klienta, avšak bezúspešne, inú formu komunikácie s klientom nevyužil z dôvodu, že s klientom boli výslovne dohodnutý na telefonickej forme komunikácie. Po dodatočnom zistení, že klient sumu určenú na zaplatenie súdneho poplatku uhradil na bankový účet, disciplinárne obvinený okamžite podal nové návrhy na vydanie platobných rozkazov spolu so zaplatením súdnych poplatkov. Disciplinárne obvinený poukázal tiež na to, že konanie klienta je podľa jeho názoru účelové, pretože vedel o reálnej nevymožiteľnosti svojej pohľadávky z dôvodu úpadku dlžníka a podľa názoru disciplinárne obvineného sa týmto spôsobom snaží uspokojiť z jeho poistky.

V konaní bol vypočutý ako svedok advokátsky koncipient disciplinárne obvineného, ktorý v podstate potvrdil tvrdenia disciplinárne obvineného a dodal, že po podaní návrhov na súd sa disciplinárne obvinený telefonicky skontaktoval s klientom ohľadom potreby zaplatenia súdnych poplatkov, ktorý mu mal oznámiť, že príde osobne záležitosť doriešiť.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu 923,10 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát vychádzal z nasledovných skutkových zistení: Senát mal za preukázané, že medzi disciplinárne obvineným a klientom bola uzatvorená

zmluva o poskytovaní právnych služieb, avšak len v ústnej forme. Hoci advokát tvrdil, že právne zastúpenie prevzal dňa 29. 5. 2008, senát vyhodnotil jeho tvrdenie ako nepravdivé, keďže bolo jednoznačne preukázané, že už dňa 6. 5. 2008 poukázal klient na účet advokáta sumu 25 235 Sk (837,65 eur), pričom v tejto sume bola zahrnutá odmena advokáta ako aj čiastka určená na zaplatenie súdneho poplatku. Za tohto stavu senát vyhodnotil tvrdenie disciplinárne obvineného o potrebe doniesť kolky alebo peniaze na kolky ako nelogické a nevierohodné, keďže, ak by sa klient s advokátom takto skutočne dohodol, potom by mu celkovú sumu 25 235 Sk (837,65 eur) na účet nepoukazoval, ale buď by previedol na účet advokáta len sumu určenú na jeho odmenu a zvyšok určený na zaplatenie súdnych poplatkov doniesol v hotovosti alebo by celú čiastku zložil v hotovosti.

Bez ohľadu na dohodu s klientom o spôsobe zaplatenia súdneho poplatku bolo potrebné vychádzať z faktu, že dňa 4. 6. 2008, kedy advokát podal návrhy na začatie konania mal už asi mesiac prostriedky na zaplatenie súdnych poplatkov na svojom účte a teda nič mu nebránilo, aby ich zaplatil. Skutočnosť, že advokát si pohyby na svojom účte dôsledne neskontroloval nemôže byť na ťarchu klienta.

K informovaniu klienta o doručení uznesení o zastavení konania senát v odôvodnení uviedol, že aj v prípade, ak by bol advokát s klientom dohodnutý na telefonickom spôsobe informovania, v situácii, keď táto forma komunikácie bola očividne neúspešná, bolo povinnosťou advokáta využiť iné formy komunikácie, pričom predovšetkým písomnú formu, a to aj vo vlastnom záujme, aby bol schopný preukázať, že sa o informovanie klienta aspoň pokúsil, pričom však disciplinárne obvinený takto nepostupoval a senát mal za preukázané, že sa sťažovateľ o doručení zastavujúcich uznesení dozvedel až na základe vlastnej iniciatívy priamo od príslušného súdu.

Senát pri hodnotení dôkazov zvážil aj tvrdenie disciplinárne obvineného a advokátskeho koncipienta o tom, že po podaní návrhov na začatie konania mal byť klient telefonicky kontaktovaný, pričom sa mal vyjadriť tak, že zaplatenie súdneho poplatku príde doriešiť, ktoré považoval za nelogické a nevierohodné, keďže v čase, kedy už asi mesiac mal disciplinárne obvinený prostriedky na zaplatenie súdneho poplatku na svojom účte, bolo logické predpokladať, že klient by v prípade telefonického kontaktovania túto skutočnosť advokátovi oznámil a celá záležitosť by bola vyriešená.

Senát tiež zdôraznil, že disciplinárne obvinený advokát po doručení zastavujúcich uznesení nevyužil možnosť podať odvolanie a dodatočne zaplatiť súdne poplatky, aby konania na základe pôvodne podaných návrhov mohli pokračovať, a to napriek tomu, že v tom čase mal prostriedky od klienta na svojom účte už tri mesiace.

Senát mal preto za to, že v danom prípade disciplinárne obvinený porušil § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku. Podľa názoru senátu je povinnosťou advokáta okrem iného mať prehľad o svojom bankovom účte a o pohyboch prostriedkov na ňom, osobitne, keď sú na účte aj prostriedky určené na zaplatenie súdnych poplatkov, či na iný účel. Na záver odôvodnenia senát zdôraznil, že aj keby sa v konaní preukázalo, že klient mal doniesť kolky, resp. hotovosť osobne, disciplinárne obvinený mal v priebehu rozhodných udalostí dostatok času, aby zistil, že došlo k prevodu prostriedkov na jeho účet, resp. na kontaktovanie klienta za účelom vysvetlenia celej situácie, pričom bolo v možnostiach advokáta pri vynaložení bežnej opatrnosti a odbornej starostlivosti zhojiť, resp. napraviť situáciu, ktorá vznikla po zastavení obidvoch konaní, a to dokonca aj bez súčinnosti zo strany klienta, dodatočným zaplatením súdnych poplatkov, čo sa však nestalo.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia sená prihliadol predovšetkým na závažnosť porušenia stavovských predpisov, pričom vzhľadom na skutkové okolnosti mal za to, že zo strany disciplinárne obvineného išlo o nedbanlivosť a na základe týchto úvah za primeranú považoval peňažnú pokutu vo výške 923,10 eur.

Disciplinárne obvinený advokát v zákonom stanovenej lehote podal proti rozhodnutiu odvolanie čo do rozhodnutia o vine a výšky uloženej peňažnej pokuty, pričom zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 24. septembra 2010, sp. zn. P-38/10:619/2009 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému uložilo disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur a v ostatných častiach napadnuté rozhodnutie potvrdilo.

Predsedníctvo SAK sa po podrobnom oboznámení s obsahom disciplinárneho spisu a po zvážení všetkých skutkových právnych okolností malo za to, že za primerané disciplinárne opatrenie treba považovať peňažnú pokutu vo výške 500 eur, pričom pre zmenu ostatných výrokov rozhodnutia nebol dôvod.

11.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nevyúčtuje preplatok na trovách konania klientovi v konečnom vyúčtovaní a tento preplatok klientovi bezodkladne nevráti napriek tomu, že sa zaviaže tak urobiť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 5 ods. 1 a § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 5. februára 2010, ***sp. zn. P-50/09:1349/2008***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu K z 6. mája 2009, ***sp. zn. DS I. 61/08:1349/08***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 5. februára 2010, sp. zn. P-50/09:1349/2008 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 6. mája 2009, sp. zn. DS I. 61/08:1349/08 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 a § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku, **tým, že**

1.) sa nevyjadril v lehote k sťažnosti sťažovateľa pána E. F. na výzvu Slovenskej advokátskej komory napriek tomu, že výzvu na vyjadrenie prevzal dňa 14. 4. 2008 a taktiež sa nevyjadril k písomnej urgencii, ktorú prevzal dňa 28. 4. 2008,

2.) nevyúčtoval preplatok vo výške 152 408 Sk (5 059,02 eur) podaním zo dňa 10. 3. 2008 sťažovateľovi pánovi E. F., tento bezodkladne nevrátil napriek tomu, že vo vyúčtovaní uviedol, že tak urobí do 20. 3. 2008, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **15 385 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre závažné porušenie povinností advokáta, ktorého sa mal dopustiť tým, že **1.)** sa nevyjadril v lehote k sťažnosti sťažovateľa pána E. F. na výzvu Slovenskej advokátskej komory napriek tomu, že výzvu na vyjadrenie prevzal dňa 14. 4. 2008 a taktiež sa nevyjadril k písomnej urgencii, ktorú prevzal dňa 28. 4. 2008, **2.)** nevyúčtoval preplatok vo výške 152 408 Sk (5 059,02 eur) podaním zo dňa 10. 3. 2008 sťažovateľovi pánovi E. F., tento bezodkladne nevrátil napriek tomu, že vo vyúčtovaní uviedol, že tak urobí do 20. 3. 2008.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 6. mája 2009, sp. zn. DS I. 61/08:1349/08 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok uvedený pod bodom 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur a spod návrhu na začatie konania v časti skutku uvedeného pod bodom 1.) disciplinárne obvineného oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie, ale svoje odvolanie nedoplnil o dôvody, aj napriek tomu, že sa tak zaviazal urobiť do 10 dní.

Navrhovateľ taktiež podal v zákonnej lehote voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie a žiadal, aby predsedníctvo SAK ako odvolací orgán napadnuté rozhodnutie podľa § 33 písm. a.) Disciplinárneho poriadku zrušilo v časti, kde bol disciplinárne obvinený spod návrhu oslobodený. Ďalej navrhol podľa § 33 písm. c) Disciplinárneho poriadku zmeniť rozhodnutie disciplinárneho senátu aj v bode **2.)** a pri nezmenenom výroku o vine disciplinárne obvineného uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o advokácii.

Ako dôvody odvolania navrhovateľ uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia tým, že sa nevyjadril v lehote k sťažnosti sťažovateľa pána E. F. na výzvu Slovenskej advokátskej komory napriek tomu, že výzvu na vyjadrenie prevzal dňa 14. 4. 2008 a taktiež sa nevyjadril na písomnú urgenciu, ktorú prevzal dňa 28. 4. 2008. Navrhovateľ poukázal na prebiehajúce konanie o obdobných skutkoch disciplinárne obvineného na základe iného sťažovateľa. Disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur podľa navrhovateľa nespĺňa kritéria a podmienky na ukladanie trestov v zmysle § 56 ods. 3 zákona o advokácii.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 5. februára 2010, sp. zn. P-50/09:1349/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s. § 33 písm. a.), c.) Disciplinárneho poriadku zrušilo napadnuté rozhodnutie o vine a disciplinárnom opatrení a zmenilo ho tak, že uznalo disciplinárne obvineného za vinného z oboch skutkov uvedených v návrhu na začatie disciplinárneho konania a uložilo disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 15 385 eur ako aj povinnosť nahradiť paušálne trovy konania vo výške 295,42 eur.

Predsedníctvo SAK na viacerých pojednávaniach doplnilo a zopakovalo dokazovanie. Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril tak, že so sťažovateľom neuzavrel zmluvu o poskytovaní právnych služieb. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol že, vo svojom spise má záznam o tom, že sťažovateľ súhlasí s výškou odmeny za právnu službu vo výške 10 000 Sk (331,94 eur) za jeden úkon právnej služby, pričom išlo o zmluvnú odmenu. Sťažovateľ mal tento záznam podpísať. Disciplinárne obvinený zároveň uviedol, že komunikácia so sťažovateľom bola sťažená, lebo neovláda slovenský jazyk. Tlmočenie a teda komunikáciu mal zabezpečovať dohodnutý tlmočník. K vyúčtovaniu trov právneho zastúpenia disciplinárne obvinený uviedol, že dňa 10. 3. 2008 zaslal sťažovateľovi vyúčtovanie s uvedením úkonov, konkrétnych konzultácií s obvineným C. F. v ústave na výkon väzby. Na otázku predsedu SAK disciplinárne obvinený uviedol, že po zaslaní vyúčtovania vrátil sťažovateľovi časť nespotrebovanej zálohy vo výške 120 000 Sk (3 983,27 eur), malo sa tak stať ešte pred tým, ako disciplinárne obvinený vystavil konečnú faktúru a 120 000 Sk (3 983,27 eur) mal disciplinárne obvinený poslať sťažovateľovi prostredníctvom spomínaného tlmočníka. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že tento nemal na prevzatie peňazí a ich vrátenie osobitné splnomocnenie a nepodpísal žiaden doklad o prevzatí peňazí.

Predsedníctvo SAK doplnilo dokazovanie o výpovede svedkov, sťažovateľa a jeho vnuka C. F. Sťažovateľ ako svedok uviedol, že navštívil disciplinárne obvineného vo veci obhajoby svojho vnuka v advokátskej kancelárii disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinený ho mal požia-

dať o sumu 400 000 Sk (13 277,57 eur). O prijatí sumy v uvedenej výške vystavil disciplinárne obvinený príjmový pokladničný doklad – účel trovy. Svedok uviedol, že mu bola dňa 30. 10. 2009 zaslaná od disciplinárne obvineného suma vo výške 152 408 Sk (5 060 eur). Podľa vyjadrení svedka cestou na pojednávanie mal jeho vnuk telefonát s disciplinárne obvineným, v ktorom ho disciplinárne obvinený žiadal, aby svedok – sťažovateľ vzal svoju sťažnosť späť, keď už sťažovateľovi vrátil peniaze. Svedok ďalej vo svojej výpovedi poprel tvrdenia disciplinárne obvineného o tom, že mu bola prostredníctvom spomínanej osoby poslaná suma 120 000 Sk (3 983,27 eur).

Predsedníctvo SAK nahliadnutím do trestného registra SAK zistilo, že voči disciplinárne obvinenému je resp. bolo vedených niekoľko disciplinárnych konaní založených na obdobnom skutkovom základe.

Predsedníctvo SAK sa po podrobnom oboznámení s obsahom disciplinárneho spisu zhodlo na tom, že došlo k spáchaniu skutku v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania a intenzita porušenia povinnosti zodpovedá potrebe prísnejšieho disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 3 zákona o advokácii.

Tvrdenia disciplinárne obvineného uvádzané na zasadnutiach predsedníctva SAK v pokračujúcom odvolacom konaní vyhodnotilo predsedníctvo SAK vo svetle vyššie uvedeného za neopodstatnené a s poukazom na § 40 ods. 2 Advokátskeho poriadku s ohľadom na vykonané dôkazy ich vyhodnotilo ako úmyselné uvádzanie nepravdivých skutočností (bývalému klientovi ako aj SAK).

Tieto skutočnosti potom viedli predsedníctvo SAK k tomu, že sa jednoznačne ustálilo na názore pre postup podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii s použitím § 33 písm. a), c) Disciplinárneho poriadku. Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory rozhodnutie disciplinárneho senátu zrušilo a zmenilo tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, s prihliadnutím na podmienky stanovené v § 56 ods. 3 zákona o advokácii, predovšetkým s prihliadnutím na mieru zavinenia disciplinárne obvineného a vážny následok – zníženie dôstojnosti advokátskeho stavu a úmyselné uvádzanie nepravdivých skutočnosti (bývalému) klientovi a Slovenskej advokátskej komore.

12.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca navrhovateľa neinformuje klienta o doručení uznesenia o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia časti súdneho poplatku ani nevyužije možnosť danú podľa § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992, resp. nepodá proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, čím spôsobí premlčanie nároku klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 5. marca 2010, ***sp. zn. P-4/2010:3729/2007***
Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 4. júna 2009, ***sp. zn. DS X.-20/08:3729/2007***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 4. júna 2009, sp. zn. DS X.-20/08:3729/2007 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 5. marca 2010, sp. zn. P-4/2010:3729/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii,

tým, že

ako právny zástupca klienta – navrhovateľa v spore vedenom na okresnom súde o zaplatenie 144 900 Sk napriek tomu, že mu dňa 12. 6. 2007 bolo doručené uznesenie okresného súdu zo

dňa 17. 1. 2007 o zastavení konania pre nedoplatok na súdnom poplatku, túto skutočnosť klientovi neoznámil a následne nevyužil možnosť danú podľa § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Z. z., čím zmaril možnosť doplatiť súdny poplatok v odvolacej lehote a tým dosiahnuť zrušenie uznesenia o zastavení konania a následkom opomenutia povinnosti došlo zo strany disciplinárne obvineného k premlčaniu nároku klienta, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur**.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa na výzvu komory k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril tak, že nie je pravda, že klient nebol informovaný včas o zaplatení súdneho poplatku, o čom svedčí skutočnosť, že v celej výške uhradil súdny poplatok, pričom v rámci tohto vyjadrenia poukázal na to, že je mierne povedané neprístojné, aby súd zastavil konanie, ak je zaplatený súdny poplatok 8 659 Sk zo sumy 8 694 Sk, keď tento malý nedostatok konania sa dal bez problémov odstrániť na prvom pojednávaní a nie právoplatne zastaviť konanie. Aj pokiaľ ide o zmeškanie lehoty na odvolanie podotkol, že išlo o pár dní a konanie bolo rezolútne zastavené, k čomu došlo o. i. tým, že v čase bežania lehoty bol mimo územia SR na riadnej dovolenke a pracovníčka advokátskej kancelárie bola chorá a nechodila do práce. Napokon uviedol, že s klientom dňa 17. 9. 2007 uzavrel dohodu o vyporiadaní vzniknutého stavu a zdôraznil, že len vďake jeho ústretovosti a súčinnosti došlo k uspokojeniu klienta prostredníctvom plnenia zo strany poisťovne, a to za situácie, keď vôbec nebolo isté, či by klient bol v spore úspešný a do akej miery a o reálnej vymožiteľnosti pohľadávky boli na mieste tiež pochybnosti.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a rozhodnutím zo 4. 6. 2009, sp. zn. DS X.-20/08: 3729/2007 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát mal za preukázané, že po tom čo disciplinárne obvinený podal v mene klienta žalobu a klient mu uhradil dohodnutú odmenu vo výške 15 000 Sk, na základe výzvy súdu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 8 694 Sk klient uhradil na účet súdu sumu 8 659 Sk, pričom nezaplatenie celej sumy bolo spôsobené poplatkom banky za kurzový prevod. Vzhľadom na to súd konanie uznesením zastavil s poučením o možnosti postupu podľa § 10 zákona č. 71/1992 Z. z. ako aj o možnosti využitia opravného prostriedku. Disciplinárne obvinený však napriek doručeniu tohto uznesenia dňa 12. 6. 2007 zostal nečinný, skutočnosť doručenia tohto uznesenia neoznámil klientovi, pretože v opačnom prípade by písomným podaním zo dňa 1. 7. 2007 nebol klient žiadal priamo okresný súd o oznámenie, v akom štádiu sa vec nachádza, čo bráni v postupe vo veci a že podľa oznámenia právneho zástupcu by malo byť nariadené pojednávanie.

Disciplinárny senát uzavrel, že niet pochybností o tom, že disciplinárne obvinený advokát po tom čo neoznámil klientovi potrebu doplatenia súdneho poplatku vo výške 35 Sk vo veci nekonal. Nič mu nebránilo v záujme ochrany práv a záujmov klienta alternatívne podať proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie a zároveň doplatiť nedoplatok na súdnom poplatku vo výške 35 Sk, čo je suma, ktorú mohol po 12. 6. 2007 vložiť do pokladne súdu k tomuto konaniu resp.

potrebu zaplatenia tejto sumy oznámiť klientovi alebo ako osoba práva znalá a ako advokát poznajúca zákon aplikovať § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a bez podania odvolania priamo nedoplatok v uvedenej výške uhradiť súdu a tento vyporiadať *pro futuro* s klientom, pretože podľa posledne citovaného ustanovenia, veta prvá prvostupňový súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania.

Podľa právneho názoru disciplinárneho senátu nemožno akceptovať obranu a vysvetlenia disciplinárne obvineného, že pre zanedbateľný rozdiel v súdnom poplatku mal súd konať, že sa nemohol odvolať, pretože bol mimo územia SR z dôvodu čerpania dovolenky a pod., pretože je nevysvetliteľné, prečo nepostupoval zaplatením tohto nedoplatku hneď po 12. 6. 2007, keď tak činil dňa 6. 8. 2007 podaním okresnému súdu ospravedlňujúc zmeškanie odvolacej lehoty o 9 dní tým, že bol čas dovoleniek. Primárne mal konať tak, aby akýmkoľvek spôsobom zabránil vzniku následku pre svojho klienta v podobe právoplatného zastavenia konania a s tým spojeného premlčania nároku.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadol najmä na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, že v posudzovanom prípade išlo o kumuláciu dvoch následkov v neprospech klienta, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a svoju mieru zavinenia na skutku v zásade nespochybňoval

Disciplinárne obvinený podal proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že sa necíti byť vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia a namietal, že sťažovateľ nebol jeho opomenutím žiadnym spôsobom poškodený a bol finančne uspokojený skoro dvojnásobkom žalovanej sumy. Súčasne namietal výšku pokuty, ktorá mu bola uložená a považoval ju za neprimerane prísnu a navrhol miernejšie opatrenie vo forme upustenia od disciplinárneho previnenia s tým, že prerokovanie celej veci v disciplinárnom konaní postačí na jeho potrestanie. Na pojednávaní disciplinárneho senátu upravil svoje odvolanie tak, že smeruje len proti výroku o uloženom disciplinárnom opatrení.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 5. marca 2010, sp. zn. P-4/2010:3729/2007 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému uložilo disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

Predsedníctvo SAK po prerokovaní veci nemalo pochybnosti o správnosti skutkových zistení odvolaním napadnutého rozhodnutia a po zvážení najmä skutočnosti, že sa disciplinárne obvinený pričinil a podľa svojich možností dokonca odstránil škodlivé následky svojho opomenutia, považovalo disciplinárne opatrenie za neprimerane prísne, a preto rozhodlo tak, že disciplinárne obvinenému uložilo podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

13.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodpovedá na žiadosť klienta o poskytnutie informácií o stave veci klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 17. apríla 2010, ***sp. zn. P-19/2010:2525/2008***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z23. septembra 2009, ***sp. zn. DS VIII.-78/08:2525/2008***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 23. 9. 2009, sp. zn. DS VIII.-78/08:2525/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku,

tým, že

zastupoval sťažovateľa vo veci o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a na žiadosť o stave veci sťažovateľa zo dňa 16. 4. 2008 neodpovedal,

za čo mu bolo uložené

rozhodnutím predsedníctva SAK z 17. apríla 2010, sp. zn. P-19/2010:2525/2008 v spojení s rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 23. septembra 2009, sp. zn. DS VIII.-78/08:2525/2008 podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **268,87 eur**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený k veci na pojednávaní disciplinárneho senátu uviedol, že sa pridržiava svojho písomného vyjadrenia a pokiaľ ide o samotné obvinenie uznal, že došlo k jeho pochybeniu a že za to berie zodpovednosť. Stalo sa tak z toho dôvodu, že bol chorý a jeho pracovníčka nesplnila jeho pokyn. Záverom disciplinárne obvinený uviedol, že svoje pochybenie, ktoré mu je kladené za vinu uznáva a nemá k tomu čo povedať. V rámci záverečného návrhu a posledného slova disciplinárne obvinený svoje konanie oľutoval a poukázal na to, že dosiaľ nebol disciplinárne riešený a teda ide o jeho prvé porušenie povinností advokáta.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania rozhodnutím z 23. septembra 2009, sp. zn. DS VIII.-78/08:2525/2008 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 268,87 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia disciplinárneho senátu vyplýva, že disciplinárny senát mal po oboznámení spisového materiálu za preukázané, že skutok sa stal, a že ho spáchal disciplinárne obvinený, preto ho uznal za vinného z disciplinárneho previnenia pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku. Pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení disciplinárny senát po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia je pre disciplinárne obvineného dostatočným.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie predseda revíznej komisie a žiadal zmeniť napadnuté rozhodnutie vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia tak, že odvolací orgán uloží disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii. Disciplinárne opatrenie uložené disciplinárnym senátom nebolo podľa názoru odvolateľa postačujúce vzhľadom na závažnosť previnenia a dôsledky, ktoré z toho vyplynuli. Disciplinárne obvinený vo vyjadrení na odvolanie navrhol rozhodnutie disciplinárneho senátu ako vecne správne potvrdiť.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 17. apríla 2010, sp. zn. P-19/2010:2525/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému uložilo disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii uverejnením výroku rozhodnutia v Bulletine slovenskej advokácie.

Predsedníctvo SAK v rámci odvolacieho konania zistilo, že prvostupňový disciplinárny senát správne zistil skutkový stav, vykonal procesne správne dokazovanie a vo veci prijal správny právny záver, ktorý rezultoval do výroku o uznaní viny, keďže z obsahu disciplinárneho spisu bolo jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený porušil povinnosť advokáta stanovenú v § 6 písm. a.), b.) Advokátskeho poriadku, čo sám disciplinárne obvinený aj priznal a za toto pochybenie prebral zodpovednosť. Po vyššie uvedenom vyhodnotení skutkového stavu dospelo predsedníctvo SAK k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

Predsedníctvo SAK sa nestotožnilo s výrokom disciplinárneho senátu o uložení disciplinárneho opatrenia. Podľa § 56 ods. 3 zákona o advokácii a § 24 ods. 2 Disciplinárneho poriadku je potrebné pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadnuť na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery.

Predsedníctvo SAK po zvážení všetkých okolností prípadu dospelo k záveru, že v danej veci primeraným disciplinárnym opatrením je verejné napomenutie s tým, že výrok rozhodnutia bude uverejnený v Bulletine slovenskej advokácie.

14.
ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nerešpektuje uznesenie súdu na odstránenie vady podania, v dôsledku čoho súd odmietne toto podanie postupom podľa § 43 ods. 2 O. s. p., a následne proti tomuto rozhodnutiu súdu podá advokát oneskorene odvolanie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii.

2.) Za účelný a hospodárny nie je možné považovať postup advokáta, pri ktorom podá návrh na prejednanie novoobjaveného majetku v dedičskom konaní, ktorým je nehnuteľnosť, bez existencie listu vlastníctva založeného v prospech poručiteľa, keďže už v čase podania návrhu bolo jasné, že tento návrh nemôže byť úspešný bez ďalšej relevantnej skutočnosti – právoplatného rozhodnutia o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o čom je advokát povinný klienta poučiť.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. septembra 2010, ***sp. zn. P-41/10:3477/2009***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, ***sp. zn. DS I.-31/10:3477/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. septembra 2010, sp. zn. P-41/10:3477/2009 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, sp. zn. DS I.-31/10:3477/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii,

tým, že

ako právny zástupca klienta a jeho manželky v právnej veci po poručiteľovi A. B. nerešpektoval uznesenie krajského súdu zo dňa 4. 8. 2008 na odstránenie vady podania, preto súd odmietol toto podanie postupom podľa § 43 ods. 2 O. s. p., proti tomuto uzneseniu podal disciplinárne obvinený advokát odvolanie oneskorene, a to až 21. 5. 2009, pričom posledný deň lehoty pripadol na deň 15. 5. 2009, následkom čoho súd odvolanie odmietol,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **150 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70** eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát bol zároveň spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, **tým, že**

po vypovedaní plnej moci vyúčtoval trovy právneho zastúpenia, pričom v tomto vyúčtovaní ako hlavné úkony uviedol štúdium spisu, napriek tomu, že účtoval prevzatie veci, splnenie výzvy súdu, urgenciu konania, žiadosť o vydanie LV, 3x rokovanie na katastri, 2x konzultácia s geodetom, 3x rokovanie na okresnom súde, pričom vyúčtovanie týchto úkonov neobsahovalo dátumy, kedy sa uskutočnili, navyše, zálohy uviedol vo výške 16 025,– Sk, pričom sťažovatelia uviedli ďalšiu zálohu vo výške 5 000,– Sk, na ktorú predložili kópiu príjmového dokladu,

oslobodený.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre závažné porušenie povinnosti advokáta uloženej v § 18 ods. 1 a ods. 2 zákona o advokácii, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia advokáta podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii tým, že v bode **1.)** ako právny zástupca klienta a jeho manželky v právnej veci po poručiteľovi A. B. nerešpektoval uznesenie krajského súdu zo dňa 4. 8. 2008 na odstránenie vady podania, preto súd odmietol toto podanie postupom podľa § 43 ods. 2 O. s. p., proti tomuto uzneseniu podal disciplinárne obvinený advokát odvolanie oneskorene, a to až 21. 5. 2009, pričom posledný deň lehoty pripadol na deň 15. 5. 2009, následkom čoho súd odmietol odvolanie a v bode **2.)** po vypovedaní plnej moci vyúčtoval trovy právneho zastúpenia, pričom v tomto vyúčtovaní ako hlavné úkony uviedol úkony: štúdium spisu, napriek tomu, že účtoval prevzatie veci, splnenie výzvy súdu, urgenciu konania, žiadosť o vydanie LV, 3x, rokovanie na katastri 2x konzultácia s geodetom, 3x rokovanie na okresnom súde, pričom vyúčtovanie týchto úkonov neobsahovalo dátumy, kedy sa uskutočnili, navyše, zálohy uviedol vo výške 16 025 Sk, pričom sťažovatelia uviedli ďalšiu zálohu vo výške 5 000 Sk, na ktorú predložili kópiu príjmového dokladu.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie konania vyjadril tak, že bol v kontakte s klientmi a v ich prospech urobil všetko potrebné, preto mal za to, že neutrpeli žiadnu škodu, neuviedol však žiadne dôvody a okolnosti, ktoré by spochybnili, že došlo ku skutkom uvedeným v návrhu.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v celom rozsahu na skutkovom základe uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 300 eur a povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal (riadne a včas) odvolanie disciplinárne obvinený advokát, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť z dôvodu, že senát v konaní sa nevysporiadal s dôkazmi predloženými vo veci a argumentmi disciplinárne obvineného a jeho rozhodnutie je v konečnom dôsledku neobjektívne a nespravodlivé.

Vo vzťahu k bodu **1.)** obvinenia disciplinárne obvinený vo svojom odvolaní poukázal na to, že k zastaveniu konania došlo predovšetkým z dôvodu, že sťažovatelia nepredložili potrebné listiny a nepreukázali existenciu majetku po poručiteľovi na základe výpisu z LV, na ktorom sa mal novoobjavený majetok nachádzať a ďalej uviedol, že celkovo boli ich pokyny zmätočne a nejednoznačné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody by bol súd odvolanie odmietol, aj keby bolo podané v lehote, preto má za to, že sa jedná len o krivé obvinenie jeho osoby.

V odvolaní disciplinárne obvinený vo vzťahu k bodu **2.)** obvinenia uviedol, že nijakým spôsobom nemohol porušiť advokátske predpisy, keď po skončení zastupovania sťažovateľom vyhotovil vyúčtovanie za právne služby a poukázal tiež na to, že v rámci konania o prešetrenie sťažnosti bol ochotný vytknuté chyby vo vyúčtovaní opraviť.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 24. septembra 2010, sp. zn. P-41/10:3477/2009 zmenilo podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii s použitím § 33 písmena a.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie čo do skutku uvedeného v bode **2.)** rozhodnutia tak, že oslobodilo disciplinárne obvineného advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v tomto bode, čo do výroku o uložení disciplinárneho opatrenia tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii uložilo disciplinárne obvinenému advokátovi zaplatiť peňažnú pokutu vo výške 150 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a v ostatných výrokoch napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii a § 32 Disciplinárneho poriadku potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospelo k nasledovným záverom: predsedníctvo dalo za pravdu disciplinárne obvinenému advokátovi v tom, že skutok tak, ako je vymedzený v bode **2.)** návrhu na začatie disciplinárneho konania, nemôže byť disciplinárnym previnením, pretože tým, že advokát po skončení zastupovania previedol vyúčtovanie klientom, s poukazom na § 13 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého je advokát povinný po skončení zastúpenia vec s klientom finančne vysporiadať, neporušil žiadnu povinnosť advokáta.

Pokiaľ navrhovateľ mal namysli, že disciplinárne obvinený advokát neúčtoval v súlade s právnymi predpismi, najmä s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, potom vzhľadom na § 14 ods. 5 tejto vyhlášky, z ktorého vyplýva, že úkony právnej služby sú v § 14 ods. 1 a 2 uvedené len demonštratívne, mal presne vymedziť, ktoré úkony advokáta nemožno akceptovať za úkony právnej služby a v čom konkrétne je vyúčtovanie disciplinárne obvineného advokáta nesprávne, nakoľko senát môže rozhodnúť iba o skutku, ktorý je uvedený v návrhu, čo sa vzťahuje aj na odvolací orgán.

Predsedníctvo po oboznámení sa s prípadom dospelo k záveru, že závery disciplinárneho senátu o tom, že skutok vymedzený v bode **1.)** návrhu je disciplinárnym previnením z dôvodu porušenia § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, sú správne.

Podľa názoru predsedníctva SAK postup advokáta, ktorý podal návrh na prejednanie novoobjaveného dedičstva po poručiteľovi bez existencie listu vlastníctva, nemožno považovať za hospodárny a efektívny, nakoľko už v čase podania tohto návrhu bolo jasné, že tento návrh nemôže byť úspešný, o čom mal disciplinárne obvinený svojich klientov poučiť. Pokiaľ napriek tomu návrh na začatie konania podal, mal ďalej postupovať tak, ako by bol tento návrh dôvodný, a teda podávať odvolanie, nakoľko v opačnom prípade, by porušil svoju povinnosť advokáta v tom, že od počiatku podával úplne nedôvodný návrh, čím vlastne spôsobil, že mu vznikol nárok na odmenu za celkom neúčelne vykonané úkony právnej služby, čo by tiež mohlo byť kvalifikované ako závažné porušenie povinností advokáta.

Vo vzťahu k výroku o uložení disciplinárneho opatrenia predsedníctvo SAK rozhodlo o znížení uloženej peňažnej pokuty o 50 % na sumu 150 eur v nadväznosti na zmenu rozhodnutia vo výroku o vine, kde disciplinárne obvineného spod jedného skutku uvedeného v návrhu oslobodil, za primerané teda považovalo aj zníženie sankcie.

15.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý do vyúčtovania odmeny za právne zastupovanie zahrnie a vyúčtuje aj úkony označené ako konzultácia, návšteva či doplnenie údajov a dokladov, teda úkony, ktorých vyúčtovanie nemá oporu v platnom právnom poriadku bez toho, aby s klientom uzatvoril

osobitnú dohodu o odmene, v ktorej by s klientom dohodol odmenu aj za takéto úkony, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v. § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 1 ods. 2 a § 14 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z..

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 15. októbra 2010, ***sp. zn. P-35/2010:2099/2009***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 25. februára 2010, ***sp. zn. DS II.-182/09:2099/2009***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 25. februára 2010, sp. zn. DS II.-182/09:2099/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 1 ods. 2 a § 14 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (advokátskej tarify),

tým, že

vo svojom liste zo dňa 24. 6. 2009, označeným ako vyúčtovanie právneho zastupovania, svojim klientom – sťažovateľom vyúčtoval celkom osem vykonaných úkonov právnej služby, medzi ktoré bezdôvodne zahrnul aj tzv. konzultácie a doplnenie údajov a dokladov zo dňa 4. 3. 2008 a 10. 3. 2008, ďalej návštevu a konzultácie na okresnej prokuratúre dňa 16. 5. 2008 ako aj podnet na krajskú prokuratúru o prieťahoch a nových vyhrážkach obv. N. dňa 12. 9. 2008 a vzhľadom na hodnotu substrátu účtoval za každý úkon sumu 486,29 eur, teda účtoval i také úkony právnej služby, ktorých vyúčtovanie nemá oporu v platnom právnom poriadku.

za čo mu bolo uložené

rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 25. februára 2010, sp. zn. DS II.-182/09:2099/2009 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 15. októbra 2010, sp. zn. P-35/2010:2099/2009 podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu závažného porušenia povinnosti advokáta podľa §§ 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 1 ods. 2 a § 14 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (advokátskej tarify) na základe sťažnosti sťažovateľov.

Vo svojom písomnom podaní sťažovatelia uviedli, že vypovedali plnú moc zo dňa 27. 2. 2008, ktorou poverili disciplinárne obvineného na ich právne zastupovanie ako poškodených v trestnej veci a nakoľko zaplatili advokátovi zálohu vo výške 115 000 Sk (3 817,30 eur), žiadali o vyúčtovanie. Podľa ich názoru advokát okrem podania trestného oznámenia nevykonal do dňa vypovedania plnej moci v ich prospech žiadny úkon právnej služby, mali za to, že advokát hájil ich záujmy nedostatočne. Zároveň vo fotokópii doložili k sťažnosti dohodu o odmene, ktorá bola vyhotovená disciplinárne obvineným advokátom a ktorou uznáva prevzatie sumy 115 000 Sk (3 817,30 eur) od sťažovateľov.

K sťažnosti sa vyjadril disciplinárne obvinený v dvoch písomných podaniach, v ktorých uviedol, že po odvolaní plnomocenstva zo strany sťažovateľov obratom dňa 24. 6. 2009 zaslal sťažovateľom vyúčtovanie trov konania v minimálnej výške, keďže účtoval iba jednu osobu, hoci zastupoval oboch sťažovateľov. V rámci právnej pomoci zastupoval sťažovateľov vo viacerých veciach, jednal s nimi seriózne a nemal záujem ich pri vyúčtovaní poškodiť. Konzultácii a návštev klientov bolo podstatne viac a niektoré i vo večerných hodinách, všetky však neúčtoval. Úkony

zo dňa 4. 3. 2008 a 10. 3. 2008 považoval za správne účtované, pretože ich vykonal a konzultácie sa realizovali na jeho detašovanom pracovisku. Návštevu na okresnej prokuratúry 16. 5. 2008 realizoval až po konzultácii s klientmi a v rámci tejto konzultácie prebrali aj ďalšie skutočnosti týkajúce sa jeho klientov. Pripustil, že polemickým môže byť úkon z 12. 9. 2008 – podnet na krajskú prokuratúru, ktorý však vykonal, pretože v podnete vypracovanom za účasti sťažovateľa, písal o skutočnostiach týkajúcich sa veci samej, keďže sa nemuselo jednať o plnohodnotný úkon a pripustil, že mala byť použitá nižšia tarifa i keď sa mohol aplikovať § 14 ods. 4 advokátskej tarify. Podľa § 14 ods. 1 je možno účtovať rokovanie s klientom a tiež písomné podanie na súd alebo iný orgán a § 14 ods. 4 umožňuje účtovanie za úkony neuvedené v ods. 1 – 3 odmenu ako za úkony, ktoré sú im povahou a účelom najbližšie.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu doplnil, že vyúčtovanie odmeny doteraz nebolo so sťažovateľmi ukončené z dôvodu, aby sťažovateľov vo vzťahu k späťvzatiu sťažnosti neovplyvňoval. Zopakoval, že vyúčtovanie je podľa jeho názoru okrem jedného spomínaného úkonu správne aj cestovné náklady účtoval po dohovore so sťažovateľmi. Pripustil, že dohoda o odmene uzatvorená so sťažovateľmi nebola perfektná, z čoho si vzal poučenie do budúcnosti a pochybenie oľutoval a pre prípad uznania viny zdôraznil, že k pochybeniu nedošlo úmyselne s cieľom sťažovateľov akokoľvek poškodiť.

Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu a zdôraznil, že samotná suma a výška vyúčtovania nie je predmetom disciplinárneho konania, ale to, že advokát nedodržal predpisy a najmä advokátsku tarifu, v čom videl porušenie povinnosti advokáta.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 25. februára 2010, sp. zn. DS II.-182/09:2099/2009 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 307,70 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania 307,70 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát zhrnul svoje skutkové a právne závery. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že disciplinárne obvinený vyúčtoval právne zastupovanie dňa 24. 6. 2009 a doručil ho sťažovateľom. V rámci vyúčtovania konkrétne rozpísal jednotlivé úkony právnej služby, ktoré v danej veci vykonal a jeden úkon právnej služby určil sumou 14 650 Sk, t. j. 486,29 eur vychádzajúc z hodnoty 2 070 000 Sk podľa § 10 advokátskej tarify. Podľa vyúčtovania mal celkove vykonať 8 úkonov právnej služby, ktorých zoznam vo vyúčtovaní konkrétne rozviedol. Najmenej pri 2 úkonoch právnej služby (16. 5. 2008 návšteva a konzultácia na okresnej prokuratúre, 12. 9. 2008 podnet na krajskú prokuratúru o prieťahoch) sa neriadil dôsledne ustanovením § 14 ods. 1 písm. b.) advokátskej tarify a účtoval i také úkony, ktoré nemajú oporu v našom právnom poriadku a takýmto účtovaním poškodil svojich klientov.

Disciplinárne obvinený porušil i § 1 ods. 2 advokátskej. tarify, podľa ktorej sa odmena advokáta určuje podľa §§ 9 – 14 advokátskej tarify, pokiaľ nedôjde o odmene k dohode medzi advokátom a klientom. Keďže k takejto dohode medzi disciplinárne obvineným a jeho klientmi nedošlo, bolo povinnosťou disciplinárne obvineného dôsledne postupovať pri vyúčtovaní trov právneho zastupovania v zmysle §§ 9 – 14 advokátskej tarify, čo disciplinárne obvinený nespravil, pretože účtoval aj úkony, ktoré nemajú oporu v našom právnom poriadku. Z týchto dôvodov senát uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho opatrenia.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliadol senát na všetky okolnosti tohto prípadu, postoj disciplinárne obvineného k prejednávanej veci, oľutovanie svojho konania i to, že nekonal v úmysle svojich klientov poškodiť a za primerané disciplinárne opatrenie považoval peňažnú pokutu vo výške jedno násobku minimálnej mesačnej mzdy vo výške 307,70 eur.

Predseda revíznej komisie v zákonom stanovenej lehote podal proti výroku rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia odvolanie, v ktorom namietol neprimeranosť disciplinárneho opatrenia, ktoré bolo uložené disciplinárne obvinenému. Nazdával sa, že individuálna, ale

aj generálna prevencia u disciplinárne obvineného advokáta za disciplinárne previnenie bude splnená len za predpokladu, že jeho trest bude primeraný a bude vystihovať mieru jeho zavinenia, závažnosť spáchaného disciplinárneho previnenia a prihliadne sa aj na užšie a širšie okolnosti celého prípadu. Mal zato, že len prísnejší trest, ktorý by bol svojím násobkom adekvátny výške nesprávne účtovaných úkonov právnej služby, môže naplniť účel tohto disciplinárneho konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby predsedníctvo SAK ako odvolací orgán uložilo disciplinárne obvinenému advokátovi primerané disciplinárne opatrenie spočívajúce v uložení sedemnásobku minimálnej mesačnej mzdy.

Disciplinárne obvinený, ktorý sa po vyhlásení rozhodnutia disciplinárneho senátu vzdal opravného prostriedku, vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal odvolanie navrhovateľa ako nedôvodné zamietnuť.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 15. októbra 2010, sp. zn. P-35/2010:2099/2009 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 32 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie vo výroku o disciplinárnom opatrení ako vecne správne potvrdilo.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK uviedlo, že po oboznámení sa s disciplinárnym spisom dospelo k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát správne zistil skutkový stav a vo veci prijal správny právny záver, ktorý rezultoval vo výroku o uznaní viny a uložení disciplinárneho opatrenia. Plne sa stotožnilo s názorom disciplinárneho senátu o primeranosti uloženého disciplinárneho opatrenia, keď pri rozhodovaní o jeho druhu a výške prihliadal na všetky okolnosti tohto prípadu, postoj disciplinárne obvineného k prejednávanej veci, oľutovanie svojho konania i to, že nekonal v úmysle svojich klientov poškodiť.

16.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý sa v dôsledku neprevzatia výzvy SAK na vyjadrenie k sťažnosti z dôvodu nezabezpečenia preberania pošty vo svojej kancelárii, nevyjadrí k obsahu sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v. § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

2.) Advokát, ktorý po ukončení zastupovania klienta nevyhovie jeho žiadosti o vrátenie poskytnutých dokumentov a podkladov a neposkytne stanovisko o stave právnych vecí v súvislosti s ukončením poskytovania právnych služieb, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a.) a § 13 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 15. októbra 2010, ***sp. zn. P-37/2010:2827/2009***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 1. marca 2010, ***sp. zn. DS VIII.-178/09:2827/2009***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 1. marca 2010, sp. zn. DS VIII.-178/09:2827/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a § 13 Advokátskeho poriadku, **tým, že**

1.) sa k sťažnosti z 3. 9. 2009 a zo dňa 17. 9. 2009 nevyjadril a zásielku komory uloženú na pošte 4. 9. 2009 a 18. 9. 2009 neprevzal,

2.) po ukončení zmluvy o poskytnutí právnej pomoci dňom 30. 6. 2009 nevyhovel žiadosti sťažovateľa o vrátenie poskytnutých dokumentov a materiálov, neposkytol stanovisko k požadovaným právnym kauzám v súvislosti s ukončením poskytovania právnych služieb,

3.) nepodal žalobu v kauze sťažovateľa na príslušnom okresnom súde, aj keď viac ako rok tvrdil, že žaloba je na súde podaná,

za čo mu bolo uložené

rozhodnutím predsedníctva SAK z 15. októbra 2010, sp. zn. P-37/2010:2827/2009 v spojení s rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 1. marca 2010, sp. zn. DS VIII.-178/09:2827/2009 podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie** uverejnením v Bulletine slovenskej advokácie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že nezabezpečoval v danom čase preberanie pošty tak, ako mal, lebo ním poverené osoby nestihli prevziať niektoré zásielky s kratšou odbernou lehotou. Ďalej popísal spôsob ním poskytovaných právnych služieb pre sťažovateľa, ktorý zhodnotil ako problematický, zneužívajúci jeho postavenie ako mladého advokáta. Spôsob komunikácie zhodnotil ako netradičný, nakoľko kontakt prebiehal najmä e-mailom a telefonicky, rovnakým spôsobom mu boli zasielané aj podklady len ako naskenované dokumenty, preto ani nikdy nedostal od klienta žiadne. Uviedol tiež, že počas posledných týždňov spolupráce fakticky celý čas venoval tomuto klientovi, pričom podľa jeho odhadu mu klient dlhuje do dnešného dňa 3 500 eur. Čo sa týka prípadu podania žaloby, vypracoval žalobu, ale nemal plnomocenstvo od klienta na podanie tejto žaloby a ani na jeho zastupovanie.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur do 7 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, keď na ich základe mal preukázané, že skutky sa stali a že ich spáchal disciplinárne obvinený, pričom nimi došlo k porušeniu § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a § 13 Advokátskeho poriadku.

Primeranosť uloženia disciplinárneho opatrenia – písomného napomenutia disciplinárny senát odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený sa priznal, že mal preberať poštu a mal reagovať na položené otázky a požiadavky sťažovateľa, aj keď sa na druhej strane vyjadril, že v bodoch **2** a **3** návrhu na začatie disciplinárneho konania sa necíti byť vinným.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, avšak iba proti výroku o uložení disciplinárneho opatrenia podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, v ktorom namietal neprimeranosť uloženého disciplinárneho opatrenia a navrhol uložiť disciplinárne obvinenému peňažnú pokutu. Ďalej poukázal na to, že v danom prípade išlo nielen o súbeh troch rôznych skutkov, ale aj o hazard s dôverou klienta, čo naštrbuje povesť advokácie ako celku.

Disciplinárne obvinený žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť, pričom popísal svoje majetkové a osobné pomery.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 15. októbra 2010, sp. zn. P-37/2010:2827/2009 podľa § 59 ods. 3 v spojení s § 34 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie

zmenilo vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia a podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii uložilo disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospelo k záveru, že s ohľadom na § 56 ods. 3 zákona o advokácii a § 25 ods. 2 Disciplinárneho poriadku je namieste uloženie prísnejšieho disciplinárneho opatrenia.

Ako vyplýva z uvedených ustanovení, pri rozhodovaní o konkrétnom druhu disciplinárneho opatrenia ukladá zákon o advokácii prihliadať na päť skutočností, a to rozsah porušenia povinnosti (1), povahu porušenej povinnosti (2), na spôsob konania disciplinárne obvineného (3), následok porušenia povinnosti (4) a mieru zavinenia (5). Zákon o advokácii umožňuje v § 56 ods. 3 vziať do úvahy aj ďalšie skutočnosti (*arg.* – „prihliada najmä"), pričom týmito sú v zmysle § 25 ods. 2 Disciplinárneho poriadku skutočnosti dané osobou disciplinárne obvineného, jeho osobné a majetkové pomery (6).

Predsedníctvo SAK sa stotožnilo s názorom navrhovateľa, podľa ktorého disciplinárne obvinený svojím zavineným konaním, ktoré bolo kvalifikované ako disciplinárne previnenie (voči čomu sa nebránil podaním odvolania ani disciplinárne obvinený), hazardoval s dôverou klienta a naštrbil svojím konaním povesť advokácie ako celku. Už len vzhľadom na (časový a vecný) rozsah porušenia povinností a význam jednotlivých povinností, ktoré disciplinárne obvinený porušil, je zrejmé, že iba uloženie disciplinárneho opatrenia písomného napomenutia je nedostatočné.

Pri rozhodovaní o druhu disciplinárneho opatrenia predsedníctvo SAK vzalo do úvahy, že ani samotný disciplinárne obvinený v priebehu disciplinárneho konania nespochybnil, že klientovi poskytol vedome nepravdivú informáciu o podaní žaloby okresnému súdu, rovnako tak v priebehu disciplinárneho konania nevysvetlil, z akého dôvodu riadne nekomunikoval so svojim klientom a riadne nereagoval na početné žiadosti klienta o poskytnutie informácií o stave vecí a poskytnutie stanovísk k jednotlivým veciam, ktorými sa zaoberal, pričom takto konal počas dlhšieho časového obdobia a vo viacerých prípadoch. Predsedníctvo SAK považuje povinnosť advokáta riadne a včas informovať klienta ako postupuje pri vybavovaní veci a povinnosť advokáta po skončení zastúpenia vrátiť klientovi všetky doklady, ktoré mu zveril za významné povinnosti advokáta, ktoré formujú obsah jeho vzťahu ku klientovi. Práve porušenie povinnosti advokáta riadne, t. j. včas a pravdivo, informovať klienta má zásadný význam pre zachovanie dobrého mena advokácie. Predsedníctvo SAK vzalo do úvahy aj to, že disciplinárne obvinený dokonca ešte aj v priebehu disciplinárneho konania (vo výpovedi na disciplinárnom pojednávaní) pripustil, že s ohľadom na existenciu jeho neuhradenej pohľadávky voči klientovi by bol býval zadržal doklady klienta, avšak neurobil to, keďže ich údajne nemal k dispozícii, hoci takéto konanie advokáta je v rozpore s povinnosťami advokáta (§ 13 posledná veta Advokátskeho poriadku).

Na druhej strane považovalo predsedníctvo SAK za významnú aj tú skutočnosť, že disciplinárne obvinený v disciplinárnom konaní sčasti uznal svoje pochybenie (v bode **1** návrhu na začatie disciplinárneho konania), že v čase spáchania skutku nebol skúseným advokátom, vykonával prax iba tretí rok a vzalo do úvahy aj to, že s ohľadom na osobnú a majetkovú situáciu disciplinárne obvineného, ktorý sa pred časom oženil, je otcom 10-mesačného dieťaťa a nevlastní majetok väčšej hodnoty, bolo by neprimerane prísne uložiť mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu, hoci aj na jej dolnej hranici.

17.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca odsúdeného po obdržaní výzvy NS SR na odstránenie vád dovolania odsúdeného neurobí potrebné kroky na odstránenie vád dovolania, v dôsledku čoho NS SR dovolanie odmietne, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia

podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 zákona o advokácii.

2.) Advokát môže využiť možnosť odmietnuť ustanovenie ex offo, pokiaľ nemôže toto poverenie prijať tak, aby mohol svoje povinnosti vykonávať v súlade so zákonom o advokácii, nemôže však sám bez súčinnosti s klientom rozhodovať o tom, že nevyužije právny prostriedok na ochranu klienta a to ani v prípade, ak by bol vnútorne presvedčený o tom, že tento nebude mať úspech.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 15. októbra 2010, ***sp. zn. P-47/10:2769/2009***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, ***sp. zn. DS I.-1/2010:2769/2009***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, sp. zn. DS I.-1/2010:2769/2009 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 15. októbra 2010, sp. zn. P-47/10:2769/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinností advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii,

tým, že

ako ustanovený obhajca odsúdeného D. F. potom ako 2. 3. 2009 obdržal výzvu Najvyššieho súdu SR na odstránenie vád dovolania odsúdeného, neurobil potrebné kroky na odstránenie vád dovolania, v dôsledku toho Najvyšší súd SR dovolanie podľa § 382 písm. d.) Trestného poriadku odmietol, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.[2]

Z odôvodnenia:
Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na základe návrhu navrhovateľa predsedu revíznej komisie dňa 4. 1. 2010.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení a na pojednávaní disciplinárneho senátu k veci na svoju obranu uviedol, že Najvyšší súd SR, najmä však okresný súd mu neposkytol súčasne s doručeným opatrením zo dňa 10. 11. 2008, ktorým bol odsúdenému D. F. ustanovený za obhajcu aj fotokópiu jeho dovolania, takže nepoznal jeho obsah a nemohol ani vedieť, aké vady tohto dovolania (okrem dôvodu uvedeného v § 373 ods. 1 Tr. por.) má odstrániť a trestný spis sa už nenachádzal na okresnom súde, pričom vycestovanie do Bratislavy za účelom preštudovania trestného spisu a obsahu dovolania odsúdeného D. F., za situácie, keď mu orgány činné v trestnom konaní a súdy dlhujú od roku 2003 na odmenách a náhradách hotových výdavkov vyše 1,5 milióna Sk zavrhol, rovnako ako aj formálne a neodôvodnené podanie dovolania. Potvrdil, že mu výzva z Najvyššieho súdu z 5. 2. 2009 bola doručená, aj že si bol vedomý porušenia vyplývajúceho z tejto výzvy, že inak súd dovolanie odmietne. Disciplinárne obvinený po doručení výzvy z 5. 2. 2009 nepožiadal písomne NS SR o zaslanie tohto dovolania a prípadne aj o predĺženie lehoty na jej vybavenie, avšak napísal svojmu klientovi list, na ktorý však nereagoval, preto disciplinárne obvinený považoval vec za uzavretú, pričom doposiaľ mu nie sú známe dôvody podaného dovolania. Zaslanie listu klientovi bolo preukázané predložením podacieho lístka.

2 Rovnakými rozhodnutiami bol disciplinárne obvinený advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 6 písm. b.) Advokátskeho poriadku tým, že preukázateľne s klientom v tejto veci kontakt nenadviazal, pretože v zmysle § 23 písm. a.) Disciplinárneho poriadku nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený podal v zákonnej lehote proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie. V odvolaní namietal, že podľa jeho názoru rozhodnutie disciplinárneho senátu vzniklo skôr, než začalo disciplinárne pojednávanie, disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného advokáta za vinného zo skutku, ktorý v návrhu uvedený nebol, z čoho disciplinárne obvinený advokát nadobudol dojem, že komora hľadá dôvod na jeho potrestanie za každú cenu a ďalej poukázal na nepripravenosť disciplinárneho senátu pri rozhodovaní o veci a vytkol komore nedostatok pomoci advokátom pri riešení problému s nezaplatením odmeny advokáta za obhajobu *ex offo*.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 15. októbra 2010, sp. zn. P-47/10:2769/2009 podľa § 33 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu spisového materiálu malo za to, že rozhodnutie je vecne správne a vychádza zo správne zisteného skutkového stavu.

Nebolo možné dať za pravdu odvolateľovi vo vzťahu k námietke rozhodnutia o inom skutku než uvedenom v návrhu, pretože skutková veta vymedzujúca skutok, za ktorý bol uznaný vinným uvedená v rozhodnutí, bola úplne totožná so skutkovou vetou v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárne obvinený advokát naplnil skutkovú podstatu závažného porušenia svojej povinnosti advokáta tým, že po ustanovení za obhajcu (obsahom povinností totožné s prevzatím obhajoby po dohode s klientom), nevykonal tie úkony právnej služby, ktoré jeho ustanovenie sledovalo a to odstránenie vád dovolania podaného jeho klientom, ktoré by v konečnom dôsledku viedlo k tomu, aby Najvyšší súd SR vo veci podaného dovolania začal konať a o tomto meritórne rozhodol. Klient podaním dovolania jasne prejavil vôľu tento procesný úkon vo svoj prospech využiť, čo bolo jeho ústavným právom, samozrejme nezaručujúcim právo na úspech vo veci.

Vo vzťahu k vyvineniu sa z tohto skutku disciplinárne obvinený podľa názoru odvolacieho orgánu neprodukoval na svoju obranu žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli byť vyhodnotené v jeho prospech a preukázali by, že sa skutok nestal, alebo to, že nie je disciplinárnym previnením advokáta. Pokiaľ klient na vykonaní úkonu trvá, advokát sa nezbaví povinnosti konať s odbornou starostlivosťou v prospech klienta odôvodnením, že cesta do Bratislavy za účelom nahliadnutia do spisu by bola nehospodárna alebo tým, že klient na jeho list nereaguje, pretože tu nemôže mať advokát istotu v tom, či klient nereaguje z dôvodu, že nemá záujem o pokračovanie vo veci alebo z dôvodu, že list advokáta nedostal alebo jeho pokynu, či výzve, nerozumel.

Advokát podľa názoru predsedníctva SAK v tejto veci mal dôslednejšie pristupovať k vybaveniu záležitosti v súlade s ustanovením, požiadaním o zaslanie dovolania, požiadaním o predĺženie lehoty na jeho doplnenie s objasnením okolností, pre ktoré o to žiada (chýbajúci kontakt s klientom), využiť inštitút substitučného zastúpenia pri nahliadnutí do spisu a podobne. Toto však je konkrétnym reálnym premietnutím toho, čo by mal advokát urobiť, obsahom toho, ako by mal svoju vec vybaviť v súlade s poverením, kde má advokát možnosť si vybrať, akým spôsobom vec vybaví, aby dovolací súd dovolanie neodmietol, a nie vymedzením nového skutku, ako namieta odvolateľ.

Skutočnosť, že si štát neplní svoje zákonné povinnosti voči advokátom neznamená, že advokát ustanovený *ex offo* nemá nárok na zaplatenie svojej odmeny za vykonané právne služby, táto skutočnosť svedčí o celkovom neuspokojivom stave v našej spoločnosti, avšak nemožno ju pri-

počítať za vinu advokátskej komore ako takej. Na druhej strane je evidentné, že problém s preplatením odmien advokátom *ex offo* sa komore dlhodobo nedarilo úspešne riešiť, avšak je stále jej snahou v tejto veci razantne vystupovať a obhajovať oprávnené záujmy svojich členov.

Advokát môže podľa názoru predsedníctva využiť možnosť odmietnuť ustanovenie *ex offo,* pokiaľ nemôže toto poverenie prijať tak, aby mohol svoje povinnosti vykonávať v súlade so zákonom o advokácii, nemôže však sám bez súčinnosti s klientom rozhodovať o tom, že nevyužije právny prostriedok na ochranu klienta a to ani v prípade, ak by bol vnútorne presvedčený o tom, že tento nebude mať úspech.

18.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek opakovaným výzvam klienta neodpovedá na otázky klienta ohľadom aktuálneho stavu súdnych sporov, exekučných a konkurzných konaní, v ktorých klienta zastupuje ani nepodá vysvetlenie, o aké právne kauzy ide vo vyfakturovaných výdavkoch vo faktúrach, ktoré mu klient odmietol uhradiť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) a § 13 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 4. júna 2010, ***sp. zn. P-17/2010:1949/2007***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 24. septembra 2009, ***sp. zn. DS VIII.-35/07:1949/2007***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 24. 9. 2009, sp. zn. DS VIII.-35/07:1949/2007 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 4. 6. 2010, sp. zn. P-17/2010:1949/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) a § 13 Advokátskeho poriadku, **tým, že**
po tom, ako ho opakovane e mailom dňa 21. 12. 2006 a 17. 1. 2007 žiadali jeho klienti o zodpovedanie otázok súvisiacich s poskytovaním právnych služieb, a to prehľadu súdnych sporov, prehľadu konkurzov a prehľadu exekučných konaní spoločnosti, na položené otázky neodpovedal, nepodal vysvetlenie, o aké právne kauzy ide u vyfakturovaných výdavkov vo faktúrach, ktoré mu neboli spoločnosťami uhradené,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **295,42 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur**.

Z odôvodnenia:
Predseda Revíznej komisie SAK podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril tak, že poprel svoju zodpovednosť za akékoľvek porušenie právnych predpisov a uviedol, že poskytovanie právnych služieb vykonával tak, ako aj predtým, preto podľa jeho názoru nebol dôvod na disciplinárne stíhanie.

VIII. disciplinárny senát disciplinárne pojednávanie 23. júna 2008 odročil na neurčito, pretože disciplinárne obvinený predložil trestné oznámenie, z ktorého dôvodu VIII. disciplinárny senát

pojednávanie 1. augusta 2008 prerušil do právoplatného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní.

Disciplinárny senát následne na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a rozhodnutím z 24. septembra 2009, sp. zn. DS VIII.-35/07:1949/2007 znal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 295,42 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur.

Navrhovateľ i disciplinárne obvinený podali v zákonnej lehote odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu. Navrhovateľ nesúhlasil s výrokom o disciplinárnom opatrení a mal za to, že uloženie sankcie, a to 1-násobok minimálnej mzdy, nie je postačujúce disciplinárne opatrenie.

Disciplinárne obvinený sa svojím odvolaním domáhal, aby odvolací orgán zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, že disciplinárne obvineného oslobodí spod návrhu alebo odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu zruší a vec vráti senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Uviedol, že ani v priebehu disciplinárneho konania nebolo ničím preukázané, že by disciplinárne obvinený bol zavinene porušil niektorú povinnosť, pretože listinnými dôkazmi a výstupom z elektronickej pošty, ktoré sa nachádzajú v disciplinárnom spise bolo jednoznačne preukázané, že obidve obchodné spoločnosti boli dostatočne prostredníctvom svojich zamestnancov informované o stave vedenia sporov spoločností, prebiehajúcich exekučných a konkurzných konaní.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 4. júna 2010, sp. zn. P-17/2010:1949/2007 podľa § 59 ods. zákona o advokácii v spojení s § 32 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK sa v celom rozsahu stotožnilo so závermi napadnutého rozhodnutia, pretože nezodpovedanie otázok súvisiacich s poskytovaním právnych služieb a to prehľadu súdnych sporov, prehľadu konkurzov a prehľadu exekučných konaní spoločností do 31. 12. 2006 a nezodpovedanie otázok súvisiacich s poskytovaním právnych služieb, a to vysvetlenie, o aké právne kauzy ide u vyfaktúrovaných výdavkov vo faktúrach, ktoré disciplinárne obvinenému spoločnosti neuhradili, je disciplinárnym previnením. Odvolací orgán sa stotožnil s názorom disciplinárneho senátu, že disciplinárne obvineným uvádzané dôvody nemôžu obstáť a tieto sami o sebe nie sú dôvodom, ktorý by disciplinárne obvineného zbavovali povinnosti poskytnúť požadované informácie klientovi. Prvoradou povinnosťou advokáta je informovať klienta o stave veci ako aj usporiadaní peňažných úhrad, ktoré advokát prijal, prípadne vyfaktúroval za právne služby.

19.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, vykonávajúceho advokáciu samostatne, ktorý za situácie, keď mu vo výkone advokácie bráni objektívna prekážka po dobu dlhšiu ako jeden mesiac, neustanoví v prevzatých veciach iného advokáta ako svojho zástupcu, avšak zabezpečí substitučné zastupovanie prostredníctvom iných advokátov, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože v zmysle § 17 ods. 1 zákona o advokácii je substitučné zastúpenie dostatočným opatrením na ochranu práv a záujmov klientov.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 25. marca 2011, ***sp. zn. P-10/2011:2328/2009***
Rozhodnutiu IX. disciplinárneho senátu z 21. októbra 2010, ***sp. zn. DS IX.-179/09:2328/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 25. marca 2011, sp. zn. P-10/2011:2328/2009 v spojení s rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu z 21. októbra 2010, sp. zn. DS IX.-179/09:2328/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 17 zákona o advokácii, ktorého sa mal dopustiť **tým, že**
napriek tomu, že je dlhodobo práceneschopný, nezabezpečil zastupovanie iným advokátom,

pretože skutok nie je
disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi z dôvodu podozrenia zo spáchania disciplinárneho previnenia, pričom skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia bol uvedený pod bodom 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania.[3]

Disciplinárny senát svojím rozhodnutím z 21. 10. 2010 sp. zn. DS IX.-179/09:2328/2009 uznal disciplinárne obvineného za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, ktorého sa mal dopustiť tým, že napriek tomu, že je dlhodobo práceneschopný, nezabezpečil zastupovanie iným advokátom, podľa 56 ods. 5 zákona o advokácii senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a zároveň disciplinárne obvinenému uložil povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur. [4]

Disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený síce vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že chod kancelárie bol aj v čase jeho práceneschopnosti riadne zabezpečený prostredníctvom jeho dcéry, ktorá urobila advokátske skúšky ako aj prostredníctvom iných advokátov, avšak disciplinárny senát to nepovažoval za dostatočné zabezpečenie výkonu advokácie, pretože z § 17 ods. 1 zákona o advokácii mu vyplývala povinnosť ustanoviť za seba zástupcu, pričom túto povinnosť je potrebné odlišovať od ad hoc substitučného zastupovania, prostredníctvom ktorého tak, ako to disciplinárne obvinený tvrdil, zabezpečoval výkon advokácie, ktorý sa zjavne vzhľadom na sťažnosť sťažovateľa nejavil byť dostatočný.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote odvolanie disciplinárne obvinený, ktorý namietal, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nezodpovedá dôkazom, ktoré boli v predmetnej veci vykonané a senát sa právne nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré uvádzal na pojednávaniach.

Navrhovateľ podal k odvolaniu disciplinárne obvineného písomné stanovisko, ktorým poprel jeho námietky a k veci dodal, že zabezpečovanie chodu advokátskej kancelárie prostredníctvom právnika, ktorý nie je advokátom nie je možné považovať za zabezpečovanie zastupovania podľa § 17 ods. 1 zákona o advokácii a rovnako tak neobstojí tvrdenie disciplinárne obvineného, že ho na základe substitučnej plnej moci v niektorých konaniach zastupovali iní advokáti.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 25. marca 2011, sp. zn. P-10/2011:2328/2009 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii a § 34 písm. b.) Disciplinárneho

---

3 Predmetom návrhu na začatie konania bol pod bodom 1.) návrhu skutok spočívajúci v tom, že disciplinárne obvinený advokát na výzvu komory zo dňa 30. 9. 2009, aby podal vyjadrenie k sťažnosti, najprv požiadal o predlženie lehoty na vyjadrenie do konca septembra 2009, ale ani po jej vypršaní sa nevyjadril, čím sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

4 Rovnakým rozhodnutím bol disciplinárne obvinený zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku uvedeného pod bodom 1.) návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa. § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku, pretože nebolo preukázané, že skutok sa stal.

poriadku zmenilo tak, že disciplinárne obvineného oslobodilo spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Predsedníctvo SAK sa v odvolacom konaní dôsledne zaoberalo posúdením námietky disciplinárne obvineného advokáta, ktorá mala viesť k záveru, že sa tento disciplinárneho previnenia advokáta nedopustil, vzhľadom na nedostatok v preukázaní subjektívnej stránky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia advokáta.

Odvolací orgán sa stotožnil s názorom disciplinárne obvineného, ktorý poukázal na nedostatočnosť paragrafu v tom, že aj keď je advokát v takom stave napr. zdravotnom, že nie je schopný oznámiť komore uvedenú skutočnosť najneskôr do jedného mesiaca, tak sa toto ustanovenie stáva neživotným. Disciplinárne obvinený advokát nemohol porušiť § 17 ods. 1 zákona o advokácii tým, že si neustanovil ani po mesiaci práceneschopnosti zástupcu, pretože v zmysle tohto ustanovenia vykonal všetky opatrenia na ochranu práv a záujmov svojich klientov a to prostredníctvom zastupovania kolegami – advokátmi.

20.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý napriek výslovnému písomnému pokynu klienta, že trvá na svojej osobnej účasti na pojednávaní v jeho veci, klienta o termíne pojednávania neinformuje, v dôsledku čoho sa pojednávanie koná v neprítomnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a.) a písm. c.) Advokátskeho poriadku.

2.) Záväzný pokyn klienta advokátovi pre advokáta znamená, že tento je povinný vykonať všetky potrebné a možné opatrenia, aby v rámci prevzatého poverenia konal v súlade s týmto pokynom. V prípade trvania klienta na svojej účasti na pojednávaní v situácii, keď sa klient na pojednávanie nedostaví ani neudelí advokátovi iný pokyn, má advokát požiadať o odročenie pojednávania.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 19. apríla 2011, ***sp. zn. P-13/2011:1257/2010***
Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 5. novembra 2010, ***sp. zn. DS III.-93/09:1257/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 19. 4. 2011, sp. zn. P-13/2011:1257/2010 v spojení s rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 5. 11. 2010, sp. zn. DS III.-93/09:1257/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii,

tým, že

napriek tomu, že listom zo dňa 18. 1. 2008 ho sťažovateľ upozornil, že nesúhlasí s tým, aby krajský súd rozhodoval vo veci bez neho a chcel byť prítomný na pojednávaní na krajskom súde, pričom prevzatie tohto listu advokátom je preukázané oznámením pošty zo dňa 28. 1. 2008, neinformoval sťažovateľa o termíne odvolacieho pojednávania, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti sťažovateľa ako navrhovateľa,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku na základe podnetu sťažovateľa, ktorého sa mal disciplinárne obvinený dopustiť spáchaním skutku uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 307,70 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 317 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát zdôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 10. 9. 2007 disciplinárne obvinený prevzal uznesenie okresného súdu, ktorým bol sťažovateľovi ustanovený za právneho zástupcu, pričom dňa 18. 1. 2008 sa naňho obrátil sťažovateľ listom, v ktorom výslovne uviedol, že trvá na svojej účasti na pojednávaní krajského súdu. Dňa 28. 10. 2008 prevzal disciplinárne obvinený predvolanie krajského súdu na pojednávanie vo veci sťažovateľa na deň 25. 3. 2009.

Vo vyjadrení zo dňa 24. 4. 2009 disciplinárne obvinený uviedol, že osobnú účasť sťažovateľa na predmetnom pojednávaní s ohľadom na jeho zdravotný stav nepovažoval za nevyhnutnú. Neskôr na disciplinárnom pojednávaní uviedol, že o termíne pojednávania bol sťažovateľ oboznámený telefonicky po rozhovore so sekretárkou a na preukázanie tejto skutočnosti predložil jej čestné vyhlásenie. Za účelom preukázania tejto skutočnosti mal disciplinárne obvinený tiež predložiť výpis zo svojej telefónnej linky, ktorý však nakoniec nedoložil z dôvodu, že poskytovateľ telefonických služieb staršie záznamy neeviduje.

Disciplinárny senát sa s touto obranou nestotožnil. Podľa názoru senátu bolo povinnosťou disciplinárne obvineného zabezpečiť riadnym spôsobom, aby sa sťažovateľ o termíne pojednávania dozvedel a tomuto oznámenie doručiť v takej forme, aby o splnení požiadavky klienta nevznikli žiadne pochybnosti. Disciplinárne obvinený mal takto postupovať o to skôr, že videl mimoriadny záujem svojho klienta zúčastniť sa na prejednávaní záležitosti na krajskom súde, a preto okrem zvolenia správnej formy oznámenia bolo na mieste aj oznámenie skontrolovať. Ak bol disciplinárne obvinený presvedčený o tom, ako tvrdí, že klient bol telefonicky oboznámený s termínom pojednávania, bolo potom jeho povinnosťou požiadať o odročenie krajský súd, keďže klient výslovne vyslovil svoj nesúhlas, aby sa konalo bez jeho prítomnosti.

Senát dospel k názoru, že ohľadom splnenia svojej povinnosti neuniesol disciplinárne obvinený dôkazné bremeno, keď samotné prehlásenie sekretárky o tom, že termín pojednávania bol telefonickou formou oznámený klientovi, nepovažoval senát za dostatočne relevantný dôkaz, ktorý by potvrdil obranu disciplinárne obvineného, a to jednak preto, že ho nepovažoval za dostatočne hodnoverný, navyše z neho nebol jasný ani dátum predmetného telefonického rozhovoru ako aj s ohľadom na podanie disciplinárne obvineného zo dňa 24. 4. 2009, v ktorom disciplinárne obvinený sám uviedol, že účasť sťažovateľ nepovažoval za nevyhnutnú, čo skôr svedčí o jeho opomenutí vo vzťahu ku klientovi.

Pokiaľ išlo o kvalifikáciu posúdenia konania, respektíve opomenutia disciplinárne obvineného, nestotožnil sa disciplinárny senát v plnom rozsahu s kvalifikáciou tak, ako bola uvedená v návrhu navrhovateľa, pokiaľ ide o aplikáciu § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku, pretože v skutku disciplinárne obvineného nevidel také konanie, ktorým by mal uprednostniť vlastný alebo iný záujem pred záujmom klienta.

Pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení senát prihliadol na to, že išlo o prvé disciplinárne previnenie advokáta, ale aj na to, že išlo o závažné porušenie povinností advokáta voči svojmu klientovi aj s ohľadom na výslovný pokyn klienta.

Disciplinárne obvinený podal v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu odvolanie, v ktorom namietal nesprávne právne posúdenie veci disciplinárnym senátom z dôvodu, že on žiadne povinnosti neporušil a v plnom rozsahu uniesol dôkazné bremeno, keď predložené čestné prehlásenie pracovníčky bolo podľa jeho názoru dostatočným dôkazom, ktorý nebol vyvrátený, a preto s poukazom na zásadu *in dubio pro reo* mal byť spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 19. apríla 2011, sp. zn. P-13/2011:1257/2010 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po oboznámení sa s obsahom odvolania a napadnutého rozhodnutia dospelo k nasledovným záverom:

V prejednávanej veci nebola spornou skutočnosť, či disciplinárne obvinenému advokátovi klient dal jednoznačný pokyn týkajúci sa účasti klienta na pojednávaní. Klient sa záväzne vyjadril, že sa na pojednávaní chce osobne zúčastniť a tento jeho pokyn nebol v rozpore so všeobecne záväznými predpismi a teda bol pre advokáta záväzný. Záväzný pokyn klienta advokátovi, pre advokáta znamená, že tento je povinný vykonať všetky potrebné a možné opatrenia, aby v rámci prevzatého poverenia konal v súlade s týmto pokynom.

Nad rámec dôvodov a úvah prvostupňového orgánu predsedníctvo SAK poukázalo na to, že pokiaľ by aj disciplinárne obvinený advokát uniesol dôkazné bremeno v tom, že jeho pracovníčka klienta telefonicky vyrozumela v súlade so zaužívaným postupom v kancelárii o tom, na aký termín bolo pojednávanie vytýčené, vzhľadom na veľký časový odstup medzi doručením termínu pojednávania a jeho samotným konaním, pokiaľ by advokát postupoval s odbornou starostlivosťou a so zreteľom na pokyn klienta, opätovne by s klientom nadviazal kontakt v termíne pred pojednávaním, jednak z dôvodu, aby si ozrejmil, či sa pre odstup času postoj klienta vo veci nezmenil (pozn. aj sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádzal, že sa spojil s advokátom, aby ho informoval o nových skutočnostiach vo veci, hoci už bolo rozhodnuté) a jednak z toho dôvodu, aby sa presvedčil, že klient sa podľa svojej požiadavky na termíne pojednávania zúčastní alebo má vykonať iné vhodné opatrenia, aby mu to umožnil.

Argumenty disciplinárne obvineného advokáta v tom smere, že bral do úvahy zlý zdravotný stav klienta a skutočnosť, že odvolací súd vo veci dokazovanie už nevykonáva, sú síce ľudsky pochopiteľné, z pohľadu odvolacieho orgánu sú však ústupkom z profesionality advokáta a jeho povinnosti brať do úvahy požiadavky klienta nielen formálne, ale tak, aby klient svoje požiadavky, ktoré nie sú v rozpore so zákonom, mohol pri riešení svojej právnej veci v plnom rozsahu realizovať.

21.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý napriek prevzatiu právneho zastupovania vo veci klienta zostáva v tejto veci úplne nečinný, nepreberá súdne zásielky a o doručených výzvach súdu a súdnych rozhodnutiach klienta vôbec neinformuje, čím zmarí možnosť klienta podať opravný prostriedok, nereaguje na výzvy súdu ani na výzvu klienta na informovanie o stave veci a po podaní sťažnosti klienta komore neodpovedá na výzvu komory vyjadriť sa k obsahu sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku.

2.) Opravným prostriedkom proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou je v zmysle § 11 zákona

o advokácii podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia disciplinárneho senátu podľa 3. hlavy 5. časti O. s. p.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. mája 2011, ***sp. zn. P-19/2011:1038/2010***
Rozhodnutie IX. disciplinárneho senátu z 24.. januára 2011, ***sp. zn. DS IX.-49/10:1038/10***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu z 24. januára 2011, sp. zn. DS IX.-49/10:1038/10 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. mája 2011, sp. zn. P-19/2011:1038/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku, **tým, že**
zastupujúc sťažovateľa, ako svojho klienta, na základe splnomocnenia zo dňa 24. 11. 2008 pred okresným súdom proti odporcovi o nariadenie výkonu rozhodnutia o styku s maloletou, si v tomto konaní nesplnil ani jednu z povinností vyplývajúcu mu zo zastúpenia, a to:

1. neprevzal výzvu súdu zo dňa 12. 8. 2009, aby zabezpečil účasť sťažovateľa na informatívnom výsluchu určenom na deň 28. 8. 2009,
2. neinformoval klienta o tom, že dňa 8. 9. 2009 prevzal uznesenie súdu, ktorým bola jeho klientovi uložená poriadková pokuta vo výške 60 eur a takto mu zmaril možnosť podať proti tomuto uzneseniu odvolanie,
3. prevzal výzvu súdu zo dňa 22. 10. 2009, aby zabezpečil účasť klienta na informatívnom výsluchu určenom na deň 27. 11. 2009, opätovne bol nečinný a nereagoval ani na vyzvanie súdu zo dňa 27. 1. 2010,
4. neodpovedal klientovi na jeho list zo dňa 23. 2. 2010, ktorým ho vyzval na podanie informácií,
5. nevyjadril sa v lehote ani k sťažnosti, napriek tomu, že sťažnosť a výzvu SAK prevzal osobne,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. e.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **vyčiarknutie zo zoznamu advokátov vedenom komorou**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 až 3 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku na základe podnetu sťažovateľa.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu podľa § 56 ods. 2 písm. e.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov vedenom komorou a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 317 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí vychádzal z nasledujúceho skutkového a právneho stavu:

Na základe šetrenia sťažnosti sťažovateľa bolo zistené, že sťažovateľ dňa 24. 11. 2008 splnomocnil disciplinárne obvineného, aby ho v plnom rozsahu zastupoval v konaní pred okresným súdom proti odporcovi o nariadenie výkonu rozhodnutia o styku s maloletou dcérou.

Disciplinárne obvinený advokát sa ani na opakovanú výzvu revíznej komisie v poskytnutej lehote nevyjadril k sťažnosti, napriek tomu, že sťažnosť a výzvu revíznej komisie prevzal osobne

dňa 30. 3. 2010 a urgencia mu bola doručená dňa 23. 4. 2010. Na pojednávanie dňa 24. 1. 2011 sa disciplinárne obvinený nedostavil, ale poveril zástupcu, ktorý však nebol advokátom a v plnej moci, ktorou sa preukázal, nebolo uvedené splnomocnenie aj na zastupovanie v disciplinárnom konaní, preto v zmysle § 10 písm. a.) disciplinárneho poriadku vyhodnotil disciplinárny senát toto plnomocenstvo na účely zastupovania v disciplinárnom konaní za absolútne neplatné a vykonal disciplinárne pojednávanie v neprítomnosti disciplinárne obvineného.

Disciplinárny senát na základe listinných dôkazov mal za preukázané, že disciplinárne obvinený svojou nečinnosťou zapríčinil, že jeho klient si na vyzvanie súdu zo dňa 29. 5. 2009 musel súdom požadované podanie urobiť sám, nakoľko sa mu nepodarilo s advokátom spojiť. Následne advokát neprevzal výzvu súdu zo dňa 12. 8. 2009, aby zabezpečil účasť sťažovateľa na informatívnom výsluchu určenom na deň 28. 8. 2009. Neprevzatie uvedenej zásielky zo súdu malo za následok neúčasť sťažovateľa na informatívnom výsluchu, nepredloženie súdom požadovanej dokumentácie, nemožnosť sťažovateľa vyjadriť sa k predmetu konania a vydanie uznesenia súdu o uložení poriadkovej pokuty sťažovateľovi vo výške 60 eur. Uznesenie o uložení poriadkovej pokuty sťažovateľovi bolo zaslané na adresu advokátskej kancelárie advokáta, pričom bolo prevzaté advokátom dňa 8. 9. 2010. Disciplinárne obvinený advokát sťažovateľa neinformoval o vydaní uznesenia súdu o uložení poriadkovej pokuty vo výške 60 eur a takto mu zmaril možnosť podať proti tomuto uzneseniu odvolanie.

Disciplinárny senát mal na základe predložených listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise rovnako za preukázané, že disciplinárne obvinený dňa 5. 11. 2009 prevzal výzvu súdu zo dňa 22. 10. 2009, aby zabezpečil účasť klienta na informatívnom výsluchu určenom na 27. 11. 2009. Disciplinárne obvinený bol opätovne nečinný a o ničom svojho klienta neinformoval a následne nereagoval ani na vyzvanie súdu zo dňa 27. 1. 2010. Disciplinárne obvinený taktiež neodpovedal na list sťažovateľa zo dňa 23. 2. 2010, ktorým ho vyzval, aby mu podal informácie ohľadom prebiehajúceho konania o úprave styku s maloletou dcérou.

Pokiaľ ide o fakt, že sťažnosť voči disciplinárne obvinenému bola sťažovateľom listom zo dňa 23. 1. 2011 zobratá späť, tak táto skutočnosť nemala žiadny vplyv na prebiehajúce disciplinárne konanie, pretože podľa § 13 písm. a) Disciplinárneho poriadku dôvodom na zastavenie disciplinárneho konania nie je späť vzatie sťažnosti. ale späť vzatie návrhu, k čomu môže pristúpiť len navrhovateľ – predseda revíznej komisie a nie sťažovateľ, ktorý nie je ani účastníkom konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal senát za preukázané, že skutky, ktoré boli predmetom návrhu, sa stali, že ich spáchal disciplinárne obvinený a že sú disciplinárnym previnením z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku, preto uznal disciplinárne obvineného za vinného.

Po prijatí záveru o disciplinárnom previnení senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia postupoval v súlade s § 25 ods. 2 Disciplinárneho poriadku, pričom prihliadol najmä na závažnosť disciplinárnych previnení a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, ako aj na časté a závažné porušovanie advokátskych predpisov disciplinárne obvineným. Z registra disciplinárnych opatrení komory bolo zistené, že revízna komisia v súčasnosti spolu eviduje sedem dôvodných sťažností voči disciplinárne obvinenému, pričom dve z disciplinárnych konaní sú už právoplatne skončené a disciplinárne obvinenému boli uložené viaceré disciplinárne opatrenia. Šetrením predmetných disciplinárnych konaní a sťažností evidovaných voči disciplinárne obvinenému mal senát za preukázané, že disciplinárne obvinený na sťažnosti a výzvy komory nereaguje a svojím konaním sústavne porušuje základné povinnosti advokáta vo vzťahu k jeho klientom, čím spôsobuje svojim klientom značné škody.

Zo správania disciplinárne obvineného bolo teda zrejmé, že ani po uložení disciplinárnych opatrení v iných právoplatne skončených disciplinárnych konaniach nedošlo z jeho strany k zmene postoja a k náprave jeho konania, naopak, disciplinárne obvinený opakovane nerešpek-

tuje profesijnú etiku advokátskeho povolania, čím ohrozuje dobré meno a dôstojnosť advokátskeho povolania, a preto mu bolo uložené najprísnejšie disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. e.) zákona o advokácii.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote odvolanie disciplinárne obvinený, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové rozhodnutie.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 24. mája 2011, sp. zn. P-19/2011:1038/2010 podľa § 32 písm. c.) Disciplinárneho poriadku odvolanie zamietlo, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, napadnuté rozhodnutie potvrdilo a disciplinárne obvineného poučilo o možnosti podať žalobu na preskúmanie predmetného rozhodnutia súdom.

22.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý po ukončení právneho zastupovania vec s klientom v primeranej lehote finančne nevysporiada ani mu nevráti zverené doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý v zmluve o poskytnutí právnych služieb dohodne s klientom pre prípad vypovedania zmluvy zo strany klientov pred skončením veci zmluvnú pokutu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku.

3.) Odvolanie plnomocenstva a výpoveď zmluvy o poskytovaní právnych služieb ako základné právo klienta nemôže byť považované za porušenie zmluvnej povinnosti a nemôže byť viazané na zaplatenie zmluvnej pokuty, pričom dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve o poskytovaní právnych služieb vylučuje výklad etických pravidiel a základných zásad výkonu advokácie, predovšetkým zásady prednosti záujmov klienta pred záujmami advokáta a zásady dôvernosti vzťahu medzi advokátom a klientom.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. júna 2011, ***sp. zn. P-14/2011:176/2009***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 25. januára 2011, ***sp. zn. DS II.-82/09-176/2009***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 25. januára 2011, sp. zn. DS II.-82/09-176/2009 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. júna 2011, sp. zn. P-14/2011:176/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 5 a § 13 Advokátskeho poriadku, **tým, že**
napriek tomu, že mu dňa 15. 1. 2008 klienti vypovedali splnomocnenie na zastupovanie, nevykonal s klientmi: 1.) písomné finančné vysporiadanie, 2.) nevrátil im všetky doklady, 3.) z á r o v e ň v zmluve o poskytnutí právnych služieb v článku V. odseku 1 dohodol pre prípad vypovedania zmluvy zo strany klientov pred skončením veci zmluvnú pokutu,
za čo mu bolo uložené
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **1 585 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur v** lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 5 a § 13 Advokátskeho poriadku na základe sťažnosti sťažovateľov.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti popísali okolnosti, za ktorých došlo k prevzatiu právneho zastupovania disciplinárne obvineným v ich veci, poukázali na to, že pri uzatvorení zmluvy o poskytnutí právnych služieb si od nich advokát vyžiadal čiastku 95 438 Sk (3 167,96 eur), ktorú mu aj zaplatili napriek tomu, že namietali jej výšku a ďalej uviedli, že po prvom pojednávaní v ich veci z dôvodu nespokojnosti s právnymi službami advokáta odvolali plnomocenstvo na zastupovanie a vyzvali ho na osobné stretnutie za účelom odovzdania dokladov, avšak advokát im na výzvu požadované doklady neodovzdal.

Advokát sa k sťažnosti a k návrhu vyjadril písomne tak, že vo veci po uzatvorení zmluvy o poskytnutí právnych služieb vykonal značné kvantum práce a v konečnom dôsledku podal návrh na súd. Sudkyňa vec na prvom pojednávaní odročila s tým, že je možné mimosúdne vysporiadanie veci, následne mu bolo plnomocenstvo vypovedané. Platbu, ktorú obdržal zodpovedala zmluvne dohodnutej odmene, pričom pri vyúčtovaní poukázal na čl. V. bod 1) podľa ktorého vyplatená dohodnutá odmena v prípade vypovedania zmluvy sa stala sankciou. K uvedenému zmluvnému dojednaniu bol vedený z dôvodu skutkovej a právnej zložitosti veci s prihliadnutím na dlhodobosť riešenia veci od roku 1993, ako i osobu sťažovateľa s prihliadnutím na jeho povahové vlastnosti. Podľa jeho názoru mu žiadny právny predpis nezakazoval dať zmluvnú pokutu do zmluvy o právnej pomoci. Pri ustálení odmeny vychádzal z § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. s prihliadnutím na hodnotu vysporiadania nehnuteľností a počet plánovaných úkonov vo veci. Dohodnutá odmena prakticky predstavuje hodnotu za tri úkony v zmysle tarify. Mal za to, že v tomto prípade sa určite nezúžila slobodná vôľa pri právnom úkone o zmluvnej pokute, pretože i keď nazval hodnotu svojej činnosti ako tzv. zmluvnú pokutu, išlo o hodnotu za právne úkony podľa tarify. Neskôr doplnil, že medzičasom sťažovateľom zaslal požadované doklady a to podaním zo dňa 20. 3. 2009 a opätovne im doručil aj vyčíslenie trov právneho zastupovania z 8. 9. 2008. Jeho kancelária poslala aj prvé ním uvádzané vyúčtovanie a doklady, ale doklad o tom nemá, o čom sa mal sťažovateľ dozvedieť a zneužiť to.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 25. januára 2011, sp. zn. DS II.-82/09-176/2009 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 585 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 317 eur.

Po vykonanom dokazovaní mal disciplinárny senát za preukázané, že všetky tri skutky sa stali tak, ako bolo uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1.) a 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania senát v odôvodnení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že najneskôr dňom doručenia odvolania plnomocenstva zo strany sťažovateľov disciplinárne obvinenému zaslaného doporučene dňa 5. 9. 2008 zaniklo plnomocenstvo udelené disciplinárne obvinenému dňa 15. 1. 2008, ako aj zmluva o poskytnutí právnych služieb zo dňa 22. 1. 2008. Disciplinárny senát zastával názor, že hneď po doručení odvolania plnomocenstva mal disciplinárne obvinený bez zbytočného odkladu vec so sťažovateľmi písomne finančne vysporiadať a vrátiť im všetky doklady, ktoré mu boli zverené. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že disciplinárne obvinený tak urobil až po podaní sťažnosti sťažovateľov na postup disciplinárne obvineného na komoru, a to listom zo dňa 20. 3. 2009, teda až takmer 6 mesiacov od doručenia odvolania plnomocenstva. Tvrdenie disciplinárne obvineného, že finančné vysporiadanie a zverené doklady sťažovateľom včas zaslal sa preukázalo ako účelové a disciplinárny senát ho vyhodnotil ako rozporné so skutkovými

zisteniami. Týmto postupom disciplinárne obvinený obmedzil sťažovateľov v ich dispozičnom práve k zvereným dokumentom, a tak výrazne oddialil možnosť sťažovateľov uplatniť si svoje práva súdnou cestou či už samým, alebo prostredníctvom nimi zvoleného iného advokáta.

Vo vzťahu k tretiemu skutku senát uviedol, že bolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v disciplinárnom návrhu. Z vykonaného dokazovania a z výpovede samotného disciplinárne obvineného bolo zrejmé, že disciplinárne obvinený nechápe význam vzťahu klienta a advokáta, ktorý je v zmysle § 3 Advokátskeho poriadku založený na vzájomnej dôvere. Už zo samotnej právnej úpravy plnomocenstva v Občianskom zákonníku, konkrétne z § 33b ods. 1 písm. b) vyplýva, že plnomocenstvo zanikne, ak ho splnomocniteľ odvolal. Táto úprava je založená na zásade, že zastúpenie na základe plnomocenstva je prejavom dôvery splnomocniteľa k splnomocnencovi. V prípade, ak splnomocniteľ túto dôveru voči splnomocnencovi stratí, môže plnomocenstvo odvolať. Zákon nepodmieňuje odvolanie plnomocenstva splnením žiadnej podmienky, a toto zaniká okamihom jeho odvolania. Konštantná judikatúra súdov ani právna teória nikdy neuvažovala s akýmikoľvek obmedzeniami a podmienkami pre odvolanie plnomocenstva splnomocniteľom, práve naopak náznaky podmienok a obmedzení striktne odmietala.

Na vzťah klienta a advokáta je potrebné primerane aplikovať ustanovenia o mandátnej zmluve podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom ani tu zákon nepodmieňuje účinnosť výpovede mandátnej zmluvy zo strany mandanta splnením akejkoľvek podmienky. Tým je opäť zdôraznená zásada dôvernosti vzťahu mandanta a mandatára. Keďže zmluvnú pokutu možno definovať ako zmluvnými stranami vopred dohodnuté peňažné plnenie dlžníka pre prípad možného budúceho nesplnenia alebo čiastočného splnenia jeho zmluvnej povinnosti, pri dojednaní zmluvnej pokuty je potrebné presne definovať zmluvnú povinnosť alebo zmluvné povinnosti, ktorých porušenie zabezpečuje. Odvolanie plnomocenstva splnomocniteľom, resp. výpoveď mandátnej zmluvy mandantom ako základné právo zo strany klienta nemôže byť považované za porušenie zmluvnej povinnosti a teda ani nemôže byť viazané na sankciu v podobe zmluvnej pokuty. Uvedené ustanovenie považoval disciplinárny senát za absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a v rozpore s § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 5 Advokátskeho poriadku.

Disciplinárny senát zdôraznil, že vzťah advokáta a klienta je založený na vzájomnej dôvere, pričom advokát sa svojím konaním musí snažiť dôveru klienta vybudovať. Práve kvalifikácia advokáta, umožňujúca pre klienta riešiť často veľmi závažné situácie v jeho živote, predstavuje výnimočnosť jeho postavenia. Toto postavenie však nesmie zneužiť, prípadne svojím konaním znížiť vážnosť ostatných kolegov, a tým celej advokácie.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia senát vychádzal zo skutočnosti, že ide o závažné porušenie povinností advokáta. Ochrana záujmov klienta, presadzovanie a ochrana práv klienta patria medzi najdôležitejšie princípy výkonu advokátskeho povolania, bez ktorých by nemohla existovať ani nevyhnutná dôvera medzi advokátom a jeho klientom. Pri rozhodovaní o výške peňažnej pokuty senát prihliadol na okolnosť, že ide o prvé porušenie advokátskych predpisov a uložený trest má pôsobiť nielen sankčne, ale aj výchovne a preventívne. Vzhľadom na oľutovanie spáchania skutkov zvolil výšku pokuty v spodnej časti jej rozpätia.

Disciplinárne obvinený podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie v stanovenej lehote, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a spod návrhu ho oslobodiť. Namietal, že disciplinárny návrh bol spracovaný nad rámec sťažnosti sťažovateľov, zotrval na svojich tvrdeniach s tým, že dohodnutá zmluvná odmena žiadnym spôsobom neobmedzovala zmluvnú voľnosť klientov a namietal aj výšku peňažnej pokuty, ktorá je preňho likvidačná s ohľadom na jeho osobné a majetkové pomery, ktoré stručne popísal.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 6. marca 2010, sp. zn. P-38/09:2084/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 Disciplinárneho poriadku ako vecne správne potvrdilo.

V odôvodnení tohto rozhodnutia predsedníctvo SAK uviedlo, že po oboznámení sa so všetkými listinnými dôkazmi a vyjadreniami disciplinárne obvineného malo za to, že odvolanie ne je dôvodné a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK sa stotožnilo so skutkovými a právnymi závermi disciplinárneho senátu a v plnom rozsahu na ne poukázalo. K námietke disciplinárne obvineného o podaní návrhu nad rozsah sťažnosti uviedlo, že revízna komisia nie je viazaná obsahom sťažnosti a ak v rámci prešetrovania zistí aj iné porušenia povinnosti advokáta, i keď nie je obsahom sťažnosti, je povinná v súlade s § 3 Disciplinárneho poriadku podať návrh na začatie disciplinárneho konania voči advokátovi. V prvom aj druhom skutku bolo objektívne zistené porušenie povinnosti advokáta a ani jej neskoršie dodatočné splnenie (zaslanie vyúčtovania a dokladov) nezmenilo nič na okolnosti, že v lehote, ktorá by bola bývala primeraná, k nim došlo. Advokát tým, že neeviduje poštu v preukaznej forme riskuje možnosť dostať sa do dôkaznej núdze pri preukazovaní faktu, že zásielky riadne a včas klientovi zaslal.

V prípade tretieho skutku predsedníctvo SAK uviedlo, že senát správne argumentoval, že dohodou o zmluvnej pokute v prospech advokáta pri vypovedaní plnej moci dochádza k obmedzeniu zmluvnej slobody klienta. Vypovedanie plnej moci advokátovi je neodňateľným právom klienta, a to bez ohľadu na stav vybavenia veci, plnenie alebo neplnenie si povinnosti advokáta, pričom, ak je jeho využitie sankcionované zmluvnou pokutou, nemožno už hovoriť o zmluvnej slobode. Zmluvný vzťah medzi advokátom a klientom sa riadi predovšetkým zákonom o advokácii a stavovskými predpismi, ide o osobitný právny vzťah. Obsah zmluvy musí predovšetkým rešpektovať pravidlá profesijnej etiky. Základnou zásadou výkonu advokácie je presadzovanie záujmov klienta, a táto zásada nevyníma ani dohodu o trovách právnej služby. Zmluvné dojednania zmluvy o poskytovaní právnej služby musia dbať na záujem klienta, nie prioritne na záujmy advokáta, ako sa to stalo v danom prípade. Postup advokáta rozhodne nemožno nazvať súladným s predpismi o advokácii, najmä § 1 ods. 1, § 18 ods. 1, 2, 3 zákona o advokácii, § 2 ods. 1, § 2, § 4, § 3, § 5, § 13 Advokátskeho poriadku. Uvedené ustanovenia ukladajú advokátom okrem iného povinnosť presadzovať záujmy klienta, ktoré majú prednosť aj pred záujmami advokáta. Nemožnosť obdobne dojednať zmluvnú pokutu v zmluve o poskytovaní právnej pomoci síce nevyplýva *expressis verbis* zo zákona alebo stavovských predpisov, ale jej použitie vylučuje výklad etických pravidiel a základných zásad výkonu advokácie. Tým, že disciplinárne obvinený advokát tento výklad prvostupňového orgánu SAK ani po doručení podrobne a vecne odôvodneného rozhodnutia neprijal, svedčí o jeho neznalosti elementárnych zásad advokátskej profesie.

Predsedníctvo SAK rovnako tak vyhodnotilo za správny výrok o uloženom disciplinárnom opatrení z dôvodov, ktoré uviedol už prvostupňový senát v rozhodnutí a tiež vzhľadom na trvanie a charakter porušenia povinností advokátom, jeho prístup k disciplinárnemu konaniu. Dlhotrvajúca práceneschopnosť nebola vyhodnotená ako poľahčujúca okolnosť, naopak, prístup advokáta k disciplinárnemu konaniu bol vyhýbavý, so snahou mnohonásobne termíny pojednávaní odročovať, čo sa opakovalo na oboch stupňoch konania a výrazne zvyšovalo jeho náklady, pričom ak je advokát v dôsledku dlhotrvajúcej prekážky, nespôsobilý vykonávať osobne advokátsku činnosť, je povinný si za seba ustanoviť zástupcu, čo disciplinárne obvinený zrejme nespravil a tým mohol spôsobiť prieťahy v konaniach a veciach svojich klientov, v rozpore s ich záujmami.

23.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý neodpovedá klientovi v písomnej forme na jeho list, ktorým ho vyzval na poskytnutie informácie o stave jeho veci, pričom inú formu poskytovania informácii advokát s klientom nedohodol, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 záko-

na o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a.) a písm. c.) Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý nereaguje riadne a včas na výzvu komory, ktorú preukázateľne prevzal a ktorou bol vyzvaný vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu vedie komora na podnet iného, ani komore bez ospravedlniteľného dôvodu neoznámi, že z dôvodu závažnej objektívnej prekážky nie je schopný v stanovenej lehote na výzvu reagovať, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

3.) Ustanovenie § 56 ods. 5 zákona o advokácii o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia nie je možné vykladať reštriktívne tak, že možnosť upustenia od uloženia disciplinárneho opatrenia je splnená len za predpokladu účasti disciplinárne obvineného advokáta na disciplinárnom pojednávaní, nakoľko pojem prerokovanie disciplinárneho previnenia nie je možné obmedziť len na vykonanie pojednávania vo veci, keď ostatné okolnosti v priebehu konania jednoznačne nasvedčujú tomu, že aj prerokovanie disciplinárneho opatrenia v písomnej forme viedlo k náprave disciplinárne obvineného, resp. tomu, že uznal svoje pochybenie.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. júna 2011, ***sp. zn. P-25/11:3180/2010***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 5. apríla 2011, ***sp. zn. DS II.-112/10:3180/2010***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 5. apríla 2011, sp. zn. DS II.-112/10:3180/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a c.) Advokátskeho poriadku, **tým, že**
ako právny zástupca sťažovateľa zastupoval sťažovateľa v exekučnej veci proti povinnému A. B., pričom sťažovateľ sa obrátil na disciplinárne obvineného listom zo dňa 10. 12. 2008, aby ho informoval o stave veci, advokát na tento list nereagoval predpísaným spôsobom a nereagoval ani na výzvu komory na doplnenie vyjadrenia, ktorú prevzal 22. 10. 2010.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. júna 2011, sp. zn. P-25/11:3180/2010 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 5. apríla 2011, sp. zn. DS II.-112/10:3180/2010 podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii **bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal dňa 10. 12. 2010 proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku na základe podnetu sťažovateľa.

Disciplinárny senát vyhodnotil lehoty na konanie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 zák. o advokácii ako zachované. Objektívna lehota začala plynúť najskôr dňom 11. 12. 2008, pretože písomnosť, ktorú predložil sťažovateľ, spisoval dňa 10. 12. 2008 a bola odosielaná poštou.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril písomne podaním zo dňa 1. 10. 2010 a zo dňa 5. 1. 2011, v ktorých spáchanie skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu, v podstate nepoprel. Na svoju obranu uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ je dlhodobo v ÚVTOS Leopoldov, kontakt s ním pri zastupovaní realizoval prostredníctvom jeho bývalej manželky a syna. Prostredníctvom týchto osôb sťažovateľovi odpove-

dal aj na jeho list zo dňa 10. 12. 2008 a tento spôsob informovania sťažovateľa považoval vzhľadom na okolnosti za dostatočný. K neskorej odpovedi na list komory advokát uviedol, že ho oneskorené reagovanie mrzí, ale mal vážne zdravotné problémy, ktoré naďalej pretrvávajú, preto súhlasil, aby sa disciplinárne pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia disciplinárne obvinenému a uložil mu povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 317 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát zdôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že formálno-právne došlo k naplneniu znakov skutkových podstát disciplinárnych previnení. Disciplinárny senát pritom vzal do úvahy a mal za preukázané, že disciplinárne obvinený informoval spôsobom pre daný vzťah (klient umiestnený v ÚVTOS Leopoldov) obvyklým, svojho klienta telefonicky o stave exekučného konania prostredníctvom jeho bývalej manželky, keďže nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by jeho tvrdenie vyvracal. Disciplinárne obvinený však o takomto spôsobe informovania nemal spísanú osobitnú dohodu, ako to má na mysli § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku. Nedodržanie predpísanej formy sa potom stáva disciplinárnym previnením advokáta.

K porušeniu § 28 ods. 4 zákona o advokácii disciplinárny senát uviedol, že disciplinárne obvinený nepochybne na písomnú výzvu komory zo dňa 7. 10. 2010 nijako nereagoval až do 31. 12. 2010, kedy sa ospravedlnil za oneskorené vydanie dožiadania a oznámil svoju dočasnú pracovnú neschopnosť od 25. 10. 2010. Disciplinárny senát pri hodnotení konania disciplinárne obvineného vzal do úvahy jeho pracovnú neschopnosť, nemohol však akceptovať skutočnosť, že disciplinárne obvinený, napriek tomu, že prevzal zásielku a nebol hospitalizovaný, neinformoval aspoň telefonicky či emailom o tejto skutočnosti kolegov v SAK vybavujúcich danú vec. Keby k informovaniu došlo, mohla revízna komisia vziať do úvahy všetky súvisiace okolnosti, postup disciplinárne obvineného, a pri podávaní disciplinárneho návrhu nebyť limitovaná možným uplynutím objektívnej lehoty po 10. 12. 2010.

Pri ukladaní trestu disciplinárny senát dospel k záveru, že postup disciplinárne obvineného nebol vedený nekalou pohnútkou, ani priamo úmyselným zanedbaním povinností advokáta. Zobral do úvahy aj bezúhonnosť osoby disciplinárne obvineného a aj okolnosti zanedbania povinností voči komore a usúdil, že prerokovanie disciplinárnych previnení považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušených povinností, na spôsob konania a v neposlednom rade aj mieru zavinenia disciplinárne obvineného.

Navrhovateľ podal proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu čo do výroku o uloženom disciplinárnom opatrení (riadne a včas) odvolanie z dôvodu, že záver disciplinárneho senátu o tom, že vzhľadom na menšiu závažnosť disciplinárneho previnenia postačilo na nápravu disciplinárne obvineného prerokovanie veci, nie je správny vzhľadom na to, že sa disciplinárne obvinený nedostavil na disciplinárne pojednávanie dňa 5. 4. 2011 a ani nepožiadal o pojednávanie v jeho neprítomnosti. Z tohto dôvodu nemôže byť samotné prerokovanie veci dostačujúce, keďže sa disciplinárne obvinený na pojednávaní v jeho veci nechcel zúčastniť a ani sa nezúčastnil.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 24. júna 2011, sp. zn. P-25/11:3180/2010 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po oboznámení sa s obsahom odvolania a napadnutého rozhodnutia dospelo k nasledovným záverom:

Názor navrhovateľa vyslovený v podanom odvolaní, že disciplinárne obvinenie je možné na účely zistenia podmienok upustenia od disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 5 zákona

o advokácii považovať za prerokované len v prípade, ak sa disciplinárne obvinený osobne zúčastní na pojednávaní, nemožno považovať za správny.

Predsedníctvo SAK po dôslednom preskúmaní ustanovení, v ktorých je výraz *prerokovanie* v súvislosti s konaním o disciplinárnom previnení použitý (napr. § 56 ods. 5 zákona o advokácii, § 6, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 Disciplinárneho poriadku), dospelo k záveru, že slovo *prerokovanie* nemožno obmedziť len na vykonanie pojednávania vo veci, a to aj s prihliadnutím na to, že účasť na prerokovaní veci pred senátom je právom disciplinárne obvineného advokáta a nie je jeho povinnosťou. Samotná neúčasť disciplinárne obvineného advokáta na disciplinárnom pojednávaní ešte neznamená, že by sa disciplinárne obvinený advokát „ nepoučil" z prerokovania veci.

V danom prípade senát správne vyhodnotil, že aj písomné konanie vo veci bolo voči advokátovi postačujúce, pretože bolo v konaní jednoznačne preukázané, že advokát bol od 25. 10. 2010 dlhodobo práceneschopný a jeho práceneschopnosť trvala ešte 1. 3. 2011, pokiaľ teda v súlade s pokynom revíznej komisie konal až s odstupom času 31. 12. 2010, bol na to ospravedlniteľný dôvod, disciplinárny senát sa však podľa názoru odvolacieho orgánu veľmi presvedčivo vysporiadal s argumentáciou disciplinárne obvineného advokáta v tom smere, že mal aspoň oznámiť revíznej komisii, že u neho trvá závažná prekážka, ktorá mu bráni v lehote na výzvu reagovať, z ktorého dôvodu disciplinárne obvinený bol uznaný vinným zo spáchania skutku aj napriek pretrvávajúcej objektívnej prekážke.

Okrem toho disciplinárne obvinený dodatočne nielen že splnil svoju povinnosť voči klientovi, ktorej zanedbanie mu bolo kladené za vinu, ale voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu sa neodvolal, čo je tiež dôkazom o správnosti a presvedčivosti argumentácie senátu o tom, že samotné prerokovanie veci bolo v tomto prípade na nápravu disciplinárne obvineného postačujúce.

Podľa názoru predsedníctva SAK teda nemožno reštriktívne vykladať § 56 ods. 5 zákona o advokácii a možnosť upustenia od uloženia sankcie striktne viazať na účasť disciplinárne obvineného advokáta na disciplinárnom pojednávaní, keď ostatné okolnosti v priebehu konania jednoznačne nasvedčujú jeho náprave, resp. tomu, že uznal svoje pochybenie.

24.

ROZHODNUTIE

Nevykonanie návštevy klienta vo väzbe zo strany advokáta ako ustanoveného právneho zástupcu, zastupujúceho tohto klienta vo veci správnej žaloby nie je disciplinárnym previnením advokáta, ak vykonanie návštevy s ohľadom na stav zastupovanej veci nie je potrebné ani účelné a viedlo by len k neúčelnému zvyšovaniu nákladov konania.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, ***sp. zn. P-22/2010:1232/2009***
Rozhodnutiu V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, ***sp. zn. DS V.-95/09:1332/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, sp. zn. P-22/2010:1232/2009 v spojení s rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-95/09:1332/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

po poverení zastupovania sťažovateľa krajským súdom vo veciach správnych žalôb nebol ani raz za sťažovateľom, nedohodol sa s ním na ďalšom postupe a od prevzatia poverenia ho ani raz nenavštívil, **pretože skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomne a na pojednávaní disciplinárneho senátu v tom zmysle, že poprel porušenie povinností tak, ako mu dával za vinu podaný návrh na disciplinárne konanie. Ďalej uviedol, že v predmetnej veci obdŕžal ustanovenie za právneho zástupcu vo veciach správnych žalôb a následne sa obrátil na príslušný súd, aby mu boli zaslané žaloby podané sťažovateľom. Po ich doručení tieto skontroloval a zistil, že tieto boli zo strany sťažovateľa ako navrhovateľa perfektné. Následne mal za to, že netreba vyhľadať sťažovateľa vo výkone trestu a toto mal v úmysle vykonať až po vytýčení termínu pojednávania zo strany súdu v konkrétnej prejednávanej veci, aby aj on mal zo strany klienta čerstvé informácie. Súd však vo veci nevykonal po celé obdobie žiaden úkon a následne bol dňa 26. 11. 2009 zbavený zastupovania na základe predchádzajúceho ustanovenia zo strany súdu. Zároveň uviedol, že žiadne právne predpisy upravujúce povinnosti advokáta mu neukladajú časový horizont, v akom by mal navštíviť klienta vo výkone trestu.

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu, sp. zn. DS V.-95/09:1332/2009 z 15. 11. 2010 bol disciplinárne obvinený podľa § 20 ods. 2 písm. c) s použitím § 24 písm. b) Disciplinárneho poriadku, oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu, pretože skutok kladený mu za vinu nie je disciplinárnym previnením.

Na základe odvolania navrhovateľa bolo rozhodnutím predsedníctva SAK zo dňa 3. 6. 2010, sp. zn. P-22/10:1232/2009 rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-95/09:1332/2009 zrušené a vec vrátená senátu na nové konanie a rozhodnutie z dôvodu formálneho pochybenia, keď vo výrokovej časti rozhodnutia chýbala skutková veta.

Po vrátení veci disciplinárny senát vec znovu prejednal a rozhodnutím z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-95/09:1332/2009 disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát sa stotožnil s obranou disciplinárne obvineného a skonštatoval, že disciplinárne obvinený neporušil žiadnu zo svojich povinností tak, ako sú uvedené v § 18 zákona o advokácii a sťažovateľ, ako klient, nebol ukrátený pri presadzovaní svojich práv. K naplneniu disciplinárneho previnenia zo strany disciplinárne obvineného by podľa názoru disciplinárneho senátu došlo až vtedy, pokiaľ by sa konanie pred súdom bolo uskutočnilo a disciplinárne obvinený by sa pred týmto pojednávaním nebol skontaktoval a vec neprejednal. K takémuto konaniu však nedošlo z dôvodu nečinnosti predmetného súdu a následného pozbavenia zastupovania sťažovateľa.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal (riadne a včas) navrhovateľ odvolanie ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a uznať disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania. V odôvodnení svojho odvolania navrhovateľ uviedol, že senát sa nedostatočne vysporiadal s tým, že disciplinárne obvinený ako ustanovený právny zástupca nepostupoval dostatočne aktívne, keď nevykonanie návštevy klienta nemožno podľa jeho názoru považovať za riadne poskytnutie právnej pomoci. Navrhovateľ taktiež uviedol, že i keď dotknuté ustanovenia stavovských predpisov neurčujú v akom časovom limite sa má realizovať osobný kontakt advokáta s klientom, nemožno schvaľovať postup disciplinárne obvineného v tom, že sa obmedzil len na písomný kontakt so sťažovateľom vo forme jedného listu zaslaného sťažovateľovi do výkonu trestu odňatia slobody.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 9. septembra 2011, sp. zn. P-22/2010:1232/2009 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii a § 33 Disciplinárneho poriadku ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedlo, že po oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu je potrebné považovať napadnuté rozhodnutie za vecne správne

a zákonné. Predsedníctvo SAK taktiež zdôraznilo, že právna služba zo strany disciplinárne obvineného nebola poskytovaná v trestnej veci, teda nešlo o obhajobu v trestnom konaní, ale o zastupovanie v rámci konania správneho súdnictva. Predsedníctvo SAK a ani V. disciplinárny senát nepodcenili a zároveň ani neprecenili skutočnosť, že sťažovateľ sa nachádzal v danom období vo výkone trestu odňatia slobody. Samotná táto skutočnosť však nemôže zaväzovať advokáta, aby bezúčelne navštevoval takého klienta vo väzbe a tým okrem iného napr. aj finančne zaťažoval konanie pri konečnom vyúčtovaní právnej služby. Disciplinárne obvinený vysvetlil a listinnými dôkazmi podložil svoju argumentáciu, ktorú predsedníctvo SAK akceptovalo, pričom v tomto smere sa stotožňuje v celom rozsahu s rozhodnutím orgánu I. stupňa a v zásade odkazuje na jeho dôvody oslobodzujúceho verdiktu. Podľa názoru komory nemožno pripustiť postihovanie advokátov v obdobných prípadoch len preto, že sťažovateľ vyžaduje návštevy advokáta vo výkone trestu odňatia slobody bez racionálneho základu, tzn. prerokovanie konkrétnych skutočností súvisiacich s poskytovaním právnej služby.

25.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prijatí splnomocnenia na zastupovanie klienta neoznámi súdu prevzatie zastúpenia klienta a nezaloží plnú moc do súdneho spisu, v dôsledku čoho súd jeho klienta považuje v danom spore za právne nezastúpeného a preddavok na právne zastúpenie, zaplatený klientom, mu nevyúčtuje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. b.) a § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 7. mája 2008, ***sp. zn. DS I.-11/07:3078/2006***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu zo 7. mája 2008, sp. zn. DS I.-11/07:3078/2006 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. b.) a § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku zo dňa 19. 6. 2004

tým, že

potom, čo 15. 4. 2006 prijal splnomocnenie na zastupovanie svojho klienta v jeho právnej veci vedenej pred okresným súdom, podpísanú plnú moc nezaložil do súdneho spisu na okresnom súde, v dôsledku čoho jeho klient nebol v danom spore právne zastúpený a preddavok v sume 3 000 Sk (99,58 eur), ktorý mu klient zaplatil dňa 15. 4. 2006 v advokátskej kancelárii na právne zastúpenie, nevyúčtoval, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **5 000 Sk (165,97 eur)**.
Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Na návrhu zotrval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu.

Disciplinárne obvinený sa vyjadril dňa 22. 12. 2006 k sťažnosti, ktorá bola podnetom na začatie disciplinárneho konania a zhodne i na pojednávaní tak, že nepredložil súdu plnomocenstvo

na zastupovanie klienta z dôvodu, že mu klient nepredložil doklady o úhradách od neho vymáhanej sumy ani rozhodnutie súdu, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie daného nedoplatku. Preddavok nevyúčtoval preto, že nedošlo k zániku plnej moci. V akom štádiu sa vec nachádza po podaní odporu nevedel uviesť.

Disciplinárny senát zistil, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia špecifikovaného v návrhu na začatie disciplinárneho konania, keď porušil povinnosti advokáta uvedené v § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. b.) a § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku, keďže v disciplinárnom konaní to bolo nesporne preukázané a disciplinárne obvinený to nepoprel.

Z týchto dôvodov s prihliadnutím na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia ako aj na osobu disciplinárne obvineného, ktorý sa dopustil prvého disciplinárneho porušenia, čo aj oľutoval, senát rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

26.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme od klienta zálohovú platbu v hotovosti, avšak nevydá klientovi o prijatej platbe v hotovosti príjmový doklad a následne pri vyúčtovaní odmeny za poskytnuté právny služby túto zálohovú platbu nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosť mu uloženú podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, § 11 ods. 1 a § 13 Advokátskeho poriadku a čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK zo dňa 11. 3. 2005.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 7. mája 2008, ***sp. zn. DS I. 11/08:2644/2007***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 7. mája 2008, sp. zn. DS I. 11/08:2644/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 11 ods. 1 a § 13 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako splnomocnený právny zástupca klienta vo veci odvolania proti rozsudku okresného súdu po tom, čo mu dňa 19. 3. 2007 klient odovzdal na trovy právneho zastúpenia preddavok v sume 7 500 Sk, mu o tom nevydal príjmový pokladničný doklad, následne 1. 8. 2007 pri stretnutí s klientom v advokátskej kancelárii mu odovzdal faktúru zo dňa 19. 7. 2007 na sumu 14 822,60 Sk za dva úkony právnej služby, pričom na tejto faktúre preddavok v sume 7 500 Sk nevysporiadal.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, vzhľadom na mieru zavinenia a na osobu disciplinárne obvineného **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na základe návrhu navrhovateľa predsedu revíznej komisie zo dňa 12. 2. 2008.

Disciplinárne obvinený k návrhu na začatie disciplinárneho konania na pojednávaní disciplinárneho senátu uviedol, že je pravdou, že o prevzatí zálohy doklad nevydal a až následne dňa 22. 10. 2007 spoločne s vypovedaním plnej moci klientovi zaslal aj tento doklad a preddavok vysporiadal započítaním v celkovom vyúčtovaní. Disciplinárne obvinený pred senátom vyhlásil,

že ho mrzí čo sa stalo a v budúcnosti sa takýchto chýb vyvaruje. Vo svojom vyjadrení ešte odôvodnil, ako a prečo došlo k oneskorenému podaniu odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa v predmetnej veci, a to tým, že klient mu nesprávne uviedol dátum prevzatia tohto rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia špecifikovaného v návrhu na začatie disciplinárneho konania ako aj vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V disciplinárnom konaní to bolo nesporne preukázané a disciplinárne obvinený to nepoprel.

Senát zistil, že sú splnené podmienky podľa § 56 ods. 5 zákona, a preto, najmä vzhľadom na to, že ide o prvé disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného, u ktorého samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za dostačujúce ako aj vzhľadom na mieru zavinenia, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

27.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý po ukončení poskytovania právnych služieb obchodnej spoločnosti prevezme zastupovanie jej bývalého konateľa, nie je disciplinárnym previnením, pokiaľ nejde o zastupovanie v rovnakej alebo súvisiacej veci, v ktorej advokát predtým zastupoval obchodnú spoločnosť a ani o možnosť neoprávneného zvýhodnenia nového klienta na základe informácie získanej od bývalého klienta, pre ktoré by mal advokát povinnosť prevzatie zastupovania odmietnuť.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 24. júna 2008, ***sp. zn. DS I.-38/07:95-1231/2007***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 24. júna 2008, sp. zn. DS I.-38/07:95-1231/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii, ktorého sa mal dopustiť **tým, že**
prevzal zastúpenie odporcu – bývalého konateľa spoločnosti A. B., s. r. o. a zastúpenie inej spoločnosti v konaniach vedeným na okresnom súde, napriek tomu, že v minulosti poskytoval právnu pomoc spoločnosti A. B., s. r. o. na základe zmluvy o poskytovaní právnej pomoci a to v čase od 1. 8. 2002 do 31. 10. 2002, pretože podľa § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal dňa 11. 10. 2007 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ trval na návrhu, pričom jeho zástupkyňa prítomná na pojednávaní uviedla, že podľa názoru revíznej komisie takýto postup advokáta nie je v súlade s § 18 ods. 3 a § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii. Ďalej uviedla, že disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania z 5. 11. 2007 veľmi presne poukázal na to, že nebol povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, lebo nešlo o tú istú vec alebo vec s ňou súvisiacou a ani o možnosť neoprávneného zvýhodnenia informácie v zmysle § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii. Poukázala aj na to, že už samotný výsledok prešetrenia sťažnosti, ktorá bola predmetom na začatie disciplinárneho konania bol predložený revíznej komisii s dvomi alternatívnymi riešeniami veci. Záverom uviedla, že z celkového ponímania výkonu advokácie by nemalo byť podozrenie na to, že môže dôjsť ku konfliktu záujmov.

Disciplinárne obvinený trval na svojom písomnom vyjadrení z 5. 11. 2007 k návrhu na začatie disciplinárneho konania a navrhol oslobodiť ho spod návrhu z dôvodov v ňom uvedených. Zdô-

vodnil, že sa pri svojej advokátskej činnosti nedopustil porušení § 21 písm. a.), d.). V čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi sťažovateľom a manželmi V. 19. 4. 2002 nemal ani len uzavretú zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, lebo tá bola uzavretá až 1. 8. 2002. Namietal aj premlčanie disciplinárneho previnenia aj keby bolo spáchané, keďže návrh bol podaný po uplynutí dvoch rokov od apríla 2005, kedy prevzal zastúpenie bývalého konateľa spoločnosti A. B., s. r. o.

Zástupkyňa navrhovateľa navrhla senátu zvážiť otázku námietky premlčania z hľadiska pokračujúceho konania zo strany disciplinárne obvineného.

Senát sa nestotožnil so závermi navrhovateľa uvedenými v návrhu a pokiaľ ide o jeho doplnenie zástupkyňou navrhovateľa aj o § 18 ods. 3 zákona považoval toto rozšírenie návrhu za neprípustné. Senát nezistil z vykonaného dokazovania, že by sa disciplinárne obvinený dopustil závažného porušenia povinnosti podľa § 21 písm. a) a d) zákona o advokácii. Z týchto dôvodov, keďže sa disciplinárne obvinený nedopustil zavinene závažného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona, ho senát oslobodil spod návrhu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

28.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený právny zástupca klienta v jeho veci nevenuje dostatočnú pozornosť pasívne legitimovanému účastníkovi v tomto spore, neoznačí správny subjekt, ktorý má byť žalovaný a nepožiada súd o zmenu na strane žalovaného, v dôsledku čoho dôjde k zamietnutiu žaloby, a následne po doručení rozsudku súdu prvého stupňa zašle klientovi tento rozsudok až tesne pred uplynutím lehoty na podanie odvolania, v dôsledku čoho klient rozsudok prevezme až po uplynutí lehoty na podanie odvolania, teda v čase, keď už rozsudok nadobudol právoplatnosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 24. júna 2008, ***sp. zn. DS I.-21/07:3506/2007***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 24. júna 2008, sp. zn. DS I.-21/07:3506/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii

tým, že

ako súdom ustanovený advokát vo veci svojho klienta v spore proti odporcovi A. B. zúčastniac sa na súdnom pojednávaní vo veci samej dňa 20. 3. 2007 na okresnom súde nevenoval dostatočnú pozornosť pasívne legitimovanému účastníkovi v tomto spore, nepožiadal súd o zmenu na strane žalovaného, resp. neoznačila správny subjekt, ktorý mal byť žalovaný, aj v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu žaloby a potom čo mu bol doručený 2. 4. 2007 rozsudok súdu prvého stupňa, tento zaslal poštou doporučene klientovi až 12. 4. 2007 s úložnou lehotou 18 dní, následkom čoho ju tento prevzal až 30. 4. 2007, teda v čase, keď už odvolanie proti nemu nemohol podať a rozsudok dňa 20. 4. 2007 nadobudol právoplatnosť a dňa 7. 5. 2007 aj vykonateľnosť,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 Sk (16,60 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania ako aj osobne na pojednávaní dňa 24. 6. 2008 popieral svoju zodpovednosť za tento skutok a na svoju obranu uvádzal, že už v čase jeho ustanovenia ako advokáta ex *offo* bola žaloba podaná s nesprávne označeným účastníkom na strane žalovaného a bez špecifikácie žalobného petitu a podľa jeho mienky aj po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Ďalej tým, že klient mu výslovne zakázal zabezpečiť znalca z odboru zdravotníctva s tým, že si ho zabezpečí sám, ale znalecký posudok žiadaný súdom nepredložil. S klientom sa stretol osobne iba raz, podľa jeho vyjadrenia komunikoval s ním telefonicky a písomne úradné záznamy o ústnych (telefonických) pokynoch zo strany klienta si neurobil.

Z písomného vyjadrenia asistentky disciplinárne obvineného vyplynulo, že na základe príkazu na kontaktovanie sťažovateľa od disciplinárne obvineného sa pokúšala viackrát telefonicky kontaktovať sťažovateľa na telefónnom čísle, ktoré mala k dispozícii a zároveň pripustila svoje čiastočne pochybenie spočívajúce v tom, že rozsudok mal byť poštou zaslaný skôr.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia špecifikovaného v návrhu na začatie disciplinárneho konania ako aj vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, nakoľko v disciplinárnom konaní to bolo nesporne preukázané.

Z týchto dôvodov, keďže dokazovaním bolo nesporne preukázané, že sa disciplinárne obvinený dopustil disciplinárneho previnenia, senát obranu disciplinárne obvineného považoval za účelovú. Podľa § 18 ods. 2 zákona je advokát pri výkone advokácie povinný konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Disciplinárne obvinený porušil uvedené ustanovenie zákona a spôsobil svojmu klientovi ujmu, keď mu znemožnil žalovať zodpovedný existujúci subjekt, resp. podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadne zákonný opravný prostriedok.

Z uvedených dôvodov rozhodol senát tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s prihliadnutím na § 56 ods. 3 zákona o advokácii a § 24 ods. 2 Disciplinárneho poriadku.

29.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa napriek prevzatiu predvolania na pojednávanie vo veci klienta nezúčastní na tomto pojednávaní, ani klienta neupovedomí o termíne pojednávania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 4. marca 2009, ***sp. zn. DS I. 71/08:1759/2008-Dr. Va/Fá***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu zo 4. 3. 2009, sp. zn. DS I. 71/08:1759/2008-Dr. Va/Fá bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako splnomocnený zástupca sťažovateľa klienta dňa 4. 4. 2008 prevzal predvolanie na pojednávanie 5. 5. 2008 vo veci rozdelenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom sa na po-

jednávanie nedostavil a o termíne pojednávania neupovedomil svojho klienta,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na základe návrhu navrhovateľa predsedu revíznej komisie dňa 14. 10. 2008.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril písomne tak, že nepoprel, že sa skutok stal, iba zdôvodňoval, prečo sa nezúčastnil na pojednávaní ani o ňom neupovedomil klientku.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia špecifikovaného v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Pojednávanie vo veci sa konalo bez prítomnosti disciplinárne obvineného, ktorý sa písomne ospravedlnil a žiadal o konanie bez jeho prítomnosti.

Navrhovateľ trval na návrhu v celom rozsahu a žiadal preto uznanie viny a uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 zákona, pričom jeho druh ponechal na rozhodnutie senátu s prihliadnutím na zváženie doterajšieho konania a osobu disciplinárne obvineného.

Senát vzhľadom na to, že išlo o prvé disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného ako aj na okolnosti vyplývajúce z písomného vyjadrenia disciplinárne obvineného, za ktorých bolo spáchané, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia vychádzajú z § 24 ods. 2 Disciplinárneho poriadku.

30.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý podľa zmluvy o zriadení depozitu prevezme kúpnu cenu za prevod nehnuteľnosti od kupujúceho s tým, že sa zaviaže túto kúpnu cenu vyplatiť predávajúcemu ako svojmu klientovi v lehote do 7 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúceho, čo však v tejto lehote neurobí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v. § 11 a 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý nereaguje na výzvu komory na doplnenie svojho vyjadrenia vo veci prešetrenia sťažnosti sťažovateľa, a to ani po zaslaní urgencie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 26. marca 2010, ***sp. zn. DS I. 91/09:1196/09-Dr. Va/Fá***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 26. marca 2010, sp. zn. DS I. 91/09:1196/09-Dr. Va/Fá bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 25 a § 11 Advokátskeho poriadku **tým, že**

1.) nevyplatil svojmu klientovi kúpnu cenu za prevod nehnuteľnosti potom, čo ju obdržal od predávajúceho 9., resp. 12. 11. 2007, ale až 21. 4. 2008,

2.) na výzvu predsedu revíznej komisie zo dňa 27. 4. 2009 ani na jej urgenciu sa napriek výslovnému písomnému upozorneniu nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **615,40 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Do pojednávania dňa 26. 3. 2010 sa disciplinárne obvinený nevyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania. Jeho vyjadrenie k sťažnosti bolo doručené SAK až dňa 14. 4. 2009. Z jeho obsahu vyplynulo, že kúpna zmluva v predmetnej veci bola uzatvorená 8. 11. 2007, pričom bolo dohodnuté, že kupujúci uhradí kúpnu cenu predávajúcemu v lehote 7 dní od povolenia vkladu vlastníckeho práva príslušným katastrom nehnuteľností. Došlo k uzatvoreniu zmluvy o zriadení depozitu medzi kupujúcimi a predávajúcim, ktorého zastupoval disciplinárne obvinený. Disciplinárne obvinený bol splnomocnený na prevzatie kúpnej ceny na základe zmluvy o zriadení depozitu. Z jej obsahu je zrejme, že kúpna cena bude predávajúcemu vyplatená v lehote 7 dní od povolenia vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúcich. Keďže vklad bol povolený 12. 2. 2008 bolo nesporné, že kúpnu cenu mal predávajúci dostať najneskôr do 19. 2. 2008, pričom mu bola uhradená až 21. 4. 2008.

Skutočnosť, že sťažovateľ písomnú sťažnosť – žiadosť vo veci disciplinárne obvineného podanú v roku 2009 zobral podaním, doručeným komore 24. 3. 2010, späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť, senát nemohol vziať do úvahy, keďže k disciplinárnemu previneniu došlo a skutok uvedený v bode 1.) výrokovej časti rozhodnutia sa stal.

Vzhľadom na to mal senát za preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia špecifikovaného bod bodom 1.) návrhu na začatie disciplinárneho konania, čo disciplinárne obvinený ani nepoprel.

Rovnako bolo preukázané nesporne, že sa disciplinárne obvinený dopustil aj disciplinárneho previnenia uvedeného v bode 2.) výrokovej časti tohto rozhodnutia. Na žiadosť z 27. 4. 2009 revíznej komisie o doplnenie vyjadrenia vo veci sťažnosti a rovnako ani na urgenciu z 5. 5. 2009, hoci mu boli riadne doručené, disciplinárne obvinený nereagoval a nevybavil ich ani do pojednávania dňa 26. 3. 2010.

Zástupca navrhovateľa trval na návrhu v celom rozsahu a poukázal na to, že obidva skutky uvedené v návrhu pod bodmi 1.) a 2.) boli riadne preukázané. Keďže sa disciplinárne obvinený dopustil disciplinárneho previnenia, navrhol, aby bol uznaný za vinného a aby mu senát uložil disciplinárne opatrenie.

Disciplinárne obvinený bol v minulosti jedenkrát disciplinárne stíhaný. Z týchto dôvodov rozhodol senát vo veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

31.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý bezodkladne po skončení zastupovania vec s klientom finančne nevysporiada a nevydá mu doklady na vec sa vzťahujúce, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia

podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosť mu uloženú podľa § 13 Advokátskeho poriadku.

2.) Vrátenie dokladov klientovi po skončení zastupovania nesmie byť viazané na uhradenie odmeny za poskytovanie právnych služieb.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, ***sp. zn. DS I.-171/09:1790/2009***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, sp. zn. DS I.-171/09:1790/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 Advokátskeho poriadku

tým, že

do podania tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania písomne s klientmi – sťažovateľmi finančne vec nevysporiadal a zároveň im nevydal ani ich doklady na vec sa vzťahujúce.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce,

upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia
za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.[5]

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na návrh revíznej komisie zo dňa 27. 11. 2009.

Disciplinárne obvinený poprel svoju zodpovednosť, poukázal na to, že v žiadnom internom ani všeobecne záväznom právnom predpise nie je stanovená lehota, dokedy musí advokát vyúčtovať klientovi právne služby a vrátiť mu doklady. Zdôraznil, že nemali žiadne originálne doklady, iba kópie. Nesúhlasil ani s právnym názorom zástupcu navrhovateľa, že advokát nemôže aplikovať zádržné právo podľa § 151 s a nasl. Občianskeho zákonníka na zadržanie dokladov, ktoré dostal od klienta a týmto spôsobom si vymáhať vyplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb. Podľa mienky disciplinárne obvineného sa zádržné právo vzťahuje na všetky hnuteľné veci. Disciplinárne obvinený žiadal, aby bol spod návrhu na začatie konania oslobodený.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil, že disciplinárne obvinený písomným vypovedaním plnomocenstva zo dňa 25. 6. 2008, ktoré bolo doručené príslušnému súdu ako aj klientom, skončil ich zastupovanie. Finančne vysporiadal vec s klientom a vrátil im doklady až dňa 26. 4. 2010.

Z § 13 Advokátskeho poriadku, aj keď v ňom nie je žiadna lehota, jednoznačne a nepochybne vyplýva, že advokát je povinný s klientom vec písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené po skončení zastúpenia. Vrátenie týchto dokladov nesmie byť viazané na uhradenie odmeny za poskytovanie právnych služieb. S ohľadom na to disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Keďže disciplinárne obvinený nebol doteraz disciplinárne riešený, senát mal za to, že sú splnené podmienky na upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia.

---

5 Rovnakým rozhodnutím bol disciplinárne obvinený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku, ktorým sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že neodstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v súlade s § 22 ods. 1 a § 22 ods. 4 zákona o advokácii z dôvodu podľa § 23 písm. a.) Disciplinárneho poriadku, teda preto, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

32.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nepodá odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, napriek tomu, že ho o to klient výslovne žiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, ***sp. zn. DS I.-21/10:3800/2009***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 5. mája 2010, sp. zn. DS I.-21/10:3800/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii

tým, že

proti rozhodnutiu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. Zn. 32P/159/2008 vyhlásenému dňa 17. 12. 2008, doručenému 15. 1. 2009, nepodal odvolanie, hoci jeho klient o to žiadal.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce,

upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia.

Pojednávanie sa konalo v prítomnosti disciplinárne obvineného, ktorý uviedol, že sa pridržiava svojho písomného vyjadrenia k návrhu, zopakoval jeho obsah aj na pojednávaní a v závere priznal, že chyba sa stala, čo ho mrzí.

Zástupca navrhovateľa trval na návrhu, na uznaní viny s tým, že navrhol senátu s prihliadnutím na priebeh konania a mieru zavinenia ako aj na to, že disciplinárne obvinený doteraz nebol disciplinárne riešený, upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Vzhľadom na to v konaní bolo nepochybne preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia. Z týchto dôvodov senát po zistení, že sú splnené podmienky podľa § 56 ods. 5 zákona v spojení s § 24 ods. 3 Disciplinárneho poriadku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

33.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý v konaní pred súdom bez súhlasu klienta vezme návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 zákona o advokácii.

2.) Späťvzatie návrhu na začatie konania ako závažný procesný úkon je možné podať len so súhlasom klienta, ktorý musí byť schopný advokát preukázať, preto v záujme vylúčenia akýchkoľvek pochybnosti o prejave vôle klienta, súhlas klienta má byť daný v písomnej forme.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 7. októbra 2010, ***sp. zn. DS I.-41/10:4157/2009***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 7. októbra 2010 sp. zn. DS I.-41/10:4157/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii

tým, že

v konaní vedenom pred okresným súdom bez súhlasu klienta vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo dostačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vydareniach k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že klientovi vysvetlil všetky okolnosti, na základe ktorých navrhol späťvzatie návrhu na začatie konania a že na osobných rokovaniach s klientom dostal od neho ústny súhlas na právny úkon – späťvzatie návrhu, ktorý následne uskutočnil na pojednávaní v danej veci.

Disciplinárny senát vec prejednal na pojednávaní dňa 7. 10. 2010 a na základe vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený advokát disponoval zmluvou o poskytovaní právnej pomoci ako aj plnomocenstvom na zastupovanie v predmetnej právnej veci. Podľa tejto zmluvy bol oprávnený vykonávať všetky úkony vedúce k zmieru medzi účastníkmi, viesť rokovania s účastníkmi, podávať návrhy, konať vo veci návrhu na predbežné opatrenie, a to všetko s vopred udeleným aspoň ústnym súhlasom klienta.

Tvrdenie disciplinárne obvineného, že na späťvzatie návrhu na začatie konania, ku ktorému disciplinárne obvinený pristúpil na súdnom pojednávaní, mal ústny súhlas klienta, nebolo v konaní preukázané, nakoľko klient vo svojom vyjadrení uviedol, že disciplinárne obvinenému advokátovi žiadny súhlas ani pokyn na späťvzatie návrhu nedal.

Zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 7. 10. 2010 zotrval na svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania a vo svojom záverečnom návrhu zdôraznil, že späťvzatie je jedným z najsilnejších právnych úkonov pri poskytovaní právnej služby a takýto úkon nie je možné urobiť bez súhlasu klienta. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený nepreukázal, že takýmto súhlasom od klienta disponoval, navrhol uznať disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c.), a to peňažnú pokutu s prihliadnutím na rozsah a povahu porušenej povinnosti a na výšku sťažovateľom tvrdenej značnej škody.

Disciplinárne obvinený advokát vyjadril nesúhlas so záverečným návrhom navrhovateľa, nakoľko mal za to, že do chráneného objektu v rozsahu navrhovaných sankcií nezasiahol ani nespôsobil klientovi žiadnu škodu.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát mal za preukázané, že disciplinárne obvinený zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez súhlasu klienta, nakoľko tvrdenie disciplinárne obvineného o tom, že mal ústny súhlas na späťvzatie návrhu v celom rozsahu od klienta sa nepreukázalo a dospel k záveru, že toto konanie disciplinárne obvineného je disciplinárne

linárnym previnením, nakoľko disciplinárne obvinený nepostupoval v súlade s § 18 ods. 1 zákona o advokácii.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia vzal senát do úvahy predovšetkým skutočnosť, že v spise sa nenachádzali dôkazy o sťažovateľom tvrdenom vzniku škody ako aj skutočnosť, že disciplinárne obvinený zatiaľ nebol disciplinárne potrestaný. Zároveň disciplinárny senát poučil disciplinárne obvineného o závažnosti takého právneho úkonu, akým späťvzatie návrhu na začatie konania v celom rozsahu je a upozornil ho, aby v ďalšej činnosti pri poskytovaní právnych služieb vždy všetky úkony robil iba s jednoznačným písomným súhlasom klienta, aby sa predišlo pochybnostiam, či bol daný ústny súhlas alebo nie. Takéto poučenie a prejednanie disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát považoval za postačujúce, a preto v súlade s § 56 ods. 5 zákona o advokácii upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.

34.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý riadne a včas neinformuje klienta o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania Generálnou prokuratúrou SR, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 6. apríla 2011, ***sp. zn. DS I.-81/10:1788/2010***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 6. apríla 2011 sp. zn. DS I.-81/10:1788/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii

tým, že

zastupoval sťažovateľa v dedičskej veci vedenej na okresnom súde, podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 28. 9. 2007 tak, že potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu, následne na podnet klienta a sťažovateľa podal podnet na Generálnu prokuratúru SR na podanie mimoriadneho dovolania dňa 7. 8. 2008, o vybavení tohto podnetu Generálnou prokuratúrou SR sťažovateľa neinformoval, sťažovateľovi odovzdal agendu až dňa 27. 11. 2009, kedy sťažovateľ zistil, že Generálna prokuratúra SR, prostredníctvom krajskej prokuratúry, o podnete rozhodla už 8. 10. 2008, teda včasným neinformovaním sťažovateľa o odložení podnetu Generálnou prokuratúrou SR zmaril disciplinárne obvinený možnosť sťažovateľa využiť podanie na Ústavný súd SR pre uplynutie zákonom stanovenej lehoty, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril vo viacerých písomných vyjadreniach.

Disciplinárne senát vec prejednal na pojednávaní dňa 6. 4. 2011 a na základe vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený odovzdal sťažovateľovi agendu písomne 27. 11. 2009. V tejto agende sa nachádzalo aj odloženie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania Generálnou prokuratúrou SR zo dňa 8. 10. 2008.

Disciplinárne obvinený nezastupoval sťažovateľa iba v uvedenej právnej veci, ale vykonával preňho právne služby vo väčšom rozsahu. Podľa vyjadrenia disciplinárne obvineného na pojednávaní vzťahy so sťažovateľom boli dobré a k narušeniu došlo až po tom, ako ním bol upozornený, že nemôže pracovať na vlastné náklady a že bude musieť jednotlivé úkony fakturovať. Z uvedených dôvodov, keďže sa nedohodli na platbe a sťažovateľ riešenie advokátskej odmeny odďaľoval, došlo k ukončeniu spolupráce písomne 27. 11. 2009. Disciplinárne obvinený ďalej vo svojich vyjadreniach uviedol, že svojho klienta vždy telefonicky, či osobne informoval o stave tohoktorého konania, o čom si však neviedol žiadne interné záznamy. Nemal však s klientom písomne dohodnuté, že bude s ním komunikovať inak ako písomne.

Zástupca navrhovateľa v záverečnom návrhu uviedol, že z materiálov v disciplinárnom spise jednoznačne vyplýva, že disciplinárne obvinený riadne a včas neinformoval svojho klienta, čím zasiahol do chráneného objektu predmetných skutkových podstát zákona tak, ako je to špecifikované v návrhu, preto navrhol disciplinárnemu senátu, aby disciplinárne obvinený bol uznaný za vinného a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie v dolnej polovici sadzby podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii vzhľadom na to, že nebol doteraz disciplinárne riešený.

Disciplinárne obvinený uznal, že asi podcenil vzťah so svojím klientom, čím mohlo dôjsť k porušeniu ustanovení tak, ako ich citoval zástupca navrhovateľa.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát mal za preukázané, že disciplinárne obvinený riadne a včas neinformoval svojho klienta o stave veci a dospel k záveru, že toto konanie disciplinárne obvineného je disciplinárnym previnením, nakoľko disciplinárne obvinený nepostupoval v súlade s § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške, ktorú považoval za primeranú.

35.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri prevzatí zastupovania neinformuje klienta vopred o výške odmeny za jeden úkon právnej služby, vo veci klienta zostáva nečinný, nepodá návrh na začatie konania ani šesť mesiacov po prevzatí zastupovania, úkony právnej služby ako platca DPH fakturuje oneskorene a po skončení zastupovania nepodá klientovi vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 4 zákona o advokácii a § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 písm. a.), § 12 a § 13 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 17. októbra 2011, ***sp. zn. DS I.-51/11:883/2011***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 17. októbra 2011, sp. zn. DS I.-51/11:883/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 4 zákona o advokácii a § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 písm. a.), § 12 a § 13 Advokátskeho poriadku

tým, že

konal v rozpore so záujmom svojho klienta – sťažovateľa tým, že:

a.) bol nečinný v právnej veci, v ktorej bol sťažovateľom dňa 5. 6. 2009 splnomocnený na podanie návrhu a zastupovania v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na vecne a miestne príslušnom súde a návrh na začatie konania nepodal,

b.) sťažovateľa o svojom postupe vo veci zastupovania na podanie návrhu a zastupovania v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na vecne a miestne príslušnom súde riadne a včas neinformoval,

c.) až dňa 22. 7. 2010 vyhotovil a odovzdal sťažovateľovi faktúru za poskytnuté úkony právnej služby z 24. 11. 2009, 27. 8. 2009, 14. 12. 2009 a 21. 1. 2010,

d.) sťažovateľa vopred neinformoval o výške odmeny za úkon právnej služby v právnej veci zastupovania na podanie návrhu a zastupovania v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na vecne a miestne príslušnom súde a v právnej veci zastupovania sťažovateľa ako odporcu v konaní o vypratanie nehnuteľnosti,

e.) nepodal sťažovateľovi vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb v právnej veci zastupovania na podanie návrhu a zastupovania v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na vecne a miestne príslušnom súde a v právnej veci zastupovania sťažovateľa ako odporcu v konaní o vypratanie nehnuteľnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **100 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa na ústnom pojednávaní vyjadril k veci tak, že v čase, keď prevzal zastupovanie, mal zdravotné problémy, ktoré sa následne ešte zhoršili. Vec bola veľmi náročná, pretože išlo o určovací petit k pozemkom, ktoré boli v časti zastavané sídliskom, čo si vyžadovalo v katastri nehnuteľností niekoľko týždňovú prácu na samotnej identifikácii, pretože išlo o pozemno-knižné parcely a nie parcely registrované na LV. Dohodu o zastúpení neukončil písomne a vyúčtovanie predložil klientovi až po tom, čo mu vypovedal plnú moc, o čom sa dozvedel až zo súdneho spisu. Disciplinárne obvinený uviedol, že si plne uvedomuje svoje pochybenie voči klientovi a je ochotný niesť za toto zodpovednosť.

Senát na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárne obvinený prevzal zastupovanie sťažovateľa na základe plnej moci z 5. 6. 2009. Prevzal zastupovanie v reštitučnom konaní, pričom však v tejto veci nepostupoval tak ako mal. Od prevzatia plnej moci do skončenia zastupovania prebehlo pol roka, pričom v tomto období bol nečinný a vo veci nekonal. Následne v rozpore s § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka dňa 14. 12. 2009 ústne vypovedal plnomocenstvo, ktoré mu sťažovateľ udelil a zároveň mu odovzdal všetky doklady, čím skončil aj zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, a to ústne, aj keď v zmysle tohto ustanovenia. bol povinný takto urobiť písomne. Napriek tejto skutočnosti dňa 21. 1. 2010 vypracoval žalobu, ktorú však nepodal v mene klienta, ale klient si žalobu podal sám. Vyúčtovanie právnych služieb však doručil klientovi až 22. 7. 2010, pričom vo vyúčtovaní fakturoval aj úkony v iných právnych veciach za rok 2009, hoci tak mal urobiť do 15 dní od dodania plnenia alebo služby, a to vzhľadom na to, že je platcom DPH.

Na základe vykonaného dokazovania mal senát za preukázané, že disciplinárne obvinený zanedbal svoje povinnosti pri poskytovaní právnej služby, riadne a včas nevyúčtoval klientovi

odmenu advokáta ani ho neinformoval o výške odmeny, čím zasiahol do chráneného objektu predmetných skutkových podstát zákona o advokácii a dopustil sa disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

36.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta neoboznámi s doručenou písomnosťou, súvisiacou s vecou, v ktorej zastupuje klienta, napriek tomu, že ho o to klient výslovne požiada a takúto písomnosť zašle klientovi s odstupom viac ako jedného mesiaca po jej doručení až na základe výzvy komory, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 29. januára 2008, ***sp. zn. DS II.-49/07:1072/2007***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 29. januára 2008, sp. zn. DS II.-49/07:1072/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
list Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. zo dňa 9. 5. 2007 vo veci klienta doručil klientovi s odstupom viac ako jedného mesiaca, a to až na základe opätovného upozornenia zo strany Slovenskej advokátskej komory, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **2 000 Sk (66,39 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.[6]

Z odôvodnenia:
Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na základe návrhu navrhovateľa predsedu revíznej komisie dňa 8. 11. 2007.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril písomne listom zo dňa 6. 6. 2007 doplnený písomným vyjadrením zo dňa 30. 11. 2007, ako aj osobne na pojednávaní, pričom svoje akékoľvek zavinenie poprel. Disciplinárne obvinený priznal, že rozsudky ani iné písomnosti vo veci, v ktorej klienta zastupoval, nedoručoval klientke, ale priamo súdnemu exekútorovi, kde priamo podával návrhy na vykonanie exekúcie, avšak s vedomím klienta a podľa jeho pokynu. Disciplinárne obvi-

6 Rovnakým návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal uznať disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa mal disciplinárne obvinený dopustiť v bode 1. návrhu tým, že nedoručil sťažovateľovi rozhodnutia prevzaté vo veciach, v ktorých klienta zastupuje na základe mandátnej zmluvy zo dňa 29. 4. 2005, hoci ho o to sťažovateľ výslovne žiadal a v bode 3. návrhu tým, že sťažovateľa riadne a včas neinformoval o stave vybavenia vecí, ktoré prevzal na zastupovanie na základe mandátnej zmluvy zo dňa 29. 4. 2005. V tejto časti návrhu disciplinárny senát rozhodnutím z 29. 1. 2008 sp.zn. DS II.-49/07:1072/2007 disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie konania oslobodil, pretože skutok uvedený pod bodom 1. návrhu v zmysle § 23 písm. b.) Disciplinárneho poriadku SAK nie je disciplinárnym previnením a v prípade skutku uvedeného pod bodom 3. návrhu v zmysle § 23 písm. a.) Disciplinárneho poriadku SAK nebolo dokázané, že sa skutok stal.

nený taktiež priznal, že kópie rozsudkov taktiež klientovi nezasielal, nakoľko taká bola dohoda, aby podával čo najrýchlejšie (v čo najkratšom čase) návrhy na vykonanie exekúcie.

Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že vyhotovenie listu, ktorého nezaslanie je predmetom tohto konania, inicioval on sám vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. a to z dôvodu špecifikácie vykonaných platieb klientovi. Disciplinárne obvinený taktiež uviedol, že bol v telefonickom kontakte s klientom, ako aj jeho účtovníčkou a nie je si vedomý ničoho, čím by svojim konaním spôsobil klientovi škodu, alebo by sa previnil proti zásadám výkonu advokátskeho povolania. Preto žiadal, aby bol spod návrhu na začatie konania oslobodený.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že advokát skutočne vykonával poskytovanie právnej služby v prospech sťažovateľa – klienta. V rámci poskytovania právnej služby sťažovateľovi – klientovi súdne rozhodnutia, ktoré prevzal vo veciach nedoručoval, a to ani vo fotokópii, hoci ho o to sťažovateľ výslovne opakovane žiadal. List Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. zo dňa 9. 5. 2007 doručil sťažovateľovi – klientovi s odstupom viac ako jedného kalendárneho mesiaca, a to až na základe opätovného upozornenia zo strany Slovenskej advokátskej komory. Advokát takýmto svojím konaním riadne a včas neinformoval klienta, a to ako postupuje pri vybavovaní veci, ďalej neoboznamoval klienta s písomnosťami, ktoré dostal alebo odosielal (súvisiacich s vecou), v ktorej klienta zastupuje a bezodkladne neodpovedal na otázky klienta v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. Podľa senátu bolo teda jednoznačne preukázané, že advokát porušil § 18 zákona o advokácii a § 6 písm. a) a písm. b) Advokátskeho poriadku, podľa ktorých advokát je povinný riadne a včas informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci, oboznámiť klienta s písomnosťami, ktoré dostal alebo odosiela, ak súvisia s vecou, v ktorej klienta zastupuje a bezodkladne odpovedať na otázky klienta v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

Vzhľadom na to uznal disciplinárny senát disciplinárne obvineného zo skutku popísaného vo výrokovej časti rozhodnutia vinným, uložil mu peňažnú pokutu vo výške 66,39 eur (2 000 Sk) a povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania.

37.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastúpenia vo veci obhajoby klienta zostáva vo veci nečinný, nepredloží plnomocenstvo na zastupovanie vyšetrovateľovi a v konaní sa nezúčastní na žiadnom úkone vyšetrovania, čo zdôvodňuje zdravotnými problémami, o ktorých však klienta neinformuje ani za účelom jeho obhajoby nezabezpečí substitučné zastupovanie, resp. zastupovanie z tohto dôvodu neukončí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 23. júna 2009, ***sp. zn. DS II.-62/09:447/2009***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 23. júna 2009, sp. zn. DS II.-62/09:447/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 6 Advokátskeho poriadku

tým, že

pri obhajovaní sťažovateľa v trestnom konaní splnomocnenie podpísané otcom sťažovateľa nepredložil vyšetrovateľovi do trestného spisu a v konaní sa nezúčastnil na žiadnom úkone vyšetrovania a to bez ohľadu na zdravotné problémy, na ktoré odkazuje, keďže bolo jeho povinnos-

ťou v prípade pokračujúcich zdravotných problémov zabezpečiť substitučné zastúpenie, alebo zastupovanie ukončiť a uvedenú skutočnosť oznámiť sťažovateľovi a prijatú zálohu 5 000 Sk (165,97 eur) zúčtovať, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **590,84 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril v písomných podaniach, v ktorých uviedol, že plnomocenstvo, ktoré mu otec sťažovateľa podpísal, nedoručil vyšetrovateľovi, pretože bol pre zhoršený zdravotný stav dočasne neschopný plne vykonávať advokátsku prax. Vyšetrovateľ pokračoval v ukončení vyšetrovania za prítomnosti predtým ustanoveného obhajcu. Začiatkom mesiaca november 2008 bol nútený podrobiť sa operácii. Ďalej uviedol, že si nie je vedomý závažného porušenia povinnosti advokáta a obhajobu sťažovateľa mal za riadne zabezpečenú, pričom sťažovateľa označil za sústavného sťažovateľa, ktorý je presvedčený, že je poškodzovaný na svojich právach z dôvodu diskriminácie.

Disciplinárne obvinený na pojednávaní disciplinárneho senátu zotrval na svojich písomných vyjadreniach a dodal, že sťažnosť sťažovateľa je značne skreslená a on si myslel, že mu bude môcť poskytnúť plnohodnotnú právnu pomoc. Navštívil otca sťažovateľa za účelom podpísania plnej moci a navštívil sťažovateľa vo väzbe. Vyšetrovateľ ho žiadal, aby sa zúčastnil na oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania, čo zo zdravotných dôvodov nemohol. Viac sa so sťažovateľom nekontaktoval, pretože po operáciách bol na invalidnom vozíku. Len v tomto videl svoje previnenie, ktoré je však z objektívnych príčin ospravedlniteľné. Na otázky členov senátu uviedol, že plnú moc vyšetrovateľovi neodovzdal, lebo si nebol istý či bude môcť zabezpečiť obhajobu, ďalej uviedol, že obhajobu prevzal, lebo predpokladal, že jeho zdravotný stav sa zlepší a sťažovateľovi to neoznámil, lebo čakal na skončenie vyšetrovania a potom ho mienil ďalej obhajovať.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že disciplinárne obvinený prevzal obhajobu sťažovateľa tak, že navštívil otca sťažovateľa a nechal si ním podpísať plnomocenstvo a prevzal peňažnú zálohu. Plnomocenstvo však neodovzdal vyšetrovateľovi a ani sa nezúčastnil na žiadnom vyšetrovacom úkone. Svoju nečinnosť vysvetľoval svojím zlým zdravotným stavom. Takáto obrana disciplinárne obvineného nie je dôvodná, pretože ako senát zistil, disciplinárne obvinený bol prepustený po operácii zlomeniny z nemocnice v júni 2008 a 18. 11. 2008 mal isť na traumatologickú kontrolu a operáciu. Je preto predpoklad, že jeho zdravotný stav sa v čase poverenia obhajobou v septembri 2008 zlepšoval. Pokiaľ mu zdravotný stav dovolil navštíviť sťažovateľa vo väzbe, určite mu dovolil odovzdať plnomocenstvo vyšetrovateľovi, čo bolo možné urobiť i poštou.

Takýmto istým spôsobom mohol informovať svojho klienta o svojom zhoršenom zdravotnom stave a nemožnosti ho obhajovať, prípadne zariadiť jeho obhajobu formou substitúcie, alebo ukončiť zastupovanie a vyúčtovať preddavok. Disciplinárne obvinený bol úplne pasívny a vôbec vo veci nekonal. Jeho vyjadrenia boli rozporné, pretože tvrdil, že obhajobu prevzal preto, lebo si myslel, že sa jeho zdravotný stav zlepší a bude môcť obhajobu realizovať a následne uviedol, že plnomocenstvo neodovzdal vyšetrovateľovi, lebo si nebol istý či bude môcť v plnom rozsahu obhajobu zabezpečiť. Možno teda konštatovať, že svojou nečinnosťou porušil povinnosti advokáta, pretože advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta

a riadiť sa jeho pokynmi, konať čestne a svedomite, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné a je povinný riadne a včas informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci. Disciplinárne obvinený takto nekonal, a tým sa dopustil zavineného porušenia povinnosti advokáta, a preto senát uznal disciplinárne obvineného za vinného za vyššie uvedené disciplinárne previnenie. Prihliadnuc ku všetkým okolnostiam prípadu disciplinárny senát považoval za primerané disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu vo výške dvojnásobku minimálnej mesačnej mzdy a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania.

38.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada a prijatú zálohu mu vyúčtuje až po takmer deviatich mesiacoch po skončení zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 23. marca 2010, ***sp. zn. DS II.-172/09:2398/2009***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 23. marca 2010, sp. zn. DS II.-172/09:2398/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 Advokátskeho poriadku

tým, že

3.) finančne nevysporiadal vec sťažovateľa po skončení zastupovania,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 23. marca 2010, sp. zn. DS II.-172/09:2398/2009 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. b.) a § 13 Advokátskeho poriadku, ktorého sa mal dopustiť **tým, že**

1.) sťažovateľa neoboznamoval s písomnosťami, ktoré dostal alebo odosielal,

2.) po skončení zastúpenia nevydal sťažovateľovi všetky listiny a ich vydanie podmieňoval stiahnutím sťažnosti

pretože v zmysle § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku **nebolo dokázané, že skutky sa stali**.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na návrh predsedu revíznej komisie zo dňa 16. 12. 2009.

K sťažnosti sťažovateľa vo vzťahu k nevykonaniu vyúčtovania po skončení zastupovania sa disciplinárne obvinený vyjadril tak, že vyúčtovanie predbežne ne urobil, lebo sťažovateľa zastupoval aj v ďalších dvoch veciach, v ktorých sťažovateľ splnomocnenie nezrušil. Na pojednávaní disciplinárneho senátu dodal, že záloha vo výške 350 eur, ktorú prevzal, bola spoločnou zálohou

pre všetky konania sťažovateľa, pričom túto zálohu dodatočne dňa 22. 3. 2010 sťažovateľovi vyúčtoval, o čom predložil senátu doklad. Ďalej poukázal tiež na to, že zákon o advokácii nestanovuje lehotu na vyúčtovanie.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že disciplinárne obvinený pri neskorom vyúčtovaní zálohy pochybil. Podľa § 13 Advokátskeho poriadku po skončení zastúpenia je advokát povinný vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu zveril. Podľa vyjadrenia disciplinárne obvineného termín zrušenia zastupovania bol 16. 7. 2009 a i napriek tomu vyúčtovanie vykonal až dňa 19. 3. 2010, čím porušil § 13 Advokátskeho poriadku a tým sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

Prihliadnuc ku všetkým okolnostiam prípadu, postoju disciplinárne obvineného k prejednávanej veci, odbornej starostlivosti venovanej právnej veci sťažovateľa, ako i k tomu, že disciplinárne obvinený dodatočne vykonal vyúčtovanie, považoval disciplinárny senát za primerané disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu vo výške 1-násobku minimálnej mesačnej mzdy, t.j. 307,70 eur.

Keďže na základe vykonaného dokazovania nebolo dokázané, že skutky pod bodmi 1.) a 2.) návrhu na začatie konania sa stali, senát disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v tejto časti oslobodil.

39.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po ukončení zastupovania klienta a po vzniku konfliktu ohľadom úhrady trov právneho zastúpenia postúpi pohľadávky voči svojmu bývalému klientovi inému subjektu, pričom v zmluvách o postúpení pohľadávky označí svojho klienta, o aký druh právneho zastupovania išlo, ako aj výšku trov právneho zastúpenia, bez toho, aby klient pozbavil advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 23 ods. 1 zákona o advokácii.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 7. februára 2008, ***sp. zn. DS III.-702/07:3063/2007***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 7. februára 2008, sp. zn. DS III.-702/07:3063/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 zákona o advokácii

tým, že

po tom, ako došlo k ukončeniu zastupovania klienta a vznikli konflikty ohľadom úhrady trov právneho zastúpenia, advokát postúpil pohľadávky, ktoré voči bývalému klientovi evidoval, inému subjektu, pričom v zmluvách o postúpení pohľadávky označil svojho klienta, o aký druh právneho zastupovania išlo, ako aj výšku trov právneho zastúpenia, bez toho, aby klient pozbavil advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.[7]

---

7 Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 7. februára 2008, sp. zn. DS III.-702/07:3063/2007 v súlade s §20 ods. 4 Disciplinárneho poriadku neobsahuje odôvodnenie, nakoľko sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania.

40.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania klienta za účelom podania dovolania a zastupovania v tomto konaní toto dovolanie nepodá včas v zákonnej lehote, v dôsledku čoho je toto dovolanie omietnuté ako oneskorené, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii.

2.) Momentom prevzatia zastúpenia advokát preberá zodpovednosť za riadne poskytnutie právnej služby, vrátane zodpovednosti za dodržanie všetkých zákonnom stanovených procesných lehôt, pričom je povinný si pri prevzatí veci vyžiadať od klienta kompletnú informáciu o kauze, tak aby dostal aspoň základné relevantné informácie týkajúce sa hmotnoprávnej ako aj procesno-právnej stránky.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008, ***sp. zn. DS III.-13/08:3504/2007***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008 sp. zn. DS III.-13/08:3504/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii

tým, že

po tom, ako advokátska kancelária prevzala dňa 28. 2. 2006 zastupovanie klienta, ktorý v ten istý deň disciplinárne obvinenému ako spoločníkovi a konateľovi podpísal plnomocenstvo na podanie dovolania a zastupovanie v dovolacom konaní v jeho právnej veci, dovolanie riadne a v zákonnej lehote nepodal, v dôsledku čoho Najvyšší súd SR svojím uznesením zo dňa 24. 7. 2006 dovolanie odmietol, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril tak, že dovolanie nemohlo byť podané vzhľadom na to, že sťažovateľ nedoručil všetky relevantné dokumenty, na základe ktorých by mohla byť pravdivosť jeho tvrdenia overená, pričom takýto dokument doniesol až 2. 3. 2006 do advokátskej kancelárie, kedy vec nemal kto spracovať, nakoľko advokáti boli mimo kancelárie. Z rozhodnutí oboch súdov sa nedalo jednoznačne zistiť, kedy uplynie lehota na podanie dovolania, nakoľko nebolo jasné, kedy si rozsudok prevzal odporca. Táto skutočnosť sa nedala zistiť ani nahliadnutím do súdneho spisu, nakoľko predloženie súdneho spisu na preštudovanie spravidla trvá asi týždeň. Predmetné dovolanie bolo podané oneskorene dňa 3. 3. 2006. Akonáhle bola zistená skutočnosť oneskoreného podania dovolania, disciplinárne obvinený oznámil toto sťažovateľovi, ponúkol mu náhradné riešenie – vypracovanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, čo aj bez nároku na odmenu spravil.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Sťažovateľ vyhľadal dňa 28. 2. 2006 advokátsku kanceláriu disciplinárne obvineného s požiadavkou o zastúpenie vo veci vypracovania dovolania. So sťažovateľom nebola pri prevzatí jeho

právnej veci spísaná písomná informácia, bolo len podpísané a vyplnené plnomocenstvo pre disciplinárne obvineného, datované 28. 2. 2006, ktoré disciplinárne obvinený prijal. Okrem tohto dokumentu klient podpísal vyhlásenie 28. 2. 2006, kde výslovne uviedol, že predmetom právnej služby má byť vypracovanie dovolania v jeho veci s presnou špecifikáciou. Uvedený deň zároveň odovzdal sťažovateľ uvedené rozhodnutia. Posledný deň na podanie dovolania bol 2. 3. 2006. Disciplinárne obvinený dovolanie podal o jeden deň neskôr a zmeškal lehotu na jeho podanie.

Podľa názoru disciplinárneho senátu obrana disciplinárne obvineného neobstojí. Momentom prevzatia zastúpenia advokát preberá zodpovednosť za riadne poskytnutie právneho servisu. Týmto momentom preberá aj zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených procesných lehôt. Advokát si pri prevzatí veci má vyžiadať od klienta kompletnú informáciu o kauze tak, aby dostal aspoň základné relevantné informácie týkajúce sa hmotno-právnej ako aj procesno-právnej stránky. Pokiaľ tak disciplinárne obvinený nespravil, vystavil sa riziku zmeškania procesnej lehoty. Disciplinárny senát zastáva názor, že ak vedel disciplinárne obvinený, kedy prevzal rozhodnutie súdu jeho klient – pritom táto informácia vyplývala aj z dátumu na obálke, nemohol sa odôvodnene spoliehať na to, že odporcovi bol tento rozsudok doručený neskôr.

Pokiaľ išlo o obranu disciplinárne obvineného, že si potreboval preveriť pravdivosť tvrdenia sťažovateľa, s poukazom na § 5 ods. 3 Advokátskeho poriadku, táto skutočnosť nebola dôvodom na odkladanie vypracovania a podania dovolania v rámci zákonom stanovenej lehoty.

Po takto vykonanom dokazovaní konštatoval disciplinárny senát, že návrh na disciplinárne konanie bol podaný dôvodne, keďže disciplinárne obvinený sa neriadil podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, čím spôsobil klientovi ujmu, keď jeho dovolanie nebolo dovolacím orgánom meritórne prejednané a bolo odmietnuté ako oneskorene podané. Svojím konaním, resp. opomenutím sa disciplinárne obvinený dopustil disciplinárneho previnenia.

Pri určení druhu a výmery disciplinárneho trestu prihliadol disciplinárny senát na skutočnosť, že disciplinárne obvinený po tom, čo zistil svoje pochybenie, bezodkladne informoval klienta o tejto skutočnosti, navrhol mu alternatívne riešenia a tieto klientovi neúčtoval. Z tohto jeho konania bolo zrejmé, že si bol vedomý svojho pochybenia a nepriaznivé dôsledky týkajúce sa klienta sa snažil aktívne odstrániť. Disciplinárny senát v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii zaviazal disciplinárne obvineného na paušálnu úhradu trov disciplinárneho konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom.

41.

ROZHODNUTIE

1.) Postup advokáta, pri ktorom advokát ako správca konkurznej podstaty pripravuje podklady pre okresný súd na rozhodnutie vo veci predaja nehnuteľnosti záujemcovi, ktorý je jeho klientom a následne po zániku funkcie správcu konkurznej podstaty zastupuje tohto svojho klienta v spore proti novému správcovi konkurznej podstaty, nie je disciplinárnym previnením, nakoľko žiadne ustanovenie predpisov upravujúcich výkon advokácie nezakazuje paralelný výkon advokácie a funkcie správcu konkurznej podstaty, ani takýto následný postup advokáta, za predpokladu, že klient nie je v spore neoprávnene zvýhodnený vďaka informáciám, ktoré získal v súvislosti s výkonom funkcie správcu konkurznej podstaty.

2.) Keďže výkon funkcie správcu konkurznej podstaty nie je výkonom funkcie štátneho orgánu, advokát nemá povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb vo veci súvisiacej s vecou, v ktorej predtým vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty, len z dôvodu predchádzajúceho výkonu tejto funkcie.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008, ***sp. zn. DS III.-176-2513/2007***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008 sp. zn. DS III.-176-2513/2007 bol disciplinárne obvinený advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorého sa mal dopustiť porušením povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 21 písm. d.) zák. o advokácii a § 2 ods. 2 a 4 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako správca konkurznej podstaty A, a. s. pripravoval v konkurze pre okresný súd podklady pre rozhodnutie vo veci predaja nehnuteľnosti – haly, spoločnosti B., s. r. o., ktorú i počas činnosti správcu konkurznej podstaty právne zastupoval a po zániku funkcie správcu konkurznej podstaty spoločnosť B., s. r. o. zastupuje v súdnom spore proti novému správcovi konkurznej podstaty spoločnosti A. a. s, **oslobodený**.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k veci písomne vyjadril tak, že svoje zavinenie poprel. Na tomto svojom stanovisku zotrval aj na pojednávaní pred disciplinárnym senátom dňa 12. 3. 2008, kedy uviedol, že nie je sporné, že vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty A., a. s., pričom zastupoval aj dlhoročného klienta, spoločnosť B., s. r. o. a po skončení tejto funkcie zastupoval klienta v spore proti novému správcovi konkurznej podstaty A., a. s. V súvislosti s výkonom svojej funkcie a ani potom sa nedopustil žiadneho konania, ktoré by porušovalo ustanovenia zákona o advokácii, prípadne ďalšie predpisy vydané komorou. Svojho klienta, spoločnosť B., s. r. o., aj počas výkonu funkcie správcu konkurznej podstaty zastupoval štandardným spôsobom. Výkon funkcie správcu konkurznej podstaty disciplinárne obvinený ukončil dňa 25. 1. 2005. Pred ukončením tejto funkcie, ako správca konkurznej podstaty A., a. s., pripravoval pre okresný súd podklady pre rozhodnutie vo veci predaja nehnuteľností spoločnosti B., s. r. o. Po zániku funkcie správcu konkurznej podstaty zastupoval svojho klienta, spoločnosť B., s. r. o. v súdnom spore vedenom na proti novému správcovi konkurznej podstaty spoločnosti A., a. s., ani v tomto prípade však nedošlo k porušeniu zákona o advokácii.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní sa stotožnil s obranou disciplinárne obvineného. Podľa názoru disciplinárneho senátu nedošlo k porušeniu žiadneho konkrétneho ustanovenia zákona o advokácii. V konečnom dôsledku sa jeho klient, spoločnosť B., s. r. o., na disciplinárne obvineného ani nesťažovala. Právne predpisy, ktorými je povinný sa advokát riadiť počas výkonu advokátskej činnosti, nezakazujú *expressis verbis* výkon funkcie správcu konkurznej podstaty paralelne s výkonom advokácie. K takémuto záveru nie je možné dôjsť ani extenzívnym výkladom ustanovení zákona o advokácii, prípadne ostatných stavovských predpisov komory.

Disciplinárny senát zastáva názor, že ani samotná skutočnosť, že disciplinárne obvinený zažaloval nového správcu konkurznej podstaty spoločnosti A., a. s., nemá za následok porušenie zákona o advokácii, prípadne stavovských predpisov.. Zákon takýto postup nezakazuje a s vyprodukovaných dôkazov nevyplýva, že by v súvislosti so zastupovaním svojho klienta disciplinárne obvinený využil alebo zneužil informácie, ktoré mal k dispozícii ako správca konkurznej podstaty spoločnosti A., a. s.

Disciplinárny senát sa nestotožnil so závermi uvedenými v návrhu na začatie disciplinárneho konania, že už len zo samotnej skutočnosti, že disciplinárne obvinený v predchádzajúcom období vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty spoločnosti A., a. s., mal byť zvýhodnený v rámci súdneho konania vedeného proti novému správcovi konkurznej podstaty spoločnosti A., a. s. Keďže výkon funkcie správcu konkurznej podstaty nie je výkonom funkcie štátneho orgánu, nebolo povinnosťou disciplinárne obvineného zastupovanie svojho klienta v tomto spore odmietnuť. Ani v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania sa neuvádza, aké konkrétne informácie mal získať disciplinárne obvinený o úpadcovi, ktoré by ho neoprávneným spôsobom zvýhodnili v rámci súdneho konania. Podľa názoru disciplinárneho senátu nedošlo v tom-

to prípade ani k porušeniu § 2 ods. 2 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého je advokát povinný dodržiavať pravidlá korektnej súťaže a dbať na dôstojnosť advokátskeho stavu. Keďže nebolo preukázané, že by podľa § 2 ods. 4 Advokátskeho poriadku advokát prijal poverenie, ktoré by znižovalo dôstojnosť advokátskeho stavu, alebo že by použil prostriedky, ktoré nie sú v súlade so všeobecne záväznými predpismi, dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa, disciplinárny senát sa stotožnil so záverom, že disciplinárne obvinený sa disciplinárneho previnenia v zmysle § 21 písm. d) zákona o advokácii nedopustil.

42.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek výzve klienta nevráti ani nevyúčtuje zálohu za právne zastupovanie a následne nereaguje ani na výzvu komory vyjadriť sa k sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 13 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008, ***sp. zn. DS III.-41/07:467/2007***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 12. marca 2008, sp. zn. DS III.-41/07:467/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 13 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako právny zástupca klienta prevzal zálohu vo výške 10 000 Sk (331,94 eur) za právne zastúpenie a napriek výzve klienta zo dňa 3. 5. 2005 túto nevrátil ani nevyúčtoval a nereagoval na sťažnosť klienta napriek tomu, že bol komorou vyzvaný listami z 23. 2. 2007, 22. 3. 2007 a 30. 4. 2007.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa na pojednávaní disciplinárneho senátu k veci vyjadril tak, že vyúčtovanie trov právneho zastúpenia vypracoval dňa 4. 5. 2005 a zaslal ešte dňa 5. 5. 2005 doporučenou poštou a následne sa s klientom stretol v advokátskej kancelárii dňa 20. 5. 2005, kedy mu písomné vyúčtovanie predložil osobne, ktoré však on odmietol prevziať. O tomto spísal úradný záznam, ktorý aj sám podpísal. Navrhol disciplinárne pojednávanie odročiť, aby mohol predložiť dôkazy – podací lístok k vyúčtovaniu trov zo dňa 5. 5. 2005, ak aj úradný záznam.

Na ďalšom pojednávaní disciplinárne obvinený síce predložil úradný záznam z 20. 5. 2005, z ktorého vyplynulo, že sťažovateľ odmietol prevziať písomné vyúčtovanie právneho zastúpenia, toto však nebolo potvrdené ani sťažovateľom, ani ďalšou nestrannou osobou. Rovnako nevedel disciplinárne obvinený predložiť originál podacieho lístku, z ktorého dôkazu by vyplývalo, že skutočne aj vyúčtovanie trov zo dňa 4. 5. 2005 bolo dňa 5. 5. 2005 zaslané. Vzhľadom k tomu disciplinárne obvinený na pojednávaní dodal, že s ohľadom na nemožnosť predloženia originálu podacieho lístka v snahe konvalidovať svoje pochybenie klientovi opakovane doručil vyúčtovanie dňa 1. 2. 2008, čo preukázal kópiou podacieho lístku. Na záver dodal, že celú záležitosť po-

važuje za nedorozumenie vyvolané zhoršenými vzťahmi s klientom, zlou komunikáciou, čo sa potom prejavilo aj pri komunikácii disciplinárne obvineného s komorou.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený dňa 5. 5. 2004 prevzal právne zastúpenie klienta, ktorý toho istého dňa zaplatil na účet disciplinárne obvineného zálohu vo výške 10 000 Sk. Keďže vo veci sa nekonalo, 3. 5. 2005 vyzval sťažovateľ disciplinárne obvineného na vrátenie zálohy v lehote 5 dní. Advokát na túto výzvu klienta nereagoval. Vzhľadom k tomu disciplinárne obvinený svojim konaním porušil hrubým spôsobom zásady výkonu advokácie § 13 Advokátskeho poriadku, keď napriek výzve klienta, ako aj opakovaným výzvam a urgenciám komory, prevzatú zálohu nevyúčtoval a nepreukázal, že zastupovanie ukončil zákonným spôsobom.

Disciplinárne obvinený na výzvy komory, aby sa vyjadril k sťažnosti klienta, nereagoval napriek tomu, že bol na to niekoľkokrát vyzvaný, čím porušil § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Podľa názoru disciplinárneho senátu obrana disciplinárne obvineného nebola vykonanými dôkazmi preukázaná. Disciplinárne obvinený nepreukázal na pojednávaní, že by bol vyúčtovanie trov skutočne aj 5. 5. 2005 sťažovateľovi doručoval. Úradný záznam zo dňa 20. 5. 2005, z ktorého vyplýva, že vyúčtovanie trov sa snažil doručiť disciplinárne obvinený klientovi pri osobnom stretnutí, nemohol považovať disciplinárny senát za relevantný dôkaz, nakoľko sťažovateľ neuviedol, že by sa mu bol pokúšal disciplinárne obvinený predložiť vyúčtovanie trov pri osobnom stretnutí. Napriek svojmu tvrdeniu, že túto skutočnosť bude môcť potvrdiť ďalší pracovník advokátskej kancelárie, takýto svedecký dôkaz disciplinárne obvineným vyprodukovaný nebol.

Nekomunikácia s komorou vyplývala z korešpondencie založenej v disciplinárnom spise.

Za takejto dôkaznej situácie preto disciplinárny senát neakceptoval obranu disciplinárne obvineného a uznal ho za vinného v zmysle podaného návrhu na disciplinárne konanie.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení vzal do úvahy snahu disciplinárne obvineného o nápravu svojho pochybenia, kedy svoje pochybenie napravil dodatočným zaslaním vyúčtovania sťažovateľovi. Vzhľadom na túto skutočnosť sa disciplinárny senát rozhodol, aj keď vinu za disciplinárne previnenie disciplinárne obvinenému uznal, že samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za dostačujúce vzhľadom na charakter porušenej povinnosti, spôsob konania disciplinárne obvineného, mieru jeho zavinenia a snahu o nápravu pochybenia. Disciplinárny senát v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii zaviazal disciplinárne obvineného na paušálnu úhradu trov disciplinárneho konania.

43.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania klienta s klientom nekomunikuje, neodovzdáva mu poštu, nepreberá si poštu zasielanú mu súdom, pretože nezabezpečí v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok, ani nereaguje na výzvu súdu na doplnenie podania a následne nereaguje ani na výzvu komory vyjadriť sa k sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 5 ods. 1, § 6 písm. a.) a b.) a § 30 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 3. júna 2008, ***sp. zn. DS III.-23/08-4145/2007***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 3. júna 2008, sp. zn. DS III.-23/08-4145/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 5 ods. 1, § 6 písm. a.) a b.) a § 30 Advokátskeho poriadku

tým, že

po tom, čo prevzal zastupovanie sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde vo veci určenia nájmu bytu, nekomunikoval s klientom a neodovzdával mu poštu, neprevzal si poštu zaslanú súdom a ani nereagoval na výzvu súdu na doplnenie podania, nezaslal vyjadrenie komore k sťažnosti v určenej lehote, ale až na základe niekoľkých urgencií a nezabezpečil v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **16 200 Sk (537,74 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na základe návrhu navrhovateľa predsedu revíznej komisie dňa 15. 4. 2008.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie prečítaním stanoviska disciplinárne obvineného ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený prevzal zastupovanie sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde vo veci určenia nájmu bytu. Plnomocenstvo mu sťažovateľ podpísal dňa 27. 3. 2006, kedy disciplinárne obvinený prevzal aj zálohu 7 500 Sk, a to dňa 29. 3. 2006. Disciplinárne obvineného súd vyzval na doplnenie žaloby a bola mu zaslaná aj výzva na doplatenie súdneho poplatku. Advokát neprevzal poštu zaslanú súdom, a to v dvoch prípadoch, pri zásielkach z 15. 3. 2007 a 12. 7. 2007, a nereagoval ani na výzvu súdu na doplnenie podania zo dňa 3. 8. 2007. Rovnako advokát nereagoval na výzvu súdu a neuhradil požadovaný súdny poplatok. Uhradil ho až dodatočne, potom, ako si ho uhradil samotný sťažovateľ, ktorý uvedené nedostatky zistil pri osobnom nahliadnutí do spisu. Kancelária komory vyzvala disciplinárne obvineného listom zo 4. 1. 2008, aby sa k sťažnosti sťažovateľa do siedmich dní vyjadril. Disciplinárne obvinený si osobne list prevzala na komore a dňa 8. 1. 2008 bola výzva na vyjadrenie disciplinárne obvinenému zaslaná aj prostredníctvom pošty. Dňa 21. 1. 2008 zaslala SAK disciplinárne obvinenému urgenciu, ktorou žiadala o zaslanie vyjadrenia. Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril až listom zo dňa 8. 3. 2008, čiastočne uznal svoje pochybenie a svoje konanie vysvetlil osobnosťou sťažovateľa.

Disciplinárny senát nemohol akceptovať obranu disciplinárne obvineného, že jeho konanie bolo ovplyvnené osobnosťou sťažovateľa, ktorý má profesiu umelca a jeho správanie podľa disciplinárne obvineného nie je štandardné. Je vecou advokáta, kedy si zvolí stretnutia s klientom, či to je v čase pracovného voľna, vo sviatok alebo v bežných pracovných hodinách. Na druhej strane však má povinnosť v zmysle advokátskeho zákona a predpisov komunikovať s klientom, informovať ho o postupe vo veci, oboznamovať ho s písomnosťami, ktoré dostal alebo odosiela. Disciplinárne obvinený nezabezpečil riadnym spôsobom preberanie doručovaných zásielok na svojej adrese. Zásielky zo súdu si nepreberal a súdny poplatok uhradil v čiastočnej výške duplicitne až potom, čo si tento uhradil samotný klient. Rovnako si disciplinárne obvinený nesplnil svoju povinnosť bezodkladne odpovedať na sťažnosť revíznej komisii.

Disciplinárny senát preto uznal disciplinárne obvineného za vinného v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 5 ods. 1, § 6 písm. a.) a b.) a § 30 Advokátskeho poriadku.

Pre rozhodovanie o druhu a výške trestu prihliadol disciplinárny senát na všetky okolnosti prípadu, najmä na skutočnosť, že disciplinárne obvinený sa nedopustil porušenia zákona o advokácii ako aj stavovských predpisov jednorázovo, ale opakovane a uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške dvojmesačnej minimálnej mzdy, t. j. 16 200 Sk a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy konania.

44.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nepodá proti rozhodnutiu súdu, ktorým bol jeho klient zaviazaný k náhrade trov konania, odvolanie v zákonom stanovenej lehote v dôsledku, čoho je toto odvolanie odmietnuté ako oneskorené, pričom uznesenie o odmietnutí odvolania doručí klientovi až na jeho výzvu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

2.) Je v záujme advokáta, aby splnenie povinnosti riadne a včas informovať klienta vedel zadokumentovať, nakoľko dôkazné bremeno v splnení si povinností voči klientovi vždy leží na advokátovi.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 20. októbra, ***2009 sp. zn. DS III.-63/09:46/2009***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 20. októbra 2009, sp. zn. DS III.-63/09:46/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku, **tým, že**

1.) pri zastupovaní klienta v súdnom konaní vedenom pred okresným súdom nepodal v lehote odvolanie proti rozsudku zo dňa 24. 1. 2008, ktorým bol sťažovateľ zaviazaný na zaplatenie trov konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi ale toto odvolanie podal oneskorene, na základe čoho krajský súd uznesením dňa 15. 7. 2008 odvolanie ako oneskorene podané odmietol,

2.) uznesenie o odmietnutí odvolania doručil svojmu klientovi až na jeho výzvu, dňa 14. 11. 2008 a nie ihneď po jeho doručení,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **295,42 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,50 eur** v lehote do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 22. 4. 2009 domáhal vyvodiť voči disciplinárne obvinenému potrestania z dôvodu spáchania skutkov popísaných vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený zastupoval sťažovateľa v súdnom konaní pred okresným súdom, pričom po doručení rozsudku nepodal v lehote odvolanie, ale toto podal oneskorene, na základe čoho krajský súd odvolanie ako oneskorene podané odmietol.

Disciplinárny senát neuznal obranu disciplinárne obvineného spočívajúcu v tom, že ak aj podal oneskorene odvolanie, čo sám disciplinárne obvinený nepoprel, toto smerovalo do meritu veci, nie čo do trov konania. Zároveň disciplinárne obvinený uvádzal, že sťažovateľ bol o obsahu

rozhodnutia neformálne informovaný a pôvodne sa nedomáhal opravného prostriedku. K oneskoreniu podania odvolania potom došlo na základe nesprávneho zadministrovania rozhodnutia, kedy toto sa dostalo k rukám disciplinárne obvineného neskoro.

Je povinnosťou advokáta v rámci kancelárie a výkonu praxe zabezpečiť obeh dokladov tak, aby sa tieto dostali k advokátovi včas. V tomto smere má advokát zodpovednosť nie len za správnu organizáciu práce v rámci kancelárie ale aj za kontrolnú činnosť, či v skutočnosti jeho zamestnanci ním vydané pokyny dodržiavajú. Vo vzťahu ku klientovi je vždy zodpovedný advokát a preto disciplinárny senát nemohol akceptovať obranu disciplinárne obvineného, že odvolanie bolo podané oneskorene zavinením administratívnej časti kancelárie. Rovnako nemohol akceptovať disciplinárny senát obranu disciplinárne obvineného v tom smere, že pôvodne sa sťažovateľ nedomáhal podania odvolania, keďže táto skutočnosť zo sťažnosti sťažovateľa nevyplývala, a disciplinárne obvinený neuniesol dôkazné bremeno v tom, že by vedel hodnoverným spôsobom preukázať, že sa s klientom dohodol o tom, že v rámci odvolacej lehoty sa odvolanie nepodá.

Pokiaľ išlo o druhý skutok, advokát taktiež zodpovedá za to, aby všetky písomnosti, ktoré sa týkajú sporu, boli klientovi zaslané riadne a včas. Nie je vylúčené ani použitie elektronického zariadenia na doručenie písomností klientovi, pokiaľ takto bol s klientom disciplinárne obvinený dohodnutý. V takomto prípade však vždy zostáva dôkazné bremeno na advokátovi, aby preukázal splnenie svojej povinnosti. Disciplinárne obvinený zaslanie elektronickej pošty nevedel preukázať ani výpisom z počítača a z prejavu sťažovateľa doručenie rozhodnutia cestou elektronickej pošty nebolo potvrdené. Disciplinárny senát mal preto za to, že v tomto smere neuniesol disciplinárne obvinený dôkazné bremeno a nemohol sa stotožniť s jeho obranou.

Medzi advokátom a klientom má byť dôvera a vzťah advokáta ku klientovi má byť profesionálny a korektný. Klient má byť priebežne informovaný o priebehu svojej kauzy a dokumenty, ktoré sa jej týkajú, najmä rozhodnutia vo veci, mu majú byť doručené bezodkladne tak, aby sa v dostatočnom časovom predstihu mohol s nimi oboznámiť, prejednať ich s advokátom a zaujať stanovisko, akým spôsobom sa má vo veci pokračovať. Je v záujme advokáta, aby plnenie svojich povinností voči klientovi vedel zadokumentovať, nakoľko dôkazné bremeno v splnení si svojich povinností voči klientovi vždy leží na advokátovi. Skutočnosť, že medzi klientom a advokátom boli dlhoročné priateľské vzťahy a zastupovanie sa dialo neformálne, síce vysvetľuje, prečo advokát nemal riadnu evidenciu jednotlivých úkonov vo vzťahu ku klientovi, pokiaľ tieto vôbec spravil, na druhej strane však nie je možné na túto skutočnosť prihliadnuť ako na ospravedlňujúcu. Z týchto dôvodov preto disciplinárny senát uznal vinu disciplinárne obvineného v zmysle návrhu.

Pri určovaní druhu a výmery disciplinárneho opatrenia preto vychádzal disciplinárny senát zo skutočnosti, že disciplinárne obvinený sa doposiaľ nedopustil iného disciplinárneho konania a že v jeho prípade teda išlo o prvé porušenie stavovských predpisov. Disciplinárny senát preto dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty na samotnej dolnej hranici v rámci disciplinárneho opatrenia bude dostatočným trestom pre disciplinárne obvineného a zároveň upozornením na to, že pri výkone advokácie je potrebné dodržiavať všetky stavovské predpisy týkajúce sa zastupovania klienta.

45.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý ako súdom ustanovený obhajca klienta po prevzatí zastupovania klienta vo väzbe bezodkladne za účelom prejednania spôsobu obhajoby nenavštívi ani ho iným spôsobom nekontaktuje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 zákona o advokácii.

2.) Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí k sťažnosti sťažovateľa napriek tomu, že bol k tomu zo strany komory opakovane vyzvaný, čím znemožní orgánom komory riadne a včas prešetriť, či bola sťažnosť podaná dôvodne, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

3.) Účasť advokáta ako obhajcu na vyšetrovacích úkonoch nemôže nahradiť prvotné úkony v rámci obhajoby, a totiž stretnutie s klientom za účelom prejednania spôsobu obhajoby, zistenia stanoviska klienta k vznesenému obvineniu, s jeho verziou prípadu a pod.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 20. októbra 2009, ***sp. zn. DS III.-3/09:3391/2008***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 20. októbra 2009, sp. zn. DS III.-3/09:3391/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

ako ustanovený obhajca sťažovateľa po prevzatí zastupovania dňa 21. 8. 2008 ho nenavštívil, nevykonal s ním rozhovor a ani ho nijakým spôsobom nekontaktoval a návštevu sťažovateľa vykonal vo väzbe až 28. 11. 2008 po doručení výzvy na vyjadrenie sa k doplnenej sťažnosti a bezodkladne sa nevyjadril k výzve na vyjadrenie k doplnenej sťažnosti, ktorá mu bola doručená dňa 23. 10. 2008, bez zbytočného odkladu sa nevyjadril ani k urgencii o vyjadrenie zo 6. 11. 2008, ktorá mu bola doručená 10. 11. 2008, ale toto vyjadrenie podal až listom z 28. 11. 2008 doručeným na komoru dňa 5. 12. 2008, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **295,42 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 21. 1. 2009 domáhal vyvodiť voči disciplinárne obvinenému potrestania z dôvodu spáchania skutku, uvedeného vo výrokovej časti rozhodnutia.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

Disciplinárne obvinený prevzal obhajobu dňa 21. 8. 2008 a klienta navštívil až 28. 11. 2008. Disciplinárny senát sa nestotožnil s obhajobou disciplinárne obvineného, ktorá bola obsiahnutá aj v jeho písomných podaniach, že si svoju povinnosť splnil tým, že sa vo veci zúčastnil na piatich úkonoch – výsluchov svedkov a poškodeného. Pri poskytovaní obhajoby je zásadnou povinnosťou advokáta ihneď po ustanovení prejednať spôsob obhajoby so svojim klientom, najmä zistiť jeho stanovisko k vznesenému obvineniu a prejednať s ním spôsob obhajoby, je povinný oboznámiť sa s verziou prípadu priamo od klienta, prejednať s ním vykonávanie dôkazov a pod. Pokiaľ toto disciplinárne obvinený bezodkladne nevykonal, nesplnil si riadne svoju povinnosť vyplývajúcu z § 18 ods. 1 zákona o advokácii. Samotná dodatočná účasť na výsluchoch svedkov a poškodeného nemôže nahradiť prvotné úkony v rámci obhajoby tak, ako sú vyššie uvedené. Ak vychádzame zo zásady, že klient má svojmu advokátovi dôverovať, tak bez osobného styku tento vzťah dôvery nemôže vzniknúť. Treba zdôrazniť, že v trestnom konaní je advokát pre klienta jediným subjektom, ktorý má za úlohu presadzovať v rámci trestného konania záujmy klienta, či je to už pri realizovaní dôkazov, prípadne sledovaní procesnej stránky konania z hľadiska dodržiavania zákona pri zastupovaní záujmov klienta.

Napriek tomu, že disciplinárne obvinený prevzal výzvu SAK na vyjadrenie sa k doplnenej sťažnosti dňa 23. 10. 2008, opakovane bol urgovaný listom zo 6. 11. 2008, ktorý prevzal 10. 11. 2008, vyjadril sa k nej až listom datovaným 28. 11. 2008, ktorý bol doručený SAK dňa 5. 12. 2008.

Svojím konaním znemožnil disciplinárne obvinený riadne a včas orgánom komory zistiť, či sťažnosť voči disciplinárne obvinenému je podaná dôvodne alebo bezdôvodne. Vyjadrenie disciplinárne obvineného je pre posúdenie veci revíznou komisiou dôležitou skutočnosťou, aby táto vedela posúdiť, či sa advokát dopustil takého konania, ktoré by mohlo byť predmetom disciplinárneho konania. Riadny a včasný postup revíznej komisie je dôležitý nie len vo vzťahu k sťažovateľovi ale aj voči verejnosti a štátnym orgánom, keďže sťažovatelia, ktorých sťažnosť sa riadne a včasne nešetrí, sa obracajú aj na iné štátne orgány, prípadne médiá, čo potom nevytvára dobrú mienku o fungovaní advokácie ako inštitúcie a znižuje tak dôstojnosť advokátskeho stavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uznal disciplinárny senát disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie konania.

Pri určovaní druhu a výmery disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát zo skutočnosti, že disciplinárne obvinený nemal záznamy, z ktorých by vyplývalo, že sa v minulosti dopustil iného disciplinárneho konania, teda v jeho prípade išlo o prvé, i keď dvojnásobné, porušenie stavovských predpisov. Preto disciplinárny senát dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty na samotnej dolnej hranici v rámci disciplinárneho opatrenia bude dostatočným trestom pre disciplinárne obvineného a zároveň upozornením na to, že pri výkone advokácie je potrebné dodržiavať nielen stavovské predpisy pri obhajobe klientov, ale aj predpisy vo vzťahu k stavovskej inštitúcii.

46.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý ako súdom ustanovený obhajca klienta, ktorý je vo väzbe, klienta za účelom prejednania obhajoby vo väzbe ani raz osobne nenavštívi a je s ním v kontakte len pri účasti na úkonoch v prípravnom konaní, napriek tomu, že klient výslovne požiada o osobné prejednanie obhajoby so svojím obhajcom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku.

2.) Vykonanie návštevy klienta, ktorý je vo väzbe a prejednanie s ním spôsobu obhajoby patrí k základným povinnostiam advokáta v pozícii obhajcu, pričom takéto prejednanie obhajoby sa má spravidla uskutočniť bezodkladne, po ustanovení, prípadne po prevzatí obhajoby na základe plnomocenstva, a to bez prítomnosti tretej osoby, aby klient mohol s obhajcom prejednať podrobne celú svoju obhajobu bez obavy, že tieto informácie môžu byť prípadne zneužité treťou osobu. Prejednanie spôsobu obhajoby s klientom nenahrádza účasť obhajcu pri vyšetrovacích úkonoch ani poverenie advokátskeho koncipienta návštevou klienta, pokiaľ klient výslovne žiada o osobné stretnutie so svojím obhajcom.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 15. júna 2010, ***sp. zn. DS III.-73/08:2056/2008***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 15. júna 2010, sp. zn. DS III.-73/08:2056/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku **tým, že**
s klientom – obvineným, ktorý bol od 3. 4. 2008 vo väzbe a ktorému bol ustanovený za obhajcu, osobne jeho obhajobu neprejednal, vo väzbe ho nenavštívil a mal s ním kontakt len pri svojej

účasti na úkonoch v prípravnom konaní na podaní advokáta adresovaného okresnému súdu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 20. 11. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe podnetu sťažovateľa.

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 26. 11. 2008, sp. zn. DS III.-73/08:2056/2008 bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v zmysle podaného návrhu, bolo mu uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 268,87 eur a povinnosť nahradiť trovy disciplinárneho konania.

Na základe odvolania navrhovateľa bolo pôvodné rozhodnutie disciplinárneho senátu rozhodnutím predsedníctva SAK z 6. marca 2010, sp. zn. P-73/08:2056/2008 zrušené a vec vrátená senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti, pretože výrok rozhodnutia neobsahoval popis skutku, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, čo predsedníctvo SAK použitím § 163 ods. 3 Trestného poriadku (náležitosti výroku) v súlade s § 57 ods. 7 zákona o advokácii vyhodnotilo ako závažný nedostatok rozhodnutia.

Po vrátení veci disciplinárny senát vec znovu prejednal, vykonal vo veci dokazovanie a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný na základe sťažnosti sťažovateľa, ktorý vo svojej sťažnosti uviedol, že advokát ako jeho obhajca si neplnil pri obhajobe svoje povinnosti, vo väzbe ho nenavštívil a poslal za ním do väznice svojho koncipienta, s prístupom ktorého nebol spokojný a výslovne sa dožadoval, aby ho v rámci prípravného konania osobne navštívil ustanovený obhajca – disciplinárne obvinený. Ani napriek tejto žiadosti, ktorú sťažovateľ oznámil koncipientovi disciplinárne obvineného, ho obhajca nenavštívil a osobne s ním jeho trestnú vec neprejednal, prvý krát sa s ním osobne stretol až pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že sa necíti byť vinným pre porušenie ustanovení advokátskych predpisov tak, ako sú vyššie uvedené a obhajobu poskytoval štandardným spôsobom. Nepoprel, že sťažovateľa navštívil v rámci prípravného konania až pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania, vyslovil však názor, že takto postupoval v snahe poskytovať obhajobu „hospodárne“, aby sa štátu zbytočne nefakturovali trovy obhajoby z dôvodu, že bez udania dôvodu navštevuje klientov vo väzbe. Podľa jeho názoru tým, že obvineného navštívil vo väznici jeho koncipient, splnil si svoju povinnosť voči svojmu klientovi. Zároveň sa bránil, že sťažovateľ bol koncipientom poučený, že v prípade ak si želá osobne hovoriť so svojim obhajcom musí tak spraviť v písomnej forme, listom, čo však sťažovateľ nespravil.

Disciplinárny senát dal za pravdu navrhovateľovi v tom, že vykonanie návštevy klienta, ktorý je vo väzbe a prejednanie s ním spôsobu obhajoby patrí k základným povinnostiam advokáta v pozícii obhajcu. Takéto prejednanie obhajoby sa má spravidla uskutočniť bezodkladne, po ustanovení, prípadne po prevzatí obhajoby na základe plnomocenstva, a to bez prítomnosti tretej osoby, aby klient mohol s obhajcom prejednať podrobne celú svoju obhajobu bez obavy, že tieto informácie môžu byť prípadne zneužité treťou osobu. Prejednanie spôsobu obhajoby s klientom nenahrádza účasť obhajcu pri vyšetrovacích úkonoch.

Bolo preto povinnosťou disciplinárne obvineného, aby ihneď, ako sa dozvedel od svojho koncipienta o požiadavke na osobné prejednanie obhajoby s klientom vo väzbe, toto bezodkladne

vykonal. Napriek tomu, že koncipient môže podľa pokynu advokáta vykonávať jednotlivé úkony vo veci, ak vychádzame zo zásady, že medzi advokátom a klientom má byť dôvera, je potom výsostným právom klienta, aby požadoval osobné prejednanie jeho záležitosti priamo s advokátom, ktorý mu bol ustanovený.

Podľa názoru disciplinárneho senátu je absolútne neprijateľné požadovať od klienta plnenie rozličných formálnych podmienok – napríklad žiadosť v písomnej forme, aby obhajca osobne návštevu vykonal. Rovnako je neakceptovateľná obrana disciplinárne obvineného, že by išlo o bezdôvodné vykonávanie úkonov právnej pomoci v trestných veciach *ex offo* s tým, že by štátu následne fakturoval „zbytočné trovy", keďže bez udania dôvodu navštevuje klientov vo väzbe.

Povinnosťou obhajcu je využiť všetky zákonom povolené prostriedky na obhajobu klienta. Nie je žiadne iné kritérium, podľa ktorého by sa posudzovala dôvodnosť kontaktu obvineného s obhajcom. Pritom postačuje, ak klient subjektívne považuje určitú časť obhajoby za potrebné osobne prejednať so svojim obhajcom, že vtedy je možné takúto návštevu považovať za dôvodnú a v súlade s výkonom funkcie obhajcu.

Pokiaľ išlo o podanie sťažovateľa označené ako „späťvzatie sťažnosti" zo dňa 13. 11. 2008, toto pre disciplinárny senát nemalo žiadny procesný účinok, nakoľko disciplinárny senát vec prejednáva na základe návrhu revíznej komisie. Keďže navrhovateľ návrh späť nevzal, bolo povinnosťou disciplinárneho senátu vec prejednať a rozhodnúť v intenciách návrhu.

Pokiaľ išlo o uloženie disciplinárneho opatrenia, toto volil disciplinárny senát na samotnej dolnej hranici, kedy vzhľadom ku skutočnosti, že u disciplinárne obvineného išlo o prvé takéto pochybenie a svoju chybu sa pokúsil napraviť, považoval disciplinárny senát uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme peňažného trestu vo výške jednomesačnej minimálnej mzdy za dostačujúce.

47.

ROZHODNUTIE

1.) Pokiaľ má existovať právny vzťah medzi advokátom a sťažovateľom a z neho vyplývajúce nároky, ktorými sa má zaoberať disciplinárny senát v disciplinárnom konaní, musí byť tento jednoznačne preukázaný, či už konkrétnou zmluvou, ktorá môže byť uzatvorená aj v ústnej forme, alebo plnou mocou, nakoľko v pôsobnosti disciplinárneho senátu nie je posudzovať a rozhodovať také veci, ktoré sú založené na kamarátskych vzťahoch alebo iných spoločenských vzťahoch, ktoré nemajú povahu právnych vzťahov.

2.) Skutočnosť, že advokát ako bývalý právny zástupca obchodnej spoločnosti podá proti konateľovi tejto obchodnej spoločnosti trestné oznámenie, sama o sebe nemôže založiť záver, že toto konanie advokáta je v rozpore s § 18 ods. 1, 2, 3 a § 23 ods. 1 zákona o advokácii, pokiaľ sa nepreukázalo, že advokát pri podaní trestného oznámenia zneužil informácie, ktoré získal pri poskytovaní právnych služieb tejto spoločnosti.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 16. decembra 2010, ***sp. zn. DS III. 83/09:571/2009***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 16. decembra 2010, sp. zn. DS III. 83/09:571/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 23 ods. 1 zák. o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako bývalý právny zástupca spoločnosti A. B., zastúpenej konateľom C. D. a ako právny zástupca konateľa C. D. podal sériu trestných oznámení, napr. v roku 2008 vo veci zločinu krátenia daní a poistného – podľa § 276 ods. 1, 2 Tr. zákona, pričom v jednej z týchto vecí bol jeho bývalý klient

C. D. predvolaný, a to napriek tomu, že 28. 4. 2006 ako zástupca spoločnosti E. F. uzavrel, medzi iným, so spoločnosťou A. B., zastúpenou C. D. zmluvu o vzájomnej spolupráci a poskytovaní poradenských služieb, ďalej prijal splnomocnenie spoločnosti A. B., zastúpenej konateľom C. D., ktoré bolo uzavreté 14. 9. 2004 a podpisy overené pred notárom a za právne služby poskytované spoločnosti A. B. a jej konateľovi prijal dňa 19. 10. 2004, na základe príjmového pokladničného dokladu sumu 109 000 Sk, pretože v zmysle § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku

nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľ poukázal na to, že podaniu návrhu predchádzalo viacero podaní sťažovateľa C. D., v ktorých sťažovateľ uvádzal, že disciplinárne obvinený napriek tomu, že bol právnym zástupcom spoločnosti A. B. na základe splnomocnenia zo dňa 14. 9. 2004 ako aj na základe zmluvy o vzájomnej spolupráci a poskytovaní poradenských služieb zo dňa 28. 4. 2006 podal proti sťažovateľovi ako konateľovi tejto spoločnosti trestné oznámenie, a to pod hlavičkou jeho advokátskej kancelárie. Sťažovateľ považoval tento postup za šikanovanie zo strany disciplinárne obvineného z dôvodu, že odmietol podpísať ním predloženú zmluvu o poskytovaní právnych a poradenských služieb, ktorú nepovažoval za zmluvu v súlade so zákonom. Na žiadosť navrhovateľa sťažovateľ vo svojom ďalšom podaní uviedol, že sťažovateľ ako fyzická osoba s ohľadom na kamarátske vzťahy s disciplinárne obvineným s ním nemal nikdy uzatvorenú zmluvu o poskytovaní právnej pomoci a zároveň predložil doklad o zaplatení sumy 60 000 Sk disciplinárne obvinenému za prípravu prevodu obchodného podielu v inej spoločnosti, ku ktorému však nedošlo, peniaze však neboli vrátené. Navrhovateľ s ohľadom na tieto skutočnosti videl v postupe disciplinárne obvineného predovšetkým porušenie povinnosti mlčanlivosti ako aj porušenie dobrých mravov a etického kódexu.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vydareniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že plnomocenstvo zo dňa 14. 9. 2004 udelené spoločnosťou A. B. slúžilo k jedinému účelu, a to k prevzatiu živnostenského listu. Disciplinárne obvinený poprel, aby sťažovateľa niekedy zastupoval ako aj to, aby preňho niekedy pripravoval zmluvu o právnej pomoci, sumu 60 000 Sk, ktorú od sťažovateľa prevzal za prípravu podkladov na prevod obchodného podielu, sťažovateľovi vrátil. Disciplinárne obvinený priznal, že na sťažovateľa ako právny zástupca spoločnosti G. H. podal viacero trestných oznámení, avšak rozhodne nie ako jeho bývalý právny zástupca, ktorým nikdy nebol.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený zotrval na svojich vyjadreniach a zdôraznil, že sťažovateľa nikdy nezastupoval, nemali medzi sebou ani medzi obchodnými spoločnosťami uzatvorenú žiadnu zmluvu a ich vzájomné vzťahy boli na kamarátskej úrovni.

Sťažovateľ vo svojej výpovedi v odpovediach na doplňujúce otázky uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by sa disciplinárne obvinený v súvislosti s právnymi službami, ktoré poskytoval jemu alebo spoločnosti A. B., mohol dozvedieť informácie, ktoré následne použil v trestných oznámeniach, resp. v podaniach na daňový úrad a okrem spomínanej pomoci disciplinárne obvineného pri prevode obchodného podielu v inej spoločnosti si sťažovateľ nevedel spomenúť na iné úkony právnej služby, ktoré mali byť zo strany disciplinárne obvineného poskytnuté. Ďalej taktiež potvrdil, že medzi ním, resp. spoločnosťou A. B. a disciplinárne obvineným okrem plnomocenstva zo dňa 14. 9. 2004, ktoré bolo vypovedané v januári 2006, nebola uzatvorená žiadna zmluva ani udelené žiadne iné plnomocenstvo ako aj to, že suma 60 000 Sk bol vrátená, rozpory vo svojich predchádzajúcich tvrdeniach nevedel vysvetliť.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že pokiaľ má existovať právny vzťah medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným a z neho vyplývajúce nároky (či už pôjde o nároky zo zmluvy o práv-

nej pomoci, plnej moci a pod.), musí byť tento jednoznačne preukázaný, či už konkrétnou zmluvou alebo plnou mocou. Zmluva medzi advokátom a klientom môže byť aj v ústnej forme, ale ani táto zmluva sa nepreukázala, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj sťažovateľ.

Po preskúmaní obsahu sťažnostného spisu sa zistilo, že jedno z trestných konaní proti sťažovateľovi, v ktorých mal byť činný aj disciplinárne obvinený, bolo začaté na základe podnetu prokurátora, nie disciplinárne obvineného, ďalšie trestné konania, na ktoré poukazoval sťažovateľ, ani neboli obsahom sťažnostného spisu, preto nebolo možné hodnoverným spôsobom zistiť, či disciplinárne obvinený bol ako advokát alebo konateľ svoje spoločnosti, oznamovateľom predmetného trestného činu.

V pôsobnosti disciplinárneho senátu nie je posudzovať a rozhodovať také veci, ktoré sú založené na prípadne kamarátskych vzťahoch alebo iných spoločenských vzťahoch, ktoré nemajú povahu právnych vzťahov. Disciplinárny senát ďalej uviedol, že podanie trestného oznámenia v zastúpení klienta, alebo v súlade s jeho pokynom nie je porušením advokátskej povinnosti. Zákon o advokácií neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by prípadne advokát nemal právo podať na inú osobu trestné oznámenie.

Skutočnosť, že disciplinárne obvinený ako bývalý právny zástupca sťažovateľa podával trestné oznámenia alebo oznámenia daňovému úradu nebola jednoznačne preukázaná, predovšetkým nebolo preukázané, aby disciplinárne obvinený zastupoval sťažovateľa ako fyzickú osobu. Pokiaľ ide o zastúpenie spoločnosti A. B., toto je zrejmé z plnomocenstva zo dňa 14. 9. 2004, avšak sťažovateľ sám uviedol, že disciplinárne obvinený nezneužil žiadnu informáciu resp. skutočnosť v podaných oznámeniach, o ktorej sa mal dozvedieť pri jej zastúpení, preto táto skutočnosť nemôže sama o sebe založiť záver, že konanie disciplinárne obvineného je v rozpore s § 18 ods. 1, 2, 3 a § 23 ods. 1 zákona o advokácii.

Navyše, o prípadných obchodnoprávnych, občianskoprávnych nárokoch sťažovateľa voči disciplinárne obvinenému môže rozhodnúť len súd v občianskom súdnom konaní, príp. orgány činné v trestnom konaní.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto disciplinárny senát oslobodil podľa § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože nebolo preukázané, že skutok sa stal.

48.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vôbec neinformuje klienta o tom, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci, ani klientovi nepošle súdne rozhodnutia, ktoré mu boli konajúcim súdom ako právnemu zástupcovi doručené, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011, ***sp. zn. DS III. 113/10:2074/2010***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011, sp. zn. DS III. 113/10:2074/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa v právnej veci vedenej na okresnom súde sťažovateľa v priebehu súdneho konania vôbec neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní veci a zároveň mu ne-

odoslal rozsudky okresného súdu a krajského súdu, ktoré mu boli konajúcim súdom ako právnemu zástupcovi v priebehu konania doručované.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo dostačujúce,

upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia pre závažné porušenie povinnosti podľa § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

Disciplinárne obvinený na pojednávaní dňa 25. 2. 2011 priznal pochybenie v celom rozsahu a svoje opomenutie úprimne oľutoval.

Disciplinárne senát vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a výsluchom disciplinárne obvineného a zástupcu navrhovateľa a na základe vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený advokát bol právnym zástupcom sťažovateľa. Sťažovateľ požiadal disciplinárne obvineného listom doručeným advokátovi 30. 5. 2010 o zaslanie rozsudkov okresného súdu a krajského súdu, ktoré mu disciplinárne obvinený zaslal listom zo dňa 1. 6. 2010.

Disciplinárne obvinený v odpovedi zo dňa 13. 9. 2010 k žiadosti o vyjadrenie k sťažnosti poukázal na to, že sťažovateľ bol vždy riadne predvolávaný na pojednávania, na ktoré sa vždy ospravedlnil, a to vrátane pojednávanie, na ktoré sa dostavili kľúčoví svedkovia, pričom sťažovateľ disciplinárne obvineného ani raz nekontaktoval, ani iným spôsobom neprejavil záujem o priebeh sporu a ani o jeho výsledok. V liste taktiež priznal, že predmetné rozsudky zaslal sťažovateľovi až na jeho výzvu, a to dňa 1. 6. 2010.

Disciplinárny senát vyhodnotil skutkový stav a právne ho posúdil tak, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, preto disciplinárne obvineného uznal za vinného z disciplinárneho previnenia z dôvodu závažného porušenia povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že disciplinárne obvinený zaslal rozsudky okresného súdu a krajského súdu až na základe žiadosti sťažovateľa dňa 1. 6. 2010, t. j. po viac ako 8 mesiacoch od dňa právoplatnosti rozsudku krajského súdu. Naopak, vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo, že by disciplinárne obvinený riadne a včas písomne informoval klienta ako postupuje pri vybavovaní veci a že by zaslal klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývali práva a povinnosti, pričom sa s klientom písomne nedohodol inak. Túto skutočnosť napokon priznal aj sám disciplinárne obvinený na pojednávaní disciplinárneho senátu a svoje pochybenie úprimne oľutoval. Zároveň však treba poukázať na to, že disciplinárne obvinený vo vzťahu ku klientovi nekládol dôraz na včasnosť jeho informovania, avšak pri uplatnení svojich nárokov (trovy právneho zastúpenia), konal pomerne promptne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát zohľadnil osobu disciplinárne obvineného, ktorý sa podľa záznamov vedených komorou doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia, svoj skutok úprimne oľutoval a preto upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácií a zároveň v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii uložil disciplinárne obvinenému povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania.

49.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po svojom ustanovení súdom za právneho zástupcu klienta riadne neinformuje klienta o priebehu súdneho konania, predovšetkým o svojom ustanovení za právneho zástupcu a o zastavení konania súdom, pričom klientovi uznesenie súdu, ktorým bolo konanie zastavené vôbec nedoručí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 25. augusta 2011, ***sp. zn. DS III.-53/11:4502/2010***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 25. augusta 2011, sp. zn. DS III.-53/11:4502/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku účinného v čase spáchania skutku (zo dňa 16. 6. 2007,

tým, že

ako súdom ustanovený právny zástupca podľa uznesenia súdu zo dňa 18. 7. 2008 pre konanie v správnom súdnictve svojho klienta riadne neinformoval o priebehu súdneho konania, najmä o svojom ustanovení, ale predovšetkým o zastavení konania súdom, pričom klientovi uznesenie súdu, ktorým bolo konanie zastavené vôbec nedoručil,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **317 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému začalo na základe návrhu predsedu revíznej komisie zo dňa 1. 6. 2011.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený neinformoval klienta o prevzatí zastúpenia a o priebehu konania, čím táto jeho pasivita mala poškodiť klienta najmä tým, že mu neoznámil termín pojednávania, a preto sa na ňom nemohol klient zúčastniť a ani mu nezaslal rozhodnutie súdu, ktorým sa na tomto pojednávaní konanie zastavilo a po márnom uplynutí odvolacej lehoty aj právoplatne skončilo.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril v písomnom podaní, v ktorom poukázal na skutočnosť, že sťažovateľovi bol ako právny zástupca ustanovený v období, kedy musel na základe požiadavky iného klienta náhle odcestovať do zahraničia na dlhšiu dobu, pričom stihol len ústne požiadať svoju kolegyňu o subsidiárne zastupovanie v predmetnej veci s tým, že jej spisovú dokumentáciu odovzdá neskôr. Spisovú dokumentáciu sa však disciplinárne obvinenému nepodarilo doručiť zastupujúcemu advokátovi a na základe tejto nevedomosti disciplinárne obvinený nemohol vyrozumieť iného kolegu o pojednávaní, aby sťažovateľa zastupoval. Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený priznal svoje pochybenie a zároveň ho oľutoval.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárny senát uzavrel, že v predmetnej veci nie je sporné, že disciplinárne obvinený bol sťažovateľovi ustanovený súdom ako právny zástupca a že zanedbal svoju povinnosť riadne a včas informovať klienta ako postupuje pri vybavovaní veci.

Disciplinárne obvinený na svoju obhajobu uviedol, že mal naštudovaný spisový materiál a z jeho strany bol záujem pomôcť osobe, ktorej bol súdom ustanovený ako právny zástupca a zároveň dodal, že ani sťažovateľ sa ho nesnažil kontaktovať, a to ani v čase doručenia rozhodnutia súdu o zastavení konania. Na druhej strane priznal spáchanie skutku s tým, že nešlo o úmyselné porušenie povinnosti.

Disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní prihliadal i na skutočnosť, že v konaní, v ktorom bol sťažovateľovi disciplinárne obvinený ustanovený súdom si tento neuplatnil náhradu trov konania vo vzťahu k súdu, čo disciplinárny senát vyhodnotil tak, že disciplinárne obvinený nepreferoval svoj osobný záujem na náhrade trov za zastupovanie oproti riadnemu výkonu svojej profesie a zrejme rovnako nedopatrením v konečnom dôsledku náhradu trov zo strany súdu nežiadal.

Pri rozhodovaní senát vychádzal zo znenia § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku účinného v čase spáchania skutku, preto disciplinárne obvinený nemal v tom čase povinnosť posielať klientovi všetky písomnosti, z ktorých mu vyplývajú práva a povinnosti. Táto povinnosť bola totiž zakotvená až Advokátskym poriadkom schváleným konferenciou advokátov dňa 19. 6. 2010. I keď navrhovateľ sa dovolával aj porušenia tejto povinnosti, táto okolnosť nič nezmenila na tom, že predmetným skutkom došlo k porušeniu § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku v znení účinnom v čase spáchania skutku.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na závažnosť previnenia, okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného, jeho osobné a rodinné pomery, prejavenú ľútosť i to, že išlo o prvé disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného a zvolil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške stanovenej na jej dolnej hranici.

50.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nespolupracuje so svojím klientom a súdu nepredloží požadované vyjadrenie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 zákona o advokácii.

2.) Advokát, ktorý nereaguje na výzvu komory vyjadriť sa k sťažnosti klienta, napriek tomu, že túto výzvu riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 7. apríla 2011, ***sp. zn. DS IV.-74/10:2042/2010***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 7. apríla 2011, sp. zn. DS IV.-74/10:2042/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

1.) nespolupracoval so svojím klientom, ktorého zastupoval v konaní o náhradu škody vedenom na okresnom súde a súdu nepredložil požadované vyjadrenie,

2.) na výzvu predsedu revíznej komisie zo 17. 6. 2010, ktorú prevzal dňa 25. 6. 2010, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, takto nespravil ani po urgencii zo dňa 6. 9. 2010 a ani do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania 15. 11. 2010, ale až dňa 27. 1. 2011,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy, t. j. **634 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii v spojení s § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal dňa 15. 11. 2010 disciplinárnej komisii návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril tak, že s ohľadom na jeho pracovnú zaneprázdnenosť nemohol vyhovieť žiadosti sťažovateľa o poskytnutie právnych služieb, a preto mu odporučil iného advokáta a keďže sa s kolegom nevedel dohodnúť tak napokon s ohľadom na jeho vek a zdravotný stav ho sťažovateľ presvedčil, aby mu poskytol právnu pomoc. V rámci poskytovania právnej pomoci sťažovateľovi pre jeho údajnú nespoluprácu sa nemohol disciplinárne obvinený objektívne vyjadriť k tvrdeniam protistrany v konaní vedenom na okresnom súde. S tvrdeniami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti, že s ním nemohol komunikovať nesúhlasí, aj keď bolo pravdou, že od 1. 1. 2010 zmenil sídlo svojej advokátskej kancelárie, o čom však informoval nielen klientov, ale aj všetky inštitúcie. Za nereagovanie na výzvu predsedu revíznej komisie sa v podanom vyjadrení písomne ospravedlnil, pričom uviedol, že tak neurobil preto, že by podceňoval a ignoroval význam a dôvodnosť postupu orgánov komory, avšak s ohľadom na skutočnosť, že advokáciu vykonáva sám, nemá k dispozícii žiadny pomocný personál, je žiaľ pod vážnym časovým tlakom pri organizácii svojho pracovného času a času, ktorý venuje najmä svojej rodine.

Disciplinárne senát vec prejednal na pojednávaní dňa 7. 4. 2011 v neprítomnosti disciplinárne obvineného a na základe vykonaných dôkazov (predovšetkým návrh na začatie disciplinárneho, konania, vyjadrenie disciplinárne obvineného, vyjadrenie sťažovateľa a ďalšie listinné dôkazy) mal za jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil skutkov tak, ako boli popísané v návrhu na začatie disciplinárneho konania a tieto skutky právne kvalifikoval ako disciplinárne previnenie podľa 56 ods. 1 zákona o advokácii s poukazom na porušenie § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia, ako aj na osobu disciplinárne obvineného, ktorý sa doposiaľ nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Na základe uvedeného senát dospel k záveru, že v prípade disciplinárne obvineného v rámci individuálnej prevencie je najvhodnejšie uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii – peňažnej pokuty vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy, t. j. 634 eur a zároveň disciplinárne obvinenému uložil povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

51.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta o vydaní rozsudku v jeho veci, ani klientovi tento rozsudok nezašle, v dôsledku čoho sa klient o vydaní rozsudku dozvie až z predexekučnej výzvy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 21. septembra 2011, ***sp. zn. DS IV.-64/11:219/2011***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 21. septembra 2011, sp. zn. DS IV.-64/11:219/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku **tým, že**

sťažovateľa, ktorého zastupoval v súdnom konaní pred okresným súdom, po doručení rozsudku zo dňa 27. 10. 2010 vydaného v tomto konaní, neinformoval o rozsudku a ani mu ho nezaslal a tento sa o rozsudku dozvedel až z upomienky – predexekučnej výzvy na zaplatenie priznanej sumy z 2. 12. 2010 zaslanej advokátom protistrany,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii v spojení s § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia pre závažné porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že jeho úmyslom nikdy nebolo poškodiť sťažovateľa alebo mu uprieť uplatnenie procesného práva. Napriek tomu uznal nesprávnosť svojho postupu, keď sťažovateľovi osobne neoznámil výsledok sporu a nedoručil predmetný rozsudok okresného súdu, toto svoje konanie oľutoval a prisľúbil, že v budúcnosti sa to už nebude opakovať. Stotožnil sa s právnym názorom revíznej komisie, že sa nemal spoliehať na konanie spoločného zvoleného zástupcu, ale sťažovateľovi rozsudok riadne doručiť a vysvetliť mu, že prípadné podanie odvolania by malo malú nádej na úspech.

Disciplinárny senát na nariadenom pojednávaní dňa 21. 9. 2011 vykonal dokazovanie, a to osobným výsluchom disciplinárne obvineného a prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v disciplinárnom spise. Disciplinárne obvinený k samotnej veci uviedol, že v predmetnej veci zastupoval viac účastníkov, s ktorými komunikoval prostredníctvom zvoleného spoločného zástupcu. Vzhľadom na to, že bolo viac pojednávaní a v snahe, aby sa zbytočne nenavyšovali trovy, bolo dojednané, že sa pojednávaní nezúčastní ako aj z dôvodu, že nemal žiadne nové skutočnosti, ktoré by súdu predložil. Toto jeho konanie bolo konzultované a odsúhlasené klientmi. Po doručení rozsudku telefonicky oboznámil spoločného zástupcu klientov s obsahom rozsudku a dohodli sa aj o ďalšom postupe, z čoho usudzoval, že vo veci nechcú podať odvolanie a toto nepodali ani účastníci, ktorých nezastupoval.

Disciplinárne obvinený opakovane uznal svoje pochybenie pri doručovaní predmetného rozsudku, ale s ohľadom na okolnosti, že mal za to, že všetci klienti boli s výsledkom sporu oboznámení, pracoval na tom, aby sa predišlo exekúcii, príp. aby im bolo umožnené dlh splácať v splátkach. Na záver opätovne oľutoval svoje konanie a poukázal na svoju doterajšiu bezúhonnosť.

Za tohto dôkazného stavu disciplinárny senát prijal právny záver o tom, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona alebo z predpisu komory, spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, majúc za bezpečne preukázané, že konaním závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a) Advokátskeho poriadku.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle

§ 56 ods. 3 zákona o advokácii. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii, a to písomné napomenutie.

52.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý potom, čo mu bol doručený rozsudok odvolacieho súdu, neinformuje klienta o jeho doručení a tvrdí mu, že rozsudok mu doručený nebol, preto urguje jeho doručenie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý po skončení zastupovania nevykoná bezodkladne vyúčtovanie s klientom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 8. januára 2008, ***sp. zn. DS V.-32/07:323-3044/2006***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 8. januára 2008 sp. zn. DS V.-32/07:323-3044/2006 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) a § 11 ods. 3, veta druhá Advokátskeho poriadku,

tým, že

pri zastupovaní klienta v konaní na okresnom súde po tom, čo mu bol doručený rozsudok krajského súdu, klienta o jeho doručení neinformoval a tvrdil mu, že rozsudok doručený nemá a urguje jeho doručenie a po tom, ako skončil zastupovanie klienta v predmetnej veci nevykonal vyúčtovanie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril svojim podaním zo dňa 30. 10. 2007, pričom vo vyjadrení poprel, že by s klientom riadne a včas neprebral všetky jeho veci, teda aj doručenie rozhodnutia. Tvrdenia sťažovateľa považoval za klamlivé a zavádzajúce. Zároveň zaslal komore kópiu vyúčtovania nákladov právneho zastúpenia z 30. 10. 2007.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní (predovšetkým oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä kópiami príjmových bločkov, ktorými sťažovateľ hradil trovy, vyjadrením disciplinárne obvineného, rozhodnutím krajského súdu) dospel k názoru, že disciplinárne obvinený svojim konaním porušil § 18 ods. 1, 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku, ako aj povinnosť uloženú § 11 ods. 3, veta 2. Advokátskeho poriadku a to tým, že neinformo-

val svojho klienta o tom, že mu bol doručený rozsudok krajského súdu, pričom svoje tvrdenie, že klienta informoval, nevie preukázať, nakoľko ako vyplýva z jeho vyjadrenia, bežnou praxou jeho kancelárie je informovanie klienta telefonicky. Z listu zo dňa 30. 10. 2007 taktiež vyplynulo, že až po podaní sťažnosti vykonal vyúčtovanie uvedeného zastúpenia. Tieto okolnosti ako aj ďalšie písomné dôkazy nachádzajúce sa v spise viedli disciplinárny senát k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pri ukladaní trestu v zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát zobral do úvahy postoj disciplinárne obvineného, ako aj tú skutočnosť, že sa jedná o menej závažný charakter porušenej povinnosti. Senát bol toho názoru, že prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za dostatočné.

53.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zálohy napriek žiadosti klienta odmietne vystaviť klientovi o prijatí zálohy príjmový doklad a po prevzatí zastupovania vo veci obhajoby klienta zostáva vo veci nečinný, nepodá žiadosť na prepustenie z väzby, pričom klientovi tvrdí, že ju podal, nezúčastňuje sa na procesných úkonoch, nereaguje na žiadosť klienta o osobné stretnutie a o vyúčtovanie prevzatej zálohy ani na výzvu komory na vyjadrenie sa k veci klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 21. mája 2008, ***sp. zn. DS V.-52/07:2089/2007***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 21. mája 2008 sp. zn. DS V.-52/07:2089/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii

tým, že

pri zastupovaní klienta na základe plnej moci od 17. 10. 2006 do 23. 2. 2007 obhajoval klienta, ktorý mu poskytol zálohu v sume 70 000 Sk (2 323,57 eur) (50 000 Sk + 20 000 Sk), pričom doklad o vyplatení týchto záloh odmietol vydať aj po viacnásobných požiadavkách matky klienta, čo odôvodnil tým, že stačí iba podpis na spise, ktorý dokazuje vyplatenie zálohy; klient nebol s jeho obhajobou spokojný, tak mu 23. 2. 2007 vypovedal plnú moc, lebo nepodal ani žiadosť na prepustenie z väzby, pričom tvrdil, že táto je podaná, nezúčastňoval sa na výsluchoch, ktoré boli dôležité pre jeho obhajobu, po prepustení klienta z väzby na žiadosti klienta o osobné stretnutie a písomný styk nereagoval a doručené zásielky v určenej lehote nepreberal; jeho bývalý klient sa dožadoval aj vyúčtovania prebratej zálohy, čo ostalo bez odozvy; komora sa taktiež snažila kontaktovať advokáta, avšak bezúspešne,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vykonal vo veci pojednávanie dňa 21. 5. 2008, na ktorom sa disciplinárne obvinený nezúčastnil. Ako vyplýva zo spisového materiálu tvoriacim disciplinárny spis bolo evidentné, že tak na výzvy sťažovateľa ako ani na výzvy členov revíznej komisie, disciplinárne obvinený nereagoval a nezaujal v tejto veci stanovisko.

Po takomto postoji disciplinárne obvineného k veci mal disciplinárny senát za to, že sťažovateľ nemal dôvod tvrdiť nepravdu a dospel k názoru, že zo strany disciplinárne obvineného došlo k disciplinárnemu previneniu v zmysle § 56 ods. 1 a § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Čo sa týka výšky uloženého trestu s poukazom na mieru zavinenia disciplinárne obvineného, bol disciplinárny senát toho názoru, že uložený trest peňažnej pokuty na spodnej hranici je dostačujúci. Zároveň disciplinárne obvineného zaviazal na úhradu trov konania v zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

54.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neoznámi klientovi termín odvolacieho pojednávania ani neinformuje klienta o doručení rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom o jeho doručení sa klient dozvie až na základe telefonického dopytu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 20. januára 2009, ***sp. zn. DS V.-85/08:2732/2008***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 20. januára 2009, sp. zn. DS V.-85/08:2732/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako právny zástupca klienta v konaní vedenom na krajskom súde mu neoznámil termín odvolacieho pojednávania, ktoré bolo určené na 11. 2. 2008, ani mu nezaslal rozhodnutie krajského súdu vynesené na pojednávaní a rozsudok z pojednávania, ktorý mu bol doručený, a klient sa doručení dozvedel až 16. 5. 2008 na základe svojho telefonického dopytu v advokátskej kancelárii.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal vyvodenia disciplinárne zodpovednosti disciplinárne obvineného pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že zastúpenie klienta prevzal po lehote podania odvolania a odvolanie podané predchádzajúcim advokátom iba upresnil a poukázal na nedostatky v konaní pred súdom prvého stupňa v snahe docieliť jeho zmenu. V čase prevzatia zastúpenia sa dohodli prostredníctvom syna klienta na telefonickej komunikácii prostredníctvom neho. Vo vzťahu k neoznámeniu termín pojednávania klientovi poukázal na okolnosť, že klienta mal predvolať predmetný súd. V tejto veci mal za to, že si splnil svoje povinnosti, tak ako to má na mysli zákon o advokácii. Vo vzťahu k porušeniu povinnosti nedoručenia rozhodnutia namietal taktiež, že toto malo byť doručené do vlastných

rúk klientovi zo strany súdu. Zároveň na svoju obhajobu uviedol, že v čase doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu bol práceneschopný, preto nedošlo k doručeniu uvedeného rozhodnutia.

Na pojednávaní dňa 20. 1. 2009 zotrval na svojich tvrdeniach a pozmenil svoje vyjadrenie v tom zmysle, že v čase doručenia rozhodnutia zo strany krajského súdu jeho advokátskej kancelárii vo veci sťažovateľa bol na liečení a sekretárka si myslela, že rozsudok zo strany súdu bol doručovaný aj klientovi a preto mu tento nezaslala. Ďalej uviedol, že nemá žiadnu písomnosť vo forme úradného záznamu, ktorá by preukazovala, že telefonicky oznámil klientovi termín pojednávania a taktiež nemá spísanú ani dohodu s klientom, že jeho informovanie o veci bude prebiehať prostredníctvom telefonických hovorov.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát dospel k záveru, že zo strany disciplinárne obvineného došlo k porušeniu stavovských predpisov tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Nestotožnil sa s obranou disciplinárne obvineného, či už v tom smere, že bola dohoda o telefonickom informovaní klienta z dôvodu absencie písomnej dohody na takýto spôsob informácie ako ani v tom smere, že súd mal jeho klientovi doručiť rozhodnutie z odvolacieho konania. Čo sa týka výmery uloženého trestu, tento uložil disciplinárny senát s poukazom na mieru zavinenia a závažnosť následkov z tohto porušenia predpisov zo strany disciplinárne obvineného, pričom upustenie od disciplinárneho opatrenia považoval senát za dostačujúce. Zároveň disciplinárne obvineného zaviazal na úhradu trov konania v zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

55.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý neinformuje klienta o uzatvorení mimosúdnej dohody s protistranou a o ukončení exekučného konania, nezašle mu s tým súvisiace písomnosti a následne zašle klientovi neúplné vyúčtovanie odmeny za právne zastupovanie, z ktorého nie je zrejmé, o akú odmenu ide (tarifnú alebo zmluvnú) ani za čo presne bola účtovaná, pričom z prijatej sumy od protistrany si bez súhlasu klienta započíta svoju pohľadávku na odmenu za právne zastupovanie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.), § 10 a § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát má nárok na sumu klientovi prisúdenej náhrady trov konania (§ 149 ods. 1 OSP) a na jej započítanie na odmenu advokáta iba vtedy, ak sa na tom s klientom písomne dohodol.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 22. septembra 2009, ***sp. zn. DS V.-55/09:3378/2008***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 22. septembra 2009, sp. zn. DS V.-55/09:3378/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.), § 10 a § 11 ods. 3, veta druhá Advokátskeho poriadku

tým, že

ako zástupca klienta nezabezpečil, aby klientovi doručil originál uzavretej mimo súdnej dohody s jeho zamestnávateľom, neinformoval klienta o zastavení exekučného konania a vzniknutej povinnosti zaplatiť náhradu trov exekučného konania vo výške 337 Sk (11,18 eur), pri vyúčtovaní odmeny za právne zastupovanie nepostupoval transparentne, lebo z vyúčtovania z 1. 6. 2007 nie je zrejmé, či ide o odmenu za zastupovanie v súdnom konaní pred okresným súdom a pred krajským súdom, alebo o zastupovanie pri uplatnení peňažných nárokov a uzatvorením mimo

súdnej dohody, pričom z vyúčtovania nie je zrejmé o akú odmenu ide, či tarifnú alebo zmluvnú, od zamestnávateľa klienta prijal sumu 86 360 Sk (2 866,63 eur) a trovy právneho zastúpenia vo výške 6 969 Sk (231,33 eur), ktoré mal poukázať v plnej výške klientovi ako navrhovateľovi, pričom si bez súhlasu klienta z prijatej sumy odpočítal sumu 13 360 Sk (443,47 eur), ktoré si započítal na svoju pohľadávku a taktiež klientovi nevyúčtoval priznané trovy súdneho konania.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k veci vyjadril svojím podaním zo dňa 27. 3. 2009, v ktorom však len všeobecne popísal okolnosti zastupovania v predmetnej pracovnoprávnej veci. Na pojednávaní disciplinárneho senátu sa k veci vyjadril v tom smere, že s klientom bol dohodnutý ústne, prostredníctvom telefónu, že pokiaľ dopadne dobre jeho záležitosť, jeho odmena bude 20 % z vymoženej sumy a z toho dôvodu si odrátal z prijatých peňazí sumu 13 360 Sk ako zmluvnú odmenu, ktorú však po podaní návrhu na disciplinárne konanie poštovou poukážkou sťažovateľovi vrátil, o čom predložil doklad. K ďalším bodom návrhu uviedol, že na základe dohovoru s klientom komunikovali prostredníctvom jeho otca a to telefonicky alebo e-mailom, nakoľko sťažovateľ sa v rozhodnom období nachádzal v inom meste, kde sa snažil získať zamestnanie. Jeho sťažnosť na svoju osobu si vysvetľoval tým, že došlo k narušeniu vzájomnej dôvery medzi nimi po tom, čo odmietol prevzatie zastupovania v jeho inej veci z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti.

Senát sa oboznámil s ďalšími písomnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise súvisiacimi so zastúpením sťažovateľa a dospel k tomu názoru, že návrh bol podaný dôvodne, s čím korešpondovala aj výpoveď disciplinárne obvineného ako aj listinnými dôkazmi tvoriacimi spis.

Čo sa týka výmery uloženého trestu, tento ukladal senát s poukazom na mieru zavinenia a závažnosť následkov z tohto porušenia predpisov zo strany disciplinárne obvineného a odstránenie škodlivých následkov jeho konania tým, že pred pojednávaním zaslal sťažovateľovi predmetné trovy konania a upustenie od disciplinárneho opatrenia považoval senát za dostačujúce.

56.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje a neodpovedá klientovi na jeho list, ktorým ho vyzval vyjadriť sa, či nárok na náhradu škody uplatnený voči nemu klientom uznáva alebo nie, a to napriek tomu, že advokát ústne prisľúbi uplatniť tento nárok v poisťovni, čo neurobí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, ***sp. zn. DS V.-105/09: 1728/2009***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-105/09: 1728/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii

tým, že

ako právny zástupca klienta, ktorého zastupoval v súdnych sporoch, nereagoval a neodpovedal klientovi – sťažovateľovi na jeho list zo dňa 18. 12. 2008, či nárok na náhradu škody uplatnenú voči nemu klientom uznáva alebo nie, a to napriek tomu, že ústne prisľúbil uplatniť tento nárok v poisťovni, čo neurobil, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**.

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 20. 11. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení tohto návrhu navrhovateľ uviedol, že komora prešetrila sťažnosť klienta disciplinárne obvineného, pričom bolo zistené, že disciplinárne obvinený zastupoval tohto klienta v dvoch súdnych konaniach. V jednom z týchto konaní, v ktorom bol sťažovateľ žalobcom, disciplinárne obvinený prevzal dňa 17. 5. 2007 rozsudok, neinformoval o jeho prevzatí klienta, zmeškal lehotu na podanie odvolania a nepodal ani odvolanie proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá žiadosť o odpustenie lehoty na podanie odvolania, pričom o týchto skutočnostiach sa sťažovateľ dozvedel až 20. 8. 2008, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie.

Z týchto dôvodov sťažovateľ doručil disciplinárne obvinenému výzvu na náhradu škody, pričom disciplinárne obvinený prisľúbil predložiť poisťovni žiadosť na preplatenie nároku, avšak napriek tomu tak neurobil.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania a vo výpovedí na pojednávaní dňa 15. 11. 2010 nespochybnil skutočnosť, že o prevzatí rozsudku neinformoval klienta, že zmeškal lehotu na podanie odvolania a následne nepodal odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o odpustenie lehoty. Ďalej uviedol, že klient vedel o nepodaní odvolania proti uzneseniu o zmeškaní lehoty, pričom sa dohodli, že nárok na náhradu škody uplatní voči poisťovni, ale keďže nesúhlasil s výškou škody, ktorú si klient uplatnil, požiadal ho úpravu tohto nároku a za týmto účelom sa snažil dohodnúť si termín vzájomného stretnutia. Na záver disciplinárne obvinený uviedol, že mu je ľúto, že na ďalšie výzvy klienta nereagoval a prisľúbil, že sa v budúcnosti vyvaruje vzniku podobných situácií.

Na disciplinárnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok – konateľ sťažovateľa, ktorý uviedol, že disciplinárne obvineného videl naposledy pred rokom a o právoplatnom skončení veci sa dozvedel až na základe exekúcie. Ďalej potvrdil, že keď sa mu nakoniec podarilo spojiť s disciplinárne obvineným, disciplinárne obvinený tento svoj postup oľutoval a snažil sa podniknúť ďalšie právne kroky, ktoré však neboli úspešné.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený tým, že na vzniknutú situáciu nereagoval adekvátne, nedôsledne postupoval pri presadzovaní práv a oprávnených záujmov jeho klienta, keď nevyužil dôsledne všetky právne prostriedky, dopustil sa zavineného porušenia povinnosti advokáta podľa § 56 ods. 1 a § 18 ods. 1, 2 zákona o advokácii.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliadol disciplinárny senát na závažnosť previnenia, okolnosti za ktorých bolo spáchané ako aj na osobu disciplinárne obvineného, ktorý si vzhľadom k svojmu postoju k prejednávanej veci uvedomil nesprávnosť svojho konania a je predpoklad, že sa v budúcnosti vyvaruje konania v rozpore s predpismi slovenskej advokácie.

57.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený právny zástupca je vo veci nečinný, v dôsledku čoho neinformuje klienta o svojom ustanovení ako právneho zástupcu, v priebehu súdneho konania ani jedenkrát nekontaktuje klienta za účelom vyžiadania si pokynov od klienta ohľadom ďalšieho postupu vo veci a po skončení konania svojho klienta neinformuje o výsledku konania v lehote viac ako jeden rok od právoplatného skončenia súdneho konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1,2 a 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, ***sp. zn. DS V.-65/10:1951/2010***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-65/10:1951/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii

tým, že

konal v rozpore so záujmom svojho klienta, pretože

- ho neinformoval o svojom ustanovení ako právneho zástupcu súdom v súdnom konaní,
- od ustanovenia do právoplatného skončenia súdneho konania ani jedenkrát nekontaktoval svojho klienta a nežiadal ho o pokyny, ako postupovať v tejto právnej veci v súdnom konaní,
- v predmetnom súdnom konaní bol nečinný,
- po skončení konania svojho klienta neinformoval o výsledku konania v lehote viac ako jeden rok od právoplatného skončenia súdneho konania,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**.

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe podnetu sťažovateľa – klienta disciplinárne obvineného advokáta navrhovateľ podal dňa 18. 10. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania a vo výpovedí na pojednávaní dňa 26. 1. 2011 potvrdil, že po rozhodnutí súdu o ustanovení za právneho zástupcu nevykonal žiaden úkon právnej pomoci. Klienta očakával vo svojej advokátskej kancelárii, keďže to bol on, kto potreboval právnu pomoc, preto nepovažoval za potrebné klienta kontaktovať. Ďalej uviedol, že v súdnom konaní nevykonal žiaden úkon, pretože to nepovažoval za účelné, na pojednávaní sa nezúčastnil pre zdravotné problémy, pričom o tom neupovedomil súd ani klienta. Taktiež nepodal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pretože sa stotožnil s týmto rozhodnutím. O predmetnom rozhodnutí a stave vo veci klienta informoval, až keď ho náhodne navštívil v advokátskej kancelárii. Na záver dodal, že si nie je vedomý porušenia svojich povinností advokáta.

Disciplinárny senát vec prejednal a dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený po svojom ustanovení za právneho zástupcu v predmetnej právnej veci nereagoval adekvátne na vzniknutú právnu situáciu. Postupoval v rozpore so svojimi povinnosťami, keď nekontaktoval svojho klienta, neprerokoval s ním danú vec a nežiadal pokyny, ako

vo veci ďalej pokračovať. Nepostupoval vo veci s odbornou starostlivosťou, keďže za odbornú starostlivosť nemožno považovať nečinnosť advokáta. V konečnom dôsledku jeho pasivita spôsobila, že jeho konanie je potrebné považovať za také, ktoré je svojím charakterom spôsobilé znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného zo skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania v súlade s § 56 ods. 1 a § 18 ods. 1, 2, 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii.

Disciplinárny senát sa ďalej zaoberal aj skutočnosťou, ktorá nebola obsiahnutá v návrhu na začatie disciplinárneho konania, totiž, či bolo povinnosťou disciplinárne obvineného advokáta podať v danej veci odvolanie, pričom dospel k záveru, že jeho povinnosťou bolo výlučne vysvetliť klientovi právny stav veci, nie však reagovať na rozhodnutie súdu odvolaním, na podanie ktorého nebol právny dôvod.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliadol disciplinárne senát aj na skutočnosť, že disciplinárne obvinený si bol vzhľadom k svojmu postoju k prejednávanej veci vedomý nesprávnosti svojho konania a je predpoklad, že sa v budúcnosti vyvaruje konania v rozpore s predpismi slovenskej advokácii.

58.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme od klienta viaceré úhrady za právne služby v hotovosti, avšak klientovi vystaví jediný príjmový doklad na všetky úhrady, a to až po ukončení zastupovania na žiadosť klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosť mu uloženú v čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK zo dňa 11. 3. 2005, podľa ktorého je advokát povinný odovzdať platiacej osobe príjmový doklad o každej prijatej platbe v hotovosti.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 26. januára 2011, ***sp. zn. DS V.-75/10:2998/2010***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 26. januára 2011, sp. zn. DS V.-75/10:2998/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK zo dňa 11. 3. 2005 **tým, že**

1.) prevzal ešte v roku 2008 zastupovanie sťažovateľa vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a so sťažovateľom ako klientom uzavrel dohodu o právnom zastúpení, súčasťou ktorej bola dohoda o trovách právneho zastúpenia, úkonoch právnej pomoci, cene za úkon právnej pomoci a na spôsobe úhrady, ktorá sa mala realizovať vždy po vykonaní úkonu,

2.) v priebehu roka 2010 realizoval v prospech sťažovateľa viacero úkonov právnej pomoci postupne, prevzal aj úhradu avšak sťažovateľovi ako klientovi vystavil jediný príjmový doklad na 700 eur na všetky prijaté platby od sťažovateľa, a to až v dobe, kedy mu tento vypovedal plnú moc a požadoval potvrdenie o úhradách za poskytnutie právnych služieb.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo dostačujúce,

upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Disciplinárne obvinený advokát bol dňa 26. 1. 2011 disciplinárnym senátom uznaný za vinného, že prevzal ešte v roku 2008 zastupovanie sťažovateľa, vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a so sťažovateľom ako klientom uzavrel dohodu o právnom zastúpení, súčasťou ktorej bola dohoda o trovách právneho zastúpenia, úkonoch právnej pomoci, cene za úkon právnej pomoci a spôsob úhrady, ktorá sa mala realizovať vždy po vykonaní úkonu. V priebehu roka 2010 realizoval v prospech sťažovateľa viacero úkonov právnej pomoci postupne, prevzal aj úhradu, avšak sťažovateľovi ako klientovi vystavil jediný príjmový doklad na 700 eur, na všetky prijaté platby od sťažovateľa a to až v dobe, kedy mu tento vypovedal plnú moc a požadoval potvrdenie o úhradách za poskytnutie právnych služieb.

59.

ROZHODNUTIE

1.) Postup advokáta, ktorý po vypovedaní plnomocenstva klientovi navrhne súdu zmenu žaloby, resp. na pristúpenie ďalšieho účastníka na strane odporcu, aj keď toto podanie nesprávne označí ako „žaloba", nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože takýto úkon je neodkladným úkonom, ktorý je v súlade s § 22 ods. 5 zákona o advokácii advokát povinný vykonať aj po ukončení zastupovania, pokiaľ klient nevykoná iné opatrenie alebo mu neoznámi, že netrvá na splnení tejto povinnosti.

2.) Advokát je oprávnený v súlade s § 14 ods. 8 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb v platnom znení vyúčtovať klientovi odmenu aj za iné úkony právnej služby než tie, ktoré sú výslovne uvedené v § 14 ods. 1 až 3 tejto vyhlášky.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 26. januára 2011, ***sp. zn. DS V.-35/08:3862/2007***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 26. januára 2011, sp. zn. DS V.-35/08:3862/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako advokát prevzal zastúpenie klienta splnomocnením na podanie žaloby proti Slovenskej republike z titulu náhrady škody, následne vypovedal plnú moc ústne dňa 16. 2. 2007 a písomne dňa 19. 2. 2007, bez splnomocnenia podal žalobu proti SR a to dňa 21. 2. 2007 a napriek tomu, že nebol splnomocnený, zaslal klientovi dňa 25. 3. 2008 výpoveď a 18. 11. 2007 a 9. 12. 2007 vystavil klientovi faktúry, v ktorých fakturoval úkon preštudovanie spisu, ktorý podľa. § 14, ods. 1, 2 Advokátskej tarify nie je úkonom,
pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal dňa 29. 05. 2008 na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V pôvodnom konaní bol disciplinárne obvinený rozhodnutím V. disciplinárneho senátu zo dňa 20. 1. 2009, sp. zn. DS V.-35/08: 3862/2007 uznaný vinným z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bol uložená peňažná pokuta vo výške 3-násobku minimálnej mzdy, t. j. 886,27 eur.

Na základe odvolania disciplinárne obvineného bolo pôvodné rozhodnutie rozhodnutím predsedníctva SAK zo dňa 20. 4. 2009, sp. zn. P-19/09:3862/2007 zrušené z dôvodu § 35 písm. c.) Disciplinárneho poriadku a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie s tým, že v tomto konaní bude potrebné vykonať dokazovanie obsahom spisu, najmä presne zistiť, kedy došlo k rozhodným skutočnostiam a prípadne vypočuť aj samotného sťažovateľa k obsahu jeho sťažnosti.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu bol vypočutý sťažovateľ, ktorý zotrval na svojich tvrdeniach, avšak neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by potvrdzovali protiprávne konania disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinený vo svojej výpovedí na pojednávaní disciplinárneho senátu poprel akékoľvek svoje protiprávne konanie a podrobne sa vyjadril k okolnostiam poskytovania právnej pomoci sťažovateľovi a k dôvodom ukončenia ich spolupráce.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k záveru, že disciplinárne obvinený sa nedopustil disciplinárneho konania podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, a to z nasledujúcich dôvodov:

V konaní bolo preukázané, že disciplinárne obvinený prevzal zastupovanie sťažovateľa dňa 26. 5. 2006 a žalobu v predmetnej veci podal 5. 6. 2006, teda v čase, keď mal riadne podpísanú, platnú a účinnú plnú moc na také konanie. Ďalej bolo zistené, že disciplinárne obvinený skutočne vypovedal sťažovateľovi plnú moc ústne dňa 16. 2. 2007 a následne aj písomne 19. 2. 2007.

Disciplinárne obvinený podal síce dňa 21. 2. 2007 na súd podanie, ktoré zjavne nesprávne označil ako „žaloba", pričom v skutočnosti išlo o návrh na zmenu, resp. doplnenie účastníka na strane odporcu. Tento postup disciplinárne obvineného bol v súlade s § 22 ods. 5 zákona o advokácii, pretože práve jeho možnou nečinnosťou po skončení zastupovania, mohli byť ohrozené nároky sťažovateľa nesprávnym postupom disciplinárne obvineného v čase podávania žaloby. Tvrdenie, že disciplinárne obvinený podal žalobu v predmetnej veci dňa 21. 2. 2007 bez splnomocnenia nebolo preto pravdivé.

V konaní bolo ďalej preukázané, že disciplinárne obvinený vystavil sťažovateľovi skutočne dve faktúry, v ktorých mu fakturoval úkony – preštudovanie spisu.

V súvislosti s obvinením z neoprávnenej fakturácie disciplinárny senát uviedol, že disciplinárne obvinený postupoval správne, keď klientovi fakturoval úkon preštudovanie spisu, pretože keďže išlo o úkon z 18. 10. 2005 nemohla byť použitá vyhláška č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb z 18. 3. 2002, ale na daný úkon sa vzťahovala vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb, ktorá v zmysle § 14 ods. 5 (dnes § 14 ods. 8) umožňuje účtovať aj iné úkony právnej služby než výslovne uvedené v § 14 ods. 1 až 3 tejto vyhlášky.

Preštudovanie spisu, ako úkon nazval disciplinárne obvinený advokát, je v skutočnosti „nazeranie do spisov", v zmysle príslušného ustanovenia Trestného poriadku. Ide o dôležitý úkon trestného konania, bez ktorého nie je možné prijať taktiku účinnej obhajoby.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody preto disciplinárny senát disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil.

60.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený obhajca klienta, ktorý je vo väzbe, klienta bez zbytočného odkladu po ustanovení za obhajcu vo väzbe nenavštívi, nekontaktuje klienta ani písomne a nepožiada o prepustenie svojho klienta z väzby na slobodu, dopúšťa sa disciplinár-

neho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 12. novembra 2009, ***sp. zn. DS VI.-53/07:2292/2007***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 12. novembra 2009, sp. zn. DS VI.-53/07:2292/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii

tým, že

ako ustanovený obhajca sťažovateľa, ktorý bol vo väzbe, po dobu 4 mesiacov trvania väzby sa neskontaktoval ani písomne, ani osobne s obvineným a ani nepožiadal o prepustenie svojho klienta z väzby na slobodu, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **295,50 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,50 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 4. decembra 20008, sp. zn. P 4/08:2292/2007 bolo pôvodné rozhodnutie disciplinárneho senátu zrušené a vec vrátená disciplinárnemu senátu na nové konanie a rozhodnutie z dôvodu potreby doplnenia dokazovania vo veci. Odvolací orgán uložil disciplinárnemu senátu povinnosť doplniť dokazovanie za účelom zistenia celého postupu a priebehu ustanovenia disciplinárne obvineného za obhajcu v tejto trestnej veci až po zánik takéhoto ustanovenia, predovšetkým zistenia, kedy sa disciplinárne obvinený skutočne dozvedel o svojom ustanovení za obhajcu, teda, či to bolo 16. 4. 2007 alebo až 1. 6. 2007, ako tvrdil disciplinárne obvinený a s ohľadom na to prehodnotiť dôvodnosť návrhu na začatie disciplinárneho konania. Odvolací orgán taktiež nariadil doplniť dokazovanie v tom smere, či zo strany disciplinárne obvineného nedochádza k opakovanému porušovaniu povinnosti advokáta, keďže v predchádzajúcom disciplinárnom konaní vedenému proti nemu bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného z obdobného porušenia povinností advokáta a bola mu uložená sankcia vo forme verejného napomenutia.

S ohľadom na to disciplinárny senát doplnil dokazovanie vo veci a zistil nasledovné skutočnosti:

Pri preštudovaní trestných spisov disciplinárny senát zistil, že sa v nich okrem iného nachádza zápisnica z rozhodovania sudcu z prípravného konania zo dňa 6. 4. 2007 (väzba) spolu s opatrením sudcu o ustanovení obhajcu, ktoré bolo obhajcovi doručené dňa 16. 4. 2007. Ďalej bolo zistené, že nedopatrením vyšetrovateľ zaslal obhajcovi uznesenie o ustanovení obhajcu opäť a to dňa 1. 6. 2007, čo je neobvyklé. Disciplinárne obvinený naďalej tvrdil, že v obálke okrem zápisnice sa nenachádzala žiadna listina, teda dňa 16. 4. 2007 neprevzal opatrenie o ustanovení obhajcu a až následne požiadal vyšetrovateľa, aby mu zaslal opatrenie, ktorý aj tak učinil dňa 1. 6. 2007 na základe jeho urgencií.

Disciplinárny senát k tejto obrane disciplinárne obvineného neprihliadol, keď na základe doručenky nachádzajúcej sa v spise, podpísanej disciplinárne obvineným, mal za preukázané, že dňa 16. 4. 2007 prevzal nielen zápisnicu, ale aj opatrenie o ustanovení obhajcu, pričom návštevu sťažovateľa vo väzbe uskutočnil prvýkrát 15. 6. 2007, a potom následne po dovolenke 4. 7. 2007, pričom následne sa dozvedel, že jeho klient bol v tom čase premiestnený na vyšetrovanie dušev-

ného stavu do iného ústavu. Potom, čo sa dozvedel, že klient bol opätovne premiestnený do daného ústavu, ho dňa 10. 8. 2007 opätovne navštívil a na základe jeho žiadosti dňa 13. 8. 2007 podal v jeho mene žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Nakoľko disciplinárne obvinený následne zistil, že obvinený požiadal o jeho vylúčenie z advokátskej činnosti, obratom požiadal príslušný okresný súd o zrušenie opatrenia z dôvodu narušenia vzájomnej dôvery predovšetkým zo strany klienta k svojmu obhajcovi, čo sa aj stalo opatrením okresného súdu zo 14. 8. 2007.

Disciplinárne obvinený na otázku senátu, prečo po doručení zápisnice ihneď neurgoval doručenie opatrenia o ustanovení za obhajcu, pokiaľ mu skutočne nebolo doručené, disciplinárne obvinený odpovedal, že túto zodpovednosť priznáva, ale vec nezanedbal z vlastnej viny. Na záver sa vyjadril tak, že toto všetko veľmi ľutuje a v budúcnosti sa bude snažiť dodržiavať advokátsky zákon a s ním súvisiace predpisy a uznesenia, pričom pri uložení trestu má byť zohľadnená aj gradácia ukladania jednotlivých trestov pri uznaní viny.

Navrhovateľ na záver zhrnul, že vec po skutkovej stránke bola listinnými dôkazmi náležite preukázaná a preto žiadal, aby návrhu bolo vyhovené, aby bola uložená disciplinárne obvinenému peňažná pokuta pri dolnej hranici sadzby.

Disciplinárny senát ďalej zistil, že v predchádzajúcom disciplinárnom konaní proti disciplinárne obvinenému (sp. zn. DS V.-704/2007:2882/2007) bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného z obdobného disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že počas celej doby obhajoby vo väzobnej veci osobne nenavštívil svojho klienta vo výkone väzby až do 30. 8. 2007, kedy bol od povinnosti obhajoby súdom oslobodený, za čo mu na základe rozhodnutia predsedníctva SAK v odvolacom konaní bolo uložené disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie.

Disciplinárny senát vzhľadom na vykonané dokazovanie, po prejednaní veci a po hlasovaní jednomyseľne rozhodol tak, ako je to uvedené v petite tohto rozhodnutia.

61.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený právny zástupca klienta zostáva vo veci nečinný, nezúčastňuje sa na súdnych pojednávaniach, neoboznámi sa so súdnym spisom vo veci súdneho sporu klienta a ani neprevezme zásielku, ktorá obsahuje rozsudok súdu, napriek tomu, že o svojom ustanovení ako právneho zástupcu vie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 5 ods. 2 a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 9. februára 2010, ***sp. zn. DS VI. – 6/10:2461/2009***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 9. februára 2010, sp. zn. DS VI.-6/10:2461/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 5 ods. 2 a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
napriek tomu, že bol uznesením okresného súdu v konaní vedenom pred týmto súdom ustanovený ako právny zástupca navrhovateľa a o svojom ustanovení vedel, na pojednávaniach sa nezúčastňoval, neoboznámil sa so súdnym spisom vo veci súdneho sporu sťažovateľa a ani neprevzal zásielku, ktorá obsahovala rozsudok súdu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 20. 11. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu závažného porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 5 ods. 2 a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že originál sťažnosti sťažovateľa mu nebol osobne doručený, nakoľko sa podpis na doručenke nezhoduje s jeho podpisom a predmetnú žiadosť bol nútený si skopírovať a taktiež v spise nenašiel dôkaz o tom, že bol ustanovený ako obhajca a obhajobu prevzal. Ďalej sa vyjadril, že nemá vedomosť o ustanovení ako právneho zástupcu v spore, ani o tom, že mal prevziať rozsudok v predmetnom spore. Rovnaké stanovisko zaujal disciplinárne obvinený aj na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 29. 9. 2010 a na ktorom disciplinárne obvinený ďalej tvrdil, že podpis na doručenke zásielky okresného súdu obsahujúcej uznesenie o jeho ustanovení za zástupcu *ex offo*, nie je jeho.

Po obstaraní potrebných listinných dôkazov disciplinárny senát rozhodol na pojednávaní konanom dňa 9. 2. 2011, keď na základe vykonaného dokazovania, a to najmä vypočutím navrhovateľa a disciplinárne obvineného, oboznámením sa so spisovým materiálom získaným zo súdneho spisu v predmetnej veci, vypočutím svedka – sťažovateľa, oboznámením sa so spisovým materiálom, a zistil nasledovný skutkový stav:

Na tomto pojednávaní na otázku senátu, či je autorom jeho listu zo dňa 14. 5. 2010, adresovaného krajskému súdu, disciplinárny obvinený potvrdil, že je autorom tejto listiny, čím potvrdil, že o prebiehajúcom konaní, v ktorom bol ustanovený za právneho zástupcu *ex offo* vedel, nakoľko jeho ustanovenie za právneho zástupcu je z obsahu tejto listiny zrejmé. Napriek tomu, že v listine avizoval, že požiada o nahliadnutie do spisu, disciplinárne obvinený nebol nahliadnuť do spisu za účelom zistenia ustanovenia *ex offo* a ani sa svojho ustanovenia nevzdal.

Svedok na otázku senátu, či niekedy kontaktoval svojho právneho zástupcu v jeho sídle alebo telefonicky svedok uviedol, že nie a ako dôvod uviedol, že v tom čase nemal telefón a na návštevu vždy zabudol. Ďalej taktiež uviedol, že sa dopočul o úmrtí advokáta s rovnakým priezviskom ako má disciplinárne obvinený až neskôr sa dozvedel, že sa nejedná o disciplinárne obvineného ako jeho právneho zástupcu. Na otázku, či bol prítomný pri vyhlasovaní súdneho rozhodnutia zo dňa 27. 11. 2009, ktoré bolo následne doručované disciplinárne obvinenému, svedok uviedol, že bol pri jeho vyhlasovaní prítomný, avšak si ho neprebral, lebo podľa jeho informácií bolo doručované len disciplinárne obvinenému, ktorý si ho, ako svedok zistil na súde, neprevzal.

S poukazom na ustanovenia zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku a s ohľadom na skutočnosti preukázané v konaní mal disciplinárny senát za to, že disciplinárne obvinený, napriek tomu, že sa dozvedel o svojom ustanovení za právneho zástupcu *ex offo* sťažovateľa, hoci aj nie zo samotného uznesenia okresného súdu, ktorého nedoručenie disciplinárne obvinenému sa však nepreukázalo, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nakoľko ani napriek domnelému omylu a zámene disciplinárne obvineného s jeho zosnulým otcom nepodnikol žiadne kroky smerujúce buď k aktívnemu prevzatiu zastúpenia alebo k vzdaniu sa svojho ustanovenia, čím sa dopustil porušenia § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a ďalej tým, že sťažovateľa ani sám aktívne nekontaktoval sa dopustil porušenia § 6 písm. a) Advokátskeho poriadku.

Zároveň však senát prihliadol na skutočnosť, že sťažovateľ nikdy sám disciplinárne obvineného nevyhľadal, ani ho inak nekontaktoval, nedával mu teda žiadne pokyny a ani mu neobjasnil predmet súdneho sporu, v ktorom ho mal disciplinárne obvinený zastupovať.

Keďže disciplinárny senát mal za preukázané, že skutok, ktorý bol predmetom návrhu sa stal, že ho spáchal disciplinárne obvinený, a že konanie disciplinárne obvineného je disciplinárnym previnením, senát uznal disciplinárne obvineného za vinného.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho trestu senát prihliadal na závažnosť previnenia a na okolnosti, za ktorých bolo spáchané. Pri stanovení druhu a výšky disciplinárneho trestu senát prihliadol na skutočnosť, že sťažovateľ nikdy sám disciplinárne obvineného nevyhľadal, ani ho inak nekontaktoval, nedával mu teda žiadne pokyny a ani mu neobjasnil predmet súdneho sporu, v ktorom ho mal disciplinárne obvinený zastupovať.

Senát vzal do úvahy tiež skutočnosť, že rozsudok, ktorý podľa tvrdenia sťažovateľa mu nebol doručený a sťažovateľ sa k nemu dostal až 5 mesiacov po vynesení, si mohol sťažovateľ obstarať zo súdneho spisu sám, a to kedykoľvek po jeho vyhotovení.

62.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodstráni vady dovolania, ktoré bolo podané klientom pred prevzatím zastupovania a v prípade, keď dokumenty odovzdané klientom po prevzatí zastupovania neumožňujú riadny výkon povinností advokáta, nenahliadne do súdneho spisu, v dôsledku čoho ihneď nezistí, že dovolanie bolo podané oneskorene, a napriek tomu klientovi oznámi, že výzvu súdu na odstránenie vád podania v lehote splnil, pričom v skutočnosti predložil súdu len plnomocenstvo zaslané faxom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 29. septembra 2010, ***sp. zn. DS VI. – 36/10:3645/2009***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 29. septembra 2010, sp. zn. DS VI.-36/10:3645/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**

1.) ako splnomocnený zástupca sťažovateľa klienta neodstránil vady dovolania podaného sťažovateľom 10. 12. 2008, nepreštudoval riadne spis a nezistil hneď, že dovolanie bolo podané po lehote a mailom zo dňa 7. 4. 2009 oznámil sťažovateľovi, že žiadosť súdu v lehote splnil, napriek skutočnosti, že predložil len plnomocenstvo zaslané faxom

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

V bode 2.) a v bode 3.) návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát disciplinárne obvineného v celom rozsahu oslobodil.[8]

8 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému bolo v bode 2.) porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku z dôvodu neurgovania sťažovateľa na predloženie originálu podpísaného splnomocnenia a jeho včasného nedoručenia súdu a v bode 3.) porušenie povinností advokáta podľa § 13 Advokátskeho poriadku z dôvodu nereagovania na žiadosti klienta o vrátenie prevzatých podkladov. Spod bodu 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania bol disciplinárne obvinený z dôvodu, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že disciplinárne obvinený vyzval klienta na predloženie plnomocenstva ešte e-mailom z apríla 2009. Spod bodu 3.) návrhu na začatie disciplinárneho konania bol disciplinárne obvinený oslobodený z dôvodu, že nebolo preukázané, že nevrátenie dokladov spôsobilo sťažovateľovi škody alebo prieťahy, nakoľko disciplinárne obvinenému boli odovzdané len fotokópie dokladov zo spisu.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

K návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného predsedom revíznej komisie 31. 3. 2010 sa vyjadril disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení a vo svojej výpovedí na pojednávaní dňa 29. 9. 2010 tak, že 7. 4. 2009 predložil súdu plnomocenstvo, ktoré mu zaslal sťažovateľ faxom. Originál plnomocenstva, ktorý obdŕžal od sťažovateľa v máji 2009, predložil súdu až 12. 8. 2009. Výzva súdu na odstránenie nedostatkov zo dňa 16. 2. 2009 mu nebola doručená. Na základe výzvy konajúceho súdu na odstránenie vád dovolania, ktorá mu bola doručená dňa 3. 8. 2009 bol spis dňa 12. 8. 2009 preštudovať a následne klientovi oznámil, že dovolanie bolo podané po lehote, preto bude odmietnuté. Ďalej uviedol, že vady podania na základe výzvy súdu neodstránil, a to z dôvodu, že sťažovateľ mu vypovedal plnomocenstvo v lehote, ktorá plynula na odstránenie nedostatkov.

Disciplinárny senát vec prejednal a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený prevzal zastupovanie sťažovateľa na základe zmluvy o poskytovaní právnej pomoci uzatvorenej dňa 5. 4. 2009. Sťažovateľ prostredníctvom e-mailovej správy disciplinárne obvinenému vysvetlil, že ide o zatupovanie vo veci dovolania v dedičskom konaní, ktoré už bolo podané sťažovateľom. Výzvou zo dňa 16. 2. 2009 bol sťažovateľ vyzvaný na odstránenie vád dovolania, predovšetkým splnomocnenie advokáta na zastupovanie, zaslanie plnomocenstva súdu a zaslanie potrebného počtu kópií dovolania s adresami účastníkov.

Disciplinárne obvinený dňa 7. 4. 2009 e-mailom oznámil sťažovateľovi, že žiadosť súdu je v lehote splnená a zároveň v ňom uviedol: „Je veľmi pravdepodobné, že budú žiadať aj originál plnomocenstva a preto by som poprosil o jeho zaslanie."

Disciplinárne obvinený v dobe od 7. 4. 2009 do výzvy doručenej súdom dňa 3. 8. 2009 bol vo veci sťažovateľa nečinný, nenahliadol do spisu a nevykonal žiadne úkony smerujúce k odstráneniu vád dovolania podaného sťažovateľom. Ako sám uviedol disciplinárne obvinený originál plnomocenstva mu sťažovateľ doručil v máji 2009, mal preto dostatok času na nahliadnutie do spisu a na upovedomenie sťažovateľa o stave jeho veci. Na základe výzvy konajúceho súdu na odstránenie vád dovolania zo dňa 3. 8. 2009 disciplinárne obvinený síce nahliadol do spisu, avšak vady konania neodstránil.

Podľa názoru disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený mal po prevzatí zastupovania povinnosť nahliadnuť do spisu v prípade, ak dokumenty odovzdané klientom nepostačovali na riadny výkon jeho povinností. Navyše na základe e-mailovej správy klienta zo dňa 6. 4. 2009 mal informácie o tom, že sa jedná o zastupovanie vo veci dovolania podaného klientom, ktoré bude potrebné doplniť. Pokiaľ sa disciplinárne obvinený domnieval, že dovolanie bolo podané oneskorene, mal sťažovateľovi ihneď vysvetliť, že podané dovolanie bude ako oneskorené odmietnuté s upozornením na možnosť podania mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom.

Na základe týchto skutočnosti mal disciplinárne senát za preukázané, že prvý skutok, ktorý bol predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal a že ho spáchal disciplinárne obvinený.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliadol disciplinárne senát na mieru závažnosti obvinenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané ako aj na skutočnosť, že voči disciplinárne obvinenému nebolo doposiaľ vedené disciplinárne konanie a dospel k záveru, že uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme písomného napomenutia bude postačujúce.

63.
ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý bezodkladne po skončení zastupovania vec s klientom finančne nevysporiada, nevyúčtuje mu zálohovú platbu a napriek písomnej žiadosti klienta vráti klientovi časť prijatej zálohy bez písomného vyúčtovania odmeny za právne služby až pod tlakom podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosť mu uloženú podľa § 13 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý neodpovedá klientovi na jeho list, ktorým ho žiada o vrátenie vyplatenej zálohy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosť mu uloženú podľa § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 29. septembra 2010, ***sp. zn. DS VI.-56/10 : 523/2010***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 29. septembra 2010, sp. zn. DS VI.-56/10 : 523/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku

tým, že

1.) nevyúčtoval zálohovú platbu, ktorú prijal od klienta, hoci jeho zastupovanie skončilo, a to dňa 19. 12. 2007, kedy sa uznesenie súdu stalo právoplatným,

2.) neodpovedal sťažovateľovi na jeho list zo dňa 20. 7. 2009, v ktorom ho žiadal o vrátenie vyplatenej zálohy,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal dňa 19. 7. 2010 disciplinárnej komisii návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril najprv prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že nesúhlasí, aby bol riešený v disciplinárnom konaní vo veci sťažovateľa z dôvodu porušenia § 6 a § 13 Advokátskeho poriadku. Svoje vyjadrenie odôvodnil tým, že sťažovateľovi bola dvakrát zaslaná výzva na uvedenie čísla účtu, kam by bolo možné vyúčtovanie.

V neskoršom písomnom vyjadrení disciplinárne obvinený na svoju obranu uviedol, že sťažovateľ bol klientom advokáta A. B. a on mu len kolegiálne pomohol v čase, keď prerušil výkon advokácie z dôvodu výkonu funkcie v štátnej správe a do konania vstúpil vtedy, keď krajský súd uznesením dňa 20. 11. 2007 zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Disciplinárne pojednávanie dňa 29. 9. 2010 sa konalo v súlade s § 16 Disciplinárneho poriadku bez prítomnosti disciplinárne obvineného za účasti jeho právneho zástupcu.

Právny zástupca disciplinárne obvineného na tomto pojednávaní uviedol, že disciplinárne obvinený má viacero sťažnostných vecí, pričom všetky svoje kauzy prevzal od spomínaného advokáta A. B., ktorý v tom čase pôsobil v štátnej správe, pričom ich spolupráca skončila negatívne.

Ďalej uviedol, že disciplinárne obvinený má svoju prácu rád a je jej odovzdaný. K samotným skutkom, ktoré boli predmetom disciplinárneho konania, sa právny zástupca disciplinárne obvineného bližšie vyjadril v tom smere, že disciplinárne obvinený sa v auguste 2010 spojil so sťažovateľom na účel vyúčtovania zálohy, ktorú od neho prevzal, pričom malo isť o čiastku okolo 300 eur. Následne potom 28. 9. 2010 poslal disciplinárne obvinený na účet sťažovateľa sumu 150 eur. Na preukázanie tejto skutočnosti právny zástupca disciplinárne obvineného predložil na pojednávaní potvrdenie o platbe. Na doplňujúcu otázku, prečo disciplinárne obvinený posielal vyúčtovanie s takým omeškaním, právny zástupca disciplinárne obvineného nevedel odpovedať.

Na pojednávaní bol prítomný aj advokát A. B., ktorý ako svedok k prejednávanej veci uviedol, že po svojom prerušení výkonu advokácie v auguste 2006 na žiadosť rodiny príbuznej disciplinárne obvineného mu postúpil svoje prípady a oboznámil ho s problematikou týchto prípadov. Ďalšie okolnosti týkajúce sa prejednávanej sťažnosti mu neboli známe.

Na záver navrhovateľ uviedol, že vzhľadom na vykonané dôkazy vec považuje za dostatočne objasnenú. Právny zástupca disciplinárne obvineného vo svojej záverečnej reči uviedol, že prevezme záruku za disciplinárne obvineného, aby jeho meno bolo očistené a vzhľadom k tomu navrhol disciplinárnemu senátu, aby zohľadnil celkovú situáciu disciplinárne obvineného a uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme verejného napomenutia a náhradu trov disciplinárneho konania.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený bol riadne splnomocnený zastupovať sťažovateľa, teda nie ako substituent. Počas doby, keď bol jeho právnym zástupom, konal v rozpore s jeho záujmami, pretože súdny poplatok za konanie, v ktorom sťažovateľa zastupoval, uhradil na nesprávny účet a z tohto dôvodu bolo konanie zastavené. Jednalo sa o žalobu proti daňovým orgánom a ako vyplýva z poučenia súdu, lehoty uplynuli a zákon neumožňuje, aby sa vo veci viedlo súdne konanie a sťažovateľ sa preto ocitol preto v exekučnom konaní.

K ukončeniu zastúpenia sťažovateľa došlo dňa 19. 12. 2007, kedy uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť. Na list sťažovateľa zo dňa 20. 7. 2009, ktorým sťažovateľ vyzval disciplinárne obvineného k vráteniu zálohy, ktorú si vyfakturoval dňa 8. 1. 2008, disciplinárne obvinený nereagoval. K vráteniu časti tejto zálohy vo výške 150 eur došlo až deň pred ústnym pojednávaním disciplinárneho senátu, bez špecifikácie tejto sumy, resp. bez uvedenia za aké úkony si disciplinárne obvinený ponechal časť vyplatenej zálohy.

Disciplinárny senát dospel k právnemu záveru, že vyššie opísaným jednaním disciplinárne obvinený postupoval v rozpore s § 6 písm. a.) a § 13 Advokátskeho poriadku, nakoľko bez vysvetlenia nevyúčtoval klientovi bezprostredne po skončení zastúpenia zálohovú platbu ani neodpovedal klientovi na jeho list, ktorým ho vyzval na vrátenie zálohovej platby, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia v zmysle § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho trestu disciplinárny senát prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na skutočnosť, že voči osobe obvineného bolo doposiaľ vedených päť disciplinárnych konaní, pričom na základe predložených listinných dôkazov bolo preukázané, že disciplinárne obvinený bol už v uplynulom období dvakrát uznaný za vinného v disciplinárnych konaniach za podobné skutky.

Za takéhoto stavu nemohol senát uvažovať o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, naopak mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe verejného napomenutia je plne na mieste.

V súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát uložil disciplinárne obvinenému povinnosť zaplatiť komore trovy konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy, a teda vo výške 307,70 eur.

64.

ROZHODNUTIE

1.) Postup, pri ktorom advokát prostredníctvom tretej osoby (súdneho exekútora) predloží klientovi plnomocenstvo na jeho zastupovanie ako povinného v exekučnom konaní, pričom toto plnomocenstvo nie je riadne vyplnené, predovšetkým neobsahuje predmet, ktorého sa má zastupovanie týkať, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože predloženie plnomocenstva prostredníctvom tretej osoby, ktorej záujmy môžu byť protichodné so záujmami klienta, samo o sebe neznamená, že advokát koná v rozpore so záujmami klienta a zároveň žiadne ustanovenie predpisov upravujúcich výkon advokácie neukladá advokátovi povinnosť predkladať klientovi len úplne vyplnené návrhy plnomocenstiev na zastupovanie.

2.) K prevzatiu právneho zastúpenia advokátom, t. j. k poskytovaniu právnej služby klientovi, dochádza v súlade s § 22 zákona o advokácii uzatvorením zmluvy o poskytovaní právnej služby, ku ktorému dôjde v zmysle § 43a a 43c Občianskeho zákonníka v okamihu, keď je dostatočne určitý návrh jednej zmluvnej strany prijatý druhou stranou, ktorej je návrh určený.

3.) Advokát nemá povinnosť postupovať voči sťažovateľovi v súlade s ustanoveniami upravujúcimi vzťah advokáta a klienta, pokiaľ tento vzťah medzi advokátom a sťažovateľom nevznikol, napriek tomu, že advokát za účelom prevzatia zastupovania podnikol potrebné kroky.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 17. mája 2011, ***sp. zn. DS VI. – 76/10:2190/2010***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 17. mája 2011, sp. zn. DS VI.-76/10:2190/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 1, 2 ods. 2, § 5 ods. 1 a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) dňa 27. 8. 2009 na základe návrhu a odporučenia súdneho exekútora prevzal právne zastúpenie povinného (sťažovateľa) v exekučnom konaní vedenom proti nemu vo veci vypratania bytu, a to podľa § 24 písm. a) Disciplinárneho poriadku;

2.) prostredníctvom exekútora predložil na podpis plnomocenstvo na zastupovanie pre advokáta bez toho, aby bolo riadne vyplnené, najmä v predmete ktorého sa zastúpenie týka, a to podľa § 24 písm. b) Disciplinárneho poriadku;

3.) s klientom, t. j. povinným v exekučnom konaní, sa ani nestretol, neprebral s ním vec, ktorej sa právne zastúpenie malo týkať, neposkytol poučenie o jeho právach a povinnostiach, i keď vec, ktorej sa zastúpenie týkalo, nezniesla odklad, a to podľa § 24 písm. a) Disciplinárneho poriadku;

4.) spôsobil v konečnom dôsledku vypratanie povinného sťažovateľa z bytu bez toho, aby tento vôbec bol aspoň poučený o svojich právach bez ohľadu na to, že povinným mu v konečnom dôsledku plná moc bola vypovedaná, a to podľa § 24 písm. a) Disciplinárneho poriadku;

pretože v prípade skutkov uvedených po bodmi 1.), 3.) a 4.) **nebolo dokázané, že sa skutky stali** v zmysle § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku a v prípade skutku uvedeného pod bodom 2.) bolo zistené, že **skutok nie je disciplinárnym previnením** v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnu-

tia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 1, 2 ods. 2, § 5 ods. 1 a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril tak, že sa necíti byť vinný zo spáchania žiadneho zo skutkov uvedených v návrhu a odmietol niesť akúkoľvek zodpovednosť za vypratanie sťažovateľa z bytu.

K priebehu udalostí disciplinárne obvinený na pojednávaní v zhode so svojím písomným vyjadrením uviedol, že dňa 27. 8. 2009 ho telefonicky kontaktoval súdny exekútor s otázkou, či prevezme zastupovanie sťažovateľa vo veci vypratania jeho bytu pri jednaniach s oprávneným v exekúcii ohľadom uzavretia prípadnej dohody, keďže oprávnený požadoval uhradenie dlhu na úhradách za služby spojené s užívaním bytu, v opačnom prípade chcel v exekúcii pokračovať. Keďže sťažovateľ mal z dôvodu jeho neznámeho pobytu ustanovenú opatrovníčku a vec, vzhľadom na krátku lehotu na zaplatenie nezniesla odklad, disciplinárne obvinený súhlasil so zastupovaním a doručil súdnemu exekútorovi bianko plnú moc, ktorú mohol sťažovateľ vyplniť, vrátane predmetu zastupovania. K podpísaniu plnej moci sťažovateľom došlo dňa 28. 8. 2009 bez prítomnosti disciplinárne obvineného, avšak sťažovateľ do plnej moci doplnil len svoje osobné údaje, nie predmet zastupovania, ktorý nemohol disciplinárne obvinený vypísať vopred z dôvodu nedostatku informácii. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že plnú moc nikdy nepodpísal a ani neuzavrel so sťažovateľom žiadnu zmluvu o poskytovaní právnych služieb, a preto z jeho strany nedošlo k prevzatiu zastupovania sťažovateľa. Plná moc podpísaná sťažovateľom bola roztrhaná dňa 31 8. 2009 v prítomnosti súdneho exekútora, sťažovateľa a disciplinárne obvineného ešte pred tým, než ju disciplinárne obvinený mohol prevziať a odvtedy ho sťažovateľ nekontaktoval, preto disciplinárne obvinený odmietol akúkoľvek zodpovednosť za vzniknutý stav.

Disciplinárne obvinený ďalej na svoju obranu uviedol, že keby zo strany sťažovateľa nedošlo k odvolaniu plnej moci, disciplinárne obvinený by sťažovateľa riadne zastupoval. Na otázku disciplinárneho senátu, či sa so sťažovateľom plánoval stretnúť za účelom zistenia detailov prípadu, disciplinárne obvinený uviedol, že osobné stretnutie neplánoval, tieto záležitosti stačilo prebrať telefonicky alebo e-mailom, pričom vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach uviedol, že očakával od sťažovateľa, že sa mu sám ozve formou, ktorú sám zvolí. Disciplinárne obvinený ďalej poprel, že by v jeho záujme alebo v záujme súdneho exekútora bolo vysťahovať sťažovateľa z bytu, naopak, obaja sa len snažili pomôcť. Disciplinárne obvinený tiež poprel, že by mu exekútor, ktorého poznal z vlastnej praxe, niekedy v minulosti sprostredkoval poskytovanie právnych služieb.

Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na návrhu v celom rozsahu a dodal, že podľa jeho názoru už z povahy veci vypratania bytu je zrejmé, že exekútor mal záujem na rýchlom a bezproblémovom vybavení veci, a preto aj z hľadiska odporúčania a navrhnutia právneho zástupcu povinného, mal záujem na tom, aby ho zastupoval právny zástupca, ktorý priebeh exekučného konania nebude zdržovať, a preto kontaktoval disciplinárne obvineného, ktorý vôbec vec s klientom neprejednal, nepoučil ho o jeho právach, pričom na týchto skutočnostiach nemení nič fakt, že sťažovateľ plnomocenstvo odvolal.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 1.) návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát mal za preukázané, že disciplinárne obvinený po kontaktovaní súdnym exekútorom za účelom zastupovania povinného v predmetnom exekučnom konaní s týmto zastupovaním súhlasil, čo deklaroval zaslaním návrhu plnej moci sťažovateľovi prostredníctvom súdneho exekútora s tým, aby sťažovateľ doplnil chýbajúce údaje a plnú moc podpísal, čo sa aj stalo v kancelárií súdneho exekútora bez prítomnosti advokáta dňa 28. 8. 2009. Z predloženej kópie plnej moci disciplinárny senát zistil, že sťažovateľ vyplnil vo formulári plnej moci svoje osobné údaje, nie však predmet splnomocnenia, pričom ale neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré brá-

nili sťažovateľovi vo vyplnení predmetu zastúpenia. Disciplinárne obvinený sa so sťažovateľom prvýkrát stretol u súdneho exekútora dňa 31. 8. 2009, kedy disciplinárne obvinený obdŕžal aj takto vyplnenú plnú moc. Na tomto stretnutí však došlo k odvolaniu zastupovania zo strany sťažovateľa, ktorý v tejto súvislosti vo svojej sťažnosti poukázal na to, že súdny exekútor a disciplinárne obvinený si do takejto plnej moci môžu dopísať, čo chcú, vrátane požadovanej odmeny advokáta bez vedomia sťažovateľa. Taktiež bolo zistené, že predmetná plná moc nikdy nebola disciplinárne obvineným podpísaná a prijatá.

Na základe týchto skutočností mal senát za to, že k prevzatiu právneho zastúpenia disciplinárne obvineným dňa 27. 8. 2009 nedošlo, a to z nasledovných dôvodov:

Ako vyplýva z § 22 zákona o advokácii, k prevzatiu právneho zastúpenia advokátom, t. j. k poskytovaniu právnej služby klientovi, dochádza uzatvorením zmluvy o poskytovaní právnej služby, ku ktorému dôjde v zmysle § 43a a 43c Občianskeho zákonníka v okamihu, keď je návrh jednej zmluvnej strany prijatý druhou stranou, ktorej je návrh určený. Disciplinárny senát preto zisťoval, či v prejednávanom prípade došlo dňa 27. 8. 2009 k uzatvoreniu zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi sťažovateľom a disciplinárne obvinenou a tým k prevzatiu právneho zastúpenia disciplinárne obvineným ako sa uvádza v bode 1 návrhu.

Podľa názoru senátu iniciatívu súdneho exekútora a jeho ponuku na zastupovanie sťažovateľa prednesenú disciplinárne obvinenému nie je možné považovať za návrh sťažovateľa na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní právnej služby, nakoľko súdny exekútor nebol oprávnený konať za sťažovateľa. Rovnako tak ani zaslanie bianko plnej moci disciplinárne obvineným nebolo možné považovať za návrh ani za prijatie návrhu, nakoľko samotný návrh by bol pre chýbajúcu identifikáciu splnomocniteľa a predmetu splnomocnenia neurčitý. Ak by aj disciplinárny senát vychádzal z toho, že návrh disciplinárne obvineného by bol dostatočne určitý, čo ale nebol, k jeho akceptácii nedošlo 27. 8. 2009, ako sa uvádza v návrhu, ale až 28. 8. 2009, podpísaním plnej moci sťažovateľom.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa preto sťažovateľ nikdy nestal klientom disciplinárne obvineného. Ku skutku uvedenému v bode 1 návrhu teda nedošlo, a preto senát v zmysle § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku disciplinárne obvineného oslobodil spod návrhu v tejto časti.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania mal disciplinárny senát za preukázané, že ku skutku došlo, nakoľko ani disciplinárne obvinený nepopieral, že plnomocenstvo prostredníctvom súdneho exekútora sťažovateľovi zaslal bez toho, aby bolo riadne vyplnené, navrhovateľ však neuviedol porušenia, akej konkrétnej povinnosti sa mal disciplinárne obvinený týmto skutkom dopustiť, preto disciplinárny senát skúmal porušenie každého z namietaných ustanovení zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku uvedených v návrhu.

Senát dospel k záveru, že konaním disciplinárne obvineného nedošlo k porušeniu žiadneho z týchto ustanovení zákona o advokácii ani Advokátskeho poriadku. Predloženie návrhu plnomocenstva prostredníctvom súdneho exekútora vzhľadom na krátkosť času a potrebu rýchleho konania bolo vhodným riešením vzniknutej situácie, v tomto postupe nebolo zistené porušenie žiadnych preskúmavaných ustanovení, a to ani s ohľadom na námietky navrhovateľa, keďže v konaní nebolo preukázané, že by súdny exekútor svojou iniciatívou sledoval bezproblémové ukončenie exekučného konania a ustanovenie zástupcu, ktorý nebude konanie zdržovať. Samotná skutočnosť, že disciplinárne obvinený bol kontaktovaný súdnym exekútorom, vymáhajúcim plnenie povinností sťažovateľa, ešte automaticky neznamená, že disciplinárne obvinený by konala v rozpore so záujmami sťažovateľa alebo aby mal sledovať prednostne sledovať záujmy súdneho exekútora a nie záujmy sťažovateľa. Podľa názoru senátu žiadne z uvedených ustanovení neprikazuje advokátovi v návrhu plnej moci vyplniť chýbajúce údaje, vrátane predmetu zastúpenia. Je plne na uvážení a vôli klienta určiť rozsah splnomocnenia podľa vlastnej vôle a v súlade s tým

ho doplniť do plnomocenstva. V prípade chýbajúcich osobných údajov tieto ani nemohli byť vyplnené, lebo disciplinárne obvinený ich nemal k dispozícii. Bolo by skôr nezodpovedným konaním od disciplinárne obvineného, ak by vyplnil na základe nedostatočných informácii, ktoré mal k dispozícii a bez predchádzajúceho rozhovoru so sťažovateľom rozsah splnomocnenia, ktorý vôbec nemusel byť v súlade s vôľou sťažovateľa.

Z vyššie uvedených dôvodov senát rozhodol ohľadom bodu 2.) návrhu tak, ako sa uvádza vo výroku tohto rozhodnutia a disciplinárne obvineného oslobodil spod návrhu.

Čo sa týka skutku uvedenému pod bodom 3.) návrhu, disciplinárny senát vychádzajúc zo záveru, že medzi disciplinárne obvineným a sťažovateľom nevznikol zmluvný vzťah, dospel k záveru, že ani tento skutok sa nestal, pretože disciplinárne obvinený nemal povinnosť konať vo vzťahu k sťažovateľovi v súlade s. § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku, keďže tieto ustanovenia upravujú vzťah advokáta a klienta, ktorý však medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným neexistoval. Ak by aj takýto vzťah vznikol, potom s ohľadom na krátkosť jeho trvania (podpísanie plnomocenstva sťažovateľom dňa 28. 8. 2009 a jeho odvolanie zo strany sťažovateľa dňa 31. 8. 2009) disciplinárne obvinený ani nemal možnosť uskutočniť akýkoľvek z úkonov, ktoré mali byť podľa návrhu opomenuté, preto taktiež nemohlo dôjsť ani k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu, keďže disciplinárne obvinený nemal možnosť ujať sa zastupovania sťažovateľa, prebrať s ním prípad či poučiť ho o jeho právach.

V prípade skutku uvedenému pod bodom 4.) návrhu disciplinárny sená nemal za preukázané, že k vyprataniu sťažovateľa skutočne došlo, keďže táto skutočnosť z vykonaných dôkazov nevyplývala, preto aj v tejto časti disciplinárny senát disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

65.

ROZHODNUTIE

1.) Postup advokáta, ktorý prevezme zastupovanie proti bývalému klientovi, nie je disciplinárnym previnením advokáta za predpokladu, ak advokát nedisponuje žiadnou informáciou o bývalom klientovi, ktorá je takej povahy, že by mohla viesť k neopravnému zvýhodneniu inej osoby a ktorá mu bola poskytnutá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb bývalému klientov a nie je dostupná advokátovi z iných zdrojov.

2.) Samotná skutočnosť, že advokát poskytoval v minulosti právne služby bývalému klientovi ešte sama o sebe nezakladá jeho povinnosť odmietnuť zastupovanie iných osôb, hoci aj členov štatutárneho orgánu bývalého klienta, proti tomuto bývalému klientovi.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 27. júla 2011, ***sp. zn. DS VI.-56/11:4485/2010***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 27. júla 2011, sp. zn. DS VI.-56/11:4485/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. d.) zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
prevzal zastupovanie proti bývalým klientom, ktorým poskytoval právne služby od roku 2004 do 31. 10. 2008, a to v troch právnych veciach,
lebo v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený písomne vyjadril v tom zmysle, že podmienkou pre povinnosť odmietnuť zastupovanie podľa § 21 ods. d.) zákona o advokácii je, že nový klient môže byť zvýhodnený, ak informácia resp. informácie, ktoré má advokát o bývalom klientovi by mohli toho, kto žiada o poskytnutie právnych služieb zvýhodniť. Zo spisovej dokumentácie, zo sťažnosti ani z vyjadrenia býv. klienta však nevyplýva žiadna indícia, ktorá by smerovala k tomu, že noví klienti, ktorých zastupovanie disciplinárne obvinený prevzal, by mohli byť akokoľvek zvýhodnení v súvislosti s informáciami, ktoré mal disciplinárne obvinený k dispozícii o bývalom klientovi a podľa názoru disciplinárne obvineného obaja býv. klienti sú si plne vedomí toho, že k žiadnemu zneužitiu informácií s ohľadom na charakter veci nových klientov ani nemôže dôjsť, čo vyplýva aj z listu jedného z býv. klientov zo dňa 1. 6. 2011 navrhovateľovi, v ktorom býv. klient uviedol, že sa k sťažnosti nepripája, lebo nemá informácie ani dôkazy o tom, aby k zneužitiu informácii alebo k porušeniu mlčanlivosti došlo. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení ďalej podrobne popísal charakter a predmet jednotlivých sporov a zdôraznil, že už z charakteru a predmetu týchto právnych vecí vyplýva, že k žiadnemu zneužitiu informácii proti býv. klientom v súvislosti s poskytovaním im právnych služieb nemohlo dôjsť a j s poukazom na povahu týchto služieb, ktorých podstatou malo byť vypracovanie stanovísk k určitým právnym otázkam bez toho, aby poznal mená osôb, ktorých sa dané stanovisko týkalo.

Na disciplinárnom pojednávaní disciplinárne obvinený trval na svojom písomnom vyjadrení, ku ktorému doplnil, že aj zo stanoviska predsedníctva SAK (zverejnené v Bulletine slovenskej advokácie č. 6/2011, s. 30) vyplýva, že *„samotná skutočnosť že subjekt v pozícii protistrany v spore bol v minulosti zamestnancom klienta advokáta, nie je dôvodom konfliktu záujmov. Či existujú iné dôvody, pre ktoré by mohla byť v zmysle § 21 zákona č. 586/2003 o advokácii a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii") stanovená povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb, musí advokát posúdiť sám."*

Navrhovateľ trval na svojom návrhu, poukázal na to, že bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal a otázku, či je disciplinárnym previnením je potrebné riešiť s prihliadnutím k tomu, že disciplinárne obvinený bol počas poskytovania právnych služieb býv. klientom v úzkom kontakte s členmi ich štatutárneho orgánu.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané nasledovné skutočnosti:

Disciplinárne obvinený prevzal v máji roku 2009 právne zastupovanie býv. člena predstavenstva býv. klienta voči tomuto klientovi v súdnom konaní o zaplatenie dlžnej čiastky, ktorú býv. klient dlžil na základe dohody o ukončení zmluvy zo dňa 28. 7. 2008. Konanie bolo v roku 2011 zastavené v dôsledku mimosúdneho zmieru medzi účastníkmi konania.

Disciplinárne obvinený ďalej prevzal v auguste 2009 a apríli 2010 právne zastupovanie iného bývalého člena predstavenstva, v dvoch konaniach proti býv. klientovi, v ktorých išlo o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy. Prvý súdny spor sa týkal pracovno-právnej oblasti, pričom všetky okolnosti prípadu sa stali v roku 2009, t. j. po skončení poskytovania právnych služieb disciplinárne obvineným býv. klientovi. Druhý súdny spor súvisel s okolnosťami ukončenia tohto pracovného pomeru a tiež išlo o prípad, ktorý sa stal až po skončení spolupráce disciplinárne obvineného a býv. klienta.

Disciplinárne obvinený poskytoval býv. klientom právne služby vo veci hodnotenia a výkladu všeobecných poistných podmienok, stanovísk k likvidácii poistných udalostí, komunikácie s Národnou bankou Slovenska, stanovísk k postupu pri posudzovaní pracovných úrazov ako poistných udalostí, pričom nepoznal konkrétne mená prípadných osôb.

Sťažovateľ ani navrhovateľ nepredložili žiadny dôkaz, ktorým by preukázali, že disciplinárne obvinený má o býv. klientoch informáciu, ktorú by mohol použiť na zvýhodnenie nových klien-

tov v súdnych sporoch, v ktorých ich zastupoval. Jeden z býv. klientov taktiež potvrdil, že nemá žiadne relevantné informácie ani dôkazy o tom, že v súdnych sporoch voči nemu zneužíva disciplinárne obvinený informácie alebo porušuje zásadu mlčanlivosti o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel počas trvania zmluvného vzťahu.

Disciplinárny senát mal za dostatočne preukázané, že skutok sa stal, avšak dospel k záveru, že tento nie disciplinárnym previnením a to z nasledovných dôvodov:

Ako vyplýva zo znenia § 21 písm. d.) zákona o advokácii, povinnosť odmietnuť zastupovanie má advokát len vtedy, ak má informáciu, ktorá je spôsobilá zvýhodniť potencionálneho klienta. Hoci sa to v zákone výslovne neuvádza, senát mal za to, že táto informácia navyše nesmie byť dostupná advokátovi aj z iných jemu prístupných zdrojov, napr. od samotného klienta.

S ohľadom na charakter a spôsob poskytovaných právnych služieb býv. klientom a na povahu právnych sporov, v ktorých disciplinárne obvinený prevzal zastupovanie proti býv. klientom, disciplinárne obvinený nemal dôvod sa obávať, že v týchto súdnych sporoch hrozí, že by mohol v prospech nových klientov využiť informácie, o ktorých sa dozvedel pri poskytovaní právnych služieb býv. klientom, a tým nových klientov zvýhodniť.

Vzhľadom na tento záver dokazovania ako aj s prihliadnutím na vyjadrenie predsedníctva SAK, dospel senát k záveru, že samotná skutočnosť, že disciplinárne obvinený poskytoval v minulosti právne služby býv. klientom ešte sama o sebe nezakladá jej povinnosť odmietnuť zastupovanie iných osôb, hoci aj členov štatutárneho orgánu bývalého klienta, proti tomuto bývalému klientovi. Na to, aby takáto povinnosť advokátovi vznikla, musí advokát disponovať informáciou o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, ktorá by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť. V uvedenom prípade však existencia takejto informácie preukázaná nebola a nedošlo preto k porušeniu povinnosti uloženej § 21 písm. d.) zákona o advokácii.

66.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nevydá riadne a v určenej lehote oprávnenej osobe peňažné prostriedky, ktoré prevzal na dohodnutý účel, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne, riadne a písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 27. júla 2011, ***sp. zn. DS VI.-46/11:4265/2010***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 27. júla 2011, sp. zn. DS VI.-46/11:4265/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 11 ods. 3 a § 13 Advokátskeho poriadku

tým, že

1.) riadne a včas nevydal oprávneným osobám peniaze v sume 500 000 Sk (16 596,96 eur), ktoré dňa 10. 12. 2008 prevzal z titulu vysporiadania dedičských podielov svojich klientov,

2.) po skončení zastúpenia vec s klientmi riadne písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril disciplinárne obvinený písomne tak, že si nie je vedomý žiadneho porušenia uvedených ustanovení zákona o advokácii, ktoré sa mu kladú za vinu. Právnej veci svojich klientov, ktorých zastupoval v dedičskom konaní po ich nebohom otcovi, venoval podľa svojho názoru nadštandardný čas a úsilie ako aj vlastnú osobnú iniciatívu, nakoľko dedičia boli známi jeho dlhoročného kolegu. Tvrdenia uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj tvrdenia uvedené v sťažnosti považoval za zavádzajúce a písané zrejme pod vplyvom silných emócií sťažovateľa v čase riešenia zložitej právnej a životnej situácie. Vo svojom vyjadrení taktiež popísal skutkové okolnosti prevzatia zastupovania klientov a postup pri vybavovaní veci a priznal, že od účastníčky dohody o vysporiadaní dedičských podielov k bytu prevzal sumu 500 000 Sk, ktorá bola určená na vysporiadanie hodnoty dedičských podielov jeho klientov. Na pojednávanie disciplinárneho senátu sa disciplinárne obvinený nedostavil a ospravedlnil svoju neúčasť.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárne obvinený ako právny zástupca klientov v dedičskom konaní riadne zastupoval svojich klientov a vysporiadal dedičstvo tak, že jeho klienti dedili každý po 1/6 k celku nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dedičstva. Následne uzavrel samostatnú, a mimo dedičského konania dohodu o vzájomnom vysporiadaní dedičstva, na podklade ktorej dostal 10. 12. 2008 na účet sumu 500 000 Sk (16 596,96 eur), ktorá mala slúžiť ako kúpna cena podielov dedičov – klientov disciplinárne obvineného. Samotná skutočnosť, že účastníčka dohody – manželka poručiteľa, poslala tieto peniaze disciplinárne obvinenému, nebola právne podstatná a nie je konaním, ktoré by bolo možné advokátovi vyčítať. Účelom prevodu sumy 500 000 Sk od manželky poručiteľa však bolo zaplatenie kúpnej ceny dvoch spoluvlastníckych podielov po 1/6, pričom v danom čase (december 2008) nebola medzi manželkou poručiteľa a klientmi disciplinárne obvineného žiadna kúpna zmluva uzavretá. K uzavretiu kúpnej zmluvy s jedným z klientov došlo až 16. 3. 2010, pričom podľa článku V. kúpnej zmluvy bola kúpna cena vo výške 10 511,40 eur (316 666,44 Sk) splatná do 15 dní od vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Vklad bol podľa zistenia disciplinárneho senátu z vereného portálu katastra nehnuteľností vykonaný až dňa 5. 5. 2010, a teda kúpna cena mala byť zaplatená do 20. 5. 2010, čo sa však nestalo ani disciplinárne obvinený nepriložil žiaden dôkaz, že to malo byť inak. Disciplinárne obvinený kúpnu cenu, určenú pre klienta, splácal podľa návrhu v splátkach, pričom tento stav trval podľa tvrdenia navrhovateľa, ktoré nebolo vyvrátené, až do novembra 2010, o čom svedčí aj fakt, že dohoda o urovnaní, obsahom ktorej bolo tvrdenie, že kúpna cena podielu bola zaplatená v celej výške, bola uzavretá až 9. 12. 2010.

V časti týkajúcej sa druhého klienta, sa senát nezaoberal podstatou vytýkaného skutku v návrhu pod bodom 1.), nakoľko táto osoba v čase rozhodovania spoluvlastnícky podiel ešte nepredala, a teda nebol daný právne relevantný dôvod na to, aby disciplinárne obvinený, ako jeho advokát, poslal peniaze svojmu klientovi v súlade s prípadnou kúpnou zmluvou, a teda sa podľa názoru senátu nedopustil v časti zastupovania druhého klienta disciplinárneho previnenia.

Disciplinárne obvinený zaslal po viac ako dvoch rokoch od poskytnutia právnych služieb sťažovateľovi „Špecifikáciu trov právneho zastúpenia" na celkovú sumu 3 018,69 eur, pričom táto špecifikácia vykazovala nesprávnosti. Disciplinárne obvinený pri výpočte trov právneho zastú-

penia podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. chybne špecifikoval hodnotu veci, z ktorej pri výpočte vychádzal, ako celkovú hodnotu dedičstva uvedenú v Osvedčení o dedičstve, pričom podľa správnosti mal vychádzať len z hodnoty dedičstva, ktoré prislúchalo jeho klientom spoločne, pričom celková odmena advokáta pri zachovaní počtu a druhu jednotlivých úkonov a po odrátaní poskytnutej zálohy vy výške 19 201 Sk (637,35 eur), predstavovala sumu 2795,25 eur.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok pod bodmi 1.) a 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal, že ho spáchal disciplinárne obvinený, a že nevydanie prevzatých finančných prostriedkov oprávneným osobám v stanovenej lehote, a zároveň porušenie povinnosti riadne písomne finančne vysporiadať vec po skončení zastúpenia je disciplinárnym previnením, preto senát uznal disciplinárne obvineného za vinného.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na a) skutočnosť, že sťažovateľ listom vzal svoj podnet späť, b) závažnosť previnenia, c) na okolnosti, za ktorých boli previnenia spáchané, ako aj na osobu disciplinárne obvineného. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že disciplinárne obvinený nebol v uplynulom období disciplinárne trestaný. Čo sa týkalo osobných a rodinných pomerov disciplinárne obvineného, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenia senát neuvažoval o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, ale mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty vo výške jeden násobku minimálnej mzdy, teda v sume 317,00 eur, je adekvátne. V zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárne senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť uhradiť paušálne trovy konania.

67.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vezme návrh na začatie konania späť bez vedomia klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu zo 17. 9. 2007, ***sp. zn. DS VII. 12/07:205-2024/2006***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu zo 17. 9. 2007, sp. zn. DS VII. 12/07:205-2024/2006 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
vo veci o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, v ktorej zastupoval klienta na základe plnej moci, vzal návrh na začatie konania späť bez toho, aby klienta o tejto skutočnosti oboznámil.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **7 600 Sk (252,27 eur)**. [9]

9 Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 17. septembra 2007, sp. zn. DS VII. 12/07:205-2024/2006 neobsahuje v súlade s § 20 ods. 4 Disciplinárneho poriadku odôvodnenie, nakoľko sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania.

68.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neoznámi klientovi termín odvolacieho pojednávania ani vec s klientom pred týmto pojednávaním neprejedná, neinformuje klienta o doručení rozsudku odvolacieho súdu a tento rozsudok mu zašle až po piatich mesiacoch na základe výzvy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 zák. o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 18. februára 2008, ***sp. zn. DS VII.-706/07:1947/2007***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 18. februára 2008, sp. zn. DS VII.-706/07:1947/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii a § 6 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako ustanovený právny zástupca klienta – sťažovateľa v odvolacom konaní vedenom na krajskom súde sa odvolacieho konania zúčastnil, ale klientovi termín odvolacieho pojednávania neoznámil, vec s klientom pred termínom pojednávania neprejednal a neinformoval ho o doručení rozsudku krajského súdu a rozsudok mu doručil až na základe výzvy klienta po piatich mesiacoch.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa, ktorou sa sťažovateľ domáhal prejednania tohto skutku v rámci disciplinárneho konania disciplinárne obvineného a jeho potrestania, ako aj zaviazania na náhradu škody.

Disciplinárne obvinený k veci na pojednávaní disciplinárneho senátu uviedol, že disciplinárne obvinenie je skutkovo správne, keďže sťažovateľovi nezaslal rozhodnutie súdu, ktoré mu bolo doručené, nakoľko predpokladal, že toto rozhodnutie súd zašle aj zastúpenému. Vyhlásil, že si uvedomuje svoje pochybenie a celá vec je preňho veľmi nepríjemná. Ďalej uviedol, že vo všeobecnosti vždy komunikuje s klientmi písomne aj telefonicky, zasiela im písomnosti, ako aj rozhodnutia vo veci a nikdy sa mu podobný prípad nestal. Toto disciplinárne obvinený preukazoval aj písomnými dôkazmi v iných veciach sťažovateľa.

Senát sa pri posúdení dôkazov založených v spisovom materiáli ako aj na základe vyjadrenia disciplinárne obvineného na pojednávaní stotožnil s návrhom navrhovateľa v tom, že bolo preukázané porušenie § 18 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s § 6 Advokátskeho poriadku.

Pri úvahe o uložení trestu disciplinárny senát prihliadol aj na tú okolnosť, že disciplinárne obvinený doposiaľ nemal uložený disciplinárny trest a svoje pochybenie ľutoval. Preto sa disciplinárny senát riadil ustanovením súlade s § 56 ods. 5 zákona o advokácii a § 24 ods. 3 Disciplinárneho poriadku a prejednanie disciplinárneho obvinenia považoval za dostačujúce.

69.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri obhajobe klienta po tom, ako mu bol ustanovený za obhajcu vo veci podania dovolania a toto ustanovenie prijal, napriek výzve súdu o doplnenie dovolania, je nečinný a dovolanie nedoplní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 24. júna 2009, ***sp. zn. DS VII.-17/08:2907/2007***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 24. júna 2009, sp. zn. DS VII.-17/08:2907/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii

tým, že

pri obhajobe klienta potom ako mu bol ustanovený okresným súdom za obhajcu vo veci podania dovolania a toto ustanovenie prijal, napriek výzve okresného súdu o doplnenie dovolania bol nečinný.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa. Sťažovateľ ako dôvod svojej sťažnosti uviedol, že disciplinárne obvinený advokát potom ako bol opatrením okresného súdu dňa 29. 1. 2007 ustanovený za obhajcu a ustanovenie za obhajcu sťažovateľa vo veci podania dovolania na Najvyšší súd SR prijal až na výzvu súdu zo dňa 27. 4. 2007, poslal dňa 21. 5. 2007 svoje vyjadrenie a napriek výzve súdu zo dňa 11. 6. 2007 o doplnenie dôvodov dovolania bol ďalej nečinný v dôsledku čoho podľa názoru sťažovateľa Najvyšší súd SR dovolanie sťažovateľa zamietol.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných i ústnych vyjadreniach uviedol, že sťažovateľ podal na neho sťažnosť až potom, ako bolo o dovolaní NS SR rozhodnuté a toto bolo zamietnuté a teda sťažovateľ sa na neho nesťažoval v priebehu konania, až po tom, ako bol na NS SR neúspešný a mal za to, že sťažnosť nie je dôvodná, sťažovateľ sa neoprávnene na neho sťažuje a žiadal, aby bol spod návrhu oslobodený.

Navrhovateľ na pojednávaní trval na svojom návrhu a uviedol, že aj v priebehu pojednávania bolo preukázané, že disciplinárne obvinený advokát sa svojim konaním dopustil skutku, ktorý podľa zákona o advokácii je v rozpore s § l8 zákona o advokácii a preto žiadal, aby bol tento uznaný vinným a prípadné disciplinárne opatrenie nechal na zváženie senátu.

Senát sa pri posúdení dôkazov založených v spisovom materiáli, ako aj na základe vyjadrenia disciplinárne obvineného advokáta na pojednávaní stotožnil s argumentmi prednesenými v návrhu Revíznej komisie SAK, nakoľko disciplinárne obvinený advokát nepredložil dôkazy, ktorými by vyvrátil tvrdenia sťažovateľa a žalobcu. Vzhľadom na okolnosti prípadu sa situácia javila členom disciplinárnemu senátu tak, že prerokovanie veci pred disciplinárnym senátom bolo dostatočným postihom disciplinárne obvineného advokáta a preto senát prijal rozhodnutie ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

70.
ROZHODNUTIE

Vyúčtovanie odmeny pri ukončení zastupovania, pri ktorom advokát v súlade s dohodou uzatvorenou s klientom určí výšku základnej sadzby tarifnej odmeny z ceny pri predaji bytu, ktorá bola stanovená až v súdnom konaní, teda pri začatí poskytovania právnych služieb v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nebola známa, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože advokát týmto spôsobom neporušuje § 24 ods. 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 9. novembra 2009, ***sp. zn. DS VII.-77/08:2230/2008***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 9. novembra 2009, sp. zn. DS VII.-77/08:2230/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 24 ods. 3 zákona o advokácii a § 10 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
pri ukončení zastupovania sťažovateľa a spol. si vyúčtoval odmenu, pričom pri určení výšky odmeny za úkon nevychádzal z ceny bytu navrhnutej sťažovateľmi v predložených návrhoch zmlúv o prevode vlastníctva k bytu a ktorá bola vyšpecifikovaná v ním vyhotovených návrhoch, ale vychádzal z ceny bytov, ktorá bola ustálená v súdnom konaní pre účely prevodu,

pretože v zmysle § 23 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 24 ods. 3 zák. o advokácii a § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Zo spisovej dokumentácie ako aj z písomných vyjadrení a ústneho prednesu disciplinárne obvineného advokáta na pojednávaní dospel senát k záveru, že skutkový záver navrhovateľa o tom, že disciplinárne obvinený advokát neuzavrel so sťažovateľmi dohodu o odmene bol nesprávne zistený. Zo zmluvy o právnej pomoci zo dňa 6. 11. 2005 totiž jasne vyplýva, že dohoda o odmene bola uzavretá, a to tak, že za jeden úkon právnej služby patrí advokátovi odmena vypočítaná ako tarifná odmena v zmysle § 10 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. z ceny pri predaji bytu krát počet úkonov, ktoré bude treba vykonať. Podľa názoru senátu takto uzavretá dohoda je platná, a treba z nej vychádzať. Právny názor navrhovateľa, že dohoda uzavretá nebola, lebo nedošlo k dohode o cene bytov medzi účastníkmi sporu a cenu bytov bolo možné ustáliť iba v súdnom konaní, a preto mal disciplinárne obvinený postupovať pri vyčíslení trov v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. je z pohľadu uzavretej dohody o odmene nesprávny.

Taktiež sa senát nemohol stotožniť s tvrdením navrhovateľa prednesenom na pojednávaní, že disciplinárne obvinený mal zastupovať naraz viacerých sťažovateľov a z tohto dôvodu mal primerane znížiť svoju odmenu, nakoľko jednak tento skutok disciplinárne obvinenému nebol kladený v návrhu za vinu a zároveň zo spisovej dokumentácie, konkrétne z jednotlivých zápisníc o pojednávaní ako aj z vyúčtovaní vyhotovených disciplinárne obvineným vyplýva, že sa jednalo v štádiu súdneho konania o samostatné veci, ktoré mali každá svoju osobitnú súdnu spisovú značku a boli vedené súdom na samostatných pojednávaniach.

Disciplinárny senát bol toho názoru, že odmenu za právne služby, ktorú upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z., spôsob jej určenia a jej výšku je oprávnený preskúmať iba príslušný

súd. Senát pri formulovaní tohto svojho názoru vychádzal jednak z názoru predsedu revíznej komisie v inej veci (č. 26/596/2008) a jednak z dikcie § 56 ods. 1 zákona o advokácii, ktorý presne určuje porušenie ktorých konkrétnych predpisov je disciplinárnym previnením advokáta.

S poukazom na vyššie uvedené, nakoľko nebolo preukázané že by sa disciplinárne obvinený dopustil disciplinárnych previnení, ktoré sa mu kládli za vinu, s poukazom na § 19 ods. 2 písm. c), a podľa § 23, písm. b) Disciplinárneho poriadku senát disciplinárne obvineného spod návrhu oslobodil.

71.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia neinformuje klienta o tomto rozhodnutí, nepodá proti nemu odvolanie a následne klienta neinformuje ani o prevzatí výzvy na zaplatenie súdneho poplatku a uznesenia o zastavení konania z dôvodu jeho nezaplatenia takým spôsobom, ktorý by bol schopný preukázať, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 9. marca 2010, ***sp. zn. DS VII.-177/09:2694/2009***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 9. marca 2010, sp. zn. DS VII.-177/09:2694/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa. § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako právny zástupca klienta prevzal vo veci vedenej pred okresným súdom dňa 10. 2. 2009 rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia, odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nepodal a klienta o tejto skutočnosti neinformoval a potom, ako v tej istej veci prevzal dňa 24. 4. 2009 výzvu súdu na zaplatenie súdneho poplatku a následne dňa 27. 7. 2009 prevzal rozhodnutie súdu v tej istej veci o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku o týchto skutočnostiach preukázateľne klienta neinformoval,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** do 5 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k veci na pojednávaní disciplinárneho senátu vyjadril tak, že sťažovateľa informoval o doručených rozhodnutiach o zamietnutí predbežného opatrenia, ale túto informáciu poskytol len ústne. Ďalej uviedol, že žiaľ nemá dôkaz o komunikácii, ktorá prebehla medzi nim a sťažovateľom len ústne prípadne telefonicky. Ďalej disciplinárne obvinený uviedol, že čo sa týka výzvy na zaplatenie súdneho poplatku, táto mu prišla v čase, keď bol chorý a bol aj hospitalizovaný a zrejme sa táto výzva dostala medzi spisy o exekúcii. O tejto výzve sa dozvedel až následne keď zo súdu dostal rozhodnutie o zastavení konania. Keď mu toto rozhodnutie bolo

doručené bol na dovolenke, ale ostávalo mu ešte desať dní na podanie odvolania a zaplatenie súdneho poplatku. Vtedy sa opätovne skontaktoval so sťažovateľom a vysvetlil mu, že súdny poplatok je možné dodatočne zaplatiť v odvolacej lehote. Podľa jeho tvrdenia sťažovateľ mu žiadne inštrukcie nedal a zložil telefón a preto ani odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení konania nepodal a taktiež ani z vlastných zdrojov nezaplatil súdny poplatok.

Senát mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako mu to bolo kladené za vinu. Najmä zo samotnej výpovede disciplinárne obvineného bolo dostatočne preukázané, že sťažovateľa preukázateľným spôsobom neinformoval o doručených rozhodnutiach týkajúcich sa predbežného opatrenia a taktiež aj o doručenom rozhodnutí o zastavení konania. Obrana obvineného, že poskytoval informácie prostredníctvom telefonických rozhovorov so sťažovateľom nie je postačujúca, nakoľko sťažovateľ túto vec popiera, nemožno túto obranu obvineného uznať. Okrem uvedeného na druhej strane sám disciplinárne obvinený priznal, že nemal vedomosť o doručení výzvy na zaplatenie súdneho poplatku a o tejto skutočnosti sa dozvedel až podstatne neskôr a to až z rozhodnutia o zastavení konania, nakoľko sa mu výzva stratila založením do iného spisu.

Pri úvahe o uložení trestu disciplinárny senát sa riadil ustanovením § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii a považoval uloženie peňažnej pokuty vo výške jeden násobku minimálnej mesačnej mzdy vo výške 307,70 eur vzhľadom na závažnosť disciplinárneho previnenia ako aj na osobu disciplinárne obvineného za primerané.

72.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý oznámi novému právnemu zástupcovi jeho bývalého klienta, že mu bolo doručené uznesenie vo veci trov konania až po uplynutí lehoty na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 zák. o advokácii.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010, ***sp. zn. DS VII.-47/10:4108/09***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010 sp. zn. DS VII.-47/10:4108/09 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii

tým, že

uznesenie okresného súdu vo veci trov konania, ktoré bolo doručené do jeho advokátskej kancelárie dňa 29. 7. 2009, bolo oznámené právnemu zástupcovi sťažovateľa až 19. 8. 2009, teda až potom, ako nadobudlo právoplatnosť a nebolo voči nemu už možné podať odvolanie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.[10]

10 Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010, sp. zn. DS VII.-47/10:4108/09 neobsahuje v súlade s § 20 ods. 4 Disciplinárneho poriadku odôvodnenie, nakoľko sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania.

73.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý napriek tomu, že neuzatvoril so sťažovateľom zmluvu o poskytnutí právnych služieb, zastupuje sťažovateľa pri spisovaní notárskeho osvedčenia vyhlásenia o vydržaní na základe plnej moci, ktorá mu bola predložená jeho klientom, bez toho, aby s ním osobne záležitosť prejednal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii.

2.) Osobné stretnutie a prejednanie veci s klientom je prvým predpokladom riadneho zastupovania klienta, pretože pri prevzatí a príprave zastúpenia sa má advokát možnosť dozvedieť kto a v akom rozsahu ho hodlá poveriť svojím zastupovaním.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, ***sp. zn. DS VIII.-28/08:3943/2007***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, sp. zn. DS VIII.-28/08:3943/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii

tým, že

napriek tomu, že so sťažovateľom neuzatvoril zmluvu o poskytnutí právnych služieb, sťažovateľa bez jeho vedomia zastupoval dňa 24. 4. 2007 na notárskom úrade, kde notára v zastúpení sťažovateľa ako jeho právny zástupca požiadal, aby do notárskej zápisnice spísal osvedčenie vyhlásenia o vydržaní a notárovi predložil plnú moc, ktorá mu bola odovzdaná jeho klientom A. B., o ktorej plnej moci sťažovateľ tvrdí, že ju nikdy nepodpísal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **16 200 Sk (537,74 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu závažného porušenia povinnosti podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril disciplinárne obvinený tak, že nesúhlasil s tým, že by v danej veci nepostupoval svedomito a v rozpore s § 18 zákona o advokácii. Na druhej strane potvrdil, že je pravdou, že táto kauza bola preňho dostatočným poučením a v budúcnosti takýto postup podpísania splnomocnenia a prevzatia zastupovania už nikdy nezopakuje a bude oveľa opatrnejší aj v komunikácii s klientmi.

Na žiadosť zástupcu revíznej komisie bol podrobne oboznámený list disciplinárne obvineného z 22. 10. 2007 adresovaný sťažovateľovi, pričom zástupca revíznej komisie bol toho názoru, že z tohto listu jednoznačne vyplýva zavinenie disciplinárne obvineného, ale aj vedomosť, že nebol poverený zastupovaním.

Ďalej bolo oboznámené trestné oznámenie sťažovateľa, z ktorého vyplynulo, že sťažovateľ bol zastupovaný advokátom bez jeho vedomia. V trestnom oznámení sťažovateľ taktiež poukázal na list disciplinárne obvineného z 22. 10. 2007, kde ho advokát vyzýval na podpísanie darovacej zmluvy pozemku s odôvodnením, že v prípade súdneho konania by svoje právo neobhájil, teda advokát v podstate žiadal, aby sťažovateľ jeho klientovi niečo daroval, lebo to nie je jeho.

V trestnom oznámení sťažovateľ tiež uviedol, že po nahliadnutí u notára zistil, že jeho splnomocnenie pre advokáta bolo sfalšované.

Senát po oboznámení sa s kompletným spisovým materiálom a po vykonaní dokazovania zistil, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako uvádzal navrhovateľ vo svojom návrhu.

Disciplinárne obvinený poskytoval právnu pomoc svojmu klientovi A. B. V prípade, že sa riadil jeho pokynom, že bude konať na základe plnej moci od sťažovateľa, ktorú mu doručí klient a na základe ktorej mal konať pri úkone spisovania notárskej zápisnice za sťažovateľa, bolo povinnosťou advokáta prerokovať záležitosť so sťažovateľom. Osobné stretnutie a prejednanie veci je prvým predpokladom riadneho zastupovania klienta, pretože pri prevzatí a príprave zastúpenia sa má advokát možnosť dozvedieť kto a v akom rozsahu ho hodlá poveriť svojim zastupovaním.

Čo sa týka trestu s poukazom na mieru zavinenia bol disciplinárny senát toho názoru, že uložený trest disciplinárne obvinenému vo forme peňažnej pokuty je dostatočným. V zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárne senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť uhradiť paušálne trovy konania.

74.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie proti bývalému klientovi vo veci uplatnenia pohľadávok zo zmluvy, ktorej uzatvorenie medzi bývalým klientom a svojím rodinným príslušníkom počas poskytovania právnych služieb bývalému klientovi inicioval, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 21 písm. a.) zákona o advokácii a § 2 ods. 4 a § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 1. augusta 2008, ***sp. zn. DS VIII.-48/87:1630/2008***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 1. augusta 2008, sp. zn. DS VIII.-48/87:1630/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a.) zákona o advokácii a § 2 ods. 4 a § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku **tým, že**
napriek tomu, že ako právny zástupca sťažovateľa na základe mandátnej zmluvy z 2. 1. 2005 poskytoval právnu pomoc sťažovateľovi jednak ako podnikateľovi, ako aj fyzickej osobe, pričom odporučil, vediac o tom, že sťažovateľ uvažuje o predaji domu, svojho rodinného príslušníka na sprostredkovanie predaja jeho domu, zastupuje v konaní vedenom na okresnom súde tohto svojho rodinného príslušníka vo veci proti sťažovateľovi o zaplatenie provízie z uzatvorenej sprostredkovateľskej odmeny, ktorú sťažovateľ odmietol zaplatiť,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania, predmetom ktorého bolo zastupovanie rodinného príslušníka voči bývalému klientovi.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach sa niekoľkokrát vyjadril tak, že návrh na začatie disciplinárneho konania nepovažuje za dôvodný a svojím konaním sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. V priebehu disciplinárneho konania po rozsiahlom dokazovaní tento svoj postoj prehodnotil a priznal, že urobil etickú chybu, ale taktiež zdôrazni, že konanie sťažovateľa a jeho rodiny považuje za amorálne, pretože im v živote len pomohol a jeho postoj vo veci nepovažoval za etický a keďže sa to týkalo jeho rodiny, tak si neuvedomil, že by prípadné zastúpenie rodinného príslušníka mohlo byť porušením predpisov. V záverečnej reči disciplinárne obvinený uviedol, že si je vedomý svojho pochybenia, bol ochotný prijať trest a žiadal, aby boli zohľadnené okolnosti, za ktorých k previneniu došlo.

S poukazom na ustanovenia zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku, keďže senát mal za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu sa stal, že ho spáchal disciplinárne obvinený, senát uznal disciplinárne obvineného za vinného. Disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia bude u disciplinárne obvineného postačujúce, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu.

75.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania klienta nevykoná vo veci žiadne právne úkony, nepodá klientovi informácie na základe jeho listu a po skončení zastupovania nevyúčtuje klientovi prijatú zálohu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a § 22 ods. 5 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a § 13 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý nereaguje na výzvu SAK na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2009, ***sp. zn. DS VIII.-68/08:2248/2008***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 29. 10. 2009, sp. zn. DS VIII.-68/08:2248/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, § 22 ods. 5 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a § 13 Advokátskeho poriadku

tým, že

1.) ako splnomocnený právny zástupca vo veci vymáhania pohľadávky vo výške 200 000 Sk (6 638,78 eur) nevykonal žiadne právne úkony, nepodal klientovi informácie na jeho list zo dňa 13. 11. 2007 a po vypovedaní plnej moci a skončení zastupovania nepodal bývalému klientovi vyúčtovanie prijatej zálohy,

2.) nereagoval na výzvy komory na vyjadrenie sa,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **900 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **268,87 eur** do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k veci nevyjadril ani sa nezúčastnil na disciplinárnom pojednávaní, hoci bol na pojednávanie riadne predvolaný.

Senát sa oboznámil s obsahom spisu, predovšetkým so sťažnosťou, listom sťažovateľa. zo dňa 13. 11. 2007 adresovaným disciplinárne obvinenému, príjmovými dokladmi, zmluvou o právnej pomoci a plnomocenstvom i vypovedaním plnomocenstva.

Zo zmluvy o právnej pomoci vyplynulo, že advokát sa zaviazal pre klienta poskytovať právnu pomoc spočívajúcu v zastupovaní v súdnom spore proti odporcovi – vymáhanie pohľadávky vo výške 200 000 Sk.

S poukazom na § 18 ods. 1, § 22 ods. 5 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a § 13 Advokátskeho poriadku, keďže senát mal za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu sa stal, že ho spáchal disciplinárne obvinený, senát uznal disciplinárne obvineného za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

76.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý neoznámi klientovi doručenie rozsudku Najvyššieho súdu SR, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, a kópiu tohto rozsudku zašle klientovi až po uplynutí dvojmesačnej lehoty, v ktorej mohla byť podaná ústavná sťažnosť proti tomuto rozsudku, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

2.) Povinnosť chrániť práva a záujmy klienta a konať pri výkone advokácie svedomito, ako to advokátovi ukladá § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, môže byť splnená iba vtedy, ak advokát plní riadne a včas svoju informačnú povinnosť voči klientovi v zmysle § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 28. októbra 2010, ***sp. zn. DS VIII.-38/10:4154/2009***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 28. októbra 2010, sp. zn. DS VIII.-38/10:4154/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
pri poskytovaní právnej služby svojmu klientovi závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta tým, že napriek tomu, že mu bol dňa 7. 8. 2008 doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR, ktorým sa tento rozsudok stal právoplatným, jeho doručenie neoznámil a kópiu rozsudku mu zasielal až doporučeným listom dňa 15. 10. 2008.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu závažného porušenia povinnosti podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 21. 12. 2009 bola zo strany Ministerstva spravodlivosti SR odstúpená sťažnosť sťažovateľa na nesprávny postup advokáta pri poskytovaní právnych služieb, v ktorej bolo uvedené, že dôsledku toho, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sa stal právoplatným dňom doručenia advokátovi, tzn. 7. 8. 2008, dňa 15. 10. 2008 uplynula dvojmesačná lehota, v ktorej mohol sťažovateľ podať ústavnú sťažnosť. Tým, že ho advokát neinformoval o doručení rozsudku riadne a včas, mu v dôsledku postupu advokáta vznikla vážna ujma v tom, že ústavná sťažnosť mu bola ústavným súdom odmietnutá ako oneskorene podaná.

K uvedeným skutočnostiam sa vyjadril advokát tak, že potvrdil prevzatie rozsudku Najvyššieho súdu SR dňa 7. 8. 2008, ale keďže proti nemu nebolo prípustné odvolanie, postupoval po prevzatí rozsudku tak, že uložil sekretárke, aby vyzvala klienta prísť si prevziať rozsudok do kancelárie aj so spisovým materiálom, avšak klienta sa nepodarilo skontaktovať a na výzvu sa nedostavil ani do 15. 10. 2009, preto mu bol predmetný rozsudok zaslaný doporučeným listom. Vo svojom vyjadrení poukázal aj na to, že oneskorené doručenie rozsudku a následné podanie ústavnej žiadosti po uplynutí dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku nemohlo spôsobiť odmietnutie ústavnej sťažnosti, keďže sťažovateľ mohol uplatniť svoje právo vyplývajúce z ods. 2 prípadne ods. 3 § 53 zákona č. 38/1993 Z. z.

K samotnému návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvinený uviedol, že k vzniku danej situácie došlo zhodou viacerých okolností, predovšetkým nedostatok súčinnosti sťažovateľa, ako aj v dôsledku pochybenia asistentky, ktorej v deň doručenia rozsudku Najvyššieho súdu SR zadal úlohu kontaktovať klienta, oznámiť doručenie rozsudku a tento mu zaslať. Po opakovaných neúspešných pokusoch o kontakt so sťažovateľom prikázal asistentke zaslať predmetný rozsudok doporučeným listom na jeho posledne známu adresu, čo sa stalo dňa 15. 10. 2008.

Z písomného vyjadrenia asistentky disciplinárne obvineného vyplynulo, že na základe príkazu na kontaktovanie sťažovateľa od disciplinárne obvineného sa pokúšala viackrát telefonicky kontaktovať sťažovateľa na telefónnom čísle, ktoré mala k dispozícii a zároveň pripustila svoje čiastočne pochybenie spočívajúce v tom, že rozsudok mal byť poštou zaslaný skôr.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k nasledovným jednoznačným a nepochybným skutkovým zisteniam:

Disciplinárne obvinenému bol ako splnomocnenému právnemu zástupcovi sťažovateľa doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR, ktorý sa stal právoplatným dňom jeho doručenia. Aj napriek tomu, že asistentka na základe pokynu disciplinárne obvineného opakovane kontaktovala telefonicky sťažovateľa na telefónnom čísle, ktoré poskytol sám sťažovateľ, v snahe oznámiť mu doručenie predmetného rozsudku a zároveň ho vyzvať na jeho prevzatie, ako aj prevzatie celého spisového materiálu, všetky výzvy však zostali bezúspešné.

V dôsledku toho, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sa stal právoplatným dňom doručenia advokátovi, t. j. 7. 8. 2008, dňa 15. 10. 2008 uplynula dvojmesačná lehota, v ktorej mohla byť podaná ústavná sťažnosť. Asistentka disciplinárne obvineného si uvedomila a priznala svoje pochybenie v tom zmysle, že predmetný rozsudok nedoručila v lehote, ale až po márnom uplynutí dvojmesačnej lehoty a zaslala predmetný rozsudok na poslednú známu adresu sťažovateľa v zmysle poverenia. Disciplinárne obvinený súčasne poukázal na to, že problém skontaktovať sa so sťažovateľom nebol ojedinelým, nakoľko už v minulosti, kedy sťažovateľa zastupoval na základe splnomocnenia v súdnom konaní, sa nedostavil na nariadené pojednávania, nereagoval na prípadné výzvy a pokusy skontaktovať sa, na čo bol zo strany advokáta upozornený. Žiadny doklad,

z ktorého by bolo možné usúdiť, že advokát písomne sťažovateľovi doručenie rozsudku dňa 7. 8. 2008 oznámil a vyzval ho na prevzatie rozsudku spisového materiálu, advokát nepreukázal.

Za tohto dôkazného stavu potom disciplinárny senát prijal právny záver o tom, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti uvedených v § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a v § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Včasné plnenie povinností v zmysle § 6 písm. a) a b) Advokátskeho poriadku spĺňa ten účel, že klient je o postupe vo svojej veci priebežne advokátom informovaný a vie sa na jednotlivé eventuality podľa postupu vo veci pripraviť. Povinnosť chrániť práva a záujmy klienta a konať pri výkone advokácie svedomito, ako advokátovi ukladá § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii mohla byť v danom prípade splnená iba vtedy, ak by advokát svoju informačnú povinnosť splnil.

Pri rozhodovaní o disciplinárnom previnení o disciplinárnom opatrení sa senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmeru disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 zákona o advokácii. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k ich spáchaniu, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a svoju mieru zavinenia na skutkoch nerozporoval.

Senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 5 zákona o advokácii, nakoľko v tomto prípade prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia.

V zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárne senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť uhradiť paušálne trovy konania.

77.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nepoukáže bez zbytočného odkladu na účet klienta ako oprávneného v exekučnom konaní príslušnú čiastku, ktorá mu bola poukázaná zo strany exekútora a ktorú mal povinnosť vyúčtovať klientovi, hoci bol na to písomne vyzvaný, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.), § 11 ods. 1 a 3 a § 13 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý nereaguje na výzvu komory vyjadriť sa k sťažnosti klienta, napriek tomu, že túto výzvu riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 28. októbra 2010, ***sp. zn. DS VIII. 58/10:887/2010***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 28. októbra 2010 sp. zn. DS VIII. 58/10:887/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.), § 11 ods. 1, ods. 3 a § 13 Advokátskeho poriadku

tým, že

1.) nepoukázal na účet oprávnenej osoby, a to klienta, resp. jeho rodiča p. A. B., príslušnú čiastku, ktorá bola na účet advokáta poukázaná zo strany exekútora a ktorú mal poslať svojim

klientom, hoci bol na to aj písomne dňa 29. 12. 2008 vyzvaný a túto povinnosť si čiastočne splnil až po podaní sťažnosti,

2.) neodpovedal na výzvu predsedu revíznej komisie zo dňa 26. 05. 2010, v ktorom mal doplniť svoje vyjadrenie,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **307,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril disciplinárne obvinený tak, že ku skutku uvedenému pod bodom 1.) návrhu uviedol, že nepoukázanie časti prostriedkov získaných v rámci exekúcie bolo spôsobené problematickou komunikáciou s klientmi, konkrétne s pánom A. B. a potvrdil, že prostriedky vymožené v exekučnom konaní uhradil dňa 16. 6. 2010, a ku skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu uviedol, že s odpoveďou na výzvu predsedu revíznej komisie zo dňa 26. 5. 2010 čakal až do úplného vyriešenia sporných splátok, čo sa v dôsledku obtiažnej komunikácie stalo až 16. 6. 2010. Disciplinárne obvinený ďalej vo svojom vyjadrení vyjadril poľutovanie nad situáciou, ktorá vznikla a ospravedlnil sa za omeškanie odpovede na výzvu predsedu revíznej komisie.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený uviedol, že platby zo strany exekútorského úradu mi prichádzali bez označenia, pričom z úhrad, ktoré dostal, bolo 80 % zaplatených, nezaplatil úhrady len pánovi A. B. a ešte jednej ďalšej osobe. Medzi ním a klientmi prebiehala komunikácia, ktorá však bola sťažená tým, že pán A. B. neovládal telefón. Taktiež poukázal na to, že v danom čase dvakrát sťahoval kanceláriu, takže mohlo dôjsť k problémom s doručovaním.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k nasledovným jednoznačným a nepochybným skutkovým zisteniam:

Disciplinárne obvinený dostal na svoj účet peňažné prostriedky vymožené v exekučnom konaní, ktoré však riadne a včas nezaslal svojim klientom. Tieto skutočnosti ani vo svojich vyjadreniach a na pojednávaní dňa 28. 10. 2010 nepoprel.

Disciplinárne obvinený neodpovedal na výzvu predsedu revíznej komisie zo dňa 26. 5. 2010, ktorá mu bola riadne doručená dňa 1. 6. 2010.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 zákona o advokácii. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti za ktorých došlo k ich spáchaniu, totiž, že v posudzovanom prípade išlo o kumuláciu dvoch disciplinárnych, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a svoju mieru zavinenia na skutkoch nepopieral.

Senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 zákona o advokácii – peňažná pokuta vo výške 1-násobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, a to 307,70 eur.

V zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárne senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť uhradiť paušálne trovy konania.

78.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca nekontaktuje svojho klienta vo výkone väzby napriek tomu, že klient prejavil záujem o poradu s ním a nezúčastní sa na vyšetrovacích úkonoch s poukazom na vysoké cestovné náklady a neochotu štátu hradiť náklady obhajoby *ex offo*, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 až 3 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 a 2, § 29 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 6. mája 2011, ***sp. zn. DS VIII.-8/11:3576/2010***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 6. mája 2011, sp. zn. DS VIII.-8/11:3576/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 až 3 zákona o advokácii a § 5 ods. 1, 2 a § 29 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako ustanovený obhajca klienta žiadnym spôsobom nekontaktoval obvineného klienta, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, hoci tento mal záujem o poradu s ním, čo prejavil aj v zápisnici o svojom výsluchu a tiež nemal vôbec záujem sa zúčastniť výsluchu obvineného ani v prípade, že dožiadaný vyšetrujúci orgán v ČR sa mu termínmi výsluchu prispôsobí, až napokon celkovú neochotu poskytnúť potrebnú právnu pomoc klientovi potvrdil listom zo dňa 28. 9. 2010, adresovanom tuzemskému policajnému orgánu, v ktorom uviedol: „... je všeobecne známe, že štát si dlhodobo neplní svoje finančné záväzky voči advokátom za poskytovanie právnych služieb v trestných veciach a obvinený je vo vyšetrovacej väzbe dokonca v Českej republike a ja nemienim zvyšovať náklady na chod svojej kancelárie bez primeraného finančného efektu“,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti okresného prokurátora.

Vo vyjadrení k sťažnosti disciplinárne obvinený na svoju obranu uviedol, že od klienta žiaden list so žiadosťou o stretnutie a poradu nedostal a o žiadosti klienta sa nemohol dozvedieť ani po svojom nahliadnutí do spisu 11. 10. 2010, nakoľko v spise nebola predmetná zápisnica o výsluchu obvineného v ČR. Disciplinárne obvinený sa k veci na pojednávaní disciplinárneho senátu vyjadril tak, že popísal okolnosti svojho ustanovenia za obhajcu, dôvody, pre ktoré sa nemohol zúčastniť vyšetrovacích úkonov (kolízia pojednávaní), pričom uznal, že čiastočne pochybil, čo bolo spôsobené aj tým, že mu neboli uhrádzané trovy obhajoby ex offo zo strany štátu. Vyhlásil, že viac sa takéto jeho konanie nebude opakovať a oľutoval, že sa nezúčastnil úkonov s poukazom na list klienta zaslaný SAK dňa 10. 2. 2011, v ktorom klient uviedol, že je s obhajobou disciplinárne obvineného spokojný a advokáta meniť nechce.

Na základe vykonaných dôkazov dospel disciplinárne senát k nasledovným skutkovým zisteniam:

Disciplinárne obvinený bol 28. 1. 2011 ustanovený opatrením okresného súdu ako obhajca obvineného klienta. Dňa 23. 4. 2010 bol vykonaný úkon v trestnom konaní – výsluch obvineného, ktorého sa disciplinárne obvinený nezúčastnil a svoju neúčasť ospravedlnil v tom zmysle, že nemá záujem sa zúčastniť výsluchu. Obvinený pri svojom výsluchu uviedol, že advokát nereagoval na jeho žiadosť o písomnú právnu radu.

Dňa 11. 11. 2010 bol na okresnom súde vykonaný výsluch disciplinárne obvineného, ktorý prejavil ochotu zúčastniť sa úkonov v trestnej veci obvineného klienta a zároveň nežiadal súd o zbavenie povinnosti vykonávať obhajobu vo veci. Dňa 7. 2. 2011 sa konal výsluch obvineného vo väznici v ČR, na ktorom sa advokát zúčastnil, taktiež vykonal rozhovor – poradu s klientom.

Za tohto dôkazného stavu disciplinárny senát prijal právny záver o tom, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia – porušenia povinnosti advokáta obsiahnutých v § 18 ods. 1 až 3 zákona o advokácii s použitím § 5 ods. 1, 2 a § 29 Advokátskeho poriadku.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát prihliadol najmä na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, k osobe advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a svoju mieru zavinenia nepopieral. Taktiež bolo potrebné prihliadnuť na okolnosť, že advokát sa zúčastnil potrebných úkonov v ČR a získal dôveru klienta pri ďalšej obhajobe. Senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia – peňažná pokuta vo výške 1násobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom.

79.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie proti bývalému klientovi vo veci súvisiacou s vecou, v ktorej poskytoval v minulosti právne služby bývalému klientovi a za tým účelom získal od bývalého klienta informácie, ktoré by mohli jeho nového klienta v zastupovanej veci neoprávnene zvýhodniť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 6. februára 2008, ***sp. zn. DS X.-18/07:2846/2006***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 6. februára 2008, sp. zn. DS X.-18/07:2846/2006 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii,

tým, že

napriek tomu, že poskytoval v roku 1992 poľnohospodárskemu družstvu právnu pomoc vo veciach súvisiacich s úpravou majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov – podielov – jednotlivých oprávnených osôb podľa zákona č. 42/1992 Zb. a poskytol dňa 2. 12. 1992 vyjadrenie i vo veci nároku A. B., neodmietol zastupovanie tejto osoby v spore o vyporiadanie majetkových podielov proti tomuto poľnohospodárskemu družstvu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **15 000 Sk (497,91 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania na základe sťažnosti bývalého klienta – poľnohospodárskeho družstva.

V odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ poukázal na obsah tejto sťažnosti ako aj jej doplnenie, z ktorých vyplynulo, že advokát poskytoval v r. 1992 a 1993 právnu pomoc vo veci usporiadania pomerov medzi družstvom a oprávnenými osobami v zmysle zákona č. 42/1992 Zb., pričom v rámci poskytovania právnej pomoci sa zúčastňoval aj na rokovaniach s problematickými osobami ako aj na schôdzach predstavenstva a vedenia družstva, kde sa dostal aj k dôverným informáciám. Advokát mal posudzovať aj transformačné, reštitučné a iné majetkové nároky A. B., pričom vo vzťahu k nemu navrhol konkrétne riešenia a zúčastnil sa aj na rokovaniach s ním. Napriek tomu advokát v roku 2006 prevzal zastupovanie A. B. vo veci jeho majetkových nárokoch voči poľnohospodárskemu družstvu. Sťažovateľ na preukázanie svojich tvrdení predložil aj listinné dôkazy.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach k sťažnosti uviedol, že sťažnosť považuje za nedôvodnú a podľa jeho názoru jej motívom bola len pomsta zo strany sťažovateľa a snaha ovplyvniť výsledok prebiehajúceho sporu. Disciplinárne obvinený potvrdil, že v rokoch 1992 a 1993 poskytoval právno-poradenské služby sťažovateľovi, avšak zdôrazňoval, že išlo všeobecné poskytovanie služieb, predovšetkým výklad legislatívy, pričom sa nevyjadroval ku konkrétnym nárokom. Ďalej tiež zdôraznil, že žalobu vo veci navrhovateľa A. B. proti družstvu nepodával, len prevzal zastupovanie, pričom mal za to, že predchádzajúce poskytovanie právnych služieb družstvu nemohlo ovplyvniť výsledok súdneho sporu ani znevýhodniť sťažovateľa. Na svoju obranu argumentoval tiež tým, že zo znenia transformačného zákona podľa neho vyplýva, že medzi družstvom a oprávnenými osobami nebol žiaden protiklad, že to neboli protistrany, pretože podstatou tohto zákona bola v povinnosti transformácii družstva na obchodnú spoločnosť, inak by zaniklo. Odmietol tvrdenie, že sa pri poskytovaní poľnohospodárskeho družstva mal dostať k dôverným informáciám.

Osobitne k návrhu na začatie disciplinárneho konania sa už nevyjadril, akurát v žiadosti o odročenie pojednávania doplnil, že klienta A. B. už nezastupuje, a že medzi ním a družstvom by malo dôjsť k mimosúdnej dohode a následne k späťvzatiu sťažnosti.

Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením obsahu disciplinárneho spisu, dospel disciplinárny senát k nasledovným skutkovým zisteniam:

Disciplinárne obvinený poskytoval právno-poradenské služby predmetnému poľnohospodárskemu družstvu v rokoch 1992 a 1993 v oblasti posudzovania nárokov oprávnených osôb na vydanie majetkových podielov v družstvách a pri postupe družstva voči oprávneným osobám a pri aplikácii zákona číslo 42/1992 Zb.

Disciplinárne obvinený sa opakovane zúčastňoval na schôdzach a rokovaniach predstavenstva družstva a zúčastnil sa i na schôdzi, na ktorej bol prejednávaný nárok oprávnenej osoby A. B., kde podľa zápisnice z rokovania dňa 2. 12. 1992 predniesol konkrétny návrh na vybavenie žiadosti oprávneného A. B. Poľnohospodárske družstvo listom zo dňa 18. 4. 1994 oznámilo oprávnenému A. B., že pri rokovaniach o jeho nárokoch bol okrem iného osobne účastný i advokát, takže je schopné sporné skutočnosti oprávnenému dokázať aj výsluchom zúčastnených osôb.

Disciplinárne obvinený advokát prevzal právne zastupovanie oprávneného A. B. a ako jeho advokát podal na príslušný okresný súd žalobu o vydanie majetkového podielu a návrh na vydanie predbežného opatrenia voči poľnohospodárskemu družstvu.

Vzhľadom na to mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený advokát prevzal právne zastupovanie osoby, ktorej záujmy boli v rozpore so záujmami jeho bývalého klienta v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej.

Obrana disciplinárne obvineného spočívajúca v tom, že sťažovateľovi poskytoval len všeobecné rady a neposudzoval konkrétne nároky bola vyvrátená, najmä zápisnicou z rokovania predstavenstva družstva z 2. 12. 1992, kde sa prejednával postup voči oprávnenému A. B. a bol to práve disciplinárne obvinený advokát, ktorý navrhol konkrétne praktické riešenie prípadu, i keď jeho návrh riešenia zachytený v zápisnici možno považovať za všeobecný a rámcový, týkal sa však majetkových podielov oprávneného; senát zastával názor, že v prevzatom spore o vysporiadanie majetkových podielov ide o vec skutkovo a právne totožnú.

Disciplinárny senát sa nestotožnil ani s obranou disciplinárne obvineného advokáta v tom smere, že vzťah medzi družstvom a oprávnenými osobami nebol vzťah rozporný a poukázal na to, že rozpornosť záujmov medzi bývalým a terajším klientom bola daná samotnou okolnosťou, že v tej istej veci, v ktorej advokát v minulosti poskytoval právne služby, vznikol súdny spor, kde sa bývalý klient ocitol v procesnom postavení odporcu v súdnom spore. Teda túto okolnosť bolo nutné posudzovať nielen podľa zákona číslo 42/1992 Zb., t. j. podľa práva hmotného, ale bolo potrebné zohľadniť konkrétny prípad a existencia súdneho sporu s bývalým klientom v totožnej veci rozhodne nasvedčuje rozpornosť záujmov medzi bývalým klientom na strane odporcu a oprávnenou osobou na strane navrhovateľa, a teda povinnosť advokáta odmietnuť právne zastupovanie podľa § 21 písmeno a.) zákona o advokácii.

Z listu družstva z 18. 4. 1994, kedy disciplinárne obvinený advokát už zrejme nebol jeho právnym zástupcom, vyplynulo, že družstvo ako bývalý klient sa práve voči osobe disciplinárne obvineného odvolával na stanovisko a účasť advokáta pri rokovaní s ním a mienil svedectvo advokáta využiť v prípadnom súdnom spore voči A. B., čo však disciplinárne obvinený advokát svojmu bývalému klientovi zmaril práve prevzatím zastupovania A. B. v tej istej veci voči družstvu.

V tejto okolnosti videl disciplinárny senát porušenie povinnosti advokáta podľa § 21 písm. d.) zákona o advokácii a osobitne zdôraznil, že na porušenie tejto povinnosti nie je potrebné mať jednoznačne preukázané, že informácia o bývalom klientovi inú osobu, ktorej poskytuje právne služby, neoprávnene zvýhodnila, stačí existencia takejto možnosti zvýhodnenia, ktorá v danom prípade s poukazom na vyššie uvedené a listinný dôkaz z 18. 4. 1994 preukázaná bola.

Z pripojených listinných dôkazov nevyplynulo, že by disciplinárne obvinený advokát nadviazal v právnom zastupovaní vo veci o vydanie majetkových podielov na žalobu iného kolegu, zastupovania inými advokátmi sa týkali odlišných sporov vedených voči družstvu, pričom ale disciplinárny senát bol toho názoru, že keby tomu tak aj bolo, táto okolnosť nezbavuje advokáta zodpovednosti za porušenie jeho povinnosti podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii.

Tvrdenie disciplinárne obvineného, že sťažovateľ netrvá na podanej sťažnosti, bolo z hľadiska rozhodovania disciplinárneho senátu irelevantné, keďže disciplinárne konanie je vedené na základe návrhu Revíznej komisie, ktorá jedine môže vziať návrh späť.

S ohľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia a s prihliadnutím na závažnosť previnenia, okolnosti za ktorých bolo spáchané a v neposlednom rade na osobu disciplinárne obvineného advokáta, predovšetkým na skutočnosť, že sa jednalo o advokáta s dlhoročnou praxou, u ktorého sa predpokladá výborná znalosť predpisov, mu uložil disciplinárne opatrenie v súlade s § 56 ods. 2, písm. c.) zák. o advokácii, ktoré považoval za primerané.

80.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje svojho klienta (navrhovateľa v občianskom súdnom konaní) o doručení uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním

porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 25. marca 2008, ***sp. zn. DS X.-37/07:1486/2007***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 25. marca 2008, sp. zn. DS X.-37/07:1486/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku, **tým, že**
napriek tomu, že potom, čo mu bolo z okresného súdu doručené uznesenie o zastavení konania vo veci vedenej pred týmto súdom, svojho klienta o doručení uznesenia neinformoval,
za čo mu bolo uložené
podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát bol zároveň spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorým sa mal dopustiť porušením povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii **tým, že**
po tom, ako disciplinárne obvinený advokát prevzal z okresného súdu výzvu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 2 000 Sk vo veci vednej na tomto súde nezabezpečil riadne a včas zaplatenie súdneho poplatku, v dôsledku čoho okresný súd konanie zastavil,
oslobodený.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania. V odôvodnení navrhovateľ vyslovil názor, že postup advokáta, ktorý len telefonicky informuje klienta o dôležitých skutočnostiach s veľmi závažným dopadom na priebeh konania nie je adekvátny. Výzva na úhradu súdneho poplatku i uznesenie súdu o zastavení konania sú dôležité písomnosti a advokát musí mať doklad o tom, že takéto písomnosti klientovi doručil a to i s poučením o následkoch, ktoré nečinnosť klienta môže mať na priebeh konania. Navrhovateľ v odôvodnení poukázal aj na obsah sťažnosti sťažovateľa, ktorý namietal nesprávnosť postupu advokáta pri nezabezpečení zaplatenia súdneho poplatku, napriek tomu, že sťažovateľ vhodil podľa pokynov advokáta kolkové známky určené na úhradu súdneho poplatku, v dôsledku čoho došlo k zastaveniu konania a sťažovateľovi mala vzniknúť škoda v dôsledku premlčania práva na vymáhanie škody. Sťažovateľ taktiež namietal, že advokátom nebol informovaný o doručení uznesenia o zastavení konania.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril tak, že potvrdil, že sťažovateľa v predmetnom spore zastupoval, pričom sťažovateľa výslovne poučil pri podaní žaloby o povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Po prevzatí výzvy na jeho zaplatenie sťažovateľa telefonicky kontaktoval a upozornil ho na následky nezaplatenia poplatku – zastavenie konania. Potom, čo sa sťažovateľ opakovane nedostavil do kancelárie za účelom úhrady súdneho poplatku, navrhol mu, aby kolkové známky aspoň vhodil do poštovej schránky, na čo sťažovateľ nereagoval. Taktiež potvrdil, že obdržal uznesenie o zastavení konania, pričom sa snažil telefonicky kontaktovať sťažovateľa za účelom oznámenia doručenia tohto rozhodnutia, avšak bezúspešne. Poprela akúkoľvek svoju zodpovednosť s poukazom na to, že urobil všetko v záujme úspešnosti klienta, avšak nebol povinný zaňho uhrádzať poplatky, pokiaľ o to klient sám nemal záujem.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvinený doplnil svoje predchádzajúce stanovisko v tom zmysle, že po ignorovaní dohodnutých stretnutí zo strany sťa-

žovateľa nadobudol presvedčenie, sťažovateľ nemá záujem na pokračovaní v konaní a poukázal tiež na to, že v danej veci išlo o žalobu na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá nepodlieha premlčaniu, preto sťažovateľovi v tomto zmysle žiadna škoda nevznikla. Disciplinárne obvinený na pojednávaní zotrval na svojom stanovisku a žiadal, aby bol spod návrhu oslobodený alebo aby došlo k upusteniu od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárne obvinený advokát dňa 12. 1. 2005 na základe plnej moci prevzal právne zastupovanie obchodnej spoločnosti, v mene ktorej konal sťažovateľ ako konateľ v občianskoprávnej veci o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu. Zo žaloby na určenie neplatnosti právneho úkonu bol hneď pri podaní žaloby zaplatený súdny poplatok vo výške 1 000 Sk. Okresný súd dňa 31. 1. 2006 vyzval navrhovateľa výzvou na doplatenie súdneho poplatku z návrhu vo výške 2 000 Sk. Výzva bola súdom doručená disciplinárne obvinenému ale aj navrhovateľovi, ktorý ju aj prevzal. O doručení výzvy o doplatení súdneho poplatku advokát klienta písomne neinformoval, oboznámil ho len telefonicky a dohodol si s ním osobné stretnutie v sídle advokátskej kancelárie. K stretnutiu s klientom nedošlo a následne ani súdny poplatok v predmetnom konaní nebol zaplatený v riadnej výške a včas. Klient – sťažovateľ sám v sťažnosti potvrdil, že bol zo strany advokáta telefonicky informovaný o povinnosti doplatiť súdny poplatok, a to vo výške 2 000 Sk. Údajne mu odovzdal na tento účel kolok v hodnote 2 000 Sk do poštovej schránky v sídle kancelárie, túto okolnosť však ničím nepreukázal. Zároveň aj advokát poprel, že by našiel vo svojej schránke akýkoľvek kolok a navyše by nebolo logické, aby kolok, ak by ho bol býval mal neposlal na súd do spisu. Výzvou súdu priamo sťažovateľovi bol sťažovateľ poučený o výške nedoplatku na súdnom poplatku, spôsobe a termíne jeho zaplatenia, ako aj o následkoch nesplnenia tejto povinnosti účastníka konania. Túto povinnosť sťažovateľ nesplnil, a to ani sám ani v súčinnosti s jeho právnym zástupcom.

Uznesenie okresného súdu o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku z návrhu v celej výške zo dňa 29. 3. 2006 bolo doručené dňa 10. 4. 2006 len disciplinárne obvinenému advokátovi. O tomto uznesení advokát klienta preukázateľným spôsobom – písomne neinformoval, ani sa mu s ním nepodarilo telefonicky spojiť a o postupe vo veci ho informovať. Odvolanie vo veci, ani z opatrnosti, nepodal. Na základe predošlého správania sa klienta advokát nadobudol subjektívne presvedčenie o jeho nezáujme v konaní pokračovať, ale písomný doklad ani priame ústne vyjadrenie konateľa klienta o tomto nemal.

Na základe týchto skutkových okolnosti disciplinárny senát oslobodil disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku týkajúceho sa nezabezpečenia riadneho a včasného zaplatenia súdneho poplatku, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal. Disciplinárny senát zdôraznil, že dokazovaním nebolo zistené, aby nezaplatenie súdneho poplatku bolo spôsobené opomenutím advokáta, keďže klientovi nič nebránilo v zaplatení súdneho poplatku priamo na súd, čo bolo v danom prípade výlučne povinnosťou klienta, keďže klient pri prevzatí zastupovania nezložil advokátovi trovy určené na súdny poplatok a tvrdenie sťažovateľa o vhodení kolkových známok do schránky sa nepreukázalo.

Vo vzťahu k druhému skutku, spočívajúcemu v neoznámení prevzatia uznesenia o zastavení konania disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia § 18 ods. 1 a ods. 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

Porušenie povinnosti videl senát najmä v tom, že advokát okamžite po doručení uznesenia súdu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku neinformoval klienta o tejto dôležitej písomnosti, čím spôsobil vážne následky – právoplatnosť zastavenia konania. Pokiaľ sa aj spoliehal na telefonický kontakt s konateľom klienta, tento spôsob oboznámenia klienta s postupom vo veci je fakticky nepreukázateľný. Ani tu nebolo možné preukázať, kedy

a koľkokrát sa advokát pokúšal sťažovateľovi telefonovať a čo mu zamýšľal oznámiť. V danom prípade aj keby sa advokátovi na opakovaný pokus nepodarilo s klientom skontaktovať telefonicky, mal obratom zaslať uvedené súdne rozhodnutie doporučenou poštou na poslednú známu adresu sídla klienta, resp. adresu pobytu konateľa klienta. Vtedy by bola jeho oznamovacia povinnosť splnená i pri neprevzatí, resp. uložení poštovej zásielky klientom. Obrana advokáta v tom smere, že usúdil zo správania sa klienta jeho nezáujem pokračovať v súdnom konaní je subjektívna a nie je dôsledne podložená relevantnými dôkazmi – výslovným súhlasom klienta alebo jeho písomnou žiadosťou o späťvzatie návrhu. Aj keby predošlé konanie, resp. opomenutie konania zo strany klienta naznačovalo jeho nezáujem na pokračovaní v konaní, v súlade s dôsledným využívaním všetkých právnych prostriedkov v záujme klienta mohol a mal z opatrnosti podať vo veci proti uzneseniu súdu o zastavení konania odvolanie a v odvolacej lehote 15 dní klienta preukázateľným spôsobom informovať o možnosti dodatočného zaplatenia súdneho poplatku. Disciplinárne obvinený advokát sa touto zásadou neriadil, čím svojím nekonaním spôsobil právoplatnosť rozhodnutia o zastavení súdneho konania jeho klienta.

Disciplinárny senát s prihliadnutím na závažnosť previnenia, okolnosti za ktorých bolo spáchané a na osobu disciplinárne obvineného advokáta uložil disciplinárne opatrenie v súlade s § 56 ods. 2 a.) zákona o advokácii, ktoré považoval za primerané. Pri ukladaní tohto opatrenia senát vzal do úvahy aj skutočnosť, že advokát sa k skutku priznal, pri objasňovaní veci spolupracoval.

81.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý neinformuje svojho klienta o doručení rozhodnutia vo veci samej za účelom vyžiadania si pokynu ohľadom ďalšieho postupu ani nepodá v zákonnej lehote odvolanie proti tomuto rozhodnutiu, ktoré je v neprospech klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

2.) Jediným správnym postupom advokáta, v súlade s predpismi a zásadami upravujúcimi výkon advokácie, v prípade doručenia rozsudku prvostupňového súdu v neprospech klienta, za situácie, keď advokát nie je schopný, hoci aj z objektívnych dôvodov, zadovážiť si stanovisko klienta k využitiu opravného prostriedku, je podanie odvolania proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote. To platí aj v prípade názoru advokáta o neúspechu podaného odvolania a jeho pochybností o hospodárnosti a účelnosti takéhoto postupu, o čom je povinný klienta poučiť, avšak bez porady s klientom ako aj v prípade, ak klient aj po porade a poučení trvá na podaní odvolanie, je advokát povinný odvolanie podať.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 18. augusta 2008, ***sp. zn. DS X.-57/07:1241/07***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 18. augusta 2008, sp. zn. DS X.-57/07:1241/07 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
napriek tomu, že prevzal právne zastúpenie klienta prostredníctvom jeho otca, ktorý mu bol ustanovený za opatrovníka, a ktorý mu podpísal splnomocnenie na zastupovanie v predmetnom konaní po tom, čo mu bol doručený rozsudok 6. 3. 2007, neskontaktoval sa so svojim klientom, resp. opatrovníkom klienta a proti uvedenému rozsudku nepodal odvolanie,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **10 000 Sk (331,94 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na návrh revíznej komisie zo dňa 3. 12. 2007.

Disciplinárne obvinený k veci vo svojom písomnom vyjadrení a na pojednávaní disciplinárneho senátu poprel, že by bol prítomný na pojednávaní, kedy došlo k vyhláseniu rozsudku a že by ho na tomto pojednávaní, alebo neskôr po ňom bol sťažovateľ požiadal o podanie odvolania proti rozsudku. Na vysvetlenie uviedol, že sa necítil byť splnomocneným advokátom sťažovateľa, ale bol presvedčený, že zastupuje klienta, pričom to, že plnú moc mu zrejme neudelil klient, ale podpísal ju sťažovateľ sa dozvedel až neskôr. Ďalej tvrdil, že po doručení rozsudku sa snažil so sťažovateľom telefonicky spojiť, avšak tento bol nedostupný, čo nepovažoval za zvláštne, keďže počas dlhoročnej spolupráce s ním sa viackrát stalo, že sa na dlhší čas odmlčal. Odvolanie nepodal z dôvodu, že by to veci neprospelo, keďže navrhovateľ sa ocitol v dôkaznej núdzi. Priznal, že z jeho strany došlo k istým pochybeniam, avšak zdôraznil, že klientovi žiadna škoda ani iný závažný následok nevznikol, keďže sťažovateľ si podal odvolanie sám, teda v dôsledku jeho opomenutia, nedošlo k nadobudnutiu právoplatnosti daného rozsudku, ale až na základe späťvzatia odvolania zo strany sťažovateľa, z čoho usudzoval, že aj sťažovateľ sa nakoniec stotožnil s jeho právnym názorom.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že sťažovateľ udelil disciplinárne obvinenému splnomocnenie na zastupovanie klienta ako jeho opatrovník ako aj to, že po tom, čo mu bol doručený rozsudok vo veci samej, nevyžiadal si stanovisko sťažovateľa, či sa chcú proti nemu odvolať a napriek tomu odvolanie nepodal.

Disciplinárne obvinený advokát sa pri zastupovaní klienta ustanoveniami zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku dôsledne neriadil. Senát je toho názoru, že pokiaľ advokát zistil, že sa s klientom alebo jeho otcom nevie spojiť a mal z minulosti skúsenosti, že otec klienta, s ktorým celú vec prejednával, sa zvykol aj na dlhší čas odmlčať, nemohol mať pocit, že klienta informoval o prevzatí rozhodnutia vo veci samej riadne a včas, a keďže nepodanie odvolania mohlo mať za následok právoplatnosť rozhodnutia, ktoré evidentne bolo v neprospech klienta a advokát z objektívnych okolností jeho stanovisko k podaniu odvolania nevedel zadovážiť, jedine podanie odvolania voči rozsudku, by bolo postupom v súlade s § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku. Senát dal za pravdu disciplinárne obvinenému advokátovi v tom, že v súlade s § 18 ods. 2 zákona o advokácii, je povinný dbať aj na to, aby úkony vykonané v prospech klienta boli účelné a hospodárne, ale sama skutočnosť, že advokát podľa svojho právneho posúdenia je toho názoru, že by odvolanie nemalo úspech, ho neoprávňuje bez porady s klientom urobiť vo veci záväzné rozhodnutie o tom, že odvolanie podané nebude. V tomto prípade je advokát povinný o svojich výhradách a právnom názore klienta vhodným spôsobom poučiť, ako i o rizikách spojených s podaním neúspešného odvolania, ale pokiaľ klient na podanom odvolaní napriek tomu trvá, alebo advokátovi sa nepodarilo získať jeho stanovisko a rozhodnutie je evidentne v neprospech klienta, je advokát povinný postupovať v záujme klienta tak, že odvolanie v zákonnej lehote podá. Z vyššie uvedených dôvodov senát uznal disciplinárne obvineného za vinného z porušenia jeho povinností uvedených v § 18 ods. 1,2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b) Advokátskeho poriadku, pričom ale pri vymedzení skutku senát po vykonanom do-

kazovaní vypustil poslednú časť vety „takže rozsudok sa stal právoplatným“, nakoľko toto z vykonaného dokazovania nevyplynulo.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadol k závažnosti disciplinárneho previnenia advokáta, k jeho osobe, k závažnosti spôsobeného následku, zvlášť k tej okolnosti, že samotný sťažovateľ vzal odvolanie proti rozsudku späť a k tomu, že disciplinárne obvinený advokát sám doznal, že sa pri spolupráci s klientom v tejto veci dopustil viacerých pochybení, ktoré oľutoval a zaviazal sa podobného konania do budúcnosti vyvarovať.

82.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý na základe plnej moci klienta ako dlžníka v čase, keď poskytuje právne služby osobe, ktorej záujmy sú v priamom rozpore so záujmami klienta – veriteľovi dlžníka, podpíše za klienta záložnú zmluvu v prospech veriteľa, pričom táto je realizovaná a zapísaná na príslušnej správe katastra, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 2 ods. 2 a § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

2.) Poskytnutie právnych služieb klientovi, na základe plnej moci udelenej vopred určenému advokátovi ako právnemu zástupcovi klientom v rámci formulárovej zmluvy, bez predchádzajúceho kontaktu s advokátom, v čase, keď tento advokát poskytuje právne služby súčasne druhej zmluvnej strane tejto formulárovej zmluvy, ktorej záujmy sú nepochybne v rozpore so záujmami klienta, uskutočnením právneho úkonu, ktorý môže mať závažné následky pre klienta, bez predchádzajúceho výslovného súhlasu klienta udeleného bezprostredne pred uskutočnením tohto právneho úkonu a po predchádzajúcom poučení o jeho možných následkoch zo strany advokáta, za aktívnej súčinnosti s druhou zmluvnou stranou po formálnom ukončení jej právneho zastupovania je konaním advokáta, ktoré je v rozpore so záujmami klienta a ktoré znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 13. apríla 2009, ***sp. zn. DS X.-10/08:689/2007***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 13. apríla 2009, sp. zn. DS X.-10/08:689/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 2 ods. 2 a § 18 ods. 3 zákona o advokácii

tým, že

na základe plnej moci vystavenej dňa 17. 7. 2003 dlžníkom A. B. v čase, keď poskytoval právne služby veriteľovi dlžníka A. B., spoločnosti C., s. r. o., podpísal dňa 13. 4. 2006 za klienta A. B., záložnú zmluvu v prospech spoločnosti C., s. r. o., pričom záložná zmluva bola realizovaná a zapísaná na príslušnej správe katastra a týmto právnym úkonom poskytol právne služby A. B., ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami spoločnosti C., s. r. o.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na návrh revíznej komisie zo dňa 31. 1. 2008.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Sťažovateľ A. B. uzatvoril so spoločnosťou C., s. r. o. dňa 17. 7. 2003 zmluvu o úvere, ktorej súčasťou bolo aj splnomocnenie disciplinárne obvinenému advokátovi na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, ďalej na uzatvorenie záložnej zmluvy podľa § 552 Obč. zákonníka alebo zmluvy o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve dlžníka podľa § 553 Obč. zákonníka ako formy zabezpečenia splatenia úveru, bez uvedenia konkrétnych nehnuteľností. Toto plnomocenstvo bolo súčasťou predtlačeného formulára textu zmluvy o úvere, v ktorom bolo zároveň uvedené prijatie plnomocenstva disciplinárne obvineným advokátom spolu s jeho podpisom a bolo udelené na všetky právne úkony potrebné k uzatvoreniu uvedených zmlúv. Podľa názoru disciplinárneho senátu k uzatvoreniu dohody o splnomocnení došlo medzi dlžníkom A. B. a disciplinárne obvineným advokátom v deň podpisu zmluvy o úvere, t. j. 17. 7. 2003, kedy akceptoval návrh veriteľa na uzatvorenie tejto dohody s vopred zvoleným právnym zástupcom – disciplinárne obvineným advokátom, ktorého podpis bol už v listine obsiahnutý spolu s ostatnými náležitosťami dohody o splnomocnení. Disciplinárne obvinený advokát mal v čase uzatvorenia dohody o splnomocnení s dlžníkom A. B. dlhodobo uzatvorenú zmluvu o právnej pomoci s veriteľom – spoločnosťou C., s. r. o., ktorú písomne vypovedal 26. 9. 2003.

Potom, čo sa dlžník A. B. dostal do omeškania so splácaním dlhu, zaslal mu disciplinárne obvinený advokát dňa 29. 3. 2006 list, ktorým ho informoval, že bol v daný deň vyzvaný na zabezpečenie jeho záväzku v súlade s udeleným plnomocenstvom, a to zriadením záložného práva k nehnuteľnosti špecifikovanej v priloženom liste vlastníctva, dlžníka zároveň vyzval o preukázanie vykonaných úhrad a na záver ho upozornil, že pokiaľ v určenej lehote nedostane žiadnu správu, bude postupovať v súlade s udeleným plnomocenstvom. Doručenie tohto listu klientovi A. B. disciplinárne obvinený advokát nepreukázal. Následne disciplinárne obvinený advokát uzatvoril dňa 13. 4. 2006 v zastúpení klienta, na základe udeleného plnomocenstva, záložnú zmluvu, ktorou bolo zriadené záložné právo na byt vo vlastníctve dlžníka A. B., na účel zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa – spoločnosti C., s. r. o. vo výške istiny 5 000 Sk spolu s príslušenstvom, pričom záložné právo malo trvať až do úplného splatenia dlhu dlžníkom. V čase uzatvorenia záložnej zmluvy mal dlžník A. B. v predmetnom byte trvalý pobyt a bol už na starobnom dôchodku. Na základe tejto záložnej zmluvy príslušná správa katastra zapísala záložné právo do katastra nehnuteľností.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 27. 2. 2009 disciplinárne obvinený advokát na svoju obranu uviedol, že postupoval v súlade so zákonom o advokácii a udeleným plnomocenstvom, pričom vzhľadom k tomu, že klient na jeho list zo dňa 29. 3. 2006 nereagoval a s prihliadnutím na okolnosti prípadu, považoval v danom prípade za najvhodnejšiu formu zabezpečenia, ktorá bude v prospech a v záujme jeho klienta práve záložnú zmluvu. Ďalej disciplinárne obvinený advokát uviedol, že klienta nijakým spôsobom nepoškodil, naopak urobil zabezpečovací úkon z dôvodu ochrany jeho práv, inak mu z dôvodu neplnenia zmluvy o úvere hrozili sankcie a ďalej dodal, že aj v dôsledku záložnej zmluvy klient zlepšil svoju platobnú disciplínu, splatil svoj dlh a záložné právo bolo bez ujmy klienta z katastra nehnuteľností vymazané. Čo sa týka vzťahu k spoločnosti C., s. r. o. disciplinárne obvinený advokát uviedol, že ešte v roku 2003 bol oslovený zástupcami tejto spoločnosti, aby pripravil zoznam advokátov, ktorí by boli ochotní zastúpiť ich klientov za účelom zabezpečenia záväzkov a ďalej uviedol, že až do dňa 26. 9. 2003 zastupoval spoločnosť C., s. r. o. v exekučných konaniach v úplne iných veciach. Na záver dodal, že návrh na začatie disciplinárneho konania považuje za nedôvodný, nakoľko skutok nie je disciplinárnym previnením a revízna komisia podľa jeho názoru v danom prípade uplatnila extenzívny výklad § 21 písm. a.) zákona o advokácii.

Disciplinárny senát zo spisu ďalej zistil, že disciplinárne obvinený advokát už bol pre obdobný skutok rozhodnutím č. DS VIII. 66-864/2004 zo dňa 28. 3. 2008 uznaný vinným z porušenia § 21

písm. a.) zákona o advokácii. Disciplinárny senát sa taktiež oboznámil s upozornením krajského súdu na porušenie stavovských predpisov z dôvodu konania disciplinárne obvineného zo dňa 11. 3. 2004 a s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. 8Sžo 17/2007, v ktorom sa súd v obdobnej veci zaoberal platnosťou splnomocnenia totožného obsahu, pričom ho vyhodnotil ako absolútne neplatné – pre neurčitosť a aj pre rozpor záujmu dlžníka ako zastupovaného a jeho zástupcu podľa § 22 Občianskeho zákonníka.

Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel disciplinárny senát k nasledujúcim právnym záverom:

V zmysle § 20 ods. 1 zákona o advokácii nebolo rešpektované právo klienta na slobodný výber advokáta, nakoľko slobodná voľba klienta v skutočnosti bola obmedzená, ak v predtlači úverovej zmluvy, v textovej časti na rovnakej strane, ako sú uvedené zmluvné podmienky sa v samostatnej časti textu uvádza konkrétny advokát, ktorý má na základe plnomocenstva hájiť záujmy splnomocniteľa, pričom nie je možné dospieť k záveru, že dlžník podpísaním úverovej zmluvy chcel uzavrieť aj dohodu o splnomocnení. Skutočnosť, že veriteľ (spoločnosť C., s. r. o.) dopredu uviedol v predtlači zmluvy o úvere ako právneho zástupcu disciplinárne obvineného advokáta, vzhľadom k tomu, že disciplinárne obvinený advokát bol už pri spisovaní predtlače zmluvy o úvere v kontakte s veriteľom a mal hájiť jeho záujmy v súvislosti s vymáhaním prípadných dlhov v budúcnosti, „spochybňuje základný predpoklad pri udelení plnej moci – a to, že splnomocnenec bude jednoznačne hájiť záujem dlžníka".

Skutočnosti, že disciplinárne obvinený advokát bol v čase uzatvorenia zmluvy o úvere v priamom kontakte s veriteľom, keďže ho v tom čase ako klienta zastupoval, a musel byť s ním v kontakte aj neskôr v čase uzatvorenia záložnej zmluvy, keďže práve zástupcovia veriteľa mu za účelom uzatvorenia záložnej zmluvy predložili podklady k úverovej zmluve a pravdepodobne aj pokyn, ako ďalej postupovať, taktiež svedčia o tom, že po celý čas postupoval v aktívnej súčinnosti s veriteľom a jeho konanie bolo skôr podľa pokynov a v záujme veriteľa, než v záujme jeho klienta. Okrem toho z obsahu dohody o splnomocnení, zmluvy o úvere ani z korešpondencie s disciplinárne obvineným advokátom nevyplýva, žeby klient bol poučený o možnosti od tejto dohody o splnomocnení odstúpiť, resp. zmeniť vopred určeného právneho zástupcu. Taktiež je nutné zmieniť aj skutočnosť, že zriadením záložného práva bola zabezpečená pohľadávka v celom jej rozsahu, teda aj neprimerane vysoké príslušenstvo.

Vzhľadom na okolnosti vzniku zastúpenia dlžníka disciplinárne obvineným advokátom – bez priameho osobného kontaktu, bez možnosti voľby iného právneho zástupcu, vznik zastúpenia súčasne so vznikom zmluvy o úvere pre účely spísania záložnej zmluvy v čase, keď ešte žiaden dlh neexistoval a okolnosti vzniku záložného práva za priamej súčinnosti disciplinárne obvineného advokáta s veriteľom, dospel disciplinárny senát k záveru, že právne úkony disciplinárne obvineného advokáta boli v rozpore so záujmami klienta.

Disciplinárny senát zistil aj ďalšie pochybenia disciplinárne obvineného advokáta, ktoré svedčia o tom, že jeho postup nebol v súlade s dobrými mravmi a zásadami slušnosti. Disciplinárne obvinený advokát pri voľbe formy zabezpečenia pohľadávky – uzatvorením záložnej zmluvy na byt vo vlastníctve dlžníka (klienta) v prospech veriteľa nerešpektoval vyváženosť medzi predmetom úverovej zmluvy (5 000 Sk s príslušenstvom) a predmetom záložnej zmluvy – bytu, v ktorom mal klient trvalý pobyt, čím zasiahol do práv dlžníka, ktorého bývanie v predmetnom byte by bolo prípadným výkonom záložného práva priamo ohrozené. Disciplinárny senát posúdil všetky dotknuté právne úkony v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že „v podstate sa nimi mohlo dosiahnuť nielen zabezpečenie návratnosti poskytnutej sumy v navýšenej hodnote veriteľovi, ale aj prechod vlastníctva nehnuteľného majetku dlžníka v nepochybne oveľa väčšej hodnote, než bola výška plnenia z úverovej zmluvy, čo v konečnom dôsledku bol aj konanie v rozpore s dobrými mravmi a zároveň *in fraudem legis*, ako tiež judikovali v podobných prípadoch súdy SR".

Disciplinárne obvinený advokát pochybil aj pri uzatváraní záložnej zmluvy, nakoľko advokát po zaslaní výzvy na vyjadrenie klientovi, ktorej doručenie klientovi nevedel preukázať, vzhľadom k tomu, že klient nereagoval, mal za to, že s jeho navrhovaným postupom súhlasí a pristúpil k uzatvoreniu záložnej zmluvy. Podľa názoru disciplinárneho senátu „takto vôľu klienta so spísaním závažného právneho úkonu, akým záložná zmluva na celý jeho nehnuteľný majetok nesporne je, vykladať nemožno", a preto konkludentný súhlas s prihliadnutím na ďalšie okolnosti prípadu – nepriame uzatvorenie dohody o splnomocnení bez poučenia klienta o následkoch jednotlivých zabezpečovacích úkonov, nebol na dané účely postačujúci.

Na záver disciplinárny senát zhrnul, že „porušenia stavovských predpisov sa dopustil tým, že uzatvoril dňa 17. 7. 2003 dohodu o splnomocnení s dlžníkom spoločnosti C., s. r. o., pričom v danom čase poskytoval dlhodobo právne služby tejto obchodnej spoločnosti, ktorej záujmy boli v rozpore so záujmami druhej strany – dlžníka, ktorého zastupovanie v totožnej veci tiež prevzal. Už v danom čase mal zastupovanie dlžníka pre rozpor záujmov so záujmami veriteľa, ktorého vtedy dlhodobo zastupoval, odmietnuť. Neskôr, v roku 2006 pri uzatváraní záložnej zmluvy v čase, keď síce už formálne spoločnosť C., s. r. o. nezastupoval, opäť konal skôr podľa jej pokynov a ňou predložených podkladov, než v súčinnosti a podľa pokynov s vlastným klientom, ktorého záujmy mal po riadnom právnom poučení prioritne hájiť."

S poukazom na závažnosť previnenia, opakovanie sa tohto konania a už predošlý právoplatne uložený trest – peňažnú pokutu, rozhodol senát o použití sankcie vyššieho stupňa, a to verejnom napomenutí, keďže senátu sa javila byť táto forma sankcie účinnejšia pre nápravu advokáta a tiež naplnenie účelu trestu ako individuálnej aj všeobecnej prevencia pred budúcim opakovaním obdobného konania. Verejné napomenutie bolo uverejnené v Bulletine slovenskej advokácie č. 7-8/2009. Vzhľadom na to, že disciplinárny senát rozhodol, že disciplinárne obvinený advokát sa dopustil disciplinárneho opatrenia, v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii mu zároveň uložil povinnosť zaplatiť komore paušálne trovy konania.

83.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania klienta vo veci podania ústavnej sťažnosti na prieťahy v konaní túto sťažnosť podá na Ústavný súd SR až po takmer troch rokoch od prevzatia zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2009, ***sp. zn. DS X.-70/09:4243/2008***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2009, sp. zn. DS X.-70/09:4243/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii

tým, že

dňa 3. 7. 2006 prevzal zastúpenie klienta vo veci ústavnej sťažnosti na prieťahy v trestnom konaní v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti a túto sťažnosť podal na Ústavný súd SR až dňa 30. 3. 2009, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **700 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,50 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízna komisia podala návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie konania nevyjadril, v podaní z 19. 11. 2009, ktorým ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní uvádzal, že zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach k sťažnosti sťažovateľa, pričom opätovne zdôraznil, že v exekučnom konaní nezastupoval sťažovateľa, ale jeho plnoletú dcéru, ktorá sťažnosť nepodávala. Vo vzťahu k skutku, ktorý je uvedený v návrhu navrhovateľa sa advokát vyjadril v doplňujúcom vyjadrení k sťažnosti dňa 11. 3. 2009, kde uviedol, že ústavnú sťažnosť podal po zhromaždení dokumentov od klienta v roku 2007 a listom požiadal súd o uvedenie čísla konania, ktoré obratom oznámi.

Na základe vykonaného dokazovania mal senát za preukázané:

Disciplinárne obvinený prevzal zastupovanie klienta vo veci podania ústavnej sťažnosti najneskôr dňa 3. 7. 2006, kedy prijal zálohu na svoju odmenu vo výške 5 000 Sk. Senát z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že advokát zrejme plnú moc s klientom nespisoval, vystavil mu len príjmový pokladničný doklad, nakoľko plná moc k spisovému materiálu sťažnostného spisu pripojená nebola, túto advokát ani dodatočne nedoložil a sťažovateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že plnú moc na podanie ústavnej sťažnosti nepodpisoval, toto bolo dojednané ústne.

Z predloženej kópie ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, či ju advokát spisoval ako splnomocnený zástupca klienta, ani dátum, kedy mala byť táto vyhotovená. Z listu Ústavného súdu SR vyplynulo, že ústavná sťažnosť bola podaná na Ústavný súd SR až dňa 30. 3. 2009 a bola vybavená dňa 6. 4. 2009, o čom bol informovaný priamo navrhovateľ. Z listinného dôkazu, ktorý pripojil disciplinárne obvinený vyplynulo, že ústavná sťažnosť bola zo strany súdu odložená z dôvodov, že nešlo o návrh, o ktorom by mal Ústavný súd SR konať. Žiadna sťažnosť podávaná disciplinárne obvineným Ústavnému súdu SR v roku 2007 doručená nebola.

Vzhľadom na tieto skutkové zistenia senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený sa dôsledne neriadil § 18 ods. 1, 2 zákona o advokácii, nakoľko od prevzatia poverenia od klienta bol vyše dvoch rokov nečinný a vec pre klienta nevybavil, senát bol toho názoru, že konať začal až po doručení sťažnosti zo strany sťažovateľa, pričom vzhľadom na spôsob, akým bola sťažnosť zo strany Ústavného súdu SR vybavená, zostáva pochybnosť, či advokát svoje poverenie zo strany klienta vlastne splnil takým spôsobom, ktorý zodpovedá § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát zohľadnil aj postoj disciplinárne obvineného ku skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, pričom za dosť závažnú považoval skutočnosť, že disciplinárne obvinený neuviedol pravdivé údaje pri vyjadrení sa k sťažnosti, k samotnej skutočnosti, z akých dôvodov bola vo veci ústavnej sťažnosti tak dlho nečinný sa teda nevyjadril.

84.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodmietne poskytnutie právnych služieb v trestnej veci obvineného klienta, ktorá priamo súvisí s vecou, v ktorej predtým poskytoval právne služby poškodenému, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 20. novembra 2009, ***sp. zn. DS X.-90/09:1575/2009***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 20. novembra 2009, sp. zn. DS X.-90/09:1575/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a.) a d.) zákona o advokácii

tým, že

dňa 23. 10. 2008 neodmietol vykonanie právnych služieb – obhajobu bývalého konateľa spoločnosti A. s. r. o. v trestnom konaní vedenom proti tomuto na okresnom súde aj napriek tomu, že trestné stíhanie bezprostredne súviselo s vykonaním zápisu zmien spoločnosti A. s. r. o. v obchodnom registri, ktorú spoločnosť v tomto konaní na základe zmluvy o právnej pomoci zo dňa 31. 3. 2006 pri vykonaní zmien zápisu do obchodného registra právne zastupoval,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,50 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na návrh revíznej komisie zo dňa 2. 9. 2009, podaný z podnetu sťažovateľa spoločnosti A. s. r. o.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril písomne tak, že sa nestotožnil s obvinením, ktoré sa mu kládlo za vinu, poukázal na to, že v oboch veciach síce služby poskytoval, ale podľa jeho názoru sa jednalo o dve samostatné procesy poskytovania právnych služieb, preto nevidel rozpor so záujmami spoločnosti ani priestor pre neoprávnené zvýhodnenie klienta, resp. znevýhodnenie predmetnej spoločnosti. Na pojednávaní disciplinárneho senátu zotrval na svojich tvrdeniach a zdôraznil, že sa necíti byť vinným z disciplinárneho previnenia ani z porušenia stavovských predpisov, pričom samotné skutky nesporoval.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárne obvinený advokát poskytol právne služby spoločnosti A. s. r. o. na základe zmluvy o právnej pomoci zo dňa 31. 3. 2006 pri zápise zmien spoločnosti do obchodného registra, pričom tieto právne služby poskytol za odplatu, čo bolo nesporne preukázané. Prinajmenšom dňa 17. 4. 2008, keď bol vypočutý v procesnom postavení svedka v trestnej veci proti konateľovi tejto spoločnosti nadobudol vedomosť o tom, že proti tejto osobe bolo vznesené podľa § 206 ods. 1 Tr. por. obvinenie pre prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 Tr. zák. práve v príčinnej súvislosti s konaním obvineného pri návrhu na zmenu zápisu spoločnosti v obchodnom registri, kde sám konal ako splnomocnený právny zástupca poskytujúci právne služby tejto spoločnosti práve pri tejto zmene zápisu do obchodného registra. V postavení svedka bol disciplinárne obvinený vypočutý opakovane aj dňa 19. 10. 2007.

V konaní bolo ďalej preukázané, že disciplinárne obvinený neodmietol prevzatie obhajoby tohto obvineného a túto dňa 23. 10. 2008 na základe písomného plnomocenstva prijal. Je nad akúkoľvek pochybnosť a senát to mal za jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený ako osoba práva znalá a poznajúca zákon a ako advokát poznajúci stavovské predpisy okamihom prevzatia obhajoby bez ohľadu na výsledok trestného stíhania vedel resp. bol prinajmenšom uzrozumený s tým, že primárne vo veci súvisiacej s obhajobou poskytol právne služby spoločnosti A. s. r. o. a že pri výkone obhajoby dochádza k rozporu záujmov označenej spoločnosti a klienta a sekundárne by informácia alebo informácie, ktoré mal o označenej spoločnosti mohli klienta neoprávnene zvýhodniť. Nebolo možné sa stotožniť s tvrdením disciplinárne obvineného advokáta, že v prípade týchto samostatne dvoch právnych služieb išlo o vzájomne nesúvisiace procesy poskytovania právnych služieb, keďže nepochybne medzi skutkom klienta, ktorý bol

predmetom obhajoby a záujmom označenej spoločnosti na predložení pravdivých údajov o splatení základného imania tejto spoločnosti do obchodného registra registrového súdu je príčinná súvislosť. Podľa názoru senátu už len skutočnosť, že pokiaľ pri trestnom stíhaní klienta vystupoval disciplinárne obvinený ako svedok, mala byť pre disciplinárne obvineného advokáta dôvodom na odmietnutie prevzatia obhajoby klienta.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát prihliadol predovšetkým na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a v rámci advokátskeho stavu požíva veľmi dobrú povesť ako aj na to, že disciplinárne obvinený svoju mieru zavinenia na skutku v zásade nespochybňoval a dospel k záveru, že písomné napomenutie bude postačujúce.

85.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý neinformuje svojho klienta o doručení rozsudku v neprospech klienta, nepodá proti tomuto rozsudku odvolanie, neoznámi klientovi nadobudnutie právoplatnosti tohto rozsudku, neupozorní ho na následky prípadného exekučného konania a na jeho ďalšie písomne položené otázky v súvislosti s náhradou škody neodpovedá, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku.

2.) Telefonické oznámenie doručenia rozsudku, podľa výroku ktorého je klient v určenej dobe povinný zaplatiť protistrane finančnú sumu, ktorej zaplatenie v priebehu konania klient neakceptoval a odmietal, nie je riadnym informovaním klienta a oboznámením o doručení písomnosti, najmä ak ide o rozhodnutie, kde je podanie opravného prostriedku možné len v presne stanovenej lehote na podanie odvolania a s ohľadom na to, že z dikcie § 6 písm. b.) Advokátskeho poriadku vyplýva, že splnenie povinnosti oboznámiť klienta z prijatými písomnosťami je advokát povinný preukázať.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2009, ***sp. zn. DS X.-50/08:1901/08***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 19. novembra 2009, sp. zn. DS X.-50/08:1901/08 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 zák. o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako splnomocnený právny zástupca obchodnej spoločnosti neoznámil spoločnosti doručenie rozsudku okresného súdu zo dňa 18. 5. 2006, nepodal proti rozsudku odvolanie, neoznámil spoločnosti, že rozsudok sa stal právoplatným, neupozornil na dôsledky prípadného exekučného konania a na otázky, ktoré mu boli písomne položené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb neodpovedal, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,50 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízna komisia podala dňa 26. 6. 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa – konateľa klienta.

Disciplinárne obvinený v písomnom vyjadrení na svoju obranu uviedol, že danú spoločnosť zastupoval na základe mandátnej zmluvy vo viacerých konaniach, pričom v predmetnej právnej veci v čase prevzatia tejto kauzy sa údajne sťažovateľ vyjadroval, že protistrane nič nezaplatí. Disciplinárne obvinený klienta poučil, že o veci bude rozhodovať súd a jeho rozhodnutie musí rešpektovať. Po tom, ako sa od právneho zástupcu protistrany dozvedel o ukončení veci v prvostupňovom konaní, mal túto skutočnosť okamžite telefonicky oznámiť sťažovateľovi a po tom, ako mu bol doručený rozsudok súdu I. stupňa, mal ho odovzdať klientovi v origináli a zároveň ho mal poučiť o možnosti odvolania, povinnosti zaplatiť za odvolanie súdny poplatok, ako aj o pravdepodobnosti úspechu v odvolacom konaní, pričom však prevzatie rozsudku klientom si nedal potvrdiť. Podľa tvrdenia disciplinárne obvineného klient trval na tom, že protistrane nič nezaplatí a k odvolaniu sa vyjadril tak, že ak má platiť ďalšie poplatky, odvolanie nebude podávať. Po tomto rozhovore bol presvedčený, že sťažovateľ nakoniec splní svoju povinnosť voči protistrane skôr, ako nadobudne rozhodnutie právoplatnosť a vykonateľnosť. Nemal vedomosť, že sťažovateľ neplnil, a to až do okamihu, kedy mu jeho klient oznámil vedenie exekučného konania voči nemu. Disciplinárne obvinený potvrdil, že od sťažovateľa dostal asi dva listy o spôsobenej škode, kde sa domáhal jej náhrady vo výške asi 10 000 Sk, keďže však nemal vedomosť o spôsobení škody spoločnosti a s ohľadom na to, že medzičasom došlo aj k ukončeniu spolupráce s klientom, na listy nereagoval. Na záver uviedol, že sa necíti byť vinným zo skutku, ktorý sa mu kládol za vinu.

Zo zisteného skutkového stavu, najmä z písomných vyjadrení sťažovateľa, oznámenia okresného súdu ohľadom priebehu konania, predovšetkým o dátume prevzatia rozsudku advokátom a tiež zo samotných vyjadrení disciplinárne obvineného advokáta mal disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinený advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia a. porušil § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) Advokátskeho poriadku. Skutočnosť, že oznámil klientovi doručenie rozsudku a že mu klient dal pokyn nepodať odvolanie vo veci, advokát nepreukázal. Nevedel uviesť, kedy mu bol doručený rozsudok, nevedel preukázať, že doručenie rozsudku klientovi oznámil. Z dikcie § 6 písm. b.) Advokátskeho poriadku vyplývajúca povinnosť znamená, že splnenie tejto povinnosti je advokát povinný preukázať. Telefonické oznámenie doručenia rozsudku, podľa výroku ktorého je klient v určenej dobe povinný zaplatiť protistrane finančnú sumu, ktorej zaplatenie v priebehu konania klient neakceptoval a odmietal, nie je riadnym informovaním klienta a oboznámením o doručení písomnosti, najmä ak ide o rozhodnutie, kde je podanie opravného prostriedku možné len v presne stanovenej lehote na podanie odvolania, ktorej začiatok začína plynúť dňom doručenia rozsudku právnemu zástupcovi, ktorá musí byť preukázateľným spôsobom klientovi oznámená. Posledným dňom na podanie odvolania bol 6. 6. 2006 a pokiaľ nemal advokát preukázateľným spôsobom zachytený pokyn klienta na nepodanie odvolania, mal odvolanie podať a uviesť v ňom okolnosti, ktoré klient uvádzal v priebehu konania pred súdom. Rovnako rozhodnutie advokáta neodpovedať na listy klienta z dôvodu, že jeho nárok v liste neuznáva a klient si má nároky uplatniť na súde, nie je adekvátna a nezodpovedá pravidlám, ktoré každý advokát má vo vzťahu s klientom, a to i bývalým, dodržiavať.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty senát prihliadol na závažnosť a rozsah viacnásobného porušenia predpisov, klientovi vzniknutú škodu v podobe trov exekučného konania, osobu advokáta – jeho ďalšie previnenie zo skutku. Dospel senát k záveru, že peňažná pokuta je adekvátna, splní účel trestu a bude účinnou prevenciu pred opakovaním sa podobného konania advokáta.

86.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, pri ktorom po skončení zastupovania zašle klientovi faktúru, obsahujúcu vyúčtovanie právnych služieb spolu s uvedením jednotlivých úkonov, z ktorej však nie je zrejmé, z čoho vychádzal pri určovaní výšky odmeny za jeden úkon, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2009, ***sp. zn. DS X.-60/08:1085/2008***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2009, sp. zn. DS X.-60/08:1085/2008 bol disciplinárne obvinený advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) a § 13 Advokátskeho poriadku

tým, že

ako právny zástupca klienta na základe plnej moci z 24. 8. 2006 a od tohto dňa riadne a včas neinformoval klienta ako postupuje pri vybavovaní veci, hoci dňa 6. 9. 2006 zaslal výzvu protistrane a dňa 19. 9. 2006 zaslal na súd návrh na začatie konania a tiež 31. 10. 2006 zaslal výzvu združeniu vlastníkov bytov, ďalej neoboznamoval klienta s písomnosťami, ktoré dostal a súvisia s vecou, v ktorej klienta zastupoval a to najmä list zo dňa 22. 9. 2006 a 9. 1. 2007 z okresného súdu a podaním dňa 11. 1. 2007, ktoré doručil na okresný súd, znalecký posudok a odborné vyjadrenie, s ktorými klienta neoboznámil, tiež neodpovedal na otázky klienta na poskytovanie právnych služieb a po skončení zastupovania mu nevrátil doklady, ktoré mu klient poskytol na zastupovanie a klientovi zaslal faktúru zo dňa 14. 8. 2007, pričom vo faktúre nie je zrejmé z čoho vychádzal advokát pri určovaní výšky odmeny za jeden úkon,

oslobodený.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia povinnosti advokáta podľa § 18 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) a b.) a § 13 Advokátskeho poriadku.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril, avšak z jeho vyjadrenia k sťažnosti vyplynulo, že vo veci vykonal jednotlivé úkony právnych služieb, tieto klientovi vyfakturoval. Klient faktúru nezaplatil, nenamietal však žiadnu položku uvedenú vo faktúre a vôbec ho nekontaktoval. Disciplinárne obvinený prejavil ochotu s klientom uzavrieť primeranú dohodu v predmetnej veci. Na nariadenom pojednávaní vo veci disciplinárne obvinený poprel akékoľvek svoje pochybenie, uviedol, že s klientom nespísal osobitnú zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ústne sa s ním dohodol na právnom zastupovaní pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva s bývalou manželkou a na úhrade vykonaných úkonoch právnych služieb podľa tarifnej odmeny vypočítanej z hodnoty veci. Taktiež namietal, že by svojho klienta neinformoval o svojom postupe a jednotlivých úkonoch pri jeho zastupovaní, ich komunikácia v tomto smere bola založená na telefonickom kontakte (keďže klient pracoval v zahraničí), na čom sa dohodli a na občasných osobných stretnutiach v kancelárii advokáta, keď veci spolu konzultovali. Klient bol informovaný aj o podaných znaleckých posudkoch na cenu nehnuteľností, ktoré boli predmetom vyporiadania podielového spoluvlastníctva, rovnako tak klienta oboznámil o potrebe zaplatenia súdneho poplatku na začatie súdneho konania, teda pri všetkých týchto svojich postupoch nekonal v rozpore so záujmami klienta a v rozpore so svojimi povinnosťami advokáta.

Disciplinárne obvinený nepoprel, že po zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku vyúčtoval poskytnuté právne služby, a keďže klient nereagoval, podal na neho návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy 142 259 Sk za právne služby. Tento

návrh zobral späť, pretože po 16. 9. 2008 došlo medzi ním a klientom k uzavretiu dohody o urovnaní v podstate tak, že klient mu zaplatil za poskytnuté právne služby sumu 48 000 Sk, čo spolu s už poskytnutým preddavkom činilo sumu 68 000 Sk. K neodovzdaniu dokladov disciplinárne obvinený uviedol, že klientovi nemal čo vracať, pretože od neho prevzal len fotokópie dokumentov a klient o ich vrátenie nežiadal.

Zo svedeckej výpovede klienta vyplynulo, že s poskytovaním právnych služieb ako aj informovaním zo strany advokáta bol v podstate spokojný a ako jediný dôvod jeho nespokojnosti voči disciplinárne obvinenému, čo determinovalo podanie jeho sťažnosti adresovanej SAK dňa 10. 3. 2008 bola skutočnosť, že ho advokát vyzval na zaplatenie sumy 160 000 Sk ako odmeny za poskytnuté služby, čo ho emotívne popudilo a prestal s advokátom komunikovať.

Vo veci vypovedal ako svedok aj advokát, ktorý zastupoval sťažovateľa vo veci žaloby disciplinárne obvineného o zaplatenie odmeny za právne služby, ktorý potvrdil, že došlo k mimosúdnej dohode medzi účastníkmi a k následnému späťvzatiu návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok sa stal tak, ako bol opísaný v návrhu na začatie konania v časti „ako právny zástupca klienta na základe plnej moci zo dňa 24. 8. 2006 a od tohto dňa riadne a včas neinformoval klienta ako postupuje pri vybavovaní veci...“, a zároveň nemohol kvalifikovať konanie disciplinárne obvineného v časti „a potom klientovi zaslal faktúru zo dňa 14. 8. 2007, pričom vo faktúre nie je zrejmé z čoho vychádzal advokát pri určovaní výšky odmeny za jeden úkon“ ako disciplinárne previnenie.

Tvrdenie disciplinárne obvineného o tom, že svojho klienta informoval o svojom postupe a jednotlivých úkonoch pri jeho zastupovaní a že nekonal v rozpore so záujmami klienta a v rozpore so svojimi povinnosťami advokáta boli verifikované výpoveďou samotného klienta na pojednávaní dňa 19. 11. 2009, ktorý potvrdil, že bol informovaný svojim právnym zástupcom o jeho postupe pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva s bývalou manželkou a to aj v rámci súdneho konania, pričom na opak tvrdení a na vyvrátenie obrany disciplinárneho obvineného advokáta senát nemal dostatok akceptovateľného a zdôvodniteľného dôkazného materiálu.

Vo vzťahu k fakturovaniu odmeny za právne služby senát prijal verdikt, že takéto konanie nezakladá požadované znaky disciplinárneho previnenia advokáta, pretože v posudzovanom prípade nejde o zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej zákona o advokácii. Disciplinárne obvinený advokát svoju povinnosť voči klientovi uloženú v § 13 Advokátskeho poriadku, kde po skončení zastúpenia je advokát povinný s klientom písomne a finančne sa vysporiadať sa vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené splnil. To, že nie je zrejmé z čoho vychádzal pri určovaní výšky odmeny za jeden úkon nemožno pričítať disciplinárne obvinenému ako konanie zakladajúce disciplinárne previnenie, pretože klientovi špecifikoval úkony právnych služieb s uvedením konkrétneho paragrafového znenia upravujúceho výšku odmeny, aj keď podľa názoru senátu vecne a finančne nesprávne. Za dôležitú skutkovú okolnosť považoval disciplinárny senát aj tú skutočnosť, že medzi disciplinárne obvineným a sťažovateľom došlo k uzatvoreniu dohody, ktorou bola v celom rozsahu vysporiadaná odmena advokáta za poskytované služby.

87.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v komunikácii s klientom, v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie finančných prostriedkov na vybavenie veci klienta, použije také slovné výrazy a slovné spojenia, z ktorých je možné dovodiť, že mieni profitovať zavádzaním klienta na základe toho, že potrebuje peniaze na účel, ktorý s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote znamená predpoklad pôsobenia na rozhodovaciu činnosť súdu, ktorý má vo veci klienta rozhodovať, dopúšťa sa

disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 10. marca 2011, ***sp. zn. DS X.-70/10:1150/2010***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-70/10:1150/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii

tým, že

v e-mailovej korešpondencii so svojím klientom 16. 7. 2009 uviedol, že „dnes som odovzdal na súd žiadosť o podmienečné prepustenie a zároveň avizoval aj krajský súd. V stredu mám odovzdať na vybavenie veci peniaze, jedna osoba si príde do S. pre ne. Rátal som s tým, že Ty a ja sme sa dohodli... ja zo svojich platiť nemôžem. V tvojom prípade vec neriešil len jeden človek, ale musel súhlasiť aj zvyšok jeho partie, inak by bol prehlasovaný... vynechať sa nemohli“ a v e-mailovej korešpondencii z 22. 7. 2009 uviedol: „Dnes som tie peniaze zaplatil zo svojich za Teba. Je mi z toho zle a pokašľal si mi celú dovolenku. Peniaze mi pošli čo najskôr na tento účet... číslo účtu je... v... banke v S.“, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **2 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa. Z odôvodnenia návrhu vyplynulo, že sťažnosť podala matka klienta disciplinárne obvineného, ktorá vo svojom písomnom podaní uviedla viaceré skutočnosti, najmä v súvislosti s nezrovnalosťami s vyúčtovaním poskytnutých právnych služieb pri viacerých právnych zastupovaniach advokátom. Sťažovateľka upozornila na e-mailovú korešpondenciu z 16., 22. a 24. 7. 2009 medzi advokátom s jej synom (ten sa v tom čase zdržiaval v zahraničí), kde advokát požadovala zaplatenie 3 000 eur, údajného úplatku pre sudcov.

Na záver svojho návrhu navrhovateľ poukázal na to, že sa nezaoberal trestným aspektom skutku, avšak vyjadrenie advokáta v tejto e-mailovej komunikácii je absolútne nevhodné a jeho konaním došlo k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu, pretože postup advokáta, ktorý žiadal odmenu za to, že niekto si príde po peniaze, je hrubým porušením zásad advokácie, je v rozpore s dodržiavaním pravidiel profesijnej etiky advokáta ustanovenými v § 18 ods. 3 zákona o advokácii, teda takýmto konaním ide o zavinené hrubé porušenie povinností advokáta.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril disciplinárne obvinený tak, že išlo o jeho prvú obhajobu klienta pred NS SR a keďže nemal praktické skúsenosti v konaní pred NS SR, požiadal o pomoc svoju dlhoročnú známu, ktorá mala praktické skúsenosti z trestného práva, a pomáhala mu spolu s ďalšími osobami pri obhajobe klienta, za čo jej disciplinárne obvinený zaplatil 800 eur, preto si následne od klienta vyžiadal sumu 3 000 eur, ktorá pozostávala z odmeny advokáta vo výške 2 200 eur a zo sumy 800 eur, ktorá mala byť určená na ostatné veci. Preto nesúhlasil s tým, že porušil zásady advokácie tým, že mal žiadať od klienta odmenu, že si má niekto prísť pre údajné úplatky, len chcel, aby sa mu vrátili finančné prostriedky, ktoré investoval do veci obhajoby, pričom mal za to, že všetky jeho kroky boli podniknuté na prospech tohto klienta.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený dodal, že pri obhajobe v tejto veci si musel doslova zháňať informácie o klientovi, ktorý bol mimo územia SR rozsiahlou koreš-

pondenciou. Keďže mal obavu, že mu peniaze za obhajobu v dohľadnom čase nezaplatí aj preto, že bol v cudzine, konal tak, ako je to uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom išlo o výnimku z jeho bežnej praxe vyúčtovania a vysporiadania služieb. Nespochybnil obsah zaslaných e-mailových podaní klientovi zo dňa 16. 7. 2009 a 22. 7. 2009 a potvrdil, že tieto písal klientovi on. Peniaze, ktoré spomínal v e-mailovej správe boli určené pre jeho pomocníkov, teda radcov, pričom doposiaľ nemá vysporiadanú s klientom odmenu za poskytnuté služby. Na doplňujúcu otázku senátu, či obsah e-mailových správ považuje za súladný s etikou advokáta, disciplinárne obvinený odpovedal, že zrejme nie. Na ďalšiu otázku, či použitá formulácia „inak by bol prehlasovaný" v ňom neasociuje, že ide o súdne rozhodnutie, odpovedal, že nie, v tomto prípade si to vysvetľuje tak, aby tá jej známa ostaných neprehlasovala pri tých činnostiach, v ktorých mu poskytli pomoc a na doplňujúcu otázku ohľadom detailov tohto hlasovania dodal, že mali hlasovať o tom, kto bude mať akú odmenu.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát mal za nepochybne preukázané také skutkové zistenia, aké sú uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, pretože tieto nespochybnil ani disciplinárne obvinený a boli verifikované ďalšími vykonanými dôkazmi vo veci, najmä vzájomnou e-mailovou korešpondenciou medzi disciplinárne obvineným a jeho klientom.

Je nanajvýš dôležité uviesť, že nielen výrazovou, významovou, ale aj celkovou analýzou použitých výrazov disciplinárne obvineného v predmetnej e-mailovej komunikácii možno vyvodiť jediný správny skutkový záver, že disciplinárne obvinený spôsobom rozporným s realitou zavádzal vlastného klienta nepravdivými konštrukciami o tom, že mu má odovzdať peniaze za vybavenie jeho veci, pričom po peniaze si mal prísť určitá osoba do S., a navyše vec klienta nemá riešiť len jeden človek, ale musí s tým súhlasiť zvyšok jeho partie, inak by bol prehlasovaný.

Tieto slovné výrazy podľa názoru senátu možno správne vyložiť iba tak, že advokát ako obhajca svojho klienta mienil profitovať z toho, že potrebuje peniaze na účel, ktorý s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote znamená predpoklad pôsobenia na rozhodovaciu činnosť súdu, ktorý mal o veci klienta rozhodovať, pretože výraz „vec nemá riešiť len jeden človek, ale musí s tým súhlasiť zvyšok jeho partie, inak by bol prehlasovaný" rozhodne nemožno interpretovať inak, než tak, že ide o konkrétne hlasovanie orgánu, ktorý rozhoduje väčšinou hlasov.

Podľa názoru disciplinárneho senátu nemožno akceptovať obranu a vysvetlenia disciplinárne obvineného, založenú na tom, že žiadané peniaze od klienta mali byť určené na zaplatenie vykonaných právnych služieb (obhajoby) resp. ako revanš za poskytnutú pomoc jeho tzv. pomocníkov pri obhajobe klienta, lebo takýto spôsob skutkovej a právnej obrany je nelogický a zásadne nesprávny, pretože činnosť a jednotlivé úkony obhajoby v trestnom konaní vykonáva výlučne obhajca, resp. ním poverený substitučný obhajca, nikdy nie iná osoba. V tomto kontexte je potom pre úplnosť veci potrebné dodať, že také konanie disciplinárne obvineného, pre ktoré ho senát uznal vinným disciplinárnym previnením, je najmä vo vzťahu k vlastnému klientovi veľmi neetické, lebo advokát nesmie konať pri vyporiadavaní odmeny za poskytnuté právne služby voči klientovi inak, než ako je stanovené stavovskými predpismi, a nesmie sa znížiť k tomu, že klienta bude zavádzať nepravdivými konštrukciami alebo skutočnosťami, ktoré nemajú reálny základ.

Vzhľadom na to výsledkom dokazovania zodpovedá, že disciplinárne obvinený sa disciplinárneho previnenia dopustil v čase, mieste a spôsobom vysloveným v enunciáte tohto rozhodnutia, teda zavineného, závažného porušenia povinnosti advokáta vyplývajúcich z predpisu komory, konkrétne § 18 ods. 3 zákona o advokácii. Nad rámec týchto skutkových zistení disciplinárny senát dal do pozornosti to, že podrobnou analýzou celej korešpondencie medzi disciplinárne obvineným a klientom sú zistiteľné viaceré podozrenia, z takých konaní zainteresovaných osôb, ktoré by in eventum mohli byť predmetom uplatnenia právomoci iných než stavovských orgánov.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia prihliadol senát na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušenej

povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného, ktorý sa doteraz jedenkrát dopustila disciplinárneho previnenia ako aj na to, že tento svoju mieru zavinenia na skutku pred senátom v zásade nespochybňoval, na druhej strane nebolo možné prehliadnuť to, že opísaný spôsob neetického konania advokáta voči klientovi potom znižuje u konkrétneho klienta, ale aj u verejnosti vážnosť advokátskeho stavu a vzbudzuje pochybnosti o čestnom konaní advokáta voči klientovi, založenom na vzájomnej dôvere medzi advokátom a klientom. Na základe toho dospel k záveru, že primeraným disciplinárnym opatrením je uloženie peňažnej pokuty vo výške 2 000 eur.

V zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárne senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť uhradiť paušálne trovy konania.

88.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie navrhovateľa v totožnej právnej veci, v ktorej predtým zastupoval bývalého klienta ako odporcu, aj keď v čase prevzatia zastupovania navrhovateľa bola vec vedená pred iným súdom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 21 písm. a.) zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 11. marca 2010, ***sp. zn. DS X.-100/09:1367/2009***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 11. marca 2010, sp. zn. DS X.-100/09:1367/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 21 písm. a.) zákona o advokácii

tým, že

napriek tomu, že ako právny zástupca klienta, ktorého do 31. 8. 2007 zastupoval ako odporcu v 3. rade v konaní vedenom pred Okresným súdom B., ktoré sa následne v dôsledku reorganizácie súdov vedie pred Okresným súdom v P., po skončení zastupovania klienta v tomto istom konaní prevzal zastúpenie navrhovateľov a to najneskôr 2. 7. 2008, kedy oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia týchto navrhovateľov adresoval Okresnému súdu v P.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **400 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízna komisia podala dňa 15. 10. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvinený uviedol, že v predmetnej veci nekonal s úmyslom porušiť stavovské predpisy a pri preberaní právneho zastúpenia navrhovateľov nemal vedomosť o tom, že sa jedná o konanie totožné s konaním vedenom predtým na Okresnom súde B. Ďalej uviedol, že len čo sa po naštudovaní spisu v marci roku 2009 oboznámil s tým, že sa jedná o konanie totožné, kde predtým zastupoval odporcu v 3. rade, sám dňa 31. 3. 2009 vypovedal navrhovateľom plnú moc z dôvodov podľa § 21 písm. a) zák. o advokácii.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárne obvinený zastupoval býv. klienta ako odporcu v 3. rade v konaní pred Okresným súdom B. v období od 1. 11. 1997 do 31. 8. 2007. Neskôr bolo toto konanie po reorganizácii súdov vedené na Okresnom súde v P. Disciplinárne obvinený dňa 2. 7. 2008 oznámil Okresnému súdu v P., že prevzal právne zastupovanie navrhovateľov a dňa 31. 3. 2009 oznámil vypovedanie plných mocí navrhovateľov. Z obsahu podania disciplinárne obvineného zo dňa 2. 7. 2008 adresovaného Okresnému súdu v P. vyplynulo, že disciplinárne obvinený mal vedomosť o tom, že konanie, v ktorom právne zastúpenie prevzal, bolo predtým vedené na Okresnom súde B.

Podľa názoru disciplinárneho senátu sa disciplinárne obvinený dôsledne neriadil § 18 ods. 1, 2 a najmä § 21 písmeno a.) zákona o advokácii, nakoľko pri prevzatí zastupovania navrhovateľov, prevzal ich zastupovanie v tej istej veci, kde predtým vystupoval jeho bývalý klient ako odporca. Zo správania disciplinárne obvineného, ktorý po preštudovaní súdneho spisu ihneď plnú moc navrhovateľom vypovedal senát dospel k záveru, že sám disciplinárne obvinený si uvedomil, že prevzatie zastúpenia navrhovateľov bolo porušením § 21 písmeno a.) zákona o advokácii.

Senát sa nestotožnil s obranou disciplinárne obvineného, ktorou poukazoval na to, že disciplinárnym obvinením advokáta je zavinené porušenie povinností advokáta, pričom on konal bez toho, že by pri preberaní zastupovania vedel o tom, že sa jedná o totožné konanie, keďže disciplinárne obvinený pri prevzatí zastupovania pokiaľ aj nekonal úmyselne, dopustil sa takej hrubej nedbanlivosti, ktorú možno jednoznačne považovať za jednu z foriem zavinenia. Navyše, vierohodnosť tvrdenia advokáta o tom, že pri preberaní zastupovania nevedel, že išlo o totožnú vec spochybňuje i jeho písomné podanie zo dňa 2. 7. 2008.

Senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia zohľadnil aj postoj disciplinárne obvineného ku skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, pričom ako k poľahčujúcej skutočnosti prihliadol k postoju advokáta k svojmu skutku, keď sám z vlastnej iniciatívy plné moci navrhovateľom vypovedal, ďalej ku skutočnosti, že v tejto veci žiadne úkony od prevzatia zastupovania do jeho ukončenia v prospech navrhovateľov nevykonal, čím by mohol poškodiť svojho bývalého klienta v 3. rade (okrem štúdia súdneho spisu).

89.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nereaguje na výzvu komory so žiadosťou o vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti, napriek jej opakovanému zaslaniu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

2.) Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania vo veci klienta, napriek prevzatiu zálohy na odmenu advokáta nevykoná vo veci v prospech klienta žiaden úkon a na urgencie klienta reaguje so zdôvodnením, že je pracovne zaneprázdnený dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 zákona o advokácii.

3.) Advokát, ktorý po vypovedaní plnomocenstva zo strany klienta vec s klientom finančne nevysporiada, napriek žiadosti klienta o vrátenie zálohy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. b.), § 13 a § 25 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 11. marca 2010, ***sp. zn. DS X.-60/09:602/2009***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 11. marca 2010, sp. zn. DS X.-60/09:602/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 6 písm. b.), §§ 13 a 25 Advokátskeho poriadku **tým, že**

1.) po tom, ako bol predsedom revíznej komisie vyzvaný na podanie vyjadrenie k sťažnosti bývalých klientov doporučeným listom zo dňa 13. 2. 2009, ktorý prevzal 19. 2. 2009 a urgovaný listom zo dňa 3. 3. 2009, ktorý prevzal 6. 3. 2009 na sťažnosť sa doteraz nevyjadril,

2.) napriek tomu, že z poverenia klientov prevzal dňa 27. 6. 2007 ich zastupovanie vo veci neplatného prevodu bytu, do mája 2008 žiadny úkon vo veci nevykonal a na urgencie klientov reagoval zdôvodnením, že je pracovne zaneprázdnený,

3.) po tom, ako mu z dôvodu nečinnosti klienti vypovedali plnú moc a listom zo dňa 12. 8. 2008 ho požiadali o vrátenie poskytnutého preddavku vo výške 3 000 Sk (99,58 eur), ktorý zaplatili dňa 27. 6. 2007 na ich požiadavku nereagoval a vyúčtovanie vo veci nezaslal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **900 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

V prípade skutku pod bodom 1.) návrhu na začatie disciplinárneho konania mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v návrhu, čím došlo k porušeniu § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2.) návrhu senát taktiež zistil, že skutok sa stal, pričom zdôraznil, že už len s ohľadom na to, že klient bol komunikačne hendikepovaný (je hluchonemý), advokát prevzal za jeho právne zastupovanie preddavok, disciplinárne obvinený nemal právo zostať voči tomuto klientovi nečinný a ospravedlňovať túto nečinnosť zaneprázdnenosťou.

Čo sa týka skutku pod bodom 3.) senát nemal po vykonanom dokazovaní pochybnosti, že disciplinárne obvinený skutočne nereagoval na požiadavku klienta a jeho právo na riadne písomné a finančné vysporiadanie, čím porušil § 6 písm. b.), § 13 a § 25 Advokátskeho poriadku.

Senát ďalej konštatoval, že vyššie opísané konanie advokáta nie je ospravedlniteľné žiadnou relevantnou skutočnosťou a bol potrebné sa stotožniť s názorom navrhovateľa, že na status advokáta sa viaže viacero povinností, najmä vo vzťahu ku klientovi a neplnením týchto povinností dochádza k znižovaniu dôstojnosti advokátskeho povolania v očiach profesionálnej právnickej, ale aj laickej verejnosti.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k ich spáchaniu, keď disciplinárne obvinený advokát prejavil svojou nečinnosťou a svojím postojom ku klientovi značný nezáujem a neúctu k právu klienta na postup vo veci určenia neplatnosti právneho úkonu, ktorý sa bezprostredne týkal záujmu klienta, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta a dospel k záveru o potrebe uloženia prísnejšieho disciplinárneho opatrenia, a to peňažnej pokuty vo výške 900 eur.

90.

ROZHODNUTIE

1.) Postup advokáta, ktorý uzatvorí zmluvu o poskytovaní právnych služieb s osobou, s ktorou v minulosti v postavení konateľa inej obchodnej spoločnosti podpísal kúpnu zmluvu, pričom tieto právne služby sa netýkajú tejto kúpnej zmluvy, nie je disciplinárnym previnením advokáta, a to aj s ohľadom na to, že advokát pri uzatváraní predmetnej kúpnej zmluvy nevystupoval ako právny zástupca ani jedného z účastníkov zmluvy, ale len realizoval práva konateľa a spoločníka obchodnej spoločnosti.

2.) Pri posudzovaní povinnosti advokáta odmietnuť poskytnutie právnych služieb v zmysle § 21 zákona o advokácii je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli viesť k stretu záujmov konania advokáta, teda aj k predchádzajúcemu konaniu advokáta ako súkromnej osoby, avšak tento postup nesmie viesť k extenzívnemu výkladu stavovského predpisu nad prípustný rámec, ktorý by v podstate vylúčil občana, ktorý je súčasne advokátom, z práva nakladať so svojím majetkom, keďže každé prípadné takéto nakladanie s majetkom by v konečnom dôsledku mohlo vyústiť do stretu záujmu advokáta s prípadným klientom, teda odberateľom právnych služieb.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 25. novembra 2010, ***sp. zn. DS X.-50/09:3622/2008***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 25. novembra 2010, sp. zn. DS X.-50/09:3622/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. a.) a b.) zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
hoci bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti A., s. r. o., v zastúpení ktorej podpisoval kúpnu zmluvu uzavretú dňa 15. 12. 2005 so spoločnosťou B., s. r. o., neodmietol v januári 2006 žiadosť o poskytnutie právnych služieb spoločnosti B., s. r. o.,
pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení a na pojednávaní disciplinárneho senátu žiadal, aby bol spod návrhu na začatie konania oslobodený, pretože skutok sa nestal, pričom poukázal na to, že právne zastúpenie prevzal s tým, že nebude zastupovať veci týkajúce sa akcie v K., ktorá sa týkala aj predmetnej zmluvy a ubezpečil, že v tejto veci služby sťažovateľovi ani nikdy reálne neposkytol. Dodal, že celú záležitosť skôr považuje za obchodnoprávny spor týkajúci sa obchodných spoločností a nie činnosti súvisiacej s výkonom povolania advokáta. Ďalej uviedol, že v čase uzatvárania dohody o poskytovaní právnych služieb a ani v čase, kedy podpisoval ako konateľ konajúci za spoločnosť A., s. r. o. kúpnu zmluvu so spoločnosťou B., s. r. o. ani len nemohol predpokladať, že by v budúcnosti predmetný subjekt zastupoval ako advokát, keďže za túto spoločnosť ako právny zástupca vystupovala iná advokátska spoločnosť, ktorá pripravovala aj návrh predmetnej zmluvy. Na záver dodal, že v čase, kedy podpisy k zmluvám pripojil, nemal ako advokát žiadne informácie od druhej zmluvnej strany, a teda nemohol tieto ani zneužiť a nemohlo v tom čase dôjsť ani k naplneniu reálnej hrozby rozporov záujmu advokáta so záujmami toho, kto ho o právnu službu žiada.

Navrhovateľ trval na svojom návrhu a nad jeho rámec dodal, že skutočnosť, že zo strany sťažovateľa došlo medzičasom k späťvzatiu sťažnosti, nie je relevantná pri posudzovaní skutku, ktorý je predmetom konania a taktiež poukázal na rozhodovaciu prax Disciplinárnej komisie Českej advokátskej komory, ktorá v prípadoch takýchto porušení stavovských princípov vychádza z toho, že aj súkromná osoba, ktorá je advokátom by mala pri rozhodovaní o prijatí alebo neprijatí právneho zastúpenia a poskytovaní právnych služieb zvážiť všetko, čo by mohlo vyústiť do stretu záujmov konania advokáta.

Z vykonaného dokazovania má senát za preukázané, že disciplinárne obvinený advokát nepodpísal kúpnu zmluvu zo dňa 15. 12. 2005 ako advokát – právny zástupca či už kupujúceho alebo predávajúceho, ale podpísal ju ako konateľ predávajúceho. V roku 2005 teda neposkytol právne služby ani spoločnosti A., s. r. o., ktorej bol konateľom a neposkytol ich ani sťažovateľovi. Nepripravoval a ani sa nepodieľal na spracovávaní kúpnej zmluvy na predaj nehnuteľností, keďže túto pripravovala iná advokátska kancelária, čo je zrejmé aj zo záhlavia písomného rovnopisu zmluvy. Vklad vlastníckeho práva z predmetnej kúpnej zmluvy bol príslušnou správou katastra nehnuteľností povolený. Podpisom predmetnej kúpnej zmluvy len ako konateľ a spoločník obchodnej spoločnosti, realizoval svoje práva, najmä právo vlastnícke, slobodne nakladal so svojim majetkom.

V januári 2006 sa dohodol so sťažovateľom na poskytovaní právnych služieb s výhradou, že nebude realizovať úkony právnych služieb, či poskytovať právne služby pre projekt v K. Ako advokát teda v januári 2006 v tejto veci odmietol záujemcovi o právne služby poskytovanie právnych služieb na predmetnom projekte, práve s poukazom na kúpnu zmluvu, ktorú ako predávajúci konateľa podpísal. Ako advokát v januári 2006 v tej istej veci, alebo vo veci s ňou súvisiacej neposkytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada. V januári 2006 a ani neskôr ako advokát neposkytol právne služby súvisiace s kúpnou zmluvou a teda nenastal rozporný záujem advokáta a osôb, ktorým sa právne služby mali poskytnúť, čo bolo preukázané aj obsahom spisu.

Vo vzťahu k rozhodovacej praxi Disciplinárnej komisie ČAK, na ktorú poukázal navrhovateľ, senát považoval za správne vychádzať pri rozhodovaní o prijatí alebo neprijatí právnej služby, či právneho zastúpenia na základe úvah advokáta zo všetkého, čo by mohlo vyústiť do stretu záujmov konania advokáta, no v danom prejednávanom prípade aj na základe týchto úvah, bola intenzita konania advokáta v konkrétne posudzovanom prípade veľmi nízka, jeho konanie vykazovalo veľmi nízky stupeň tzv. spoločenskej (či stavovskej) nebezpečnosti konania advokáta vo vzťahu k legitímnemu záujmu verejnosti na nezávislosti advokátskeho stavu. Senát vzhľadom na rovnocennosť daných práv, v danom prípade dal prednosť ústavným princípom rovnosti práv účastníkov záväzkového vzťahu, ktorý vzniká medzi advokátom a klientom. Nedal teda prednosť len povinnosti advokáta pri výkone povolania – odmietnuť žiadosť o poskytovanie právnych služieb, ale bral na zreteľ aj právo občana, ktorý je súčasne advokátom – nakladať so svojim majetkom, resp. právo majetok vlastniť (spoločník obchodnej spoločnosti – prevod nehnuteľnosti). Senát mal za to, že pri prijatí názoru, že takéto konanie je disciplinárnym previnením, išlo by o extenzívny výklad stavovského predpisu nad prípustný rámec, ktorý by v podstate vylúčil občana, ktorý je súčasne advokátom, nakladať so svojim majetkom, keďže každé prípadné takéto nakladanie s majetkom by v konečnom dôsledku mohlo vyústiť do stretu záujmu advokáta s prípadným klientom, teda odberateľom právnych služieb.

Disciplinárny senát vzhľadom na vyššie uvedené oslobodil disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k Slovenskej advokátskej komore

91.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý bezodkladne neoznámi komore skutočnosť, že voči nemu bolo začaté trestné stíhanie s pripojením uznesenia o vznesení obvinenia a následne nedoručí komore kópiu rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu vo veci samej, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 3 zákona o advokácii, uznesením č. 1 predsedníctva SAK z 14. 1. 2005 a uznesenia predsedníctva SAK č. 5 9. 2. 2006.

2.) Opomenutie advokáta, ktorý komore neoznámi skutočnosť, že voči nemu bolo začaté trestné stíhanie, je trvajúcim deliktom, preto bez ohľadu na to, či advokátovi bolo obvinenie vznesené a obžaloba podaná za účinnosti predchádzajúceho zákona o advokácii a pri neexistencii príslušných uznesení predsedníctva SAK, jednoznačne bol tento stav odstránený prijatím týchto uznesení, preto najneskôr po dni ich účinnosti bol advokát povinný tieto skutočnosti komore oznámiť.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 4. decembra 2008, ***sp. zn. P-7/08:3495/2007***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 20. mája 2008, ***sp. zn. DS II.-2/08:3495/2007***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 20. mája 2008, sp. zn. DS II.-2/08:3495/2007 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 4. decembra 2008, sp. zn. P-7/08:3495/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 3 zákona o advokácii, uznesenia č. 1 predsedníctva SAK z 14. 1. 2005 a uznesenia č. 5 predsedníctva SAK z 9. 2. 2006,

tým, že

aj napriek tomu, že dňa 24. 2. 2000 prevzal uznesenie vyšetrovateľa krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru SR, ktorým bolo proti nemu vznesené obvinenie pre tr. čin podvodu podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 4 Tr. zákona, dňa 7. 8. 2000 uznesenie vyšetrovateľa krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru SR, ktorým bolo proti nemu vznesené obvinenie pre tr. čin prípravy k tr. činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 7 ods. 1 k § 252 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona a dňa 19. 11. 2001 obžalobu krajskej prokuratúry, podľa ktorej bol obžalovaný zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1 a 4 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona a tr. činu prípravy k tr. činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 7 ods. 1 k § 252 ods. 1 písm. a) a odsek 4 Trestného zákona, neoznámil bezodkladne kancelárii komory skutočnosť, že bolo proti nemu začaté trestné stíhanie a nedoručil bezodkladne kancelárii komory kópiu rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní, ktorým sa rozhoduje vo veci samej, ale spravil tak až na výzvu komory dňa 4. 12. 2007,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške 5-násobku minimálnej mzdy (**40 500 Sk**).

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 24. 1. 2008 proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia.

Podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania predchádzalo zisťovanie, či disciplinárne obvinený advokát podal komore správu o začatí trestného stíhania, pričom bolo zistené, že disciplinárne obvinený tak neurobil a až na základe výzvy komory dňa 19. 11. 2007 potvrdil, že proti nemu bolo začaté trestné stíhanie a až dňa 4. 12. 2007 po ďalšej výzve zaslal kópie uznesení o začatí trestného stíhania a kópiu obžaloby. Ďalej bolo zistené, že predmetná trestná vec doposiaľ nebola právoplatne skončená.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu vyjadril dňa 30. 1. 2008 tak, že opakovane potvrdil, že proti nemu bolo začaté trestné stíhanie, popísal priebeh trestného stíhania a spochybnil jeho dôvodnosť s poukazom na konkrétne skutkové okolnosti ako aj na rozhodnutia súdov, ktoré boli vydané v súvislosťou s vecou, a poukázal aj na to, že pri vznesení obvinenia bolo uznesenie o začatí stíhania zaslané komore v súvislosti s vyžiadaním charakteristiky jeho osoby. Poprel zodpovednosť za akékoľvek disciplinárne previnenie a mal za to, že žiadne povinnosti advokáta neporušil.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu k veci dodal, že obvinenie mu bolo vznesení a obžaloba na neho bola podaná v čase účinnosti zákona o advokácii č. 132/1990 Zb. Jeho konanie je potrebné posudzovať podľa tohto zákona, a teda aj premlčanie je potrebné posudzovať podľa § 26 ods. 2 citovaného zákona. Uviedol, že s Uznesením č. 5 Predsedníctva SAK z 9. 2. 2006 sa oboznámil, bol si vedomý následkov, ktoré zo vzniknutého právneho stavu pre neho vyplývajú, ale oznamovaciu povinnosť voči komore nemohol bezodkladne splniť, pretože obžaloba bola v tom čase na súde podaná už viac ako štyri roky. Nemožno teda právny predpis aplikovať retroaktívne a Uznesenie č. 5 z 9. 2. 2006 sa nevzťahuje na prípady vzniknuté pred účinnosťou tohto uznesenia.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 20. mája 2008, sp. zn. DS II.-2/08:3495/2007 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 5-násobku minimálnej mzdy a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 268,87 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktoré zdôvodnil rovnakými námietkami, na ktoré poukazoval už v priebehu konania, a to nutnosťou na vec aplikovať zákon č. 132/1990 Zb. platný a účinný v čase rozhodných skutočností a zákazom retroaktivity vo vzťahu k neskôr prijatej právnej úprave. Poukázal taktiež na to, že skutok je premlčaný, pretože jednoročná objektívna lehota na podanie návrhu na začatie konania uplynula v r. 2002.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 4. decembra 2008, sp. zn. P-7/08:3495/2007 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 32 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

V odôvodnení tohto svojho rozhodnutia predsedníctvo SAK uviedlo, že sa stotožnilo s názorom disciplinárneho senátu v tom zmysle, že konanie disciplinárne obvineného je potrebné posudzovať ako „trváci delikt" (*per analogiam* trestného práva). Bez ohľadu na to, či advokátovi bolo obvinenie vznesené a obžaloba podaná za účinnosti predchádzajúceho zákona o advokácii a pri neexistencii príslušných uznesení predsedníctva SAK, jednoznačne bol tento stav odstránený prijatím Uznesenia č. 5 predsedníctva SAK z 9. 2. 2006 vo vzťahu k disciplinárne obvinenému. Najneskôr po tomto dátume bol povinný oznámiť Slovenskej advokátskej komore, že sa voči nemu vedie trestné konanie. Disciplinárny senát nepochybil ani pri použití právnej kvalifikácie disciplinárneho previnenia a vzhľadom na čas, po ktorý disciplinárne obvinený udržiaval protiprávny stav, je aj sankcia primeraná a uložená v súlade so zákonom.

92.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bezodkladne neoznámi komore skutočnosť, že voči nemu bolo začaté trestné stíhanie, hoci táto skutočnosť môže byť dôvodom pre pozastavenie výkonu advokácie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 3. mája 2010, ***sp. zn. P-21/2010:1028/2009***
Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 20. novembra 2009, ***sp. zn. DS X.-80/09:1028/2009***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 20. novembra 2009, sp. zn. DS X.-80/09:1028/2009 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 3. mája 2010, sp. zn. P-21/2010:1028/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 3 zákona o advokácii

tým, že

po tom, ako mu bola dňa 28. 12. 2008 doručená obžaloba prokurátora okresnej prokuratúry zo dňa 22. 12. 2008 pre spáchanie prečinu neprekazenia trestného činu podľa § 341 ods. 1 Trestného zákona, túto skutočnosť komore neoznámil, hoci táto mohla byť dôvodom na pozastavenie výkonu advokácie, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,50 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia na základe listu sťažovateľa, ktorý žiadal komoru o oznámenie, či došlo k pozastaveniu výkonu advokácie advokátovi z dôvodu trestného stíhania s poukazom na to, že tento naďalej poskytuje právne služby.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie konania a k listu sťažovateľa vyjadril písomne tak, že potvrdil, že voči nemu bolo začaté trestné stíhanie, popísal okolnosti tohto stíhania, pričom uviedol, že oznámenie komore nezaslal, pretože sa dohodol s vyšetrovateľom, že tak urobí on. Poukázal na prezumpciu neviny a mal za to, že sťažovateľ (zároveň poškodený) podľa neho úmyselne zavádza a snaží sa o jeho diskreditáciu.

Z uznesenia č. 2074/2009 zo dňa 18. 4. 2009 bolo zistené, že predsedníctvo SAK pozastavilo výkon advokácie disciplinárne obvinenému advokátovi podľa § 8 ods. 2 písm. b.) zák. o advokácii.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 20. novembra 2009, sp. zn. DS X.-80/09:1028/2009 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,50 eur.

Disciplinárny sená mal za preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia. Zo znenia § 28 ods. 3 zákona o advokácii vyplýva, že advokát, voči ktorému je začaté trestné stíhanie, má povinnosť túto skutočnosť bezodkladne oznámiť. Toto zákonné ustanovenie slúži predovšetkým na ochranu klientov. Advokát si túto svoju povinnosť nesplnil, uvádzajúc že bol dohodnutý s vyšetrovateľom vo veci, že tento začatie trestného stíhania komore oznámi. Takáto dohoda však, ak by aj bola uzavretá

medzi advokátom a vyšetrovateľom, nezbavuje advokáta splnenia si jeho povinnosti, ktorú mu predpisy voči komore ukladajú.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na závažnosť previnenia a následne z neho vyplývajúce poškodzovanie dobrého mena advokácie a znižovanie dôvery voči advokátskemu stavu, a to nielen u sťažovateľa, ale všeobecne. Senátu sa správanie advokáta javilo ako ignorovanie stavovských predpisov komory. Bez ohľadu na to, či obžaloba voči nemu podaná bola podľa jeho subjektívneho názoru dôvodná alebo nie, on bol ako člen komory povinný o tejto skutočnosti orgány SAK bezodkladne informovať, čo bolo predovšetkým v jeho záujme. Takto však nepostupoval, navyše tajomníkovi nepravdivo uvádzal, že mu nebola doručená obžaloba, hoci v tom čase po doručení koncom decembra 2008 už ňou nesporne disponoval. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti dospel senát k záveru, že uložená vysoká peňažná pokuta bude postačujúca, splní účel trestu a bude účinnou prevenciou podobného konania advokáta.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v stanovenej lehote odvolanie disciplinárne obvinený, v ktorom žiadal rozhodnutie zrušiť alebo aspoň zmeniť s ohľadom na neprimeranosť uloženého disciplinárneho opatrenia s poukazom na jeho osobné majetkové pomery ako aj na to, že za uvedené porušenie povinností už bol postihnutý pozastavením výkonu advokácie. Zdôraznil, že obžalobou v novembri 2008 ešte nedisponoval, keďže mu bola doručená približne v decembri 2008 a túto doručil na zasadnutie predsedníctva SAK dňa 18. 4. 2009, teda asi po 3-4 mesiacoch.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 20. 11. 2009, sp. zn. DS X.-80/09:1028/2009 podľa § 59 ods. 3 zák. o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že uložilo disciplinárne obvinenému peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

V odôvodnení tohto svojho rozhodnutia predsedníctvo SAK uviedlo, že prvostupňový disciplinárny senát správne zistil skutkový stav, vykonal procesne správne dokazovanie a vo veci prijal správny právny záver, ktorý rezultoval do výroku o uznaní viny. Nesprávne však posúdil podmienky stanovené v § 56 ods. 3 zákona o advokácii, keď disciplinárne obvinenému uložil peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur.

Predsedníctvo SAK nepovažovalo za správny výrok rozhodnutia disciplinárneho senátu o uložení disciplinárneho opatrenia. S prihliadnutím na spôsob konania disciplinárne obvineného, následok a mieru zavinenia, ako aj na skutočnosť, že disciplinárne obvinený nevykonáva od júna 2009 advokáciu a je živiteľom dvoch nezaopatrených detí a manželky, ktorá je na materskej dovolenke, predsedníctvo SAK rozhodlo uložiť disciplinárne obvinenému za disciplinárne previnenie, ktorého sa dopustil, peňažnú pokutu vo výške 300 eur. V ostatných výrokoch zostalo rozhodnutie nezmenené.

93.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bezodkladne neodpovedá na výzvu komory vyjadriť sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa a až po opakovaných urgenciách zašle faxom vyjadrenie, ku ktorému na ďalšiu výzvu komory nepredloží doklady, preukazujúce jeho tvrdenia, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 6. marca 2010, ***sp. zn. P-2/2010:2480/2006***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 18. augusta 2009, ***sp. zn. DS I. 19/07:2480/2006***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 6. marca 2010, sp. zn. P-2/2010:2480/2006 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 18. augusta 2009, sp. zn. DS I. 19/07:2480/2006 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 25 Advokátskeho poriadku zo dňa 19. 6. 2004 **tým, že**
po tom, ako bol príslušným zamestnancom kancelárie SAK listom z 9. 10. 2006, ktorý prevzal 28. 10. 2006, vyzvaný na podanie vyjadrenia k sťažnosti sťažovateľa, ani na 1. urgenciu z 23. 11. 2006, doručenú 9. 12. 2006, ako ani na 2. urgenciu z 19. 1. 2007, doručenú 24. 1. 2007, nereagoval a na ďalšie telefonické urgencie člena revíznej komisie zo 6. 3., 15. 3. a 16. 3. 2007 zaslal faxové vyjadrenie, v ktorom uviedol, že 20. 9. 2006 spolu s vyúčtovaním trov konania a vypovedaním plnomocenstva vrátil sťažovateľovi doklady, pričom na opätovnú žiadosť o predloženie týchto dokladov do podania návrhu navrhovateľom nereagoval, hoci bol o to telefonicky požiadaný 19. 3. 2007 a 18. 4. 2007, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **295,42 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal dňa 6. 6. 2007 proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k tomto návrhu vyjadril dňa 7. 5. 2008 tak, že vzniesol námietky, ktoré sa týkali nedoručenia návrhu, ďalej vzniesol námietku premlčania, námietku nedodržanie lehoty na jeho vyjadrenie a vzniesol námietku, že mu do dňa podania vyjadrenia neboli oznámené mená členov disciplinárneho senátu, aby mohol prípadne namietať ich zaujatosť.

Súčasne namietal aj zaujatosť predsedu revíznej komisie. Postupne vznášal námietky zaujatosti voči niektorým členom disciplinárneho senátu. Tieto námietky predsedníctvo komory na zasadnutí konanom dňa 9. 1. 2009, podľa § 71 ods. 1 písm. d.) zákona o advokácii s konečnou platnosťou zamietlo. Predsedníctvo SAK súčasne rozhodlo, že predseda Disciplinárnej komisie nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania vo veci disciplinárne obvineného.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 18. augusta 2009, sp. zn. DS I. 19/07:2480/2006 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 295,42 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie predseda revíznej komisie, ktorý žiadal pre disciplinárne obvineného prísnejší trest z dôvodu, že disciplinárne obvinený opakovane nereagoval na výzvy orgánov komory a aj disciplinárne obvinený písomným odvolaním zo dňa 27. 10. 2009, ktorý v podrobne zdôvodnenom odvolaní žiadal zrušiť disciplinárne rozhodnutie a žiadal vrátiť vec disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Na pojednávaní pred predsedníctvom SAK dňa 6. 3. 2010 disciplinárne obvinený zopakoval dôvody odvolania a uviedol, že po nahliadnutí do disciplinárneho spisu zistil, že v spise sa nenachádzajú prílohy k jeho vyjadreniu k sťažnosti sťažovateľky. Trval na tom, že vyjadrenie k sťažnosti poslal 4. 3. 2007 do sídla SAK doporučene, pričom podací lístok má, ale nepovažoval ho za potrebné priniesť na odvolacie konanie, nikto ho k tomu nevyzval. Disciplinárneho previnenia sa teda nedopustil, pretože tak, ako uviedol, k sťažnosti sa vyjadril. Ďalej namietal v tejto veci premlčanie, pretože pri štúdiu spisu zistil, že predseda revíznej komisie sa o jeho údajnom disciplinárnom previnení dozvedel 28. 10. 2006, a subjektívna premlčacia lehota je podľa neho 6 mesiacov a návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný až v lete 2007.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 6. marca 2010, sp. zn. P-2/2010:2480/2006 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 32 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

V odôvodnení tohto svojho rozhodnutia predsedníctvo SAK vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej disciplinárne obvineným uviedlo, že subjektívna šesť mesačná a dvojročná objektívna lehota na prerokovanie návrhu ohľadne disciplinárneho previnenia podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii bola dodržaná a preto na túto námietku predsedníctvo SAK neprihliadlo. Disciplinárny senát správne zistil skutkový stav veci s tým, že nepochybne disciplinárne obvinený nereagoval na opakované výzvy orgánov komory, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa. Pokiaľ sa bránil, že na výzvu reagoval, túto skutočnosť nevedel preukázať. Z uvedeného dôvodu disciplinárne rozhodnutie ako vecne správne potvrdilo.

94.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodpovedá na výzvu komory vyjadriť sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa, nakoľko neprevezme zásielku obsahujúcu túto výzvu z dôvodu nezabezpečenia zastupovania a preberania zásielok počas dlhodobej práceneschopnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii s poukazom na § 17 ods. 1 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 17. apríla 2010, ***sp. zn. P-18/2010:2227/2008***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2009, ***sp. zn. DS VIII.-88/08:2227/2008***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2009, sp. zn. DS VIII.-88/08:2227/2008 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 17. apríla 2010, sp. zn. P-18/2010:2227/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

list revíznej komisie z 19. novembra 2008, ktorým bol vyzvaný vyjadriť sa k opakovanej sťažnosti sťažovateľa v odbernej lehote neprevzal, rovnako ako list, ktorým mu bol zaslaný výsledok šetrenia z 30. októbra 2008, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **268,87 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia.

K tomuto návrhu sa disciplinárne obvinený vyjadril tak, že skutok nemá znaky disciplinárneho previnenia, on sa tohto previnenia nedopustil a ako dôvod neprevzatia zásielky označil skutočnosť, že dňa 22. 10. 2008 utrpel úraz – zlomeninu nohy, ktorý si vyžiadal liečenie v trvaní troch mesiacov. Toto zranenie mu neumožňovalo po dobu liečenia výkon advokátskej činnosti a preto ani nepreberal zásielky.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 29. októbra 2009, sp. zn. DS VIII.-88/08:2227/2008 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previ-

nenia pre skutok popísaný vo výrokovej časti rozhodnutia, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a uložil disciplinárne obvinenému povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 268,87 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát uviedol, že na základe vykonaných dôkazov (predovšetkým oboznámením fotokópie obálok zásielok, oznámením pošty) mal za preukázane, že skutok sa stal a že ho spáchal disciplinárne obvinený. S poukazom na 17 ods. 1 zákona o advokácii uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, keďže práceneschopnosť – prekážka vo vykonávaní advokácie – trvala u disciplinárne obvineného tri mesiace, takže bol povinný v zmysle § 17 ods. 1 zákona o advokácii ustanoviť si zástupcu, poprípade požiadať komoru o jeho určenie a týmto spôsobom riešiť aj preberanie pošty, čo však neurobil, ako to sám priznal.

Disciplinárne obvinený podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom označil rozhodnutie za nezákonné, argumentoval s tým, že sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia a to z dôvodu, že povinnosť vyjadriť sa mohol porušiť len vtedy keby zásielku prevzal reálne, ale keďže ju neprevzal tak sa nemohol ani vyjadriť, lebo bol práceneschopný. Vzhľadom k tomu sa nemohol dopustiť ani disciplinárneho previnenia. Namietal aj zaujatosť Revíznej komisie a nedodržanie 15 dňovej lehoty podľa § 12 ods. 2 Disciplinárneho poriadku, lebo sa nemohol vyjadriť k návrhu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie aj predseda revíznej komisie, ktorý žiadal rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové prerokovanie a rozhodnutie s tým, že disciplinárny senát nezvážil všetky okolnosti a neprihliadol na závažnosť spáchaného skutku

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 17. 4. 2010, sp. zn. P-18/2010:2227/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku SAK napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že uložilo disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie zverejnením v Bulletine slovenskej advokácie.

Predsedníctvo SAK na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 17. 4. 2010 po oboznámení sa so všetkými dôkazmi a vyjadreniami disciplinárne obvineného a stanoviskom predsedu revíznej komisie dospelo k záveru, že vzhľadom na závažnosť porušenia povinností advokátom, ktorý po dlhšiu dobu neurobil žiadne opatrenia na to, aby si zabezpečil zástupcu, prípadne urobil oznámenie komore o tom, že je dlhodobo práceneschopný, ohrozil tak aj svojich klientov, ktorí jeho postupom mohli byť poškodení a porušil aj povinnosť advokáta, uvedenú v § 28 ods. 4 zákona o advokácii, ktorého sa mal dopustiť tým, že list revíznej komisie zo dňa 19. 11. 2008, ktorým bol vyzvaný, aby sa vyjadril k opakovanej sťažnosti sťažovateľa v odbernej lehote neprevzala, rovnako ako list, ktorým mu bol zaslaný výsledok šetrenia z 30. 10. 2008.

Z uvedeného dôvodu potom predsedníctvo SAK podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. c.) Disciplinárneho poriadku zmenilo napadnuté rozhodnutie vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. b.) uložilo disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie, uverejnením v Bulletine slovenskej advokácie.

95.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nereaguje riadne a včas na výzvu komory, ktorú preukázateľne prevzal a ktorou bol vyzvaný vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu vedie komora na podnet iného, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

2.) Pokiaľ sa advokát nevyjadrí k obsahu sťažnosti na výzvu komory, dáva tým najavo celkovú neúctu k stavovskej organizácii, k svojim kolegom a k predpisom komory a tiež k sťažovateľovi a takýmto konaním sťažuje možnosť prešetrenia opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého nielen voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti, čo nemožno vnímať len ako rýdzo osobnú záležitosť advokáta.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 18. februára 2011, ***sp. zn. P-5/2011:1615/2009***
Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 29. septembra 2010, ***sp. zn. DS VI.-96/09:1615/2009***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 29. 9. 2010, sp. zn. DS VI.-96/09:1615/2009[11] bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii
tým, že
na list Slovenskej advokátskej komory, ktorý mu bol poslaný dňa 15. 5. 2009 a doručený dňa 27. 5. 2009 ako i na prípis komory, ktorý mu bol poslaný 11. 6. 2009 a ktorý prevzal 12. 6. 2009 z dôvodov, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti sťažovateľa A. B., nereagoval napriek tomu, že oba tieto prípisy obsahovali poučenie v zmysle § 28 ods. 4 zákona o advokácii, podľa ktorého je advokát povinný na požiadanie komory sa bezodkladne vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného podania, **za čo mu bolo uložené**
rozhodnutím predsedníctva SAK z 18. februára 2011, sp. zn. P-5/2011:1615/2009 v spojení s rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 29. septembra 2010, sp. zn. DS VI.-96/09:1615/2009 podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému advokátovi začalo na návrh predsedu revíznej komisie zo dňa 14. 10. 2009.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je v časti týkajúcej sa porušenia § 28 ods. 4 zákona o advokácii dôvodný, preto uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, uložil mu disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát zdôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že komora prípismi zo dňa 15. 5. 2009 a zo dňa 11. 6. 2009 opakovane vyzvala dotknutého advokáta, aby sa k sťažnosti sťažovateľa písomne vyjadril s poučením, že v zmysle § 28 ods. 4 zákona o advokácii je povinný bezodkladne sa k obsahu sťažnosti vyjadriť. Disciplinárne obvinený sa napriek tomu, že mu preukázateľne boli oba prípisy doručené, k podanej sťažnosti ani k prípisom nevyjadril.

---

11 Disciplinárne obvinený bol rovnakým rozhodnutím oslobodený spod disciplinárneho návrhu v časti, v ktorej sa mu kládlo za vinu porušenie povinností podľa § 13 Advokátskeho poriadku a podľa. § 18 ods. 3 zákona o advokácii z dôvodu, že na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že disciplinárne obvinený v danej veci nezastupoval sťažovateľa A. B., ale jeho syna C. B., preto medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným nemohol ani vzniknúť vzťah advokáta a klienta, ktorý by v prípade vád zastupovania zakladal porušenie povinností advokáta voči svojmu klientovi.

Disciplinárne obvinený sa vo veci samej vyjadril až na žiadosť predsedu disciplinárneho senátu dňa 16. 10. 2009, a to aj tak oneskorene po uplynutí predĺženej lehoty, ktorá mu bola na jeho žiadosť poskytnutá, pričom na preukázanie svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy ani neodstránil rozpory, ktoré vyplynuli z jeho tvrdení po porovnaní s predloženými listinnými dôkazmi sťažovateľa.

Disciplinárny senát na základe týchto skutočností dospel k záveru, že uvedeným opakovaným nerešpektovaním povinnosti advokáta vyjadriť sa riadne a bezodkladne k predmetu sťažnosti sťažovateľa, resp. k žiadosti orgánov komory, ktoré voči nemu viedli konanie, disciplinárne obvinený sa dopustil opakovaného porušenia povinnosti uloženej v § 28 ods. 4 zákona o advokácii, ktoré je disciplinárnym previnením.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát na jednej strane zo skutočnosti, že disciplinárne obvinený nebol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia voči svojmu klientovi, na druhej strane však prihliadol na skutočnosť, že disciplinárne obvinený svojím prístupom vo vzťahu k orgánom SAK výrazne sťažil naplnenie základných poslaní komory, ktorými je zachovanie dobrého mena advokátskeho stavu a dôvery občanov v tento stav, ako aj ku skutočnosti, že disciplinárne obvinený už bol v minulosti disciplinárne trestaný.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote odvolanie predseda revíznej komisie ako navrhovateľ a žiadal zmenu rozhodnutia v časti, v ktorej bolo uložené disciplinárne opatrenie, písomné napomenutie, nakoľko takéto disciplinárne opatrenie s poukazom na ustanovenia § 56 ods. 3 zákona o advokácii bolo vzhľadom ku skutku a charakteru disciplinárneho previnenia advokáta ako i jeho osobu, neprimerane mierne, pričom žiadal uloženie prísnejšieho disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 18. februára 2011, sp. zn. P-5/2011:1615/2009 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 34 písm. c.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému uložilo peňažnú pokutu vo výške 317 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy konania vo výške 317 eur.

Predsedníctvo SAK po oboznámení sa s obsahom odvolania a napadnutého rozhodnutia sa stotožnilo s výrokom o vine disciplinárne obvineného, avšak pri ukladaní disciplinárneho opatrenia sa senát podľa názoru predsedníctva SAK dôsledne neriadil § 56 ods. 3 zákona o advokácii, pretože disciplinárne opatrenie uložené advokátovi nie je primerané k povahe disciplinárneho previnenia a osobe advokáta.

Samotná povaha porušenej povinnosti bola podľa názoru odvolacieho orgánu do tej miery závažná, že nebolo namieste uloženie písomného napomenutia ako najmiernejšej sankcie. Pokiaľ sa advokát nevyjadrí k obsahu sťažnosti na výzvu komory, dáva tým najavo celkovú neúctu k SAK, k svojim kolegom a k predpisom komory a tiež k sťažovateľovi.

Takýmto konaním sťažuje možnosť prešetrenia opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého nielen voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti, čo nemožno vnímať, len ako rýdzo osobnú záležitosť advokáta.

Porušenie povinnosti advokáta bolo o to závažnejšie, že ako vyplynulo z matriky vedenej komorou o advokátovi, išlo v jeho prípade už o opakovane uložené disciplinárne opatrenie, z čoho je zrejmé, že predchádzajúce opatrenia nesplnili svoj účel. Na druhej strane predsedníctvo zohľadnilo v prospech disciplinárne obvineného advokáta tú skutočnosť, že sa už po začatí disciplinárneho konania k obsahu sťažnosti, aj keď stručne, vyjadril a sťažovateľ sám uznal, že skutočnosti, ktoré v sťažnosti tvrdil, nie celkom zodpovedajú realite, a preto uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písmeno c) zákona o advokácii len vo výške minimálnej mzdy.

96.

ROZHODNUTIE

1.) Postup advokáta, ktorý zastupuje klienta na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom má pozastavený výkon advokácie, nie je v rozpore s predpismi upravujúcimi výkon advokácie, pretože žiadnym právnym predpisom ani stavovským predpisom komory nie je advokátovi s pozastaveným výkonom advokácie zakázané zastupovanie na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z § 9 ods. 1 písm. a.) zákona o advokácii vyplýva v takomto prípade advokátovi len zákaz poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii.

2.) Postup advokáta, ktorý o pozastavení výkonu advokácie neinformuje osobitne príslušné inštitúcie, najmä súd, pred ktorým doposiaľ vystupoval ako právny zástupca klientov v civilnom súdnom spore, ale predloží súdu nové splnomocnenia na zastupovanie týchto osôb na základe uzatvorených dohôd o splnomocnení podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka ako ich splnomocnenec, nie je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože predloženie týchto nových splnomocnení súdu po pozastavení výkonu advokácie advokátovi je možné považovať za dostatočné oznámenie tejto skutočnosti.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 7. mája 2008, ***sp. zn. DS I. 14/07:3016/2006***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 7. mája 2008, sp. zn. DS I. 14/07:3016/2006 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v. § 18 ods. 3 a § 28 ods. 3 zákona o advokácii a § 25 Advokátskeho poriadku zo dňa 19. 6. 2004, ktorého sa mal dopustiť

tým, že

po tom, ako mu bol pozastavený výkon advokácie neinformoval o tom príslušné inštitúcie a najmä súd, pred ktorým vystupoval ako právny zástupca dvoch klientov v civilnom súdnom spore, pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát zistil, že disciplinárne obvinenému predsedníctvo SAK uznesením z 10. mája 2006 od 18. mája 2006 pozastavilo výkon advokácie podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii. Keďže podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania malo dôjsť k disciplinárnemu previneniu disciplinárne obvineným v čase pozastavenia výkonu advokácie podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona, nebola by dotknutá jeho zodpovednosť za disciplinárne previnenie pozastavením výkonu advokácie. Podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona advokát počas pozastavenia výkonu advokácie nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii. Disciplinárne obvinený od pozastavenia výkonu advokácie neposkytoval právne služby podľa zákona o advokácii, ale zastupoval svojich predchádzajúcich klientov, ktorých mal ešte ako činný advokát po tom, čo mu bol pozastavený výkon advokácie naďalej, ale už na základe nových splnomocnení z uzatvorených dohôd o splnomocnení podľa. § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka ako ich splnomocnenec.

Tieto skutočnosti boli preukázané už pri prešetrovaní sťažnosti, ktorá bola podnetom na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania a vyplývajú aj zo samotného návrhu. Navrhovateľ napriek tomu vychádzal z toho, že disciplinárne obvinený porušil povinnosť advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 3 zákona ako aj podľa § 25 Advokátskeho poriadku schváleného Konfe-

renciou advokátov 19. júna 2004, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona, pretože po tom, čo mu bol pozastavený výkon advokácie neinformoval o tom príslušné inštitúcie a najmä súd.

Senát sa nestotožnil so závermi navrhovateľa uvedenými v návrhu ani s názorom vysloveným v odôvodnení návrhu, že postup advokáta, ktorý zastupuje klienta na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom má pozastavený výkon advokácie, je vedomým obchádzaním zákona a pravidiel advokácie. Senát pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žiadnym právnym predpisom ani stavovským predpisom komory nie je zakázané zastupovanie advokátovi s pozastaveným výkonom advokácie na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu vyjadril na pojednávaní zhodne s tým, čo bolo zistené prešetrením sťažnosti, ktorá bola podnetom na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Ako advokát zastupoval svojich klientov v súdnom spore a uplatnil si v ňom aj náhradu trov ich právneho zastúpenia iba do termínu pozastavenia výkonu advokácie.

Senát nezistil, že by sa disciplinárne obvinený dopustil porušenia povinnosti podľa § 28 ods. 3 ani podľa § 18 ods. 3 zákona a rovnako ani podľa § 25 vtedy platného Advokátskeho poriadku. Senát považoval predloženie nových splnomocnení súdu disciplinárne obvineným potom, čo mu bol pozastavený výkon advokácie, za dostatočné oznámenie tejto skutočnosti. Podľa názoru senátu, súd v zápisnici ako aj v rozhodnutí musel uviesť za menom a priezviskom disciplinárne obvineného slovo „advokát" z dôvodu, že predtým zastupoval svojich klientov ako advokát a uplatnil si náhradu trov ich právneho zastúpenia iba ako advokát. Aj keby súd urobil chybu, čo sa podľa senátu nestalo, nemohla by ovplyvniť toto jeho rozhodnutie.

Z týchto dôvodov, keďže sa disciplinárne obvinený nedopustil zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona ani z predpisu komory, ho senát oslobodil spod návrhu podľa § 19 ods. 2 písm. c) v spojení s § 24 písm. b) Disciplinárneho poriadku, lebo skutok v ňom uvedený nie je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 zákona.

97.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť komory, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť komory.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu komory, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 2 a 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 6. apríla 2011, ***sp. zn. DS I.-101/10:4250/2010***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 6. apríla 2011 sp. zn. DS I.-101/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť komory, ktoré nadobudlo účin-

nosť dňa 19. 6. 2004, § 25 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 2 a 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 19. 6. 2010

tým, že

1) nezaplatil príspevok advokáta na činnosť komory splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti a

2) nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu komory splatný do 30. 4. 2010, a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, nakoľko revízna komisia na svojom zasadnutí zistila, že advokát si za rok 2010 nesplnil povinnosť riadne a včas platiť príspevok na činnosť komory, a to ani do troch mesiacov po lehote splatnosti, a príspevku do sociálneho fondu komory, a to ani do jedného mesiaca po lehote splatnosti.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu uviedol, že príspevky za rok 2010 na činnosť SAK a do sociálneho fondu uhradil dňa 30. 11. 2010 a pokutu ako aj úrok z omeškania k tomu prislúchajúce uhradil dňa 9. 1. 2011. Disciplinárne obvinený advokát priznal, že porušil povinnosť uhradiť oba príspevky (do dňa 30. 4. bežného roka) nakoľko tejto povinnosti nevenoval náležitú pozornosť a za svoje pochybenie sa ospravedlnil.

Disciplinárne senát vec prejednal v súlade s § 15 ods. Disciplinárneho poriadku v skrátenom disciplinárnom konaní dňa 6. 4. 2011, na ktorom sa disciplinárny senát oboznámil s obsahom disciplinárneho spisu ako aj výpisom disciplinárne obvineného advokáta z ekonomického oddelenia komory, z ktorého je zrejmé, že disciplinárne obvinený dňa 30. 11. 2010 zaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK ako aj príspevok advokáta do Sociálneho fondu SAK a dňa 9. 1. 2011 doplatil pokutu a úrok z omeškania k tomu prislúchajúce. Bolo teda nepochybne preukázané, že skutok, za ktorý je disciplinárne stíhaný, sa stal tak, ako to uviedol navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

98.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nereaguje na výzvu komory so žiadosťou o vyjadrenie, a to ani po opakovanom zaslaní a prevzatí výzvy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

2.) Advokát, ktorý nevhodnou a neprípustnou formou označí svoju advokátsku kanceláriu označením, ktoré obsahuje abstraktný názov s uvedením aj iných ako právnych služieb poskytovaných kanceláriou, teda v rozpore s formou označenia povolenou Advokátskym poriadkom (v rozsahu meno a priezvisko advokáta, údaj o tom, že ide o advokáta, prípadne označenie, že ide o advokátsku kanceláriu), a zároveň používa akademický titul, ktorý mu podľa matriky komory nepatrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 37 ods. 1 a § 39 ods. 1 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

3.) Advokát, ktorý propaguje poskytovanie svojich služieb pod zakázaným označením a inzeruje pod označením svojej advokátskej kancelárie iné činnosti ako je poskytovanie právnych služieb, čo je nevhodné a pre advokátsky stav nedôstojne, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a v § 40 ods. 2 a § 41 ods. 1 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu zo 7. októbra 2008, ***sp. zn. DS II.-72/08:-1861/2008***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu zo 7. októbra 2008, sp. zn. DS II.-72/08:-1861/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 18 ods. 3 a 28 ods. 4 zákona o advokácii, § 37 ods. 1, § 39 ods. 1 písm. a.), § 40 ods. 2 a § 41 ods. 1 Advokátskeho poriadku

tým, že

1.) ani na opakovanú žiadosť komory nereagoval a nevyjadril sa k obsahu sťažnosti v rámci konania, ktoré proti nemu komora viedla, ani neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

2.) keď nevhodnou a Advokátskym poriadkom zakázanou formou označil svoju advokátsku kanceláriu ako „® I. K., Advokátska, analytická, informačná, mediačná a organizačná kancelária" a zároveň používal akademický titul, ktorý mu podľa matriky Slovenskej advokátskej komory nepatril,

3.) propagoval poskytovanie svojich služieb pod zakázaným označením a inzeroval pod označením svojej advokátskej kancelárie iné činnosti ako je poskytovanie právnych služieb, čo je nevhodné a pre advokátsky stav nedôstojné,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 477,10 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa. Sťažovateľ vo svojom podnete uviedol a doložil písomnými podkladmi, ako disciplinárne obvinený uvádza označenie svojej advokátskej kancelárie na podaní adresovanom súdu a ako rozmiestňuje náborové plagáty s označením kontaktných telefónnych čísiel zhodných s číslami na podaniach adresovaných súdu.

Na základe vykonaného dokazovania rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 11. 2. 2009, sp. zn. DS II.-72/08:1861/2008 bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia vo všetkých bodoch návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 477,10 eur. Disciplinárne obvinenému bola zároveň uložená povinnosť nahradiť paušálne trovy konania.

Na základe odvolania disciplinárne obvineného bolo toto rozhodnutie rozhodnutím predsedníctva SAK z 2. júla 2009, sp. zn. P-33/09:1861/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii zrušené a vec vrátená disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu závažných materiálnych a formálnych nedostatkov rozhodnutia.

II. disciplinárny senát vec znovu prejednal a zhrnul doposiaľ zistený skutkový stav:

Čo sa týka skutku pod bodom 1.) návrhu kancelária SAK v rámci prešetrenia sťažnosti sťažovateľa listom zo dňa 26. 5. 2008, ktorý disciplinárne obvinený prevzal dňa 4. 6. 2008, zaslala disciplinárne obvinenému sťažnosť a požiadala ho o vyjadrenie a zodpovedanie otázok. Listom zo dňa 24. 6. 2008, ktorý disciplinárne obvinený prevzal dňa 27. 6. 2008, komora opakovane žiadala o vyjadrenie k obsahu sťažnosti. Disciplinárne obvinený však ani na jeden z listov nereagoval.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania z písomných podkladov, ktoré boli k podnetu sťažovateľa pripojené sa zistilo, že označenie advokátskej kancelárie uvedené v tvare „® I. K., Advokátska, analytická, informačná, mediačná a organizačná kancelária", tak ako ho použil disciplinárne obvinený v písomnom podaní datovanom adresovanom okresnému súdu, nezodpovedá označeniu, ktoré podľa § 37 ods. 1 a § 39 ods. 1 pís. a.) Advokátskeho poriadku je advokát povinný používať.

Z tohto podania adresovaného súdu bolo taktiež zistené, že disciplinárne obvinený uviedol akademický titul: „JUDr.", ale podľa údajov matriky SAK mal disciplinárne obvinený v rozhodnom čase akademický titul: „Mgr.".

Čo sa týka skutku pod bodom 3.) návrhu, z písomných podkladov zaslaných spolu so sťažnosťou bolo zistené, že na reklamných materiáloch, ktoré sú podľa vyhlásenia sťažovateľa rozmiestnené v meste, sa propagujú „rýchle právne služby" a inzeruje sa nábor „talentovaných tanečníc a baletiek", pričom je uvedené označenie „® I. K.". Uvedené kontaktné čísla, ako aj iné kontaktné údaje boli totožné s údajmi, uvedenými na podaní disciplinárne obvineného, ktoré adresoval okresnému súdu.

Forma, akou disciplinárne obvinený propagoval poskytovanie služieb pod označením „rýchle právne služby ® I. K." je nevhodná a je podľa § 41 ods. 1 Advokátskeho poriadku zakázaná. Taktiež je nevhodné a dôstojnosť advokátskeho stavu znižujúce, ak sa inzeruje nábor tanečníc a baletiek s použitím rovnakého označenia „® I. K.", pričom v oboch prípadoch sú uvedené kontaktné čísla a adresa advokátskej kancelárie disciplinárne obvineného.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 7. 10. 2009, ktoré sa konalo v neprítomnosti disciplinárne obvineného, ktorý svoju neúčasť síce ospravedlnil, ale nepožiadal o odročenie pojednávania, zástupca revíznej komisie trval na podanom návrhu v celom rozsahu a zároveň konštatoval, že v odvolaní disciplinárne obvineného neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na skutky uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát po opätovnom posúdení dostupných vyjadrení a listinných dôkazov, vychádzajúc z návrhu revíznej komisie, dospel k názoru, že v zmysle § 56 ods. 1 zákona o advokácii sa disciplinárne obvinený svojím konaním dopustil zavineného porušenia povinností vyplývajúcich z § 28 ods. 4 zákona o advokácii, § 37 ods. 1, § 39 ods. 1 písm. a.) Advokátskeho poriadku a § 18 ods. 3 zákona o advokácii, § 40 ods. 2 a § 41 ods. 1 Advokátskeho poriadku, preto rozhodol ta, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

99.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 a 3 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 22. októbra 2010, ***sp. zn. DS II.-14/09:500/2009***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 22. októbra 2010 sp. zn. DS II.-14/09:500/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii a § 25 Advokátskeho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť dňa 16. 6. 2007

tým, že

nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK splatný do 30. 4. 2008, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2008

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške trojnásobku minimálnej mesačnej mzdy **923,10 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa napriek výzve disciplinárneho senátu k návrhu na začatie disciplinárneho konania riadne a včas nevyjadril a nedostavil sa ani na pojednávanie disciplinárneho senátu, disciplinárne senát preto vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Splnomocnený zástupca revíznej komisie sa na disciplinárnom pojednávaní pridržiaval písomne podaného disciplinárneho návrhu a považoval za dostatočne preukázané, že disciplinárne obvinený advokát sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Poukázal na to, že disciplinárne obvinený advokát bol už disciplinárne potrestaný za obdobný skutok v r. 2007 ako aj za pasivitu advokáta a tiež na to, že disciplinárne obvinený sústavne neuhrádza príspevky na činnosť komory a príspevky do sociálneho fondu komory a uložené pokuty, čím sa dopúšťa ďalších disciplinárnych previnení. Vzhľadom na to navrhol splnomocnený zástupca revíznej komisie uznať disciplinárne obvineného vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii a tiež signalizovať vec predsedníctvu SAK s návrhom na vyčiarknutie disciplinárne obvineného zo zoznamu advokátov za neuhrádzanie príspevku na činnosť SAK a príspevku do sociálneho fondu SAK za rok 2010.

Senát v rámci dokazovania zistil, že disciplinárne obvinený nezaplatil príspevok na činnosť SAK, splatný do 30. 4. 2008, ani do 3 mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2008. Na základe toho tajomník SAK disciplinárne obvineného písomne vyzval dňa 5. 11. 2008 na zaplatenie príspevku na činnosť SAK a výzvu prevzal dňa 24. 11. 2008. Disciplinárne obvinený však príspevok na činnosť SAK, splatný do 30. 4. 2008 zaplatil až dňa 6. 2. 2009, ako to vyplynulo z evidencie vedenej ekonomickým odborom komory. Bolo teda nepochybné, že skutok (disciplinárne previnenie), za ktorý bol disciplinárne stíhaný, sa stal tak, ako to uvádza revízna komisia v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Vzhľadom na to disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 Advokátskeho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť dňa 16. 6. 2007 v spojení s § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 a 3 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 19. 6. 2004.

Vyššie uvedený postup disciplinárne obvineného (nezaplatenie príspevku na činnosť SAK ani do 30 dní odo dňa doručenia výzvy na zaplatenie), dokonca zakladá povinnosť predsedníctva

SAK vyčiarknuť disciplinárne obvineného zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. f) zákona o advokácii. Túto skutočnosť vzal disciplinárny senát do úvahy pri určovaní druhu a výšky trestu pre disciplinárne obvineného. Je potrebné tiež uviesť, že podľa evidencie ekonomického odboru komory, disciplinárne obvinený zaplatil za rok 2008 oneskorene aj príspevok do sociálneho fondu splatný do 30. 4. 2008 (až dňa 6. 2. 2009), za rok 2009 zaplatil príspevok na činnosť komory splatný do 30. 4. 2009 oneskorene – až dňa 6. 10. 2009 a príspevok na činnosť komory a príspevok do sociálneho fondu splatné do 30. 4. 2010 neboli ku dňu vydania rozhodnutia v predmetnej veci zaplatené vôbec.

Pri určovaní druhu a výšky trestu pre disciplinárne obvineného disciplinárny senát vzal do úvahy tiež skutočnosť, že disciplinárne obvinený mohol v rámci disciplinárneho konania uviesť vážny dôvod, ktorý by mu bránil v splnení jeho povinnosti zaplatiť riadne a včas príspevok na činnosť SAK za rok 2010, ako to má na mysli § 3 ods. 2 v spojení s § 4 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť komory, účinného odo dňa 19. júna 2004, avšak neučinil tak a žiadne takéto dôvody neuviedol. Vzhľadom na tieto okolnosti disciplinárny senát dospel k záveru, že u disciplinárne obvineného by miernejší trest (napr. písomné napomenutie) zrejme nemusel splniť svoj účel a zároveň, prísnejší trest (pozastavenie výkonu advokácie, vyčiarknutie zo zoznamu advokátov) by v danom prípade už zjavne nemal význam, nakoľko u disciplinárne obvineného boli už splnené podmienky na vyčiarknutie zo zoznamu advokátov predsedníctvom SAK podľa § 7 ods. 1 písm. f) zákona o advokácii.

100.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 3 a § 3 ods. 3 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 2 a 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 25. januára 2011, ***sp. zn. DS II.-82/10:4250/2010***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 25. januára 2011 sp. zn. DS II.-82/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 3 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť komory, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 19. 6. 2004, § 25 Advokátskeho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť dňa 16. 6. 2007, § 4 ods. 2 a 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 16. 6. 2007 **tým, že**

1) nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti a

2) nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti.

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške trojnásobku minimálnej mesačnej mzdy **923,10 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa napriek výzve disciplinárneho senátu k návrhu na začatie disciplinárneho konania riadne a včas nevyjadril.

Nakoľko boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 15 ods. 1 Disciplinárneho poriadku, disciplinárny senát rozhodol v skrátenom konaní v neprítomnosti disciplinárne obvineného.

Senát v rámci dokazovania zistil, že disciplinárne obvinený nezaplatil príspevok na činnosť SAK, splatný do 30. 4. 2010, ani do 3 mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2010. Disciplinárne obvinený až po začatí disciplinárneho konania zaplatil dňa 16. 12. 2010 dlžné príspevky v hotovosti do pokladne komory, ako to vyplynulo z evidencie vedenej ekonomickým odborom. Bolo teda nepochybné, že skutok (disciplinárne previnenie), za ktorý bol disciplinárne stíhaný, sa stal tak, ako to uviedla revízna komisia v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Vzhľadom na to disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 3 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 19. 6. 2004, § 25 Advokátskeho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť dňa 16. 6. 2007, § 4 ods. 2 a 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 16. 6. 2007.

Z evidencie ekonomického odboru komory bolo zistené, že disciplinárne obvinený zaplatil aj za rok 2007 oneskorene príspevok na činnosť komory a do sociálneho fondu. Pri určovaní druhu a výšky trestu pre disciplinárne obvineného disciplinárny senát vzal do úvahy túto skutočnosť ako aj skutočnosť, že disciplinárne obvinený mohol v rámci disciplinárneho konania uviesť vážny dôvod, ktorý by mu bránil v splnení jeho povinnosti zaplatiť riadne a včas príspevok na činnosť SAK za rok 2010, ako to má na mysli § 3 ods. 2 v spojení s § 4 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť komory, účinného odo dňa 19. júna 24004, avšak neučinil tak a žiadne takéto dôvody neuviedol. Vzhľadom na tieto okolnosti disciplinárny senát dospel k záveru, že u disciplinárne obvineného by miernejší trest (napr. písomné napomenutie) zrejme nemusel splniť svoj účel.

101.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zák. o advokácii a § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 a 3 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) S prihliadnutím na doterajšie riadne plnenie poplatkovej povinnosti advokáta voči komore a k okolnosti, že advokát dlžné platby ako aj sankcie dodatočne uhradil je rozhodnutie disciplinárneho senátu o disciplinárnom opatrení vo forme peňažnej pokuty vo výške

dvojnásobku minimálnej mzdy s ohľadom na možnosť uloženia miernejších foriem disciplinárnych opatrení, neprimerane prísne.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 25. júla 2011, ***sp. zn. DS II.-659/07:602/07***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 25. júla 2011 sp. zn. DS II.-659/07:602/07 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 19. 6. 2004 **tým, že**
nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK splatný do 30. 4. 2007, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 14. 10. 2008 bol disciplinárne obvinený uznaný vinným v zmysle návrhu a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta 16 200 Sk.

Na základe odvolania disciplinárne obvineného predsedníctvo SAK rozhodnutím zo dňa 15. 10. 2010, sp. zn. P-48/2010:602/2007 rozhodlo tak, že napadnuté rozhodnutie podľa § 39 ods. 1 Disciplinárneho poriadku zrušilo a vec vrátilo disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie. Pritom v rozhodnutí uviedlo právne záväzný právny názor, že uloženú pokutu, vo výške dvojnásobku minimálnej mesačnej mzdy, považuje za neprimerane prísnu, keď za takéto previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie aj písomné napomenutie alebo verejné napomenutie. Predsedníctvo SAK pritom vzalo do úvahy doterajšie dobré plnenie povinností disciplinárne obvineného a nakoniec aj jeho prístup k samotnému previneniu, keď zameškané platby uhradil a uhradil aj predpísané sankcie.

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v návrhu. Disciplinárne obvinený spáchanie previnenia priznal a nespochybňoval ho, ale naopak ho oľutoval a odstránil všetky škodlivé následky.

Disciplinárny senát si v súlade so zákonom osvojil vyslovený záväzný právny názor predsedníctva SAK, stotožnil sa s ním, a pri nespornom vyhodnotení viny disciplinárne obvineného uložil mu trest – disciplinárne opatrenie písomné napomenutie. O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade so zákonom.

102.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na opakované výzvy SAK so žiadosťou o vyjadrenie k obsahu sťažnosti, a to napriek tomu, že v nich bol výslovne upozornený na možnosť vyvodenia disciplinárnej zodpovednosti v prípade ich ignorovania v zmysle § 28 ods. 4 zákona o advokácii, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 20. októbra 2009, ***sp. zn. DS III.-43/09:3774/2008***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 20. októbra 2009, sp. zn. DS III.-43/09:3774/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

na prípis komory, ktorý mu bol zaslaný dňa 3. 11. 2008 a ktorý mu bol doručený dňa 19. 11. 2008, ako i na prípis komory, ktorý mu bol zaslaný dňa 1. 12. 2008 a ktorý prevzal dňa 4. 12. 2008 s výzvou, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti sťažovateľa, na tieto nereagoval, a to napriek tomu, že oba tieto prípisy obsahovali poučenie v zmysle § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 9. 2. 2009 domáhal vyvodiť voči disciplinárne obvinenému potrestania z dôvodu spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, kedy disciplinárne obvinený uznal svoje zavinenie ale vzhľadom na to, že sa venoval riešeniu sporov sťažovateľa a jeho brata, ktorý je tiež jeho klientom, venoval tomuto všetok svoj čas a energiu a neuvedomil si, že sa nezaslaním vyjadrenia môže dopustiť disciplinárneho previnenia. Navyše sa cítil byť viazaný stanoviskom iného klienta, podľa ktorého si tento neželal, aby disciplinárne obvinený k sťažnosti sťažovateľa zasielal nejaké vyjadrenie a uviedol, že ho nezbavuje povinnosti mlčanlivosti.

Na základe vykonaného dokazovania uznal disciplinárny senát disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát zo skutočnosti, že disciplinárne obvinený mal jeden dôvodný záznam z roku 2001 nachádzajúci sa v evidencii komory. Disciplinárny senát zohľadnil ďalej určitú špecifičnosť prípadu, kedy disciplinárne obvinený zrejme z nedostatočnej skúsenosti nevedel správne reagovať, keďže jeden zo sťažovateľov bol bratom ďalšieho klienta disciplinárne obvineného a z predchádzajúcej korešpondencie adresovanej komore a revíznej komisii bolo vidieť určitú snahu o riešenie tejto situácie zo strany disciplinárne obvineného. Vzhľadom na okolnosti vyššie uvedené, osobu disciplinárne obvineného, mal disciplinárny senát za to, že samotné prejednanie disciplinárneho previnenia postačí na nápravu disciplinárne obvineného. Disciplinárny senát sa z tohto dôvodu rozhodol disciplinárne opatrenie neuložiť.

103.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na výzvu SAK vyjadriť sa k sťažnosti klienta, napriek tomu, že túto výzvu riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 16. decembra 2010, ***sp. zn. DS III.-53/10:206/2010***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 16. decembra 2010 sp. zn. DS III.-53/10:206/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii,

tým, že

napriek tomu, že bol komorou vyzvaný dňa 26. 1. 2010, pričom výzvu prevzal dňa 28. 1. 2010, následne dňa 11. 2. 2010 bol urgovaný, pričom urgenciu prevzal dňa 15. 2. 2010 nevyjadril sa k sťažnosti klienta,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **150 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi sa začalo na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania revíznej komisie.[12]

Disciplinárne senát vec prejednal na pojednávaní dňa 16. 12. 2010 v neprítomnosti disciplinárne obvineného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil ani nepožiadal o jeho odročenie a na základe vykonaných dôkazov dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Na základe obsahu disciplinárneho spisu mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený nereagoval na výzvu komory vyjadriť sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa, napriek tomu, že túto výzvu ako aj urgenciu riadne prevzal, čím došlo k porušeniu § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát okrem iných skutočností uvedených v § 25 ods. 2 Disciplinárneho poriadku prihliadol najmä na závažnosť previnenia v spojení s osobnými a rodinnými pomermi disciplinárne obvineného, nakoľko disciplinárny senát zo spisu disciplinárne obvineného v inej veci (sp. zn. DS II. 32/10:3233/2009) zistil, že porušenie povinností disciplinárne obvineným v dotknutom období bolo zapríčinené najmä zložitou rodinnou situáciou – nevyhnutnosťou osobne sa starať o chorého syna a jeho úmrtím. S ohľadom na uvedené disciplinárny senát zvolil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty na jej dolnej hranici.

Disciplinárny senát zároveň uzavrel, že aj napriek osobným a rodinným problémom disciplinárne obvineného nemožno uňho upustiť od potrestania podľa § 25 ods. 3 Disciplinárneho poriadku, nakoľko podľa disciplinárneho senátu na to neboli splnené podmienky § 56 ods. 5 zákona o advokácii.

104.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona

12 Predmetom disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému na základe tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo aj obvinenie zo spáchania disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona o advokácii, ktorého sa mal disciplinárne obvinený dopustiť tak, že prevzal v septembri 2009 právne zastúpenie klienta vo veci ručiteľského záväzku, od septembra 2009 nepodal klientovi, napriek viacerým urgenciám, žiadnu správu o priebehu zastupovania, s klientom sa neskontaktoval ani telefonicky – napriek odkazu na záznamník. Disciplinárne obvinený bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v tomto skutku rovnakým rozhodnutím oslobodený v celom rozsahu, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011, ***sp. zn. DS III.-93/10:4250/2010***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011 sp. zn. DS III.-93/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 19. 6. 2004 § 25 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 19. 6. 2004 a § 25 Advokátskeho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 16. 6. 2007, § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 19. 6. 2004 a § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 16. 6. 2007 **tým, že**
nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti a zároveň nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **211,33 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu k prvému skutku navrhovateľ uviedol, že príspevok advokátov na činnosť SAK predstavuje hlavný finančný zdroj úhrady nákladov spojených s činnosťou SAK a je povinnosťou advokáta uhrádzať ho komore v súlade s príslušnými predpismi komory.

Vo vzťahu k druhému skutku navrhovateľ zdôraznil, že sociálny fond je určený na podporu advokátov, ktorí sa dostali nezavinene do tiesne, na podporu pozostalých príslušníkov advokáta, na prechodnú finančnú výpomoc začínajúcim advokátom, na podporovanie výchovnej činnosti v advokácii a na dary na verejnoprospešné a dobročinné účely. Rovnako je povinnosťou advokáta uhrádzať tento príspevok v súlade s predpismi komory.

Disciplinárne senát vec prejednal v súlade s § 15 ods. 1 disciplinárneho poriadku v skrátenom disciplinárnom konaní, na ktorom sa disciplinárny senát oboznámil s obsahom disciplinárneho spisu ako aj oznámením ekonomického odboru komory, z ktorého bolo zrejmé, že disciplinárne obvinený vyššie uvedené príspevky nezaplatil, a to ani do dňa rozhodnutia disciplinárneho senátu, pričom ani disciplinárne obvinený nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval opak.

O disciplinárnom opatrení rozhodol disciplinárny senát po zvážení všetkých kritérií podľa § 25 ods. 2 disciplinárneho poriadku, pričom prihliadol najmä k osobe disciplinárne obvineného, ktorý sa doposiaľ dopustil jedného disciplinárneho previnenia ako aj ku skutočnosti, že discipli-

nárne obvinenému bol pozastavený výkon advokácie a dospel k záveru, že za primerané je možno považovať uloženie peňažnej pokuty v nižšej výške 211,33 eur.

Disciplinárny senát zároveň uzavrel, že u disciplinárne obvineného nemožno upustiť od potrestania podľa. § 25 ods. 3 Disciplinárneho poriadku, nakoľko podľa senátu neboli splnené podmienky § 56 ods. 5 zákona o advokácii a upustením od potrestania by sa nedosiahla náprava ani prevenčná funkcia disciplinárneho konania.

105.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011, ***sp. zn. DS III.-103/10:4250/2010***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011 sp. zn. DS III.-103/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde

tým, že

nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti a zároveň nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **211,33 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu k prvému skutku navrhovateľ uviedol, že príspevok advokátov na činnosť komory predstavuje hlavný finančný zdroj úhrady nákladov spojených s jej činnosťou a je povinnosťou advokáta uhrádzať ho v súlade s príslušnými predpismi komory.

Vo vzťahu k druhému skutku navrhovateľ zdôraznil, že sociálny fond je určený na podporu advokátov, ktorí sa dostali nezavinene do tiesne, na podporu pozostalých príslušníkov advokáta, na prechodnú finančnú výpomoc začínajúcim advokátom, na podporovanie výchovnej činnosti

v advokácii a na dary na verejnoprospešné a dobročinné účely. Rovnako je povinnosťou advokáta uhrádzať tento príspevok v súlade s predpismi komory.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Disciplinárne senát vec prejednal v súlade s § 15 ods. 1 disciplinárneho poriadku v skrátenom disciplinárnom konaní, na ktorom sa disciplinárny senát oboznámil s obsahom disciplinárneho spisu ako aj výpisom disciplinárne obvineného advokáta z ekonomického oddelenia komory, z ktorého bolo zrejmé, že disciplinárne obvinený vyššie uvedené príspevky v stanovených lehotách nezaplatil. Disciplinárny senát zároveň zistil, že disciplinárne obvinený zaplatil príspevok na činnosť komory a príspevok do sociálneho fondu za rok 2010 až dňa 18. 1. 2011.

O disciplinárnom opatrení rozhodol disciplinárny senát po zvážení všetkých kritérií podľa § 25 ods. 2 disciplinárneho poriadku a s prihliadnutím k tomu, že disciplinárne obvinený nakoniec príspevky zaplatil, aj keď na druhej strane vzal do úvahy, že ich uhradil až po začatí disciplinárneho konania a po uplynutí dlhšej doby od doručenia návrhu na začatie disciplinárneho konania, a dospel k záveru, že za primerané je možné považovať uloženie peňažnej pokuty vo výške 211,33 eur.

Disciplinárny senát zároveň uzavrel, že u disciplinárne obvineného nemožno upustiť od potrestania podľa § 25 ods. 3 Disciplinárneho poriadku, nakoľko podľa senátu neboli splnené podmienky § 56 ods. 5 zákona o advokácii a upustením od potrestania by sa nedosiahla náprava ani prevenčná funkcia disciplinárneho konania.

106.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v. § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011, ***sp. zn. DS III.-83/10:4250/2010***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011 sp. zn. DS III.-83/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde

tým, že

nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti a zároveň nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu k prvému skutku navrhovateľ uviedol, že príspevok advokátov na činnosť komory predstavuje hlavný finančný zdroj úhrady nákladov spojených s činnosťou komory a je povinnosťou advokáta uhrádzať ho v súlade s príslušnými predpismi komory.

Vo vzťahu k druhému skutku navrhovateľ zdôraznil, že sociálny fond je určený na podporu advokátov, ktorí sa dostali nezavinene do tiesne, na podporu pozostalých príslušníkov advokáta, na prechodnú finančnú výpomoc začínajúcim advokátom, na podporovanie výchovnej činnosti v advokácii a na dary na verejnoprospešné a dobročinné účely. Rovnako je povinnosťou advokáta uhrádzať tento príspevok v súlade s predpismi komory.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Disciplinárne senát vec prejednal v súlade s § 15 ods. 1 disciplinárneho poriadku v skrátenom disciplinárnom konaní dňa 6. 4. 2011, na ktorom sa disciplinárny senát oboznámil s obsahom disciplinárneho spisu ako aj výpisom disciplinárne obvineného advokáta z ekonomického oddelenia komory, z ktorého bolo zrejmé, že disciplinárne obvinený vyššie uvedené príspevky nezaplatil, a to ani do dňa rozhodnutia disciplinárneho senátu, pričom ani disciplinárne obvinený nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval opak.

O disciplinárnom opatrení rozhodol disciplinárny senát po zvážení všetkých kritérií podľa § 25 ods. 2 disciplinárneho poriadku a dospel k záveru, že za primerané je možno považovať uloženie peňažnej pokuty vo výške 317 eur.

Disciplinárny senát zároveň uzavrel, že u disciplinárne obvineného nemožno upustiť od potrestania podľa § 25 ods. 3 disciplinárneho poriadku, nakoľko podľa senátu neboli splnené podmienky § 56 ods. 5 zákona o advokácii a upustením od potrestania by sa nedosiahla náprava ani prevenčná funkcia disciplinárneho konania.

107.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezaplatí riadne a včas príspevok na vzdelávanie a výchovu advokátskych koncipientov, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii a čl. 1 ods. 4 uznesenia predsedníctva SAK č. 8 zo 13. 3. 2006 o príspevku na vzdelávanie koncipientov.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 14. októbra 2010, ***sp. zn. DS IV.-14/10:350/2010***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 14. októbra 2010, sp. zn. DS IV.-14/10:350/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii a čl. 1 ods. 4 uznesenia predsedníctva SAK č. 8 zo 17. 3. 2006 o príspevku na vzdelávanie koncipientov

tým, že

napriek povinnosti uloženej v čl. 1 ods. 4 uznesenia č. 8 predsedníctva SAK zo dňa 17. 3. 2006 o príspevku advokátov na vzdelávanie advokátskych koncipientov nezaplatil príspevok na vzde-

lávanie a výchovu advokátskych koncipientov za kalendárny rok 2007 splatný najneskôr do 30. 1. 2007 vo výške 14,94 eur a to ani do 30. 11. 2009.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu uviedol, že k nezrovnalosti došlo len preto, že advokátskeho koncipienta zamestnával od 1. 4. 2007 a nevedel, že má povinnosť tento príspevok zaplatiť aj za rok 2007, keďže jeho splatnosť je do 31. 1. príslušného kalendárneho roka, za toto nedorozumenie sa ospravedlnil a o dodatočnej úhrade príspevku predložil platobný príkaz.

Disciplinárne senát vec prejednal na pojednávaní dňa 14. 10. 2010 v neprítomnosti disciplinárne obvineného, keďže tento svoju neúčasť ospravedlnil a nepožiadal o odročenie pojednávania.

Na základe vykonaných dôkazov mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený príspevok na výchovu a vzdelávanie advokátskych koncipientov za rok 2007 riadne a včas zavinene nezaplatil. Po overení aktuálneho stavu úhrady príspevku disciplinárny senát zistil, že disciplinárne obvinený dodatočne uhradil predmetný príspevok 10. 2. 2010.

Disciplinárny senát zdôraznil, že medzi základné povinnosti advokáta patrí povinnosť dodržiavať stavovské predpisy schválené konferenciou advokátov ako aj uznesenia a iné rozhodnutia orgánov komory, ktoré boli advokátovi oznámené. K týmto predpisom patrí aj uznesenie konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov a ďalšom vzdelávaní advokátov zo dňa 19. 6. 2004, ktoré v § 3 ods. 2 predpisuje povinnú účasť advokátskeho koncipienta počas praxe u školiteľa. Účasť na seminároch pritom nie je bezplatná a preto okrem iného na krytie výdavkov spojených s organizovaním seminárov predsedníctvo SAK uznesením č. 8 zo 17. 03. 2006 podľa čl. 1 ods. 2 stanovilo výšku príspevku povinného advokáta za jedného zamestnaného advokátskeho koncipienta za jeden kalendárny rok v sume 600,– Sk (19,92 eur). Pokiaľ teda disciplinárne obvinený advokát zamestnal advokátskeho koncipienta v uvedenom kalendárnom roku neskôr ako bol splatný príspevok za celý kalendárny rok, bolo jeho povinnosťou zaplatiť pomernú časť tohto príspevku.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a svoju mieru zavinenia na skutkoch nespochybňoval, následok dodatočne odstránil a sa ospravedlnil. Dospel k záveru, že v prípade disciplinárne obvineného boli splnené podmienky pre rozhodnutie o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, lebo prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval u tohto advokáta za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia. Preto disciplinárny senát aplikoval § 56 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov a zároveň v súlade § 57 ods. 5 zákona o advokácii mu uložil povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania.

108.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 23. februára 2011, ***sp. zn. DS IV.-104/10:4250/2010***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 23. februára 2011 sp. zn. DS IV.-104/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (zo dňa 19. 6. 2004), § 25 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku (zo dňa 19. 6. 2004) a § 25 Advokátskeho poriadku (zo 16. 6. 2007), § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde (zo dňa 16. 6. 2007)

tým, že

1.) nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti,

2.) nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii v spojení s § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený advokát sa opakovane vyjadril tak, že v jeho prípade k zaplateniu poplatkov došlo, ale oneskorene a zároveň vyslovil súhlas, aby sa celé disciplinárne konanie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s celým disciplinárnym spisom a prečítal v ňom obsiahnuté listinné dôkazy a to najmä návrh na začatie disciplinárneho konania, vyjadrenia disciplinárne obvineného a záznamy komory o disciplinárne obvinenom.

Za tohto dôkazného stavu potom disciplinárny senát prijal právny záver o tom, že disciplinárne obvinený advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu komory spôsobom opísaným v bodoch 1) a 2) výrokovej časti tohto rozhodnutia a majúc to za bezpečne preukázané.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý svoju mieru zavinenia na skutkoch nespochybňoval. Podľa zistení z domény komory bol disciplinárne obvinený advokát raz disciplinárne postihnutý. S ohľadom k tomu disciplinárny senát rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty. Disciplinárny senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

109.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku SAK, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 1. júna 2011, ***sp. zn. DS IV.-94/10:4250/2010***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 1. júna 2011, sp. zn. DS IV.-94/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 2, ods. 3 a § 3 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (zo dňa 19. 6. 2004), § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku (zo dňa 16. 6. 2007), § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde (zo dňa 16. 6. 2007)

tým, že

1.) nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti,

2.) nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia** za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii v spojení s § 42 ods. 2 disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Po začatí disciplinárneho konania disciplinárne obvinený uznal, že je to jeho chyba, že včas nezaplatil príspevok advokáta na činnosť komory v stanovených lehotách, rovnako ako príspe-

vok advokáta do sociálneho fondu. Menil sídlo AK a pritom pozabudol na svoje povinnosti, pričom oba príspevky uhradil dňa 19. 4. 2011 a dňa 12. 5. 2011 písomne požiadal o odpustenie pokuty a úroku za rok 2010.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s celým disciplinárnym spisom a prečítal v ňom obsiahnuté listinné dôkazy a to návrh na začatie disciplinárneho konania a listinné dôkazy.

Disciplinárny senát mal na základe vyššie citovaných dôkazov za jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený advokát nezaplatil príspevok na činnosť komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, ako aj to, že nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu splatný do 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti. Preto ho v zmysle ustanovenia § 25 ods. 1 disciplinárneho poriadku uznal za vinného a jeho konanie právne kvalifikoval ako disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia, ako aj na osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doposiaľ nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Na základe uvedeného senát dospel k záveru a rozhodol, že u disciplinárne obvineného boli splnené podmienky pre aplikáciu § 56 ods. 5 zákona o advokácii a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, lebo mal za to, že prerokovanie disciplinárneho previnenia bolo postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia. Disciplinárny senát disciplinárne obvinenému zároveň uložil povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania v súlade s 57 ods. 5 zákona o advokácii.

110.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nereaguje adekvátnym spôsobom na žiadosť komory o vyjadrenie k obsahu sťažnosti sťažovateľa a komore nedoručí relevantné vyjadrenie k veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

2.) Za adekvátny spôsob reakcie advokáta na žiadosť komory o vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa nemožno považovať zaslanie späťvzatia sťažnosti sťažovateľa na hlavičkovom papieri advokáta bez akéhokoľvek relevantného vyjadrenia k veci.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, ***sp. zn. DS V.-65/08:1647/2008***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 15. novembra 2010, sp. zn. DS V.-65/08:1647/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

na list Slovenskej advokátskej komory zo dňa 4. 7. 2008, ktorý prevzal 6. 7. 2008, ďalej na urgenciu zo dňa 22. 7. 2008, ktorú prevzal 25. 7. 2008, aby sa vyjadril k výške svojich nedoplatkov voči Sociálnej poisťovni, či uvedený nedoplatok súvisí s výkonom advokátskej činnosti a z akého dôvodu tento nemôže vyrovnať a ďalej, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa aj ohľadne vyčíslenia trov právneho zastúpenia, kedy informoval sťažovateľa po doručení II. stupňového rozhodnutia, nereagoval, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu revíznej komisie sa začalo disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že komora obdržala písomnú sťažnosť sťažovateľa, v ktorej uviedol, že disciplinárne obvinený advokát ho zastupoval v súdnom spore, v ktorom bol úspešný. Podľa tvrdenia sťažovateľa mu advokát v tomto spore zatajil, že dostal rozsudok a že požiadal protistranu o úhradu trov odvolacieho konania a súdneho poplatku za odvolanie na svoj účet a zatajil aj skutočnosť, že peniaze prišli na jeho účet, a to napriek tomu, že ho sťažovateľ výslovne požiadal, aby zaplatený súdny poplatok bol uhradený na jeho podnikateľský účet. Ďalej uviedol, že advokát až do posledného dňa zatajoval úhradu od protistrany a až po telefonickej výzve sťažovateľa sa priznal, že peniaze na úhradu nemá a ďalej sťažovateľ upozornil aj na to, že sa dozvedel o dlhu advokáta voči sociálnej poisťovni vo výške 500 000 Sk. Advokát bol následne vyzvaný navrhovateľom, aby sa k veci vyjadril a napriek tomu, že listy navrhovateľa preukázateľne prevzal, sa k nim nevyjadril.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 15. 11. 2008 bol vypočutý disciplinárne obvinený, ktorý na svoju obranu uviedol, že dňa 25. 6. 2008 poslal komore na svojom hlavičkovom papieri späťvzatie sťažnosti sťažovateľa a tým považoval vec za vybavenú. Podanie sťažovateľa označil za nepravdivé a urážajúce a keďže tento svoje podanie zobral späť, bol toho názoru, že už sa tým komora nebude zaoberať. Požiadavku komory vo vzťahu k nedoplatkom voči Sociálnej poisťovni považoval za konanie nad rámec oprávnenia a keďže bola sťažnosť vzatá späť, považoval všetky požiadavky zo strany komory za irelevantné a bezpredmetné. Disciplinárne obvinený tiež uviedol, že v danom čase bol hospitalizovaný a práceneschopný, preto takéto veci neriešil.

Za tohto skutkového stavu disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený tým, že adekvátne nereagoval na výzvu komory, ktorá konala podľa zákona o advokácii a požadovala relevantné vyjadrenia, dopustil sa zavineného porušenia povinnosti advokáta podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

S poukazom na uvedené skutočnosti disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného advokáta vinným zo skutku uvedenom v návrhu revíznej komisie a v súlade s ustanovením § 56 ods. 1 zákona o advokácii a § 28 ods. 4 zákona o advokácii s prihliadnutím na závažnosť previnenia, okolnosti, za ktorých bolo spáchané a v neposlednom rade na osobu disciplinárne obvineného advokáta a uložil mu disciplinárne opatrenie v súlade s § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii – písomné napomenutie, ktoré považoval za primerané.

Pri ukladaní tohto opatrenia senát vzal do úvahy skutočnosť, že u disciplinárne obvineného advokáta sa jedná o advokáta s dlhoročnou právnou praxou a senát predpokladal, že si uvedomil nesprávnosť svojho konania, keďže je znalý predpisov slovenskej advokácie.

V súlade s 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku disciplinárny senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť nahradiť paušálne trovy konania na účet komory.

111.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek opakovanému zaslaniu výzvy SAK na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti si túto výzvu, napriek oznámeniu o uložení zásielky na pošte, nevyzdvihne a na výzvu komory nereaguje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advo-

kácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 21. mája 2008, ***sp. zn. DS V.-15/08:2839/2007***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 21. mája 2008 sp. zn. DS V.-15/08:2839/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

ako advokát, na ktorého bola podaná sťažnosť, napriek výzvam komory z 11. a 27. 9. 2007, ktoré boli uložené dňa 14. 9. 2007 a opakovane 2. 10. 2007 na pošte, si napriek oznámeniu o uložených zásielkach ich nevyzdvihol a na výzvy nereagoval,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 8 100 Sk (268,87 eur).

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal vyvodenia disciplinárne zodpovednosti disciplinárne obvineného pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania ospravedlnil svoju nečinnosť v tom zmysle, že sa nevyjadril k výzvam SAK a svoje nekonanie zdôvodnil tým, že bol od januára 2008 práceneschopný.

Disciplinárny senát neuznal obranu disciplinárne obvineného a zdôraznil, že práceneschopnosť v januári 2008 neospravedlňuje nečinnosť disciplinárne obvineného v septembri 2007. Disciplinárny senát bol toho názoru, že pokiaľ disciplinárne obvinený neprevzal zásielku a nevyjadril sa k výzvam komory, porušil stavovské predpisy tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Čo sa týka výšky uloženého trestu, s poukazom na mieru zavinenia disciplinárne obvineného, bol disciplinárny senát toho názoru, že uložený trest peňažnej pokuty na spodnej hranici je dostačujúci. Zároveň disciplinárne obvineného zaviazal na úhradu trov konania v zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

112.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 22. februára 2011, ***sp. zn. DS VI.-86/10:4250/2010***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 22. februára 2011, sp. zn. DS VI.-86/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (zo dňa 19. 6. 2004), § 25 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku (zo dňa 19. 6. 2004) a § 25 Advokátskeho poriadku (zo dňa 16. 6. 2007), § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde (zo dňa 16. 6. 2007) **tým, že**

1.) nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, t. j do 31. 7. 2010,

2.) nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti, t. j. do 31. 5. 2010,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **317 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii v spojení s § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril.

Disciplinárny senát rozhodol vo veci v súlade s § 15 ods. 1 Disciplinár. poriadku bez nariadenia pojednávania a vo veci vykonal dokazovanie, a to najmä návrhom na začatie disciplinárneho konania a oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Disciplinárne obvinený nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2010, a taktiež nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu splatný do 30. 4. 2010, a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti, t. j. do 31. 5. 2010.

S poukazom na § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (z 19. 6. 2004), § 25 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku (zo dňa 19. 6. 2004) a § 25 Advokátskeho poriadku (zo dňa 16. 6. 2007), § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde, keďže senát mal za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu sa stal, že ho spáchal disciplinárne obvinený, a že nezaplatenie obidvoch príspevkov v lehote ich splatnosti a ani do troch, resp. jedného mesiaca od ich splatnosti, je disciplinárnym previnením, senát uznal disciplinárne obvineného za vinného.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu disciplinárne obvineného. Z vykonaného dokazovania však bolo preukázané, že disciplinárne obvinený bol už v uplynulom období uznaný za vinného v disciplinárnom konaní ohľadom nezaplatenia príspevku advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory a nezaplatenia príspevku do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov disciplinárne obvineného, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Nepochybne bolo zistené, že disciplinárne obvinený nezaplatil obidva dlhované príspevky v lehote ich splatnosti. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previ-

nenia senát neuvažoval o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, ale mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty vo výške jeden násobku minimálnej mzdy, teda v sume 317 eur, je adekvátne a zároveň v zmysle. 57 ods. 5 zákona o advokácii uložil disciplinárne obvinenému povinnosť nahradiť paušálne trovy konania.

113.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezašle vyjadrenie k výzve SAK, ktorou bol vyzvaný vyjadriť sa k obsahu sťažnosti, napriek tomu, že výzvu preukázateľne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 24. júna 2009, ***sp. zn. DS VII.-87/08:2734/2008***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 24. júna 2009, sp. zn. DS VII.-87/08:2734/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

nezaslal vyjadrenie k výzve – listu revíznej komisie z 20. októbra 2008, ktorým bol vyzvaný na zaslanie odpovedí týkajúcich sa sťažností sťažovateľa,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **295,42 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur**.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému sa začalo na návrh revíznej komisie zo dňa 19. 12. 2008.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uznal svoje previnenie. Disciplinárne obvinený uviedol, že zásielka z komory mu bola doručená do kancelárie dňa 30. 12. 2008, avšak pre zimnú dovolenku túto si prevzal až 2. 1. 2009. Ďalej uznal, že svojím konaním, nevyjadrením sa k výzve revíznej komisie sa mohol dopustiť disciplinárneho previnenia. Nad svojím konaním vyjadril ľútosť a za svoje konanie sa ospravedlnil. V ďalšom sa disciplinárne obvinený vyjadril k obsahu sťažnosti, ktorá však nebola predmetom tohto disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát sa oboznámil aj s ostatnými písomnými dôkazmi uvedenými v disciplinárnom spise a mal za preukázané, že disciplinárne obvinený svojím konaním, nevyjadrením sa na výzvu komory závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú § 28 ods. 4 zákona o advokácii podľa ktorého je advokát povinný na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom (zákona o advokácií) a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Disciplinárny senát uložil disciplinárne obvinenému peňažnú pokutu vo výške jeden násobku minimálnej mesačnej mzdy, ktoré disciplinárne opatrenie považoval senát za primeraný.

114.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezaplatí riadne a včas príspevok na vzdelávanie a výchovu advokátskych koncipientov, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii a čl. 1 ods. 4 uznesenia predsedníctva SAK č. 8 zo 13. 3. 2006 o príspevku na vzdelávanie koncipientov.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010, ***sp. zn. DS VII.-16/10:350/2010***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010 sp. zn. DS VII.-16/10:350/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii a čl. 1 ods. 4 uznesenia predsedníctva SAK č. 8 zo 17. 3. 2006 o príspevku na vzdelávanie koncipientov

tým, že

nezaplatil príspevok na vzdelávanie a výchovu koncipientov za kalendárny rok 2007 splatný najneskôr do 31. januára 2008 vo výške 116,18 eur a to ani do 30. novembra 2009.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.[13]

115.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po zaslaní opakovanej výzvy SAK na zodpovedanie konkrétnych otázok v súvislosti s podanou sťažnosťou sťažovateľa z dôvodu, že predchádzajúce písomné vyjadrenie advokáta neobsahovalo zodpovedanie podaných otázok, na túto výzvu vôbec nereaguje napriek tomu, že túto výzvu prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 7. júla 2011, ***sp. zn. DS VII.-27/11:3804/2010***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 7. júla 2011, sp. zn. DS VII.-27/11:3804/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii,

tým, že

napriek tomu, že listom komory zo dňa 13. 12. 2010, ktorý prevzal dňa 16. 12. 2010, bol vyzvaný, aby sa v lehote do 5 dní vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, sa v tejto lehote nevyjadril, a ani sa nevyjadril vôbec.

---

13 Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010 sp. zn. DS VII.-16/10:350/2010 neobsahuje v súlade s. § 20 ods. 4 Disciplinárneho poriadku odôvodnenie, nakoľko sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu porušenia § 28 ods. 4 zák. o advokácii.

Disciplinárny senát na základe dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

V rámci prešetrenia sťažnosti sťažovateľa bol disciplinárne obvinený výzvou z 15. 11. 2010, ktorú prevzal dňa 18. 11. 2010, vyzvaný, aby zodpovedal konkrétne otázky týkajúcej sa tejto sťažnosti. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení zo dňa 25. 11. 2010 uviedol, že sťažnosť považuje za nedôvodnú a neopodstatnenú, popísal niektoré okolnosti zastupovania sťažovateľa, avšak položené otázky nezodpovedal.

Keďže vyjadrenie advokáta nedávalo odpovede na komorou položené konkrétne otázky, advokát bol požiadaný o doplnenie svojho vyjadrenia. Uvedenú žiadosť o doplnenie vyjadrenia zo dňa 13. 12. 2010 advokát prevzal dňa 16. 12. 2010. Napriek tomu, že bol požiadaný, aby sa vyjadril v lehote do 5 dní, nevyjadril sa ani v tejto lehote, a nevyjadril sa vôbec – tzn. ani do dňa spísania návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Keďže advokát sa k žiadosti komory o doplnenie svojho vyjadrenia nevyjadril a toto ignoroval, dopustil sa konania nezlučiteľného s povahou výkonu advokátskeho povolania a vedomého porušenia § 28 ods. 4 zákona o advokácii. Vyššie popísané konanie advokáta je vedomým porušením advokátskych predpisov.

S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia a vykonané dokazovanie disciplinárny senát sa nestotožnil s návrhom právneho zástupcu disciplinárne obvineného, ktorý navrhoval zastaviť disciplinárne konanie z dôvodu, že návrh neobsahuje náležitosti uvedené v § 5 ods. 3 disciplinárneho poriadku. Podaný návrh na začatie disciplinárneho konania predsedom revíznej komisie, podľa názoru disciplinárneho senátu, obsahuje označenie povinnosti, ktorú disciplinárne obvinený porušil, pričom návrh výrokovej časti tohto návrhu v spojení s jeho odôvodnením poskytuje jednoznačný podklad pre rozhodovanie disciplinárneho senátu.

Disciplinárny senát vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený sa vyjadril len na prvú výzvu revíznej komisie, na opakovanú výzvu sa z dôvodov vyššie uvádzaných disciplinárne obvinený opomenul vyjadriť, ďalej vzhľadom na jeho postoj k disciplinárnemu previneniu, ako aj vzhľadom na to, že nebol v minulosti disciplinárne potrestaný rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

116.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezašle vyjadrenie k obsahu sťažnosti, napriek tomu, že opakované výzvy na zaslanie vyjadrenia preukázateľne prevzal a na prvú z nich reagoval tak, že vyjadrenie zašle dodatočne, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, ***sp. zn. DS VIII. 45/07:374/2007***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 23. júna 2008, sp. zn. DS VIII. 45/07:374/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

ako advokát prevzal dňa 12. 2. 2007 oznámenie o podaní sťažnosti sťažovateľa so žiadosťou, aby sa k nej vyjadril v lehote 7 dní, pričom 23. 2. 2007 zaslal zastúpený svojou asistentkou ospravedlnenie s tým, že sa dodatočne vyjadrí, následne prevzal 23. 3. 2007 1. urgenciu zo dňa 22. 3. 2007, k nej sa v lehote nevyjadril, 2. 5. 2007 prevzal 2. urgenciu zo dňa 30. 4. 2007 a opätovne sa k nej v lehote 7 dní nevyjadril, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal vyvodiť proti disciplinárne obvinenému potrestania, pretože advokát sa na požiadanie komory bezodkladne nevyjadril k obsahu sťažnosti a neposkytol jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

V rámci disciplinárneho konania sa k veci vyjadril disciplinárne až na pojednávaní. Keď uviedol, že k obsahu sťažnosti sa nevyjadril z toho dôvodu, že v tom čase, keď tak mal urobiť, mal zdravotné problémy, ktoré mu bránili vo veci sa vyjadriť. Disciplinárne obvinený predložil preukaz práceneschopnosti, z ktorého senát zistil, že práceneschopný bol od 13. 2. 2007. Na otázku predsedu senátu uviedol, že jeho práceneschopnosť trvala dva alebo tri mesiace.

Zo spisového materiálu, s ktorým sa disciplinárny senát oboznámil, bolo zistené, že disciplinárne obvinený prevzal urgencie v termínoch, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, k čomu disciplinárne obvinený uviedol, že ku skutku sa nevyjadril a poslal predsedovi disciplinárneho senátu len vyjadrenie k obsahu sťažnosti klienta.

Senát po oboznámení sa s kompletným spisovým materiálom zistil, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako uvádza navrhovateľ vo svojom návrhu. Čo sa týka trestu s poukazom na mieru zavinenia bol disciplinárny senát toho názoru, že uložený trest podľa § 56 odsek 2 písm. a.) zákona o advokácii, t. j. písomné napomenutie je dostatočný.

117.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na výzvu SAK vyjadriť sa k otázkam, o ktorých sa vedie voči nemu konanie na podnet iného, napriek tomu, že túto výzvu riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 28. októbra 2010, ***sp. zn. DS VIII.-28/10:2641/09***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 28. 10. 2010, sp. zn. DS VIII.-28/10:2641/09 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii,

tým, že

neodpovedal na list predsedu revíznej komisie zo dňa 28. 12. 2009, ktorým bol požiadaný o oznámenie, či a akým spôsobom vyúčtoval klientovi prevzatú zálohu na právne zastupovanie vo výške 50 000 Sk, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **923,10 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 5. 2. 2010 proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania.[14]

Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že na základe sťažnosti doručenej na komoru dňa 6. 8. 2009, ktorá bola disciplinárne obvinenému predložená na vyjadrenie 20. 8. 2009, tento uviedol, že pre stratu dôvery odmieta klienta (sťažovateľa) zastupovať, čo mal oznámiť klientovi a zároveň mu zúčtovať zálohu. Na objasnenie skutočností, či disciplinárne obvinený po skončení zastupovania sťažovateľa mu vyúčtoval prevzatú zálohu. Revízna komisia listom z 28. 12. 2009 požiadala disciplinárne obvineného, aby uviedol, či a akým spôsobom vyúčtoval prevzatú zálohu 50 000 Sk. Disciplinárne obvinený na výzvu na vyjadrenie nereagoval, čím závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta upravenú v § 28 odsek 4 zákona o advokácii zaslať na požiadanie komory vyjadrenie k otázkam, o ktorých sa vedie voči nemu konanie na podnet iného.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril ani sa nezúčastnil pojednávania disciplinárneho senátu, o odročenie ktorého síce požiadal, avšak dôvody, pre ktoré požiadal o jeho odročenie, nepovažoval disciplinárny senát za dôvody hodné osobitného zreteľa, preto pojednával v jeho neprítomnosti.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného advokáta za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že neodpovedal na list predsedu revíznej komisie zo dňa 28. 12. 2009, ktorým bol požiadaný o oznámenie, či a akým spôsobom vyúčtoval klientovi prevzatú zálohu na právne zastupovanie vo výške 50 000 Sk, teda nezaslal na požiadanie komory vyjadrenie k otázkam, o ktorých sa vedie voči nemu konanie na podnet iného, čím porušil § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení sa disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 zákona o advokácii. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii, a to peňažná pokuta vo výške 3-násobku minimálnej mzdy 307,70 eur (923,10 eur).

V zmysle ustanovenia § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárne senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť uhradiť paušálne trovy konania.

---

14 Návrh na začatie disciplinárneho konania bol voči disciplinárne obvinenému podaný pre dve skutky, a to okrem skutku uvedeného vo výrokovej časti rozhodnutia aj pre skutok spočívajúci v tom, že po skončení právneho zastupovania klienta dňa 20. 8. 2009 nevyúčtoval disciplinárne obvinený prevzatú zálohu 50 000 Sk, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku. Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 28. 10. 2010 sp. zn. DS VIII.-28/10:2641/09 bol disciplinárne obvinený zároveň podľa § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti druhého skutku oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa tento skutok stal. Výsledky vykonaného dokazovania totiž nepreukázali, že k skončeniu právneho zastupovania došlo.

118.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 28. januára 2011, ***sp. zn. DS VIII.-98/10:4250/2010***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 28. 1. 2011, sp. zn. DS VIII.-88/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (zo dňa 19. 6. 2004), § 25 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku (zo dňa 19. 6. 2004) a § 25 Advokátskeho poriadku (zo dňa 16. 6. 2007), § 4 ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde (zo dňa 16. 6. 2007) **tým, že**

1.) nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti,

2.) nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený advokát vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že dňa 15. 12. 2010 uhradil dlžné platby a zároveň uviedol, že bankový doklad o uhradení týchto platieb zasiela poštou, avšak takýto doklad komore zaslaný nebol.

Disciplinárny senát v súlade s § 15 ods. 1 vec prejednal v skrátenom disciplinárnom konaní bez nariadenia pojednávania.

Disciplinárny senát pri prejednaní veci vykonal dokazovanie celým disciplinárnym spisom a v ňom obsiahnutých listinných dôkazoch, najmä návrhom na začatie disciplinárneho konania, údajmi o disciplinárne obvinenom advokátovi z domény komory, aktuálnym stavom úhrady príspevkov advokáta voči komore a písomným vyjadrením advokáta. Z tohto stavu vyplynulo, že disciplinárne obvinený advokát neuhradil príspevky na činnosť SAK a do sociálneho fondu SAK za rok 2010.

Za tohto dôkazného stavu potom disciplinárny senát prijal právny záver o tom, že disciplinárne obvinený advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu komory spôsobom opísaným v bodoch 1) a 2) výrokovej časti tohto rozhodnutia a majúc to za bezpečne preukázané.

Po vyslovení záveru o disciplinárnom previnení senát dôsledne a zo všetkých potrebných hľadísk vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Dospel k záveru, že v prípade disciplinárne obvineného advokáta môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, lebo prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje u tohto advokáta za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia.

Disciplinárny senát disciplinárne obvinenému zároveň uložil povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

119.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacov po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie IX. disciplinárneho senátu z 9. decembra 2010, ***sp. zn. DS IX.-139/09:3800/2009***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu z 9. 12. 2010, sp. zn. DS IX.-139/09:3800/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (zo dňa 19. 6. 2004), § 25 Advokátskeho poriadku (zo dňa 19. 6. 2004) a § 25 Advokátskeho poriadku (zo dňa 16. 6. 2007), § 4 ods. 2 a ods. 2 a 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde (zo dňa 16. 6. 2007)

tým, že

nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2009 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2009 a nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2009 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti, t. j. do 31. 5. 2009,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený, ktorý má pozastavený výkon advokácie, vyjadril, že si je vedomý oneskoreného zaplatenie príspevkov, avšak nekonal úmyselne, nakoľko z dôvodu osobných problémov opomenul tieto príspevky zaplatiť včas.

Disciplinárny senát v súlade s § 15 ods. 1 vec prejednal v skrátenom disciplinárnom konaní bez nariadenia pojednávania a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený advokát, ktorý má pozastavený výkon advokácie nezaplatil príspevok advokáta na činnosť komory splatný do 30. 4. 2009 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2009 a nezaplatil príspevok do sociálneho fondu splatný 30. 4. 2009 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti, t. j. do 31. 5. 2009. Príspevky boli uhradené až 23. 11. 2009.

Z príspevkov advokátov sa uhrádzajú náklady na denný chod komory. Bez riadnej a včasnej úhrady príspevku nemôže komora riadne fungovať a tým je ohrozená jej riadna činnosť. Z tohto dôvodu disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného v zmysle návrhu.

Po prijatí záveru o disciplinárnom previnení senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia postupoval v súlade s § 25 ods. 2 disciplinárneho poriadku a prihliadol predovšetkým na závažnosť disciplinárneho previnenia, na osobu disciplinárne obvineného ako ja na osobné a rodinné pomery disciplinárne obvineného. V súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát disciplinárne obvinenému zároveň uložil povinnosť nahradiť paušálne trovy konania vo výške 307,70 eur. Disciplinárne obvinený sa vzdal opravného prostriedku.

120.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacoch po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 25 ods. 1 Advokátskeho poriadku, § 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie IX. disciplinárneho senátu z 24. januára 2011, ***sp. zn. DS IX.-99/10:4250/2010***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu z 24. januára 2011 sp. zn. DS IX.-99/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát s pozastaveným výkonom advokáta

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (zo dňa 19. 6. 2004), § 25 ods. 1 a 2 Advokátskeho poriadku (zo dňa 19. 6. 2004) a § 25 Advokátskeho poriadku (zo dňa 16. 6. 2007), § 4 ods. 2 a ods. 2 a 5 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde (zo dňa 16. 6. 2007) **tým, že**

nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2010 a nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti, t. j. do 31. 5. 2010,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **634 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril.

Disciplinárny senát v súlade s § 15 ods. 1 vec prejednal v skrátenom disciplinárnom konaní bez nariadenia pojednávania a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený advokát, ktorý má pozastavený výkon advokácie, nezaplatil príspevok advokáta na činnosť komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti, t. j. do 31. 7. 2010 a nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu splatný 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti, t. j. do 31. 5. 2010.

Z výpisu z registra disciplinárnych opatrení senát zistil, že z dôvodu nezaplatenia príspevku na činnosť komory a príspevku do sociálneho fondu bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného už dvakrát.

Z príspevkov advokátov sa uhrádzajú náklady na denný chod komory. Bez riadnej a včasnej úhrady príspevku nemôže komora riadne fungovať a tým je ohrozená jej riadna činnosť. Z tohto dôvodu disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného za vinného v zmysle návrhu.

Po prijatí záveru o disciplinárnom previnení senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia, ale aj na to, že disciplinárne obvinený si opakovane nesplnil jednu zo základných povinností advokáta – prispievať na činnosť komory a do sociálneho fondu Preto mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii peňažná pokuta vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo predstavuje sumu 634 eur. Disciplinárny senát disciplinárne obvinenému zároveň uložil povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

121.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na opakované výzvy SAK so žiadosťou o vyjadrenie, napriek tomu, že tieto výzvy prevzal a zároveň bol poučený, že jeho pasivita môže byť posudzovaná ako disciplinárne previnenie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu zo 4. júna 2009, ***sp. zn. DS X.-70/08:1646/2008***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu zo 4. 6. 2009, sp. zn. DS X.-70/08:1646/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

na list SAK, ktorý mu bol zaslaný dňa 24. 6. 2008 a ktorý mu bol doručený 25. 6. 2008 ako i na prípis SAK, ktorý mu bol zaslaný dňa 4. 7. 2008 a ktorý prevzal 7. 7. 2008, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti sťažovateľa, nereagoval napriek tomu, že oba tieto listy obsahovali poučenie v zmysle § 28 ods. 4 zákona o advokácii,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 660 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril ani sa nezúčastnil na pojednávaní disciplinárneho senátu, napriek tomu, že prevzal predvolenie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledovným skutkovým zisteniam:

Na základe sťažnosti sťažovateľa zo dňa 23. 4. 2008, doručenej komore dňa 28. 4. 2008 začala konať revízna komisia, ktorá dňa 28. 4. 2008 zaevidovala túto sťažnosť a 24. 6. 2008 vyzvala advokáta, aby sa k tejto sťažnosti vyjadril s upozornením na § 28 ods. 4 a § 56 ods. 1 zákona o advokácii. Advokát tento prípis prevzal splnomocnencom dňa 25. 6. 2008 a nereagoval naň. Opakovaný list zo dňa 4. 7. 2008 advokát prevzal dňa 7. 7. 2008 a taktiež sa k jeho obsahu nevyjadril, hoci bol opakovane upozornený na § 56 ods. 1 zákona o advokácii, teda že jeho pasivita môže byť posudzovaná ako disciplinárne previnenie advokáta. V tejto súvislosti bolo potrebné dodať, že z listinného dôkazu a to doplnenia sťažnosti sťažovateľa zo dňa 16. 8. 2008 vyplynulo, že podľa sťažovateľa ani on sa nevie skontaktovať so svojím právnym zástupcom, neberie mu telefonické volania, neinformuje ju o postupe vo veci, na jeho odkazy nereaguje ani sekretárka v jeho advokátskej kancelárii.

V prípade disciplinárne obvineného senát vykonaným dokazovaním zistil a mal za bezpečne preukázané, že tento advokát konal v mieste, čase a spôsobom skutkovo vymedzeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a dopustil sa disciplinárneho previnenia advokáta z dôvodu porušenia § 28 ods. 4 zákona o advokácii. V nadväznosti na posledne uvedené senát ďalej konštatoval, že takéto konanie advokáta nebolo ospravedlniteľné žiadnou relevantnou skutočnosťou, pretože išlo o opakované porušenie primárnej povinnosti advokáta vo vzťahu k svojej stavovskej organizácii. Naviac neušlo pozornosti senátu, že advokát nereagoval ani na opakované žiadosti svojho klienta o informovanie o stave veci a konania pred súdom.

Po prijatí záveru o disciplinárnom previnení sa senát pri verdikte o disciplinárnom opatrení dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 zákona o advokácii. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti za ktorých došlo k ich spáchaniu, keď disciplinárne obvinený advokát prejavil svojim postojom ku klientke elementárnu neúctu k právu vlastného klienta na informovanie o stave jeho veci v konaní pred súdom, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na

spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta. Senát nemohol opomenúť ani to, že v prípade disciplinárne obvineného išlo o opakované disciplinárne previnenie toho istého druhu a dospel k záveru, že potrebnou prísnejšou sankciou uplatňujúcou zásadu všetkých uvedených zákonných kritérií je disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 660 eur, ktorá podľa názoru senátu zodpovedá aj potrebe zamedzenia opakovania disciplinárnych previnení u disciplinárne obvineného v budúcnosti.

122.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na výzvu SAK so žiadosťou o vyjadrenie, a to ani po zaslaní urgencie, napriek tomu, že výzvu i urgenciu prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 20. júna 2009, ***sp. zn. DS X.-40/08:646/2008***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 20. júna 2009, sp. zn. DS X.-40/08:646/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

na výzvu SAK zo dňa 15. 2. 2008, ktorú prevzal dňa 19. 2. 2008 sa nevyjadril v lehote 7 dní a na urgenciu zo dňa 29. 2. 2008, ktorú prevzal dňa 3. 3. 2008 sa taktiež nevyjadril k sťažnosti sťažovateľa, napriek tomu, že prípis zo dňa 15. 2. 2008, ktorý prevzal dňa 19. 2. 2008 obsahoval poučenie podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal disciplinárne obvinený.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na osobu advokáta, ďalšie previnenia z obdobných skutkov a najmä na jeho postoj k disciplinárnemu konaniu. Advokát sa nielenže nevyjadril k sťažnosti, ale nereagoval ani na výzvu komory, ani na urgenciu k vyjadreniu sa vo veci, ani k návrhu revíznej komisie sa nevyjadril a napokon ani na nariadené disciplinárne pojednávanie sa bez ospravedlnenia osobne alebo v zastúpení nedostavil. Senátu sa uvedené správanie advokáta javilo ako úplné ignorovanie stavovských predpisov, orgánov komory a samotného disciplinárneho. konania. Bez ohľadu nato, či sťažnosť sťažovateľa – jeho bývalého klienta adresovaná SAK bola dôvodná alebo nie, on bol ako člen komory povinný sa na jej výzvu k nej vyjadriť a s orgánmi komory riadne a včas spolupracovať, čo sa v danom prípade nestalo, a v konečnom dôsledku viedlo aj k uznaniu viny advokáta. Bolo predovšetkým v jeho záujme uviesť čo i len

stručné vysvetlenie okolností z jeho pohľadu a uvedenie dôkazov na jeho obranu. Vzhľadom na to, že išlo o opakované, viacnásobné ignorovanie stavovských predpisov dospel senát k záveru, že peňažná pokuta, ktorú udelil v inom konaní nebude postačujúca, nesplní účel trestu a ani nebude účinnou prevenciu pred opakovaním sa podobného konania advokáta. Rozhodol o udelení podľa neho účinnejšej sankcie verejného napomenutia, ktoré sa zverejňuje v Bulletine slovenskej advokácie a obsah napomenutia je tým sprístupnený všetkým kolegom advokátom, prípadne ďalším čitateľom bulletinu.

123.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na výzvu SAK so žiadosťou o vyjadrenie, a to ani po zaslaní urgencie, napriek tomu, že výzvu i urgenciu prevzal, pričom v minulosti bol už za obdobný skutok disciplinárne postihnutý, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 11. marca 2010, ***sp. zn. DS X.-180/09:2116***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 11. marca 2010, sp. zn. DS X.-180/09:2116 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

1.) v sťažnostnej veci vedenej kanceláriou SAK pod č. 216/2116/2009 napriek výzve z 30. 7. 2009, ktorú prevzal 3. 8. 2009,aby sa vyjadril k podanej sťažnosti a reagoval na jej obsah, takto neurobil a taktiež nereagoval ani na urgenciu z 27. 8. 2009, ktorú prevzal 2. 9. 2009,

2.) v sťažnostnej veci vedenej kanceláriou SAK pod č. 297/2768/2009 napriek výzve zo 17. 9. 2009, ktorú prezval 21. 9. 209, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti a reagoval na jej obsah, takto neurobil a taktiež nereagoval ani na urgenciu z 13. 10. 2009, ktorú prevzal 15. 10. 2009,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, spočívajúce v porušení § 28 ods. 4 zákona o advokácii. V odôvodnení tohto návrhu navrhovateľ poukázal na to, že po prešetrení samotných sťažností, ku ktorým sa disciplinárne obvinený doposiaľ nevyjadril, sa zistilo, že skutky sú už premlčané, preto sa ďalej v tomto smere nekonal ako aj na skutočnosť, že disciplinárne obvinený bol od svojho zápisu do zoznamu advokátov doposiaľ sedemkrát disciplinárne stíhaný

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril. Na pojednávaní sa nezúčastnil i keď v priebehu pojednávania zaslal e-mail, s nečitateľnou prílohou, ktorý však neobsahoval vyjadrenie ku skutkom, ktoré boli predmetom disciplinárneho konania.

Senát zistil, že v čase jeho rozhodovania bolo proti disciplinárne obvinenému vedené ďalšie disciplinárne konanie pre obdobné porušenie stavovských predpisov, pričom disciplinárne obvinený bol už viackrát právoplatne disciplinárne potrestaný najčastejšie z dôvodu pasivity, poruše-

nia advokátskej etiky a nevyúčtovania trov konania, dokonca mu už bol uložený aj trest podmienečného zastavenia výkonu advokácie na 1 rok.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal disciplinárne obvinený.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na osobu advokáta, predovšetkým ďalšie previnenia z obdobných skutkov a taktiež na jeho postoj k disciplinárnemu konaniu. Advokát sa nielenže nevyjadril k sťažnostiam sťažovateľov, ale nereagoval ani na dve výzvy komory, ani na dve urgencie k vyjadreniam sa vo veci, ani k návrhu revíznej komisie sa nevyjadril a napokon ani na nariadené disciplinárne pojednávanie sa bez ospravedlnenia osobne alebo v zastúpení nedostavil. Senát uvedené správanie advokáta vyhodnotil ako úplné ignorovanie stavovských predpisov komory, orgánov komory a samotného disc. konania. Bez ohľadu na to, či sťažnosť sťažovateľov – jeho bývalých klientov adresovaná komore bola dôvodná alebo nie, on bol ako člen komory povinný sa na jej výzvu k nej vyjadriť a s orgánmi komory riadne a včas spolupracovať, čo sa v danom prípade nestalo, a v konečnom dôsledku viedlo aj k uznaniu viny advokáta.

Bolo predovšetkým v jeho záujme uviesť čo i len stručné vysvetlenie okolností z jeho pohľadu a uvedenie dôkazov na jeho obranu. Vzhľadom nato, že v daným veciach išlo o opakované, viacnásobné ignorovanie stavovských predpisov, a navyše už disciplinárne obvinený bol opakovane právoplatne uznaný vinným z iných disciplinárnych previnení, najmä pre pasivitu advokáta, dospel senát k záveru, že peňažná pokuta v nižšej výške, ktorú už predtým za obdobné porušenia advokátskych predpisov udelili iné senáty Disciplinárnej komisie SAK v iných konaniach nebude postačujúca, nesplní účel trestu a ani nebude účinnou prevenciu pred opakovaním sa podobného konania advokáta. Rozhodol o udelení podľa neho účinnejšej sankcie peňažnej pokuty vo vyššej výške v sume 1 500 eur s nádejou, že v takejto výške uložená sankcia prispeje do budúcnosti k zlepšeniu vzťahov a plneniu si povinností advokáta k vlastným klientom a zároveň v jeho komunikácii s komorou a rešpektovaniu jej stavovských predpisov

124.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta na činnosť SAK, a to ani do troch mesiacoch po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 1, ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK.

2.) Advokát, ktorý nezaplatí príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK, a to ani do jedného mesiaca po jeho splatnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29 ods. 1 zákona o advokácii a § 4 ods. 6 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 10. marca 2011, ***sp. zn. DS X.-100/10:4250/2010***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-100/10:4250/2010 bol disciplinárne obvinený advokát s pozastaveným výkonom advokáta

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK (zo dňa 19. 6. 2004), § 4 ods. 6 uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde (zo dňa 16. 6. 2007)

tým, že

nezaplatil príspevok advokáta na činnosť Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti a nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu Slovenskej advokátskej komory splatný do 30. 4. 2010 a to ani do jedného mesiaca od jeho splatnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zák. o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát v súlade s § 15 ods. 1 rozhodol vec v skrátenom disciplinárnom konaní bez nariadenia pojednávania a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Disciplinárne obvinený advokát zaplatil predmetný nedoplatok – príspevok na činnosť komory na rok 2010 až dňa 29. 12. 2010 a i to v neúplnej výške v sume 103,50 eur, a teda ako nedoplatok mu zostáva suma 13,50 eur.

Disciplinárne obvinený advokát zaplatil predmetný nedoplatok – príspevok do sociálneho fondu SAK na rok 2010 až dňa 29. 12. 2010 a to v plnej výške 16,60 eur. Zostávajúci nedoplatok príspevku na činnosť SAK na rok 2010 vo výške 13,50 eur a vzniknutú pokutu za omeškanie podľa ekonomického odboru komory v sume 3,45 eur disciplinárne obvinený neuhradil.

Príspevok advokátov na činnosť SAK je hlavný finančný zdroj úhrady nákladov spojených s činnosťou SAK.

Sociálny fond je určený na podporu advokátov, ktorí sa dostali nezavinene do tiesne, na podporu pozostalých príslušníkov advokáta, na prechodnú finančnú výpomoc začínajúcim advokátom, na podporovanie výchovnej činnosti v advokácii a na dary na verejnoprospešné a dobročinné účely.

Za tohto skutkového a právneho stavu disciplinárny senát prijal právny záver, že disciplinárne obvinený advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta, ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu komory spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, majúc to za bezpečne preukázané

Senát dospel k záveru, že v prípade disciplinárne obvineného bolo podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie. Senát uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 100 eur, teda na dolnej hranici, keďže dodatočne a oneskorene došlo len k čiastočnému plneniu povinnosti, k čiastočnej, no neúplnej úhrade príspevku na činnosť komory. V danom prípade preto nebolo možné uplatniť upustenie od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, o ktorom senát uvažoval, lebo v čase prerokovania disciplinárneho previnenia nedošlo k doplateniu nedoplatku na príspevok na činnosť komory na rok 2010 s príslušenstvom a teda nezákonný stav aj v čase rozhodovania o disciplinárnej veci trval. Disciplinárny sená dodal, že advokát je povinný predmetný, vyššie uvedený nedoplatok aj s príslušenstvom čo najskôr, resp. ihneď na účet komory doplatiť bez ohľadu na toto rozhodnutie. Senát považoval disciplinárne opatrenie – uloženú peňažnú pokutu za primeranú sankciu, postačujúcu vzhľadom na okolnosti danej disciplinárnej veci, na naplnenie účelu disciplinárneho opatrenia. Disciplinárny senát disciplinárne obvinenému zároveň uložil povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

125.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na výzvu SAK so žiadosťou o vyjadrenie, a to ani po zaslaní urgencie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu zo 6. júla 2011, ***sp. zn. DS X.-10/11:3037/2009***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu zo 6. júla 2011, sp. zn. DS X.-10/11:3037/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii

tým, že

nereagoval na výzvu predsedu revíznej komisie zo dňa 14. 10. 2010 a ani na urgenciu zo dňa 3. 11. 2010, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **951 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že predvolanie na pojednávanie disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený v odbernej lehote adrese sídla jeho advokátskej kancelárie neprevzal a ani pokusy o e-mailové a telefonické kontaktovanie s disciplinárne obvineným neboli úspešné, disciplinárny senát rozhodol vo veci v neprítomnosti disciplinárne obvineného.

Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania a s poukazom na to, že na základe vykonaného dokazovania bolo disciplinárne previnenie nepochybne preukázané, žiadal uznať disciplinárne obvineného za vinného a vo vzťahu k sankcii navrhol – vzhľadom na predchádzajúci právoplatný trest – pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadnuť na § 25 ods. 2 disciplinárneho poriadku a uložiť peňažný trest v strednej hranici.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že disciplinárne obvinený advokát nereagoval na výzvu predsedu revíznej komisie zo 14. 10. 2010, ani na urgenciu z 3. 11. 2010, a teda že skutok sa stal a okolnosti skutku boli dostatočne zdokumentované v disciplinárnom spise.

Za tohto dôkazného a právneho stavu potom disciplinárny senát rozhodol tak, že disciplinárne obvinený advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu SAK spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Senát dospel k záveru, že v prípade disciplinárne obvineného je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie. Konanie zo strany advokáta bolo porušením predpisov upravujúcich výkon advokácie. Senát uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu – vo výške trojnásobku aktuálnej minimálnej mesačnej mzdy podľa zákona č. 90/1996 Z. z., teda 951 eur na dolnej hranici sadzby, čo považoval za primerané. Disciplinárne obvinený advokát bol opakovane (celkom trikrát) uznaný za disciplinárne vinného, naposledy v marci 2011. Senát považuje disciplinárne opatrenie za primeranú sankciu, postačujúcu vzhľadom na okolnosti danej disciplinárnej veci, na naplnenie účelu disciplinárneho opatrenia.

V zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárne senát zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť uhradiť paušálne trovy konania.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

126.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako zvolený obhajca obžalovaného spôsobí svojou neúčasťou na hlavnom pojednávaní v trestnej veci prieťahy z dôvodu uprednostnenia vlastných osobných záujmov, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 4. júna 2010, ***sp. zn. P-16/10:264/2009***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 24. septembra 2009, ***sp. zn. DS VIII.-48/09:264/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 4. júna 2010, sp. zn. P-16/10:264/2009 v spojení s rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 24. septembra 2009, sp. zn. DS VIII.-48/09:264/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii

tým, že

ako zvolený obhajca obžalovaného v trestnej veci vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku svojou neprítomnosťou na hlavnom pojednávaní spôsobil prieťahy v tomto konaní, keď na pojednávanie určené na dni 4. – 5. 12. 2008 sa nedostavil preto, lebo uprednostnil svoje osobné záujmy,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie** jeho uverejnením v Bulletine slovenskej advokácie.

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie konania vyjadril tak, že podľa jeho názoru jeho konanie nie je disciplinárnym previnením, pretože mal za to, že jeho neúčasť na hlavnom pojednávaní bola spôsobená objektívnymi a ospravedlniteľnými dôvodmi, ktoré podrobne popísal. Jeho neúčasť na hlavnom pojednávaní v dňoch 4. – 5. 12. 2008 bola podľa jeho názoru dôvodná, nakoľko v týchto dňoch bola vopred naplánovaná ešte pred upovedomením termínu pojednávania oslava narodenín jeho syna spojená s niekoľkodňovým pobytom, ktorý už bol zaplatený. Svoju neúčasť na pojednávaní v dňoch 16. 12. 2008 a 19. 1. 2009 zdôvodnil zdravotnými problémami, ktoré riadne preukázal lekárskym potvrdením a bez zbytočného odkladu i týchto svojich problémoch informoval aj súd. Disciplinárne obvinený poukázal na skutočnosť, že Špeciálny súd v Pezinku mu uložil poriadkovú pokutu vo výške 50 000 Sk, ktorú následne NS SR na základe jeho sťažnosti znížil na 25 000 Sk, a vyjadril názor, že by v prípade jeho disciplinárneho konania pred disciplinárnym senátom došlo k porušeniu zásady *ne bis in idem*.

Disciplinárny senát rozhodnutím z 24. septembra 2009, sp. zn. DS VIII.-48/09:264/2009 disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že senát sa stotožnil s obranou disciplinárne obvineného ako aj so záverom, že s ohľadom na uloženie poriadkovej pokuty súdom disciplinárne obvinenému by disciplinárne potrestanie predstavovalo porušenie zásady *ne bis in idem*.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť disciplinárnemu senátu na nové konanie a rozhodnutie. V odôvodnení tohto odvolania navrhovateľ zdôraznil, že advokát je síce primárne povinný chrániť a presadzovať záujmy klienta ale zároveň advokát pri výkone advokácie je povinný postupovať tak, aby neznižoval dôstojnosť stavu advokácie a nepostupoval tak, že svojim konaním spôsobuje prieťahy v procese a tým vlastne odďaľuje výkon spravodlivosti. Podľa názoru navrhovateľa v prípade, ak opakovane a hlavne v krátkom časovom slede dochádza zo strany advokáta k postupu, ktorého dôsledkom je odročenie pojednávania, ide o závažný prípad porušenia advokátskej etiky.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 4. júna 2010, sp. zn. P-16/10:264/2009 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 písm. a.) Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenilo tak, že uznalo disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania a uložilo mu disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie uverejnením v Bulletine slovenskej advokácie.

Predsedníctvo SAK sa zameralo na preskúmanie poriadkovej pokuty uloženej disciplinárne obvinenému súdom z dôvodu jeho neúčasti na pojednávaní a zistilo, že disciplinárne obvinenému bola skutočne uložená poriadková pokuta vo výške 825 eur za to, že sa dňa 19. 1. 2009 nedostavil na pojednávanie Špecializovaného súdu v Pezinku napriek tomu, že bol riadne a včas predvolaný. Poriadková pokuta disciplinárne obvinenému teda nebola uložená z dôvodu neúčasti na pojednávaní v dňoch 4. – 5. 12. 2008, čo bolo predmetom disciplinárneho konania. Odvolací orgán sa preto stotožnil s dôvodmi podaného odvolania.

127.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v odvolaní proti súdnemu rozhodnutiu uvedie vo vzťahu k osobe konajúceho sudcu neprimerané hodnotiace úsudky, spochybňujúce správnosť postupu konajúceho sudcu neprimerane útočiacim spôsobom na osobu sudcu, ktorým dochádza k porušeniu zásad slušného, úctivého a zdvorilého vystupovania advokáta voči súdom a iným úradom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 30. októbra 2010, ***sp. zn. P-57/09:2595/2008***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu z 26. júna 2009, ***sp. zn. DS I. 14/09:2595/2008***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 30. októbra 2010, sp. zn. P-57/09:2595/2008 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 26. júna 2009, sp. zn. DS I. 14/09:2595/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 2 ods. 2 a 4 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako zástupca navrhovateľa v právnej veci vedenej u okresného súdu o rozvod manželstva pri podaní odvolania proti rozhodnutiu, ktorým mu bola uložená poriadková pokuta vo výške 20 000 Sk konajúcim sudcom uviedol v odvolaní z 26. júna 2008 proti uloženiu tejto pokuty, že posiela vec na vedomie ministrovi spravodlivosti, aby mali prehľad „ako chobotnica" dokáže zasiahnuť justíciu a v odvolaní proti ďalšej pokute vo výške 25 000 Sk uviedol, že:

- je opovážlivosťou sudkyne posudzovať advokáta, či postupuje vo veci profesionálne alebo neprofesionálne,

- konajúca sudkyňa môže hodnotiť nanajvýš svoju rodinu,
- je opovážlivosťou sudkyne vyslovovať v rozhodnutí svoje „právne názory", že advokát niekoho krivo obvinil.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo dostačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **295,42 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na základe návrhu navrhovateľa predsedu revíznej komisie dňa 9. 1. 2009.

Disciplinárne obvinený sa bránil tým, že sa necíti byť vinným, v odvolaniach proti uloženým poriadkovým pokutám vyslovoval iba svoje domnienky a zhodne s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, ktoré senátu predložil uviedol, že nezasiahol do chránených záujmov ani nepostupoval v rozpore s platnými zákonmi a ostanými právnymi predpismi. Ešte pred začiatkom tohto disciplinárneho konania sa písomne sťažovateľke ospravedlnil, a to napriek tomu, že sa nedopustil protiprávneho konania, ani hrubo urážlivého podania, ktoré by malo obsahovať ohováranie, prípadne krivé obvinenia nielen voči sudkyni, ale i voči jej manželovi, ako je to uvedené aj v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu.

Ďalej disciplinárne obvinený uviedol, že chápe, že na jednej strane je etika a na druhej strane záujmy osoby, ktorú zastupoval a robil všetko preto, aby chránil jej oprávnené záujmy s cieľom vylúčiť zákonnú sudkyňu, pretože mal podozrenie, že v postupe súdu sú pochybnosti o predpojatosti a zásahoch do objektívneho rozhodovania. Z uvedených dôvodov navrhol senátu, aby ho spod návrhu oslobodil. Na otázku člena senátu uviedol, že námietku zaujatosti voči sudkyni nemohol dať, pretože mu bola uložená pokuta a nastal proces, ktorý je senátu známy z disciplinárneho spisu.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, pričom podľa § 56 ods. 5 zák. o advokácii upustil od uloženia disciplinárneho previnenia a zároveň disciplinárne obvinenému uložil povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 295,42 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie s tým, že sa ničoho protiprávneho ani neetického nedopustil a neprevinil sa proti žiadnemu právnemu predpisu, ktorý sa týka advokátov. Žiadal, aby bol odvolacím orgánom zbavený akéhokoľvek disciplinárneho previnenia, a odkázal na ostatný spisový materiál a dôkazy, ktoré založil do spisu a ktoré majú preukazovať jeho nevinu, a vyslovil nesúhlas s postojom SAK voči svojim členom, ktorí ju reprezentujú, a namiesto toho, aby ich podporovala v boji proti nezákonnosti, ich bezdôvodne trestá.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 30. októbra 2009, sp. zn. P-57/09:2595/2008 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi dospelo k nasledovným záverom:

Predsedníctvo SAK sa stotožnilo so závermi disciplinárneho senátu a zdôraznilo, že advokát pri výkone advokácie musí vždy postupovať tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. Takúto povinnosť mu ukladá priamo § 18 ods. 3 zákona o advokácii, ktorý naviac ukladá advokátovi v zákone o advokácii dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis

komory. Takýmto predpisom je Advokátsky poriadok nielen v citovaných ustanoveniach disciplinárnym senátom, ale aj v ďalších ustanoveniach upravujúcich vzťah advokáta k súdom a úradom. Advokát je povinný vždy zachovať úctu a zdvorilosť voči súdu a musí dodržiavať pravidlá chovania platné pred súdom. Táto požiadavka vyplýva nielen z citovaných predpisov, ale aj z Etického kódexu advokátov v európskej únii v platnom znení v bode 4.1 až 4.3. Týmito predpismi a úvahami sa riadilo aj predsedníctvo SAK, keď potvrdilo rozhodnutie prvého disciplinárneho senátu.

128.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý na základe pokynu klienta spíše a podá sťažnosť proti postupu prokurátora na základe informácií poskytnutých klientom, ktoré sa neskôr ukážu ako nepravdivé, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 26. januára 2011, ***sp. zn. DS V.-42-07:2148/2007***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 26. januára 2011, sp. zn. DS V.-42-07:2148/2007 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako obhajca obvineného klienta svojím podaním adresovaným okresnému prokurátorovi, podpísaným advokátom a opatreným pečiatkou advokátskej kancelárie A. B. uviedol toto: „Touto cestou podávam sťažnosť na postup dozorujúcej prokurátorky v trestnej veci vedenej na Vašej prokuratúre, a to z toho dôvodu, že mám podozrenie, že u dozorujúcej prokurátorky nie je zachovaná dostatočná objektivita voči môjmu klientovi, ktorý v minulosti bol nadriadeným jej bývalého manžela a pomerne závažným rozhodnutím zasiahol do života dozorujúcej prokurátorky. Taktiež s prvým manželom dozorujúcej prokurátorky žili spolu vo vojenskej ubytovni, kde mali spoločné sociálne priestory a ich vzťah nikdy nebol dobrý“, pričom nepreukázal pravdivosť citovaných tvrdení,

pretože v zmysle § 24 písm. c.) Disciplinárneho poriadku **nebolo dokázané, že skutok spáchal disciplinárne obvinený**.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

V pôvodnom konaní bol disciplinárne obvinený rozhodnutím V. disciplinárneho senátu zo dňa 8. 4. 2008, sp. zn. DS V.-42/07:2148/2007 oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu podľa § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku.

Na základe odvolania navrhovateľa bolo pôvodné rozhodnutie rozhodnutím predsedníctva SAK zo dňa 4. 12. 2008, sp. zn. P-9/08:2148/2007 zrušené z dôvodu § 34 písm. c.) Disciplinárneho poriadku a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Disciplinárny senát sa vecou opätovne zaoberal na disciplinárnom pojednávaní konanom dňa 15. 11. 2010 a 26. 1. 2011. Disciplinárne obvinený na pojednávaní disciplinárneho senátu uviedol, že sťažnosť, ktorá je predmetom disciplinárneho konania bola napísaná na základe požiadavky klienta, o ktorého spôsobilosti nebolo pochýb, ktorý reálne bol v minulosti vojakom a jeho informácie sa javili relevantné. Advokát nemal pritom možnosť jeho údaje si preveriť, najmä, keď z niektorých iných informácií vyplývalo, že sú hodnoverné.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie, osobitne bol oboznámený trestný rozkaz, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu ohovárania klient disciplinárne obvineného, kde sa v skutku uvádza, že uviedol svojmu obhajcovi A. B. nepravdivé informácie, na základe ktorých on sprostredkovane cez disciplinárne obvineného advokáta zaslal na okresnú prokuratúru písomnú sťažnosť na postup dozorujúcej prokurátorky.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania disciplinárny senát v zmysle § 24 písm. c) Disciplinárneho poriadku oslobodil disciplinárne obvineného advokáta, nakoľko neporušil žiadnu zo svojich povinností tak, ako sú uvedené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii, pretože sa nepreukázala pravdivosť citovaných tvrdení a nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený.

129.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby a v rozpore s § 23 ods. 2 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby poskytne klientovi, ktorý je vo výkone väzby, peňažnú hotovosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 4 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 1. augusta 2008, ***sp. zn. DS VIII.-38/08:1372/2008***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 1. 8. 2008, sp. zn. DS VIII.-38/08:1372/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 2 ods. 4 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako obhajca klienta, ktorý bol v tom čase vo výkone väzby konal v rozpore s § 23 ods. 2 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, podľa ktorého peňažné prostriedky možno obvinenému posielať poukazom poštového platobného styku alebo bezhotovostným prevodom na účet cudzích prostriedkov ústavu, pretože poskytol klientovi v hotovosti čiastku 100 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (268,87 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania, predmetom ktorého bolo to, že disciplinárne obvinený advokát závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 18 ods. 1 zákona o advokácii a v § 2 ods. 4 Advokátskeho poriadku, pretože ako obhajca klienta, ktorý bol v tom čase vo výkone väzby, dňa 12. 12. 2007 odovzdal bankovku v hodnote 100 Sk obvinenému klientovi bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby, čím sa mal podľa návrhu dopustiť disciplinárneho previnenia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril tak, si je vedomý tej skutočnosti, že v danom prípade nezvolil celkom správny postup, avšak napriek tomu, že je advokát, je tiež len človek a v tej chvíli mal za to, že koná správne, pretože zo strany príbuzných nemohol očakávať žiadne finančné prostriedky a zo strany ústavu na výkon väzby taktiež. Takýto stav považoval za stav tiesne na strane jeho klienta. Klienta vhodne poučil, čo má urobiť s poskytnutými finančnými prostriedkami s vedomím, že týmto neznížil dôstojnosť advokátskeho stavu,

nekonal v rozpore s dobrými mravmi, ani so zásadami slušného správania sa. Navrhol, aby senát od prípadného uloženia disciplinárneho opatrenia upustil.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že disciplinárne obvinený konal v rozpore s § 23 ods. 2 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, podľa ktorého peňažné prostriedky možno obvinenému posielať poukazom poštového platobného styku alebo bezhotovostným prevodom na účet cudzích prostriedkov ústavu, keď poskytol klientovi v hotovosti čiastku 100 Sk. Uvedeným konaním sa advokát dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. o advokácii, zavineným porušením povinnosti vyplývajúcich z tohto zákona alebo predpisu komory, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

130.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý opakovane vykoná návštevy obvineného vo výkone väzby bez toho, aby došlo k prevzatiu zastupovania vo veci obhajoby medzi ním a obvineným a bez toho, aby do vyšetrovacieho spisu založil plnomocenstvo na zastupovanie a následne odošle list obvineného, ktorý od neho obdŕžal inej osobe, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 29 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie IX. disciplinárneho senátu z 10. januára 2007, ***sp. zn. DS IX. 296-2526/2005***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu z 10. 1. 2007, sp. zn. DS IX. 296-2526/2005 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 29 Advokátskeho poriadku **tým, že**

1.) opakovane vykonal návštevy obv. M. D. v ústave na výkon väzby, pričom tento bol vo väzbe aj z dôvodov § 67 ods. 1 písm. b.) Trestného poriadku bez toho, aby založil plnú moc do vyšetrovacieho spisu a bez toho, aby došlo k uzavretiu dohody o prevzatí obhajoby medzi ním a obvineným,

2.) odoslal list obvineného, ktorý od neho obdŕžal inej osobe,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** vo výške **7 600 Sk (252,27 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **7 600 Sk (252,27 eur)**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania, predmetom ktorého boli skutky popísané vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti vyšetrovateľa.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril, nakoľko opakovane nepreberal zásielky.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie obsahom sťažnostných spisov SAK menovite tiež s obsahom sťažnosti a s vyjadrením disciplinárne obvineného na túto sťažnosť.

Na základe takto vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený sa skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia dopustil, na-

koľko samotný skutkový dej ani vo svojom vyjadrení k sťažnosti nespochybnil avšak s tým, že vo svojom postupe nevzhliadol žiadne pochybenie, keďže o ňom a jeho postavení k obvinenému vyšetrovateľ dobre vedel.

Vo vzťahu k odoslanému listu disciplinárne obvinený uviedol, že list ktorý odoslal mu bol doručený, on sám si ho neposielal a neskúmal, akým spôsobom bol mu zaslaný, pričom kópiu tohto listu mal aj vyšetrovateľ. Tým vylúčil podozrenie, že list obvineného mu mal byť doručený nezákonným postupom.

So stanoviskom disciplinárne obvineného ku skutku pod bodom 1.) sa disciplinárny senát nestotožnil a akceptoval stanovisko predsedu Revíznej komisie SAK, že bolo povinnosťou disciplinárne obvineného predložiť plnú moc vyšetrovateľovi a návštevy obvineného uskutočňovať len za predpokladu dokumentovaného prevzatia obhajoby.

Takisto disciplinárne obvinený pochybil aj v súvislosti s odoslaním listu, ktorý obdŕžal od obvineného. Už zo samotného faktu, že list obvinený neodoslal sám konečnému adresátovi musel usúdiť, že tento list nebol odosielaný s dodržaním riadneho postupu.

Disciplinárny senát zistil, že disciplinárne obvinený mal ku dňu rozhodovania pozastavený výkon advokácie. Táto skutočnosť však nebránila tomu, aby voči nemu mohlo byť vedené disciplinárne konanie, nakoľko pozastavením výkonu advokácie nezaniká jeho členstvo v SAK a jeho disciplinárna zodpovednosť aj v takomto prípade podľa § 9 zákona o advokácii pretrváva.

Vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu spočívajúcemu v uložení peňažnej pokuty vo výške jedného násobku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom disciplinárny senát prihliadal jednak k okolnostiam prípadu, ako aj k osobe disciplinárne obvineného, ktorý disciplinárne trestaný dosiaľ nebol a tak peňažnú pokutu uloženú v tejto výške považoval za primeranú. Zároveň disciplinárne obvinenému uložil povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania.

131.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v rámci svojho prednesu na pojednávaní pred súdom naznačí nekorektnosť a zaujatosť rozhodovania súdu voči svojmu klientovi z dôvodu dobrých kontaktov protistrany s predsedom súdu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 29 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu zo 6. júla 2011, ***sp. zn. DS X.-30/11:3873/2010***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu zo 6. júla 2011, sp. zn. DS X.-30/11:3873/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 29 Advokátskeho poriadku **tým, že**
ako právny zástupca navrhovateľa dňa 14. 7. 2010 na okresnom súde na pojednávaní v konaní klienta uviedol, že zvažuje namietanie celého okresného súdu, pretože má informáciu, že si odporca vybavuje všetky veci prostredníctvom predsedu tunajšieho súdu.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvinený uviedol, že je pravdou, že sa zúčastnil na predmetnom pojednávaní, avšak namietal správnosť zápisnice z tohto pojednávania s tým, že rešpektuje obsah tejto zápisnice má však za to, formulácia sporného tvrdenia v zápisnici je prinajmenšom nepresná a nezodpovedá jeho prednesu, ktorý bol rečníckou otázkou v nasledovnom znení: „Navrhovateľka nemá mať nárok na výživné manželky len preto, že sa odporca pozná s predsedom súdu?“ Disciplinárne obvinený priznal svoje pochybenie a považoval svoje chovanie na danom pojednávaní za nie celkom zvládnuté, čo bolo spôsobené aj vypätou situáciou. Ďalej uviedol, že s odstupom času považuje takéto tvrdenie a takýto prejav pred súdom za nevhodný a opakovane zdôraznil, že ho predmetná situácia veľmi mrzí a je mu ľúto, že sa tak stalo, no poukázal aj na súvislosť so súčasným stavom justície, ktorú vzhľadom na svoju dlhoročnú prax, vie posúdiť. Na otázku senátu dodal, že do času kým opustil pojednávaciu miestnosť nebola sporná formulácia nadiktovaná do zápisnice a obsahu tejto zápisnice sa dozvedel až po predvolaní na výsluch v trestnej veci pre prečin ohovárania.

Navrhovateľ trval na svojom návrhu a zdôraznil, že bez ohľadu na to, ako presne bolo formulované tvrdenie disciplinárne obvineného s ohľadom na to, že zápisnica z pojednávania je úradným dokumentom, treba z nej vychádzať, pričom konanie disciplinárne obvineného bolo porušením stavovských predpisov. Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia zdôraznil, že je potrebné prihliadnuť k doposiaľ k bezproblémovému výkonu advokácie zo strany disciplinárne obvineného a navrhol preto najmiernejší trest – písomné napomenutie.

Disciplinárny senát tak uznal disciplinárne obvineného za vinného, keďže považoval zápisnicu z predmetného pojednávania za súdny (úradný) dokument, ktorý bol súčasťou súdneho spisu a ktorý bol vyhotovený v súlade so zákonom, predovšetkým § 40 ods. 1 až 3 a § 374 ods. 1 O. s. p. a § 52 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy. (Disciplinárny senát tak spravil aj napriek zjavnej chybe v obsahu súdnej zápisnice – strana druhá, odsek prvý, podľa ktorého mala byť zápisnica o pojednávaní vyhotovená podľa § 21 ods. 2 Vyhl. MS SR č. 66/92 Zb., teda podľa už roky neplatného právneho predpisu. Takáto chyba ale nemôže mať vplyv na jej dôveryhodnosť, či správnosť, či na posúdenie konania disciplinárne obvineného). Rozhodujúce pre disciplinárny senát však bolo, že v danom čase nedošlo zo strany účastníkov konania a ich právnych zástupcov, teda aj disciplinárne obvineného, k prípadným návrhom na doplnenie zápisnice, či k námietkam proti jej zneniu. Z obsahu zápisnice, či iných dokumentov bolo zistené, že námietka účastníka konania proti zneniu zápisnice, vedeniu konania alebo správania účastníkov konania, nebola v súlade so zákonom ani len vznesená.

Spochybnenie obsahu zápisnice z pojednávania, či jej korektnosti tak disciplinárny senát v danej časti nemohol akceptovať a rešpektoval zápisnicu o pojednávaní ako vyhotovenú v súlade so zákonom. Napriek uvedenému je potrebné dodať v zhode s prednesom navrhovateľa, že či už došlo k tvrdeniu uvedenom v zápisnici z pojednávania alebo či tvrdenie bolo také ako uviedol disciplinárne obvinený na pojednávaní pred disciplinárnym senátom, išlo o konanie v rozpore s advokátskymi predpismi.

Je povinnosťou advokáta správať sa voči súdom a úradom slušne a korektne, teda tak, aby nezniţoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Obsahom svojich ústnych prejavov a svojim vystupovaním prispieva advokát k dôstojnosti a vážnosti úkonov, na ktorých sa zúčastňuje, ako aj k vážnosti advokátskeho povolania. Disciplinárny senát dospel k záveru, že konanie disciplinárne obvineného, pre ktoré bolo vedené toto disciplinárne konanie je objektívne spôsobilé znížiť dôstojnosť a vážnosť advokátskeho stavu u dotknutých osôb, ako aj u orgánov, ktorých sú

tieto osoby predstaviteľmi, preto uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia.

Senát dospel k záveru, že v prípade disciplinárne obvineného je podľa stavovských predpisov možné upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia. Konanie zo strany advokáta síce bolo porušením predpisov upravujúcich výkon advokácie, senát však samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce, vzhľadom na menšiu závažnosť a charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania alebo na mieru zavinenia.

Senát považoval toto disciplinárne previnenie za porušenie povinnosti menej závažného charakteru, či nižšej intenzity s poukazom na zistené skutočnosti. Daným konaním nemal advokát v úmysle znižovať vážnosť sudcovského stavu a dotknutých osôb, ako aj orgánov, ktorých sú predstaviteľmi. Svoje konanie disciplinárne obvinený sám označil za neprofesionálne a nazval ho zlyhaním. Opakovane svoje konanie úprimne oľutoval. Senát vzal do úvahy aj tú skutočnosť pri rozhodovaní, že disciplinárne obvinený vykonáva povolanie advokáta od roku 1963, pričom doteraz nebol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. Pri výkone povolania okrem daného momentu vždy vystupoval korektne a slušne, konštantne prejavoval vážnosť sudcovskému stavu, ako aj voči všetkým osobám, s ktorými prichádzal do styku, vrátane advokátov. Z týchto dôvodov rozhodol senát v danom prípadne o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

132.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý v podaní adresovanom súdu vo vlastnom mene sformuluje vo vzťahu k inému účastníkovi konania hodnotiace úsudky zaoberajúce sa jeho sexuálnou orientáciou za súčasného použitia neprimeraných expresívnych a dehonestujúcich výrazových prostriedkov, bez vecnej súvislosti s predmetom konania, a zároveň vo vzťahu k tomuto účastníkovi a zamestnancovi súdu použije také slovné spojenia, ktoré hraničia s vyhrážaním sa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 29 Advokátskeho poriadku.

2.) Advokát, ktorý napriek opakovaným výzvam SAK na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti na tieto výzvy nereaguje, napriek tomu, že ich prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 25. marca 2011, ***sp. zn. P-8/2011:886/2010***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 18. novembra 2010, ***sp. zn. DS II.-52/10:886/2010***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 25. 3. 2011, sp. zn. P-8/2011:886/2010 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 18. 11. 2010, sp. zn. DS II.-52/10:886/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 29 Advokátskeho poriadku SAK, **tým, že**

1.) ako právny zástupca klienta v konaní vedenom na okresnom súde v odôvodnení odvolania proti uzneseniu okresného súdu o uložení poriadkovej pokuty, uviedol, medzi iným, tieto výroky:

- v bode IV. dôvodov odvolania: „Navrhovateľ je blondiačik s modrými očami, navrhovateľ je homosexuál, navrhovateľ spravil pri prvej ohliadke bytu právnemu zástupcovi odporcu sexuálny návrh asi mal pocit, že som 4 %, že navrhovateľ je vychytrálek drzý ako opica. Právnemu zástupcovi odporcu je jedno, že navrhovateľ z urazenej homosexuálnej ješitnosti podal na právneho zástupcu odporcu podnet na SAK. Právnemu zástupcovi odporcu však nie je jedno, keď niekto začína štvať sudcu proti jeho osobe a poškodí jeho malého syna tým, že namiesto hračiek a pekného výletu s tatinom, bude platiť nejakú poriadkovú pokutu. Takému vtipálkovi to potom tatino bude musieť pekne osladiť, aby sa mu odnechcelo od podobných žartíkov“,
- bode VI. citovaného odôvodnenia odvolania uviedol :“Pokiaľ si pán A. B. myslí, že bude okrádať môjho syna a beztrestne mi brnkať po nose, jednoznačne mu to zrátam, ako aj tým, čo mu pri jeho nezákonných postupoch pomáhajú – tak, aby sa každému odnechcelo robiť p. A. B. podobné drobné služobičky. Pani C. D. má tú smolu, že v prípade hĺbkového skúmania jej postupu sudkyňou možno vôbec nebude“.

2.) napriek tomu, že bol listom SAK zo dňa 29. 3. 2010 vyzvaný, aby sa k sťažnosti vyjadril, pričom výzvu prevzal 30. 3. 2010 a urgovaný dňa 20. 4. 2010, ktorú urgenciu prevzal 22. 4. 2010, na tieto výzvy nereagoval a k sťažnosti sa nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b.) zák. o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie** uverejnením v Bulletine slovenskej advokácie do 8 týždňov po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 42 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia

Disciplinárne obvinený sa k návrhu a samotnej sťažnosti vyjadril písomne až podaním doručeným disciplinárnemu senátu priamo na pojednávaní dňa 18. 11. 2010. V písomnom vyjadrení sústredil pozornosť na skutok uvedený pod bodom 1.), vo vzťahu ku ktorému uviedol, že jeho postup smeroval k dôslednej obrane záujmov jeho klienta. Konanie protistrany označil za osobnú pomstu, ktorá bola podnetom na viacero súdnych konaní medzi sťažovateľom A. B. a jeho klientom ako odporcom. Predmetné odvolanie advokáta bolo reakciou na správanie sa sťažovateľa – navrhovateľa v súdnom konaní a súdnej úradníčky k veci, ktorej postup považoval za zneužitie právomoci v prospech jednej strany sporu, pričom týmto odvolaním chcel túto zamestnankyňu upozorniť na nesprávnosť jej postupu. Disciplinárne obvinený priznal, že vzhľadom k týmto okolnostiam bolo toto jeho podanie ostrejšie ladené, avšak nemalo za cieľ uraziť sťažovateľa. K druhému skutku sa vyjadril tak, že nie je si toho vedomý a pokiaľ sa tak stalo, tak sa revíznej komisii ospravedlňuje.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v oboch bodoch návrhu na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie vo verejného napomenutia a povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 307,70 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 1.) návrhu na začatie disciplinárneho konania odôvodnil tým, že z obsahu písomností advokáta vyplýva, že sa nejednalo o náhodný exces advokáta z použitia argumentácie v súdnom konaní ani o využitie dôkazov v tomto konaní, ale o zámerné použitie vlastných hodnotiacich úsudkov a invektív disciplinárne obvineného, smerovaných na účastníka konania a zamestnanca súdu, spracovávajúceho predmetný prípad, a to všetko bez akéhokoľvek právneho základu súvisiaceho s uloženou poriadkovou pokutou. Z dokazovania vyplynulo, že zákonné prostriedky na obranu práv a oprávnených záujmov svojho klienta a seba samého disciplinárne obvinený nevyužil z dôvodu, že takýto postup považoval za právne neúčinný. Bolo teda zrejmé, že obsah odvolania bol pri plnom vedomí dôsledkov spracovávaný za hranicou advokátskej etiky a možno na hrane možného posudzovania obsahu z hľadiska trestného práva hmotného. Disciplinárny senát považoval za nespochybniteľné, že výroky disciplinárne obvineného boli spôsobilé znižovať dôstojnosť advokátskeho stavu a nepochybne obsahovo práve takéto písomnosti neprispievajú k dôstojnosti a vážnosti advokátskeho povolania. Práve naopak, advokátsky stav posúvajú na úroveň svojpomoci nerešpektujúcej platný právny poriadok a ústavné zriadenie nášho štátu. Výrazové prostriedky použité v predmetnej písomnosti, ktoré hraničia, bez dodatočného vysvetlenia, s vyhrážaním, ktoré môže vzbudiť u označených osôb obavu možno aj o osobnú integritu, a s dehonestovaním účastníka konania pre jeho údajnú sexuálnu orientáciu, disciplinárny senát nepovažoval za obvyklé a prípustné ani pri zastupovaní práv a oprávnených záujmov klienta. V tejto súvislosti disciplinárny senát poukázal aj na skutočnosť, že písomnosť nebola spisovaná, tak ako sa to snažil podsunúť disciplinárne obvinený, v prospech jeho klienta, ale sa jednalo o odvolanie proti uloženiu poriadkovej pokuty, ktorá bola uložená iba disciplinárne obvinenému.

Vo vzťahu k druhému skutku disciplinárny senát uviedol, že v konaní na základe obsahu disciplinárneho spisu bolo jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený ignoroval výzvu komory na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti, a to napriek zaslaniu urgencie a napriek tomu, že mu všetky písomnosti komory boli riadne doručené.

Pri ukladaní trestu vychádzal disciplinárny senát zo skutočnosti, že u disciplinárne obvineného išlo o prvé porušenie predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie, a že uložený trest má pôsobiť u neho viac výchovne a preventívne, ako sankčne, a preto zvolil formu verejného napomenutia ako druhý stupeň trestu.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal (riadne a včas) v celom rozsahu odvolanie disciplinárne obvinený advokát, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že bude uznaný za nevinného.

Vo vzťahu k bodu 1.) obvinenia disciplinárne obvinený vo svojom odvolaní poukázal na to, že podľa jeho názoru vyjadrenia v odvolaní nemali spôsobilosť akokoľvek poškodiť sťažovateľa, nie je preto jasné, z akých dôvodov dospel disciplinárny senát k záveru, že došlo k znižovaniu morálneho a spoločenského postavenia človeka s inou sexuálnou orientáciou, keď na jej pomenovanie bol použitý bežný významovo nezafarbený a neexpresívny výraz. Ďalej poukázal na to, že použitie hodnotiacich úsudkov, ktoré jeho podanie obsahovalo, nemožno vyhodnotiť ako porušenie zákonných povinností, nakoľko ani výkon advokátskeho povolania nemôže viesť k obmedzeniu jeho práva na slobodu myslenia, svedomia a náboženského vyznania zaručeného mu Ústavou SR. Pokiaľ disciplinárny senát poukázal na to, že postup sťažovateľa a súdu mal riešiť v rámci zákonných prostriedkov obrany, klient si takýto postup sám neželal, čo disciplinárne obvinený rešpektoval. Disciplinárne obvinený nesúhlasil so záverom disciplinárneho senátu, že podanie bolo spracované za hranicou advokátskej etiky, nakoľko toto podanie bolo plne v súlade so záujmami klienta a splnilo účel bez vyvolania dlhých konaní a poukázal tiež na to, že nerozumie, prečo bolo skúmané jeho plnenie povinnosti vo vzťahu ku klientovi, keď klient sa nijako nesťažoval.

V odvolaní disciplinárne obvinený vo vzťahu k bodu 2.) obvinenia uviedol, že ani toto obvinenie nie je dôvodne, nakoľko k návrhu sa vyjadril priamo na pojednávaní disciplinárneho senátu a bol ochotný odpovedať na všetky otázky, ktoré mu boli položené.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 25. marca 2011, sp. zn. P-8/2011:886/2010 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 33 Disciplinárneho poriadku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdilo.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospelo k nasledovným záverom:

Predsedníctvo nepovažovalo podané odvolanie disciplinárne obvineného za dôvodné a v plnom rozsahu sa stotožnilo s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu, vrátane jeho argumentácie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Aj predsedníctvo SAK bolo názoru, že advokátom použité výrazové prostriedky boli ďaleko za hranicou advokátskej etiky a teda aj všeobecnej slušnosti medzi ľuďmi. Jeho argumentácia v odvolaní nebola v časti týkajúcej sa osoby sťažovateľa vôbec vecná, ale naopak advokát sa sám znížil k odplate nevecnou, urážajúcou argumentáciou. Predmetom odvolania malo byť vysvetlenie dôvodov kolízií pojednávaní, pre ktoré sa právny zástupca nemohol zúčastniť niekoľkých pojednávaní v danej veci. Namiesto toho sa prevažná časť odôvodnenia odvolania zaoberala osobou sťažovateľa, jeho sexuálnou orientáciou, ktorá s meritom veci vôbec nesúvisela. Okolnosť, že advokát, resp. jeho klient mali s osobou sťažovateľa niekoľko sporov, mala byť riešená zákonnou obranou v súdnom konaní, prípadne podaniami podnetov na iné konania. Pokiaľ ide o výhrady k postupu sudkyne, prípadne vyššej súdnej úradníčky, mal byť využitý inštitút podania sťažnosti predsedovi súdu a pod. Vyjadrenia advokáta o sexuálnej orientácii, o urazenej homosexuálnej ješitnosti protistrany v konaní nemali s meritom veci nič spoločné a nebol daný dôvod

ich vôbec uvádzať. Aj keď označenie homosexuál samo o sebe nie je hanlivé, jeho uvádzanie v danom kontexte súdneho konania nebolo akceptovateľné. Expresívne pomenovania navrhovateľa o tom, že je drzý ako opica, že je vychytrálek, že je vtipálek nepatria do slovníka advokáta a sú spôsobilé dotknutú osobu uraziť. Slovné spojenie, že on – advokát bude musieť protistrane pekne osladiť jeho postup a jednoznačne mu to zráta, znie dokonca až ako vyhrážka protistrane.

Predsedníctvo SAK v tejto súvislosti poukázalo aj na to, že predmetné vyjadrenie advokáta nespĺňalo ani kritéria vecnosti, súladu s dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa uvedenými v § 2 ods. 4, § 14 ods. 2 Advokátskeho poriadku, vyjadrenia advokáta o dotknutej súdnej úradníčke nemožno považovať za slušné, pričom celkovo tento postup advokáta voči súdu neprispel k vážnosti úkonu a jeho právneho zastupovania klienta pred súdom v zmysle § 29 Advokátskeho poriadku.

Obrana disciplinárne obvineného, že týmto spôsobom len bránil záujmy klienta, neobstojí, nakoľko predmetné odvolanie bolo podávané výlučne v mene disciplinárne obvineného a mali sa v ňom riešiť okolnosti jeho účasti na vytýčených pojednávaniach. Advokát v odvolaní vyjadroval jednoznačne svoj názor k osobe sťažovateľa, pričom úplne vybočil z rámca kvalifikovanej právnej služby, čo sa týka obsahu aj použitých výrazových prostriedkov. Obrana advokáta, že išlo o vyjadrenia o protistrane a nie o klientovi, ktorý sa na jeho konanie nesťažoval taktiež neobstojí, pretože z vyššie uvedených právnych predpisov vyplýva, že advokát je ich povinný dodržiavať všeobecne, vo vzťahu ku každému, nielen vlastnému klientovi, ale aj k súdom, úradom, kolegom, protistranám atď.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedníctvo SAK uviedlo, že bolo jednoznačne preukázané, a advokát to ani nepoprel, že k sťažnosti sťažovateľa sa nevyjadril riadne a včas. Jeho vyjadrenie k veci bolo doručené až v závere disciplinárneho konania, hoci § 28 ods. 4 zákona o advokácii ukladá advokátovi sa bezodkladne vyjadriť na výzvu k obsahu sťažnosti, poskytnúť vysvetlenia, prípadne požadovanú spisovú dokumentáciu, ešte v štádiu šetrenia sťažnosti.

Odvolací orgán sa stotožnil aj s výrokom o uložení disciplinárneho opatrenia a vzhľadom na okolnosti prípadu ho považoval za primerané.

133.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý v rozhovore s prokurátorom, v budove súdu, v rámci výkonu advokátskeho povolania použije hrubý vulgárny výraz, ktorým označí jedného z účastníkov konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 2 ods. 2 Advokátskeho poriadku.

2.) Už samotné použitie vulgárneho, hrubého, oplzlého výrazu advokátom v rozhovore znižuje vážnosť advokátskeho stavu, nie je pri tom rozhodujúce, či sa tento výraz použije na adresu niektorého účastníka konania, svedka alebo poškodeného.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 2. októbra 2007, ***sp. zn. DS II.-282/-2826/2006***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 2. októbra 2007, sp. zn. DS II.-282/-2826/2006 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 2 ods. 2 Advokátskeho poriadku **tým, že**

ako obhajca obžalovaného cez prestávku hlavného pojednávania v budove okresného súdu pri rozhovore s vo veci konajúcim prokurátorom poškodeného označil vulgárnym výrazom,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **2 000 Sk (66,38 eur)**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **8 100 Sk (265,55 eur)** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia, pričom v odôvodnení svojho návrhu poukázal, že týmto konaním podľa jeho názoru došlo k porušeniu § 18 ods. 3 zák. o advokácii a § 2 ods. 2 Advokátskeho poriadku. Návrh bol podaný na základe sťažnosti advokáta poškodeného.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril tak, že svoj rozhovor s konajúcim prokurátorom považoval za rozhovor súkromný a že celý rozhovor si vypočul sťažovateľ úmyselne nerešpektujúc jeho súkromie. Podľa názoru disciplinárne obvineného sa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 2 ods. 2 Advokátskeho poriadku týkajú výlučne výkonu povolania advokáta a uvedený súkromný rozhovor týmto prípadom nebol.

Disciplinárny senát vec prejednal na pojednávaní dňa 2. 10. 2007 za účasti navrhovateľa a právneho zástupcu disciplinárne obvineného, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil. Obe zúčastnené strany zotrvali na svojich dovtedajších vyjadreniach a stanoviskách s tým, že právny zástupca disciplinárne obvineného doplnil, že disciplinárne obvinený sa pokúsil o zmierovacie konanie so sťažovateľom, k čomu však nedošlo, zrejme pre jeho nesúhlas.

V závere navrhovateľ navrhol návrhu vyhovieť a udeliť peňažnú pokutu disciplinárne obvinenému, právny zástupca disciplinárne obvineného navrhol svojho klienta oslobodiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa II. disciplinárny senát musel vysporiadať s otázkou, či rozhovor disciplinárne obvineného cez prestávku hlavného pojednávania s konajúcim prokurátorom bol súčasťou výkonu advokátskeho povolania, alebo išlo o úplne súkromnú záležitosť bez vzťahu k advokátskemu povolaniu.

Pri posudzovaní tohto prípadu vzal senát do úvahy, že k rozhovoru došlo pri výkone advokátskeho povolania v budove súdu s prokurátorom.

Za tohto stavu prišiel senát k záveru, že uvedený rozhovor bol súčasťou výkonu advokátskeho povolania disciplinárne obvineného a použitie vulgárneho výrazu v tomto rozhovore je porušením povinností advokáta, stanovených v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a v § 2 ods. 2 Advokátskeho poriadku SAK.

V tejto súvislosti disciplinárny senát konštatoval, že nie je rozhodujúce, či sa vulgárny, oplzlý výraz použije na adresu niektorého účastníka konania, svedka alebo poškodeného, ale už jeho samotné použitie advokátom v rozhovore znižuje vážnosť advokátskeho stavu a preto návrhu vyhovel. O trovách konania disciplinárny senát rozhodol v súlade s § 57 ods. 5 zákona o advokácii.

134.

ROZHODNUTIE

1.) Skutok, ktorý má podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania spočívať v nedôstojnom správaní advokáta pri asistovaní klientovi v odvážaní účtovných dokumentov, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože takto opísaný skutok nie je vymedzený dostatočne určito a nie je z neho zrejmý spôsob správania sa advokáta, ktorým malo dôjsť

k nedôstojnému vystupovaniu, a s ohľadom k tomu takto konštruovaná skutková veta predstavuje len hodnotiaci úsudok navrhovateľa, ktorý v skutkovej vete nemá čo hľadať.

2.) Z analogického použitia ustanovenia § 278 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 zákona o advokácii vyplýva, že disciplinárny senát môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v tzv. skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom tento skutok musí byť vymedzený nezameniteľným a objektívnym spôsobom a dostatočne určite tak, aby ho bolo možné podradiť pod určitú právnu kvalifikáciu.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011, ***sp. zn. DS III. 85/09:675/2009***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 25. februára 2011, sp. zn. DS III. 85/09:675/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 3 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
dňa 9. 2. 2009 v sprievode ďalších osôb sa v kancelárskych priestoroch účtovníckej firmy A. B. správal ako právny zástupca klienta nedôstojne tým, že asistoval klientovi pri odvážaní údajných účtovných dokladov klienta z týchto priestorov napriek protestom A. B.,

pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 3 zákona o advokácii.

V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že disciplinárne obvinený advokát mal na základe plnej moci udelenej mu klientom zo dňa 6. 2. 2009, kde označenie veci, v ktorej mal disciplinárne obvinený poskytnúť právnu službu bolo okrem iného aj zaistenie účtovníctva obchodných spoločností C. D. a E. F., prísť do prenajatých priestorov A. B. spolu s klientom a mal sa domáhať vydania účtovných dokladov týchto spoločností, v ktorých bol klient konateľom. Sťažovateľ A. B. vo svojej sťažnosti uviedol, že disciplinárne obvinený mal pri požadovaní vydania účtovných dokladov predmetných spoločnosti za pomoci tretej osoby brať bezhlavo šanóny s dokladmi, odnášať ich do auta a pod.

S poukazom na tieto skutočnosti navrhovateľ zhodnotil, že právne služby poskytované advokátom nie sú služby osobného „vybavovača" sporných otázok medzi účastníkmi sporu neetické, pre advokáta nehodné konanie. Disciplinárne obvinený advokát podľa názoru navrhovateľa konal v rozpore so základnou ľudskou slušnosťou v priestoroch, kde ani jeho splnomocniteľ, a ani on nemali čo vstupovať a konať bez súhlasu osoby na to povolanej – teda osoby sťažovateľa A. B.

Navrhovateľ v odôvodnení svojho návrhu poukázal aj na nedostatky vyššie uvedenej plnej moci, pretože plná moc bola podpísaná len jedným z konateľov spoločnosti C. D., pričom podľa výpisu z obchodného registra za spoločnosť konajú vždy dvaja konatelia spoločne, o čom disciplinárne obvinený klienta zrejme nepoučil.

Disciplinárne obvinený vo vydarení k návrhu na začatie disciplinárneho konania odmietol akúkoľvek svoju disciplinárnu zodpovednosť, zdôraznil, že len pomáhal klientovi odniesť doklady, ktoré sú vlastníctvom jeho spoločnosti, pričom v priestoroch A. B. sa zdržiaval spolu s klientom s jeho súhlasom a sťažovateľ ich nevykázal z miestnosti ani v okamihu, keď si klient začal brať účtovníctvo, preto na tomto svojom konaní nevidel nič neslušné a nedôstojné. Rovnako tak nepovažoval za nesprávnu plnú moc udelenú klientom s poukazom na príslušné ustanovenia Obchodného zák., podľa ktorých v danom prípade sa jednalo len o obmedzenie spôsobu, akým koná štatutárny orgán právnickej osoby, nie však o obmedzenie rozsahu právomoci konateľa.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a dodal, že vo výroku návrhu na začatie disciplinárneho konania v podstate chýba skutková veta, nie je tam uvedená žiadna konkrétna povinnosť, ktorú mal porušiť, preto ho považoval za úplne zmätočný.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie a okrem iného sa oboznámil s vyšetrovacím spisom OR PZ, z ktorého zistil podrobnosti ohľadom incidentu, ktorý sa mal odohrať v priestoroch predmetnej účtovníckej firmy, predovšetkým na základe výpovedí vypočutých osôb, ktoré bolo možné rozdeliť na dve skupiny. Prvá skupina vypočutých osôb, vrátane disciplinárne obvineného odmietala akékoľvek vyhrážanie, vulgarizmy alebo fyzické napadnutie zo strany disciplinárne obvineného. Druhá skupina, vrátane sťažovateľa poukazovala na nevhodné chovanie disciplinárne obvineného, jeho aroganciu a zúrivosť, pričom svedkovia ani sťažovateľ netvrdili, aby z jeho strany došlo k použitiu vulgarizmov alebo k fyzickému kontaktu.

Na základe vykonaného dokazovania považoval disciplinárny senát vec za náležite objasnenú a aj preto rozhodol nevykonať dokazovanie navrhované zástupcom navrhovateľa a ani dokazovanie na objasnenie rozporov vo vyššie uvedených výpovediach jednotlivých svedkov, nakoľko by podľa názoru disciplinárneho senátu neviedlo k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Disciplinárny senát totiž považoval v tejto veci za rozhodujúce to, že skutková veta návrhu, ktorým sa začalo toto konanie nie je dostatočne určitá, nemá príslušným ustanoveniami upravené náležitosti, a v konečnom dôsledku nemôže znamenať disciplinárne previnenie, ktoré disciplinárne obvinenému kladie za vinu návrh na začatie disciplinárneho konania.

Na základe analogického použitia § 278 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 zákona o advokácii disciplinárny sená dospel k záveru, že disciplinárny senát môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v tzv. skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom tento skutok ako udalosť vo vonkajšom svete musí byť vymedzený dostatočne určite a nezameniteľným spôsobom. S ohľadom na uvedené je nespochybniteľnou skutočnosťou, že skutková veta musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti tak, aby bolo možné nimi definovaný skutok podradiť pod určitú právnu kvalifikáciu, teda aby skutok, ako určitá udalosť vo vonkajšom svete, napĺňal podmienky niektorej zo skutkových podstát či už trestného činu alebo v danom príde disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát pri hodnotení skutkovej vety uvedenej v návrhu, ktorý podal navrhovateľ dospel k záveru, že skutok tak ako je opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania je vymedzený veľmi neurčito a neobsahuje žiadne skutočnosti, na základe posúdenia ktorých by bolo možné vyhodnotiť, či došlo alebo nedošlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia.

Zo samotného výroku návrhu totiž nie je zrejmé, akým spôsobom malo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, konkrétne nie je popísaný spôsob správania sa disciplinárne obvineného, ktorý navrhovateľ vyhodnotil ako nedôstojný.

Disciplinárny senát zároveň zastával názor, že skutková veta tak ako je uvedená v návrhu predstavuje len hodnotiaci úsudok navrhovateľa, ktorý ale v skutkovej vete návrhu nemá čo hľadať, pretože skutková veta návrhu má predstavovať objektívny opis dotknutej udalosti bez akéhokoľvek hodnotenia, pretože hodnotenie má byť až výsledkom subsumovania príslušného skutku pod určitú skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia. Nestačí pritom, aby okolnosti skutku boli uvedené iba v odôvodnení návrhu (či obžaloby v trestnom konaní), nakoľko v takom prípade disciplinárny senát nemôže rozhodovať o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu, nakoľko kvôli jeho faktickej absencii ani nie je o čom rozhodovať (primerane porovnaj Minárik Štefan a kol. **Trestný poriadok – stručný komentár**, IURA EDITION, s. r. o. Bratislava 2006, s. 707).

Za načrtnutej situácie (keď v podstate absentuje opis skutku o ktorom mal disciplinárny senát rozhodovať) disciplinárny senát nemohol rozhodnúť inak ako tak, že disciplinárne obvineného spod návrhu oslobodil.

135.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v emailovej komunikácii s protistranou použije prehnané expresívne výrazy a nevecné hodnotiace úsudky, ktoré sú spôsobilé v očiach protistrany znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 2 ods. 2, § 14 ods. 2 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2010, ***sp. zn. DS IV.-64/10:1631/2010***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 19. 11. 2010, sp. zn. DS IV.-64/10:1631/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 2 ods. 2 s použitím postupu per analogiam a § 14 ods. 2 Advokátskeho poriadku

tým, že

ako právny zástupca klienta v e-mailovej komunikácii v rámci mesiaca apríl 2010 s predstaviteľom právneho oddelenia zamestnávateľa jeho klienta použil výrazy ako „Ono Vás tá prehnaná sebadôvera prejde pred súdom a pravdepodobne aj pred orgánmi činnými v trestnom konaní" (...) „k zamestnancom sa správate ako k otrokom" (...) „Môžete sa začať vyhrážať tým, že Vám poškodzujem „dobré meno" vašej firmy. To však už dávno nemáte a povesť, ktorú požívate v SR a osobitne v meste A., by slušnú firmu donútilo z tejto republiky radšej odísť" (...) „pomery vo vašej firme odovzdám príslušnej televízii do investigatívnej relácie, ale u Vás máte zrejme hrošiu kožu a zrejme znesiete všetko".

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii disciplinárny senát, pretože mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, **upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie**.

Podľa § 41 ods. 2 Disciplinárneho poriadku bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.[15]

136.

ROZHODNUTIE

1.) Postup advokáta, ktorý na základe pokynu klienta a informácií poskytnutých klientom, potvrdených aj ďalšími osobami napíše list, v ktorom poukáže na šikanózne konanie protistrany vo vzťahu k jeho klientovi a vyzve na upustenie od ďalšieho podobného konania, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

2.) Skutočnosť, že advokát spolu s listom, napísaným v mene klienta nezašle protistrane plnomocenstvo na zastupovanie klienta nie je porušením stavovských predpisov, nakoľko žiadne ustanovenie stavovských predpisov pri písomnom styku s protistranou neprikazuje advokátovi zaslať plnomocenstvo svojho klienta.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 22. septembra 2009, ***sp. zn. DS V.-75/09:1060/2009***

---

15 Vzhľadom na to, že po vyhlásení rozhodnutia sa navrhovateľa sko aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania, rozhodnutie disciplinárneho senátu sa vyhotovilo v zjednodušenej forme, ktorá neobsahuje odôvodnenie v súlade s § 20 ods. 4 Disciplinárneho poriadku.

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 22. 9. 2009, sp. zn. DS V.-75/09:1060/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako advokát zastupujúci bývalú manželku sťažovateľa vo veciach, ktoré súvisia s rozpadom jeho manželstva v liste, ktorý napísal ako právny zástupca bývalej manželky sťažovateľovi, použil nevhodné výrazy a obvinil sťažovateľa z psychického teroru, ďalej k listu nepripojil žiadne plnomocenstvo, ktorým by preukázal, že je oprávnený robiť úkony v mene bývalej manželky sťažovateľa,

pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril písomne. Uviedol, z akého dôvodu oslovil sťažovateľa, vysvetlil obsah svojho listu sťažovateľovi, uviedol, že si nebol vedomý porušenia stavovských predpisov a bol presvedčený, že postupoval zákonným spôsobom v súlade s predpismi a v záujme svojej klientky a jej maloletých detí. List sťažovateľovi koncipoval na základe vyjadrení klientky, z ktorých vyplynulo, že sťažovateľ s ňou nebýva v byte, avšak z času na čas navštívi rodinu svojej bývalej manželky, povyhadzuje jej veci zo skríň, z chladničky a po takýchto návštevách jeho klientka ako i jej dcéra musia vyhľadať psychiatrickú pomoc. Vo vzťahu k skutku, spočívajúcom v nepredložení plnomocenstva k listu, ktorým ho klientka poverila zastúpením vo veci, uviedol, že plnomocenstvo vo veci zaslal okresnému súdu, sťažovateľ vedel o tom, že zastupuje jeho bývalú manželku a podľa jeho názoru neexistuje také ustanovenie zákona o advokácii, ktoré by prikazovalo advokátovi zaslať plnomocenstvo protistrane.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený k veci dodal, že list pred odoslaním predložil klientke ktorá bola naopak toho názoru, že list je s ohľadom na závažnosť sťažovateľovho konania veľmi mierny a žiadala ho o tvrdšie upozornenie v tom zmysle, aby sťažovateľ upustil od šikany. Disciplinárne obvinený tiež uviedol, že list bol adresovaný priamo sťažovateľovi, nedošlo teda k publikovaniu celej veci.

Disciplinárny senát dospel k názoru, že zo strany disciplinárne obvineného sa nejedná o porušenie § 56 a § 18 ods. 2 zák. o advokácii, nakoľko o spísanie listu a jeho zaslanie bývalému manželovi klientky bol poverený klientkou, obsah listu zodpovedá skutočnostiam, ktoré mu klientka opísala a potvrdili deti sťažovateľa a v záujme ochrany záujmov svojho klienta vyzval protistranu, aby upustila od konania, ktoré má negatívny vplyv na psychiku jeho klientky a detí sťažovateľa.

Vo vzťahu k obvineniu, že s listom sťažovateľovi zo strany disciplinárne obvineného nebola zaslaná plná moc, senát uviedol, že žiaden z predpisov upravujúcich konanie advokáta pri písomnom styku s protistranou neprikazuje zaslať tomuto plnomocenstvo svojho klienta a z toho dôvodu nemohlo dôjsť k porušeniu predpisov zo strany disciplinárne obvineného. Na základe vyššie uvedených skutočností disciplinárny senát dospel preto k záveru, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

137.

ROZHODNUTIE

1.) Skutok advokáta spočívajúci v tom, že advokát v reakcii na nepravdivé obvinenia zo strany protistrany označí protistranu výrazom „primitívny luhár“, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých ku skutku došlo, predo-

všetkým ku skutočnosti, že protistrana obvinila advokáta zo závažného konania, ktoré nebolo ničím podložené ako aj k tomu, že sťažnosť na advokáta pre daný skutok bola podaná až po roku a pol, tento výraz nedosahuje takú intenzitu, aby bol spôsobilý znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu.

2.) Advokát je osobou, ktorá musí svoje povolanie vykonávať dôstojne a s noblesou, v záujme udržania dôstojnosti advokátskeho stavu však zároveň musí byť aj osobou, ktorá sa jednoznačne postaví proti nepravdivým výrokom adresovaným advokátovi.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu zo 17. mája 2011, ***sp. zn. DS VI.-6/11:2757/2010***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu zo 17. 5. 2011, sp. zn. DS VI.-6/11:2757/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
sa na pojednávaní na okresnom súde v konaní vedenom na tomto súde vyjadril o sťažovateľovi, že je „primitívny luhár“,

pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril tak, že sa nikdy vo svojej advokátskej praxi nesprával pri výkone povolania nevhodným spôsobom, ako uviedol sťažovateľ, aj keď je pravdou, že na adresu sťažovateľa na pojednávaní na okresnom súde uviedol, že je „primitívnym luhárom“, pričom výslovne žiadal zaprotokolovanie tohto výroku do zápisnice z pojednávania. Bola to jeho vedomá reakcia na nepravdivé a urážlivé obvinenia vznesené sťažovateľom na jeho osobu, ktorý pred súdom podľa názoru obvineného vedome klamal. Považoval za potrebné sa voči takémuto správaniu voči jeho osobe ohradiť a brániť, pričom sa snažil, aby z jeho reakcie bolo jednoznačné, že ide o nehoráznu lož, podanú netaktným a neslušným spôsobom. Výraz „primitívny“ bolo treba chápať podľa názoru disciplinárne obvineného, ako drsný, či bezočivý, pričom toto označenie sa vzťahovalo k spojeniu primitívna lož, bezočivá lož, nie ku komplexu sťažovateľovej osobnosti, ale k prejavu sťažovateľa, ktorý disciplinárne obvineného fakticky a celkom úmyselne pred súdom lživo označil za arogantného zločinca, ktorý ho vydieral.

Disciplinárne obvinený na svoju obranu ďalej uviedol, že ani v zápisnici z predmetného pojednávania nie je uvedené žiadne opatrenie súdu, ktorým by považoval súd za potrebné usmerniť správanie disciplinárne obvineného, pričom poukázal aj na to, že ak by sudca považoval jeho reakciu v konkrétnej situácii za spôsobilú znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu alebo za vymykajúcu sa etike výkonu advokátskeho povolania, podal by okamžite podnet SAK s upozornením na nevhodnosť správania jej člena, čo sa však nestalo, keďže takýto podnet podal sťažovateľ a to až po roku a pol od predmetného vyjadrenia, čo je podľa disciplinárne obvineného výsledkom toho, že bol v konaniach neúspešný a išlo o výraz nespokojnosti sťažovateľa s takýmto stavom.

Zástupca navrhovateľa vo svojej záverečnej reči zotrval na podanom návrhu, pričom poukázal na to, že je otázne, nakoľko je skutok disciplinárne obvineného disciplinárnym previnením, keďže advokát je vždy osobou, ktorá má stáť nad vecou a nie difamovať sťažovateľa ako protistranu, a preto disciplinárne obvinený mohol použiť jednoduchý výraz, že výroky sú nepravdivé, čím by sa dosiahol rovnaký výsledok.

Právny zástupca disciplinárne obvineného na záver zdôraznil predovšetkým, že nebola naplnená objektívna stránka skutku, keďže k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu nedošlo, keďže nikto z prítomných nechápal a nereagoval na výrok advokáta ako na difamujúci výrok. Disciplinárne obvinený dodal, že počas celej svojej advokátskej praxe mu vždy záležalo na dôstojnosti advokátskeho stavu, aby boli advokáti čestní a odborne vyspelí ľudia a aby to bol advokát, ktorí stojí nad vecou a z jeho strany išlo len o priamu obranu voči útoku sťažovateľa, ktorý ho obvinil, pričom sám požiadal o zaprotokolovanie predmetného výroku a nikto ho na nevhodné správanie neupozornil.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že skutok sa stal, avšak nie je disciplinárnym previnením, preto disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 24 písm. b.) oslobodil.

Výraz „primitívny luhár" nemožno bez ďalšieho dokazovania a posúdenia všetkých súvisiacich okolností prípadu označiť za výraz, ktorý by bol difamujúci a dosahoval intenzitu disciplinárneho previnenia. Bolo nesporné, že sťažovateľ obvinil disciplinárne obvineného z toho, že ho vydieral. Tieto skutočnosti boli preukázané listinnými dôkazmi. Takýto výrok sťažovateľa pritom nebol ničím podložený, a preto je treba ho považovať za výrok, ktorý je v rozpore s objektívnou skutočnosťou, teda výrok, ktorý je nepravdivý.

Priamou obranou voči takému výroku môže slúžiť výrok advokáta, ktorým sa bezprostredne ohradí a poukáže priamo a určitým spôsobom na to, že skutočnosti, ktorých sa mal dopustiť, sú nepravdivé resp. sa nestali. Senát je síce tiež zhodného názoru, ako uviedol aj zástupca navrhovateľa, že advokát môže reagovať jednoduchým spôsobom aj tak, že vyjadrí nepravdivosť tvrdení voči nemu, avšak v skúmanom prípade disciplinárne obvinený použil výrok, ktorý rozhodne nedosahuje intenzitu výroku, ktorým by mohla byť znížená dôstojnosť advokátskeho stavu.

Výrok bol použitý v pojednávacej sieni, nikto z prítomných sa neohradil voči výroku, sťažovateľ nebol klientom disciplinárne obvineného, ale protistranou, pričom sťažovateľ podnet podal po roku a pol od skutku. Tieto skutočnosti potom vo svojej súvislosti celkom zrejme vylučujú to, že by skutok znižoval dôstojnosť advokátskeho stavu.

Advokát je osobou, ktorá musí vykonávať svoje povolanie s noblesou. Aby však advokát udržiaval dôstojnosť advokátskeho stavu na vysokej úrovni, potom musí byť aj osobou, ktorá sa jednoznačne postaví proti nepravdivým výrokom adresovaným advokátovi.

138.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po vypovedaní plnej moci zo strany klienta neodovzdá písomnosti vzťahujúce sa k veci klienta novému právnemu zástupcovi klienta, napriek tomu, že ho o to advokát, ktorý prevzal zastupovanie vo veci klienta v zmysle § 19 ods. 2 Advokátskeho poriadku písomne požiadal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 5, § 13 a § 19 ods. 2 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 9. marca 2010, sp. zn. DS VII.-67/09:4376/2008

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 9. 3. 2010, sp. zn. DS VII.-67/09:4376/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii a § 5, § 13 a § 19 ods. 2 Advokátskeho poriadku **tým, že**

napriek tomu, že mu klient písomne listom doručeným dňa 16. 10. 2008 vypovedal plnú moc, odmietol vydať novému právnemu zástupcovi, ktorému udelil klient novú plnú moc, všetky písomnosti vzťahujúce sa na klientske veci, v ktorých klient vypovedal plnú moc disciplinárne obvinenému, a to napriek tomu, že ho nový právny zástupca listom zo dňa 10. 10. 2008 o týchto skutočnostiach informoval a zároveň v zmysle § 19 ods. 2 Advokátskeho poriadku požiadal o príslušné písomnosti a doklady napriek tomu nevydal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **615,40 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **307,70 eur** do 5 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému návrh na začatie disciplinárneho konania na základe podnetu sťažovateľa – nového právneho zástupcu klienta.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k veci tvrdil, že v zmysle viacerých verejných vyhlásení pred notárom akýkoľvek podpis jeho klienta na akejkoľvek písomnosti s jeho právnym úkonom sa bude považovať za prejav jeho slobodnej vôle iba vtedy, keď bude táto skutočnosť potvrdená ešte ďalšími dvoma určenými svedkami, a že táto forma pri odvolaní plných mocí dodržaná nebola a preto nie je možné k tomu odvolaniu plných mocí prihliadať. Disciplinárne obvinený však napriek výzve a urgencii zo strany predsedu revíznej komisie ako dôkaz nepredložil nič, čo by jeho tvrdenie preukazovalo, a preto na tvrdenie disciplinárne obvineného advokáta v jeho vyjadrení disciplinárny senát neprihliadol.

Senát konštatoval, že zmierovacie konanie, ktoré prebehlo medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným a bolo ukončené odovzdaním písomností, nemalo na rozhodnutie senátu k otázke viny ako i uloženia trestu žiaden vplyv, nakoľko jeho priebeh a obsah nijako neznížil vinu disciplinárne obvineného advokáta.

S ohľadom na tieto skutočnosti sa senát stotožnil s návrhom na začatie disciplinárneho konania a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

139.

ROZHODNUTIE

1.) Opomenutie advokáta spočívajúce v tom, že advokát neodpovedá na list právneho zástupcu sťažovateľa, ktorým ho vyzval na zaplatenie dlžnej pohľadávky, ktorej existencia voči advokátovi je sporná, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože neodpovedanie advokáta na predžalobnú výzvu nemôže samo o sebe založiť záver o tom, že advokát postupuje v rozpore s § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

2.) Pokiaľ má existovať občianskoprávny vzťah medzi sťažovateľom a advokátom a z neho vyplývajúce nároky, nie je v pôsobnosti disciplinárneho senátu takéto právne vzťahy posudzovať a rozhodovať o nich, keďže o takýchto prípadných nárokoch môže rozhodnúť jedine súd v rámci občianskeho súdneho konania.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 28. októbra 2010, ***sp. zn. DS VIII. – 48/10:45/10***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 28. 10. 2010, sp. zn. DS VIII. – 48/10:45/10 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

nereagoval na list advokáta A. B. zo dňa 5. 6. 2009, v ktorom na základe tvrdení C. D. a sťažovateľa, boli uvedené závažné skutočnosti o pôžičkách vybavovaných prostredníctvom disciplinárne obvineného vo výške 450 000 Sk a 80 000 Sk, napriek tomu, že v tomto liste bolo uvedené, že bude daný podnet orgánom činným v trestnom konaní na preskúmanie jeho konania, pričom k takému podnetu aj došlo – podaním sťažovateľa, adresovaným okresnej prokuratúre dňa 20. 10. 2009,

pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

V odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ poukázal na obsah sťažnostného spisu, z ktorého malo vyplývať, že disciplinárne obvinený pri vybavovaní pôžičiek a korešpondovaní so sťažovateľom porušil § 18 ods. 3 zákona o advokácii, pričom sťažovateľ podal okresnej prokuratúre podnet na preskúmanie konania disciplinárne obvineného a E. F. pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu, resp. sprenevery.

Disciplinárne obvinený sa k obsahu sťažnosti písomne vyjadril tak, že v predmetnej veci išlo o riadny právny vzťah vo veciach občianskoprávnych, preto nevidel dôvod trestného stíhania a o trestnom stíhaní vedenom v súvislosti s predmetnou vecou ani nemal vedomosť. Ďalej disciplinárne obvinený uviedol, že právnu službu poskytol pánovi E. F., s tým, že text zmluvy o pôžičke pripravil disciplinárne obvinený na základe dohody p. E. F. a sťažovateľa, pričom peniaze po vzájomnej dohode aj prevzal p. E. F., ktorý aj podpísal zmluvu o pôžičke. Pán E. F. mu prisľúbil, že peniaze vráti sťažovateľovi podľa jeho finančnej situácie a disciplinárne obvinený ho mal upozorniť, že sťažovateľ uvažuje o podaní žaloby, resp. trestného oznámenia. Uvedené stanovisko tlmočil aj sťažovateľovi a aj neskôr sa snažil p. E. F. telefonicky kontaktovať, ale bezúspešne. Na vysvetlenie, prečo disciplinárne obvinený neodpovedal na list advokáta A. B., tento uviedol, že keďže išlo o občianskoprávny vzťah medzi p. E. F. a sťažovateľom s plnou zodpovednosťou obidvoch zmluvných strán, nie o vec disciplinárne obvineného, po telefonickom rozhovore so sťažovateľom sa mal so sťažovateľom dohodnúť, že na predmetný list od advokáta A. B. nebude reagovať.

K samotnému návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený nevyjadril ani sa nezúčastnil na pojednávaní disciplinárneho senátu, pričom síce požiadal o jeho odročenie avšak z dôvodov, ktoré senát nepovažoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, preto pojednával v jeho neprítomnosti a po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným záverom:

Disciplinárny senát dospel k záveru, že pokiaľ má existovať občianskoprávny vzťah medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným a z neho vyplývajúce nároky (či už pôjde o nároky zo zmluvy o pôžičke, nároky z bezdôvodného obohatenia, príp. náhrady škody), nie je v pôsobnosti disciplinárneho senátu takéto právne vzťahy posudzovať a rozhodovať o nich, keďže o takýchto prípadných nárokoch môže rozhodnúť jedine súd v rámci občianskeho súdneho konania.

V prípade, ak orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie vo veci, bude na nich, aby vec prešetrili a rozhodli, ani tu nie je daná pôsobnosť disciplinárneho senátu a keďže v konaní nebolo preukázané stíhanie disciplinárne obvineného v inom konaní, nebol daný ani dôvod na prerušenie konania podľa § 14 ods. 2 Disciplinárneho poriadku.

V liste advokáta A. B. zo dňa 5. 6. 2009 sa okrem iného uvádza, že reálne malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o pôžičke medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným, na základe ktorej mal sťa-

žovateľ požičať aj odovzdať disciplinárne obvinenému sumu 450 000 Sk, a teda skutočným a reálnym dlžníkom mal byť disciplinárne obvinený a nie E. F. Predmetným listom si teda sťažovateľ v zastúpení advokáta A. B. uplatňoval voči disciplinárne obvinenému ako aj voči E. F. právny nárok na zaplatenie pohľadávky, s tým, že tento nárok mienil uplatniť aj v občianskom súdnom konaní civilnou žalobou, príp. v trestnom konaní.

Skutočnosť, že disciplinárne obvinený nereagoval na list advokáta A. B., ktorý bol v podstate predžalobnou výzvou na plnenie z občianskoprávneho vzťahu, nemôže sama o sebe založiť záver, že konanie disciplinárne obvineného je v rozpore s § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

Disciplinárny senát opakovane zdôraznil, že o prípadných občianskoprávnych nárokoch sťažovateľa voči disciplinárne obvinenému môže rozhodnúť len súd v občianskom súdnom konaní, príp. orgány činné v trestnom konaní, v trestnom konaní.

Na základe vyššie uvedeného má disciplinárny senát za to, že disciplinárne obvinený sa nedopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona o advokácii, keďže konanie, resp. opomenutie disciplinárne obvineného tým, že neodpovedal na predmetný list advokáta A. B. zo dňa 5. 6. 2009 nie je disciplinárnym previnením, a preto disciplinárne obvineného podľa § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

140.

ROZHODNUTIE

Neprevzatie návrhu na mimosúdnu dohodu a neodpovedanie právnemu zástupcovi protistrany na tento návrh zo strany advokáta v situácii, keď advokátovi klient síce udelil plnú moc na rokovanie s protistranou, avšak len na jednorazový úkon – zastupovanie na konkrétnom rokovaní s protistranou, nie je disciplinárnym previnením advokáta, keďže bez udelenia ďalšieho plnomocenstva zo strany klienta advokát ani nemohol podávať za svojho bývalého klienta vyjadrenia protistrane.

Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu z 22. júla 2011, ***sp. zn. DS VIII.-28/11:3745/2010***

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu z 22. 7. 2011, sp. zn. DS VIII.-28/11:3745/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) v právnej veci svojho klienta, ktorý ho poveril svojím zastupovaním v rozvodovom konaní a v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nereagoval na návrh na mimosúdne vyporiadanie zo dňa 23. 9. 2010, nakoľko neprebral mu určený písomný pokus o mimosúdne vyriešenie veci zo strany protistrany a ani nezabezpečil preberanie zásielok určených pre klienta vo svojej kancelárii,

2.) neodpovedal a nereagoval na návrh, ktorý z vyššie uvedených dôvodov bol protistranou v spore zasielaný priamo jeho klientovi,

3.) neprevzal opätovne návrh na mimosúdne riešenie veci zo dňa 20. 10. 2010, ktorý mu v uvedenej veci bol opätovne zasielaný protistranou v konaní, čím spôsobil zbytočné prieťahy a bránil rýchlemu a hospodárnemu vybaveniu veci,

pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutky nie sú disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že na základe sťažnosti sťažovateľa bolo zistené, že disciplinárne obvinenému bol dňa 23. 9. 210 a opätovne dňa 20. 10. 2010 prostredníctvom pošty doručovaný návrh na mimosúdne riešenie sporu od protistrany prostredníctvom jej advokáta – sťažovateľa, pričom obe zásielky boli vrátené sťažovateľovi z dôvodu ich neprevzatia v odbernej lehote, čím podľa názoru sťažovateľa bolo vyvolané nebezpečenstvo omeškania.

Disciplinárne obvinený vo vydarení k návrhu na začatie disciplinárneho konania potvrdil, že zastupoval bývalého manžela klientky sťažovateľa v rozvodovom konaní, pričom bol splnomocnený na jeho zastupovanie v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to mimosúdnou dohodou, avšak plná moc zanikla, nakoľko k mimosúdnej dohode nedošlo a zastupovanie sa týkalo len jednorazového úkonu rokovania s protistranou dňa 20. 1. 2012. Advokát ďalej uviedol, že v súčasnosti je na materskej dovolenke a do kancelárie chodí raz do týždňa alebo po vzájomnej dohode s klientom, pričom v čase, keď mu mali byť doručené uvedené písomnosti z dôvodu choroby detí nebol v kancelárii nebola vyše dva a pol týždňa, v dôsledku čoho nedošlo k prevzatiu písomností. Návrh dohody mu však bol predložený klientom, keďže však bol pre klienta neakceptovateľný, protistranu nekontaktoval a mal za to, že sťažovateľ postúpi vec súdu, ako bolo uvedené v návrhu, čím mal celú vec za vybavenú. O ďalšej snahe doručiť mu písomnosť nemal žiadnu vedomosť, nakoľko v poštovej schránke kancelárie doručenku od sťažovateľa nenašiel.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený trval na svojom písomnom vyjadrení, pričom opakovane zdôraznil, že plnomocenstvo mu bolo udelené len na zastupovanie klienta na rokovaní s protistranou dňa 20. 1. 2012, avšak už na tomto rokovaní bolo zrejmé, že dohoda nie je možná a protistrana uzavrela, že sa vec bude riešiť súdnou cestou. Klient ho na podanie návrhu na začatie konania o vysporiadanie BSM nesplnomocnil, pričom toto konanie za daných skutkových okolností ani nebolo v jeho záujme. K veci dodal, že podľa jeho vedomostí nie je predmetný prípad doposiaľ vyriešený. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že žiadna zásielka od sťažovateľa mu nebola doručená a sťažovateľ ho v tejto veci ani telefonicky nekontaktoval. Preberanie pošty mal zabezpečené prostredníctvom svojej matky.

Senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutky sa stali, avšak nie sú disciplinárnym previnením z nasledovných dôvodov:

Ako vyplynulo z plnomocenstva udeleného disciplinárne obvinenému jeho bývalým klientom, advokát bol oprávnený len na zastupovanie klienta vo veci vyporiadania jeho BSM dohodou, ku ktorej malo dôjsť na rokovaní uskutočnenom dňa 20. 1. 2010. Nakoľko k tejto dohode nedošlo, jeho plná moc zanikla. Vzhľadom na to, nebol oprávnený bez ďalšieho plnomocenstva rokovať s právnym zástupcom bývalej manželky svojho bývalého klienta, tzn. so sťažovateľom a ani podávať v danej veci vyjadrenia za svojho bývalého klienta. Disciplinárne obvinený svojím konaním nijako neohrozil práva a záujmy svojho bývalého klienta, pričom pri výkone advokácie postupoval s odbornou starostlivosťou a to tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. To, že neprevzal mu určený písomný pokus o mimosúdne vyriešenie veci zo strany protistrany odôvodnil skutočnosťou, že v tom čase bol a ešte stále je na materskej dovolenke, pričom preberanie zásielok zabezpečil prostredníctvom svojej matky. Disciplinárne obvinený sa tak sa nedopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku, preto ho senát spod návrhu na začatie konania oslobodil.

Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov

141.

ROZHODNUTIE

1.) Advokát, ktorý zotrvá v pracovnoprávnom vzťahu s advokátskym koncipientom napriek tomu, že advokátsky koncipient po vzniku pracovného pomeru s advokátom uzatvorí ďalšiu pracovnú zmluvu s iným zamestnávateľom na výkon činnosti, na ktorú sa nevzťahuje výnimka podľa § 62 ods. 1 písm. d.) zákona o advokácii, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii.

2.) Advokátsky koncipient, ktorý po vzniku pracovného pomeru s advokátom, v pracovnej pozícii advokátskeho koncipienta, uzatvorí ďalšiu pracovnú zmluvu s iným zamestnávateľom na výkon činnosti, na ktorú sa nevzťahuje výnimka podľa § 62 ods. 1 písm. d.) zákona o advokácii, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 62 ods. 1 písm. d.) a § 64 ods. 2, 3 zákona o advokácii.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 25. marca 2011, ***sp. zn. P-9/2011:340/2010***
Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2010, ***sp. zn. DS IV.-54/10-340/2010***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 25. 3. 2011, sp. zn. P-9/2011:340/2010 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 19. 11. 2010, sp. zn. DS IV.-54/10-340/2010 bol disciplinárne obvinený advokát JUDr. A. B. **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii

tým, že

ako advokát prijal dňa 18. 7. 2008, na základe pracovnej zmluvy, ako zamestnávateľ, do pracovného pomeru advokátskeho koncipienta Mgr. B. C., a následne v tomto pracovnoprávnom vzťahu zotrval napriek tomu, že advokátsky koncipient Mgr. B. C. mal od júla 2009 aj iný pracovnoprávny vzťah, na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej s európskym parlamentom v Bruseli, na pracovnú pozíciu asistent europoslanca, pričom pracovný pomer menovaného advokátskeho koncipienta trval do júla 2010.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 25. marca 2011, sp. zn. P-9/2011:340/2010 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 19. novembra 2010, sp. zn. DS IV.-54/10-340/2010 bol zároveň disciplinárne obvinený advokátsky koncipient Mgr. B. C.

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinností stanovených v § 62 ods. 1 písm. d.), § 64 ods. 2, 3 zákona o advokácii **tým, že**

v júli 2009 uzatvoril pracovnú zmluvu na pozíciu asistenta europoslanca s európskym parlamentom v Bruseli napriek tomu, že v tom čase bol v pracovnom pomere s advokátom JUDr. A. B., v pracovnej pozícii advokátskeho koncipienta, na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej 16. 7. 2008 a v tomto pracovnoprávnom vzťahu zotrval do júla 2010.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii predsedníctvo SAK, pretože malo za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia bolo postačujúce u oboch disciplinárne obvinených **upustilo od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania disciplinárne obvinenému advokátovi vo výške **317 eur** a disciplinárne obvinenému advokátskemu koncipientovi vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti disciplinárne obvinenému advokátovi a disciplinárne obvinenému advokátskemu koncipientovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky popísané vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodnutím zo dňa 19. novembra 2010, sp. zn. DS IV.-54/10-340/2010 oboch disciplinárne obvinených podľa § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania s tým, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát rozhodol o veci na základe vykonaných dôkazov, a to predovšetkým výsluchu disciplinárne obvinených a listinných dôkazov (návrh na začatie disciplinárneho konania, čestné vyhlásenie europoslanca a disciplinárne obvineného advokátskeho koncipienta, pracovná zmluva uzatvorená medzi disciplinárne obvinenými, sťažnosť sťažovateľa, zoznam použitej literatúry k rigoróznej práci a iné), pričom však nemal k dispozícii pracovnú zmluvu uzatvorenú s európskym parlamentom.

Na základe týchto dôkazov z hľadiska skutkového mal disciplinárny senát u disciplinárne obvineného advokáta za preukázané, že tento skutočne dňa 16. 7. 2008 ako zamestnávateľ prijal do pracovného pomeru koncipienta Mgr. B. C. a stotožnil sa s jeho obhajobou spočívajúcou v tom, že v čase prijímania koncipienta do pracovného pomeru nemohol ani tušiť, že o rok neskôr tento koncipient uzavrie ďalšiu pracovnú zmluvu s europoslancom a o tejto skutočnosti sa dozvedel až na základe sťažnosti sťažovateľa, nakoľko nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by to vyvracal.

Vo vzťahu k disciplinárne obvinenému advokátskemu koncipientovi disciplinárny senát na základe zabezpečených dôkazov nemal pochybnosti o tom, že jeho primárnym motívom uzavretia zmluvy s európskym parlamentom so zaradením ako asistenta pre europoslanca bola snaha zabezpečiť si prístup do knižnice európskeho parlamentu za účelom získania študijných podkladov pre schválenú rigoróznu prácu na tému týkajúcu sa európskeho práva. Mal tiež za preukázané, že z dôvodu činnosti v európskom parlamente a štúdia literatúry disciplinárne obvinený koncipient so súhlasom disciplinárne obvineného advokáta prerušil koncipientsku činnosť na 2–3 dni v mesiaci a že v niektorých prípadoch vypracoval aj právne stanoviská i pre europoslanca.

V súvislosti s tvrdeným porušením povinnosti uložených v § 62 ods. 1 písm. d.) disciplinárny senát nezistil, aby disciplinárne obvinený advokát akýmkoľvek spôsobom porušil toto ustanovenie v čase uzatvárania pracovného pomeru s koncipientom, keďže vedomosť, že ako zamestnávateľ advokátskeho koncipienta tento rok po prijatí do pracovného pomeru uzavrie ďalšiu pracovnú zmluvu sa mu preukázať nepodarilo. Disciplinárny senát pritom vychádzal z názoru, že § 62 ods. 1 písm. d.) upravuje túto otázku len pre prípad zápisu do zoznamu advokátskych koncipientov a zrejme len rozširujúcim výkladom by sa dal vyvodiť záver, že advokátsky koncipient počas celého obdobia pracovného pomeru s advokátom nesmie byť súčasne v pracovnom pomere, alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu s iným zamestnávateľom.

Pre prípad takéhoto rozširujúceho výkladu disciplinárny senát poukázal na to, že aj toto ustanovenie pripúšťa výnimky zo zákazu uzatvorenia ďalšieho pracovného pomeru, pričom podľa výkladu disciplinárneho senátu sú tieto výnimky vzťahujú na 1.) pedagogickú, publicistickú, vedeckú alebo umeleckú činnosť a 2.) činnosť, ktorá je zlučiteľná s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta. Vzhľadom na to dospel k záveru, že výkon funkcie asistenta europoslanca v európskom parlamente v preukázanom rozsahu (okolo 36 dní do roka, čo

by nezakladalo dôvod ani na postup podľa § 34 ods. 2 Advokátskeho poriadku) so zameraním na právnu problematiku s využitím a aplikáciou vedomosti a schopnosti získaných vysokoškolským vzdelaním a pri výkone praxe advokátskeho koncipienta možno považovať za činnosť, ktorá je zlučiteľná s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta a na viac aj reprezentujúcu kvalitatívnu stránku výchovy advokátskeho koncipienta, preto nemohlo dôjsť ani k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal navrhovateľ (riadne a včas) odvolanie a žiadal, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu zmenil a disciplinárne obvinených uznal za vinných v celom rozsahu.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 25. marca 2011, sp. zn. P-9/2011:340/2010 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 34 písm. a.) Disciplinárneho poriadku zmenilo napadnuté rozhodnutie tak, že oboch disciplinárne obvinených uznalo za vinných z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, rozhodlo o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia a zároveň disciplinárne obvineným uložilo povinnosť nahradiť trovy disciplinárneho konania.

Toto svoje rozhodnutie predsedníctvo SAK odôvodnilo tým, že pri rozhodovaní sa v plnom rozsahu stotožnilo s návrhom a odvolaním predsedu revíznej komisie, a to najmä čo do výkladu ustanovenia § 62 ods. 1 písm. d.) zákona o advokácii s tým, že iným zamestnávateľom, s ktorým môže byť advokátsky koncipient v pracovnoprávnom vzťahu je škola, vedecká ustanovizeň alebo iný subjekt vykonávajúci resp. zabezpečujúci pedagogickú, publicistickú, literárnu, vedeckú alebo umeleckú činnosť. európsky parlament nepochybne nie je takouto organizáciou, pričom predsedníctvo SAK po vykonanom dokazovaní zároveň dospelo k záveru, že náplňou práce Mgr. B. C. nebol výlučne výkon uvedenej činnosti. Predsedníctvo SAK preto dospelo k záveru, že disciplinárne obvinení sa dopustili disciplinárneho previnenia tak, ako im to kladie za vinu návrh.

142.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý zamestnáva advokátskeho koncipienta v rozpore so zákonom o advokácii a Advokátskym poriadkom, odmeňovanie advokátskeho koncipienta vykonáva v rozpore s platnými právnymi predpismi, povinnosť odvádzať odvody do príslušných subjektov prenesie na advokátskeho koncipienta a nezabezpečuje financovanie školení advokátskeho koncipienta v súlade s predpismi advokácie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 64 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 zákona o advokácii, § 31 a nasl. Advokátskeho poriadku a § 5 uznesenia konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov a ďalšom vzdelávaní advokátov.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. mája 2011, ***sp. zn. P-20/11:1788/2010***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 5. apríla 2011, ***sp. zn. DS II.-112/10:3180/2010***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. mája 2011, sp. zn. P-20/11:1788/2010 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 5. apríla 2011, sp. zn. DS II.-112/10:3180/2010[16] bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

16 Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 5. apríla 2011, sp. zn. DS II.-112/10:3180/2010 bolo na základe návrhu na preskúmanie zákonnosti disciplinárneho rozhodnutia zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 10. mája 2012, sp. zn. 3 Sž 13/2011., ktoré obsahuje II. časť Zbierky pod č. X.

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 64 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 zák. o advokácii, § 31 a nasl. Advokátskeho poriadku a § 5 uznesenia konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov a ďalšom vzdelávaní advokátov **tým, že**

1.) v čase od 28. 9. 2008 do 31. 12. 2009 zamestnával v rozpore so zákonom o advokácii a Advokátskym poriadkom advokátskeho koncipienta,

2.) odmeňovanie advokátskeho koncipienta vykonával v rozpore s platnými predpismi a povinnosť odvádzať odvody do príslušných subjektov advokát preniesol na advokátskeho koncipienta,

3.) nezabezpečil financovanie školení advokátskeho koncipienta v súlade s predpismi advokácie,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. d.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **pozastavenie výkonu advokácie na tri roky**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 27. 9. 2010 proti disciplinárne obvinenému advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre závažné porušenie povinnosti advokáta podľa § 64 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 zákona o advokácii, § 31 a nasl. Advokátskeho poriadku, § 5 uznesenia konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov a ďalšom vzdelávaní advokátov. K podaniu návrhu viedla sťažnosť disciplinárne obvineného na neetické správanie svojho bývalého advokátskeho koncipienta, pri prešetrovaní ktorej na základe vyjadrenia býv. advokátskeho koncipienta boli zistené skutočnosti, ktoré zakladali možnú disciplinárnu zodpovednosť advokáta v súvislosti so simulovaným pracovným pomerom jeho advokátskeho koncipienta, spôsobom vyplácania mzdy koncipientovi a platením odvodov, financovaním vzdelávania koncipienta a samotným poskytovaním právnej pomoci zo strany advokátskeho koncipienta.

Lehoty na disciplinárne konanie podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii vyhodnotil disciplinárny senát ako čiastočne zachované, nakoľko subjektívna lehota začala komisii SAK plynúť najskôr dňa 8. 4. 2010 doručením vyjadrenia býv. advokátskeho koncipienta k sťažnosti disciplinárne obvineného, a najneskôr 17. 5. 2010 po doručení vyjadrenia disciplinárne obvineného v sťažnostnom spise proti jeho bývalému koncipientovi, a objektívnu lehotu počítal disciplinárny senát spätne odo dňa podania návrhu.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný a uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na tri roky a povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 317 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal disciplinárny senát z nasledujúcich dôkazov:

Disciplinárne obvinený sa vo svojom písomnom podaní k spáchaniu skutkov uvedených v návrhu na začatie disciplinárneho konania prakticky priznal. Napriek tomu disciplinárny senát vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach a výpovedi na pojednávaní uviedol, že v súvislosti s pracovným pomerom advokátskeho koncipienta zvolil postup, ktorý podľa jeho názoru neodporoval platným právnym predpisom. Mzdu koncipientovi vyplatil vopred pred vznikom pracovného pomeru na celé obdobie povinnej koncipientskej praxe na účel stabi-

lizácie ich vzťahu. Navyše mu vyplácal nad rámec mzdy 50 % podiel z odmien na zastupovanie. Podrobnosti vedenia účtovníctva, účtovania mzdy a náhrad mzdy v prípade zohľadnenia dovolenky, pracovnej neschopnosti, sviatkov, prekážok v práci a pod. pri takomto systéme odmeňovania nevedel uviesť, len poukázal na to, že o to sa nestaral, keďže účtovníctvo, vrátane mzdovej agendy mu viedol externe tretí subjekt, a ďalej uviedol, že koncipient pred skončením pracovného pomeru si určite vyčerpal celú dovolenku. K vyplateným podielovým odmenám uviedol, že sa jednalo o riadne ním zdanené prostriedky, pričom však nevedel odpovedať, ako sa odrazili na mzde, zrážkovej dani a výške odvodov a odkázal v tejto súvislosti na osobu, ktorá mu viedla účtovníctvo, keďže týmto predpisom veľmi nerozumie.

Obvinenie týkajúce sa odvodov považoval za neopodstatnené, nakoľko od sociálnej poisťovne aj zdravotnej poisťovne mal riadne zdokladované, že nemá na odvodoch žiadne nedoplatky.

Disciplinárne obvinený v súvislosti s odmeňovaním koncipienta predložil duplicitné účtovné doklady jednak na výplatu mzdy celej koncipientskej praxe na sumu 420 000 Sk a zároveň za jednotlivé mesiace s vysvetlením, že doklad na sumu 420 000 Sk nevedel nájsť, preto vyplácal aj ďalšie mesačné finančné prostriedky.

K otázke financovania školení advokátskeho koncipienta uviedol, že na školenia riadne prispieval, ale nemá o tom doklady. K zabezpečeniu primeraného pracovného miesta, pracovných pomôcok a vybavenia pre koncipienta disciplinárne obvinený uviedol, že pracovné miesto pre koncipienta zabezpečil v spriatelenej firme, mimo sídlo jeho advokátskej kancelárie, ale podľa jeho názoru týmto spôsobom § 31 ods. 2 Advokátskeho poriadku o mieste výkonu praxe koncipientov neporušil, pretože s koncipientom bol v každodennom kontakte.

Bývalý advokátsky koncipient disciplinárne obvineného ako svedok vo svojej výpovedi potvrdil, že u disciplinárne obvineného pracoval na tejto pozícii od 15. 11. 2007 do 21. 12. 2009. K otázke odmeňovania uviedol, že s disciplinárne obvineným boli dohodnutí, že mu mzda vyplácaná nebude, pre účely účtovníctva bude evidovaná minimálna mzda a odvody si bude platiť sám vo vlastnej réžii. Žiadna mzda mu počas trvania pracovného pomeru ani nebola vyplatená a odvody si platil sám z vlastných prostriedkov, o čom predložil potvrdenia. Mzdové listy viedol on a rovnako tak vykonával registráciu na príslušných poisťovniach a potrebné zúčtovania.

S disciplinárne obvineným mali ústnu dohodu o tom, že v prípade úspechu v súdnych sporoch mu bude vyplatená odmena 50 % z odmeny dohodnutej s klientom, pričom za celú dobu trvania pracovného pomeru mu takto bolo vyplatených asi 200 – 300 000 Sk. K účtovným dokladom predloženým disciplinárne obvineným uviedol, že to boli pôvodne bianco doklady, ktoré odovzdal disciplinárne obvinenému bez vyplnenia sumy s vlastným podpisom vopred. Sumu 420 000 Sk nikdy nedostal a doklad na túto sumu považoval za zneužitie svojej dôvery.

K spôsobu vykonávania praxe u disciplinárne obvineného uviedol, že väčšinou vybavoval svojich klientov, ktorých oslovil a zadovážil on, podmienky právneho zastúpenia formálne nedohadoval, mali len ústnu dohodu, disciplinárne obvinený nekomunikoval so všetkými klientmi, ale každú vec s ním vopred konzultoval. Prax vykonával väčšinou mimo kanceláriu advokáta. Koncipientske školenia si platil sám z vlastných prostriedkov.

Disciplinárne obvinený k osobe svedka po ukončení výsluchu uviedol, že s ním mal konflikt, keď ho svedok mal osloviť s tým, že stiahne vyjadrenie, keď mu zaplatí 100 000 Sk.

Disciplinárny senát nevykonal navrhovaný dôkaz – výsluch osoby, poverenej vedením účtovníctva disciplinárne obvineného, pretože ho považoval za nadbytočný, keďže táto osoba sa nezúčastňovala žiadnych rokovaní medzi disciplinárne obvineným a koncipientom a účtovníctvo viedlo na základe podkladov disciplinárne obvineného.

V záverečnej reči navrhovateľ uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že disciplinárne obvinený sa dopustil konania, ktoré je disciplinárnym previnením, pričom poukázal na to, že toto konanie mohlo naplniť aj znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných

činov, a navrhol mu uložiť disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie v hornej hranici sadzby.

Zástupca disciplinárne obvineného v záverečnej reči odmietol zodpovednosť disciplinárne obvineného za skutky uvedené v bode 1.) a 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania, mal za to, že advokátsky koncipient vykonával u disciplinárne obvineného riadnu koncipientsku prax za podmienok, s ktorými súhlasil a zároveň vzniesol námietku premlčania disciplinárneho stíhania. Čo sa týka skutku uvedeného v bode 3.) návrhu, pripustil, že môže byť čiastočne dôvodný a navrhol upustiť od potrestania, pretože na to boli splnené všetky predpoklady. Disciplinárne obvinený v záverečnej reči pripustil, že spôsob odmeňovania ako aj odvádzanie odvodov boli neštandardné, odvody však boli platené z jeho prostriedkov. Poukázal na to, že aj vo vzťahu k financovaniu seminárov a školení koncipienta má čisté svedomie a ubezpečil, že pri ďalších pracovných pomeroch koncipientov sa vyvaruje akýchkoľvek chýb.

Na základe vykonaných dôkazov dospel disciplinárny senát k nasledujúcim skutkovým a právnym zisteniam:

Disciplinárny senát vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov zistil, že konaním disciplinárne obvineného došlo k naplneniu všetkých znakov skutkových podstát disciplinárnych previnení, ako sú uvedené v samotnej výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V prípade prvého a druhého skutku mal disciplinárny senát za preukázané, že v prípade že v prípade pracovného pomeru disciplinárne obvineného advokáta a jeho bývalého koncipienta došlo nielen k porušeniu Zákona o advokácii a interných záväzných predpisov, ale aj k porušeniu celého radu iných právnych predpisov. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že disciplinárne obvinený existenciu pracovnoprávneho vzťahu prakticky simuloval. Účelom právnej praxe advokátskeho koncipienta je nadobudnutie vedomostí a osvojenie si skúseností potrebných na výkon advokácie. Z výpovede disciplinárne obvineného vyplynulo, že hlavným motívom prijatia koncipienta do (simulovaného) pracovného pomeru bolo „využitie jeho špecializácie" v oblasti poistného práva. Údajné vyplatenie mzdy na celé obdobie trvania pracovného pomeru (pred jeho vznikom) malo byť zase motivované zastabilizovaním ich vzťahu do budúcnosti. Z výpovedí disciplinárne obvineného a svedka vyplynula tiež skutočnosť, že princíp ich vzťahu mal byť založený na tom, že koncipient má aktívne „oslovovať a zadovažovať" potenciálnych klientov a v prípade úspechu takýchto klientov mala byť vyplácaná odmena koncipientovi vo výške 50 % z prijatej odmeny advokáta. Princíp spočíval v tom, že táto odmena nemala nikdy figurovať ako riadne vyplatená mzda koncipienta, čo zhodne obaja potvrdili.

Disciplinárny senát mal preto za jednoznačne preukázanú skutočnosť, že spôsob vedenia evidencie týkajúcej sa údajného pracovného pomeru, platenia mzdy a platenia odvodov bol medzi disciplinárne obvineným a jeho advokátskym koncipientom dohodnutý spôsobom, ktorý náš právny poriadok nepozná a vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o kogentné právne normy ani nepripúšťa. Účtovné doklady predložené disciplinárne obvineným ohľadom vyplácania mzdy boli iba fingované, o čom svedčí aj to, že v nich vôbec nebola zohľadnená náhrada mzdy pri štátnych sviatkoch a čerpaní dovolenky, čo nevedel vysvetliť ani disciplinárne obvinený. Disciplinárne obvinený a svedok zhodne uviedli, že celú evidenciu, výpočet aj odvádzanie príslušných zákonom stanovených daní a odvodov mal zabezpečovať advokátsky koncipient, a nie disciplinárne obvinený ako osoba povinná zo zákona.

S ohľadom na zistené skutočnosti disciplinárny senát pracovnú zmluvu zo dňa 14. 11. 2007 posúdil ako simulovaný právny úkon, pri ktorom sú dôvodné pochybnosti, či bol vôbec platne uskutočnený. Z výpovede disciplinárne obvineného a svedka ako aj pracovnej zmluvy vyplynulo, že advokátsky koncipient vykonával prax mimo sídlo advokátskej kancelárie, čo je v rozpore s § 31 ods. 2 Advokátskeho poriadku. Pritom disciplinárny senát poukázal aj na to, že disciplinárne obvinený nielen, že nezabezpečil vyhovujúcu materiálno-technickú a priestorovú vybavenosť

pre koncipienta, ale o túto sa vôbec nezaujímal, ako to vyplýva z výpovede svedka. Už z tohto samotného faktu bolo možné vyvodiť, že disciplinárne stíhaný nemohol kvalifikovane riadiť výchovu, vzdelávanie a prax svojho advokátskeho koncipienta. Z vyjadrenia svedka síce vyplývalo, že bol sporadicky riadený svojím školiteľom, ale tomuto tvrdeniu odporuje samotná jeho výpoveď v tom smere, ako vybavoval „svojich klientov", ktorých zadovážil a oslovil práve on.

V prípade tretieho skutku disciplinárne obvinený nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, ktorým by mohol preukázať, že svojmu koncipientovi prispieval v súlade s vnútornými predpismi advokácie na seminári organizované komorou, či už z hľadiska platenia samotného seminára, alebo náhrad spojených s vycestovaním na takýto seminár. Tvrdenia poskytnuté disciplinárne obvineným a jeho zástupcom v tom smere, že koncipient dostával dostatok prostriedkov, ktoré mohol použiť na tento účel považoval disciplinárny senát za minimálne pomýlené a svedčiace o principiálnom nepochopení účelu existencie advokátskych koncipientov. Disciplinárny senát vyhodnotil ako pravdivú výpoveď svedka k tejto otázke a ustálil, že disciplinárne obvinený svojmu koncipientovi neposkytoval žiadne plnenia v súvislosti s jeho účasťou na povinnom vzdelávaní.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa disciplinárny senát stotožnil s návrhom revíznej komisie a uložil disciplinárne obvinenému trest pozastavenia výkonu advokácie na maximálnu zákonom prípustnú výšku. Pritom vyhodnocoval závažnosť porušenia všeobecne záväzného predpisu a závažnosť porušenia interných predpisov, spôsob spáchania predpisov a v neposlednom rade aj pohnútku, ktorá ho viedla k spáchaniu skutkov. Uložený trest má pôsobiť u neho nielen sankčne, ale aj výchovne a preventívne, a v danom prípade mu má umožniť aj nápravu v oblasti doplnenia vzdelania vo viacerých oblastiach pozitívneho práva, ktoré je nevyhnutné na riadny výkon advokátskeho povolania.

Podľa názoru disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený počas celého disciplinárneho konania neprejavil ani náznak ľútosti nad svojím konaním a sľub, že v prípade ďalšieho pracovného pomeru bude postupovať inak, nemožno považovať za ľútosť, ale za prísľub, že si naštuduje na vec sa vzťahujúce právne predpisy. Disciplinárny senát mal za to, že od osoby, ktorá sama nepozná platné právne predpisy a postupuje protiprávne, nemožno očakávať, že zabezpečí výchovu budúceho advokáta, čo sa odrazilo aj v postojoch a názoroch jeho bývalého advokátskeho koncipienta. Disciplinárne obvinený sa sám pritom dostal do stavu závislosti vo vzťahu k svojmu koncipientovi, ktorý vediac, že spoločne realizujú protiprávne postupy mohol kedykoľvek používať bezprávne vyhrážky na dosiahnutie svojich osobných cieľov. Z výpovede obvineného takáto skutočnosť dokonca priamo vyplynula, keď ho mal podľa jeho vyjadrenia koncipient vyzvať na zaplatenie 100 000 Sk výmenou za späťvzatie vyjadrenia vo veci sťažnosti advokáta. V tejto súvislosti disciplinárny senát poukázal aj na skutočnosť, že na nezákonný stav upozornil vlastne sám disciplinárne obvinený, keď podal sťažnosť na svojho bývalého koncipienta, čím sám poukázal, že nielen, že nedokáže vyhodnotiť svoje konanie vo vzťahu k pozitívnemu právu, ale protiprávny stav považuje za bežné pravidlo výkonu advokátskeho povolania a obranu koncipienta (aj keď tiež zo zištných dôvodov) za porušenie etiky koncipienta.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal disciplinárne obvinený (riadne a včas) odvolanie a žiadal, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu zmenil a obvineného spod návrhu oslobodil.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 24. mája 2011, sp. zn. P-20/11:1788/2010 podľa § 32 Disciplinárneho poriadku zamietlo odvolanie disciplinárne obvineného, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné a napadnuté rozhodnutie potvrdilo, pričom disciplinárne obvineného poučilo o práve podať žalobu na vecne a miestne príslušný súd na preskúmanie rozhodnutia.

143.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý necháva advokátskeho koncipienta pôsobiť samostatne na pracovisku mimo sídlo advokáta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 31 ods. 2 Advokátskeho poriadku.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, ***sp. zn. P-33/11:1715/2010***
Rozhodnutiu II. disciplinárneho senátu z 5. mája 2011, ***sp. zn. DS II.-72/10:1715/2010***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 9. 9. 2011, sp. zn. P-33/11:1715/2010 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 5. 5. 2011, sp. zn. DS II.-72/10:1715/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 3 zákona o advokácii a § 5 ods. 1, § 6 a § 19 Advokátskeho poriadku, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) prevzal zastupovanie sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde bez toho, aby zistil, či sťažovateľ má záujem o tento spôsob zastúpenia a bez toho, aby sa presvedčil o tom, ako a kedy skončilo jej zastúpenie advokátom A. B.,

2.) prevzatie zastúpenia neoznámil advokátovi A. B.,

3.) so sťažovateľom ako klientom sa nestretol ani ho osobne nekontaktoval,

pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 9. 9. 2011, sp. zn. P-33/11:1715/2010 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 5. mája 2011, sp. zn. DS II.-72/10:1715/2010 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zák. o advokácii a § 31 ods. 2 *alinea* 3 Advokátskeho poriadku **tým, že**
nechával advokátskeho koncipienta C. D. v čase trvania jeho pracovného pomeru u disciplinárne obvineného pôsobiť samostatne na pracovisku mimo sídla advokátskej kancelárie disciplinárne obvineného, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške 5-násobku minimálne mzdy, t. j. **1 585 eur**, ktorú bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej advokátskej komory paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu závažného porušenia povinností advokáta uložených v. § 18 ods. 2 a 3 zákona o advokácii a § 5 ods. 1, § 6, § 19 a § 31 ods. 2 *alinea* 3 Advokátskeho poriadku na základe sťažnosti sťažovateľa.[17]

17 Na základe tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania sa začalo disciplinárne konanie aj proti disciplinárne obvinenému advokátovi A. B. pre skutky týkajúce sa tej istej veci sťažovateľa, ktorými sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že v konaní vedenom na okresnom súde v zastúpení klienta, ako advokát nevenoval prípadu dostatočnú pozornosť tým, že nesledoval úkony

Disciplinárny senát svojím rozhodnutím zo dňa 5. 5. 2011 uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že nechával advokátskeho koncipienta C. D. pôsobiť samostatne na pracovisku mimo sídla advokátskej kancelárie disciplinárne obvineného, uložil mu peňažnú pokutu vo výške 1585 eur a povinnosť nahradiť trovy konania a v ostaných skutkoch ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Disciplinárny senát vychádzal pri svojom rozhodnutí predovšetkým z nasledujúcich dôkazov:

Sťažovateľ vo svojej písomnej sťažnosti uviedol, že podpísal plnomocenstvo na zastupovanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej dcére advokátskej kancelárii advokáta A. B., ktorý podal na príslušný súd návrh v predmetnej veci. Poverený riešením tejto veci bol advokátsky koncipient C. D., s ktorým vec ďalej riešil a ktorému predložil aj originály bločkov ohľadom nákladov na maloleté dieťa. Po nahliadnutí do spisu v máji 2010 zistil, že sa v ňom nachádza odvolanie plnomocenstva advokátovi A.B. z 19. 2. a 31. 3. 2010, na ktorom nie je jeho pravý podpis, pričom sťažovateľ odvolal plnomocenstvo advokátovi A. B. až 6. 5. 2010. Rovnako sa v spise nachádzalo splnomocnenie z 1. 4. 2010 disciplinárne obvineného advokáta, ktorý nikdy nebol právnym zástupcom sťažovateľa, na ktorom je jeho podpis tak isto nepravý. V spise bolo založené vyjadrenie zo 14. 10. 2009, ktorého prílohou mali byť pokladničné doklady, avšak žiadna príloha vyjadrenia sa v súdnom spise nenachádzala. Pokladničné doklady boli až súčasťou prílohy vyjadrenia, podpísaného disciplinárne obvineným, podaného na súd 5. 4. 2010, t. j. takmer o 6 mesiacov neskôr. Sťažovateľ taktiež uviedol, že bol informovaný o skončení pracovného pomeru advokátskeho koncipienta C. D. u advokáta A. B. s tým, že telefonicky súhlasil, aby vec vybavoval ďalej advokátsky koncipient, s ktorým bol naďalej v telefonickom i osobnom kontakte.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že právne zastupovanie sťažovateľky bolo prevzaté na základe plnomocenstva zo dňa 1. 4. 2010, pričom vec riešila jeho pobočka mimo sídla jeho advokátskej kancelárie, a to konkrétne jeho advokátsky koncipient C. D., on so sťažovateľom neprišiel do osobného ani iného kontaktu.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený poprel, že by prevzal zastupovanie sťažovateľa v jeho veci a zároveň uviedol, že na vyjadrení zo dňa 5. 4. 2011 nie je jeho podpis a obsah tohto vyjadrenia koncipientovi neschvaľoval. Na vysvetlenie svojich predchádzajúcich tvrdení uviedol, že v skutočnosti prevzal zastúpenie tejto veci jeho advokátsky koncipient C. D. bez jeho vedomia, k čomu sa mu priznal až v polovici mája 2010, neskoršie disciplinárne obvinený uviedol, že o veci vedel už koncom apríla 2010, kedy koncipient zastupoval v jeho mene sťažovateľa na súdnom pojednávaní v jeho veci. K advokátskemu koncipientovi uviedol, že tento pôsobil na jeho pracovisku mimo sídlo jeho advokátskej kancelárie v dobe od 1. 1. 2010 do 11. 1. 2011, pričom vôbec nepredpokladal, že koncipient sa môže takto správať a dokonca falšovať podpisy. Ďalej uviedol, že vec so sťažovateľom urovnal a zároveň ho finančne odškodnil.

Disciplinárne obvinený poprel svoju zodpovednosť za predmetné skutky z dôvodu, že ich nespáchal, pretože o celej veci nevedel, nakoľko jeho koncipient ho len informoval, že má poten-

---

vykonávané v jeho zastúpení advokátskym koncipientom C. D. a ponechal zastúpenie sťažovateľky bez potrebných pokynov, čo sa prejavilo tým, že **a)** vyjadrenie zo dňa 14. 10. 2009 adresované súdu nepodpísal (a nebol o ňom riadne informovaný) a teda toto podanie, ktoré vypracoval advokátsky koncipient C. D. neskontroloval, z tohto dôvodu sa ani nevedel vyjadriť k tomu, z akého dôvodu neboli k uvedenému podaniu pripojené potrebné dôkazy, **b)** v súvislosti so skončením pracovného pomeru advokátskeho koncipienta C. D. sa nezaujímal o ďalší priebeh, resp. ukončenie zastúpenia, napriek tomu, že mu klient mal oznámiť, že trvá na tom, aby bol vo veci činný naďalej advokátsky koncipient C. D. a že splnomocnenie jeho advokátskej kancelárii odvolá, advokát nezabezpečil formálne ukončenie zastúpenia a konal až s dlhším odstupom času v máji 2010. O návrhu na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu k disciplinárne obvinenému A. B. rozhodol II. disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 5. 4. 2011, sp. zn. DS II.-72/10:1715/2010 tak, že disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil.

cionálneho klienta, tento klient však na úvodné stretnutie s ním za účelom prevzatia zastupovania neprišiel a on vec ďalej neriešil. Disciplinárne obvinený potvrdil, že advokátsky koncipient pôsobil samostatne na pracovisku mimo sídla advokáta, avšak na toto pracovisko disciplinárne obvinený raz týždenne dochádzal a všetky veci kontroloval. S klientmi vždy prerokoval základnú koncepciu prípadu, advokátsky koncipient spracovával veci na základe konzultácie s ním, pričom boli v kontakte telefonicky aj e-mailom a zároveň sa zaviazal doručiť disciplinárnemu senátu e-mailové správy, ktorými kontroloval a opravoval veci spracované koncipientom, čo však nesplnil. Disciplinárne obvinený tvrdil, že nemal vedomosť o tom, aby jeho koncipient vybavoval naďalej veci, ktoré prevzal jeho predchádzajúci zamestnávateľ advokát A. B., v kancelárii sa síce nachádzali nejaké spisy, ale zo žiadneho sa nedalo zistiť, že sa jedná o klientov advokáta A. B.

Disciplinárny senát vo vzťahu ku skutkom, ktoré boli uvedené pod bodmi 1.) až 3.) návrhu na začatie disciplinárneho konania dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, aby sa skutky stali tak, ako boli uvedené v návrhu, preto disciplinárne obvineného spod návrhu v tejto časti oslobodil.

V konaní nebolo vyvrátené tvrdenie disciplinárne obvineného, že o prevzatí zastupovania sťažovateľa advokátskym koncipientom nevedel, preto sa ani nemohol dopustiť spáchania týchto skutkov. Disciplinárny senát sa zaoberal aj určitými rozpormi v tvrdeniach disciplinárne obvineného, tieto však s ohľadom na neexistenciu priamych dôkazov, vyhodnotil v súlade so zásadou *in dubio pro reo*.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 4.) návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát dospel k záveru, že čiastkový skutok v prvej časti skutkovej vety *(„ponechal prípad na advokátskeho koncipienta bez kontroly...")* nemohol disciplinárne obvinený spáchať, keďže nebolo preukázané, že prípad prevzal, preto ho z výrokovej časti rozhodnutia vypustil. Vo vzťahu k druhej časti skutkovej vety mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal disciplinárne obvinený.

V konaní nebolo sporné, že advokátsky koncipient pôsobil na pracovisku mimo sídla advokáta. Disciplinárne obvinený síce uvádzal, že výchovu a dohľad na koncipientom riadne zabezpečoval (e-mailovou komunikáciou, telefonicky a osobne raz týždenne), nepredložil však žiaden dôkaz na podporu týchto svojich tvrdení, napriek tomu, že mu to disciplinárny senát uložil. Navyše, podľa názoru disciplinárneho senátu pre plnohodnotnú výchovu a rozvoj advokátskej praxe advokátskeho koncipienta nemôže byť dostačujúce riadenie prostredníctvom elektronickej komunikácie a tomuto záveru dáva za pravdu aj znenie stavovských predpisov, ktoré neumožňujú výkon praxe advokátskeho koncipienta mimo sídla advokáta. Ak keby bolo pravdivé tvrdenie, že disciplinárne obvineného, že raz týždenne dochádzal na pracovisko, s ohľadom na časovú náročnosť cesty nemohol mať dostatok času na kvalifikovanú kontrolu práce koncipienta.

Uvedený prístup je v príkrom rozpore s § 64 ods. 2 zákona o advokácii, nakoľko pri výkone praxe advokátskeho koncipienta na pracovisku viac ako 400 km od sídla advokáta, nemožno hovoriť o vedení advokáta, ani o dohľade advokáta nad advokátskym koncipientom. Pojmy „vedenie" a „dohľad" je potrebné vykladať extenzívne (nie reštriktívne) v tom zmysle, že bez pravidelného vedenia a dohľadu advokáta nad advokátskym koncipientom v sídle advokátskej kancelárie, ktoré sa uskutočňuje, ak nie prakticky každodenne, tak určite niekoľko dní v týždni po väčšiu časť roka, nemôže byť podmienka „vedenia" a „dohľadu" splnená tak, ako to má na mysli zákon o advokácii. Výkon praxe koncipienta nie je možné realizovať bez osobnej komunikácie so školiteľom – advokátom a bez toho, aby advokát bol osobne oboznamovaný s agendou, ktorú rieši advokátsky koncipient. Takýto prístup by mohol viesť k ohrozovaniu práv klientov na starostlivý prístup advokátov k nim, pokiaľ ide o ochranu a presadzovanie práv a záujmov klientov.

Obdobne túto problematiku rieši § 31 ods. 2 Advokátskeho poriadku, ktoré predpokladá, že výchova a prax advokátskeho koncipienta mimo advokátskej kancelárie zamestnávateľa – advo-

káta, nie je možná, t. j. pri praxi mimo advokátskej kancelárie nebude advokátsky koncipient dostatočne „vychovaný“ a mať dostatočnú „prax“ na výkon advokátskeho povolania, čo bol aj tento prípad. Výnimku predstavuje len výkon praxe koncipienta mimo sídla advokáta maximálne 3 mesiace v roku, v prípade advokátskeho koncipienta však tento vykonával prax mimo sídla disciplinárne obvineného po celú dobu trvania jeho pracovného pomeru u neho.

Vzhľadom na to disciplinárny senát dospel k názoru, že disciplinárne obvinený neriadil prácu koncipienta a nechával ho pôsobiť samostatne, o čom svedčilo aj to, že disciplinárne obvinený sám nemal presný prehľad o tom, aké spisy koncipient riešil a minimálne od 8. 11. 2010 sa s ním ani nevedel skontaktovať, čo sám priznal.

Disciplinárny senát ustálil, že ponechanie advokátskeho koncipienta bez riadnej a pravidelnej osobnej kontroly disciplinárne obvineným, viedlo v očiach sťažovateľa k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu, t. j. k porušeniu povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii čoho dôkazom bol aj obsah sťažnosti sťažovateľa a jeho ďalšie podania, ktorými sa domáhal o prešetrenie postupu disciplinárne obvineného a jeho koncipienta pre „praktiky advokátov, ktoré nepatria do civilizovanej spoločnosti“.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol disciplinárny senát závažnosť porušenia povinnosti advokáta (umožnenie koncipientovi porušovať predpisy v dôsledku zanedbania dohľadu, možné negatívne následky pre klienta) ako aj na to, že disciplinárne obvinený nebol doposiaľ disciplinárne stíhaný, k odškodneniu sťažovateľa nemohol prihliadnuť, pretože sa týkalo úplne inej právnej veci a uložil mu disciplinárne opatrenie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal (riadne a včas) odvolanie navrhovateľ ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie z dôvodu nesprávnych skutkových záverov a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 5. apríla 2011, sp. zn. P-33/11:1715/2010 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii a § 33 Disciplinárneho poriadku ako vecne správne potvrdilo v celom rozsahu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia predsedníctvo SAK uviedlo, že sa v plnom rozsahu stotožnilo s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za vecne správne a presvedčivé, a v ktorom sa disciplinárny senát vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami rozhodnými pre posúdenie návrhu navrhovateľa, ako aj námietkami uvedenými v podanom odvolaní, na ktorého dôvody sa v tomto rozhodnutí v plnom rozsahu odvolalo.

144.

ROZHODNUTIE

Ak advokát podanie vo veci klienta, doručené súdu, vypracované jeho advokátskym koncipientom, neskontroluje ani nepodpíše, pretože o ňom nemal vedomosť a z rovnakého dôvodu nevie uviesť, prečo k tomuto podaniu neboli pripojené potrebné dôkazy, nedopúšťa sa disciplinárneho previnenia, pretože v rámci povinnosti advokáta viesť, riadiť a dohliadať nad praxou advokátskeho koncipienta podľa § 64 ods. 2 zákona o advokácii nemožno od advokáta spravodlivo požadovať, aby zabezpečil absolútny dohľad nad úkonmi advokátskeho koncipienta, vrátane kontroly súdnych spisov, do ktorých by čo i len teoreticky mohol jeho advokátsky koncipient bez jeho vedomia doručiť určitú písomnosť.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 9. septembra 2011, ***sp. zn. P-33/11:1715/2010***
Rozhodnutiu II. disciplinárneho senátu z 5. apríla 2011, ***sp. zn. DS II.-72/10:1715/2010***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 9. 9. 2011, sp. zn. P-33/11:1715/2010 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 5. 5. 2011, sp. zn. DS II.-72/10:1715/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 3 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 a § 6 Advokátskeho poriadku, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

v konaní vedenom na okres. súde v zastúpení klienta, ako advokát nevenoval prípadu dostatočnú pozornosť tým, že nesledoval úkony vykonávané v jeho zastúpení advokátskym koncipientom C. D. a ponechal zastúpenie sťažovateľky bez potrebných pokynov, čo sa prejavilo tým, že:

a) vyjadrenie zo dňa 14. 10. 2009 adresované súdu nepodpísal (a nebol o ňom riadne informovaný) a teda toto podanie, ktoré vypracoval advokátsky koncipient C. D. neskontroloval, z tohto dôvodu sa ani nevedel vyjadriť k tomu, z akého dôvodu neboli k uvedenému podaniu pripojené potrebné dôkazy,

b) v súvislosti so skončením pracovného pomeru advokátskeho koncipienta C. D. sa nezaujímal o ďalší priebeh, resp. ukončenie zastúpenia, napriek tomu, že mu klient mal oznámiť, že trvá na tom, aby bol vo veci činný naďalej advokátsky koncipient C. D. a že splnomocnenie jeho advokátskej kancelárii odvolá, advokát nezabezpečil formálne ukončenie zastúpenia a konal až s dlhším odstupom času v máji 2010,

pretože čiastkový skutok uvedený pod písm. a.) návrhu **nie je disciplinárnym previnením** a o čiastkovom skutku uvedenom pod písm. b.) návrhu **nebolo preukázané, že sa stal**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu závažného porušenia povinností advokáta uložených v. § 18 ods. 2 a 3 zákona o advokácii a § 5 ods. 1 a § 6 Advokátskeho poriadku na základe sťažnosti sťažovateľa.[18]

Disciplinárny senát svojím rozhodnutím zo dňa 5. 4. 2011 oslobodil disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu podľa § 24 písm. b.) a a.) Disciplinárneho poriadku, nakoľko na základe vykonaného dokazovania zistil, že čiastkový skutok uvedený pod písm. a.) návrhu nie je disciplinárnym previnením a čiastkový skutok uvedený pod písm. b.) sa nestal.

Disciplinárny senát vychádzal pri svojom rozhodnutí predovšetkým z nasledujúcich dôkazov:

Sťažovateľ vo svojej písomnej sťažnosti uviedol, že podpísal plnomocenstvo na zastupovanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej dcére advokátskej kancelárii discip-

18 Na základe tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania sa začalo disciplinárne konanie aj proti disciplinárne obvinenému advokátovi E. F.. pre skutky týkajúce sa tej istej veci sťažovateľa, ktorými sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že **1.)** prevzal zastupovanie sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde, bez toho, aby zistil, či sťažovateľ má záujem o tento spôsob zastúpenia, a bez toho, aby sa presvedčil o tom, ako a kedy skončilo jeho zastúpenie u predchádzajúceho právneho zástupcu, **2.)** prevzatie zastúpenia neoznámil predchádzajúcemu právnemu zástupcovi, **3.)** so sťažovateľom ako klientom sa nestretol ani ho osobne nekontaktoval, **4.)** ponechal prípad na advokátskeho koncipienta bez kontroly a nechával advokátskeho koncipienta pôsobiť samostatne na pracovisku mimo advokátskej kancelárie v sídle disciplinárne obvineného. O návrhu na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu k disciplinárne obvinenému E. F. rozhodol II. disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 5. 5. 2011, sp. zn. DS II.-72/10:1715/2010 tak, že uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že nechával advokátskeho koncipienta pôsobiť samostatne na pracovisku mimo advokátskej kancelárie v sídle disciplinárne obvineného a v ostaných skutkoch ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

linárne obvineného, ktorý podal na príslušný súd návrh v predmetnej veci. Poverený riešením tejto jej veci bol advokátsky koncipient C. D., s ktorým vec ďalej riešil a ktorému predložil aj originály bločkov ohľadom nákladov na maloleté dieťa. Po nahliadnutí do spisu v máji 2010 zistil, že sa v ňom nachádza odvolanie plnomocenstva disciplinárne obvinenému advokátovi z 19. 2. a 31. 3. 2010, na ktorom nie je jeho pravý podpis, pričom sťažovateľ odvolal plnomocenstvo disciplinárne obvinenému až 6. 5. 2010. Rovnako sa v spise nachádzalo splnomocnenie JUDr. A. B., ktorý nikdy nebol právnym zástupcom sťažovateľa, zo dňa 1. 4. 2010, na ktorom je jeho podpis takisto nepravý. V spise bolo založené vyjadrenie zo dňa 14. 10. 2009, ktorého prílohou mali byť pokladničné doklady, avšak žiadna príloha vyjadrenia sa v súdnom spise nenachádzala. Pokladničné doklady boli až súčasťou prílohy vyjadrenia, podpísaného JUDr. A. B., podaného na súd 5. 4. 2010, t. j. takmer o 6 mesiacov neskôr. Sťažovateľ taktiež uviedol, že bol informovaný o skončení pracovného pomeru advokátskeho koncipienta C. D. u disciplinárne obvineného s tým, že telefonicky súhlasil, aby vec vybavoval ďalej advokátsky koncipient.

Disciplinárne obvinený vo svojich viacerých písomných vyjadreniach potvrdil, že sťažovateľ bol jeho klientom a vybavovaním veci bol so súhlasom klienta poverený jeho advokátsky koncipient C. D., s ktorým ukončil pracovný pomer dňa 31. 12. 2009 a túto skutočnosť oznámil v januári 2010 aj klientovi, ktorý sa vyjadril tak, že má záujem, aby vec ďalej vybavoval bývalý advokátsky koncipient, avšak písomné odvolanie plnomocenstva doručil až v máji 2010. Disciplinárne obvinený následne spis odovzdal jeho novému právnemu zástupcovi. Ďalej uviedol, že odvolanie plnomocenstva zo dňa 19. 2. 2010 a 31. 3. 2010 mu nikdy nebolo doručené a po nahliadnutí do nich uviedol, že podpisy na nich nie sú jeho. Rovnako tak uviedol, že ani podpis na podaní adresovanom súdu nie je jeho, toto podanie mu ani nikdy nebolo predložené, preto ho nemohol ani skontrolovať. Disciplinárne obvinený zastával názor, že pokiaľ ide o zabezpečenie ukončenia formálneho zastúpenia sťažovateľa, ak mal sťažovateľ v úmysle odvolať udelené plnomocenstvo, išlo o jeho právny úkon, ktorý je v jeho dispozícii, pričom nie je pravdou, že by konal až s dlhším časovým odstupom v máji 2010, pretože v období roka 2010 až do odvolania plnomocenstva v máji 2010 v predmetnej právnej veci sťažovateľa, nebola jeho AK doručená zo strany súdu žiadna výzva, rozhodnutie, či predvolanie na pojednávanie, neplynula žiadna lehota a ani zo strany sťažovateľa nebol jeho AK doručený resp., oznámený žiadny pokyn. Týchto svojich vyjadrení sa disciplinárne obvinený pridržiaval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu.

Disciplinárny senát zistil, že prvý skutok, kladený disciplinárne obvinenému za vinu sa stal tak, ako bol popísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania, avšak zároveň dospel k záveru, že uvedený skutok nie je disciplinárnym previnením advokáta, a preto disciplinárne obvineného zo spáchania tohto skutku spod návrhu oslobodil.

Vo vzťahu k tvrdenému porušeniu § 18 ods. 2 a 3 zákona o advokácii disciplinárny senát nezistil, aby vo vzťahu ku sťažovateľovi počas jeho zastupovania disciplinárne obvinený nepostupoval s odbornou starostlivosťou ani nedošlo k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu. Vo vzťahu k porušeniu § 5 ods. 1 a § 6 Advokátskeho poriadku v návrhu na začatie disciplinárneho konania ani nebolo uvedené, aké záujmy advokáta mali mať prednosť pred záujmami klienta a porušenie § 6 Advokátskeho poriadku ani nebolo skutkovo predmetom sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárny senát sa zaoberal aj otázkou, či týmto skutkom nedošlo k porušeniu predpisov upravujúcich vzťah advokáta k advokátskemu koncipientovi (§ 64 ods. 2 zákona o advokácii, § 31 ods. 2 a ods. 4 Advokátskeho poriadku), avšak ani porušenie týchto predpisov nezistil.

Bývalý advokátsky koncipient disciplinárne obvineného mal v čase vykonávania zastupovania sťažovateľa dostatočnú prax (cca 1,5 roka) ako aj skúsenosti na takéto zastupovanie, čo nespochybnil ani samotný sťažovateľ. Aj keď je nepochybné, že advokát klientovi objektívne zodpovedá za kvalitu poskytovaných služieb zo strany koncipienta, objektívnu zodpovednosť advokáta za svojho advokátskeho koncipienta však nemožno zamieňať za absolútnu kontrolu resp. dohľad

advokáta nad úkonmi advokátskeho koncipienta. Od advokáta nemožno spravodlivo požadovať, aby prakticky dennodenne dohliadal nad praxou koncipienta, kontroloval spisové materiály, ktorých vybavovaním je poverený advokátsky koncipient a nahliadal do súdnych spisov, do ktorých jeho advokátsky koncipient čo i len teoreticky mohol založiť určitú písomnosť bez vedomia advokáta. Išlo by o absolútnu dohľadovú (kontrolnú) povinnosť advokáta, ktorá však v advokátskych predpisoch zakotvená nie je, a nie o objektívnu zodpovednosť advokáta voči klientovi.

Vzhľadom na to mal disciplinárny senát za to, že ani disciplinárne obvinenému advokátovi nemožno vytýkať, že nemal vedomosť o existencii podania na súd, pripraveného advokátskym koncipientom, ktoré mu koncipient nepredložil na kontrolu a podpis, pričom nemal dôvod pochybovať o pravdivosti týchto tvrdení disciplinárne obvineného, keďže aj sťažovateľ tvrdil, že odvolanie plnomocenstiev nikdy nepodpisoval a predmetné vyjadrenie sa nespomína ani v preberacom protokole pri odovzdaní spisovej agendy novému právnemu zástupcovi sťažovateľa.

Vo vzťahu k druhému skutku disciplinárny senát sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že by sa skutok stal tak, ako je uvedený v návrhu pod písm. b), preto disciplinárne obvineného zo spáchania tohto skutku oslobodil v zmysle § 24 písm. a) Disciplinárneho poriadku.

V konaní nebolo preukázané, aby disciplinárne obvinený nevenoval prípadu dostatočnú pozornosť ani to, aby ponechal zastúpenie sťažovateľa bez potrebných pokynov. Rovnako sa tak nepotvrdilo, aby po skončení pracovného pomeru advokátskeho koncipienta sa nezaujímal o ďalší priebeh, resp. ukončenie zastúpenia klienta, ktorý mal oznámiť, že trvá na ďalšom zastupovaní býv. advokátskym koncipientom, keďže klient advokáta nikdy nepožiadal o ukončenie zastupovania a prípravu dokumentov za tým účelom a plnomocenstvo sám odvolal až v máji 2010.

Skončenie pracovného pomeru advokátskeho koncipienta u advokáta samo osebe nemá vplyv na priebeh právneho zastupovania klienta, na ktorého právnej veci bol vykonávaním jednotlivých úkonov poverený advokátsky koncipient a tiež nezakladá dôvod na ukončenie zastupovania klienta advokátom. Advokát ani na základe ústneho vyjadrenia klienta v tom zmysle, že klient má v úmysle ukončiť zastupovanie advokátom, nemôže aktívne vykonať úkon smerujúci k ukončeniu zastupovania bez toho, aby mu dal na to klient pokyn, ktorým sa má advokát riadiť. Z týchto dôvodov disciplinárne obvinený nebol povinný, ale dokonca ani oprávnený zabezpečiť formálne ukončenie zastupovania klienta bez jeho výslovného pokynu. Zároveň treba poukázať, že sťažovateľovi neukončenie zastupovania s disciplinárne obvineným nebránilo v tom, aby si v súlade s § 24 a 25 Občianskeho súdneho poriadku zvolil ďalšieho právneho zástupcu, pokiaľ mal oňho záujem.

V konaní sa nepotvrdilo ani obvinenie, že advokát mal konať s dlhším časovým odstupom až v máji 2010, keďže jeho konanie v máji 2010 prakticky spočívalo len v odovzdaní spisovej agendy novému právnemu zástupcovi sťažovateľa, čo disciplinárne obvinený zabezpečil bezodkladne po doručení odvolania plnomocenstva sťažovateľom a od poslednej komunikácie s klientom v januári 2010 u nebol zo strany klienta doručený žiaden pokyn ohľadom ďalšieho postupu vo veci ani žiadna písomnosť zo súdu, keďže tieto boli už doručované advokátovi A. B. podľa plnomocenstva založeného do spisu. Disciplinárne obvinený sa oprávnene mohol domnievať, že vo veci sťažovateľa nedošlo v tomto období k žiadnemu úkonu, keďže obdobie 3-4 mesiacov nečinnosti súdu vo vzťahu k účastníkom konania je pomerne bežné a všeobecne nie je dôvodom na šetrenie v súdnom spise.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal (riadne a včas) odvolanie navrhovateľ ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie z dôvodu nesprávnych skutkových záverov a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 5. apríla 2011, sp. zn. P-33/11:1715/2010 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii a § 33 Disciplinárneho poriadku ako vecne správne potvrdilo v celom rozsahu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia predsedníctvo SAK uviedlo, že sa v plnom rozsahu stotožnilo s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za vecne správne a presvedčivé, a v ktorom sa disciplinárny senát vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami rozhodnými pre posúdenie návrhu navrhovateľa, ako aj námietkami uvedenými v podanom odvolaní, na ktorého dôvody sa v tomto rozhodnutí v plnom rozsahu odvolalo.

145.

ROZHODNUTIE

Zo vzťahu medzi advokátom – školiteľom a advokátskym koncipientom je zrejmé, že koncipient nesmie vystupovať ako tzv. občiansky zástupca bez súhlasu a už vôbec nie proti vôli advokáta – školiteľa.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu zo 16. novembra 2011, ***sp. zn. DS III.-73/11:439/2011***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu zo 16. 11. 2011, sp. zn. DS III.-73/11:439/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti uloženej v § 64 ods. 3 zákona o advokácii, ktorého sa mal dopustiť **tým, že**
ako advokátsky koncipient školiteľa advokáta JUDr. A. B. prevzal právne zastúpenie svojho známeho v rozvodovom konaní konanom na okresnom súde, pričom napriek tomu, že v čase prevzatia bol advokátskym koncipientom u školiteľa JUDr. A. B., nechal sa splnomocniť na základe splnomocnenia zo dňa 30. 6. 2010 na zastupovanie, pričom toto splnomocnenie nemalo náležitosti riadneho splnomocnenia, nebolo podpísané školiteľom ani na ňom nebolo uvedené, že je koncipientom a v dôsledku takého splnomocnenia znemožnila doručenie rozvodového rozsudku, pretože na svojej adrese uvedenej v plnomocenstve neprevzal rozsudok a okresný súd nemohol doručiť uvedený rozsudok ani v súčinnosti s políciou SR,

pretože v zmysle § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorého sa mal dopustiť v čase výkonu koncipientskej praxe.

Disciplinárne obvinený sa k veci písomne vyjadril tak, že v čase prevzatia zastupovania ako občiansky zástupca bol advokátskym koncipientom, pričom školiteľ s takýmto zastupovaním súhlasil. Ďalej disciplinárne obvinený uviedol, že toto konanie ľutuje a nevedel, že by mohlo ísť o disciplinárne previnenie a v prípade, že by bol uznaný za vinného, navrhol upustiť od potrestania. Na disciplinárnom pojednávaní disciplinárne obvinený na otázku senátu odpovedal, že si nepamätá na iný prípad, v ktorom by vystupoval ako občiansky zástupca. Disciplinárne obvinený ďalej doplnil, že mu školiteľ túto alternatívu zastúpiť svoju známu ako občiansky zástupca schválil, avšak nejednalo sa o výslovne doporučenie takejto možnosti.

Navrhovateľ v záverečnej reči prezentoval názor, že nie je možné počas koncipientskej praxe zastupovať klientov ako občiansky zástupca, a to z dôvodu ochrany záujmu klienta. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, najmä na postoj školiteľa disciplinárne obvineného, navrhol zástupca navrhovateľa uložiť disciplinárne obvinenému peňažnú pokutu vo výške minimálnej mzdy.

Na základe vykonaného dokazovania senát zistil nasledujúci skutkový stav:

Disciplinárne obvinený zastúpil ako občiansky zástupca fyzickú osobu, pričom tento postup si nechal schváliť svojim školiteľom – advokátom. Z dôvodu zmeny trvalého bydliska, ktorú súdu neoznámil, sa sťažilo doručenie súdneho rozhodnutia účastníkovi konania zastúpenému disciplinárne obvineným.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že disciplinárne obvinený prevzal právne zastúpenie ako tzv. občiansky zástupca. Pokiaľ išlo o skutkovú vetu návrhu disciplinárne obvinenému sa v disciplinárnom obvinení kládlo za vinu, že prevzal zastúpenie ako advokátsky koncipient, pričom toto splnomocnenie nemalo všetky náležitosti riadneho splnomocnenia, nebolo podpísané advokátom – školiteľom a v dôsledku takého splnomocnenia bolo znemožnené doručenie rozsudku súdu, teda zo skutkovej vety návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyplývalo to, že by k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť len tým, že disciplinárne obvinený ako advokátsky koncipient prevzal zastúpenie ako tzv. občiansky zástupca. Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že disciplinárne obvinený neprevzal zastúpenie ako zástupca – advokátsky koncipient, a preto to, že v zastúpení neuviedol svojho školiteľa – advokáta nemožno vnímať ako vadu plnej moci. Je tak preukázané aj to, že nejednalo sa v tom prípade o vadu plnej moci splnomocnenca, ktorým by bol advokát. V skutočnosti išlo o bezvadnú plnú moc tzv. občianskeho zástupcu, ktorý však po zmene adresy svojho trvalého pobytu neoznámil súdu novú adresu.

Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu, pričom v priebehu pojednávania pred disciplinárnym senátom zdôraznil prvú časť skutkovej vety návrhu a poukazoval na to, že disciplinárne obvinený prevzal právne zastúpenie ako tzv. občiansky zástupca v čase, keď bol advokátskym koncipientom. Argumentácia navrhovateľa na disciplinárnom pojednávaní nesmerovala k preukázaniu skutku uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ale k inému skutku. Za týchto okolností disciplinárny senát musel podľa § 24 písm. a) Advokátskeho poriadku oslobodiť disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Aj keby bola skutková veta v návrhu na začatie disciplinárneho konania v súlade s tým, čo na pojednávaní v tejto disciplinárnej veci zdôrazňoval navrhovateľ, teda že počas koncipientskej praxe nesmie koncipient zastupovať klientov ako občiansky zástupca, tak by disciplinárny senát zohľadnil to, že postup disciplinárne obvinenej schválil jej školiteľ – advokát. Vzťah advokáta a ním zamestnávaného advokátskeho koncipienta musí byť založený na vzájomnom rešpekte a dôvere nielen ľudskej, ale i profesnej. Advokátsky koncipient musí vnímať svojho advokáta – školiteľa ako profesionála v oblasti práva, teda ako osobu, ktorej právne vedomie prevyšuje právne vedomie advokátskeho koncipienta. V opačnom prípade by advokát – školiteľ nebol advokátom – školiteľom, ale iba zamestnávateľom. Zo vzťahu medzi advokátom – školiteľom a advokátskym koncipientom je zrejmé, že koncipient nesmie vystupovať ako tzv. občiansky zástupca bez súhlasu a už vôbec nie proti vôli advokáta – školiteľa.

Senát sa v tejto súvislosti nezaoberal otázkou, či je advokát – školiteľ vôbec oprávnený takýto súhlas udeliť, keďže toto nebolo predmetom konania. Z pohľadu disciplinárnej zodpovednosti advokátskeho koncipienta je rozhodujúce, že bez takéhoto súhlasu ako tzv. občiansky zástupca vystupovať nesmie. Takisto to ale znamená, že nemôže ísť o tzv. bianco súhlas, ale muselo by ísť o súhlas, ktorý advokát školiteľ udelil po dôkladnom zvážení a oboznámení sa s tým, čo vlastne mieni jeho koncipient vykonať ako občiansky zástupca. Ak vychádzame z toho, že podľa § 31 ods. 4 Advokátskeho poriadku je advokát oprávnený poveriť advokátskeho koncipienta vykonaním iba takého úkonu, ktorý je primeraný schopnostiam a dĺžke praxe koncipienta, tak je nepochybné, že advokát – školiteľ musí mať dôkladnú znalosť o odborných schopnostiach koncipienta, ktorému je školiteľom.

Rešpektujúc to, že koncipient potrebuje od advokáta súhlas ku konkrétnej záležitosti, teda nie už vyššie spomenutý tzv. bianco súhlas, bol by advokát, v prípade, ak by vôbec bolo možné

takýto súhlas udeliť, povinný aj pri udelení súhlasu na vykonanie úkonu v rámci občianskeho zastúpenia, dať taký súhlas len v prípade, ak je presvedčený, že žiadateľ o takýto súhlas má primerané schopnosti na vykonanie takéhoto úkonu. Prijať opačný záver, teda že advokát nie je povinný skúmať pri udelení takéhoto súhlasu, aké sú schopnosti a prax koncipienta by značilo, že advokát sa bude zapodievať v podstate najmä len tým, či mu nebude koncipient konkurovať a či to koncipienta nezaťaží na úkor jeho pracovných povinností a vo zvyšku to už vlastne bude tzv. bianko súhlas, čo je záver neprijateľný.

V neposlednom rade je potrebné pri udelení takéhoto súhlasu zvážiť aj to, či zastúpenie občianskym zástupcom nebude vnímané ako zastúpenie advokátom, resp. koncipientom, čo nastalo aj v tomto prípade, nakoľko sťažovateľ vnímal disciplinárne obvineného vlastne ako advokátskeho koncipienta.

V konečnom dôsledku, ak by aj udelenie takéhoto súhlasu možné bolo, tak jeho udelenie koncipientovi by kládlo na advokáta školiteľa vysoké nároky a advokát, ak má rozumnú pochybnosť o odborných schopnostiach koncipienta a o čomkoľvek, čo by mohlo narušiť vzťah dôvery medzi koncipientom a advokátom a ohroziť vážnosť nielen advokáta, ale i advokátskeho stavu, nemá takýto súhlas na zastupovanie v postavení tzv. občianskeho zástupcu udeliť.

Disciplinárny senát vychádzal z predpokladu, že advokát – školiteľ dal v tomto prípade disciplinárne obvinenému súhlas po starostlivom zvážení a zodpovednom posúdení odborných schopností disciplinárne obvineného. Vzhľadom na dôvod oslobodenia spod disciplinárneho obvinenia nebolo potrebné okolnosti udelenia tohto súhlasu podrobnejšie skúmať.

146.

ROZHODNUTIE

Skutok advokáta, ktorý spočíva v tom, že advokát predstaví ako svojho koncipienta zamestnanca, s ktorým riadne uzatvoril pracovnú zmluvu na pozíciu advokátskeho koncipienta, ktorý však ešte nie je zapísaný v zozname koncipientov SAK, pričom lehota na jeho prihlásenie ešte neuplynula, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu zo 4. júla 2008, ***sp. zn. DS IV.-54/08:45/2008***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu zo 4. júla 2008, sp. zn. DS IV.-54/08:45/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 a § 61 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
dňa 3. 5. 2007 zúčastnil súpisu majetku v dedičskej veci po poručiteľovi na notárskom úrade, pričom okrem ostatných osôb sa zúčastnil na tomto súpise aj JUDr. A. B., ktorého predstavil ako svojho koncipienta, prítomný notár vyžiadal od zúčastnených osôb legitimácie a JUDr. A. B. nedisponoval preukazom koncipienta, pričom následne bolo zistené, že JUDr. A. B. nebol v čase vykonávania súpisu poručiteľovho majetku zapísaný v zozname koncipientov SAK,

pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 61 zákona o advokácii.

Disciplinárne obvinený vo vydarení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že sa necíti byť vinným, pretože sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil. Uviedol, že jeho konaním dňa 3. 5. 2007, teda prítomnosťou JUDr. A. B. pri súpise majetku nevznikla žiadnemu z účastníkov dedičského konania a ani notárovi žiadna škoda a ani iná ujma.

JUDr. A. B. mal riadne uzatvorenú pracovnú zmluvu podľa § 42 Zákonníka práce zo dňa 30. 4. 2007 s dojednanou skúšobnou dobou 3 mesiace na pozíciu advokátsky koncipient a on ako jeho zamestnávateľ bol v lehote na jeho prihlásenie a zápis do zoznamu koncipientov v zmysle predpisov komory. V dôsledku ukončenia pracovného pomeru zo strany zamestnanca v skúšobnej dobe na základe jeho žiadosti z 3. 5. 2007, teda ani nemohlo dôjsť k jeho zápisu do zoznamu koncipientov a disciplinárne obvinený konal v dobrej viere, keď ho predstavil ako svojho koncipienta. Predložil senátu fotokópie prihlášok a odhlášok zamestnanca JUDr. A. B. na sociálne poistenie, z ktorých bolo bez pochybností zrejmé, že vo vzťahu k tomuto urobil ako zamestnávateľ všetky úkony, súvisiace s uzatvorenou pracovnou zmluvou s tým, že po ukončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe ho z poistenia riadne odhlásil. Ďalej sa disciplinárne obvinený bránil tým, že z dôvodu obavy o svoju osobu zobral na uvádzaný úkon svojho koncipienta.

Po oboznámení kompletného sťažnostného a disciplinárneho spisu došiel senát k záveru, že konanie disciplinárne obvineného tak ako bol skutok opísaný v návrhu, nie je disciplinárnym previnením, preto disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

147.

ROZHODNUTIE

Poskytnutie právnych služieb v prospech akciovej spoločnosti, spočívajúce v právnej analýze pohľadávok spoločnosti, zo strany advokátskeho koncipienta v postavení akcionára a člena dozornej rady spoločnosti počas vykonávania jeho koncipientskej praxe, v bezodkladnej veci v záujme zamedzenia škôd spoločnosti, nie je disciplinárnym previnením z dôvodu porušenia § 62 ods. 1 písm. b.) a § 64 ods. 2 zákona o advokácii, pretože advokátsky koncipient nevykonával túto činnosť v pracovnom alebo obdobnom pomere k spoločnosti, ale z dôvodu výkonu funkcie a plnenia povinnosti člena dozornej rady, čo stavovské predpisy nezakazujú.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 22. septembra 2009, ***sp. zn. DS V.-65/09:4498/2008***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 22. septembra 2009, sp. zn. DS V.-65/09:4498/2008 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 62 ods. 1 písm. b.) a § 64 ods. 2 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako koncipient počas svojej koncipientskej praxe, ktorú vykonával na základe pracovnej zmluvy uzavretej medzi advokátkou JUDr. A. B. dňa 29. 12. 2005, ukončenou dohodou dňa 31. 8. 2007, prinajmenšom od 4. 5. 2007 do 31. 8. 2007 poskytoval bez vedomia a súhlasu svojho zamestnávateľa v prospech spoločnosti A., a. s. právne služby spočívajúce najmä vo vykonaní právnych analýz k pohľadávkam, čím mal porušiť Disciplinárny poriadok a zákona o advokácii upravujúcich postavenie advokátskeho koncipienta,

pretože v zmysle § 24 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **skutok nie je disciplinárnym previnením**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností upravujúcich postavenie advokátskeho koncipienta v § 62 ods. 1 písm. b.) a § 64 ods. 2 zákona o advokácii.

Disciplinárne obvinený sa k veci písomne vyjadril už ako advokát v tom zmysle, že poprel svoje zavinenie, keďže počas svojej koncipientskej praxe u JUDr. A. B., nebol v inom pracovnom pomere, ani v obdobnom pracovno-právnom vzťahu a nevykonával ani činnosť, ktorá by mohla ohrozovať výkon praxe advokátskeho koncipienta. Na pojednávaní disciplinárneho senátu k veci dodal, že je síce pravdou, že vykonal právny rozbor pohľadávok spoločnosti A., a. s., k čomu však uviedol, že v uvedenej spoločnosti bol akcionárom a taktiež členom dozornej rady spoločnosti a keďže právny zástupca spoločnosti bol dlhodobo práceneschopný vykonal právnu analýzu pohľadávok z hľadiska ich premlčania, keďže vec nezniesla odklad a ako členovi dozornej rady mu povinnosť predchádzať škodám ukladá priamo zákon. Ďalej uviedol, že sťažovateľ podal sťažnosť podľa jeho názoru z toho dôvodu, že ako člen dozornej rady a akcionár zistil protiprávne konanie zo strany sťažovateľa a to falšovania a pozmeňovania dokladov spoločnosti, pričom uviedol, že sťažovateľ je obžalovaný a vec nie doposiaľ skončená.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania nie je dôvodný. Počas celého konania nebolo preukázané, že by disciplinárne obvinený ako advokátsky koncipient bol v pracovnom alebo inom obdobnom pracovnom pomere a z toho dôvodu nemohlo dôjsť z jeho strany k porušeniu § 62 a 64 zákona o advokácii. Naopak, senát mal za preukázané, že disciplinárne obvinený bol členom dozornej rady spoločnosti a akcionárom (čo advokátske predpisy nezakazujú) a ako členovi uvedeného orgánu a spolumajiteľovi spoločnosti mu vyplývala povinnosť v čase plateného advokáta vykonávajúceho právne služby pre spoločnosť zamedziť stratám premlčaním pohľadávok alebo nezákonným odčerpávaním finančných prostriedkov. Na základe vyššie uvedených skutočností disciplinárny senát dospel k tomu záveru, že skutok, tak ako je uvedený v návrhu na disciplinárne potrestanie, nie je disciplinárnym previnením.

Procesné rozhodnutia

148.
ROZHODNUTIE

V rámci preskúmavacieho princípu odvolacieho disciplinárneho konania sa odvolací orgán musí zaoberať aj otázkou lehôt, teda subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, hoci disciplinárne obvinený túto otázku vo svojom odvolaní nenastolil.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 24. septembra 2010, ***sp. zn. P-30/2010:1104/2009***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 12. januára 2010, ***sp. zn. DS II.-92/09:1104/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. septembra 2010, sp. zn. P-30/2010:1104/2009 v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 12. januára 2010, sp. zn. DS II.-92/09:1104/2009 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky, ktorými sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii,

tým, že

1.) prevzal zastupovanie s tým, že podá sťažnosť na Ústavný súd SR, ako i zálohu za vypracovanie, ale podanie nevypracoval,

2.) za podanie podnetu na Generálnu prokuratúru SR vyúčtoval odmenu aj za osoby, od ktorých nemal plnú moc,

3.) pri vyúčtovaní odmeny postupoval v rozpore s § 13 ods. 2 advokátskej tarify,

zastavené.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 25. 9. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tým, že 1.) prevzal zastupovanie s tým, že podá sťažnosť na Ústavný súd SR, ako i zálohu za vypracovanie, ale podanie nevypracoval, 2.) za podanie podnetu na Generálnu prokuratúru SR vyúčtoval odmenu aj za osoby, od ktorých nemal plnú moc, 3.) pri vyúčtovaní odmeny postupoval v rozpore s § 13 ods. 2 advokátskej tarify.

Disciplinárny senát svojím rozhodnutím zo dňa 12. 1. 2010 uznal disciplinárne obvineného za vinného v bode 1.) a 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 307,70 eur a povinnosť nahradiť paušálne trovy konania vo výške 307,70 eur a spod bodu 3.) návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvineného oslobodil.

V odôvodnení disciplinárny sená zhrnul skutkový stav zistený na základe vykonaného dokazovania, po ktorom mal za preukázané, že disciplinárne obvinený prevzal zastúpenie sťažovateľa a jeho synov na podanie sťažnosti na Ústavný súd i napriek tomu, že vedel o tom, že lehota na podanie takejto sťažnosti už uplynula, vyžiadal si zálohu na trovy a sťažnosť nevypracoval a nepodal. Neospravedlňuje ho to, že nemal plnú moc jedného z účastníkov, pretože tento nedostatok si mal overiť vopred a zastúpenie nemal prevziať vo veci, ktorá nemôže byť úspešná, o čom mal i podľa jeho vyjadrenia vedomosť. Pokiaľ by i napriek poučeniu klient trval na podaní sťažnosti, nebol takýmto poverením klienta viazaný. Skutočnosť, že sa tak stalo na výslovnú žiadosť sťažovateľa napriek poučeniu, disciplinárne obvinený ničím nepreukázal.

Senát sa stotožnil s návrhom aj v časti skutku pod bodom 2.) disciplinárneho návrhu, keď bolo preukázané, že disciplinárne obvinený vo veci podnetu na podanie mimoriadneho dovolania účtoval odmenu i za osoby, od ktorých nemal plnú moc. Dodatočne vyúčtovanie opravil, tak ako

to uviedol vo svojich vyjadreniach, čo však urobil až po tom, ako sa dozvedel o začatí šetrenia sťažnosti zo strany SAK a preto senát hodnotil takéto konanie ako disciplinárne previnenie.

V bode 3.) návrhu bolo disciplinárne obvinenému kladené za vinu, že pri vyúčtovaní odmeny postupoval v rozpore s § 13 ods. 2 advokátskej tarify. Podľa § 13 ods. 2 advokátskej. tarify advokát môže znížiť základnú sadzbu tarifnej odmeny až na polovicu. Toto ustanovenie neukladá advokátovi žiadnu povinnosť, ide o právo advokáta a nie o jeho povinnosť a preto toto ustanovenie disciplinárne obvinený nemohol porušiť a tým sa dopustiť disciplinárneho previnenia a preto v tomto bode ho senát oslobodil podľa § 19 ods. 2 písm. c.) v spojení s § 23 písm. b.) Disciplinárneho poriadku.

Po zvážení všetkých okolností prípadu i k tomu, že disciplinárne obvinený sa dodatočne s klientmi finančne vysporiadal a doteraz nebol disciplinárne stíhaný, považoval disciplinárny senát za primerané disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu vo výške jedno násobku minimálnej mesačnej mzdy.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie disciplinárne obvinený. V písomnom odvolaní v podstate zopakoval svoje argumenty uvedené v písomných vyjadreniach k sťažnosti. V konečnom dôsledku považoval toto rozhodnutie za neprimerane prísne, domáhal sa jeho zmeny tak, aby bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 24. septembra 2010, sp. zn. P-30/2010:1104/2009 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii s použitím § 35 písm. a.) Disciplinárneho poriadku zrušilo a konanie zastavilo.

Predsedníctvo SAK postupovalo dôsledne podľa § 28 ods. 3 Disciplinár. poriadku, v zmysle ktorého predsedníctvo v rámci odvolacieho konania preskúma výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup senátu. Na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté, prihliada iba vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia predsedníctvo SAK konštatovalo, že v rámci preskúmavacieho princípu odvolacieho konania sa musí zaoberať aj otázkou lehôt, teda subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, hoci disciplinárne obvinený túto otázku vo svojom odvolaní nenastolil.

Predsedníctvo SAK po preskúmaní spisového materiálu uzavrelo, že k disciplinárnemu previneniu uvedenému v bode 1/ návrhu na začatie konania, ktoré spočívalo v prevzatí zastupovania disciplinárne obvineným s tým, že podá sťažnosť na Ústavný súd SR, ako aj v prevzatí zálohy za vypracovanie takého podania, malo dôjsť 10. 7. 2007 a 15. 7. 2007, kedy disciplinárne obvinený prevzal splnomocnenie na zastupovanie od sťažovateľa a jeho syna. Návrh na začatie disciplinárneho konania podal predseda Revíznej komisie SAK 25. 9. 2009 a bolo teda nepochybné, že sa tak stalo po uplynutí objektívnej dvojročnej premlčacej lehoty stanovenej v § 58 ods. 2 zákona o advokácii.

K premlčaniu disciplinárneho „stíhania" došlo vzhľadom na § 58 ods. 2 zákona o advokácii aj vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože splnomocnenie na vyhotovenie podnetu Generálnemu prokurátorovi SR na podanie mimoriadneho dovolania advokát prevzal 15. 7. 2007 a v júli 2007 prevzal aj platbu 2 000 Sk. Za túto právnu službu teda prevzal odmenu 2 000 Sk, pričom však tvrdil a jeho tvrdenie nebolo žiadnym dôkazom vyvrátené, že uvedená suma mu bola vyplatená sťažovateľom nielen za spracovanie podnetu, ale aj za ďalšie právne služby, konkrétne poradenstvo a konzultácie. Každopádne k prevzatiu 2 000 Sk došlo podľa písomných dôkazov 15. 7. 2007, o čom svedčí príjmový pokladničný doklad z označeného dátumu. S ohľadom k tomu k podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania (25. 9. 2009) došlo po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula najneskôr 15. 7. 2009.

149.
ROZHODNUTIE

Pre začiatok plynutia šesťmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii je rozhodujúcom okamihom deň podania sťažnosti sťažovateľa, v ktorej sú obsiahnuté skutočnosti, na základe ktorých možno ustáliť vymedzenie skutku tvoriaceho podstatu disciplinárneho previnenia advokáta a zistiť, kto za daný skutok zodpovedá.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 25. marca 2011, ***sp. zn. P-64/2010:3197/2007***
Rozhodnutiu I. disciplinárneho senátu z 18. augusta 2009, ***sp. zn. DS I. 31/08:3197/2007***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 25. 5. 2011, sp. zn. P-64/2010:3197/2007 v spojení s rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 18. 8. 2009, sp. zn. DS I. 31/08:3197/2007 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorého sa mal dopustiť porušením povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a § 40 ods. 3 Advokátskeho poriadku, **tým, že**
ako advokát uzavrel s pánom P. H. dňa 19. 1. 2004 sprostredkovateľskú zmluvu, na základe ktorej mu boli pánom P. H. sprostredkovávaní klienti, pričom bola zmluvne dohodnutá odmena za každého klienta a tento zmluvný vzťah trval aj ku dňu podania návrhu,

podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii a § 13 písm. b.) Disciplinárneho poriadku **zastavené**.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal dňa 7. 5. 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený vyjadril písomným podaním prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že nesúhlasil s obvinením a argumentoval, že do podania návrhu na začatie konania nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že mal úmysel porušiť ustanovenia zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku. Nepoprel skutočnosť, že došlo z jeho strany k uzavretiu zmluvy so sťažovateľom, predmetom ktorej malo byť sprostredkovanie určitej činnosti. Taký zmluvný vzťah a uzavretie samotnej zmluvy navrhol sťažovateľ, pričom on, ako začínajúci advokát, z dôvodu neskúsenosti pristúpil na taký návrh.

Disciplinárne obvinený neskôr v priebehu konania vzniesol námietku premlčania, keď tvrdil, že nebola dodržaná šesť mesačná subjektívna premlčacia lehota stanovená predsedovi revíznej komisie na podanie návrhu, upravená v § 58 ods. 2 zákona o advokácii, pričom poukázal na skutočnosť, že sťažnosť sťažovateľa bola Slovenskej advokátskej komore doručená dňa 4. 10. 2007 a z písomnej agendy vyplýva, že SAK oznámila sťažovateľovi skutočnosť, že dňa 11. 10. 2007 bola jeho sťažnosť prijatá. Návrh na začatie disciplinárneho konania predsedu revíznej komisie zo dňa 6. 5. 2008 bol doručený Disciplinárnej komisii SAK dňa 7. 5. 2008, teda v čase, keď lehota šesť mesiacov stanovená vyššie citovaným zákonným ustanovením už márne uplynula. Z uvedených dôvodov navrhol, aby disciplinárny senát podľa § 57 ods. 2 zákona o advokácii a § 13 písm. b), § 20 písm. b) Disciplinárneho poriadku konanie voči nemu zastavil.

Navrhovateľ trval na návrhu a k vznesenej námietke premlčania uviedol, že až dňa 10. 4. 2008 bolo možné zistiť, že ide o disciplinárne previnenie, a založil do spisu časť zápisnice zo zasadnutia revíznej komisie zo dňa 27. 3. 2008, na ktorom bol prítomný aj disciplinárne obvinený, ktorý bol vyzvaný okrem iného aj k tomu, aby predložil kópiu oznámenia o vypovedaní zmluvy o sprostredkovaní, resp. oznámenie, že od tejto zmluvy odstupuje. Na základe toho zaslal disciplinárne obvinený komore dva požadované doklady bez dokladu o vypovedaní zmluvy, ktoré jej boli doručené až dňa 10. 4. 2008. Uviedol preto, že k spáchaniu disciplinárneho previnenia disciplinárne obvineným nesporne došlo porušením § 40 ods. 3 Advokátskeho poriadku.

Disciplinárny senát svojím rozhodnutím zo dňa 18. 8. 2009 zastavil disciplinárne konanie vedené proti disciplinárne obvinenému podľa § 13 písm. b.) Disciplinárneho poriadku.

V odôvodnení tohto svojho rozhodnutia disciplinárny senát uviedol, že sa stotožnil s názorom navrhovateľa pokiaľ ide o skutočnosť, že sa disciplinárne obvinený dopustil disciplinárneho previnenia špecifikovaného v návrhu ako aj vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Vzhľadom však na uplynutie 6-mesačnej subjektívnej lehoty odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, t. j. odo dňa doručenia sťažnosti navrhovateľovi do podania návrhu, mal senát zato, že návrh nebol podaný v súlade s. § 58 ods. 2 zákona, bol podaný oneskorene a preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Predseda revíznej komisie podal 10. 9. 2009 *bianco* odvolanie, v ktorom uviedol, že podrobné dôvody odvolania doloží v lehote 7 dní. Dôvody odvolania boli vyhotovené dňa 27. 10. 2009 a predseda revíznej komisie uviedol, že s rozhodnutím disciplinárneho senátu nesúhlasí a poukázal na vyriešenie otázky v tom smere, kedy začína plynúť subjektívna premlčacia lehota stanovená v § 58 ods. 2 zákona o advokácii. Tvrdil, že prijatie sťažnosti sťažovateľa nie je časovým momentom, v ktorom sa on dozvedel o disciplinárnom previnení, ale začiatok plynutia lehoty je stanovený momentom, keď sa dozvedel o skutku, ktorý je disciplinárnym previnením, to znamená, že navrhovateľovi musí byť preukázané, že skutok, ktorý je v sťažnosti popisne uvedený, je aj disciplinárnym previnením.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 25. marca 2011, sp. zn. P-64/2010:3197/2007 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii a § 33 Disciplinárneho poriadku ako vecne správne potvrdilo.

Predsedníctvo SAK sa najprv zaoberalo otázkou, či odvolanie predsedu revíznej komisie bolo podané v zákonom stanovenej lehote a s ohľadom na to, že nesprávnym administratívnym postupom kancelárie komory bola na napadnutom rozhodnutí omylom vyznačená doložka právoplatnosti, a konštatovalo, že lehota bola zachovaná, pričom zároveň uložilo predsedovi disciplinárnej komisie vydať opravné uznesenie v tom zmysle, že pôvodné rozhodnutie právoplatnosť nenadobudlo.

K samotnej podstate návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedníctvo SAK uviedlo, že skutočne nebola dodržaná lehota na podanie návrhu stanovená v § 58 ods. 2 zákona o advokácii. I. disciplinárny senát správne posúdil začiatok a koniec plynutia 6-mesačnej subjektívnej premlčacej lehoty predsedu revíznej komisie na podanie návrhu. Predsedníctvo SAK sa stotožnilo s odôvodnením rozhodnutia I. disciplinárneho senátu aj v tom smere, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia špecifikovaného v návrhu, ako aj vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Je však pravdou, že sťažnosť sťažovateľa bola Slovenskej advokátskej komore doručená dňa 4. 10. 2007. Z jej obsahu dostatočne vyplývali informácie a skutočnosti o tom, že disciplinárne obvinený nepostupoval v súlade so zákonom o advokácii, pričom je zrejmé, že v tejto sťažnosti označenej ako žiadosť o pomoc bola priložená aj sprostredkovateľská zmluva uzatvorená medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným. Argument predsedu revíznej komisie spočívajúci v tom, že o disciplinárnom previnení sa dozvedel až dňa 10. 4. 2008, a to po vykonaní šetrenia zo strany poverených členov revíznej komisie, preto nemohol obstáť. Vymedzenie skutku bolo možné ustáliť už na základe sťažnosti sťažovateľa, preto 6-mesačná subjektívna lehota pre navrhovateľa na podanie návrhu na začatie konania uplynula 4. 4. 2008.

Z uvedených dôvodov predsedníctvo SAK prijalo rozhodnutie, ktorým rozhodnutie I. disciplinárneho senátu ako vecne správne potvrdilo.

150.
ROZHODNUTIE

1.) Lehoty ustanovené v § 58 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo, majú povahu hmotnoprávnu, a preto nedochádza k ich predĺženiu ani v prípade, ak ich posledný deň pripadne na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna.

2.) Pre začiatok plynutia šesťmesačnej lehoty pre podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorá plynie odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, sa vyžaduje preukázateľná vedomosť navrhovateľa o disciplinárnom previnení a nepostačuje, aby sa navrhovateľ mal iba možnosť o disciplinárnom previnení dozvedieť.

Rozhodnutie predsedníctva SAK zo 14. októbra 2011, ***sp. zn. P-40/2011:4221/2009***
Rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu zo 6. mája 2011, ***sp. zn. DS VIII.-184/09:4221/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK zo 14. októbra 2011, sp. zn. P-40/2011:4221/2009 v spojení s rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu zo 6. mája 2011, sp. zn. DS VIII.-184/09:4221/2009 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky, ktorými sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa 23 ods. 1 zákona o advokácii, § 39 ods. 1 písm. b.) a c.), § 40 ods. 2, § 41 ods. 1 písm. a.) bodu 2 a § 42 Advokátskeho poriadku

tým, že

vo svojich vyjadreniach v rozhovoroch pre novinárov uverejnených v celoštátnej periodickej tlači poskytol informácie o príprave obhajoby, mená jeho klientov a použil také výrazy, ktoré boli spôsobilé poškodiť dôstojnosť advokátskeho stavu a nevhodným spôsobom vyzdvihoval svoju osobu a činnosť,

zastavené.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie ako navrhovateľ podal dňa 28. 12. 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi z dôvodu závažného porušenia povinností advokáta podľa 23 ods. 1 zákona o advokácii, § 39 ods. 1 písm. b.) a c.), § 40 ods. 2, § 41 ods. 1 písm. a.) bodu 2 a § 42 Advokátskeho poriadku, ktorého sa mal dopustiť poskytnutím vyjadrení novinárom následne uverejnených v celoštátnej periodickej tlači.

Disciplinárne obvinený na pojednávaní navrhol, aby sa disciplinárny senát zaoberal najprv tým, či bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný včas, pretože podľa názoru disciplinárne obvineného návrh nebol podaný v lehote šiestich mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, nakoľko o obsahu článkov uverejnených v tlačovom periodiku sa navrhovateľ dozvedel najneskôr na zasadnutí predsedníctva Slovenskej advokátskej komory 25. 6. 2009, na ktorom v rámci programu bol obsah týchto článkov prejednávaný a na ktorom bol prítomný.

VIII. disciplinárny senát rozhodnutím sp. zn. DS VIII.-184/09:4221/2009 zo 6. 5. 2011 disciplinárne konanie vedené voči disciplinárne obvinenému zastavil z dôvodu, že návrh na jeho začatie bol podaný oneskorene, pričom vychádzal zo skutočnosti, že o vyjadreniach disciplinárne obvineného, zverejnených dňa 30. 5. 2009 a 7. 6. 2009 v periodiku s celoštátnou pôsobnosťou sa musel navrhovateľ dozvedieť bezprostredne po ich zverejnení, preto lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začala plynúť bezprostredne po ich zverejnení a uplynula dňa 8. 12. 2009.

Proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľ podal včas odvolanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, preto navrhol napadnuté rozhodnutie

zrušiť a vec vrátiť disciplinárnemu senátu na nové konanie a rozhodnutie. Navrhovateľ odvolanie bližšie odôvodnil tým, že o disciplinárnom previnení disciplinárne obvineného sa dozvedel až dňa 25. 6. 2009 na zasadnutí predsedníctva SAK, keď tam boli prezentované vyjadrenia disciplinárne obvineného, ktoré sú predmetom disciplinárneho konania. Tento deň je začiatkom plynutia šesťmesačnej lehoty pre podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Posledný deň tejto lehoty pripadol na 25. 12. 2009 a keďže tento deň bol dňom pracovného pokoja, posledným dňom pre včasné podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania bol najbližší pracovný deň, teda 28. 12. 2009, keď bol návrh aj podaný. Ďalej poukázal na to, že šesťmesačná lehota na podanie návrhu podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii začína plynúť až okamihom, kedy sa navrhovateľ skutočne o skutku dozvedel, preto názor vyslovený v napadnutom rozhodnutí, ktorý spája začiatok plynutia tejto lehoty s uverejnením článkov v periodickej tlači, nemôže obstáť.

Predsedníctvo SAK rozhodnutím z 14. októbra 2011, sp. zn. P-40/2011:4221/2009 napadnuté rozhodnutie po prejednaní veci vo výroku ako vecne správne potvrdilo, avšak z iných dôvodov, než aké uviedol disciplinárny senát.

Z § 58 ods. 2 zákona o advokácii nepochybne vyplýva, že šesťmesačná subjektívna lehota pre podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začína plynúť odo dňa, keď sa navrhovateľ skutočne a preukázateľne dozvedel o disciplinárnom previnení a nepostačuje, aby sa navrhovateľ mal iba možnosť o disciplinárnom previnení dozvedieť. Skutočnosť, že predmetné vyjadrenia boli uverejnené v periodiku s celoštátnou pôsobnosťou nie je právne relevantná, nakoľko pre ustálenie začiatku plynutia tejto lehoty je významná iba preukázaná vedomosť navrhovateľa o obsahu vyjadrení disciplinárne obvineného a pre takýto záver nepostačuje iba dohad o tom, že sa tak mohlo stať.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa o obsahu predmetných vyjadrení zverejnených v tlači dozvedel na zasadnutí predsedníctva SAK dňa 25. 6. 2009, avšak napriek tomu bol návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol podaný dňa 28. 12. 2009, podaný oneskorene.

Podľa názoru predsedníctva SAK neobstojí názor navrhovateľa v podanom odvolaní, nakoľko lehoty ustanovené podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii majú povahu hmotnoprávnu a preto ich nie je ich možné predlžovať ani v prípade, ak ich posledný deň pripadne na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna (na rozdiel od lehôt procesnoprávnych). § 63 ods. 4 Trestného poriadku nedopadá preto na lehoty hmotnoprávne. Lehoty stanovené § 58 ods. 2 zákona o advokácii sú z hľadiska ich povahy a účelu obdobné lehotám ustanoveným v právnej úprave inštitútu zániku trestnosti podľa § 87 Trestného zákona, z čoho vyplýva, že by bolo v rozpore so zmyslom a účelom § 58 ods. 2 zákona o advokácii pripustiť ich predĺženie spôsobom, aký uvádza navrhovateľ.

Preto, ak bol návrh predsedu revíznej komisie na začatie disciplinárneho konania doručený disciplinárnej komisii 28. decembra 2009, bol podaný oneskorene, bez ohľadu na to, že dni 25., 26. a 27. 12. 2009 pripadli na dni pracovného pokoja, resp. pracovného voľna. Šesťmesačná lehota podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii uplynula navrhovateľovi v tomto prípade dňa 25. 12. 2009 a bola by zachovaná iba v prípade, ak by návrh na začatie disciplinárneho konania doručil disciplinárnej komisii najneskôr 25. 12. 2009.

151.

ROZHODNUTIE

Pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v zmysle § 58 ods. 2 zákona o advokácii je rozhodujúci okamih porušenia povinnosti advokáta, ktorá je predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania, nie okamih

neskoršieho splnenia tejto povinnosti, napriek tomu, že porušenie povinnosti advokáta má charakter vyvolania a udržiavania protiprávneho stavu.

Rozhodnutie predsedníctva SAK z 12. novembra 2011, ***sp. zn. P-58/2010:4027/2009***
Rozhodnutiu III. disciplinárneho senátu z 15. júna 2010, ***sp. zn. DS III.-43/10:4027/2009***

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. novembra 2011, sp. zn. P-58/2010:4027/2009 v spojení s rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 15. júna 2010, sp. zn. DS III.-43/10:4027/2009 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 6 písm. b.) a § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku

tým, že

ako advokát zastupujúci klienta dňa 20. 3. 2006 v exekučnom konaní prevzal v hotovosti istinu 317 250 Sk, ktorú súdny exekútor vymohol v prospech klienta ako oprávneného, pričom prevzatú istinu do dňa podania disciplinárneho návrhu s klientom nevyúčtoval, nepredložil príjmový ani výdavkový doklad na uvedenú istinu, **zastavené.**

Rozhodnutím predsedníctva SAK z 12. novembra 2011, sp. zn. P-58/2010:4027/2009 v spojení s rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 15. júna 2010, sp. zn. DS III.-43/10:4027/2009 bol disciplinárne obvinený zároveň **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta uloženej v § 28 ods. 4 zákona o advokácii, ktorého sa mal dopustiť **tým, že**

napriek tomu, že bol vyzvaný komorou na doplnenie svojho vyjadrenia listom zo dňa 15. 1. 2010, elektronickou poštou 11. 2. 2010, na výzvy nereagoval a písomná výzva sa vrátila s poznámkou „adresát neznámy“,

pretože v zmysle § 23 písm. c.) Disciplinárneho poriadku **nebolo dokázané, že skutok spáchal disciplinárne obvinený**.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 26. 4. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tým, že 1.) po vymožení pohľadávky exekútorom prevzal čiastku 317 250 Sk, ale nevedel preukázať jej odovzdanie klientovi, 2.) na výzvu komory na doplnenie svojho vyjadrenia nereagoval, napriek tomu, že bol vyzvaný listom aj e-mailom.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti, ako aj k návrhu na disciplinárne konanie zhodne uviedol, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia, sťažovateľovi peniaze, ktoré prevzal od súdneho exekútora odovzdal. Vyhotovil o tom príjmový doklad, avšak dolady ktoré mal uložené v garáži boli zničené pri havárii vodovodného potrubia. Na disciplinárnom pojednávaní dňa 15. 6. 2010 disciplinárne obvinený vzniesol námietku premlčania.

Disciplinárny senát svojím rozhodnutím zo dňa 15. 6. 2010 zastavil disciplinárne konanie vedené proti disciplinárne obvinenému v časti týkajúcej sa skutku uvedenému pod bodom 1.) návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 13 písm. b.) Disciplinárneho poriadku a v časti týkajúcej sa skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu oslobodil disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 24 písm. c.) Disciplinárneho poriadku.

Disciplinárny senát sa vo vzťahu k prvému skutku stotožnil s obranou disciplinárne obvineného, ktorá spočívala vznesení námietky premlčania disciplinárneho stíhania. Podľa názoru disciplinárneho senátu, bolo možné zo strany navrhovateľa podať návrh na začatie disciplinárneho konania druhým dňom po tom, ako vznikla povinnosť disciplinárne obvinenému finančnú čiastku, ktorú prevzal 20. 3. 2006 od exekútora odovzdať svojmu mandantovi. Disciplinárny senát sa nestotožnil s právnou argumentáciou navrhovateľa, že ide „o trváci skutok“, čo znamená, že až do

momentu vrátenia finančných prostriedkov klientovi skutok disciplinárne obvineného trvá, preto nemohlo dôjsť k jeho prekludovaniu nakoľko takýto výklad je v rozpore s logickým výkladom § 58 ods. 2 zák. o advokácii, ktorý zaväzuje disciplinárne stíhať len tie skutky, u ktorých bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný v 2-ročnej lehote odo dňa keď sa stali. Ak by sa disciplinárny senát priklonil k právnemu záveru navrhovateľa, vo všetkých skutkoch, v ktorých nie je splnená určitá povinnosť, by vlastne nikdy nemohlo dôjsť k preklúzii, čo určite nebolo úmyslom tvorcu zákona. Z tohto dôvodu preto disciplinárny senát konanie pre tento skutok zastavil.

Pri posudzovaní skutku uvedeného pod bodom 2.) návrhu, disciplinárny senát vychádzal zo skutočností, že navrhovateľ nepreukázal hodnoverným spôsobom doručenie výzvy na vyjadrenie sa disciplinárne obvinenému. Napriek tomu, že výzva bola adresovaná na správnu adresu disciplinárne obvinenému, na ktorej sa aj v čase doručovania mal nachádzať, zrejme došlo k pochybeniu na strane inštitúcie, ktorá zabezpečovala doručenie, pokiaľ vyznačila na doručenku „adresát neznámy", keďže aj v minulosti už na túto adresu písomnosti doručoval, a tieto boli úspešne doručené. Z vyššie uvedeného nevyplývalo, že disciplinárne obvinený by bol odmietol takúto zásielku prevziať ani to, že by k nedoručeniu došlo prípadne odstránením označenia advokátskej kancelárie. Rovnako nebolo preukázané, že výzva bola doručená disciplinárne obvinenému elektronickou formou. Samotná skutočnosť, že sa takáto pošta nevrátila ako nedoručiteľná, neznamená, že disciplinárne obvinenému bola riadne doručená tak, aby sa tento s ňou mohol oboznámiť a najmä nebolo preukázané, že sa s ňou oboznámil. V tomto prípade ležalo dôkazné bremeno na navrhovateľovi, ktoré podľa názoru disciplinárneho senátu navrhovateľ neuniesol.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal (riadne a včas) odvolanie navrhovateľ ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť, pričom poukazoval na skutočnosti uvedené v návrhu a na pojednávaní.

Predsedníctvo SAK svojím rozhodnutím z 12. 11. 2010, sp. zn. P-58/2010:4027/2009 napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii a § 33 Disciplinárneho poriadku ako vecne správne potvrdilo v celom rozsahu s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia

152.

ROZHODNUTIE

Právoplatné vyčiarknutie disciplinárne obvineného advokáta zo zoznamu advokátov z dôvodov podľa § 7 ods. 1 písm. f.) zákona o advokácii (nezaplatenie príspevku na činnosť komory) je dôvodom na prerušenie disciplinárneho konania až do opätovného zápisu disciplinárne obvineného do zoznamu advokátov v súlade s § 14 ods. 3. a § 22 ods. 1 a 2 Disciplinárneho poriadku, nie však pre zastavenie disciplinárneho konania.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu z 25. januára 2011, ***sp. zn. DS II.-92/10:4250/2010***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 25. 1. 2011, sp. zn. DS II.-92/10:4250/2010 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 29 ods. 1 zák. o advokácii, uznesenia konferencie advokátov o príspevku advokáta na činnosť, uznesenia konferencie advokátov o sociálnom fonde

tým, že

disciplinárne obvinený advokát nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti a nezaplatil príspevok advokáta do sociálneho fondu SAK splatný do 30. 4. 2010, a to ani do troch mesiacov od jeho splatnosti,

prerušené

až do opätovného zápisu disciplinárne obvineného do zoznamu advokátov.

Z odôvodnenia:
Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému sa začalo na návrh revíznej komisie SAK zo dňa 30. 11. 2010.

Na neverejnom zasadnutí disciplinárneho senátu dňa 25. 1. 2011 vo veci disciplinárne obvineného informovalo disciplinárne oddelenie disciplinárny senát o skutočnosti, že dňa 2. 1. 2011 bol disciplinárne obvinený právoplatne vyčiarknutý zo zoznamu advokátov z dôvodu podľa § 7 ods. 1 písm. f.) zákona o advokácii (nezaplatenie príspevku na činnosť SAK napriek výzve).

Bolo nesporné, že disciplinárne obvinený bol právoplatne vyčiarknutý zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. f.) zákona o advokácii. Nakoľko v zmysle § 14 ods. 3 a § 22 ods. 1 a 2 Disciplinárneho poriadku je povinnosťou disciplinárneho senátu v takom prípade prerušiť disciplinárne konanie a pokračovať v ňom až po opätovnom zápise disciplinárne obvineného do zoznamu advokátov, disciplinárny senát rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

153.

ROZHODNUTIE

1.) Z existencie dvoch protichodných rovnocenných skupín dôkazov o vine a nevine disciplinárne obvineného je nutné dospieť k záveru, že predseda revíznej komisie ako navrhovateľ v disciplinárnom konaní neuniesol vo veci dôkazné bremeno v tom zmysle, že nie je nad všetky pochybnosti dokázané, že skutok kladený za vinu disciplinárne obvinenému sa stal, čo je dôvod pre oslobodenie disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

2.) V prípade pochybností o vine disciplinárne obvineného je potrebné v disciplinárnom konaní analogicky aplikovať jednu zo základných zásad trestného práva *in dubio pro reo* v súlade s § 57 ods. 7 zákona o advokácii a rozhodnúť v prospech disciplinárne obvineného.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu zo 14. novembra 2011, ***sp. zn. DS II.-52/11:4366/2010***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu zo 14. 11. 2011, sp. zn. DS II.-52/11:4366/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v. § 18 ods. 1 a 2 a § 28 ods. 4 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) ako právny zástupca klienta zmeškal lehotu na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu zo dňa 15. 2. 2010, ktorý mu bol doručený dňa 17. 3. 2010,

2.) vo svojej odpovedi zo dňa 17. 12. 2010 na výzvu SAK zo dňa 13. 12. 2010, doručenú dňa 15. 12. 2010 oznámil komore nesprávny údaj o dátume prevzatia rozsudku okresného súdu zo dňa 15. 2. 2010, ktorý mu bol doručený dňa 17. 3. 2010 a nezaslal komore doklad o doručení uvedeného rozsudku,

pretože v zmysle § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku **nebolo dokázané, že sa skutky stali**.

Z odôvodnenia:
Disciplinárny senát po oboznámení sa s obsahom spisu zistil nasledovné skutočnosti:

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti doručenej komore namietal, že ho disciplinárne obvinený neoboznámil s prevzatím rozsudku okresného súdu v jeho veci a proti rozsudku sa neodvolal v zákonnej lehote, ale podal odvolanie s oneskorením.

Advokát sa k obsahu sťažnosti vyjadril tak, že vo veci klienta mu bol rozsudok doručený dňa 18. 3. 2010, pričom na prvú stranu si vyznačil dátum doručenia rozsudku. Disciplinárne obvine-

ný tiež zaslal komore kópiu príslušnej strany knihy došlej pošty, na ktorej je predmetný rozsudok zaznamenaný ako doručený dňa 18. 3. 2010. Advokát podal odvolanie proti rozsudku 6. 4. 2010, čo bol podľa neho posledný deň na podanie odvolania, nakoľko posledný deň 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 2. 4. 2010, čo bol štátny sviatok (Veľký piatok), preto posledný deň lehoty na podanie odvolania vychádzal na najbližší pracovný deň – utorok 6. 4. 2010.

Z uznesenia odvolacieho súdu senát zistil, že odvolanie disciplinárne obvineného bolo odmietnuté z dôvodu jeho oneskoreného podania, pričom odvolací súd vychádzal z toho, že rozsudok bol disciplinárne obvinenému doručený 17. 3. 2011, a preto posledná lehota na podanie odvolania pripadla na deň 1. 4. 2011. Z potvrdenia NS SR (predmetný súdny spis postúpený na NS SR z dôvodu podania mimoriadneho dovolania) taktiež vyplynulo, že predmetný rozsudok bol disciplinárne obvinenému doručený dňa 17. 3. 2011.

II. disciplinárny senát sa na pojednávaní dňa 25. 7. 2011 oboznámil s obsahom spisu, pričom dospel k názoru, že dátum na doručenke, zaslanej od NS SR, nie je dobre čitateľný, t. j. môže ísť o dátum 17. 3. 2010 ako aj o dátum 18. 3. 2010, keďže druhá číslica je pomerne nezreteľná (môže ísť o číslo 7 aj 8). Preto senát uložil disciplinárne obvinenému povinnosť zadovážiť od Slovenskej pošty potvrdenie (doklad) o tom, kedy mu bol predmetný rozsudok doručený.

Disciplinárne obvinený doručil následne komore vyjadrenie dňa 24. 10. 2011, v ktorom uviedol, že ním vpísaný dátum prevzatia zásielky do doručenky je „18. 3. 2010“. Disciplinárne obvinený získal zo Slovenskej pošty čísla zásielok, doručených mu dňa 18. 3. 2010 a navrhol ich porovnať s originálom doručenky, z dôvodu zlej čitateľnosti čísla zásielky z kópie doručenky.

Senát následne doplnil dokazovanie nahliadnutím do súdneho spisu na NS SR. Výsledkom nahliadnutia bolo zistenie, že z dátumu prevzatia zásielky, vpísaného do originálu doručenky, nemožno jednoznačne ustáliť, či ide o číslicu „7“ alebo „8“ v druhom čísle dátumu. Podacie číslo na doručenke je prelepené inou doručenkou a tiež denná pečiatka pošty, vyznačená na doručenke, je z väčšej časti prelepená inou doručenkou. Dalo sa však rozpoznať prvé dvojčíslie dátumu na dennej pečiatke pošty, vyznačenej na doručenke, ktoré je „18“.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie senát dospel k názoru, že v konaní existujú dve skupiny vzájomne protichodných dôkazov. Na jednej strane existuje uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania proti predmetnému rozsudku z dôvodu jeho oneskoreného podania po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a potvrdenie NS SR o tom, že predmetný rozsudok bol disciplinárne obvinenému doručený 17. 3. 2010. Do druhej skupiny dôkazov možno zaradiť doručenku poštovej zásielky, ktorou bol predmetný rozsudok disciplinárne obvinenému doručený, z ktorej nevyplýva jednoznačne dátum doručenia (môže ísť o dátum 17. 3. 2010 alebo 18. 3. 2010), knihu došlej pošty disciplinárne obvineného a vyznačenú dátumovú pečiatku na doručenom rozsudku, podľa ktorých dôkazov mu bol rozsudok doručený dňa 18. 3. 2010 a úradný záznam spísaný povereným členom disciplinárneho senátu z nahliadnutia do súdneho na NS SR, z ktorého vyplýva, že prvé dvojčíslie dátumu na dennej pečiatke pošty, vyznačenej na doručenke, je „18“.

Z existencie dvoch protichodných skupín dôkazov senát ustálil, že navrhovateľ, t. j. predseda revíznej komisie neuniesol v predmetnej veci dôkazné bremeno v tom zmysle, že nie je nad všetky pochybnosti dokázané, že oba skutky, kladené disciplinárne obvinenému za vinu, sa stali tak, ako sú popísané v návrhu (v znení jeho úpravy) na začatie disciplinárneho konania. Je možné odôvodnene pochybovať o tom, že bol predmetný rozsudok skutočne doručený disciplinárne obvinenému dňa 17. 3. 2010 a že disciplinárne obvinený zmeškal lehotu na podanie odvolania proti predmetnému rozsudku, v mene sťažovateľa. Tiež možno odôvodnene pochybovať o tom, že by disciplinárne obvinený na výzvu SAK z 13. 12. 2010 oznámil SAK nesprávny údaj o dátume prevzatia rozsudku. Odôvodnené pochybnosti v zmysle vyššie uvedeného spočívajú v tom, že aj keď možno konštatovať, že neexistuje priamy a hodnoverný dôkaz toho, kedy disciplinárne obvinený skutočne prevzal predmetný rozsudok, určitá skupina vykonaných dôkazov nasvedčuje

tomu, že disciplinárne obvinený skutočne mohol prevziať rozsudok až dňa 18. 3. 2011. Potom platí, že disciplinárne obvinený skutočne nemusel oznámiť SAK (na výzvu SAK z 13. 12. 2010) nesprávny údaj o dátume prevzatia rozsudku, ale oznamoval údaj správny.

Nakoľko existovali vyššie opísané pochybnosti o vine disciplinárne obvineného a zákon o advokácii ani Disciplinárny poriadok nedáva vodítko, ako v predmetnej veci postupovať v prípade takýchto pochybností, senát na rozhodnutie vo veci analogicky aplikoval v súlade s § 57 ods. 7 zákona o advokácii jednu zo základných zásad trestného práva, a to zásadu *„in dubio pro reo"* („v pochybnostiach v prospech obvineného"). Ak v dôsledku existencie pochybností o vine disciplinárne obvineného nemožno jednoznačne určiť, či je vinný zo skutkov, ktoré sa mu za vinu kladú v návrhu na začatie disciplinárneho konania (v znení jeho úpravy), potom je potrebné rozhodnúť v jeho prospech. Z uvedeného dôvodu senát rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

154.

ROZHODNUTIE

Za začiatok plynutia šesťmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii je potrebné považovať najneskôr deň podania, resp. zaevidovania sťažnosti sťažovateľa, v ktorej sú obsiahnuté skutočnosti, poukazujúce na spáchanie disciplinárne previnenia advokáta, na oddelení sťažnosti, nakoľko vzhľadom na postavenie a funkcie oddelenia sťažnosti SAK uvedené v § 2 ods. 1 a 2 Disciplinárneho poriadku a § 14 Organizačného poriadku, je zrejmé, že predseda revíznej komisie SAK ako navrhovateľ sa o disciplinárnom previnení advokáta musel dozvedieť najneskôr dňom zaevidovania takejto sťažnosti.

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu zo 14. októbra 2010, ***sp. zn. DS IV.-75-911/2004***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK zo 14. 11. 2010 sp. zn. DS IV.-75-911/2004 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 24 ods. 1 zákona o advokácii,

tým, že

pri obhajobe klienta, ktorého obhajobu prevzal na plnú moc dňa 20. 8. 2003 od manželky obhajovaného a sťažovateľky prijal sumu 500 000 Sk dňa 18. 9. 2003 za účelom zloženia kaucie, pričom žiadosť o prijatie peňažnej záruky podľa § 73a Tr. por., nepodal a keď sťažovateľka žiadala vrátiť peniaze dňa 25. 9. 2003, ktoré si na tento účel zapožičala, disciplinárne obvinený jej vrátil 150 000 Sk a dňa 19. 12. 2003 sumu 120 000 Sk, pričom zostatok v sume 230 000 Sk odmietol vrátiť s tvrdením, že táto suma bola použitá na trovy obhajoby, pričom trovy obhajoby, ktoré vyúčtoval sťažovateľke boli v rozpore s vyhláškou MS SR č. 163/2002, pretože advokát nemohol účtovať z týchto peňazí, ktoré mali byť použité na zloženie peňažnej záruky, čo vyplývalo aj z príjmového dokladu z 18. 9. 2003, **zastavené**

podľa § 13 písm. b.) Disciplinárneho poriadku.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal dňa 4. 10. 2004 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi z dôvodu neštandardného a neetického postupu disciplinárne obvineného, ktorý pri obhajobe klienta, ktorého obhajobu prevzal na plnú moc dňa 20. 8. 2003 od manželky obhajovaného a sťažovateľky prijal sumu 500 000 Sk dňa 18. 9. 2003 za účelom zloženia kaucie, pričom žiadosť o prijatie peňažnej záruky podľa § 73a Tr. por., nepo-

dal a keď sťažovateľka žiadala vrátiť peniaze dňa 25. 9. 2003, ktoré si na tento účel zapožičala, disciplinárne obvinený jej vrátil 150 000 Sk a dňa 19. 12. 2003 sumu 120 000 Sk, pričom zostatok v sume 230 000 Sk odmietol vrátiť s tvrdením, že táto suma bola použitá na trovy obhajoby, pričom trovy obhajoby, ktoré vyúčtoval sťažovateľke boli v rozpore s vyhl. MS SR č. 163/2002, pretože advokát nemohol účtovať z týchto peňazí, ktoré mali byť použité na zloženie peňažnej záruky, čo vyplývalo aj z príjmového dokladu z 18. 9. 2003.

Po otvorení disciplinárneho pojednávania dňa 14. 10. 2010 disciplinárny senát preskúmal všetky náležitosti podaného návrhu, a to aj z hľadiska dodržania zákonných lehôt, pričom dospel k jednoznačnému záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

Vychádzajúc z § 58 ods. 2 zákona o advokácii, § 2 ods. 1 a 2 Disciplinárneho poriadku a § 14 ods. 1, 2 a 3 Organizačného poriadku disciplinárny senát bez akýchkoľvek pochybností zistil, že sťažovateľka doručila dňa 25. 3. 2004 komore žiadosť o pomoc. Táto bola oddelením sťažnosti vyhodnotená ako sťažnosť a v ten istý deň t. j. 25. 3. 2004 aj zaevidovaná. Vyplynulo to aj z písomnosti z 29. 3. 2004, v ktorej SAK oznamuje sťažovateľke, že jej sťažnosť na postup advokáta bola dňa 25. 3. 2004 zaevidovaná.. Je nesporné, že oddelenie sťažnosti vytvára podmienky pre riadnu činnosť predsedu revíznej komisie ako navrhovateľa, ako aj pre činnosť advokátov poverených predsedom revíznej komisie vykonaním prípravných úkonov potrebných na preverenie, či došlo k disciplinárnemu previneniu. Evidentne sa teda navrhovateľ dozvedel o nápade sťažnosti dňom jej zaevidovania t. j. 25. 3. 2004. Uvedený dátum je teda základom pre začiatok plynutia šesťmesačnej lehoty stanovenej v ustanovení § 58 ods. 2 zákona o advokácii. Vzhľadom k tomu bolo preto nepochybné, že predseda revíznej komisie mohol proti disciplinárne obvinenému podať návrh na začatie disciplinárneho konania do 25. 9. 2004. Ako však vyplýva z podacej pečiatky Disciplinárnej komisie stalo sa tak až 4. 10. 2004. Predseda revíznej komisie, ako navrhovateľ, teda podal svoj návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi disciplinárnej komisii oneskorene.

Preto disciplinárny senát rozhodol podľa § 13 písm. b.) Disciplinárneho poriadku a konanie zastavil.

155.

ROZHODNUTIE

1.) Ak skutok advokáta, ktorý je predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania, spočíva v nekonaní (opomenutí povinnosti) advokáta, pre posúdenie otázky premlčania disciplinárneho previnenia a začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania je rozhodujúce, dokedy bol advokát povinný v súlade s účelom danej povinnosti advokáta túto povinnosť najneskôr splniť (posledný deň možného splnenia povinnosti), nie okamih dokedy protiprávny stav vyvolaný advokát trval, ak takéto dodatočné splnenie povinnosti už nemalo pre klienta význam.

2.) § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku síce neurčuje advokátovi presnú lehotu, dokedy je advokát povinný poslať klientovi písomnosť, z ktorej preňho vyplývajú práva a povinnosti, ukladá však advokátovi takýto úkon zrealizovať včas, teda v takej lehote, v ktorej si klient ešte reálne môže uplatniť svoje práva alebo splniť svoje povinnosti, a to aj procesného charakteru (podanie odvolania).

Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu z 20. októbra 2011, sp. zn. DS IV.-84/11:987/2011

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu z 20. októbra 2011, sp. zn. DS IV.-84/11:987/2011 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorým sa mal do-

pustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku,

tým, že

ako súdom ustanovený právny zástupca pre konanie v správnom súdnictve svojmu klientovi po zastavení tohto konania uznesením súdu zo dňa 29. 10. 2008 z dôvodu prekážky inej začatej veci, a hoci toto uznesenie prevzal dňa 11. 12. 2008, klientovi ho nedoručil,

zastavené podľa § 13 písm. b.) Disciplinár. poriadku, lebo **návrh bol podaný oneskorene**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal dňa 16. 8. 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii a § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku.

Na základe vykonaných dôkazov a po ich podrobnom analyzovaní a vyhodnotení jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti disciplinárny senát dospel k jednoznačnému záveru, že predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania predsedovi Disciplinárnej komisie oneskorene.

Navrhovateľom citovaný § 6 písm. a.) Advokátskeho poriadku (a to bez ohľadu na to, či bolo použité v súlade s ustanovením § 58 ods. 4 zákona o advokácii) neurčuje presnú lehotu, do kedy je advokát povinný poslať klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti. Ukladá však advokátovi takýto úkon zrealizovať včas, teda v takej lehote v ktorej si klient (pokiaľ tak neurobil advokát) ešte reálne môže uplatniť svoje práva alebo splniť svoje povinnosti. Ak advokát zavinene túto lehotu nedodrží, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia.

Z výrokovej časti návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, že disciplinárne obvinený sa mal disciplinárneho previnenia dopustiť tým, že klientovi nedoručil uznesenie súdu, ktoré obdržal 11. 12. 2008. Ako vyplýva z odôvodnenia tohto návrhu z nedoručeného rozhodnutia vyplývalo právo účastníka, síce len procesného charakteru, ale predsa podať odvolanie. Nedoručené uznesenie súdu nadobudlo právoplatnosť 30. 12. 2008. V tejto súvislosti disciplinárny senát dospel k jednoznačnému záveru, že konanie ktoré navrhovateľ považuje za disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného, je možné ohraničiť len na obdobie od 11. 12. 2008, kedy uznesenie súdu obdržal do 30. 2. 2008, kedy toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a teda márne uplynula lehota na podanie odvolania. Po 30. 12. 2008 si už sťažovateľ reálne nemohol uplatniť svoje právo a to ani za situácie keby mu bol disciplinárne obvinený zaslal uznesenie súdu deň po tejto lehote. Disciplinárny senát sa preto nestotožnil s názorom navrhovateľa, že protiprávny stav trval až do 7. 3. 2011, kedy disciplinárne obvinený uznesenie súdu sťažovateľovi doručil.

Pokiaľ k disciplinárnemu previneniu došlo v období 11. 12. 2008 do 30. 12. 2008 a návrh na začatie disciplinárneho konania doručil predseda revíznej komisie disciplinárnej komisii až 16. 8. 2011, evidentne sa tak stalo po uplynutí dvojročnej lehoty stanovenej v § 58 ods. 2 zákona o advokácii a teda oneskorene. Preto disciplinárny senát rozhodol tak ako je to vo výrokovej časti uvedené a disciplinárne konanie vedené proti disciplinárne obvinenému z dôvodu § 13 písm. b.) Disciplinárneho poriadku zastavil.

156.

ROZHODNUTIE

Právoplatné vyčiarknutie disciplinárne obvineného advokáta zo zoznamu advokátov z dôvodov podľa § 7 ods. 1 písm. h.) zákona o advokácii (neuzatvorenie poistenia pri výkone advokácie) je dôvodom na prerušenie disciplinárneho konania až do opätovného zápisu

disciplinárne obvineného do zoznamu advokátov v súlade s § 14 ods. 3. a § 22 ods. 2 Disciplinárneho poriadku, nie však pre zastavenie disciplinárneho konania.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu z 26. januára 2011, ***sp. zn. DS V.-95/10:4250/2010***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu z 26. 1. 2011, sp. zn. DS V.-95/10:4250/2010 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 29 ods. 1 zákona o advokácii

tým, že

nezaplatil príspevok advokáta na činnosť SAK a do sociálneho fondu splatné do 30. 4. 2010 ani do troch, resp. jedného mesiaca od ich splatnosti,

prerušené až do opätovného zápisu disciplinárne obvineného do zoznamu advokátov.

Z odôvodnenia:

Dňa 26. 1. 2011 pred začatím disciplinárneho konania informovalo disciplinárne oddelenie SAK V. disciplinárny senát, že disciplinárne obvinený bol dňa 31. 12. 201 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, z dôvodov podľa § 7 ods. 1, písm. h.) zákona o advokácii.

Podľa § 22 ods. 2 Disciplinárneho poriadku senát disciplinárne konanie preruší aj v prípade, že existujú skutočnosti uvedené v § 7 ods. 1, písm. c.) až i.) zákona o advokácii.

Vzhľadom na to, že neboli zistené, žiadne prekážky pre takýto postup a ide o disciplinárnym poriadkom stanovený relevantný postup, disciplinárny senát konanie prerušil.

157.

ROZHODNUTIE

Len podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je právnym úkonom, ktorý spôsobuje relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne účinky, pričom z hľadiska zachovania lehôt pre podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii je rozhodujúcou skutočnosťou okamih, kedy bol návrh na začatie disciplinárneho konania doručený disciplinárnej komisii v zmysle § 11 ods. 2 Disciplinárneho poriadku.

Rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010, ***sp. zn. DS VII.-76/08:1463/2008***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu z 29. októbra 2010 sp. zn. DS VII.-76/08:1463/2008 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii z dôvodu porušenia povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii

tým, že

ako právny zástupca žalobcu vo veci vedenej na okresnom súde podal dňa 27. 12. 2007 v mene žalobcu návrh na začatie konania, ktorý doplnil príslušnými prílohami a to okrem iného aj kópiou dokumentu, dodatok č. 2 procesnej smernici pre správu a vymáhania pohľadávok, ktoré vznikli z pokút uložených pri prepravnej kontrole zo dňa 27. 06. 2006, pričom na rube listov tohto pripojeného dokumentu sa nachádzal text, ktorý sa danej veci netýkal, pretože išlo o žalobu v inej advokátom zastupovanej veci,

zastavené podľa § 13 písm. b.) Disciplinárneho poriadku z dôvodu, že **návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal dňa 16. 10. 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 7. 10. 2008 proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre závažné porušenie povinnosti

advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako právny zástupca žalobcu vo veci vedenej na okresnom súde podal dňa 27. 12. 2007 v mene žalobcu návrh na začatie konania, ktorý doplnil príslušnými prílohami a to okrem iného aj kópiou dokumentu, dodatok č. 2 procesnej smernici pre správu a vymáhania pohľadávok, ktoré vznikli z pokút uložených pri prepravnej kontrole zo dňa 27. 06. 2006. Predmetný dokument pozostával z 8 listov, na ktorých prvých stranách sa nachádzal predmetný dodatok č. 2 a na rube týchto listov bol však text, ktorý sa danej veci netýkal, pretože išlo o žalobu v inej advokátom zastupovanej veci, spolu s plnomocenstvom udeleným advokátovi.

VI. disciplinárny senát pôvodným rozhodnutím zo dňa 7. 1. 2009 disciplinárne konanie vo vyššie uvedenej veci zastavil s poukazom na § 58 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo. Navrhovateľ sa o disciplinárnom previnení dozvedel zo sťažnosti sťažovateľa doručenej SAK dňa 10. 4. 2008, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný predsedovi disciplinárnej komisie dňa 16. 10. 2008 – teda oneskorene, po uplynutí šesťmesačnej lehoty (posledný deň lehoty bol deň 10. 10. 2008).

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, pričom vo svojom odvolaní navrhol odvolaciemu orgánu napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. V odvolaní uviedol, že podľa § 5 ods. 1 Disciplinárneho poriadku predseda revíznej komisie podá návrh, ak revízna komisia zistí, že advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia, pričom podľa ods. 2 toho istého ustanovenia návrh podá predsedovi disciplinárnej komisie na adresu sídla komory. Odvolateľ tvrdil, že listom číslo 102-1463/2008-Há zo dňa 7. 10. 2008 adresovaným predsedovi disciplinárnej komisie bolo dokázané, že dňa 7. 10. 2008 uvedený list spolu s návrhom na začatie disciplinárneho konania bol doručený predsedovi disciplinárnej komisie.

Predsedníctvo SAK rozhodnutím zo dňa 22. 5. 2009 podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii zrušilo rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu zo dňa 7. 1. 2009 a vec sa vrátila na nové prerokovanie a rozhodnutie s tým, že vo veci je potrebné vykonať dokazovanie na skutočnosť, či podanie bolo skutočne podané v sídle komory s postúpením spisu na konkrétne oddelenie. Podľa názoru odvolacieho orgánu je nevyhnutné vypočuť pracovníčky oddelení, ktoré si odovzdávajú poštu medzi sebou, prečo došlo k takejto situácii, či v tomto období si pracovníčka disciplinárneho oddelenia čerpala dovolenku a či skutočne prevzala písomnosti až po návrate z dovolenky. V tomto smere je dôkazné bremeno na navrhovateľovi, aby svoje tvrdenia preukázal.

Disciplinárny senát po vrátení veci vykonal vo veci dokazovanie, a to okrem vypočutia navrhovateľa, vypočutia disciplinárne obvineného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým knihou prijatej pošty disciplinárneho oddelenia SAK aj výsluchom svedkov – pracovníčky disciplinárneho oddelenia a pracovníčky sťažnostného oddelenia.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene, a to až dňa 16. 10. 2008, pričom navrhovateľ svoje tvrdenie o včasnom podaní návrhu nepreukázal, napriek tomu, že dôkazné bremeno bolo na ňom.

Senát sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že by samotný sprievodný list číslo 102-1463 /2008-Há zo dňa 7. 10. 2008, ktorého súčasťou mal byť aj návrh na začatie disciplinárneho konania (čo preukázané nebolo), preukazoval včasné podanie návrhu. Nakoľko podacia pečiatka na sprievodnom liste a na návrhu na začatie disciplinárneho konania boli rozdielne podľa názoru disciplinárneho senátu je v pochybnostiach rozhodujúca podacia pečiatka na návrhu, nakoľko iba podaný návrh na začatie disciplinárneho konania je právnym úkonom, ktorý spôsobuje relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne účinky.

Zo svedeckých výpovedí disciplinárny senát zistil, že pracovníčka, ktorá vedie disciplinárne oddelenie bola v rozhodnom čase na dovolenke, preto bol predmetný návrh podávaný cez podateľňu a po návrate z dovolenky bol návrh na začatie disciplinárneho konania fyzicky spracovaný pracovníčkou disciplinárneho oddelenia v deň uvedený na podacej pečiatke návrhu, t. j. 16. 10. 2008, pričom pracovníčka disciplinárneho oddelenia vo svojej výpovedi dodala, že nie je obvyklé, aby sa návrh a spis zasielal so sprievodným listom, ale prichádza obvykle len originál spisu s originálom návrhu a to spolu vždy s troma kópiami.

Z vykonaného dôkazu knihou prijatej pošty disciplinárneho oddelenia bolo podľa názoru senátu nepochybné, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol doručený predsedovi disciplinárnej komisie (§ 11 ods. 2 Disciplinárneho poriadku) až dňa 16. 10. 2008 – teda po uplynutí šesťmesačnej lehoty (posledný deň lehoty bol deň 10. 10. 2008). Uvedenú skutočnosť potvrdzoval aj ďalší listinný dôkaz – a to výzva disciplinárne obvinenému zo strany predsedu disciplinárne komisie k vyjadreniu vo veci zo dňa 16. 10. 2008, v ktorom sa uvádza, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol doručený dňa 16. 10. 2008.

158.

ROZHODNUTIE

Ak z návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je zrejmé, akým konkrétnym konaním (opomenutím) sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia, nemožno na základe takéhoto návrhu konštatovať vinu disciplinárne obvineného.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu z 10. marca 2011, ***sp. zn. DS X.-30/10:2399/2009***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 10. marca 2011, sp. zn. DS X.-30/10:2399/2009 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) ako bývalý právny zástupca spoločnosti A. s r. o., ktorej spoločníkom, podľa výpisu z obchodného registra, bol od 7. 12. 2007 do 12. 9. 2008, ako právny zástupca tejto spoločnosti vykonal sériu úkonov, na základe ktorých došlo k zmenám v štruktúre vlastníkov tejto spoločnosti, pričom došlo medzi iným, k prevodu obchodného podielu v tejto spoločnosti na disciplinárne obvineného, ako i na jeho rodinného príslušníka, tieto kroky boli protiprávne a dňom 13. 9. 2008 vlastnícka štruktúra bola uvedená do súladu so skutkovým stavom pred krokmi disciplinárne obvineného,

2.) disciplinárne obvinený sa nevyjadril k sťažnosti, ktorú na komoru podal na disciplinárne obvineného sťažovateľ, ktorá mu bola zaslaná dňa 30. 7. 2009 a ktorú prevzal dňa 3. 8. 2009, na túto výzvu nereagoval a urgenciu komory zo dňa 27. 8. 2009 neprevzal,

pretože v zmysle § 24 písm. a.) Disciplinárneho poriadku **nebolo dokázané, že sa skutky stali**.

Z odôvodnenia:

Predseda revíznej komisie podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorým sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii.

Zástupca disciplinárne obvineného na pojednávaní disciplinárneho senátu žiadal, aby disciplinárne obvinený bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodený s poukazom na dôvody uvedené na písomnom stanovisku k návrhu, v ktorom disciplinárne

obvinený namietal predovšetkým neurčitú špecifikáciu skutkového stavu vo vzťahu ku skutku pod bodom 1.) návrhu. Ďalej poukázal na to, že v spise sa nenachádzajú vo vzťahu k tomuto skutku žiadne dôkazové materiály a zároveň predložil uznesenie NS SR zo dňa 5. 9. 2008, ktorým bolo zrušené uznesenie registrového súdu o výmaze spoločníka a konateľa, na ktoré sa sťažovateľ odvolával.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2.) návrhu právny zástupca disciplinárne obvineného uviedol, že podpis na doručenke zo dňa 3. 8. 2009, ktorým bola doručovaná disciplinárne obvinenému sťažnosť sťažovateľa nie je podpisom disciplinárne obvineného a k urgencii, resp. neprevzatiu urgencie zo dňa 27. 8. 2009 bol predložený listinný dôkaz – potvrdenie o rezervácii dovolenky v disciplinárne obvinenýmz ktorého malo vyplývať, že v danom čase sa disciplinárne obvinený nenachádzal na Slovensku.

Navrhovateľ trval na podanom návrhu v celom rozsahu a na doplňujúcu otázku odpovedal, že protiprávnosť vo vzťahu k prvému skutku vidí v prevode obchodných podielov na disciplinárne obvineného s tým, že je nesporné, že k prevodu obchodných podielov skutočne došlo. Vo vzťahu k druhému skutku uviedol, že bol síce predložený doklad o tom, že disciplinárne obvinený sa nenachádzal na území SR v čase doručovania výzvy SAK a zároveň poukázal na § 30 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého je advokát povinný uspôsobiť svoje povinnosti tak, aby bolo doručovanie zabezpečené.

Zástupca disciplinárne obvineného v rámci záverečného návrhu uviedol, že v danom prípade nešlo o prevod obchodného podielu, ale len o pristúpenie spoločníka. Taktiež zdôraznil, že disciplinárne obvinený mal zabezpečené doručovanie pošty tak, ako mu ukladajú stavovské predpisy, pričom v danom prípade išlo len o krátkodobú dovolenku a disciplinárne obvinený nemôže byť zodpovedný za to, že poštový doručovateľ doručil výzvu komory svokre.

Za daného skutkového a právneho stavu disciplinárny senát vo vzťahu k prvej skutkovej vete uvedenej v návrhu na začatie disciplinárneho konania posudzoval predovšetkým dostatočnú určitosť a špecifikáciu skutku, ktorým sa disciplinárne obvinený mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 18 ods. 1, 2, 3 zákona o advokácii. V danom kontexte zároveň disciplinárny senát posudzoval naplnenie jedného zo základných znakov disciplinárneho previnenia, ktorým je protiprávnosť konania disciplinárne obvineného. Disciplinárny senát sa za daného skutkového stavu nestotožnil s vymedzením skutku obsiahnutého v prvej skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania. Použitá špecifikácia skutku *„**vykonal sériu úkonov**, na základe ktorých došlo k zmenám v štruktúre vlastníkov tejto spoločnosti, pričom došlo medzi iným, **k prevodu obchodného podielu** v tejto spoločnosti..“* nemožno považovať za určité a dostatočne špecifikovaný skutok, ktorý by mohol naplniť znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia. Taktiež nemožno súhlasiť s argumentáciou, že samotný prevod obchodného podielu resp. jeho nadobudnutie disciplinárne obvineným by sám o sebe bol porušením povinnosti advokáta. Z návrhu nebolo zrejmé aké konkrétne úkony mali byť disciplinárne obvineným vykonané v rozpore so stavovskými predpismi a zároveň prihliadol aj na dôkaz predložený disciplinárne obvineným – uznesenie NS SR, ktorým bolo zrušené rozhodnutie registrového súdu o výmaze spoločníka a konateľa, na ktoré sa sťažovateľ odvolával, a z ktorého odvodzoval protiprávne konanie disciplinárne obvineného. Vzhľadom na uvedenú nedostatočnú špecifikáciu skutku, neurčitosť jeho vymedzenia a povinnosť disciplinárneho senátu rozhodovať iba o skutku, ktorý je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj pochybností pri preukázaní protiprávnosti konania disciplinárne obvineného, disciplinárny senát rozhodol o oslobodení disciplinárne obvinenej vo vzťahu k prvej skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Vo vzťahu ku skutku uvedeného v druhej skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania senát mal na základe predložených dôkazov (porovnaním podpisov) za preukázané, že disciplinárne obvinený nepodpisoval doručenku zo dňa 3. 8. 2009 ani nikoho nesplnomocnil za

svoju kanceláriu preberať poštu. Keďže v danom prípade došlo zrejme k pochybeniu poštového doručovateľa pri odovzdaní zásielky inej osobe, nemôže byť toto pochybenie pripočítané na úkor disciplinárne obvineného. Vo vzťahu k urgencii zo dňa 27. 8. 2009, mal senát za preukázané, že v čase doručovania zásielky sa disciplinárne obvinený nachádzala mimo územia SR, pričom rovnako prihliadol na skutočnosť, že disciplinárne obvinený nikoho nesplnomocnil na preberanie pošty. Vzhľadom na túto skutočnosť nebol poštovým doručovateľom zastihnutý, čo mu neumožňovalo vyjadriť s k predmetnej výzve. K uvedenému skutku senát ešte dodal, že návrh na začatie disciplinárneho konania neobsahuje námietku porušenia § 28 ods. 4 zákona. o advokácii. Vo vzťahu k námietke zástupcu revíznej komisie odkazujúcej na § 30 Advokátskeho poriadku senát konštatoval, že ani skutkovo ani právne nebola namietaná povinnosť advokáta predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania. Vzhľadom na uvedenú skutkovú a právnu situáciu disciplinárny senát oslobodil disciplinárne obvinenú aj zo skutku uvedeného v druhej skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania

II. časť
Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov

I.

ROZHODNUTIE

1.) Žalobca je povinný spolu s podaním žaloby na preskúmanie zákonnosti disciplinárneho rozhodnutia zaplatiť súdny poplatok za žalobu, keďže poplatková povinnosť žalobcovi v zmysle § 5 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vzniká okamihom podania žaloby.

2.) Nezaplatenie súdneho poplatku za správnu žalobu ani po zaslaní výzvy súdu s upozornením na možné následky nezaplatenia súdneho poplatku v stanovenej lehote je podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch dôvodom pre zastavenie konania.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR ***sp. zn. 3 Sž 5/2005*** *zo dňa 28. apríla 2005*

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) sa žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej (SAK) sp. zn. DS III.-1-17/04/Sa zo dňa 5. novembra 2004, ktorým bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že na výzvy SAK nereagoval a nevyjadril sa k písomnej sťažnosti sťažovateľa, ktorá voči nemu smerovala.

Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Sž 5/2005 zo dňa 28. apríla 2005 konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podaním žaloby žalobcovi vznikla ako poplatníkovi podľa. § 1 ods. 1 písm. a.) a § 5 ods. 1 písm. a.) zákona o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby podľa položky § 10 písm. a.) sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 66,39 eur (2 000 Sk) za preskúmanie rozhodnutia.

Keďže súdny poplatok nebol s podaním žaloby zaplatený, súd vyzval žalobcu na jeho zaplatenie v lehote 10 dní od prevzatia výzvy pod následkom zastavenia konania. Hoci žalobca výzvu na zaplatenie súdneho poplatku prevzal dňa 19. 1. 2005, v určenej lehote a ani do dňa rozhodnutia týmto uznesením súdny poplatok nezaplatil.

Najvyšší súd SR preto pred začatím konania vo veci samej a po poučení žalobcu o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku konanie podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch zastavil.

II.

ROZHODNUTIE

1.) Pod pojmom spisy žalovaného správneho orgánu podľa § 250d ods. 1 O. s. p. treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu, vrátane originálov dokladov o doručení rozhodnutí.

2.) V prípade, ak SAK ako žalovaný správny orgán svoj spisový materiál nepredloží ani po výzve súdu, je daný dôvod na zrušenie preskúmavaného disciplinárneho rozhodnutia pre jeho nepreskúmateľnosť podľa 250j ods. 3 O. s. p.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR ***sp. zn. 1Sž 54/2005*** *zo dňa 22. septembra 2006*

Z odôvodnenia:

Včas podanou žalobou sa žalobca (advokát) domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej (SAK), a to rozhodnutia jej III. disciplinárneho senátu sp. zn. III. DS-130-1400/04 zo dňa 27. júna 2005, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii z dôvodu porušenia povinnosti podľa § 18 zákona o advokácii, § 10 ods. 2, § 12, § 13 ods. 3 a § 19 ods. 2 Zásad výkonu advokácie a vzhľadom na pokračujúci charakter skutku aj § 11 a § 13 Advokátskeho poriadku účinného od 19. 6. 2004, ktoré spočívalo v nevrátení všetkých zverených dokladov klientovi po skončení zastupovania, v nevykonaní

finančného vysporiadania s klientom a v ignorovaní žiadosti nového právneho zástupcu klienta na odoslanie písomnosti vzťahujúcich sa na vec, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na 1 rok a povinnosť zaplatiť SAK paušálne trovy disciplinárneho konania v sume 215,76 eur (6 500 Sk).

Žalobca sa domáhal zrušenia vyššie uvedeného disciplinárneho rozhodnutia a vrátenia veci disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistený skutkový stav je v rozpore s obsahom spisov, ktoré neobsahujú postačujúce dôkazy o okolnostiach prípadu a z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1Sž 54/2005 zo dňa 22. septembra 2006 zrušil rozhodnutie žalovanej sp. zn. III. DS-130-1400/04 zo dňa 27. júna 2005 podľa § 250j ods. 2 písm. d.) a ods. 3 O. s. p. a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaná napriek viacerým žiadostiam a urgenciám, ktoré prevzala dňa 24. 6. 2006, 17. 2. 2006, 6. 5. 2006 a 3. 7. 2006 na tieto nereagovala a administratívny spis, týkajúci sa predmetnej veci nepredložila.

Pod pojmom spisy žalovaného správneho orgánu podľa § 250d ods. 1 O. s. p. treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu, vrátenia originálov dokladov o doručení rozhodnutí.

Nakoľko takýto spis žalovaná súdu nepredložila, rozhodnutie žalovanej je preto nepreskúmateľné z dôvodov uvedených v zákone, a to, že spisy správneho orgánu neboli preložené. Z tohto dôvodu neostalo Najvyššiemu súdu SR iné, ako napadnuté rozhodnutie žalovanej podľa § 250 j ods. 3 O. s. p. a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

III.

ROZHODNUTIE

1.) Návrh na preskúmanie rozhodnutia disciplinárneho senátu, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, zoznamu advokátskych koncipientov, zoznamu euroadvokátov, zoznamu zahraničných advokátov alebo zoznamu medzinárodných advokátov alebo pozastavenie výkonu advokácie, podaný Najvyššiemu súdu SR podľa § 59 ods. 5 zákona o advokácii, má charakter opravného prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p.

2.) Rozhodnutie komory o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov z dôvodu nezaplatenia príspevku na činnosť SAK podľa § 7 ods. 1 písm. f.) zákona o advokácii má povahu disciplinárneho opatrenia, preto v prípade tohto rozhodnutia nezaplatenie príspevku na činnosť SAK v zmysle zásady ne bis in idem už nemôže byť predmetom ďalšieho disciplinárneho postihu.

3.) Každé disciplinárne rozhodnutie musí obsahovať označenie Slovenskej advokátskej komory ako orgánu, ktorý ho vydal, nestačí označenie disciplinárneho orgánu, ktorý v mene tohto orgánu konal. Opačný prípad zakladá podstatnú vadu disciplinárneho rozhodnutia – ničotnosť individuálneho správneho aktu.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR ***sp. zn. 3 Sž 58/2005*** *zo dňa 24. januára 2007*

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) sa podaním označeným ako žaloba, doručeným Najvyššiemu súdu SR dňa 28. 7. 2005 domáhal preskúmania rozhodnutia IX. disciplinárneho senátu sp. zn. IX. DS 02/2005 zo dňa 9. 5. 2005, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že spätne za viac rokov nezaplatil príspevok na činnosť SAK a príspevok do

sociálneho fondu v čiastkach a termínoch určených konferenciou advokátov a tým, že do 15 dní zmenu sídla advokátskej kancelárie, čím porušil povinnosti advokáta podľa. § 27 ods. 1, § 28 Zásad výkonu advokácie. Za toto disciplinárne previnenie mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na dobu jedného roka a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 215,76 eur (6 500 Sk).

Žalobca navrhoval predmetné rozhodnutie zrušiť s poukazom na to, že žalovaná predmetné opatrenie prijala na pojednávaní konanom dňa 9. 5. 2005, teda až potom, čo predsedníctvo SAK na svojom zasadnutí dňa 1. 4. 2005 vyčiarklo žalobcu zo zoznamu advokátov, čím bol za daný skutok postihnutý súbežne, čo podľa jeho názoru zakladá zmätočnosť týchto rozhodnutí a ich nezákonnosť.

Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 22. 2. 2006 namietla, že v danom konaní nemôže byť pasívne legitimovaný IX. disciplinárny senát označený žalobcom za žalovaného, ale jedine SAK: Námietku, že predmetným rozhodnutím bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie potom, čo predsedníctvo SAK na svojom zasadnutí dňa 1. 4. 2005 vyčiarklo žalobcu zo zoznamu advokátov, nepovažovala žalovaná za dôvodnú, nakoľko v čase rozhodovania disciplinárneho senátu (9. 5. 2005) rozhodnutie o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov ešte nebolo právoplatné, keďže žalobca ho prevzal až dňa 30. 5. 2005, a preto podľa názoru žalovanej nič nebránilo senátu, aby vo veci rozhodol.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 3 Sž 58/2005 zo dňa 24. januára 2007 zrušil rozhodnutie IX. disciplinárneho senátu sp. zn. IX. DS 02/2005 zo dňa 9. 5. 2005 podľa § 250j ods. 2 písm. a.) O. s. p. a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

Najvyšší súd ako predbežnú riešil právnu otázku procesného postupu, či podanie žalobcu sa má prejednať v procesnom režime rozhodovania o žalobách proti právoplatným rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. a lebo v procesnom režime rozhodovania o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. Uvedená procesná otázka bola spornou vzhľadom na indexovú poznámku pod bodom k § 59 ods. 5 zákona o advokácii, ktorá odkazovala na v aplikácii uvedeného ustanovenia na § 244 až 250k O. s. p. – ustanoveniam druhej hlavy piatej časti O. s. p. upravujúcich prieskum právoplatných rozhodnutí správnych orgánov.

Najvyšší súd dospel k záveru, že indexová poznámka je v rozpore s dikciou § 59 ods. 5 zákona o advokácii s prihliadnutím na logický a systematický výklad tohto ustanovenia.

Na prieskum právoplatných rozhodnutí podľa § 244 až 250k O. s. p. sa vzťahuj princíp generálnej klauzuly, ktorý nevyžaduje osobitné zákonné určenie, že zákonnosť daného rozhodnutia je preskúmateľná súdom. Takéto zákonné určenie je prejavom princípu pozitívnej enumerácie, ktorý sa podľa § 250l ods. 1 O. s. p. vzťahuje k postupu podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. Táto skutočnosť vyplýva aj zo systematického usporiadania jednotlivých ustanovení § 59 zákona o advokácii do odsekov, keď menej závažné disciplinárne opatrenia – napomenutie, verejné napomenutie a peňažná pokuta, uvedené v § 59 ods. 1, 3 zákona o advokácii sa prejednávajú v dvojstupňovom administratívnom konaní, pre ktoré je charakteristické, že rozhodnutia v ňom vydané okamihom ich doručenia nadobúdajú právoplatnosť. Naopak pre závažné disciplinárne opatrenia podľa § 59 ods. 5 zákona o advokácii, ktoré sú ukladané v jednostupňovom administratívnom konaní, logicky vyplýva, že opravnom prostriedku, ktorý smeruje proti neprávoplatnému rozhodnutiu vydanému v prvom (a jedinom) stupni rozhoduje súd. Ide aj o významnú záruku zákonnosti v tom, že účinky závažných rozhodnutí správnych orgánov sa v týchto prípadoch odkladajú v dôsledku podania opravného prostriedku až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým dôjde k rozhodnutiu o opravnom prostriedku.

Z týchto dôvodov preto Najvyšší súd SR rozhodol, že jeho postup pri prejednávaní veci sa bude spravovať primárne ustanoveniami tretej hlavy piatej časti O. s. p.

Najvyšší súd ako ďalšiu otázku riešil, či bol návrh na začatie konania podaný včas s ohľadom na to, že rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 28. 5. 2005 a návrh bol podaný 28. 7. 2005. Najvyšší súd zistil, že napadnuté rozhodnutie obsahovalo nesprávne poučenie o tom, že žalobu na preskúmanie rozhodnutia je možné podať v lehote do dvoch mesiacov odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Vychádzajúc z § 250m ods. 2, tretia veta O. s. p. bol návrh podaný včas.

Najvyšší súd zistil, že za ten istý skutok – nezaplatenie príspevku na činnosť SAK za viac rokov bol žalobca postihnutý rozhodnutím SAK č. 1194/2005 zo dňa 19. 5. 2005, ktoré bolo prijaté na zasadnutí 1. 4. 2005 podľa § 7 ods. 1 písm. f.) zákona o advokácii, ktorým bol žalobca vyčiarknutý zo zoznamu advokátov.

Najvyšší súd skonštatoval, že napriek tomu, že § 7 ods. 1 písm. f.) zákona o advokácii nie je zaradený do 4. časti zákona o advokácii – disciplinárne previnenia a disciplinárne opatrenia, ide jednoznačne o sankčné ustanovenie, ktoré svojou povahou napĺňa dikciu § 56 ods. 1 zákona o advokácii v spojení s § 29 ods. 1 zákona o advokácii. Ide teda o disciplinárne opatrenie. Vzhľadom na to, podľa názoru Najvyššieho súdu SR, ak žalovaná rozhodla o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu advokátov dňa 1. 4. 2005 z dôvodu nezaplatenia príspevku na činnosť SAK, tento skutok už v zmysle zásady ne bis in idem nemal byť predmetom ďalšieho disciplinárneho postihu. Čo sa týka ďalších skutkov uvedených v napadnutom rozhodnutí vzhľadom na ich povahu, došlo k ich faktickej konzumpcii disciplinárnym opatrením – vyčiarknutím zo zoznamu advokátov.

Najvyšší súd SR preskúmal aj formálne náležitosti napadnutého rozhodnutia a skonštatoval, že toto rozhodnutie neobsahuje v záhlaví označenie správneho orgánu, ktorým bolo vydané, teda Slovenskej advokátskej komory, ale iba označenie orgánu, ktorý v mene SAK konal. Najvyšší súd SR poukázal na to, že každý individuálny správny akt musí obsahovať označenie správneho orgánu, ktorý ho vydal, v opačnom prípade ide o podstatnú vadu – ničotnosť individuálneho správneho aktu.

IV.
ROZHODNUTIE

1.) Neoboznámenie sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania zo strany disciplinárne obvineného advokáta zapríčinené jeho nečinnosťou, predovšetkým neprevzatím doporučenej zásielky komory, obsahujúcej tento návrh a uloženej na pošte, v odbernej lehote, nie je možné považovať za vadu postupu disciplinárnych orgánov komory, ktorá by mohla viesť k zrušeniu disciplinárneho rozhodnutia súdom.

2.) Ak disciplinárne obvinený advokát nevyužije svoje právo predkladať návrhy na doplnenie dokazovania, robiť prednesy a namietať právne významné skutočnosti v disciplinárnom konaní z dôvodu vlastnej nečinnosti, nemôže v správnej žalobe dôvodne namietať, že disciplinárne orgány vychádzali len zo zistení revíznej komisie, z obsahu sťažnosti a z vlastných listinných dôkazov.

3.) Pokiaľ žalobca tvrdí, že návrh na začatie disciplinárneho konania sa nenachádzal v listovej zásielke, ktorá mu bola doručená komorou uložením na pošte, je jeho povinnosťou predložiť alebo navrhnúť súdu dôkazy, ktoré by túto skutočnosť preukazovali, lebo dôkazné bremeno po preukázanom tvrdení žalovaného, že mu bol uvedený doklad doručovaný v uvedenej zásielke, už spočíva na žalobcovi.

4.) Z prechodného § 79 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii s účinnosťou od 1. 1. 2004 vyplýva, že disciplinárne konania, ktoré boli začaté podľa doterajších právnych predpisov sa dokončia podľa týchto predpisov (zákon č. 132/1990 Z. z. o advokácii).

*Rozsudok Najvyššieho súdu SR **sp. zn. 1 Sž-o-NS 202/2005** zo dňa 29. januára 2007*

Z odôvodnenia:

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 4 Sž 80/2004 z 25. mája 2005 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca (advokát) domáhal zrušenia rozhodnutia disciplinárneho senátu žalovanej (SAK) zo 14. 4. 2004 (číslo neoznačené), vo veci uloženia disciplinárneho opatrenia, a to vyčiarknutia zo zoznamu advokátov na dobu jedného roka v zmysle § 24 ods. 2 písm. c.) zák. č. 132/1990 Z. z. o advokácii za závažné porušenie povinnosti advokáta, spočívajúce v porušovaní povinnosti vrátiť po skončení poskytovania právnej pomoci doklady a vyúčtovať trovy zastúpenia jeho klientom a v nevyjadrení sa k sťažnosti sťažovateľa bez ospravedlniteľného dôvodu.

V odôvodnení tohto rozsudku sa Najvyšší súd SR vysporiadal s námietkou žalobcu o nemožnosti oboznámiť sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania tak, že túto nepovažoval za opodstatnenú, lebo návrh mu bol doručovaný doporučenou zásielkou odovzdanou na poštovú prepravu 1. 3. 2004, ktorá mu po oznámení bola uložená na pošte 4. 3. 2004, pričom túto zásielku si žalobca v odbernej lehote neprevzal. Žalobca v priebehu disciplinárneho konania túto skutočnosť nikdy nenamietal, a to ani potom, čo mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie, na ktorom sa taktiež mohol oboznámiť s predmetným návrhom, avšak pojednávania sa nezúčastnil. Žalobca v žalobe navyše neuviedol, v čom mala spočívať nezákonnosť postupu alebo rozhodnutia žalovanej v súvislosti s tým, že mu nebol známy obsah návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Najvyšší súd SR rovnako nepovažoval za opodstatnenú námietku žalobcu, spočívajúcu v rozhodovaní orgánov žalovanej o disciplinárnom previnení žalobcu podľa zákona č. 132/1990 Z. z. zákona o advokácii, ktorý bol v čase rozhodovania už zrušený a nahradený zákonom číslo 586/2003 Z. z. o advokácii, pretože podľa prechodného § 79 ods. 4 nového zákona o advokácii disciplinárne konanie, ktoré bolo začaté podľa doterajších predpisov, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, v ktorom zopakoval svoje námietky a uzavrel, že súd prvého stupňa o nich nerozhodil správne.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1 Sž-o-NS 202/2005 zo dňa 29. januára 2007 rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

V odôvodnení tohto rozhodnutia Najvyšší súd SR vychádzal zo stavu, že bolo nepochybne preukázané, že zásielka s návrhom na začatie disciplinárneho konania a s predvolaním bola žalobcovi doručovaná do vlastných rúk, avšak žalobca je v úložnej lehote neprevzal. Z tejto skutočnosti vyplývalo, že žalobca svoje právo predkladať návrhy na doplnenie dokazovania, robiť prednesy a namietať právne významné skutočnosti nevyužil v dôsledku vlastnej nečinnosti. Nemožno preto vytýkať žalovanej, že vychádzala zo zistení revíznej komisie a z obsahu sťažnosti ako aj z pripojených vlastných listinných dôkazov.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že návrh predsedu revíznej komisie žalovanej sa nenachádzal v listovej zásielke, ktorá mu bola doručená uložením na pošte, bolo jeho povinnosťou predložiť alebo navrhnúť dôkazy, ktoré by túto skutočnosť preukazovali, lebo dôkazné bremeno po preukázanom tvrdení žalovaného, že mu bol uvedený doklad doručovaný v predmetnej zásielke, už spočívalo na žalobcovi. Dôkazné bremeno ani v tejto otázke žalobca neuniesol a dokonca ani v konaní na súde prvého stupňa uvedenú skutočnosť nenamietal, preto súd jeho námietku nepovažoval za dôvodnú.

Námietku žalobcu, že orgány žalovanej mali pri rozhodovaní o disciplinárnom previnení žalobcu postupovať podľa nového zákona o advokácii, ktorý bol pre žalobcu podľa jeho názoru výhodnejší, Najvyšší súd SR neakceptoval s poukazom na to, že tento postup môže byť použitý len v prípadoch, keď to vyplýva priamo zo zákona. Navyše z § 56 ods. 1 a 2 písm. d.) nového zákona o advokácii vyplýva, že disciplinárnym previnením advokáta je zavinené porušenie povinností vyplývajúcej z tohto zákona alebo predpisu komory. Okrem toho disciplinárne opatrenie –

pozastavenie výkonu advokácie podľa právnej úpravy nového zákona o advokácii je vo svojej dolnej i hornej hranici vyššia ako v prípade predchádzajúcej právnej úpravy.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd SR rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 v spojení s § 250ja a § 246c O. s. p. potvrdil.

V.
ROZHODNUTIE

Advokát pri výkone advokácie nemôže pôsobiť ako agent podľa § 88b Trestného poriadku bez ohľadu na konkrétne okolnosti výkonu činnosti agenta z dôvodu zásadnej nezlučiteľnosti inštitútu agenta s postavením advokáta, pre potenciálne ohrozenie nezávislosti advokáta. Tento princíp sa uplatňuje nielen vo vzťahu advokáta ku konkrétnemu klientovi, ale musí pôsobiť všeobecne pri výkone advokácie.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR ***sp. zn. 3 Sž 36/2006*** *zo dňa 15. februára 2007*

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ (advokát) sa návrhom na začatie konania domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia V. disciplinárneho senátu sp. zn. DS V.-49-478/2005 z 28. 3. 2006. Týmto rozhodnutím bol navrhovateľ ako disciplinárne obvinený advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia povinnosti advokáta podľa § 2 ods. 2, § 18 ods. 1 a ods. 3 a § 23 ods. 1 zákona o advokácii, § 2 ods. 4, § 9 ods. 1 a § 29 Advokátskeho poriadku, ktorého sa dopustil tým, že potom, čo ho obhajca spoluobvineného požiadal o spoluprácu v súvislosti so zmenou výpovede jeho klienta obvineného Z. za peňažnú odplatu postupne v časovej následnosti to oznámil orgánom činným v trestnom konaní, nie však aj svojmu klientovi obvinenému Z., pričom následne na návrh orgánov činných v trestnom konaní sa stal agentom v zmysle § 88b Trestného poriadku, s čím súhlasil, a ako advokát – obhajca vykonával príkazy orgánov činných v trestnom konaní podľa ich potreby, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov a zároveň povinnosť uhradiť paušálne trovy disciplinárneho konania. Ako odporcov v návrhu označil v 1. rade SAK a v 2. rade V. disciplinárny senát.

Navrhovateľ v žalobe namietal, že v danom prípade nemohlo dôjsť k porušeniu § 2 ods. 2 zákona o advokácii (nezávislosť advokáta pri poskytovaní právnych služieb), keďže jednorazová spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní za účelom odhalenia trestnej činnosti iného advokáta, ktorý nebol jeho klientom, nie je poskytovaním právnych služieb klientovi. Jeho obhajobu klienta obvineného Z. pozícia agenta žiadnym spôsobom neovplyvnila. Senát podľa jeho názoru pochybil, keď nerozlišoval výkon funkcie agenta advokátom vo veci trestného činu, ktorého sa mal dopustiť klient, a výkon funkcie agenta vo veci trestného činu, ktorého sa mala dopustiť tretia osoba. O časti skutku spočívajúcej v neinformovaní nemal podľa jeho názoru senát vôbec rozhodovať, keďže nebol predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania, navyše žiadnu informačnú povinnosť voči svojmu klientovi porušiť nemohol, pretože plnenie oznamovacej povinnosti podľa § 167 ods. 3 Trestného zákona nie je výkonom advokácie, pri ktorom by mal advokát povinnosť riadiť sa pokynmi klienta. Okrem toho advokát nemá povinnosť informovať klienta o všetkých skutočnostiach, ale len o tých, ktoré sa priamo týkajú vybavenia jeho veci. Navrhovateľ taktiež namietal neprimeranosť disciplinárneho opatrenia

Odporca v 1. rade (SAK) vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť, námietky navrhovateľa nepovažoval za dôvodné. Zdôraznil podmienku nezávislosti advokáta ako hlavnej črty advokátskeho povolania, s výkonom ktorého je nezlučiteľný výkon agenta. Pôsobenie navrhovateľa ako agenta podľa jeho názoru priamo súviselo s obhajobou jeho klienta, čo potvrdil aj sám navrhovateľ vo svojej výpovedi na generálnej prokuratúre. Za tohto stavu, keď advokát

navyše neprejavil ani minimálnu mieru sebareflexie, nezostávalo odporcovi nič iné, ako rozhodnúť o vyčiarknutí navrhovateľa zo zoznamu advokátov. Odporca v 2. rade (V. disciplinárny senát) namietal nesplnenie podmienky pasívnej legitimácie na jeho strane.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 3 Sž 36/2006 zo dňa 15. februára 2007 potvrdil rozhodnutie odporcu sp. zn. DS V.-49-478/2005 zo dňa 28. 3. 2006 vo výroku, ktorým bol navrhovateľ uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, zmenil vo výroku, ktorým bolo navrhovateľovi uložené disciplinárne opatrenie – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov tak, že upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia, vo vzťahu k odporcovi v 2. rade konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia riešil spornú otázku medzi účastníkmi konania, či skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania možno právne kvalifikovať ako porušenie § 2 ods. 2, § 18 ods. 1 a ods. 3 a § 23 ods. 1 zák. o advokácii, § 2 ods. 4, § 9 ods. 1 a § 29 Advokátskeho poriadku aplikáciou systematického a logického výkladu týchto ustanovení.

Najvyšší súd vychádzal z toho, že § 2 ods. 2 zákona o advokácii je vyjadrením všeobecne platného právneho princípu výkonu advokácie – nezávislosti advokáta pri výkone advokácie, ktorý existuje nezávisle od normatívnej úpravy, pričom v zákone o advokácii má svoje vyjadrenie aj v ďalších ustanoveniach, upravujúcich ďalšie povinnosti advokáta (povinnosť mlčanlivosti, nezlučiteľnosť výkonu advokátskeho povolania s inými činnosťami a iné). Advokátovi preto z § 2 ods. 2 zákona o advokácii vyplýva povinnosť odmietnuť akékoľvek postavenie, zamestnanie, povolanie či funkciu, ktorá by bola spôsobila narušiť jeho nezávislosť.

Najvyšší súd SR za rozhodujúcu okolnosť v posudzovanom prípade považoval skutočnosť, že navrhovateľ sa stal agentom v čase, keď obhajoval klienta a z tohto dôvodu boli jeho konaním potenciálne priamo dotknuté oprávnené záujmy obvineného, ale aj ďalších jeho klientov, formálne nezúčastnených a neinformovaných o jeho prebiehajúcej utajenej činnosti agenta. Činnosť agenta je totiž dokumentovaná políciou, preto je dotknutá aj dôvernosť informácií klientov, a to obzvlášť v prípadoch povinnej obhajoby. Okrem toho obhajobu klienta advokáta, ktorý pôsobí ako agent vo vzťahu k odhaleniu trestnej činnosti obhajcu spoluobvineného, môže potenciálne sťažiť výkon obhajoby klienta, prípadne viesť až k začatiu ďalšieho trestného stíhania pretože Trestný poriadok (§ 88b ods. 12) umožňuje skutočnosti takto zistené použiť aj v inom konaní. Advokát, ktorý pôsobí ako agent, nemôže svojím klientom zaručiť, že ich záujmy nebudú v žiadnom prípade jeho činnosťou dotknuté, pretože o ďalšom využití informácii získaných agentom nerozhoduje on ako agent, ale orgány činné v trestnom konaní.

Podľa názoru Najvyššieho súdu SR za výkon advokácie treba považovať aj prípad, ak advokát, konajúci v mene klienta prijíma informácie od obhajcu spoluobvineného, ktoré majú byť adresované jeho klientovi. Okrem toho informácie získané pri výkone advokácie alebo v súvislosti s ním sú predmetom povinnosti mlčanlivosti, z ktorej výnimky nemožno vykladať extenzívne aj na prípady, kedy advokát nemá povinnosť postupovať istým spôsobom (napr. povinnosť prekaziť spáchanie trestného činu), ale jeho postup, resp. činnosť je jeho dobrovoľným rozhodnutím.

Najvyšší súd SR v danom prípade obsahovo neskúmal činnosť navrhovateľa ako agenta, lebo v danom konaní bol spor o to, či agent ako inštitút je zlučiteľný s výkonom advokácie. Z hľadiska zlučiteľnosti inštitútu agenta a výkonu advokácie ide o posudzovanie právnych inštitútov ako takých, normatívne upravených, a preto sa berú do úvahy potenciálne právne možnosti dané dikciou § 88b Trestného poriadku účinného v čase spáchania skutku.

Princíp nezávislosti advokáta nemôže byť vykladaný reštriktívne. Najvyšší súd SR sa stotožnil s odporcom v 1. rade v tom, že teória zdania musí byť aplikovaná aj na nezávislosť advokátov, keďže nestačí len vyhlásenia advokáta o tom, že je nezávislý, ale nezávislým sa musí predovšetkým aj navonok vzdať tak, aby nevznikli čo i len potenciálne pochybnosti klienta o možnom konflikte záujmov, čo utajená činnosť advokáta je reálne spôsobilá vyvolať.

Na základe vyššie uvedených skutočností tak Najvyšší súd SR dospel k záveru, že advokát pri výkone advokácie nemôže pôsobiť ako agent a napadnuté rozhodnutie vo výroku, ktorým bol navrhovateľ uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia preto potvrdil.

Pri preskúmavaní výroku o uloženom disciplinárnom opatrení Najvyšší súd SR zistil, že odporca sa pri ukladaní disciplinárneho opatrenia dôsledne neriadil zákonnými kritériami, predovšetkým posúdením rozsahu a povahy porušenej povinnosti, spôsobu konania, následkom a mierou zavinenia podľa § 56 ods. 3 zákona o advokácii.

Na mieru zavinenia navrhovateľa mala podľa názoru Najvyššieho súdu SR významný vplyv tá skutočnosť, že otázka zlučiteľnosti výkonu advokácie a funkcie agenta nebola doteraz v judikatúre súdov riešená a o danej otázke nebolo ani orgánmi SAK vydané žiadne stanovisko, či rozhodnutie, ktoré by toto riešilo.

Trestný poriadok pozitívne ani negatívne nevymedzil okruh civilných osôb, u ktorých je daná nezlučiteľnosť s činnosťou agenta, avšak táto nezlučiteľnosť, resp. zákaz určitým osobám pôsobiť ako agenti je obsiahnutý implicitne vo všeobecných právnych princípoch, ku ktorým patrí aj nezávislosť advokáta pri výkone advokácie podľa § 2 ods. 2 zákona o advokácii, pričom toto ustanovenie nehovorí o nezávislosti advokáta iba vo vzťahu ku konkrétnemu klientovi, ale všeobecne pri výkone advokácie. Vzhľadom na to, že rozsah platnosti tohto princípu nebol judikatúrou ustálený, Najvyšší súd SR s prihliadnutím na systematický a logický výklad určil medze i prístup v prípade vzniku pochybností. Zavinenie navrhovateľa možno v danom prípade hodnotiť vo forme nedbanlivosti, pretože ako advokát, uvažujúci v právnych súvislostiach, mohol si byť vedomý šírky možných výkladov a z toho plynúcich rizík obhájiť svoj výklad v konečnom dôsledku v konaní pred súdom.

Základný princíp – nezávislosť advokáta je však ustanovený predovšetkým na ochranu dôvery v právnom vzťahu advokát a klient v najširšom rozsahu. Podnet na začatie disciplinárneho konania však nepodal klient navrhovateľa, ale obhajca spoluobvineného, voči ktorému navrhovateľ vystupoval ako agent, teda advokát, ktorého excesné konanie pri výkone advokácie viedlo k vzniku situácie, v ktorej sa navrhovateľ ocitol. Obvinenému klientovi síce následky nevznikli, potenciálne však vzniknúť mohli.

Najvyšší súd dospel k záveru, že s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti je v prípade disciplinárneho previnenia navrhovateľa samotné prejednanie tohto previnenia postačujúce, a preto podľa § 250l ods. 2, § 250j ods. 5 v spojení s § 250 ods. 2 O. s. p. výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým bolo navrhovateľovi uložené disciplinárne opatrenie – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov zmenil tak, že podľa § 56 ods. 5 zákona o advokácii upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Na záver Najvyšší súd SR zdôraznil, že v tomto konaní neposudzoval zákonnosť použitia agenta ako dôkazu v trestnom konaní, ale výlučne jeho zlučiteľnosť s postavením advokáta podľa zákona o advokácii.

Najvyšší súd vyjadril presvedčenie, že žiadna zákonná úprava nie je spôsobila vyčerpávajúcim spôsobom upraviť všetky možné modality jej praktickej aplikácie, preto je zákonná úprava vždy sprevádzaná prirodzeno právnymi princípmi a zásadami, pravidlami logického a systematického výkladu, ktoré obsahujú implicitné obmedzenie aplikácie zákona. Boj proti korupcii je predovšetkým úlohou špecializovaných zložiek policajného zboru a agentov príslušníkov polície. U civilných osôb – agentov je daný potenciálny vznik konfliktu záujmov, ak sa na nich zároveň vzťahuje povinnosť mlčanlivosti.

Na záver odôvodnenia Najvyšší súd SR odcitoval Bohumila Repíka: *„Ide o to, nájsť rovnováhu medzi protichodnými požiadavkami a záujmami, ktoré sú v hre, a to na úrovni zákona, ako aj v každej jednotlivej veci. To nie je vždy ľahké. Je obtiažne zistiť, od ktorého bodu je táto rovnováha porušená, inak povedané, ktoré metódy sú už v právnom štáte neprijateľné. “*

VI.

ROZHODNUTIE

Na konanie o preskúmanie zákonnosti disciplinárneho rozhodnutia komory, ktorým bolo uložené iné disciplinárne opatrenie ako vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, zoznamu advokátskych koncipientov, zoznamu euroadvokátov, zoznamu zahraničných advokátov alebo zoznamu medzinárodných advokátov alebo pozastavenie výkonu advokácie v zmysle § 59 ods. 5 zákona o advokácii (t. j. disciplinárne opatrenie písomné napomenutie, verejné napomenutie, peňažná pokuta) sú vecne príslušné krajské súdy.

Uznesenie Najvyššieho súd SR ***sp. zn. 5Sž 16/2008*** *zo dňa 19. februára 2008*

Z odôvodnenia:

Dňa 11. 2. 2008 bola Najvyššiemu súdu SR doručená žaloba, v ktorej sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej (SAK) č. P 7-07-706/2004 zo dňa 22. 11. 2007, ktorým predsedníctvo SAK potvrdilo rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu, ktorým bol žalobca uznaný vinným z disciplinárneho previnenia a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Sž 16/2008 zo dňa 19. februára 2008 vec postúpil Krajskému súdu v Prešove ako vecne príslušnému súdu.

V odôvodnení tohto rozhodnutia Najvyšší súd SR vychádzal z § 246 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého na preskúmavanie rozhodnutí a postupov sú príslušné krajské súdy, ak zákon neustanovuje inak. Predmetná vec do vecnej príslušnosti Najvyššieho súdu SR vymedzenej § 246 ods. 2 O. s. p. nepatrí. Žalovaná je síce orgánom s pôsobnosťou pre celé územie SR, avšak osobitný zákon (zákon o advokácii) príslušnosť Najvyššieho súdu SR na preskúmanie jej postupu a rozhodnutí v tejto právnej veci neustanovil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR rozhodol v zmysle § 250d ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246 ods. l O. s. p. a § 246a ods. l veta druhá O. s. p. tak, že vec postúpil vecne a miestne príslušnému súdu.

VII.

ROZHODNUTIE

Zrušovacie rozhodnutie predsedníctva SAK nemôže byť predmetom preskúmania súdom v zmysle § 248 písm. a.) O. s. p., pretože rozhodnutie, ktorým bolo zrušené rozhodnutie disciplinárneho senátu vo veci samej a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, je len procesným rozhodnutím, ktoré nezasahuje do subjektívnych práv žalobcu, týmto rozhodnutím predsedníctvo SAK ani neprejudikuje svoje budúce rozhodnutie, pričom až týmto budúcim rozhodnutím môže byť zmenené postavenie žalobcu a eventuálne spôsobená ujma na jeho právach.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR ***sp. zn. 5Sž 27/2008*** *zo dňa 27. januára 2009*

Z odôvodnenia:

Žalobca sa žalobou doručenou Najvyššiemu súdu SR dňa 17. 3. 2008 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej (SAK) sp. zn. Pl-08:225/06 zo dňa 11. 1. 2008, ktorým predsedníctvo žalovanej zrušilo rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu sp. zn. DS VII. 3-07/220-2235/2006 zo dňa 17. 9. 2007 a vec vrátilo predsedovi disciplinárnej komisie na ďalšie konanie z dôvodu, že žalobca mal byť uvedeným rozhodnutím a postupom žalovanej ukrátený na svojich právach.

Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Sž 27/2008 zo dňa 27. januára 2009 konanie zastavil a rozhodol o tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na § 248 písm. a.) O. s. p., podľa ktorého súdy nepreskúmavajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

V tomto konaní žalobca žiadal, aby súd preskúmal rozhodnutie žalovanej, ktorým bolo zrušené právoplatné rozhodnutie disciplinárneho senátu žalovanej a vec bola vrátená predsedovi disciplinárnej komisie na ďalšie konanie.

Napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo zrušené rozhodnutie vo veci samej, je procesným rozhodnutím, ktoré nezasahuje do subjektívnych práv žalobcu. Týmto rozhodnutím žalovaná ani neprejudikuje svoje budúce rozhodnutie, pričom až týmto budúcim rozhodnutím môže byť zmenené postavenie žalobcu a eventuálne spôsobená ujma na jeho právach.

Keďže žalobou napadnuté rozhodnutie bolo v zmysle uvedeného len procesným rozhodnutím, ktoré je podľa § 248 písm. a.) O. s. p. vylúčené z preskúmania súdom, Najvyšší súd SR podľa § 250d ods. 3 O. s. p. konanie zastavil.

VIII.
ROZHODNUTIE

Vecná príslušnosť Najvyššieho súdu SR na preskúmavanie zákonnosti disciplinárnych rozhodnutí komory je daná len v prípade, ak tak stanovuje zákon o advokácii ako osobitný zákon, ktorý vecnú príslušnosť Najvyššieho súdu SR ustanovil v § 59 ods. 5 zákona o advokácii v prípadoch, ak ide o rozhodnutie disciplinárneho senátu, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, zoznamu advokátskych koncipientov, zoznamu zahraničných advokátov alebo zoznamu medzinárodných advokátov alebo pozastavenie výkonu advokácie (disciplinárne opatrenia uložené podľa § 56 ods. 2 písm. d.) a písm. e.) zákona o advokácii). V ostaných prípadoch sú na preskúmavanie zákonnosti disciplinárnych rozhodnutí komory vecne príslušné krajské súdy.

Uznesenie Najvyššieho súd SR ***sp. zn. 2 Sž 9/2009*** *zo dňa 16. decembra 2009*

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) sa žalobou doručenou Najvyššiemu súdu SR dňa 2. 12. 2009 domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej (SAK), a to rozhodnutia predsedníctva SAK sp. zn. P-57/09-2595/2008 zo dňa 30. 10. 2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie I. disciplinárneho senátu sp. zn. DS I.-14/09:2595/2008 zo dňa 26. júna 2009, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii, § 2 ods. 2 a ods. 4 Advokátskeho poriadku, pričom senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia, keďže mal za to, že prerokovanie tohto disciplinárneho previnenia je postačujúce.

Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2 Sž 9/2009 zo dňa 16. decembra 2009 vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako vecne a miestne príslušnému súdu.

Najvyšší súd SR skúmal svoju vecnú príslušnosť prv než začal konať vo veci samej (§ 104a ods. 1 O. s. p.).

Vecná príslušnosť Najvyššieho súdu SR je upravená v § 246 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého je Najvyšší súd SR vecne príslušný na preskúmavanie rozhodnutí a postupu ústredných orgánov štátnej správy a iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie SR len v prípadoch, ak tak stanoví zákon, inak sú na preskúmavanie rozhodnutí a postupov príslušné krajské súdy.

Osobitný zákon – zákon o advokácii v § 59 ods. 5 ustanovil vecnú príslušnosť Najvyššiemu súd SR v prípadoch preskúmania zákonnosti rozhodnutia disciplinárneho senátu, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, zoznamu advokátskych koncipientov, zoznamu zahraničných advokátov alebo zoznamu medzinárodných advokátov alebo pozastavenie výkonu advokácie (disciplinárne opatrenia uložené podľa § 56 ods. 2 písm. d.) a písm. e.) zákona o advokácii).

Na preskúmavanie rozhodnutí a postupov sú teda vecne príslušné krajské súdy, ak zákon neustanovuje inak; v predmetnej veci zákon neustanovuje inak. Ak ide o preskúmavanie rozhodnutia orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, okrem ústredných orgánov štátnej správy, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa (§ 246a ods. 1 druhá veta O. s. p.). V predmetnej právnej veci je všeobecným súdom navrhovateľa Okresný súd Bratislava II, ktorý sa nachádza v obvode Krajského súdu v Bratislave.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR rozhodol v zmysle § 250d ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 O. s. p. a vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako súdu vecne a miestne príslušnému.

IX.

ROZHODNUTIE

Ak je na preskúmanie zákonnosti disciplinárneho rozhodnutia SAK daná vecná príslušnosť krajského súdu, je miestne príslušným ten krajský súd, v obvode ktorého je všeobecný súd navrhovateľa podľa § 246a ods. 1 O. s. p.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR ***sp. zn. 3 Nds 2/2010*** *zo dňa 13. mája 2010*

Z odôvodnenia:

Návrhom doručeným Najvyššiemu súdu SR dňa 20. 04. 2010 vyslovil Krajský súd v Bratislave nesúhlas s postúpením veci vedenej na Okresnom súde Bratislave I pod sp. zn. 1S/6/2009. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 1S/6/2009-8 zo dňa 27. 01. 2010 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave s odôvodnením, že žalobca sa žalobou zo dňa 3. 7. 2009 domáhal preskúmania rozhodnutia a postupu žalovanej (SAK) č. P-24/09:3493 /2007 zo dňa 20. 4. 2009, na ktorého konanie je vecne príslušný Krajský súd v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave nesúhlasil s postúpením veci Okresným súdom Bratislava I z dôvodu, že všeobecným súdom žalobcu je súd, ktorý je v obvode Krajského súdu v Trnave a keďže ide o preskúmanie rozhodnutia žalovaného – orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, miestne príslušným na preskúmanie rozhodnutia je podľa § 246a ods. 1 veta druhá O. s. p. Krajský súd v Trnave.

Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3 Nds 2/2010 zo dňa 13. mája 2010 rozhodol o tom, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci z Okresného súdu Bratislava I je dôvodný a že na konanie vo veci je vecne a miestne príslušný Krajský súd v Trnave.

V odôvodnení tohto svojho rozhodnutia Najvyšší súd SR uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaná je orgánom s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, je preto miestne príslušným krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa.

Všeobecným súdom žalobcu je Okresný súd Galanta, ktorý je v obvode Krajského súdu v Trnave, preto je daná miestna príslušnosť tohto krajského súdu.

Okresný súd Bratislava I nesprávne postúpil uvedenú vec Krajskému súdu v Bratislave, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 105 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246a ods. 1 veta druhá O. s. p. tak, že stanovil, že na konanie vo veci je vecne a miestne príslušný Krajský súd v Trnave.

X.

ROZHODNUTIE

1.) V prípade disciplinárneho previnenia spočívajúceho v konaní advokáta, ktoré možno považovať za trvajúce, objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začína plynúť až okamihom ukončenia tohto protiprávneho konania, pretože až do tohto okamihu si advokát svoje povinnosti neplnil.

2.) Uloženie disciplinárneho opatrenia spočívajúceho v pozastavení výkonu advokácie je na mieste tam, kde je daná priama súvislosť disciplinárneho previnenia s výkonom advokácie, teda tam, kde disciplinárne previnenie advokáta sa týka porušenia povinnosti advokáta ku klientovi, kde toto disciplinárne opatrenie obdobne ako trest zákazu činnosti má zabrániť ďalšiemu porušovaniu povinnosti advokáta vo vzťahu k jeho klientele, nie v prípadoch, kde táto priama súvislosť chýba (porušenie povinností advokáta ako zamestnávateľa vo vzťahu k advokátskemu koncipientovi).

*Rozsudok Najvyššieho súdu SR **sp. zn. 3 Sž 13/2011** zo dňa 10. mája 2012*

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej (SAK), a to rozhodnutia sp. zn. DS II.-62/10:1788/2010 z 1. 3. 2011. Týmto rozhodnutím bol žalobca ako disciplinárne obvinený advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia z dôvodu porušenia povinnosti advokáta podľa § 64 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 zákona o advokácii, § 31 a nasl. Advokátskeho poriadku a § 5 uznesenia konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov a ďalšom vzdelávaní advokátov, ktorého sa dopustil tým, že 1.) v čase od 28. 9. 2008 do 31. 12. 2009 zamestnával v rozpore so zákonom o advokácii a Advokátskym poriadkom advokátskeho koncipienta, 2.) odmeňovanie advokátskeho koncipienta vykonával v rozpore s platnými predpismi a povinnosť odvádzať odvody do príslušných subjektov advokát preniesol na advokátskeho koncipienta, 3.) nezabezpečil financovanie školení advokátskeho koncipienta v súlade s predpismi advokácie, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na tri roky.

Žalobca v žalobe namietal premlčanie skutkov z dôvodu uplynutia dvojročnej objektívnej premlčacej lehoty s vysvetlením, že v danej veci bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania dňa 27. 9. 2010, teda až po uplynutí dvoch rokov od skutkov uvedených pod bodmi 1.) a 2.), keďže pracovný pomer medzi advokátom a advokátskym koncipientom vznikol ešte dňa 15. 11. 2007 a od tohto momentu plynula aj objektívna lehota. Rovnako aj v prípade skutku pod bodom 3.) bol žalobca toho názoru, že objektívna lehota uplynula, pretože začala plynúť zvlášť od účasti koncipienta na jednotlivých školeniach v roku 2008. Žalobca poprel akúkoľvek svoju disciplinárnu zodpovednosť a zhrnul svoje námietky, na ktoré poukazoval už v priebehu disciplinárneho konania. Žalobca taktiež namietal neprimeranosť uloženého disciplinárneho opatrenia. Uložené druhé najzávažnejšie disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na tri roky je pre neho vzhľadom na jeho osobu, osobné a rodinné pomery, úctu k demokracii a k právu a na to, že v každej veci konal čestne a svedomito a jeho doterajšiu prácu neprimerane prísne a likviduje všetko, čo doposiaľ vybudoval. Mal za to, že disciplinárne opatrenie mu bolo uložené len na základe ničím nepodložených obvinení jeho bývalého zamestnanca.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení žiadala žalobu zamietnuť. Námietku premlčania disciplinárneho previnenia považovala za nedôvodnú s poukazom na to, že pracovný pomer advokátskeho koncipienta trval od 15. 11. 2007 do 31. 12. 2009 a porušenie povinnosti, ktoré bolo predmetom disciplinárneho konania malo trvajúci charakter a trvalo až do ukončenia pracovného pomeru, teda do 31. 12. 2009. Žalovaná vo svojom vyjadrení ďalej zdôraznila správnosť preskúmavaného rozhodnutia s poukazom na neprípustnosť zvoleného spôsobu zamestnávania advokátskeho koncipienta a spôsob jeho vedenia (neuvedenie pracovného času, nevyplácanie mzdy, výkon praxe mimo kancelárium advokáta, ponechanie výlučnej komunikácie s klientmi a iné), ktorý bol v úplnom rozpore s účelom a cieľom koncipientskej praxe, ktorá má pripraviť budúceho advokáta na samostatnú prax.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 3 Sž 13/2011 zo dňa 10. mája 2012 zrušil rozhodnutie II. disciplinárneho senátu sp. zn. DS II.-62/10:1788/2010 zo dňa 1. 3. 2011 vo výroku, ktorým bolo

žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na tri roky podľa § 250j ods. 2 písm. a.) O. s. p. a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd ako predbežnú riešil právnu otázku procesného postupu, či podanie žalobcu sa má prejednať v procesnom režime rozhodovania o žalobách proti právoplatným rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. a lebo v procesnom režime rozhodovania o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. Uvedená procesná otázka bola spornou vzhľadom na indexovú poznámku pod bodom k ustanoveniu § 59 ods. 5 zákona o advokácii, ktorá odkazovala na v aplikácii uvedeného ustanovenia na §§ 244 až 250k O. s. p. – ustanoveniam druhej hlavy piatej časti O. s. p. upravujúcich prieskum právoplatných rozhodnutí správnych orgánov.

Najvyšší súd z obsahu predloženého spisového materiálu zistil, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 22. 9. 2010. Na ústnom disciplinárnom pojednávaní žalobca uviedol, že pri uzatváraní predmetného pracovného pomeru s advokátskym koncipientom postupoval v súlade Ústavou SR a ostanými právnymi predpismi, dodržal splatnosť mzdy, keď po dohode s koncipientom mu mal vyplatiť mzdu za celé obdobie dopredu, čím chcel ich vzťah stabilizovať. Keďže doklad o vyplatení celej mzdy nemohol dlhší čas nájsť, v tomto období vystavoval aj mesačné doklady o vyplatení mzdy, avšak tieto neúčtoval. Advokátsky koncipient na tomto pojednávaní uviedol, že dohoda s advokátom bola taká, že mu nebude vyplácať žiadnu mzdu, mali však dohodu, že v prípade úspech v súdnych sporoch, ktoré vybavoval mu bude vyplatená odmena vo výške 50 % z odmeny dohodnutej s klientom, čo však mal advokát porušiť. Klientov hľadal a oslovoval sám, advokát bol v kontakte len s niektorými. Prax vykonával na rôznych miestach väčšinou mimo sídlo advokáta. Na záver uviedol, že sa chcel stať advokátom, preto prijal miesto advokátskeho koncipienta u disciplinárne obvineného advokáta aj za cenu takýchto atypických podmienok výkonu praxe.

V preskúmavanej veci sa Najvyšší súd SR primárne zaoberal námietkou žalobcu týkajúcou sa premlčania skutkov, ktorých sa mal svojím konaním dopustiť a nestotožnil sa s názorom žalobcu. V danom prípade boli predmetom konania skutky, ktoré možno charakterizovať ako trvajúce, a preto uplynutie objektívnej lehoty začalo skončením pracovného pomeru (31. 12. 2009) z dôvodu, že až do tohto dátumu si žalobca ako advokát svoje povinnosti neplnil. Keďže návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný 22. 9. 2010 a žalobcovi bol doručený 30. 9. 2010, objektívna lehota zostala zachovaná. Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, tá začala plynúť dňa 8. 4. 2010 doručením vyjadrenia advokátskeho koncipienta žalovanej.

Konanie žalobcu, konkrétne vyplatenie mzdy za celé obdobie koncipientskej praxe vopred (deň pred vznikom pracovného pomeru), považoval Najvyšší súd SR za rozpor s § 129 ods. 1 Zákonníka práce, ktoré určuje splatnosť mzdy a spôsob jej vyplácania. Ak bola celá mzda vyplatená deň pred vznikom pracovného pomeru, nemohla podliehať právnemu režimu následne uzavretej pracovnej zmluvy. Ide o vady v pracovnoprávnom postupe zamestnávateľa voči zamestnancovi, ktoré žalovaná správne kvalifikovala ako disciplinárne previnenie.

K námietke žalobcu týkajúcej sa miesta výkonu advokátskej praxe Najvyšší súd SR uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca nezabezpečil svojmu koncipientovi primeranú materiálno-technickú a priestorovú vybavenosť, preto v prejednávanom prípade vznikli dôvodné pochybnosti o tom, či žalobca kvalifikovane riadil výchovu, vzdelávanie a prax koncipienta. V otázke zabezpečenia financovania školení nebolo možné tvrdenia žalobcu a koncipienta o tom, kto hradil a znášal tieto náklady dokázať, nakoľko ani jeden z nich na ich preukázanie nepredložil žiaden dôkaz.

Najvyšší súd s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania uzavrel, že v danom prípade obaja účastníci pracovnoprávneho vzťahu ignorovali dodržiavanie právnych predpisov ako aj

interných noriem SAK, v dôsledku čoho došlo nielen k porušeniu povinnosti zamestnávateľa vo vzťahu k zamestnancovi, ale aj k porušeniu základných povinnosti advokáta. Podiel zodpovednosti v danom prípade mal aj advokátsky koncipient, ktorý akceptovaním žalobcom nastavených pracovných podmienok zanedbal svoje vzdelávanie a prípravu na povolanie advokáta, čo vyvoláva pochybnosti aj o tom, či bude čestne a svedomito plniť povinnosti advokáta.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto Najvyšší súd SR žalobu v časti o preskúmanie zákonnosti výroku o uznaní žalobcu za vinného z disciplinárneho previnenia zamietol.

Spornou otázkou však podľa názoru Najvyššieho súdu SR zostal druh a intenzita uloženého disciplinárneho opatrenia. Zistené skutky disciplinárneho previnenia sa týkajú vzťahov advokáta a jeho koncipienta. Ide o vzťah súvisiaci s výkonom advokácie, ktorý však nie je priamym výkonom advokácie, keďže výkonom advokácie sa v zmysle § 1 ods. 2 zákona o advokácii rozumie poskytovanie právnych služieb vo vzťahu k tretím osobám. Disciplinárne opatrenie spočívajúce v pozastavení výkonu advokácie má priamu súvislosť s výkonom advokácie a možno ho prirovnať k trestu zákazu činnosti.

Určenie druhu uloženého disciplinárneho opatrenia nepodlieha voľnej správnej úvahe disciplinárneho senátu. Z obsahu administratívneho spisu nie je zrejmé dodržanie zásad pri ukladaní disciplinárnych opatrení podľa § 56 ods. 3 zákona o advokácii. V danom prípade nebola daná súvislosť pozastavenia advokácie s povahou porušenej povinnosti. Zákonné kritéria pre uloženie disciplinárneho opatrenia sú uvedené demonštratívne. Pri výklade je potrebné dbať i na všeobecné princípy deklarované trestným zákonom v zásadách ukladania trestov (napr. § 34 ods. 3 Trestného zákona o tom, že trest má postihovať len páchateľa, aby bol zabezpečený, čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby) a má zohľadňovať aj záujmy klientely advokáta.

Skutočnosť, že medzi povahou deliktu a jeho sankciou existuje vnútorný vzťah je vyjadrená v prípade priestupkov a trestných činov v osobitných častiach zákona pri jednotlivých skutkových podstatách. Okolnosť, že ide o disciplinárne previnenie neznamená, že tento princíp vnútorného vzťahu medzi povahou porušenej povinnosti a ukladaným disciplinárnym previnením nemusí byť dodržaný, keďže všeobecné princípy trestania musia byť dodržané bez ohľadu na kategorizáciu deliktov.

Z vyššie uvedených dôvodov sa preto Najvyšší súd SR nestotožnil s názorom žalovanej o potrebe uloženia tak závažného opatrenia a mal za to, že žalovaná dostatočne neprihliadala a nezvážila povahu a intenzitu skutku a j s poukazom na to, že u žalobcu išlo o prvé porušenie právnych predpisov.

XI.
ROZHODNUTIE

Pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii je rozhodujúci okamih, kedy sa predseda revíznej komisie ako navrhovateľ v disciplinárnom konaní dozvie o disciplinárnom previnení na základe postúpenia mu sťažnosti sťažovateľa sťažnostným oddelením SAK, nie okamih, kedy prevzal celý sťažnostný spis.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave ***sp. zn. 1 S 198/2009*** *zo dňa 7. apríla 2011*

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) sa žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia a postupu žalovanej (SAK), a to rozhodnutia predsedníctva SAK sp. zn. P-25/09:269/2008 z 2. júla 2009, ktorým predsedníctvo SAK ako odvolací orgán v disciplinárnom konaní vedenom proti žalobcovi ako disciplinárne obvinenému zmenilo prvostupňové oslobodzujúce rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu sp. zn. DS VIII.-25-269/2005 z 23. 7. 2008 tak, že uznalo žalobcu za vinného z disciplinárneho

previnenia podľa 56 ods. 1 zák. o advokácii, uložilo mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 412,73 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania.

Žalobca v dôvodoch svojej žaloby namietal premlčanie disciplinárneho previnenia z dôvodu uplynutia šesťmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii s poukazom na to, že sťažnosť sťažovateľa, ktorej predmetom bol skutok, pre ktorý bol uznaný vinným z disciplinárneho previnenia, bola doručená SAK ešte dňa 28. 1. 2005, teda týmto okamihom sa navrhovateľ zároveň dozvedel o skutku s poukazom na postup sťažnostného oddelenia, revíznej komisie a jej predsedu podľa Disciplinárneho poriadku, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný až dňa 4. 11. 2005. Žalobca v žalobe ďalej namietal aj skutočnosť, že sťažovateľ v disciplinárnom konaní vzal sťažnosť v celom rozsahu späť, preto podľa jeho názoru pre pokračovanie v konaní chýbal skutkový základ, keďže bez súčinnosti sťažovateľa (účastníka spornej udalosti) navrhovateľ nemal možnosť uniesť dôkazné bremeno. Ako ďalší dôvod žaloby žalobca uviedol nezákonný postup žalovanej pri vykonaní dôkazu zvukovým záznamom o rozhovore žalobcu so sťažovateľom, zhotoveným sťažovateľom bez súhlasu žalobcu, ktorý mal byť ako neprípustný odmietnutý.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Za nedôvodnú považovala aj námietku premlčania vznesenú žalobcom, keďže podľa jej názoru žalobca na postup orgánov SAK nesprávne aplikoval Disciplinárny poriadok z 16. 6. 2007, avšak orgány SAK v čase podania sťažnosti postupovali podľa Disciplinárneho poriadku z 19. 6. 2004, ktorý tento postup upravoval odlišne. Podľa žalovanej sa predseda revíznej komisie ako navrhovateľ dozvedel o skutku až dňa 6. 5. 2005, kedy mu bol predložený sťažnostný spis, a teda návrh dňa 4. 11. 2005 podal včas. K námietke žalobcu o vykonaní dôkazu prehraním zvukového záznamu žalovaná uviedla, že postup odvolacieho orgánu bol zákonný a záznam mohol byť vyhotovený i bez súhlasu žalobcu, navyše z obsahu nahrávky bolo zrejmé, že žalobca o nahrávaní vedel. Späť vzatie sťažnosti sťažovateľom bolo pre rozhodnutie disciplinárnych orgánov irelevantné, keďže v zmysle § 3 Disciplinárneho poriadku revízna komisia v súlade so zásadou oficiality je povinná vykonať šetrenie o každom disciplinárnom previnení advokáta, o ktorom sa dozvie.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 1 S 198/2009 zo dňa 7. apríla 2011 zrušil rozhodnutie žalovanej sp. zn. P-25/09:269/2008 z 2. júla 2009 podľa § 250j ods. 2 písm. a.), d.) O. s. p. a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

Krajský súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu zistil, že predmetná sťažnosť sťažovateľa podaná SAK dňa 28. 1. 2005 bola vybavená listom SAK zo dňa 5. 4. 200 (až po uplynutí dvojmesačnej lehoty na vybavenie sťažnosti podľa § 2 ods. 2 Disciplinárneho poriadku), ktorým bolo sťažovateľovi oznámené, že sťažnosť nie je dôvodná. Keďže sťažovateľ s takýmto spôsobom vybavenia nebol spokojný, dňa 22. 4. 2005 bola sťažnosť prvýkrát predložená revíznej komisii (osobe poverenej jej vedením). Spis bol revíznej komisii predložený dňa 6. 5. 2005. Predseda revíznej komisie bol podľa § 2 ods. 3 Disciplinárneho poriadku povinný postupovať pri vybavovaní veci tak, aby nedošlo k premlčaniu disciplinárneho previnenia.

Súd mal za preukázané, že navrhovateľ (predseda revíznej komisie) sa dozvedel o disciplinárnom previnení dňa 22. 4. 2005, kedy začala plynúť šesťmesačná premlčacia lehota. Argumentácia žalovanej, že revízna komisia prevzala sťažnostný spis 6. 5. 2005 je irelevantná, preto ak navrhovateľ podal dňa 4. 11. 2005 návrh na začatie disciplinárneho konania, urobil tak po márnom uplynutí šesťmesačnej premlčacej lehoty. Podľa názoru súdu premlčacia lehota uplynula dňa 22. 10. 2005. § 58 ods. 2 zákona o advokácii nehovorí, že zákonná šesťmesačná lehota začína plynúť odo dňa, kedy revízna komisia prevezme sťažnostný spis, ale odo dňa, kedy sa dozvie o disciplinárnom previnení.

Procesnoprávna námietka premlčania predchádza skúmaniu dôvodnosti meritórnych námietok. Dôvodne vznesenie námietky premlčania má za následok, že súd nemôže oprávnenej oso-

be právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta OZ). Zásada hospodárnosti konania musí viesť súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby preskúmavania ďalších namietaných skutočností.

XII.
ROZHODNUTIE

1.) Paušálne odôvodnenie rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia, spočívajúce len vo všeobecnom poukázaní na zákonné kritéria, ktorými sa má disciplinárny orgán riadiť pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia bez vysporiadania sa s konkrétnymi okolnosťami prípadu, nie je možné považovať za dostatočné a presvedčivé.

2.) Neakceptovanie návrhu disciplinárne obvineného advokáta na vzájomné započítanie pohľadávky advokáta na pohľadávku SAK voči advokátovi z titulu nezaplatenia príspevku na výchovu a vzdelávanie advokátskych koncipientov v disciplinárnom konaní vedenom pre neuhradenie tohto príspevku, musí byť ako okolnosť významná pre posúdenie miery a intenzity zavinenia disciplinárne obvineného, a tým aj pádom aj pre rozhodnutie o disciplinárnom opatrení, disciplinárnym orgánom riadne zdôvodnené.

Rozsudok Krajského súdu v Prešove ***sp. zn. 1 S 141/2010*** *zo dňa 28. júna 2011*

Z odôvodnenia:

V konaní o preskúmanie rozhodnutia a postupu správneho orgánu (predsedníctva SAK) sa žalobca (advokát) žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia predsedníctva SAK sp. zn. P-50/2010:350/2010 z 15. októbra 2010, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie X. disciplinárneho senátu sp. zn. X. DS – 10/10:350/2010 z 10. júna 2010, vydaným v disciplinárnom konaní vedenom proti žalobcovi ako disciplinárne obvinenému advokátovi.

Rozhodnutím predsedníctva SAK sp. zn. P-50/2010:350/2010 z 15. októbra 2010 v spojení s rozhodnutím X. disciplinárneho senátu sp. zn. X. DS – 10/10:350/2010 z 10. júna 2010 bol žalobca ako disciplinárne obvinený uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii na tom skutkovom základe, že nezaplatil príspevok na vzdelávanie a výchovu koncipientov za kalendárny rok 2007, splatný najneskôr do 31. 1. 2008 vo výške 19,92 eur, a to ani do 30. 11. 2009, čím závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 29 ods. 1, § 26 ods. 1 zákona o advokácii a v čl. 1 ods. 1, 2, 4 uznesenia predsedníctva SAK č. 8 zo dňa 17. 3. 2006 o príspevku advokátov na vzdelávanie advokátskych koncipientov, za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. a.) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a zároveň povinnosť nahradiť paušálne trovy disciplinárneho konania.

Žalobca v odôvodnení svojej žaloby uviedol, že predmetné rozhodnutie je nezákonné po hmotnoprávnej i procesnej stránke s poukazom na zásadu hospodárnosti, keď podľa jeho názoru nie je hospodárne ani primerané vedenie disciplinárneho konania pre nezaplatenie sumy, pričom zdôraznil, že SAK ho ani raz na zaplatenie tohto nedoplatku, ktorý vznikol len nedopatrením, nevyzvala. Ďalej namietal, že v čase rozhodovania disciplinárneho senátu tento nedoplatok v podstate bol už len vo výške 3,32 eur, pretože vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhol započítanie pohľadávok, a to jeho pohľadávky vo výške 16,60 eur voči SAK, priznanej právoplatným rozhodnutím súdu na dlžný príspevok vo výške 19,92 eur, s tým, že zvyšok by doplatil na účet SAK, k dohode však nedošlo. Poukázal tiež na to, že dlžný príspevok nakoniec uhradil dňa 11. 10. 2010 potom, ako mu SAK uhradila jeho dlžnú pohľadávku.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom zdôraznila, že predmetné rozhodnutie je v súlade so zákonnými ustanoveniami a vychádza zo